UGLEN

SAN FRANCISCO HISTORY ROOM

SAN FRANCISCO PUBLIC LIBRARY

3 1223 90158 3386

SAN FRANCISCO

PUBLIC LIBRARY

*325.248

Ug6

REFERENCE BOOK

Not to be taken from the Library

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
California State Library Califa/LSTA Grant

http://archive.org/details/uglen219091910salo

SAN FRANCISCO HISTORY ROOM

UGLEN

DAGENS MAND.
"Billig Porto" maaske vi faar —
om ikke før, saa om hundred Aar;
men Ryberg-Gildet var upaaklageligt, —
og naar Enden er god, er jo alting behageligt

No. 1 **December**

Geo Anderson
3124 Elmwood Ave
Fruitvale

WILLIAM WILDE Res. Phones: Oaklaud 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Office: Room 4, McDonough Building, Oakland, Cal. Office Phone: Oakland 8081

En velkommen Julegave.

FRA HÖJSKAMLING TIL DANNEVIRKE

Uglens Forlag har overtaget det for Amerika bestemte Oplag af den smukke Billedsamling

indeholdende 68 fortrinlig udførte fotografiske Gengivelser af følgende sønderjyske Mindesteder:

Aabenraa Havn; Aabenraa Kirke; Parti fra Aabenraa; Asfredstenen; Augustenborg Slot; Bevtoft Mølle; Bovlund Frimenighedskirke; Brødrehuset; Mindesten Brøns; Broager Kirke; Brøndlund Slot; Bryggemanns Altertavle; Mindesmærke, Bøffelkobbel; Bøghoved, Dannevirkestenen, Domkirken i Slesvig; Domkirkens Indre; Gruppe fra Domkirken; Duborg; Mindesmærke, Dybbøl; Dybbøl Mølle; Forsamlingshuset "Frej"; Flensborg; Flensborg Havn; Fruekirke i Haderslev; Fruekirkens Indre; Gottorp Slot; Parti fra Gram; Gram Slot; Udsigt over Graasten; Graasten Slot; Haderslev Fjord ved Svedrup; Hedebystenen; Hvidding Station; Højer Sluse; Istedløven; Jungrens Grav; Kajnæs Fyrtaarn; Kobbermøllen; Kongeegen; Kristiansdal; Gade i Kristiansfeldt; Kristuskirken; Krygers Grav; Kæmpegraven; Lindedal; Lygumkloster Kirke; Lyksborg Slot; Mummark Færge; Nordborg Slot; Nørreport, Flensborg; Parti fra Nørreskov; Regeringsbygningen; Rundemølle; Rødding Højskolegaard; Sandbjerg; Schackenborg; Parti fra Skærbæk; Sønderborg; Sønderborg Slot; Mindesmærke, Sønderborg Kirkegaard; Parti fra Toftlund; Trojborg Slotsruin; Torvet i Tønder; Parti fra Tønder; Tørning Mølle; Valdemarsmuren; Parti ved Vidaaen.

PRIS: 40 CTS.

UGLEN PUBLISHING COMPANY P. O. Box 1079, FRESNO, CAL.

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

NEERGAARDS HALL

806 Larkin Street San Francisco

AAGE HANSEN, Præsident, 618 Capp St.

VIGGO KØNIG, Sekretær, 816 McAllister Street.

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

Til at gøre sit Udvalg af

JULEGAVER

giver vore Butikker den bedste Lejlighed, da vi har det største og righoldigste Lager af Diamanter, Ure, Juveler, slebne Glasvarer, Solvsager og optiske Varer. Et lille Depositum vil sikre en hvilken som helst Genstand N U.

SORENSEN CO., Inc.

JUVELERERE OG OPTIKERE

719 Market Street ved Call Bldg. 2593 Mission St. nær 22d

San Francisco

Send for Katalog.

Alle Urreparationer garanteres i to Aar.

HELGA OG THYRA

afholder

FÆLLES JULETRÆ

i Veteran Hall, 435 Duboce Street, San Francisco

LØRDAG DEN 25. DECEMBER 1909 (JULEDAG)

Lister henligger til Paategning hos Sekretærerne.

ADGANG 50 CTS. **BØRNEBILLETTER**

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

San Joaquin Drug Co., Fresno.—Se Avt.

Architekter

Starbuck & Wilde, Mc Donough Bldg., Oakland.—Se Avertissement.

Assurance—Ejendomshandel

Halvor Jacobsen & Co. 3rd and Mission, San Francisco.—Se Avertissement.

Sunset Realty Co., Fresno.—Se Avt.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 483 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Bogtrykkere

P. FREESE & CO., DANSK BOGTRYKKERI, 1701 Turk St., San Francisco. Tel. West 25. Moderne Arbejde til gamle Priser. Overslag gives beredvillig.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

R. Thrane, Fresno.—Se Avertissement.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., San Francisco. Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOGSIUS, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Dampskibs- og Jernbanebilletter

Halvor Jacobsen & Co., Hj. af 3rd og Mission, S. F.—Se Avertissement.

Departements-Forretninger

H. Graff & Co., Fresno.—Se Avt.

Entreprenører

H. F. Andersen, 1933, 15th St., S. F. — Se Avertissement.

*325.248
Ugl6

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, **San Francisco.** Bopæl Telefon: West 4639.

Foreninger

"Odin," Dania-Afdeling Nr. 1—Se Avt.
"Helga," Dania-Afdeling Nr. 3—Se Avt.
Margrethe Loge, D. S. S.—Se Avt.

Fotografer

The Johnosn Studio, **San Francisco.**—Se Avt.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, **San Francisco.**

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., **San Francisco.**

Herre-Ekviperingshandlere

A. Bang & Co., Inc., **Fresno.**—Se Avt.

Hospitaler

St. Winifred Hospital. Se Avt.

Hoteller

Fulton and Grand Hotels, **Fresno.**—Se Avt.
Hotel Larsen, 56 Eddy Street, S. F.—Se Avt.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, **San Francisco.** Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

C. & S. Coffee and Spice Co., **Fresno.**—Se Avertissement.

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., **Oakland.** Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Landbrugsredskaber

Archibald Implement Co., **Fresno.**—Se Avt.
Larsen & Krog, **Fresno.**—Se Avt.
Lauritzen Implement Co., **Fresno.**—Se Avt.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Coehran & Co.)
Stephens & Bean, **Fresno.**—Se Avt.

Læger

Dr. Adolph Berg, 86 Post St., S. F.—Se Avt.
Dr C. P. Kjærbye, Fresno.—Se Avt.
HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, **Oakland.** 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.
Dr. J. R. Walker, **Fresno.**—Se Avt.
Dr. Winslow Anderson, S. F.—Se Avt.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 27 Noe, **San Francisco.** Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp. Tel. Park 2620.

Musikforretninger

Falkenstein Music Co., **Fresno.**—Se Avt.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., **San Francisco.** N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.
Wormser Furniture Co., **Fresno.**—Se Avt.

Restaurationer

Magnolia Cafe, S. F. — Se Avt.

Sagførere

Ernest Klette, **Fresno.**—Se Avt.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., **San Francisco.** Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.
A. P. Petersen, **Fresno.**—Se Avt.

Skræddere

Keldsen Bros, S. F.—Se Avt.
C. J. Petersen & Co., S. F. — Se Avt.
SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, **San Francisco.** Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— **FRESNO.**
Hugo Hvidt, **Fresno.**—Se Avt.

Snedkere

Prahl & Schmidt, S. F. — Se Avt.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., **San Francisco.** Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

Dr. Ralph R. Aten, **Fresno.**—Se Avt.
DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Opticere, 715 Market St. **San Francisco,** og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti
Chas. Wittmack, **Fresno.**—Se Avt.

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, **San Francisco**
Chris Peteresn, S. F.—Se Avt.
Ryan Bros. and Ryan, S. F.—Se Avt.

Vinhandlere

Delsol Bros. Company, S. F. — Se Avt.
WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., **San Francisco.** Tel. Market 1953. Familie Leverandør.
"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., **San Francisco.** Telefon Park 5977.

Vognmænd.

Fashion Stables, **Fresno.**—Se Avt.

HOLBERG-FESTEN I SAN FRANCISCO.

"Jeppe" kom blev set og sejrede, saaledes som vi i vore Skoledage lærte om saalig Cæsar.

Tanken og Ideen om en Festforestilling for Holberg havde aabenbart grebet Publikum, thi i Stedet for, som sædvanlig ved danske Forestillinger, at Salen er omtrent tom Kl. 8, og først ved Nitten begynder at fyldes, saa strømmede Folk til allerede før syv, og Klokken 8 var hele Salen propfuld. Og der blev heller ingen Ventetid. Den gamle Soldat Hans Meier stod med Uret i Haanden, og da Sekundviseren stod paa otte, kommanderede han med militær Præcision til Musiken: "Begynd!" Efter et lille Udvalg af danske og norske Melodier var spillet, traadte Hr. Waldemar C. Westergaard frem og gav — til Forlel for til stedeværende, der ikke forstod Dansk, en kort Fremstilling af Handlingen i Stykket og oplæste under Bifald et Telegram fra "Uglen."

Saa oplæste Hr. P. O. Anne Michael Salomons — for Aftenen skrevne — Prolog. Frk. eJnny Paulsen var faldet fra, men sikkert ikke til nogen Skade for Prologen, for de kønne, letlydende, mundrette Vers blev slynget ud af Aunes kraftige, klingende Organ, saa at ikke et Ord gik tabt, og hver Sætning fik den rette Fortolkning. Bragende Bifald.

Nu gik Tæppet op for "Jeppe paa Bjærget." En ny Dekoration, godt malet af Carl Dahlgreen, forestillede et typisk dansk Landskab med en bolgende Bygmark. Paa den ene Side saa man Jeppes — og paa den anden Jacob Skomagers — Huse; kun Skade, at Kunstneren havde glemt, at Huse paa Landet i de Tider var tækkede med Straa og ikke med Tagsten. Mens jeg er ved Udstyrelsen, skal jeg omtale, at Baronens Seng og Sovekammer i 2den Akt og Spisebordet i 3die Akt var altfor tarvelige, og det skurrede saa meget mere, som Dragter, Parykker osv. var særdeles smukke og rige og holdt udmærket i den rigtige Stil.

Hvad Udførelsen angaar, saa maa jeg sige, at den langt overgik min Forventning. Peter Dupont havde en fortræffelig Maske, spillede Rollen samvittighedsfuldt og mistede ingen Pointer, om aan end ikke fik alle de traditionelle Pudsigheder med; skulde man kritisere noget, maatte det være en vis Mangel paa medfødt Lune, men det kan han jo ikke gøre for, og alt i alt var Udførelsen en første Klasses Præstation og stiller Dupont i Spidsen for alle vore Dilettanter.

Frk. J. C. Hansen var naturligvis Nille selv, naar jeg undtager Dialekten, der ikke var aldeles perfekt og nu og da robede Frkens Fødested (Kobenhavn.) Men ellers var hun storartet, og man kunde saa godt forstaa, at h u n kunde knjonere Jeppe.

Den fedtede Jacob Skomager spilledes af L. Clausen, der som rutineret Skuespiller behandlede baade sine Repliker og Gestus paa en fuldkommen professionel Maade, der ikke lod noget tilbage at ønske. Han havde anlagt en ganske fortræffelig Maske. Samme Clausen gjorde ogsaa sammen med A. Nielsen god Fyldest som Doktores og Advokater. Begge de Herrer aflevererede Doktorernes lange og svære Repliker særdeles godt, og som Advokaterne var de ganske fortrinlige især i Skændescenen, — og som de snakkede Latin!

Carl Gronenberg spillede Baron som om han var født til det (og det burde han i Grunden have været), han førte sig med en ganske beklædende Anstand, var ifort de rigeste Klæder, og sikken et Par Lægge — ligefrem hjerteknusende.

Den yngre Garde, der havde det mindre taknemlige Hverv at spille Birollerne som Sekretær, Kammertjener, Ridefoged og Erik Lakej, bestod af Herrerne Henrik Hansen, Fred Nielsen, A. N. Hjortholm og Geo. Anker, gjorde deres Sager upaaklageligt, passede paa som Smede og skiftede Kostumer fra Tjenere til "bevæbnede Mænd" og tilbage igen, hjalp til at skifte Dekorationer, kort sagt, de sled i det som Trojanere, og det er deres Paapasselighed og Tjenstiver, der var Skyld i, at alt gik Slag i Slag uden den mindste Fejltagelse eller Forhindring. Kl. 11 præcis gik Tæppet ned under Bifaldssalver fra det tæt pakkede Hus, og de spillende fremkaldtes adskillige Gange

Imellem Akterne sang den danske Sangforening Lyren og Normændenes Sangforening af San Francisco, forskellige Sange, og med al Agtelse for "Lyren" kan man ikke nægte, at Normændene sang Danskerne sønder og sammen.

Endnu skal jeg nævne Hans Meier og Waldemar Westergaard, der sikkert maa have arbejdet haardt som Instruktører for at opnaa et saa smukt Resultat, og som derfor fortjener al mulig Paaskønnelse.

Der var over 1000 Mennesker til Stede — uden den sædvanlige Overdrivelse — der blev solgt over 950 Billetter, og der var sendt godt og vel 100 Fribilletter ud.

Alt "prominent" i Kolonien var til Stede: de to Landes Konsuler, Halvor Jacobsen, Klaus Olsen, "Jim og Jack," Sillesen, Birch, Korell, C. W., James Jacobsen (Formand for Komiteen), E. H. Rasmussen (Komiteens Kasserer og "Uglens" Repræsentant), H. F. Andersen, Jim Sørensen, "Tivoli"-Larsen, Rasmus Johansen osv. i een Uendelighed.

Den almindelige Dom var, at det var en ganske fortræffelig Forestilling, og Publikums Tilfredshed var øjensynlig — enhver havde moret sig. Det blev dog sagt, at der var en ulykkelig, pessimistisk Sjæl, der fandt, at "det hele var skidt"! Det var en Doktor — 3die Doktor — ikke paa Plakaten! X.

BØGER TIL ANMELDELSE.

Julegranen" 1909 (Dansk Boghandel, Cedar Falls, Iowa.)

Den rette fredelige Julestemning hviler over denne lille beskedne Bog. Billederne er ualmindelig tiltalende og Teksten bringer os Bud fra Mænd med den rette Kærlighed til, hvod der dur i det danske Amerika.

Carl Hansens "Høj Hat" viser os, at Forfatterens Sans for det komiske ikke gik tabt under hans Ophold i Danmark.

Vor Ven, P. Rasmussen, har en lille Skitse "Guldfloden," der bringer os Hilsen fra et varmt Hjerte og en ung Tro.

"Julegranen" bør være en kærkommen Gæst i de tusinde Hjem.

ODIN FEJRER SIN 30-AARIGE Fødselsdag.

Naar en Forening opnaar sin 30-aarige Fødselsdag, er det et godt Tegn paa, at dens Mænd og de Opgaver, de har stillet sig, har haft Livskraft og Levedygtighed.

Den gamle "Odin" modtog vore bedste Lykønskninger paa denne Dag gennem et Telegram. Ved Festmiddagen var der flere Hundrede Herrer og Damer til Stede, og under Tale og Sang fejredes "Odin til den lyse Morgen.

Her er til de næste 30 Aar!

Paa Grund af Pladsmangel har vi maattet udelade flere interessante Bidrag og har maattet udsætte Bekendtgørelsen om vort store Præmietilbud til næste Nummer.

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny

Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.

Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.

Telefon: West 4172

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen

Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.

$3 to $10 per Week San Francisco

I Løbet af den sidste Maaned er Fru Julie Rosenberg bleven optaget i den Klub, der bestaar af utilfredse forhenværende amerika-besøgende Kunstnere. Hvis hendes Brev i Den danske Pioneer er en Fortsættelse af "Danmark i Billeder og Sang," da maa man indrømme, at Tonen har den rette Klang fra Gammelstrand, og man ser i Billedet ogsaa den velkendte Paraply, som Sophus Neble holder over Frøen for Tilfældet.

CHRISPETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S. møder den 1ste og 3die Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.

WALBORG HANSEN,
Sekretær.

NYE BÖGER 1909

	Heftet
Aakjær, Jeppe—Mulm og Malm, Digte	1.00
Bang, Gustav—Vor Tid, I-II	3.15
Barfod, Aage—Solfolket, Fortællinger	.80
Christmas, Walter—Under Tropesol, Roman	1.50
Friis, Aage—Bismarck	1.35
Heidenstam, V.—Svenskerne o. d. Høvdinger	1.50
Hjortø, Knud—Rasmus, Fortælling	.60
Holst, Helge—Luftens Erobring	1.00
Jurgensen, J.—Chr. Svarres Kongsfærd	1.50
Jørgensen, Johs.—Fra Vesuv til Skagen	1.00
Leopold, Svend—Vort Bourgeoisi	.85
Nielsen, Harald—Af Tidens Træk	1.15
Rasmussen, Emil—Camillo Cantori, Roman	1.70
Rosenkrantz, P.—Storhertugens Hjerte	1.00
Siek, ngeborg Marie—Det sovende Hus	.70
Skjoldborg, Joh.—Ensomme Folk	1.10
Sørensen, C.—Hjemlandstoner, Fortællinger	.70
Wied, Gustav—Kærlighed	1.25

Gyldendal Publishing House

Gen. Agt.: Knud Lasen

2620 W. NORTH AVENUE

CHICAGO, ILL.

Uglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Nr. 1 | 15. DECEMBER | 2. AAR

PROLOG

i Anledning af
MINDEFESTEN I SAN FRANCISCO
for
LUDVIG HOLBERGS 225-AARS FØDSEL

Der staar i København et gammelt Træ
bag Provstemuren i et gammelt Stræde;
Smaagaarde rundt omkring, som halvt i Knæ
forvitres under mange Aarstals Kæde.
I Provstemuren er en Marmortavle,
hen over hvilken Vedbendranker kravle —
som Muren selv er Stenen mosbegrot;
dens Indskrift er: at her har Holberg bo't.

Det gamle Stræde har sit eget Præg:
den ene Side er de trange Huse
med Kælderluft og Arbejdsfolk i Bluse
og skæve Livskaar bag hver Stues Væg.
Men lige overfor de gamle Rønner
er Landets Haab: de foretrukne Sønner
—Studenterne og deres lyse Tro
og Universitetets stolte Ro.

Hvert Aar skød Træet dybere sin Rod,
hvert Aar dets Krone højere sig løfted;
ny Proletarer kom med fattigt Mod,
og ny Studenter "Aandens Sejre" drøfted.
Men medens Træet, Holberg havde plantet,
blev stor, og Marven sund og Barken kantet,
saa vogted gennem Tidens Sogn og Helg
det gamle Stræde tro sit dybe Svælg:

Paa Skyggesiden er det slöve Slid,
det arbejdstrætte og de trange Stuer —
paa Solens: en forgudet Ungdoms Flid
med **Frihedstegnet** i de hvide Huer.

Det hör' til Huen, blir med den bestilt,
betalt som den og udhængt som et Skilt
og pynter, mens det varer, paa Personen,
og mærkes ej i Embedspetitionen.

— — —

Den store Holberg ligger i sin Krypt,
og Træet grönnes i det gamle Stræde
—hans LIVSVÆRK burde vokset højt og dybt,
og i hans Fodspor skulde Slægten træde,
— en Slægt, der hugged løs paa dumme Skranker
og s a a' de idiotiske Skavanker
og gjorde sit som Holberg roligt-gæv:
at feje ned det tætte Spindelvæv.

En Slægt, der saa med Holbergs kloge Syn
og ikke vilde lempe eller fire,
som gnistred gennem Mulm med vrede Lyn
og skar til Marv og Ben med hvas Satire,
som vakte sit Aarhundreds sunde Latter,
rev ned og bygged op og nedrev atter
imod al god og gængse Snusfornuft —
til hele Folket aanded samme Luft.

Den store Holberg ligger i sin Grav —
hvor var han stor — hvor stod, hvor staar han ene:
hans Livsmaal var de simple Samfundskrav,
og derfor faldt hans Saakorn mellem Stene.
Han kendte sort fra hvidt og Skal fra Kerne,
hans Hjerte stod i Samkvem med hans Hjerne;
han vejed Livet paa dets egen Vægt:
— og **derfor fejres han af Slægt paa Slægt!**

MICHAEL SALOMON.

UGLENS BIBLIOTHEK

LUDVIG HOLBERG.

Foredrag, holdt i "Foreningen til Oplysningens Fremme blandt Kjøbenhavns Arbejdere, 7. Decemher 1884.

(I Anledning af Holbergs 200-Aars Fødsel.)
Af GEORG BRANDES.

(Sluttet.)

Ganske kort efter døde Frederik IV, i Slutningen af hvis Regeringstid Præsterne havde vundet større og større Magt, og under Kristian VI var der ikke Tale om Skuespil. Denne Mand var af en helt anden Karakter end hans Fader. Da Frederik IV havde været en slap og temmelig løsagtig Person, havde Sønnen haft alskens Sorg i Hjemmet, navnlig fordi Faderen havde tilsidesat hans Moder, Dronningen, for sin Medhustru, hvem han i Moderens Live havde ægtet til venstre Haand. Kronprinsen havde følt det som en dyb Beskæmmelse, at da hans Moder døde, havde Faderen kun to Dage efter Begravelsen indgaaet rigtigt Ægteskab med sin mangeaarige Veninde. I Shakespeares Stykke Hamlet siger den danske Prins med bitter Spot: Det ny Bryllup blev holdt saa hurtigt, at Retterne fra Begravelsen kunde anrettes kolde paa Bryllupsbordet. Han forklarer det som Sparsomhed, og en lignende Sparsomhed kunde Datidens danske Prins beklage sig over. I Virkeligheden foregik Brylluppet saa hastigt, at Gæsterne, som var tagne til Roskilde for at begrave Dronningen Nr. 1, havde faaet udtrykkelig Ordre til at have deres broderede Klædning inden for Sørgekappen for straks at kunne møde ved Bryllupsfesten med Dronningen Nr. 2. Disse Forhold havde gnavet den unge Prinses Hjerte. Han var af Naturen alvorlig, indesluttet, ensom, og han blev det ved disse Oplevelser mere og mere. Han var en selvplagende og andre Mennesker plagende Kristen; det forekom ham, under Tidsaandens Indflydelse, at alle Forlystelser maatte staa for en Kristens Øje som syndige. Vi har et Brev fra ham til en Hofpræst, i hvilket han angaaende Spørgsmaalet, om han skal gøre Selskaber ved Hoffet, siger, at hvis det er tilladt, vil han gøre det, da Folk beklager sig over, at han lever saa ensomt, men hvis han fulgte sit Hjertes Indskydelse, vilde han ingen se hos sig. Skuespil er efter hans Opfattelse Synd, og Dans er Synd.

Han forelægger Spørgsmaalet om Skuespil for den tyske Hofpræst Bluhme, og denne skriver en Afhandling, i hvilken han siger, at Hovedhensigten med al Spøg og alt Narreri i Komedier ikke er at bibringe Menneskene god Moral og Dydslære, men at sætte dem i Latterlinie, og det tilstræber de danske Skuespil mest ved saa grove og usømmelige Udtryk, at hvem der kun har Gnist af Ærbarhed i Hjertet, maa væmmes derved. Og den anden, den danske Hofpræst Pontoppidan, skriver paa Tysk en Afhandling, hvori han beviser, at Dans er Synd. Han siger: "At Legemsbevægelse i sig selv er uskyldig, beviser intet; en Tyv kan jo dog ikke undskylde sine Haandgreb med, at Gud selv har skænket hans Haand dens Bevægelighed. Den Kristne skal træde i Kristi Fodspor. Men kan han gøre det hoppende og dansende; er han vel under Dansen sindet som Kristus? Dansen vækker den kødelige Lyst. Og han gør følgende Ord af en anden gejstlig til sine: Dans tager tit en skrækkelig Ende. Om Arons Guldkalv dansede 23,000 Mand sig ihjel; Herodias' Datter dansede Hovedet af Johannes den Døber; og naar Sømændene hoppe og springe, følger i Reglen et stort Uvejr derpaa. At lade sine Børn lære Dans er selv at ofre dem til Baal." De ser altsaa, det gik ikke an, at man dansede. Følgen var, at Teatret blev lukket, og det blev lukket i hele nitten Aar, og Holberg forblev samfulde tyve Aar revet bort fra sin bedste Virksomhed. Der er her et Punkt, som aldrig før er blevet rigtig fastslaaet. Der er heri noget saa oprivende og sørgeligt, at man ikke noksom kan stille sig det for Øje. Tænk Dem dette: Vi havde den Gang, paa den Tid, vort allerstørste komiske og dramatiske Geni, den største Mand af den Art, som vort Folk har frembragt, som i Løbet af tre—fire Aar havde skrevet henved tredive Mesterværker for Scenen. Han staar i fuld Hede og Ild, han vil arbejde, det er hans højeste Lyst; alle er nu til Dags enige om, at hvad han har skrevet af Komedier staar himmelhøjt over alle de historiske og andre Skrifter, han har leveret, og saa har man ligesom med en Kniv skaaret tyve sammenhængende Aar ud af hans Liv, har berøvet ham Evnen til at skrive for Scenen. Der er noget frygteligt deri, og jeg tror ikke, man har noget Eksempel paa, at en aandløs Regering og et umodent Folk i Forening har tilredet et blomstrende Geni saaledes i noget Land eller nogen Litteratur. Dette er sørgeligt; thi det nyttede lidet, at man tyve Aar senere, under den næste Konge, paany opfordrede Holberg til at skrive, da han var legemlig og aandelig svækket. Han skriver saa i sin yderste Alderdom 5—6 Stykker for Scenen, men den lange Mellemtid, i hvilken han intet Skuespil havde digtet, havde berøvet ham Evnen til at skrive godt. Han havde tvet til videnskabelig Virksomhed: Danmarks Historie, Helte- og Heltindehistorier, Jødernes Historie, Bergens Beskrivelse er lutter lærde Arbejder. Den herskende Tidsaand tvinger hans dramatiske Geni ligesom ind i et Forbedringshus, den sætter det til tyve Aars lærd Strafarbejde, indespærrer det i Studerestuens Cellefængsel, og da hans Genius kommer ud deraf, svag som en hvidhaaret Ol-

ding, er den saa nedbøjet, at han i Virkeligheden kun kan levere Arbejder, der ingen blivende Betydning har. Man behandlede ham slet, og endnu værre behandlede man ham, da Teatret aabnedes paa ny. Da var Tidsaanden løbet fra ham, og hvad der skrives om Holberg i hans sidste Aar er mest nedsættende Ytringer. Rent officielt blev han vel forfremmet. Han blev Baron, d. v. s. Staten sikrede sig hans Jordegods under Form af et Baroni, men det skete ikke som nogen Belønning. Paa alle Maader krænkede og nedsatte man ham, og saa hurtig glemte Nationen ham, at i Skrifter, som stammer kun fra fem Aar efter hans Død, ser vi, hvorledes lærde Mænd beklager, at den danske Nation allerede nævner Holbergs Navn med Ligegyldighed.

Alt dette har nu forandret sig. De ved alle, at Holbergs Navn i dette Øjeblik er det mest hædrede, elskede og fejrede Navn, vi har i vort Folk, men der er dog en lille Ting at mærke, som jeg maa have Lov at sige til Slutning, og det er dette. Naar De i Anledning af Tohundredeaarsfesten for Holbergs Fødsel læser i alle Aviser om den store Glæde, der er over, at vi har Holberg, naar De hører de mangfoldige pæne og fine Folk bevidne, hvor de elsker Holberg — hvad saa? Ved De, hvad jeg vil sige Dem derom? Tro dem ikke, tro dem ikke! Naar de siger, at de elsker Holberg, saa tro det ikke; thi hvad vil det sige at elske Holberg? Det er saa simpelt som noget: Det er at elske det, han elskede, og at hade det, som han hadede. Men tror De egentlig, at de Mennesker, som officielt i vore Dage har været saa ivrige for at lægge deres Kærlighed og Hyldest for Dagen, tror De, at de elsker og hader som han? Jeg tror det ikke. Det at elske Holberg det vil sige: som han at elske provende Fornuft, Fremskridt, Arbejde for Menneskenes Vel, det vil sige som han at hade Fordom, Lavsaand, Dumhed, Tryk af den gamle stivnede Vanes Herredømme. Se, mine Tilhørere! Jeg tror ikke, at de, der i vore Dage beherske den offentlige Mening, gør det. Og saa vil jeg sige til Dem: Lad os, som her er til Stede, lad os elske ham paa den Maade, at vi elsker og at vi hader som han. Han var Danmarks første Skribent, flittig som faa, vittig som ingen anden; han var paa det boglige Omraade vor største og fremtidsrigeste Aand, vor tapreste Mand, vor ypperste Arbejder. Maatte hans Minde leve iblandt os derved, at vi nulevende optager hans Kamp, fortsætter hans Arbejde, hader det fornuftstridige som han, men endnu dybere end han, elsker Menneskenes Vel som han, men med endnu varmere Kærlighed end han!

Efter Forlydende har Holberg-Begejstringen i San Francisco givet sig Udslag i Dannelsen af en dramatisk Holberg-Klub. Saa snart "Jeppe paa Bjerget" er overstaaet, vil de paabegynde Instruktionen af "Den pantsatte Bondedreng." Efter Forlydende skal Dr. Mølgaard spille Hovedrollen.—A.

DEN ANDEN GENERATION.

For at belyse det af "Per Orn" i de to sidste Numre omtalte Spørgsmaal om den "anden Generation" sendte Redaktionen en Rundskrivelse med nedenstaaende Spørgsmaal til flere fremragende Dansk-Amerikanere.

I dette og følgende Numre vil disse Svar blive offentliggjorde.

De udsendte Spørgsmaal lod saaledes:

1. Hvor stor en pro Cent af den anden Generation (Børn af danske Forældre, født i Amerika) kan efter Deres Mening:
   a) tale Dansk;
   b) skrive Dansk;
   c) læse Dansk?
2. Kan vi vente at bevare Interessen for dansk Sprog, Litteratur og Folk hos den anden Generation?
3. Har vi Ret til at sætte Uddannelsen i og Paavirkningen af dansk Aandsliv hos den anden Generation ved Siden af eller over disse Børns Udvikling som Amerikanere?
4. I Følge Deres Erfaring: Hvor stor en pro Cent af den anden Generation har nogen Interesse for, hvad der er dansk, udover den naturlige Ærbødighed og Respekt for deres Forældres Land og Sprog?

I.

Kære Hr. Redaktør!

De Spørgsmaal, De tilstiller mig angaaende den anden Generation er vanskelige at besvare, men skal jeg dog gøre det bedste, jeg kan.

Min Erfaring er jo ikke saa særlig stor og er kun høstet i New York. Forholdene her og i Vesten er saa vidt forskellige. Der er ikke det Sammenhold mellem Danskerne, som de finder paa mindre Pladser, og Danskheden hos den anden Generation er ikke saa fremtrædende, som den efter min Mening burde være.

Saa længe Børnene er smaa og det meste af Tiden under Moderens Pleje, lærer de at tale Dansk, vel at mærke, hvis Moderen ikke har været her for længe og er bleven amerikaniseret; saa snart de bliver ældre, begynder at gaa i Skole og færdes paa Gader og Legepladser, taber de meget hurtig det danske Sprog, hvis det ikke bliver vedligeholdt i Hjemmet. De taler Engelsk til Forældrene, der svarer paa Engelsk, og Barnet gror gradevis ind til et engelsktalende og engelsktænkende Barn. Fejlen er næsten altid Forældrenes og vel nok mest Moderens. I min Praksis kommer jeg i mange danske Hjem, hvor jeg kun hører Engelsk. Naar som helst jeg kommer i et dansk Hjem, gør jeg det altid til en Regel at tale Dansk og i Særdeleshed til Børnene; mange Steder forstaar disse ikke Dansk, og andre Steder forstaar de Dansk, men svarer mig paa Engelsk. Naar jeg spørger Faderen eller Moderen, hvorfor de ikke lærer deres Børn det danske Sprog, saa er Svaret ofte "What's the use, the Danish language will never help them."

Eftersom Børnene bliver ældre, begynder

at arbejde og mere og mere forlader Hjemmet med dets danske Indflydelse, svækkes Interessen i det danske Sprog, og hvis saa saadant et ungt Menneske (Mand eller Kvinde) bliver gift med en ikke-Dansk, saa er han eller hun i 90 Tilfælde ud af 100 tabt for Danskheden.

Deres første Spørgsmaal kan jeg efter min Erfaring høstet i New York, besvare som følger:

a) tale Dansk, 25 til 30 pCt.
b) skrive Dansk, 10 til 15 pCt.
c) læse Dansk, 15 til 20 pCt.

Deres andet Spørgsmaal: Kan vi vente at bevare Interessen for dansk Sprog, Litteratur og Folk hos den anden Generation? Det kan vi kun opnaa, hvis der er tilstrækkelig Kærlighed til Danmark og alt, hvad der er Dansk, hos Forældrene, og hvis de vi lindpode og opelske den Kærlighed hos Børnene, fra de er smaa, og hvis de ikke er for ivrige efter at amerikanisere deres Hjem og Børn. Fremfor alt kan vi kun vente det, hvis Hjemmene holder sig danske i Tale og Tanke; hvis imellem Gaverne til Børnene Juleaften vier findes en eller to danske Bøger, og hvis Forældrene faar Børnene til at forstaa, at selv om det danske Sprog ikke vil blive dem til nogen materiel Nytte i Livet, saa skader det aldrig at kunne forstaa og tale et andet Sprog end det Engelske. En efter min Mening meget god Maade at opelske det danske Sprog og Danskheden hos de ældre Børn er at bibeholde Konfirmationen i en dansk Kirke og af en dansk Præst.

Konfirmationen bruges jo ikke af Amerikanerne, og efter flere Aars Ophold her i Landet falder desværre mange Danske ind til den samme Ide. Medens disse 14-15-Aars Børn gaar til Præsten, omgaas de andre danske Børn, hører den danske Præst tale Dansk til dem og overhøre dem i det samme Sprog; paa Konfirmationsdagen er de i en dansk Kirke, og selv om de senere hen den samme Dag i et dansk Hjem hører Taler holdt for dem i det engelske Sprog, maaske af en dansk Fader eller Onkel, saa er de dog naaede til en saadan Alder, at det danske Sprog hænger fast og ofte hele Livet igennem. Det gamle Ordsprog: "Hvad man i Barndommen nemmer, man i Alderdomme nej glemmer," holder vistnok Stik i dette Tilfælde.

Til det tredje Spørgsmaal: Hvis Uddannelsen i og Paavirkningen af dansk Aandsliv hos den anden Generation hæmmer Børnenes Udvikling som Amerikanere, saa har vi ikke Ret til at paatvinge dem det danske. Vi har en gylden Middelvej. Det er meget let at uddanne den anden Generation som gode Amerikanere og Danske. Lad Skolerne Legepladserne, de amerikanske Kammerater, Arbejdspladsen og Forretningerne, de er i, gøre dem til Amerikanere, forme den amerikanske Del af dem, lære dem Landets Sprog og Skikke og Kultur. Men lad Hjemmets Indflydelse, Forældrenes Kærlighed til Dansk, Danmark og alle de gamle Minder lære dem, at de ogsaa er bundne til et andet Land, og fortælle dem, at selv om de bor i et stort Land og maa tjene deres Føde herovre, saa vil det ikke skade dem, om de bevarer Kundskaben til det danske Sprog, Litteratur og Historie, og at Kundskab er Rigdom, selv om det ikke direkte kan omsættes i Dollars og Cents.

Til Deres sidste Spørgsmaal kan jeg efter min Erfaring her i New York desværre svare, at vistnok kun 10—15 pCt. af den anden Generation viser den Interesse for Dansk, De omtaler.

EJNAR HANSEN.

New York, 1. December 1909.

II.

Hr. Redaktør!

Efter at have tilbragt mange Aar i dette herlige Land, hvor altsaa vor anden Generation ubetinget hører hjemme, og hvis Sprog og Flag kræver sin absolute Forret ved alle Lejligheder og paa alle Omraader, finder man, at den nøgne Sandhed i dette Tilfælde har en meget bitter Klang, at den poetisk udtrykt vilde afspejle ikke saa lidt af den gamle Vise om Agnete og Havmanden.

Ja, i den Grad kan selv en dansk Mand, hvis Fædrelandskærlighed er bevist, tabe Troen paa Virkeligheden af Nationalitetsfølelse og dermed følgende Særpræg, at han mener, dette har udspillet sin Rolle — med andre Ord: selv det første Slægtled staar i Fare for delvis at opgive, hvad vi alle siges at have indsuget med Modermælken.

Det synes mig at være en yderst melankolsk og sørgmodig Opfattelse, og det er mit bestemt udtalte Haab, at den er uhjemlet; ulige vanskeligere er det at føre Bevis derfor, da vi ikke tør glemme, at Undtagelserne, om end nok saa talrige, ikke er det afgørende med Hensyn til Besvarelsen af Uglens alvorlige Spørgsmaal, der mange Gange før har ligget os paa Sinde og til Dels — mere eller mindre — i Virkning kunde sammenlignes med et Mareridt.

Først spørges der om, hvor mange af den anden Generation antages at kunne Dansk. a) maa mene nogenlunde forstaaeligt, og da vover jeg at sige, at 85 pCt. er højt regnet. b) kan næppe siges at naa, endsige overstige 5, hvorimod jeg tror, at c) vil kunne naa godt og vel 15 pCt, da mange vil opdage, at den, der taler et Sprog og har lært at læse et andet (der trykkes med samme Typer), ogsaa kan læse det første.

2. Vente at bevare Interessen for Dansk og for det danske Folk hos den anden Generation kan vi ikke, og (3) Ret til at sætte dansk Aandsliv jævnsides amerikansk eller endog over den anden Generations Udvikling som Amerikanere tør vi ikke fordre. Ligesaa stor Ret kunde vi have til at gennemføre Bringen af Rug- eller Bygbrød i Stedet for det her i Landet almindelige bagte Produkt; med andre Ord til at forlange, at vore Børn skulde nyde den første Slags hellere end vort almindelige Hvedebrød eller i alt Fald efter lige saa stor Maalestok og lige saa gerne som dette.

4. I Følge min Erfaring har kun en ringe Brøkdel af den anden Generation nogen Interesse for, hvad der er dansk, med mindre den naturlige Respekt for Forældrene gør sig gældende: maaske ti pCt. eller færre.

Maa det være mig tilladt at føje hertil — hvad der maaske er unødvendigt — at meget faa, der har forladt de danske Øer og ladet det engelske Sprog tage Luven fra vort eget, personlig sætter Dannebrog og Modersmaal højere end Deres oprigtige

Salt Lake City.

L. MOTH IVERSEN.

III.

Et Spørgsmaal samt et Par Bemærkninger.

Allerførst har jeg Lyst til at stille følgende Spørgsmaal til Hr. Per Orn: Hvad forstaar De ved Udtrykket "deres egen Tids Idealer og Livsværdi," som findes i første Halvdel af Deres sidste Artikel?

Er det nemlig saaledes, at Livsværdier omskiftes, da har baade Grundtvig og mange med ham set forkert, da han skrev:

Saa lad derpaa os Syn da fæste,
hvad ædle kalde Livets Lyst!
ja, lad os kæmpe med de bedste."

Glæden, Freden, Retsind, Tro, Haab og Kærlighed har alle Dage været Livsværdier rent bortset fra den kristelige Betydning, der er lagt ind i disse Begreber. Poesien, som den træder os i Møde i Digterens Værker, er en Livsværdi, enten man saa taler om klassisk eller Nutidsdigtning. Derfor forstaar jeg ikke rigtig den Tankegang, at vore Børn skal være helt afhængige af Nutidsdigtningen for at bevare Danskheden.

Det er et Faktum, at der i de amerikanske Skoler undervises i klassisk Litteratur for at danne Elevernes Aand, hvorfor kan vi ikke ogsaa gøre det samme paa Dansk? Jeg er fuldstændig enig med Per Orn i, at Nutidsdigtningen paa flere Undtagelser nær er lidet tiltalende, men netop derfor vender vi os til Fortiden "af rige Minders Kildevæld vi øse Kraft til Folkeheld." Og saa er det en Kendsgerning, at naar mange Hjerter ventede i Længsel efter en Stormand paa Aandslivets Omraade, saa fremstod han netop i det rette Øjeblik. Det er slet ikke udelukket, at der herovre blandt Dansk-Amerikanerne opvokser en Høvding. Vi har set noget lignende før i et Folks Historie.

At Danmarks materielle Fremgang ikke kan maale sig med Amerikas er ganske indlysende; derfor behøver vi slet ikke at slaa Blikket ned. Forøvrigt vil jeg lige pege paa Loven om Statshuse, som overdrages til hvem, som ønsker dem, mod rentefrit Laan. Der er intet Land i Verden, som paa dette bestemte Omraade kan opvise Magen.

Men saa kommer som det allerværste Danmarks politiske Afmagt. Lad os kun indrømme, at de sidste Aars Politik er en Skamplet paa Danmarks Skjold, men netop deri, at de bedste Mænd hjemme beklager dette, ligger Spiren gemt til noget meget bedre. Vi har før set, at "de gode græd, og de onde lo," og at det netop var Bebudelsen af bedre Dage.

Og saa gaar det vist ikke an at tale for højt om dansk Uhæderlighed og Udygtighed uden samtidig at nævne nogen af den "graft" og Uhæderlighed herovre, thi ogsaa her er der Raaddenskab, saa det forslaar noget.

Og saa med Hensyn til selve Sagen skal jeg denne Gang lige bemærke følgende: Naar vore Unge skal udtrykke deres Hjertes dybeste Følelse, og hertil regner jeg den religiøse, da kan de bedst gøre det paa Dansk, fordi de har faaet hele deres religiøse Paavirkning i Hjemmet og gennem den danske Lørdags- og Søndagsskole. Og saa ved jeg, at Per Orn vil sige: Det er netop en Mangel ved dem som gode amerikanske Borgere, at de ikke kan udtale netop ogsaa denne Følelse paa Landets Sprog. Ja, maaske vil han endogsaa sige, at vi har ikke Ret til at opdrage vore Børn paa den Maade.

Hertil skal jeg blot svare: maaske har vi aldrig indset det klarere end netop nu, at af de to Sprog skal intet være over- eller underordnet, men netop jævnstillede. Det er Maalet for hele mit Arbejde, og jeg ved af Erfaring, at Mennesker kan tilegne sig begge Sprog, og netop derved leve det rigeste Liv; men jeg ved ogsaa, at det koster Anstrengelser, og at mange endnu ikke har naaet Maalet. Men saa er der endnu noget, som trøster mig, naar Talen er om gode, amerikanske Borgere. Disse behøver slet ikke at kende Sprogets fineste Nuancer, hvor ønskelig det end var, om de gjorde det; til syvende og sidst gælder det meget mere om, at Hjertet slaar for Sandhed og Ret, at de følger Hjertets Tilskyndelse.

Det er ikke mindst Hjertets Dannelse, vi lægger Vægt paa; vi tror, det gøres nødigt, særlig i dette Land. Lad mig i denne Forbindelse minde om en Artikel i "Uglens" Nr. 10, hvor Per Orn blandt meget andet godt skriver med Henblik paa Klasseinddeling: "Der er en Hjertets Dannelse, en medfødt Takt, en dyb Menneskekærlighed, der i sidste Instans er den eneste Dannelse, der tæller i en Klasseinddeling." Jeg er tilbøjelig til at tro, at maalt med den Alen skal den Ungdom, som vokser op i den danske Kirkes Ly herovre, nok kunne klare sig.

Easton, Cal.

P. RASMUSSEN.

IV.

Brooklyn, N. Y. 3. Dec. 09.

Kære Hr. Red. Salomon!

Forhandlingen om "den anden Generaon" interesserer mig i højeste Grad, og før jeg besvarer Deres Spørgsmaal, benytter jeg Lejligheden til at komplimentere Dem for Ideen.

ad 1 a: Det beror mere paa Skøn end paa statistisk Beregning, naar jeg tror, at ca. 10 pCt. af anden Generation kan tale Dansk.

ad 1 b: Antagelig to Procent.

ad 1 c: Maaske 5 Procent. Men, som sagt, der er intet statistisk Materiale at støtte sig til i saa Henseende, saa Meningen

er helt og holdent præget af individuel Opfattelse og Erfaring.

ad 2: Jeg tvivler stærkt paa, at Interessen for dansk Sprog, Litteratur og dansk Kultur i det hele taget kan oparbejdes hos den anden Generation. **Det er en Kendsgerning, at maa den Slægt følge sit eget Hoved, sine egne Tilbøjeligheder, foretrækker den at tænke, tale og skrive Engelsk.** Nogen dyb Interesse vil den næppe nogen Sinde faa for dansk Aandsliv. Et af Beviserne for denne Anskuelses Rigtighed er, forekommer det mig, dette, at **danske Forældres Børn fjerner sig fra alt, hvad der er dansk, saa snart de komemr bort fra Hjemmets eller en dansk Omgangskreds' Indbydelse.**

ad 3: Det er sikkert fuldt ud berettiget, at vi stiller Forsøget paa at oparbejde danske Interesser hos anden Generation **ved Siden af** de amerikanske Bestræbelser, **men ikke over disse.**

ad 4: Den Procent er vist meget lille; skal vi sige en halv Procent, der snarest er for meget end for lidt.

Med venlig Hilsen!

Deres
G. S. STRANDVOLD,
Redaktør af "Nordlyset."

Almindelig Diskussion

Til Adam fra en af Uglens kvindelige Læsere

At De studser over, hvor let vi lod os slaa af Marken i den sidste Diskussion, viser, at De har nogen Kendskab til os Evaer. Lad mig skynde mig at sige, at min Kvindenatur holdt Stand, jeg sendte ind mit Svar til Dem, men det er enten havnet i Uglens Papirkurv*) eller paa anden Maade bortkommet. Haaber, adskillige Svar denne Gang vil naa frem for Deres strenge kritiske Blik.

Først: vi forstaar saa godt at læse mellem Linierne, saa lad de arme "puffs" og "rats" hvile, dem lider vi saamænd nok under ved at skulle bære dem, for belemres med dem skal vi jo, saa længe Moden fordrer det — d e n er jo alle Slaver af, selv Mænd, som vi havde al god Grund til at tro havde temmelig udviklede Hjerneskaller, har jo abet sig mere unaturligt ud med Parykker end vor Tids Kvinder.

Dernæst: til Deres fine Hentydning om Husholdningsøkonomi maa jeg tilstaa, at jeg har hørt ikke faa Mænd klage gudsjammerlig over, at deres Kone ikke var en Førsteklasses Kok eller Økonom; men der er dog flere, jeg har hørt sige, at det var først efter at være blevet gift og hjemfaren, at det gik op for dem, hvor billigt og paa samme Tid komfortabelt man kunde leve.

De fremhæver, Adam, at de store Genier er alle Mænd. Godt saa, sir; men det er jo ikke Genierne alene, som opholder Verden; hvert eneste fremadstræbende Menneske kan vel gøre Fordring paa at have Betydning, kun ingen Ret til at se sin Sidekammerat over Hovedet og tro sig selv mere værdifuld. En faar lave Vaskemaskiner og Strygejern, en anden benyt e dem.

Den berømte Læge og Kirurg udfører sit ansvarsfulde Arbejde og høster Ære derfor — hans Stab af dygtige, energiske Sygeplejersker assisterer ham og ser til, at alle hans Ordrer efterkommes.

Digteren betror sin Kunst til Papiret, Skuespillerinden bringer den frem paa Scenen. En Madame Melba holder sit Publikum i Aande, og saa gør en Herold. En Florence Nightingale huskes saavel som en General Grant. Hørte der egentlig mere Mod til at blive en Napoleon end til at være en Mme. de Stael? Udviste en Dronning Margrethe ikke ligesaa gode Evner til at regere som mangen en Konge? — Saa jeg kan sandelig ikke med min bedste Vilje finde Mening i, at Kvinden i Samfundsanliggender sættes i Rangklasse med aandssvage og Forbrydere.

Kvinden af i Dag trænger sig ikke ind paa Mandens Arbejdsfelt, hun tvinges derind af Forholdene; men selv om hun udfører eu Mands Arbejde, faar hun sjælden en Mauds Løn derfor — maaske det er der, det originale ligger. — —

Og naar De har fulgt Kvindens Forsken (eller Fusken, om De hellere vil) i Lægevidenskaben gennem Aarene og lagt Mærke til, at hun stod i Stampe, til Manden tog fat, da er det jo en Grund mere til, at I burde tage Haand i Hanke med os, hvor I ser os ivre for en god Sag. Sagen er ikke den at komme "frem i Forgrunden," men at det skal kendes, vi vil noget ud over Pjat og Pjank og Sentimentalitet.

Ærb.
CATHERINE K.

* * *

Til Redaktøren af "Uglen."

Hr. Redaktør!

Man har sagt mig, at De er en meget frisindet Mand. Kan De "staa for" lidt Kritik af Dem selv? Jeg vilde nemlig gerne sige lidt om den Prolog, De har skrevet til Holbergfesten. Jeg var henne i Maple Hall og hørte den blive oplæst af Hr. Aune, og straks syntes jeg, den var storartet, den lød glimrende, faldt saa let og flydende, Versene var Musik. Den interesserede mig, og jeg søgte senere Lejlighed til at faa Prologen at læse, men ak, da gik Forgyldningen af den, og jeg syntes, at den var — undskyld mig, Hr. Redaktør, — rent ud sagt uoget Vrøvl! "Det gamle Stræde" — (det er for Resten for Ikke-Københavnere Fiolstræde) — det er m i t; der boede jeg i nogle og tyve Aar fra lille Barn til Mand; bag Provstemuren med Marmortavlen og det gamle Træ gik jeg til Præsten. Jeg burde da vide lidt om "det dybe Sværg." For det første er det lidt uheldigt, at det træffer sig saaledes, at "de gamle Rønner" netop laa paa Solsiden og

*) I Uglens Papirkurv er intet Bidrag fra nærværende Indsender havnet; det antydede Indlæg har ikke naaet RED.

Universitetet — rettere Universitetsbiblioteket — var paa Skyggesiden, men det er en poetisk Frihed, der maaske kunde tillades, naar det andet ellers passede.

Men det er det dybe Svælg, der falder mig for Brystet; der var netop et mindre Svælg mellem Studenterne og Befolkningen de'r end noget andet Sted i hele Verden. Der var næppe noget Hus i hele det gamle Stræde, der ikke husede en eller flere Studenter, enten Sønner af den skikkelige Borgermand, der boede i en af de gamle Ronner eller egsaa Logerende, der med Glæde tog imod en Indbydelse til at ryge en Pibe og drikke en Toddy med sin Vært.

Og hvor er Svælget mellem Proletarer og Studenterne, naar man ser Husmandssønnen, Seminaristen og Landsbyskolelæreren som Konsejlspræsident, Ekscellence og Storkors, delende Ministertaburetterne med Lensgrever og juridiske Kandidater, Embedsmænd og Officerer?

Nej, der er saamænd intet Svælg i det gode gamle Danmark.

Jeg kunde ogsaa nok sige et Par Ord om det Vers, hvori "Frihedstegnet" i de hvide Huer," der ikke mærkes i Embedspetitionen,' omtales, men ovenstaaende maa være tilstrækkeligt for at begrunde min Anskuelse om, at Prologen nærmest bestaar af hule, forgemte og forglemte Fraser — undskyld mig, Hr. Redaktor, — rent ud sagt noget Vrovl! —

Deres ærbødige

N. L.

* * *

Svar til Hr. N. L.

De burde have forstaaet, at Meningen med min Prolog var ikke at give et fotografisk Billede af Fiolstræde paa den ene Side og Universitetet (undskyld: Universitets-Biblioteket) paa den anden. Det er ganske ligegyldigt, om Gaden er Fiolstræde eller Peter Hvidtfeldtsstræde eller Peter Madsens Gang. De har læst Prologen med en Spidsborgers provinsielle Krav om nøjagtig Beskrivelse af de Brosten, "han selv" har været med til at slide, og derved har De overse eller ikke forstaaet, hvad Digtet tager Sigte paa. Videre Redegørelse gider jeg sgu ikke forsyne Dem med — "life is too short." Lad mig kun sige, at naar De henfører Husmandssønner, Seminarister og Landsbylærere til Proletariatet, saa er det Dem, der vrøvler.

Mich. Salomon.

DEN SORTE HAAND.

Det er ikke min Hensigt at skrive noget om den i Bladene saa ofte omtalte Bande med ovennævnte Navn. Jeg kender nemlig ikke mere til den, end hvad Bladene lejlighedsvis meddeler.

Det er "den sorte Haand" i Dansk Brodersamfund, jeg vil til Livs.

Som Medlemmerne ved, kan ved Ballotation en sort Kugle forhindre en Ansøgers Optagelse i Dansk Brodersamfund. Anklageren, hvormed menes den eller de, som kastede en sort Kugle, indgiver skriftlig dedes Grunde, uden at dog Lovene fordrer Navns Underskrift. Derefter overgives Sagen til en hemmelig Komite, som afgiver Rapport, og denne samt Klagen oplæses for Logen, uden at det oplyses hvem Anklageren eller Komiteen er.

Det forlanges ikke udtrykkelig i Lovene, at Klagen og Rapporten skal debatteres, kun at vedkommende Ansøger skal have to Tredjedele af de i Logen afgivne Stemmer for at kunne optages.

Hvis det hænder, at Ansøgeren har foruden Anklageren eller Anklagerne ogsaa hele Komiteen imod sig, vil det næsten være umuligt at faa to Tredjedele Majoritet for sig, i hvert Fald i en lille Loge eller i en Loge, hvor Medlemmerne er sløje til at møde.

Et Eksempel vil vise dette.

Hvis et eller to Medlemmer, maaske af rent personlige Grunde vil forhindre en dem "misliebig" Landsmand fra at blive optaget i Logen, kastes en sort Kugle. De kan saa senere i Klagen opkaste de mest uhyrlige Grunde, de er jo paa Forhaand dækket mod ethvert Ansvar og er ikke forpligtede til at føre noget Bevis. Komiteen arbejder i Blinde, da den ikke kan konfrontere Anklager og Ansøger med hinanden uden at røbe Anonymiteten. Følgen deraf bliver, at Klagen berettiget eller uberettiget bliver det Grundlag, hvorpaa Ansøgeren dømmes.

Hvis Anklagerne og Komiteen udgør syv, kan Ansøgeren ikke optages, med mindre der afgives 21 Stemmer, og at han har hver enkelte Stemme med sig udenfor de syv (Anklagerne og Komiteen.)

Men i en Loge, som kun tæller et Minimum af Medlemmer, er Bestemmelsen om to Tredjedele Majoritet som Regel uden al Betydning. Der kan selvfølgelig være gyldige Indvendinger mod en Ansøgers Optagels , men lad os dog endelig komme dertil, at en Anklager aabent og ærligt skal fremsætte sine Grunde og skal bevise disse, i Stedet for at gøre en Loge til Ly og Arnested for hemmelig ukontrolleret Kællingesnak. En Anklager og en Anklage, der ikke offentlig tør hefte for sine Ord, bør behandles med tavs Foragt.

Behandlingen af en Klage er en Retsakt, men hvor i Verden vil man finde et Sidestykke til, at en anklaget er afskaaret fra at forsvare sig, eller at Anklagere frit kan boltre sig i allehaande fantastiske Forestillinger om Ansøgeren, uden at denne ved, hvem eller hvilket der er imod ham.

Der kan let henvises til, at samme Fremgangsmaade bruges i andre Foreninger ved Behandlingen af Ansøgninger, men det gør ikke Fremgangsmaaden mere retfærdig, det beviser blot, at man ogsaa der har en "sort Haand," man ikke kan faa Ram paa.

Jeg har store Forhaabninger til Konventionen i Fresno. Jeg tror og haaber, at der vil møde saa mange og veltalende Repræsentanter, at vi kan faa fejet nogle af disse Oldtidslevninger ud.

Ved Siden af disse Levninger fra Reak-

tionens Tid har vi ogsaa adskillige Meningsløsheder i vore Love, f. Eks. den, at et Medlem, der **falskelig** anklager en Kandidat (Ansøger), kan "suspenderes." Meningsløsheden ligge i, **at vi slet ikke kan SUSPENDERE noget Medlem.** De kan **udslettes** i Følge nærmere bestemte Grunde. Suspensionen blev ophævet i 1906, og Bestemmelsen om Suspension for "falskelig" Anklage er en redaktionel Bommert.

Enumclaw, Wash., 30te November 1909.

F. HUROP.

JUL.

Lad Julen blive Børnenes,
til Verden er forbi, —
selv om de Voksne aldrig bli'r
for Traditionen fri.

At holde paa det Gamle er
saa hæderlig en Skik, —
selv om der nok saa mangt et Skaar
af Sympathien gik.

Men vi er alle Mennesker
— selv Børnene — jeg tror, —
og har de Smaa al Træets Lyst,
vi finder nok et Bord,

hvor Mad og Vin og andet Godt
kan faa en Stemning op, —
selv om den ikke har sin Rod
i: "Højt fra Træets Top . . ."

Vi føler alle Vanens Magt,
ja, selv det Individ,
der kæmper for et Ideal
af Navn: Den nye Tid!

Men Næstens Tanke er privat, —
lad derfor hver for sig
med Jul og andet "Aaret rundt"
gaa deres egen Vej.

Og alle Veje føre os
— som vel bekendt — til Rom.
Det er vist Grunden, hvorfor vi
hvert Aar til Julen kom.

JØRGEN V. GJERDING.

En fremragende Dansker kom forleden ufrivillig til at komplimentere "Uglen"s Abonnenter. Talen drejede sig om Bladets Fremtid, og vedkommende Herre udtalte sin Tvivl om dets Chancer for stor Læsekreds, idet han sagde: Det er jo kun intelligente Mennesker, der bryder sig om at læse "Uglen."

Rødm ikke, kære Abonnenter!

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

San Francisco Office
E. H. Rasmussen.....Business Manager
184 Castro Street

Los Angeles Office
J. V. GJERDING.....Business Manager
5916 Crocker Street

Tacoma Office
PAUL ENGELL .....Business Mgr.
708 South M Street

Philadelphia Office
CHRISTIAN HARMSEN....Business Mgr.
618 North 16th Street

Salt Lake City Office
MISS BEATRIX IVERSEN..Business Mgr.

Issued the 15th of each month. $1. per year

FRESNO, 15. December 1909.

Til Oplysning for "Uglens" Abonnenter og Averterende meddeles herved, at fra 8. December 1909 har undertegnede købt ud de øvrige Medejere af "Uglen Publishing Company" og er nu Eneejer af Bladet.

Samtidig kan meddeles, at de Mænd, der i det forløbne Aar har bidraget til at gøre Uglen interessant og værdifuld, har tilsagt den ny Ejer deers bedste Hjælp og Bistand.

Ærbødigst
MICHAEL SALOMON.

"UGLENS" FØRSTE AARGANG.

Før vi begynder paa en ny Aargang, har vi troet, at det kunde være paa sin Plads at give en lille Oversigt over det forløbne Aar.

Til at begynde med, vil vi villig indrømme, at vi er langt fra tilfredse med det Arbejde, vi har udført; men naar vi tænker paa de smaa Midler og de faa Mænd, der har staaet bag ved Foretagendet, er det i det mindste for os Undskyldning nok.

Og naar vi paa samme Tid flittig gennemlæser den øvrige dansk-amerikanske Presse, føler vi, at vi har eet fremfor de øvrige: vi har været tro mod vor Overbevisning, vi

har ikke leflet eller gaaet paa Akkord, vi har angrebet det falske og det uholdbare uden Hensyn til Pengepung eller fremtidige Hædersbevisninger, og vi staar ved Aarets Slutning paa sikre Fødder som det eneste dansk-amerikanske Blad, der vil noget og tør slaas for sine Formaa..

Naar vi tænker tilbage paa den Begejstring, der skabte "Uglen," og paa den Trang til at gøre Gavn og rydde op, der var Bevæggrunden til dens Fremkomst, da føler vi os lykkelige ved at kunne sige, at Begejstringen er den samme i Dag, om end den er mindre paa Overfladen, og Trangen til at gøre Gavn og rydde op er mere maalbevidst og former sig Maaned efter Maaned mere bestemt om det væsentligste og skyder de smaa Kampe i Baggrunden.

Vi har aldrig angrebet nogen Mand for at tilfredsstille et personligt Had, ej heller nogen Sag, fordi den var fremsat af vore Fjender; ej heller har vi rost en Mand, fordi han var en personlig Ven, eller givet hans Sag vor Støtte, før vi personlig var overbevist om dens Lødighed og Værdi. Med Undtagelse af vort "Bibliotek," hvis Maal har været at give vore Læsere Lyst til at læse god Litteratur, har "Uglen" kun indeholdt originale Artikler, og den har indenfor sit Programs Ramme haft flere end noget andet dansk-amerikansk Maaneds- eller Ugeblad.

Saa meget for det Aar, der er gaaet.

I dette Aar, som nu begynder, lover vi vore Læsere noget mere og bedre.

Som vi for bemærkede, har "Uglen" vokset sig mere maalbevidst og kan skelne mellem det, der betyder noget, og det, der kun er Kryb og Kævl, og det kommende Aar vil se vore Angreb og vore Forslag til Forbedringer mere koncentrerede og som Følge deraf mere virkningsfulde.

Vore danske Foreninger maa renses ud, og deres Medlemmer maa vækkes op og faa Øjnene aabnede for, at de har Opgaver, som ikke kan løses ved at bavle og ævle over dem ved Banketter, men som kræver Arbejde og Opofrelse for at føres ud i Verden.

Vore ledende Mænd maa vækkes til den Kendsgerning, at en ny Tid kræver ny Tanker, og den, der staar stille, gaar i Virkeligheden tilbage, og de maa lære, at deres egen lille personlige Ærgerrighed er aldeles uden Betydning i Modsætning til, hvad der gavner det dansk-amerikanske Folk som en Helhed.

"Uglen" vil rydde ud i de gamle Stuer og søge at bringe frisk Luft ind til vort Folk, og vi har for det kommende Aar kun eet Løfte, som vi tør give og haabe paa at indfri, og det er, at vi vil gøre vort bedste, handle efter vor Overbevisning og altid stille den dansk-amerikanske Sag i første Række og vor egen pekuniære Fordel i Baggrunden.

Landsmænd! Ræk os en hjælpende Haand; kom med ind i Kampen for Ret og Aand; bliv ikke fornærmede, fordi I ikke altid er enige med os; tal frit, fyndigt og kort; kald Tingen ved dens rette Navn og tænk ikke altid paa, om det, I siger og gør, vil komme tilbage som Dollars og Cents i Jer egen Lomme. Husk den gamle Sang:

Kæmp for alt, hvad du har kært,
do, om saa det gælder,
da er Livet ej saa svært —
Døden ikke heller.

MINISTERIET ZAHLE.

Som et Lyspunkt i alt det fortvivlede Vrøvl, smaalige Ærgerrighed og personlige Uhæderlighed, der har siddet til Rors i Danmark, kom Efterretningen om, at det radikale Parti var ved Magten — det eneste politiske Parti, der foruden Socialdemokraterne aldrig har gaaet paa Akkord, ikke har sveget Løfter og Idealer, men trods kun langsom Vækst altid har haft det rette Maal i Sigte. Minister Zahles Programtale var det forløsende Ord. Ikke fordi det var blændende eller genialt, men fordi det var sund Fornuft og havde et Hæderlighedens Stempel over sig.

Enhver, der kender Zahle personlig, ved, at han er demokratisk i Bund og Grund, ikke alene en Søn af en Skomager i Roskilde, men en Søn, der altid har været stolt over sin Fa'r og Mo'r, fordi de var stille, hæderlige og beskedne Borgerfolk, der gjorde deres bedste overfor deres Børn, deres Naboer og deres Land.

Zahle staar ikke som Repræsentant for nogen Klasse eller for nogen Klikke, men som den jævne, hæderlige danske Middelstandsmand og Fører. Han kender det danske Folk og ved, hvad det trænger til.

Bønderne, der har valgt ham til Folketingsmand Gang efter Gang, Arbejderne, som han tidligste Ungdom har undervist og givet fri Raad gennem Studentersamfundets Institutioner, og den frisindede akademiske Verden, som han har levet og arbejdet imel-

lem, de ved alle, at Zahle kan man stole paa — han er hverken Fanatiker eller diplomatisk Rævepels, han sidder som en levende Repræsentant i Kongens Raad for den gode, jævne, sunde danske Fornuft, og den trænger de til mere end til noget andet derhjemme i det stakkels forvrøvlede Land.

D. B. S.'s EKSEKUTIVE KOMITE.

Som vi allerede antydede i vort sidste Nummer var den af Komiteen udsendte Rundskrivelse en lille Smule mærkelig, og nedenstaaende Svar fra Loge Nr. 67 med medfølgende Breve burde overbevise alle D. B. S.'s Medlemmer om, at Komiteen har begaaet en stor Fejltagelse. Paa samme Tid har Overbestyrelsen paa en snedig, men fuldstændig ulovlig Maade kædet to Forslag sammen, idet den siger: hvis I ikke stemmer paa at udsætte Konventionen til 1911, da stemmer I paa at paalægge en ekstra Skat af $1 for næste Aar.

Dette er ulovligt! Sæt, at Brødrene ønskede at stemme begge Forslag ned, hvorledes kunde det gøres? Hvis Overbestyrelsen har udbetalt Penge til Sagfører Einstein af Foreningens Kasse, da maa den vist hellere betale samme Sum tilbage, da sidste Konvention ikke alene nægtede at have noget med Forslaget at gøre, men frasagde sig alt Ansvar for Udgifterne.

Det synes altsaa, som om edn eksekutive Komite regner sig selv som den højeste Domstol, og det er snart paa Tide, at den faar Øjnene op for sin Fejltagelse.

Dette sidste Forsøg paa at kæde Udsættelsen af Konventionen og Ekstraskatten uadskillelig sammen er aldeles ulovligt i Følge vor Grundlov, da hvert Forslag skal stemmes paa for sig selv, og vi haaber, at Medlemmerne af D. B. S. vil være selvstændige nok til at tilbagevise dette Overgreb fra Komiteens Side.

Det er muligt, at Overbestyrelsen ikke har Penge nok i Kassen til at afholde Konvention for; men et Forslag om Ekstraskat maa da stilles uafhængigt af andre Forslag og ikke bruges som en Trusel, der søger at tvinge Medlemmerne til at vedtage Komiteens Forslag.

Hvis Udgifterne i den berygtede Einstein-Sag blev betalt tilbage til D. B. S.'s Kasse, vilde det jo hjælpe til at undgaa en Ekstraskat, og denne Pengesum burde aldrig have været ude af Kassen, da Konventionen udtrykkelig fralagde sig alt Ansvar for dette Lovgivningsforsøg og dermed paalagde den forhenværende eksekutive Komite at udrede den af sin egen Lomme.

Lad D. B. S.'s Overbestyrelse vise os, at den har rent Mel i Posen, og ald Medlemmerne vise den, at den eksekutive Komite er ikke over Loven, men kun Lovens Udførere og er tvungen til at adlyde Konventionens Beslutninger.

Vi hidsætter

Fresnologens Svar

paa den eksekutive Komites mærkelige Grundlovsforandring:

Rundskrivelse til samtlige Loger af det danske Brodersamfund.

Ærede Brødre!

I Anledning af den af den Eksekutive Komite udsendte Rundskrivelse tillader Fresno Loge Nr. 67, D. B. S., sig at anmode Eder om omhyggelig at overveje Sagen, før I stemmer, og samtidig nøjagtig gennemlæse denne vor Skrivelse med de vedlagte Dokumenter.

Vi tillader os at fremsætte følgende Grunde, hvorfor det i Rundskrivelsen fremsatte Forslag burde nedstemmes:

1. Selv om den Eksekutive Komite ikke ansaa det for almindelig Høflighed at underhandle med Fresnologen, som skal være Vært ved den kommende Konvention, om hvilken Tid det var belejligt, burde Komiteen dog have vidst, at alle Landsmænd baade i Østen, Mellemstaterne og Vesten har meget travlt i den første Halvdel af September og som Følge deraf valgt en anden Tid end den 13de September.

Jernbaneselskaberne lover Fresno-Logen Bistand.

II. Den 14. Oktober skrev vor Sekretær til Oversekretæren følgende Brev:

Fresno, Cal., 14. Okt. 1909.

Jørgen Michaelsen,
Oversekretær for D. B. S., Omaha, Nebr.

Ved sidste Møde af Konventions-Komiteen blev det mig paalagt at skrive til Dem med Anmodning om at overlade, saavidt muligt, til vor Komite, at arrangere med de forskellige Jernbane-Selskaber angaaende Billetntedsættelse til Konventionen og i Særdeleshed for "points" vest for Chicago.

Vor Komite har allerede sat sig i Forbindelse med de gennemgaaende Linier, har anmodet om een "fare" for "round trip" og er bleven lovet al mulig Bistand og Haab om, at samme vil blive bevilliget.

Hvis dette Brev kommer tidsnok til Eders Møde den 18de Oktober, saa haaber vi, at I vil overlade denne Sag til vor Komite, og

vi lover at gøre vort Bedste, vi kan for at opnaa et heldigt Resultat.

Med broderlig Hilsen, etc.
HANS JACOBSEN, Sekretær.

Den Eksekutive Komite svarer Fresnologen.

Vor Sekretær modtog som Svar følgende:

Omaha, Nebr., 26. Okt. 1909.

Broder Jacobsen:

Ved den Eks. Komites Møde afholdt her paa Kontoret i sidste Uge kom din Skrivelse af 14de ds. til Forhandling, og det blev vedtaget at meddele dig, at Over-Bestyrelsen har intet imod, at Komiteen forhandler med de forskellige Selskaber om Billet-Nedsættelse til Konventionen. Men i Betragtning af, at Forslag vil i Løbet af de næste 2 Uger blive udsendt om at udsætte Konventionen, anser vi det for heldigst ikke at foretage noget i Henhold dertil, forend et Resultat foreligger over, hvad Tid den næste Konvention vil blive afholdt.

Paa den Eks. Komites Vegne,
J. MICHAELSEN.

For at bevise, at Spørgsmaalet om "rates" ikke paa den Tid var afgjort, gengiver vi hermed Skrivelser fra Mr. S. F. Booth, General-Agent U. P. RR. Co., O. S. L. RR. Co. and O. R. & N. Co., og fra Chas. S. Fee, Passenger Traffic Manager Southern Pacific RR. Company.

Hvad Jernbaneselskaberne siger.

San Francisco, Nov. 2nd, 1909.

Mr. I. Teilman, Fresno, Cal.

My dear Mr. Teilman:

Referring to previous correspondence regarding the convention of Danish Brotherhood of America to meet at Fresno next October.

It has been suggested by our people taht, if possible, you should have the convention set for the firts week in October, as I understand it will probably facilitate matters in the making of special rates as desired by you. It has been the custom during the past few years to make summer tourist and convention fares to California, selling these tickets not later than Sept. 30. So if you could arrange to do this your delegates could take advantage of these rates for this particular meeting. I think this will make it much easier for the Transcontinental Lines in arranging rates for you if they are in a position to do so for next year.

Yours truly,
S. F. BOOTH.

San Francisco, Nov. 3rd. 1909.

Mr. I. Teilman, Fresno, Cal.

Dear Sir:

Referring to your letter of October 15th with reference to meeting of Danish Brotherhood of America at Fresno during week beginning October 10th, 1910:

I have written Mr. James Charlton, Trans-Continental Passenger Association, Railway Exchange Building, Chicago, Illinois, in regard to your meeting and he will place it before the trans-continental lines at meeting of their association early in February.

In this connection I beg to call to your attention that the summer tourist tickets from eastern territory to California usually go off sale with the last of September and it might be well to consider if your meeting can be set ahead a week or two if necessary in order to get the benefit of these rates.

Yours truly,
CHAS. S. FEE.

Fresno-Logens Mænd arbejder.

De ovenstaaende to Skrivelser er Svar paa følgende Henvendelse fra Bro. I. Teilman paa Fresno-Komiteens Vegne:

Mr. Chas. S. Fee, Gen. Pass. Agent Southern Pacisfic Co., San Francisco.

Dear Sir: The Danish Brotherhood of America will hold its Convention in the City of Fresno, California, beginning October 10th, 1910, and lasting one week, and we ask you to procure for us a reduced rate on the railroads to one one fare for round trip from as many of the Continental Railroads as possible. The Brotherhood has Lodges in all the States except a few of the Southern, with a membership of 21,000.

There will be over 300 Delegates and Officers and we have been informed that there will be from 1500 to 2000 others coming along with the Delegates provided, a reduced fare as asked for is given us.

A copy of this letter has been addresesd to the Santa Fe Company and we trust that you will cooperate together in obtaining what we ask for.

Yours, etc.
Convention Committee, Fresno, D. B. S.

Den Eksekutive Paastand om, at ingen Reduktion kan opnaas, er misvisende og fejlagtig.

Som disse Breve tydelig udviser, kan intet bestemt Svar ventes før i Februar 1910, og den Eksekutive Komites Paastand om at have faaet et endeligt Svar er misvisende og fejlagtigt; en lun mere uvederheftigt er dens Paastand om at have Udsigt til nedsatte "rates" i 1911, da dette først bliver afgjort i Februar 1911. De gengivne Breve fra Jernbaneselskaberne viser, at vi

Ict kan faa Tourist"rate"

(one fare for round trip) op til den 30te September 1910, og at vi altsaa ved at afholde Konventionen en Uge tidligere, nemlig Mandag den 3die Oktober, kunde faa fuld Fordel af denne Bestemmelse, da alle Delegaterne Øst for Salt Lake City allerede maa afrejse før den 30te September for at naa Fresno i Tide for Konventionen, og for Pacific-Kystens Velkommende kan vi atid faa "one fare and one third" til hvilken som helst Tid af Aaret. De gengivne Skrivelser vil vise, at dette er Kendsgerninger,

medens den Eks. Komites Paastande om "rates" i 1911 kun er Profetier.

III. Erfaringerne fra sidste Konvention viste tydelig, at vor Overbestyrelse aldeles ikke er i Stand til at behandle denne Sag paa rette Maade, og enhver, der kender Jernbanesituationen i de Forenede Stater, maa vide, at det er i San Francisco, at Sagen maa oparbejdes, da det er i S. P. R. Co.'s og Santa Fes Interesse at faa Konventionen herud.

IV. Vor Loge har i en tidligere Rundskrivelse gjort Beregning over Udgifterne, som vilde blive for 245 Delegerede (Antallet i Council Bluff 1906) som følger:

One fare for round trip plus Dagpenge $19,574

One and one third fare plus Dagpenge $23,923

Og kun ved at betale "full fare" begge Veje, hvilket endnu ingen Konvention i Amerika nogen Sinde har gjort, kan Udgifterne løbe op til $40,000.

V. **Vi ved, at vi kan spare omtrent en Trediedel af Udgifterne ved at afholde Konventionen en Uge tidligere i Oktober 1910, og hverken vi eller den Eksekutive Komite kan vide, hvad Udgifterne vil blive i September 1911.**

Som Følge deraf har det været og er vor Hensigt, saa snart denne **Rundskrivelse fra den Eksekutive Komite er bleven**

NEDSTEMT,

at omsende et Forslag til "referendum vote" om at afholde Konventionen den 3die Oktober 1910 i Stedet for den 10de Oktober 1910.

Store Forberedelser trufne allerede til Konventionens Afholdelse i Fresno.

Ærede Brødre!

Vor Konventions-Komite i Fresno har allerede udført et stort Arbejde og er blevet lovet Bistand fra vor Bys Chamber of Commerce samt fra Byens Borgere, idet vi var overbeviste om, at den sidste Afstemning om Distriktkonventioner

havde endt al Strid

om Konventionen i Fresno. Vor Eksekutive Komite søger at skræmme os ved at fremsætte Paastande, som vi hermed beviser er fejlagtige, og ved at beregne Udgifter, som et Barn kan se er unøjagtige, og ved at true med en Ekstraskat paa $18,000 for at dække den forøgede Udgift af $10,000, som vi allerede har vist, ikke er nødvendig.

Med broderlig Hilsen.

Paa Fresno-Logens, Nr. 67's Vegne,
CARL POULSEN, Præsident.
A. BANG, Sekretær.

FRA REPORTERHJØRNET.

Dr. Mølgaards Klokkespil.

Jeg sad i mit Hjørne — det kære, gamle Hjørne, hvor jeg i Mismodets Stunder og i Begejstringens har modtaget Livspustene fra de danske Strømme i Amerika Aar efter Aar. Mit kære Hjørne, hvor saa mange Tanker vejedes, saa mange Øjne mødte mine i fælles Haab, saa mange Haandtryk udvekslede til forjættelsesfuldt Samarbejde for vort elskede Fødeland. I dette Hjørne har Kække, danskglødende Ynglinge udslynget Kampraab; alvorlige, stærke Mænds Ord har lydt i patriotisk Varme; affældige Oldinge har læspet Fædrelandsevangeliet med svigtende Mæle; farende Svende bragt Hilsen, hentet Bud.

Du minderige Hjørne — den beskedne Journalists Tempel og Kirke! Nu sidder Ynglingene paa Flæsket, og de stærke Mænd er Podagrister, Oldingene slumrer sødt i Slesvigs Jord, og de farende Svende farer videre. Men ny Ansigter kommer og svinder, ny Haandtryk veksles, ny Planer lægges, ny Begejstring gnistrer — og aldrig, aldrig skal forgaa det kære, gamle Danmark!

Jeg falder hen i Døs, men to glødende Lyskiler borer sig ind i min Bevidsthed — og jeg farer op.

Begejstringens hellige Ild luer imod mig. Jeg retter mig og trykker en fremstrakt Haand.

— Jeg er Doktor Mølgaard! siger den fremmede, og idet han varmt ryster min Haand, ringer der en lille Klokke fra hans Ærme.

— Det er mig en Fornøjelse, siger jeg stilfærdig. Og maa jeg gratulere Dem til Deres Ide . . . var det ikke noget om at forskønne Kristiansborg Slot med et Udtryk for Dansk-Amerikanernes uvisnelige Kærlighed til Fødelandet?

Doktor Mølgaard nikker tankevægtig.

— Jo, jeg har jo følt, at vi maa gøre noget. Vi er saa trevne, saa ligegyldige . . .

Doktorens Blik flammer; han rejser sig; den ellers saa selvtillidsfulde Ro viger for en ungdommelig Sjælsvarme; en hektisk Rødme farver hans Kinder; den lille Klokke ringer i hans Ærme.

— Sit Fædreland skylder man alt, hvad man kan udrette!

Han fortsætter i en sagte, moduleret Tone:

— Det er ikke nogen overilet eller umoden Plan; jeg har skænket dens Udarbejdelse kostbare Timer og betragtet den nøje fra alle Synsvinkler. Det dansk-amerikanske Folk maa være med til at bære Sten til Rigsborgen Kristiansborgens Genopførelse.

Doktoren ser stærkt paa en Lap i Gulvtæppet og vedbliver:

— Underligt, hvorledes en Ide kan udvikle sig, vokse i sære Spring, indtil dens fuldendte Form i et og alt er forskellig fra Oprindelsen. Jeg tænkte først, at vi Dansk-Amerikanere skulde hver give en Mursten. Tænk, om vi kunde fragte et af vor egen Linies Skibe direkte til København med

500,000 Sten og en halv Snes af vore bedste Murmestre, udnævnte af de betydeligste danske Distrikter herovre.

— Man kunde kalde dem Distrikts-Murmestre, indskyder jeg.

— Det kunde man, siger Doktoren; maaske det hjalp, naar man gav dem en Titel. Efter min Beregning — og her fik jeg de første Betænkeligheder med Hensyn til den praktiske Gennemførelse af min oprindelige Plan — maa ti Murmestre arbejde meget haardt for at lægge hver 50,000 Sten. Maaske de vilde helt vægre sig ved at arbejde, naar de skulde til at kaste Frakken. Og saa havde vi Skandalen. Og jeg tænkte videre, at selv om vi sendte 50 Mestre og 200 Svende, vilde de maaske alligevel blive betænkelige, naar de rigtig begyndte at svede.

— Ja, Skandaler maa vi undgaa; dem har vi haft nok af, supplerer jeg.

— Netop! Og netop denne Mulighed førte min Ide til sit næste Stadium. Jeg kom til at tænke paa Fru Rosenbergs og Eskesens Kontravers, og underlig nok randt der mig et Mundheld fra en eller anden Revy i Minde: "Nu ringer Frøkenen sin lille Klokke." I samme Øjeblik for det igennem mig: Hvad, om vi skillinger sammen til et Klokkespil!

— Ja, indrømmer jeg; et Klokkespil er maaske ikke saa tosset.

— Det er genialt, min gode: hvert Kvarterslag skal det spille: "Hjem igen til det røde-hvide Flag;" hver halve Time: "Nej, aldrig vil jeg flytte fra denne Plet paa Jord," og hver fulde Time: "Farvel, mit Fødeland, jeg dig byder." En evig manende Klagesang om Dansk-Amerikanernes selvmodsigende Længsler og Uro.

Doktoren fanger mit beundrende Blik. Han lofter sin Arm. Den lille Klokke siger: Dingeling!

— Med denne Klokke vil jeg samle vort Folk. I Alperne giver Bønderne det største Faar en Klokke, og hvor den ringer, følger hele Hjorden.

Doktoren ringer begejstret:

— Hvor denne lille Klokke ringer, vil man undres. Og Klangen vil vokse ud over Kaliforniens fede Muld, over Nevadas Stepper, gennem Præriens Orken til Østens store Hav — stærkere og stærkere, til hver en dansk Mand og Kvinde vender sig og lytter og ser . . .

Idet Doktoren slaar ud med Haanden, runger hans Røst:

— Da gælder det; da er det mig, der kalder. Vil deres Hjerter røres? vil de stille lægge Syssel fra Haand og i enig Tro og Tillid følge det store Klokkefaar?

Dingeling! dingeling! dingelingelingeling!

Doktoren forsvinder i Taage. Jeg vaagner. Telefonen.

NIKOTIN.

Fra "Uglens" Personale til Læserne:

GLÆDELIG JUL!

GODT NY!

KAPITAL OG ARBEJDE I DANMARK OG AMERIKA.

(Strøtanker af PER ØRN.)

Enhver, der følger Verdens politiske og økonomiske Udvikling, kan ikke undlade at bemærke, hvorledes de gamle Modsætninger mellem konservativ og liberal, Beskyttelse og Frihandel, osv. osv., former sig mere og mere ind til et stort Spørgsmaal om Forholdet mellem Kapital og Arbejde. I Europa har Socialdemokraterne holdt Spørgsmaalet frem for Verdens Øjne og har vundet Terræn Aar efter Aar trods, eller rettere som Følge af Forfølgelser og Misbrug fra Regeringernes Side, men i de Forenede Stater har Arbejderpartiet først for nylig taget Del som Parti i det politiske Liv og har som Helhed taget Afstand fra det politiske Parti, der bærer Socialisternes Navn.

Og den simple Grund, hvorfor den amerikanske Arbejder ikke sympatiserer med den socialistiske Stats-Ide er, at enhver Amerikaner fra den almindelige Daglejer til Formanden i et Værksted har alle det Haab en Gang at blive Kapitalist. Med andre Ord: Amerika har endnu ikke en Arbejderklasse i samme Forstand som Evropa.

Derovre ved enhver Arbejder, at han vil vedblive at arbejde for Daglon til sin Dodsdag, og at hans Søn i 99 Tilfælde af 100 vil have at gøre det samme; derfor føler han sig solidarisk med sin Stand. Han ved, at de Fordele, som han opnaar gennem Sammenslutning, vil være Værdier, der vil tælle baade i hans eget og hans Børns Liv. Det er ikke et Spørgsmaal om i Dag og i Morgen, men om den kommende Generations Livslykke og Leveret, der er Drivfjedren i hans Kamp imod Kapitalismen. Og netop derfor ser han paa Sagen med mere Alvor og Dybde, og for ham er hans Forening hans Kirke og den socialistiske Fremtidsstat hans Haab om Paradis."

Danmark f. Eks. kan gøre Almueskolen saa fuldkommen, det vil, den vil dog altid være Almueskole og stille sine Børn i en forskellig Klasse fra de, der besøger Betalingsskolerne, og her lægges Grundvolden til den dybe Kløft mellem Kapital og Arbejde, der er den sidste Rest af den gamle Klasseinddeling (Kaster.)

Om Amerika ikke havde andre frie Institutioner end den offentlige Skole, vilde denne alene gøre Borgerne vidt forskellige fra Borgerne hjemme; thi denne Kendsgerning, at der er samme Skole, samme Lærere og samme Chancer for alle i de første otte Aar af et Barns Skolegang er Grundvolden for Amerikas folkelige Frihed. Guderne skal vide, at Pengene og Snobberiet meget hurtig efter disse otte Aar deler Ungdommen i Klasser, men den Kendsgerning kan ikke rokkes, at Bob, Bankmandens Søn, og Jim, hvis Moder vasker for Folk, har i 8 Aar siddet Side om Side og leget de samme Lege og kæmpet sammen i de samme Kampe. Og Bob vil altid huske senere i Livet,

at der var en Tid, da Jim var hans Ven og maaske hjalp ham i en snæver Vending, og Jim vil aldrig kunne hade Bob, fordi den Gang — for mange Aar siden — tog Bob en Dragt Klø fra Læreren hellere end at sladre paa de andre Drenge.

Lad Højskolerne og Universiteterne med deres dumme, snobbede Klubber drage sociale Grænser, det er jo dog kun et Mindretal, der gaar der, og heldigvis søger Lærerne nu at faa disse "græske" Selskaber fuldstændig afskaffede. De unge faar dog i Livets første Aar et tydeligt og kraftigt Indtryk af, at de alle har samme Chance, naar de blot vil benytte den, og det er Grundvolden for den amerikanske Borgers Fremtid.

Og naar vi dernæst husker paa, at f. Eks. ved Kaliforniens Universiteter omtrent Halvdelen af Studenterne tjener deres eget Ophold, mens de studerer, og ikke taber noget i Anseelse derved mellem Lærere og Kammerater, da har vi den dybeste Grund, hvorfor Arbejdernes Stilling overfor Kapitalisten er anderledes i Amerika end i Danmark. Naar man taler med store Forretningsmænd, Fabrikanter, Ingeniører osv. og hører, at der er altid nok Mænd for de Stillinger og det Arbejde, der kræver mindst Erfaring og Dømmekraft, og at en Mand, der forstaar sin Profession og har Forstand nok til at lede andre, er altid vanskelig at faa fat i og vil gladeligen blive givet en stor Løn, da ser man igen, hvorledes alle de unge har samme Chance, naar kun de selv vil benytte den, og Statistiken herovre vil sikkert vise, at flere fattige Drenge arbejder sig frem til de bedste Stillinger i Amerika end i noget andet Land i Verden.

Kampen former sig berovre til Individets Kamp fremad, medens det i Danmark er Standens Kamp, som Individet maa støtte for at naa noget; thi kun som Stand er han stærk nok til at kæmpe mod de kapitalistiske Individer, hvis første Chancer i Livet har været saa meget bedre end hans. Paa den anden Side er Kapitalismen forskellig i Amerika og Danmark, idet Penge aabner flere Døre og giver mere Magt herovre end hjemme og er derfor mere at eftertragte, mere nødvendige for menneskelig Lykke og Fremgang end i Danmark.

Det er jo nemlig saaledes i vort gamle Kulturland, at de bedste Kredse kræver mere af de Mennesker, som faar Adgang, end Penge. Personlig Hæderlighed, Interesse for aandelige Spørgsmaal og taktfuld Optræden er de Pasord, som aabner Dørene til Samkvem med de Mennesker, der ligesom danner Landets Kulturgrundlag, og Penge betragtes der som et Middel og ikke som et Maal. Denne stadige Beklagelse over, at vore Landsmænd hjemme lever "over Evne," er naturligvis til en vis Grad berettiget, men paa samme Tid er det netop et Bevis paa den Mangel paa Respekt for Pengenes Sammensparen som Maal i Livet, der er karakteristisk for det danske Folk.

Derfor har Kapitalismen i Danmark aldrig faaet den overvældende Magt som i Amerika; thi først naar den kan beberske de bedste Mænd og købe de bedste Hjerner, kan den herske over Folket som Helhed. Og medens Kapitalismen i Amerika kan købe Arbejderen, fordi den gaar til ham som et Individ, er det vanskeligere at gøre det i Danmark, fordi hele Standen staar solidarisk sammen, og Individerne regnes der ikke med.

Som vi ser, bar begge Lande deres Fordele og uheldige Sider; men Forskelligbederne bliver Aar for Aar mindre, og hvis det bedste herovre fra, f. Eks. den fælles offentlige Skole kunde indføres hjemme, og flere af de hjemlige Krav paa Hjertets og Aandens Dannelse og Takt som Maalestok for Menneskeværd kunde gøre sig gældende herovre, da vilde vi nærme os mere til det menneskelige Broderskab, der er Grundlaget for saavel Socialisterne som alle andre frisindede Menneskers Haab og Drøm for Fremtiden.

DANSKE ARBEJDERE FØR OG NU.

Af F. HUROP.

VI.

Det danske Studentersamfunds Virksomhed blev fra anden Side omtalt i Uglens November Nummer, og jeg skal derfor ikke trætte Læserne med Gentagelser. Af nævnte Omtale skal jeg blot eitere følgende: "Allerede saa tidlig som i 1884 var alle Socialdemokratiets Førere Samfundets Gæster en Lørdag Aften, og en af de bedste Debatter fandt Sted." — — "Man sloges som parlamentariske Kæmper og skiltes som Venner og med bedre Forstaaelse af hinandens Ideer og Tankegang." — — Gid vi Dansk-Amerikanere blot kunde naa saa langt.

Men tilbage til Emnet igen.

Den i Firserne i Studentersamfundet paabegyndte Diskussion om Tidens brændende Spørgsmaal har holdt sig op til vore Dage, og saavel Studenterne som Arbejderne har gennem disse Diskussioner udvidet deres Syn paa Livets mangeartede Spørgsmaal, dog det var som oftest det mest frie og humane Standpunkt, der bar Sejren hjem. Jeg erindrer en Aften i Studentersamfundet, da Cand. mag. N. Neergaard (den senere Konsejlspræsident) indledede en Diskussion om Strejker, og i sit Indledningsforedrag stærkt betonede, at en "Skruebrækker" var at ligne ved en daarlig Soldat, som under Kampen deserterede over til Fjenden og særligt pointerede, at Betegnelsen "Forræder" og "Skruebrækker" var uadskillelige for de Arbejdere, som svigtede Kammeraterne i Kampen for bedre Levevilkaar.

Studentersamfundets Diskussioner blev interessante netop derved, at Ordet gaves i den Rækkefølge, det forlangtes, og uden Hensyn til, om det var et Medlem eller en Gæst. Der taltes i den paafølgende Diskussion den Aften baade af Arbejdsgivere og Arbejdere, og blandt andet udfegtedes der en hidsig oratorisk Duel mellem Fabrikant Glud og Blikkenslagersvend Olsen. De var begge "godt skaaret for Tungebaandet," men den

sidste vandt ved sine Argumenter aabenbart Flertallet af Forsamlingen.

Studentersamfundet er i Aarenes Løb efterhaanden gledet nærmere over mod Socialdemokratiet. Af bekendte Socialdemokrater er Borgbjerg, Jeppe Aakjær, Gustav Bang, Arnold Møller, J. Jessen m. fl. gamle Studentersamfunds-Medlemmer. De to sidstnævnte har været Formænd for Samfundet.

Det nuværende Ministerium er egentlig en Frugt af Studentersamfundet, og dets Program er synlig paavirket af de Ideer, der blev Resultaterne af Diskussionerne mellem Studenter og Arbejdere.

I 1885 kom det til det første voldsomme Sammenstød mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i København. En Kamp, der blev notorisk derved, at den gled ud til at blive en Kamp mellem Reaktionen og Oppositionen i den politiske Verden og selv i lang Tid tog Dansk-Amerikanernes Interesse fangen.

Konflikten begyndte med, at Smedene og Maskinarbejderne paa Eickhoffs Fabrik forlangte en Minimalløn af 27 Øre pr. Time og en Genpart af alle Akkordpriserne fremlagt i Værkstederne, saa Arbejderne havde Adgang til at gøre sig bekendt med Betalingen for det Arbejde, de paatog sig at udføre. Til nærmere Forklaring af den Tids Arbejdsforhold tjener følgende: Paa de fleste Fabrikker i Jernindustrien blev alt det gængse Arbejde udført paa "Akkord." Betegnelsen er forøvrigt misvisende derved, at "Akkord" ikke var en Ret mellem Arbejdsgiveren og Arbejderen akkorderet Pris; det var simpelt hen en Pris fastsat paa Fabrikens Kontor uden Hensyn til, om Arbejderen ved forceret Flid var i Stand til at fortjene den sædvanlige Timeløn eller ikke. Naar Ordren paa Arbejdet blev givet, og Arbejderen spurgte, om det skulde udføres paa Timeløn eller Akkord, hændte det ikke sjælden, at der blev svaret: "Det er Akkord! Prisen kan De faa at vide senere."

Hvis Arbejderen allerede var kendt med Prisen og ankede over, at den var for lille, havde han intet andet Valg end at forlade Fabriken, med mindre han resignerede og paatog sig Arbejdet til den Pris, Fabriken tilbød.

Dette System fortsat gennem en lang Aarrække havde naturligvis trykket Arbejdslønnen ned til et Minimum, som ikke gav noget ud over et jævnt tarveligt Livsophold.

Det var dette Misforhold, Smede og Maskinarbejdernes Forbund søgte at udjævne, og i Overensstemmelse hermed var det, Eickhoffs Arbejdere stillede deres Fordringer til Firmaet. Kort før denne Kontravers indtraadte, havde Fabrikanterne i Jernindustrien dannet en Forening, hvis Opgave var at **bekæmpe** og **IKKE at forhandle** med Arbejdernes Forbund.

Fabrikantforeningen tog straks Affære, og dets Formand, Th. Huettemeier, mødte paa Eickhoffs Fabrik, lod Arbejderne kalde sammen og forklarede dem, at Fabrikantforeningen modsatte sig saavel en Minimal-Timeløn som Arbejdernes Medbestemmelsesret om Akkordpriserne. Slutteligt lod han foretage en Afstemning blandt Arbejderne, og da de fastholdt deres Krav, blev Resultatet, at Arbejderne forlod Fabriken, og at Fabrikant-Foreningen erklærede Lock-out overfor Medlemmer af Smede- og Maskinarbejdernes Forbund, som arbejdede paa de Fabriker, der var indrullerede under Fabrikant-Foreningen. Ved dette Skridt lukkedes 24 Fabriker i København og ca. 850 Smede og Maskinarbejdere blev kastet ind i Striden. Deres Tal forøgedes i Løbet af kort Tid med ca. 400 Arbejdsmænd, Formere og Modelsnedkere, for hvem der efter Smedenes Bortgang ikke var Brug paa Fabrikerne.

Kampen, der vasentlig kom til at staa om Foreningsretten, delte hurtig Befolkningen i to Lejre, den **konservative**, som støttede Fabrikanterne, og den **liberal-demokratiske**, som støttede Arbejderne.

Nogle efter at Konflikten var udbrudt, mødtes Fabrikanternes og Arbejdernes Bestyrelser til et Fællesmøde for om muligt at opnaa en Overenskomst. Hver af Parterne mødte med en Stenograf, for at der ikke bagefter skulde være Tvivl om Ordlyden af de faldne Udtalelser. Men forøvrigt havde "Ordlydene" paa dette Møde ingen Betydning. Fabrikanterne vilde ikke paa noget Punkt gøre Indrømmelser, og det stod ved Mødets Slutning klart, at Kampen vilde blive langvarig, og at Hensigten var at trætte Arbejderne eller rettere vente, til Sulten drev de mutlbage til Fabrikerne paa de gamle Vilkaar.

Fra Arbejdernes Side blev der straks rettet en Henvendelse til Venstrepartiets daværende Ledere: **Berg, Bojsen, Hørup, Høgsbro og Holstein-Ledreborg**, om at støtte bejderne i deres Kamp, særlig ved Opfordring til Demokratiet om økonomisk Støtte. Smede og Maskinarbejdernes Forbund havde ved Kampens Begyndelse kun en Kassebeholdning af ca. 3000 Kroner, og Understøttelsen af Arbejderne vilde koste 15-16000 Kr. om Ugen. Særlig C. Berg og Hørup stillede sig velvillig til Arbejdernes Sag. Berg ejede en Del af Provinsbladene, og hvad Hørup manglede i Ejendomsret til Provinsbalde, opvejedes ved hans Indflydelse.

Bidragene begyndte derfor straks at strømme ind fra hele Landet.

I København organiseredes Indsamlingen selvfølgelig straks i de øvrige Fagforeninger samt i den liberale Vælgerforening. Fremskridtsklubben osv. Der rettedes Henvendelse til Udlandets Arbejder-Organisationer dels om Støtte i pekuniær Henseende og dels om at forhindre ledige Arbejdere i at rejse til København. Der sendtes Repræsentanter til Sverige og Tyskland for ved Arbejdermøder at fremlægge og redegøre Stridens Kernepunkter. At Resultatet var ret tilfredsstillende vil ses af, at Forbundet var i Stand til under Striden at udbetale ca. 225,000 Kroner.

Da Fabrikanterne indsaa, at det ikke gik saa hurtig med Udsultningen som ventet, begyndte de at søge Arbejdskraft i Provinserne og i Udlandet, særlig Sverige og Tyskland.

Men Smedene var i Tide forberedt paa denne Eventualitet. Hver Formiddag Klokken ti mødtes til Kontrol i Forbundets Lokale. Her blev efter en forud udarbejdet Plan udsat Strejkevagter. Tre Hold, paa to Mand hver, ved de Arbejdssteder, hvor Arbejdet var nedlagt, for at advare eventuelle arbejdssøgende mod at modarbejde de fælles Interesser. Hovedbanestationen, Nordbanestationen, Dampskibenes Anlægspladser ved Havnegade, Kvæsthusbroen osv. havde alle deres regelmæssige Vagter, og det lykkedes næsten altid at faa ankomne Arbejdere i Tale, før Fabrikanternes Udsendinge fik fat i dem. De fik saa som Regel lidt Forplejning og fri Rejse tilbage til, hvor de var komne fra. De fleste kom fra Sverige, hvor Arbejdernes Organisation den Gang var svag. De kom som Regel over Malmø, hvorfor Forbundet ogsaa i lang Tid maatte holde regulære Vagter i selve Malmø.

Men ikke nok hermed, man maatte sætte sig i Forbindelse med Personalet paa Jernbaner og Dampskibe for at faa deres Medvirkning om muligt til at forhindre Tilgang. For Eksempel paa Malmøbaadene var Dæksfolkene og Fyrbøderne gode Hjælpere Naar Skibet lagde til i Havnegade, holdt Vagtmandskabet skarpt Udkig med deres Forbundsfæller ombord. Raktes to Fingre op, saa vidste Vagten straks, at der var to vordende Hjælpere for Fabrikanterne ombord. Det gjaldt saa om at faa fat i dem ved Landgangsbroen eller Toldlokalets Dør. Da de gerne saa spejdende omkring efter en Modtager, var Opgaven som Regel let.

Et gammelt Ord siger "I Krig gælder alle Kneb." Det gjaldt for den Sags Skyld ogsaa her. Der var ikke faa Kneb anvendte. En af Vagterne fortalte mig saaledes: "Vi havde just faaet fat i to unge svenske Arbejdere, som var sendt herover og stod og snakkede med dem o mSagerne, saa kom Olsen (en ælder flot udhalet Former), han skubbede os lidt hovent til Side og spurgte Svenskerue, om de skulde arbejde for ham. Det vidste de ikke, men de skulde da henvende sig her, og saa fremviste de en Seddel med en Adresse paa. "Saa kom med," sa'e Olsen, og saa tog han dem over paa en Restauration, trakterede med Smørrebrød og Øl og fortalte dem, at han havde desværre ingen Brug for dem, men at det maatte være en Misforstaaelse af den Mand, der havde hyret dem til at rejse til København. Men ikke desto mindre vilde han betale deres Rejse tilbage, naar de saa vilde gaa op til Ageuten i Malmø og anmode ham om ikke at sende flere, da han (Olsen) ikke kunde bruge nogen i Øjeblikket og ikke gerne vilde betale Rejsen tilbage for flere, end han allerede havde gjort. De gik saa tilbage med næste Baad," sluttede Vagten med et stort Smil over hele Ansigtet.

Da Trafiken over Malmø ikke gav Fabrikanterne det ønskede Resultat, saa fandt de paa at sende de hvervede Arbejdere over Helsingborg, Helsingør, og modtage dem ved Nordbanegaarden. Men ogsaa det gav, paa Grund af Vagternes Paapasselighed, et util fredsstillende Resultat. Sluttlig blev de afsat i Klampenborg og afhentede pr. Drosche til København. Men saa viste der sig en anden Vanskelighed. Naar "Skruebrækkerne" om Afteneu forlod Fabrikerne, saa kunde det ikke forhindres, at Vagterne fik dem i Tale, og Resultatet var, at ikke saa faa gjorde fælles Sag med de udelukkede. Der blev saa stillet en lille Politistyrke til Disposition for hver Fabrik, og dette afskar Vagterne fra at tale med nogen ved Fabrikens Port. Men paa deres Bopæl, der som Regel snart blev fundet, fortsattes saa Agitationen, og dette førte atter til, at enkelte Fabriker oprettede Spise- og Sovelokaler paa selve Fabriken, saa de nyerhvervede Arbejdere slet ikke behøvede at gaa uden for Fabrikens Omraade. Dette var saaledes Tilfældet med Th. Huettemeiers Fabrik, hvorfor Københavnerne hurtig døbte Fabriken om til "Hotel Huettemeier."

Medens Kampen førtes paa denne Vis med større eller mindre Held, saa foretoges adskillige velmente Forsøg paa at mægle i Striden af Folk, som ikke direkte var interesserede i selve Kampen.

Blandt disse Mæglere var t. Eks. Geheimeetatsraad C. F. Tietgen. Mellem ham og Forbundets Formand (F. Hurop) førtes en Konference paa Tietgens Kontor paa Børsen, og da Enighed om Maaden, at indlede Mæglingen paa, var opnaaet, forsøgte Tietgen sig hos Fabrikanterne, eller mulig blot hos Formanden, Th. Huettemeier, men denne var stædig overfor alle Forsøg i den Retniug, og den ellers alnægtige Tietgen opgav saa Ævret.

LIVETS KEGLEBANE.*)

(Af ONE.)

I.
OPVARTEREN.

I mit "Greenhorns"-Aar gik jeg med en Havelock, som jeg havde medført fra Danmark, og som jeg syntes passede godt til Oregons bedrøvelige Regn. Paa Morrison Street i Portland var der en lille Kafe, hvor jeg tog mine Maaltider, og her lagde jeg Mærke til en musegraa, musevims Opvarter. Eller rettere: han lagde Mærke til mig, eller rettest: til min Kappe. Naar jeg havde foldet "Morning Oregonian" sammen og dermed tilkeudegivet, at jeg var færdig, kom han smuttende med smaa, vævre Fjed og hjalp mig Kappen paa. Jeg forstod ikke denne Udmærkelse, som jeg ikke saa ham vise andre Gæster, før han en Dag med en affabel Haandbevægelse afslog Drikkepenge.

*) Nærværende Skitse er den første i en Række amerikanske Oplevelser skrevne af en Skribent, hvis hidtidige Tilbagetrukkenhed fra den "literære" Arena Uglens Overtalelsesevner har hævet. Forf. har paa anden Vis et kendt Navn indenfor den dansk-amerikanske Verden, men ønsker sine Bidrag trykt anonymt.—Red.

— Nej tak, min Herre; . . . jeg saa paa Deres Kappe, at De er dansk . . . ja, De forstaar, Kappen er aldeles ikke afstikkende, tværtimod, meget lidt udfordrende, international i Snittet, om jeg saa maa sige; men det lille Mærke der i han antydede det indsyede Skræddermærke under Kraveopslaget) robede et Inkognito — haha! "Marinus Ulso, St. Peterstræde, Kobenhavn" . . . Deres Kappe og jeg er bleven til i samme Gade, uden at jeg derfor vil paastaa, at vi er jævnaldrende.

Jeg havde paa Fornemmelsen, at han stod og gjorde Nar af mig i mine aabne Øjne.

— Næ, den er ingen Overlevering, sagde jeg.

Han blev øjeblikkelig sørgmodig.

— Der sagde De et haardt, men sandt Ord.

Han saa ud et Øjeblik, som om han skulde faa ondt, gik bort, men kom atter trissende tilbage.

— Kan De huske Møllen paa Volden ved Enden af St. Peterstræde? (Han stak Munden hviskende frem.) Nu er den borte, og det vil jeg obsaa snart være. Men den stod længe der paa oVlden og var kun en Overlevering, hvor meget den saa rørte paa Vingerne — en primitiv Overlevering, der maatte stole paa Vind og Vejr og ikke havde noget i sig selv til at drive Kraft frem. For dens Tid var der en Mølle af samme Slags, og før den en anden — alle sammen ens: Overleveringer.

Pavse.

— Tror De, jeg kan slaa et Kraftspring? spurgte han saa.

Jeg saa tvivlraadig paa ham. Han saa nok ud til at kunne slaa et Luftspring uden Kra. .

Og det sagde jeg.

— Jeg k a n slaa et Kraftspring. Det ligger i Familien; min Bedstefar var Jonglør, min Far var Akrobat og kunde levere en femdobbelt Saltomortale. Og jeg slaar Kraftspring.

— Men saa er De jo degenereret . . . De burde have drevet det til et syvdobbelt Flik-flak.

Han agtede ikke paa min Bemærkning.

— De plejede at komme som Udtryk for stærke Følelser, saa blev de kroniske, impulsive, umotiverede, og nu har jeg dem kun i Foraarstiden, helst, hvor der er Marked og Skov omkring mig. Saa slaar jeg Kraftspring . . . det ene efter det andet. Jeg har stemmet mod med al min Vilje, men de kommer af sig selv ligesom en gammel Melodi. Jeg havde en Gang en stærk Betændelse i min ene Fod og haabede, Doktoren vilde amputere. Men det vilde han ikke, og den første Foraarsdag, jeg kom ud, slog jeg Kraftspring med Bandagen paa. Det var en gyselig Pine, men intet imod, hvad jeg led rent sjælelig. For det er jo min Forbandelse: Overleveringen fra min Slægt — som Vindmøllen paa Volden. Generationer igennem tykt uforanderlige, forudbestemte som en matematisk Grundsætnings Bygning. Samfundsfyldet — Orme, der gør Jorden bedre ved at lade den gaa igennem sig og selv bliver Jord . . . og saa ædes om igen af den næste Slægt. Fra Orm til Orm . . . og aldrig en Larve, der bliver Sommerfugl.

Man kan ikke gaa imod sin Natur. Jeg har forsøgt det og b l e v Student. Student og forlovet paa samme Dag. Og jeg troede, at Verden var min. Men en Aften i Skoven, medens Kammeraterne sang og talte, var mit Bryst tilsnoret af nendelig Livslykke og Haab, og jeg søgte de ensomme Stier, hvor Maanelyset legede mellem Løvet. Jeg slog Kraftspring . . . ti, tyve, flere . . . til jeg blev svimmel.

Og som jeg sad paa en Træstub og pustede, gled der et Skyggetog forbi mig af gamle Mænd, een efter een, bøjede og slubrende i udtraadte Sko. Jeg kan endnu se deres slæbende, forpinte Gang . . . og som et Lyn . . . de affaldige Lemmer rette sig, et kort Tilløb og et Kraftspring.

Det var min Slægt, der gik forbi . . . mine Forfædre, og den sidste var min Far.

Da han gled ind i Maanediset, knækkede Ungdomsmodet i mig, og da jeg rejste mig og vilde gaa, slubrede mine Fødder som i Slæber.

Den Nat kæmpede jeg som Jakob i sin Drøm. Jeg tabte.

Jo ivrigere jeg forsøgte at mande min Viljestyrke, des flere Tilbagefald. Jeg blev vild og svor ved alle mine Forfædres Aander, at gav jeg efter endnu en Gang, vilde jeg opgive min Fremtid, min Kæreste, mit Land — men samtidig rasede det "fra Fædrene nedarvede" Djævelskab i mig, og jeg vendte Mølle, slog Kraftspring og Kuldbotter som et galt Menneske.

I den følgende Tid ræsonnerede jeg med mig selv til ingen Nytte. En Dag opnaaede jeg at blive arresteret. En brat og nbetvingelig Indskydelse havde faaet mig til at slaa et Par Arabersprig foran den russiske Tronfølgers Ekvipage. Jeg blev mistænkt som Nihilist, men paa Grund af min pletfri Fortid slap jeg med et bestemt Vink om at forlade Landet.

Saaledes kom jeg til Amerika . . . Og kort sagt: der har De min Overleverings Lidelseshistorie.

Han trykkede mig nervøst i Haanden og skød mig sagte hen imod Døren.

— Aa, Gud ja, min kære . . . Jeg ved, hvad De vil sporge om. Jeg har slaaet Kraftspring herovre fra New York til San Francisco. Anfaldene mildnes med Aarene, men jeg mistede min sidste Plads i Hotel Portland, da Impulsen kom, medens jeg var beskæftiget med at servere.

Nu var jeg naaet hen til Døren; han skubbede mig lempelig ud, nikkede og sendte mig et sørgmodigt Blik.

Jeg talte ikke med ham siden, undgik med Forsæt den lille Kafe paa Morrison Street.

Men en Dag, da jeg laa paa en Skovskrænt i Nærheden af Byen og sugede Foraar i mig, kom han forbi nede paa Hulvejen. Han vimsede frem let og adret, med Hat paa Snur, Blomst i Bryst, Spadserestok svip-

pende i Haand. Og han fløjtede. Der var som Solskin over hele Personen.

Og det var med en ejendommelig Gratie, at han pludselig løftede Armene, standsede, svingede Overkroppen let frem og tilbage, tog et lille Tilløb og slog et Kraftspring.

Han havde ikke set mig, og jeg nævnede ikke at forstyrre.

FRESNO.

Som et talende Bevis paa den mere fredelige Følelse, der har udviklet sig mellem de Danske i Fresno, kommer Efterretningen om et fælles Juletræ i Armory Hall. Indbydelsen er udsendt af Loge Nr. 67 D. B. S., "Thor" Nr. 5 af Dania og den "gamle Thor" og gælder alle Danske i Fresno County.

* * *

Endelig er Striden om Saloonerne endt og lad os sige det — endt vel.

Efter at Byens Mayor, Dr. Rowell, havde forkastet den Anti-Saloon Forordning, som Byens Fædre havde vedtaget, kom begge Parter til en Overenskomst, hvorved Saloonerne maa betale højere Afgift, dukke Kl. 12 Aften og hele Søndagen. Selvfølgelig er alle Afholdsmændene skuffede, men som Helhed, antager vi, at Byens Befolkning er tilfreds med Resultatet.

* * *

En større Skare af Danske fra Henry, S. Dakota, har nedsat sig omkring den lille By Kerman i Nærheden af Fresno; flere af dem har allerede købt Land og synes godt tilfredse med Forandringen i Klimaet.

* * *

Loge Nr. 67 D. B. S. modtager daglig Breve fra Broderloger overalt i Amerika med Overbestyrelsens Forslag om at udsætte Konventionen.

Fresno 1910 "looks good to them."

* * *

Den bekendte danske Dekorationsmaler Marius Schmidt fra Oakland opholder sig for Øjeblikket i Fresno og har dekoreret flere Privathjem, saasom Teilmans, Graffs, og Forsyths. I Anledning af Julen har han dekoreret et af Vinduerne i Graffs Butik. Et smukt dansk Vinterlandskab ved Juletider straaler ud gennem Vindue og samler aftenlig en stor Skare Beundrere.

FRESNO AVERTISSEMENTER

H. GRAFF & CO. Fresno, Cal.

Vi fører det største Lager af UNIVERSAL OVNE OG KOMFURER i San Joaquin Valley.

OVNE fra .....$10 til $35
Staal Komfurer fra.....$25 til $65

UNIVERSAL VARME-OVNE er de bedste.
Priser: fra $6.00 til $20.00.

H. GRAFF & CO., Fresno, Cal.

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**
Tydelige Overslag **Alt under Garanti**
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

San Joaquin Drug Co.

"THE BIG BUSY DRUG STORE"

1933 Mariposa St., between I og J Streets

Ægte danske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

Frugt- og Mejerifarme

STORE OG SMAA

Fresno County, Cal.

Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.

Skriv om nærmere Underretning til

Sunset Realty Co.

FRESNO, CAL.

H. JACOBSEN, Sekretær.

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

WONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

FRESNO, CAL.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Den billigste og bedste Kaffe

og The købes i The C. & S. COFFEE AND SPICE CO., CHRISTENSEN & SMITH, Ejere. Ligeledes Chokolade, Kakao, Bagepulvere, "Flavoring Extracts" og Krydderier billigst hos os.

Telephone: MAIN 445.

Bestillinger modtages i Restaurationen, 1127 J Street, Fresno.

Nyt og moderne europæisk Hotel.

FULTON GRAND CENTRAL HOTEL

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN

Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39

Coroner's Office Fresno, Cal.

CHAS. WITTMACK

Fagkyndig Urmager, Juvelerer og Optician

Et stort Lager af DIAMANTER, URE, JUVELER, VÆGURE og SØLVVARER.

Alt Arbejde garanteres. Gammelt Guld og Sølv købes.

1945 Fresno St., Hj. af J Fresno, Cal.
(Green Building)

Uglen: $1 Aaret

2. Aargang begynder

15. December 1909

"Nu er det Tid"

FASHION STABLES

W. D. COBB, Ejer

1134 H STREET FRESNO, CAL.

Phone Main 208

FRESNO AVERTISSEMENTER

Tel. MAIN 187

ERNEST KLETTE

Attorney-at-Law

Notary Public

Temple Bar Building Fresno, Cal.

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG

Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres

Forhandlere af

LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres

1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN

Dentist

Rooms 108—109

Forsyth Building FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNITED WORKINGMEN'S FODTØJ

1931 KERN STREET

Mellem I og J Streets Fresno, Cal.

Hold "Uglen"

Telephone Main 657

Lauritzsen Implement Co.

(Incorporated)

L. LAURITZEN, President

Manufacturers and Dealers in Buggies, Carriages, Wagons and all Kinds of Farm Implements

Agents for Fish Bros. Wagons, Henney Buggies, and Milwaukee Mowers and Rakes.

Agents for Moline Plows, McCormick Mowers and Rakes.

CORNER H and FRESNO STREETS

FRESNO, CAL.

A. BANG CO., Inc.

Herre-Ekviperingshandlere

1021 J STREET FRESNO, CAL.

Phone Main 691

Falkenstein Music Co., Inc.

1145-47 J STREET

1ste Klasses Pianoer

EDISON FONOGRAFER

VICTOR TALEMASKINER

Afbetalingsvilkaar — Lave Priser

Pianoer stemmes og repareres

Orkester-Musik leveres.

New York Shoeing Shop

HUGO HVIDT, Ejer

EKSAMINERET HESTESKOER

Tel. Main 1259

1138 H Street

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Cts. CIGAR

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

Halvor Jacobsen & Co.

Jernbane- og Dampskibs Billetter

Al Slags
ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere

Første Klasses Arbejde
Room 332
760 MARKET STREET
Phelan Building

KELDSEN BROS

P. C. NIELSEN H. TH. HANSEN

Magnolia Cafe

8 EAST STREET
(Opposite Ferry Building)
San Francisco

Residence, 1933 15th St. Phone Market 5341

H. F. Andersen

Mason and Builder

RYAN BROS. and RYAN

Family Grocers
Delicacies, Bakery, Butter, Eggs
1991 Fifteenth Street
Cor. Church San Francisco

Det bedste Sted i Verden at faa Første-Klasses Billeder til rimelige Priser.

THE JOHNSON STUDIO

1228 FILLMORE STREET, San Francisco
(Tidligere 10½ Sixth Street)

PRAHL & SCHMIDT

SNEDKERE

Butikker og Kontorer indrettes

367-369 SIXTH ST. SAN FRANCISCO

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1234 GEARY ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianofabrikanter i San Francisco.

Santa Fe

Santa Fe Passagerbefordring

Naar De rejser til Kalifornien, da glem ikke den elegante Passager-Befordring via Santa Fe. Fire Tog daglig fra CHICAGO, KANSAS CITY, og DENVER, i Forbindelse med andre Linier fra OMAHA, ST. PAUL, MINNEAPOLIS, ST. LOUIS, NEW YORK, BOSTON, WASHINGTON og alle andre østlige Byer.

Paa

NORTHERN MUSICAL SUPPLY CO.

er udkommen:

'Let Me Get Back to the Pacific Coast'

Tekst og Musik

af

PAUL ENGELL

Faas i enhver Musikhandel og fra Forlaget: 708 South M Street, Tacoma, Wash.

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde Room 329, 3. Etage

UGLEN

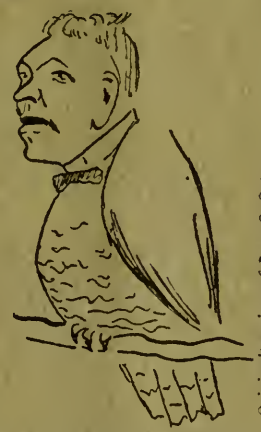

Originaltegning af Ivan Opffer.

Carl Hansen fra Tyler, hvis ikke vi fejler i Aarhus var Helten og kom saa i Velten og talte til alle i Danmark om Prærien, og da de blev trætte, saa endte jo Ferien. I Omaha fandt han kun vrede Blikke, saa "lykkelig — nej, det er han ikke."

No. 2 Januar

Geo Andersen
3124 Elmwood Ave
Fruitvale
Cal

WILLIAM WILDE Res. Phones: Oaklaud 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Office: Room 4, McDonough Building, Oakland, Cal. Office Phone: Oakland 8081

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGER AGENT

1013 J ST. FRESNO

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

NEERGAARDS HALL

806 Larkin Street San Francisco

AAGE HANSEN, Præsident, 618 Capp St.

VIGGO KØNIG, Sekretær, 816 McAllister Street.

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

UGLENS Præmietilbud

Uglen har længe betænkt sig paa at udlove Præmier for ny Abonnenter, idet Bladet selv burde være den bedste Talsmand. Men Vejene er lange, og mangen, der vilde være glad over at faa Uglen bragt ind ad sin Dør, aner ikke Bladets Eksistens. Vi kan endnu ikke sende Agenter ud over Staterne, og vi ønsker derfor at prøve dette Middel: at udsætte Præmier for at forøge vor Læsekreds. Vi vil ikke udlove "Postelin" som vor digre Ven Kirkegaard; thi sligt gaar i Reglen i Stykker, men vi vil skænke vort Hjerte af Guld til hver den, der arbejder for Sagen — og saa for Resten de følgende Sager at vælge iblandt, alt efter ædel Daads Størrelse:

Enhver, der indsender Forudbetaling for 50 ny Aarsabonnenter, vil modtage et ægte Guldur (Herre- elfer Dame-) af Værdi $25.

Enhver, der indsender 30 ny Aarsabonnenter, vil modtage et Guldarmbaand af Værdi $15 eller et sølvpletteret Kaffe- eller Teservice.

Enhver, som kaprer og indsender Beløbet for 20 ny Aarsabonnenter, vil faa en smuk Guldring af Værdi $10.

For 10 ny forudbetalende Aarsabonnenter vil det synlige Tegn paa Anerkendelse beløbe sig til en $5 guldpletteret Halskæde eller en $5 guldpletteret Urkæde.

For 5 ny forudbetalende Aarsabonnenter en Bog af Værdi $2.50 fra Gyldendals Forlag i Chicago.

Uglens Kontor

1141 J Street Fresno, Cal

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

San Joaquin Drug Co., **Fresno.**—Se Avt.

Architekter

Starbuck & Wilde, Mc Donough Bldg., **Oakland.**—Se Avertissement.

Assurance—Ejendomshandel

Halvor Jacobsen & Co. 3rd and Mission, **San Francisco.**—Se Avertissement.

Sunset Realty Co., **Fresno.**—Se Avt.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURKish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. **Oakland.**

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

R. Thrane, **Fresno.**—Se Avertissement.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., **San Francisco.** Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, **Fresno.** Carl Andersen, Ejer.

Dampskibs- og Jernbanebilletter

Halvor Jacobsen & Co., Hj. af 3rd og Mission, S. F.—Se Avertissement.

Departements-Forretninger

H. Graff & Co., **Fresno.**—Se Avt.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1936 Mc Allister Street, **San Francisco.** Bopæl Telefon: West 4639.

Foreninger

"Odin," Dania-Afdeling Nr. 1—Se Avt.

"Helga," Dania-Afdeling Nr. 3—Se Avt.

Margrethe Loge, D. S. S.—Se Avt.

Fotografer

The Johnosn Studio, **San Francisco.**—Se Avt.

Rembrandt Studio, **Fresno.**—Se Avt.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, **San Francisco.**

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—

1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., **San Francisco.**

Herre-Ekviperingshandlere

A. Bang & Co., Inc., **Fresno.**—Se Avt.

Goodman, **Fresno.**—Se Avt.

Hospitaler

St. Winifred Hospital. Se Avt.

Hoteller

Fulton and Grand Hotels, **Fresno.**—Se Avt.

Hotel Larsen, 56 Eddy Street, S. F.—Se Avt.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, **San Francisco.** Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

C. & S. Coffee and Spice Co., **Fresno.**—Se Avertissement.

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., **Oakland.** Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Landbrugsredskaber

Archibald Implement Co., **Fresno.**—Se Avt.

Larsen & Krog, **Fresno.**—Se Avt.

Lauritzen Implement Co., **Fresno.**—Se Avt.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151

L. P. LARSEN

1169 Valencia Street, San Francisco (Craig, Cochran & Co.)

Stephens & Bean, **Fresno.**—Se Avt.

Læger

Dr. Adolph Berg, 86 Post St., S. F.—Se Avt.

Dr C. P. Kjærbye, Fresno.—Se Avt.

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, **Oakland.** 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

Dr. J. R. Walker, **Fresno.**—Se Avt.

Dr. Winslow Anderson, S. F.—Se Avt.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 27 Noe, San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp. Tel. Park 2620.

Musikforretninger

Falkenstein Music Co., **Fresno.**—Se Avt.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., **San Francisco.** N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.
W. Parker Lyon, **Fresno.**—Se Avt.
Wormser Furniture Co., **Fresno.**—Se Avt.

Restaurationer

Acme Restaurant, **Fresno.**—Se Avt.
Magnolia Cafe, S. F. — Se Avt.
The Coffee Club, **Fresno.**—Se Avt.

Layton Market, Fred Anderson, **Fresno.**—Se Avt.
O. McHenry Co., **Fresno.**—Se Avt.

Sagførere

Ernest Klette, **Fresno.**—Se Avt.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., **San Francisco.** Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.
G. E. Erickson & Co., **Fresno.**—Se Avt.
A. P. Petersen, **Fresno.**—Se Avt.

Skræddere

Keldsen Bros, S. F.—Se Avt.
C. J. Petersen & Co., S. F. — Se Avt.
SORENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sorensen, 109 Montgomery Street, **San Francisco.** Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— **FRESNO.**
Hugo Hvidt, **Fresno.**—Se Avt.

Snedkere

Prahl & Schmidt, S. F. — Se Avt.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., **San Francisco.** For 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

Dr. Ralph R. Aten, **Fresno.**—Se Avt.
DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. **San Francisco,** og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti
Chas. Wittmack, **Fresno.**—Se Avt.

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, **San Francisco**
S. B. Hines, **Fresno.**—Se Avt.
Chris Petersen, S. F.—Se Avt
Ryan Bros. and Ryan, S. F.—Se Avt.

Vinhandlere

Oelsol Bros Company, S. F. — Se Avt.
WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., **San Francisco.** Tel. Market 1953. Familie Leverandør.
"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., **San Francisco.** Telefon Park 5977.

Vognmænd.

Fashion Stables, **Fresno.**—Se Avt.

SAN FRANCISCO

Den efterfølgende Sang, skrevet af Uglens Repræsentant i San Francisco, Hr. E. H. Rasmussen, gjorde megen Lykke i den lokale Brodersamfundsloge:

Mel.: Æbeltoftvisen.

Foreningen har nu pænt udstedt Bevillingen,
til at et Danmarks Hus der bygges paa Udstillingen,
og alle Danske glæder sig nu til den stolte Dag,
men hvor de Penge kommer fra, det er en anden Sag.
:,: Paa Kærlighed til Fædrelandet skal jo alt bero,
det siger nu Korell, og hans Ide den er sgu go'. :,:

Begejstret er de Brødre, som kom paa den Komite,
John Larsen vil man sende Landet rundt paa en Tourne,
for han kan imponere, ja, jeg tror, vi alle ved,
han tale kan om Fædrelands- og Broderkærlighed,
og naar vi alle blot paa disse skønne Ord vil tro,
blir Huset sikkert bygget, for Ideen den er go'.

Se, Kønig mener, at vi bygge skal et Rundetaarn,
mens Dyssegaard vil tage sin Model fra fra Ladegaar'n.
Han si'er, i Tidens Løb kan San Francisco danske Mænd
saa pakke op og glade gaa til Ladegaarden hen.
Jeg ved nu ikke, hvilken er den bedste af de to.
skønt Dyssegaards Ide den maa jeg sige er ret go'.

Men Gudbevares! Dyssegaards Ide er helt forkert,
Korell han følte sig i meget høj Grad indignert,
for han er patriotisk, vil slet ikke tænke paa,

om dette Danmarks Hus til et Asyl vi kunde faa.
Men alle, som har lært at lægge sammen to og to,
de smiler af Ideen, for de synes. den er go'.

Men heldigvis har vi jo Tid til at se Tiden an,
og Komiteens Pligt er jo at lægge frem en Plan,
for John, Jack. Jim og Sillefar og Kønig og Korell
og Mølgaard. C. W. Hansen, Bramsen er alligevel
de klogeste, hvortil vi Smaafolk nu har sat vor Tro,
og uden Tvivl vil deres Plan nok ogsaa blive go'.

BØGER TIL ANMELDELSE.

CARL HANSEN: Dansk Jul i Amerika. (Gyldendalske Boghandels Forlag, København.)

Hvis det ikke var for den lune Humor og glimtvis gode Iagttagelsesevne, vilde det være vanskeligt at forstaa, hvorfor Carl Hansen har saa godt et Navn herovre som Forfatter.

Men hans Evne t.. at gengive disse Typer paa Dansk-Amerikanere i Smaabyer i Mellemstaterne gør hans Fortællinger altid læseværdige, af og til virkelig morsomme og her og der fulde af en patetisk Stemning, der uvilkaarlig griber.

Denne sidste Bog er ikke hans bedste, men rummer dog nogle meget gode Smaafortællinger, uden at nogen dog huskes ret længe efter, at den er læst.

Carl Hansen gaar ikke dybt nok i Skildringen af sine Karakterer, hans Vækken-Sympathi og Antipathi er for let købt, og man har ligesom paa Fornemmelsen, at han ikke stræber efter hver Gang at give det bedste.

Hans naturlige Lune, gode Iagttagelsesevne og dybe Forstaaelse af Præriens Folk burde sætte ham i Stand til at give os Bøger, der vil leve og i Tidernes Løb læses af vore Børn som Præriens Historie. Den foreliggende Bog er kun et Tilløb.

Dr. Adolph Berg
(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG
Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545
Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen Proprietor
Hotel Larsen
(over Tivoli Cafe)
60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

CHRIS PETERSEN
DANSK URTEKRÆMMER
Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.
San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S. møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.
WALBORG HANSEN,
Sekretær.

Til Uglen, Fresno.

Hr. Salomon! Behag at modtage vor hjerteligste Tak for Deres Telegram og Lykønskning i Anledning af Dania's 30-aarige Fødselsdag. De siger: Længe leve Odin. Vi svarer: Længe leve Uglen — Skaal!

Ønskende Dem en glædelig Jul og et godt Nytaar forbliver jeg

Paa Afdelingens Vegne
FRED PETERSEN, Sekr.

Vore to ærede Medarbejdere N. N. og Adam havde forleden en lille Konference over en varm Toddy. N. N., der haaber en Dag at blive forlovet, bebrejdede den gamle Pebersvend Adam, at han ikke omtalte Kvinderne med den rette Respekt. Efter nøjere Eftertanke fremførte Adam følgende Forsvar:

"Hvor kan man have Respekt for Kvinderne, naar de har tilladt een at blive Pebersvend?"

N. N. spurgte da: "Var det da ikke dit eget fri Valg?"

"Jo, selvfølgelig," svarede Adam, "men hvorfor forhindrede de mig ikke?"

Hvorefter N. N. bestilte en anden Toddy for at hjælpe Adam over Skuffelsen.

Uglen

VESTENS FORSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered at second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 2 | 15. JANUAR | 2. AAR

NYAARSAFTEN 1909.

Saa svandt da Aaret, — det har sat sit Mærke
i Men'skehedens store, travle Værke —
det bygged op, rev ned og smed til Side
og faa fik Glæder, mange maa..e lide.
Nu staar det som et Minde, fuldt af Minder:
om os, der higer, og saa sjælden vinder,
om brudte Løfter og om spildte Kræfter,
og Skuffelserne ene ved os hefter.

Vi vandt dog fremad — dog ej uden Skrammer,
hvor alle fægter, skyder, nogle altid rammer;
vi bygged Luftkasteller i den aarle Morgen,
og Aftnen saa Ruinerne af Borgen.
Men hver en Kamp gav Aandens Vinger Styrke
og lærte os vor Viljekraft at dyrke
og satte Staal i Modet, — de't har vi dog vundet,
om Maalet ej bl.. naaet i Aaret, der er svundet.

Vi byder Velkom til det nye Aar
og giver Hilsen efter ringe Kaar
og lover, at vi stadig kækt vil kæmpe
og vise vil, at Modgang ej kan dæmpe
vort Ungdomsmod, vort Haab, vor Tro paa Livet,
der som en Fødselsgave blev os givet.
Vi venter Lykke, stræber den at finde:
giv os en Kamp — og hjælp os til at vinde!

PER ØRN.

VELKOMMEN —!

Velkommen til dit Rige, nye Aar,
tag Hatten af og vis dig pænt for Mængden;
— det er en Kunst, Regenterne forstaar,
og om det senere ulbage gaar, —
det første Indtryk varer dog i Længden.

Hør, Folket er af Glæde halvt forrykt,
de skraaler, saa en Rejekødling skumler.
Giv store Løfter, at du gennem Tykt
og Tyndt vil føre Skaren uden Frygt
og Bæven, hvor end Livskarossen rumler.

Det gælder om at bruge store Ord,
der passer for de Ønsker, som er inde, —
og glem nu bare ikke Far og Mor
og Tidens Krav og Smaamands Ret paa Jord
med Trumfen om den evig-rare Kvinde.

Paa denne Maade tages Folket bedst
— af gammel Vane eller noget andet! —
Og findes der end hist og her en Rest,
der føler, at det er en bitter Fest, —
saa er der jo .en "anden Side Landet."

Tag Riget, nye Aar, og brug din Magt,
du skylder os paa Goderne at bygge,
— og slut med Haabets Tusinder en Pagt,
der skaber, hvad i Ønskerne er lagt:
den lyse Vej til Dagens Fred og Lykke!

JØRGEN V. GJERDING.

UGLENS BIBLIOTHEK

LUDVIG BØDTCHER.

Det er altid bedre at have nogle faa varme Venner, man kan stole paa, end en hel Del liggyldige, der falder fra, naar den første ilde Vind blæser.

Ludvig Bødtcher var kun kendt af de faa, men disse elskede ham og satte ham som Digter meget højt. For ham betød et Digt ikke saa og saa mange blanke danske Daler, men det kom som et naturnødvendigt Udtryk for en Stemning, der altid var ægte og lødig.

Jeg husker ham fra mine Barndomsdage, naar han hver Onsdag kom til Middag hos mine Forældre, og naar han af og til om Aftenen bragte sin Guitar under sin romerske Slængkappe og sang med sin velskolede men spinkle Stemme nogle faa italienske Sange. Han var altid den samme stille, elskværdige Herre, typisk for den gamle Skole, fortalte godt og var livlig og munter, men talte sjælden eller aldrig om sig selv og sit Liv.

Sit Livs lykkeligste Aar tilbragte han i Rom og var der Bertel Thorvaldsens intimeste Ven. Og da Sygdommen bøjede Thorvaldsens ranke Ryg, og Dødens første Tegn satte sit Mærke paa hans noble Pande, da var Bødtcher den eneste, der med sin fine Takt kunde tale til ham om at gøre Testamente, og derved opnaaede, at alle Thorvaldsens store Værker blev skænket til Danmark. Alene denne Daad burde vi Danske være Bødtcher taknemlig for.

Som Digter indtager han en Særstilling og naaede først sent i sit Liv den Anerkendelse, han fortjente. Hvis Formens Fuldendthed, Stemningens Klang og Sprogets Rhytme skaber et Mesterværk, da maa Bødtchers Digte regnes blandt de bedste, og naar "Uglen" her gengiver nogle faa af hans Digte, da ved vi, at bedre Ting end disse smaa litterære Lækkerier kan vi sjælden byde vore Læsere.

Bødtcher var ingen Himmelstormer, ej heller fandt de vilde Følelser nogeu Genklang i hans Bryst; men de stille, blide Stemninger, Naturens harmoniske Skønhed og den fine Livsglæde fandt altid det rette Udtryk i hans Sange. For ham var det ikke nok, at Vinen var gammel og god, den maatte skænkes i et fint gammelt Glas og Solens Straaler maatte bryde sig i Glassets Rand.

Han var i egentlig Forstand de stille Glæders Digter, Apostlen for deu Livsnydelse, der giver det bedste uden at efterlade en besk Smag eller et tungt Minde den næste Dag.

Vore danske Digtere har kun saa lille en Læsekreds. Maa denne Kreds saa elske deres Digteres Værker saa meget inderligere og længere; thi det er vort Sprog, de har gjort rigere, vore Tanker, de har tolket, vort Lands Natur, de har aabnet vore Øjne for.

C. P. K.

Naar sparsomt til Besøg en Gæst sig over,
er Husets Herre altid glad og blid: —
en saadan Gæst han spilder iugen Tid.
og ligger maaske næppe Natten over.

Men tør der haabes samme gode Vilje,
naar han, som hidtil næsten kom for Spøg.
aflægger nu for Alvor et Besøg
og bringer med sig hele sin Familie?

Selv om han strengt har præget sig i Sinde
at vælge kræsent blandt sin Børneflok,
er muligt dog hans Strenghed ikke nok,
thi Faderkærlighed gaar let i Blinde. —

Dog altfor sent det er igen at rykke,
og Aftentimen stuuder ogsaa paa. —
han faar at vove det med sine Smaa
og stole paa sin gode, gamle Lykke.

Maaske som før han møder milde Blikke.
og Huset er jo stort som et Palads:
man under ham vel nok en lille Plads.
og "store Fordringer" — det gør han ikke.

* * *

Den efterladte Rose.

Saa blødt som Silke bøjer sig Papiret
omhyggeligt omkriug dit spinkle Løv;
Relikviebevaret er dit Støv,
og med en Guldrand var dit Leje ziret.

Den Kvindehaand forlængst er palmesmykket,
som brød dit Blomster i en kærlig Stund,
ej heller aander mer den varme Mund,
hvis Læber blev til dine Blade trykket

Der findes intet Navn og Mærke givet.
som skulde tyde paa: fra hvem — og naar?
Nej, — Hjertets Minde har en evig Vaar,
og mange slige Roser har ej Livet

Man fandt dig i den gamle Dødes Gemme, —
din Sarkophag, saa duftende og let,
blev aabnet af den kolde Skifteret.
som vittig Smilet næppe kunde tæmme.

Din Plads var ej blandt Peugedokumenter—
var dog fra Himleu selv et Dokument.
hvis Rigdom vel din Ejer oedst har kendt.
og som har bragt hans Hjerte gyldne Renter.

En Blomst du var fra Paradisets Have,
hvor Amor i sin Uskyld sværmer om.
mens Hjertet gemmer som en Helligdom
botanisk ivrig selv hans mindste Gave!

Og du skal leve op du glemte Rose!
naar over Sky de mødes Aand med Aand,
du rækkes atter ham af hendes Haand,
og Amor fejrer din Apotheose!

* * *

Philosophen.

Der er en Gæring, paastaar man, i Tiden,
maaske! men se, min Vin blev sjælden sur,
naar Flasken altid kont blev lagt paa Siden
— saa applicerer jeg paa min Natur:
Jeg ligger rolig, selv naar ej jeg sover,
og haaber nok, min Gæring skal gaa over.

Jeg har en Ven, og een er nok i Grunden,
han er min Damon, jeg hans Pythias,
vi snakke smukt hinanden efter Munden,
og tørne sammen kun med vore Glas:
At gaa i Døden for mig, ej jeg beder,
men han maa gaa sin Vej naar han mig keder.

Min Glut er trind, og Brystet dejligt hvælvet;
hvad Farven angaar, — hver Knlør mig huer,
er Øjet blaat, jeg fluks "en Himmel" skner,
men i det Sorte ser jeg intet Helved:
stor eller lille — saa jeg ikke ænser,
min Kærlighed den er foruden Grænser!

Til hvem jeg regnes, de servile, liberale?
Jeg staar paa denne Korsvej uden Kval,
min Mening er: den regnes blandt de Gale,
som ikke mod sig selv er liberal!
Hver faar sit Kors, dog — hvordan Sagen stilles
vil jeg dog bære helst paa de serviles.

Hvad Folk hverandre hviske vil i Øret,
naar jeg er død, mig volder ingen Ve,
Distancen er for lang, til jeg kan hør'et,
jeg strækker mig i Skyens Kanape;
og skulde Tingen blive mig for broget,
jeg trykker Skyen og la'r falde noget!

Saaledes lever jeg foruden Sorger,
med god Samvittighed min Dag og Nat,
jeg er i København en gammel Borger,
som svarer sine Tynger og sin Skat;
og jeg har Penge, — derfor vil nok Præsten
engang ved Graven Jer fortælle Resten.

* * *

Høstminde.

Lad andre med forelsket Aand
besynge Maj! din kælne Lyst,
og Rosen ved dit unge Bryst,
og Nattergalen i din Haand, —
jeg fletter helst til dig min Krans,
brunlige Høst i Aftenglans!
Naar Leens Klang
fra fjerne Vang
blander sig mildt med Droslens Sang.

Din Luft jeg drikker ren og sval,
den kvæger mig som kølig Vin,
der skænkes af en Haand saa fin
og rækkes i en Guldpokal: —
Sød er min Ro paa Markens Straa, —
over mig Himlens dybe Blaa,
den lille Sky,
som purpur kry
sejler til fremmed Land og By!

Og vandrer ensomt jeg i Kvæld,
da kommer hvert Minut et Bud
fra Himlen selv — et Stjerneskud,
som aander Længsel i min Sjæl:
Og Venus staar i al sin Pragt,
kogler med sine Straalers Magt, —
da sværer du
torhi min Hu,
du, hvem mit Hjerte hvisker nu!

Og dør det sidste Farveskær,
har Skovens Fugl sin Trille bragt
og Fløjten under Vingen lagt,
og Tavshed ruger fjærn og nær, —
da lægger ogsaa jeg dig hen,
min lille Luth, min fuldtro Ven:
Du har dit Hjem
bag Vingens Gem,
til Aandens Flugt gaar atter frem!

DEN ANDEN GENERATION.

For at belyse det af "Per Orn" i de to sidste Numre omtalte Spørgsmaal om den "anden Generation" sendte Redaktionen en Rundskrivelse med nedenstaaende Spørgsmaal til flere fremragende Dansk-Amerikanere.

De udsendte Spørgsmaal lod saaledes:

1. Hvor stor en pro Cent af den anden Generation (Børn af danske Forældre, født i Amerika) kan efter Deres Mening:
   a) tale Dansk;
   b) skrive Dansk;
   c) læse Dansk?
2. Kan vi vente at bevare Interessen for dansk Sprog, Litteratur og Folk hos den anden Generation?
3. Har vi Ret til at sætte Uddannelsen i og Paavirkningen af dansk Aandsliv hos den anden Generation ved Siden af eller over disse Børns Udvikling som Amerikanere?
4. I Følge Deres Erfaring: Hvor stor en pro Cent af den anden Generation har nogen Interesse for, hvad der er dansk, udover den naturlige Ærbødighed og Respekt for deres Forældres Land og Sprog?

V.

For at kunne svare paa de stillede Spørgsmaal, hvorom Per Orn allerede har indledet en Diskussion i Uglen, er det først nødvendigt at skildre Forskellen mellem dansk Aandsliv og amerikansk Aandsliv. Og her er jo næsten slet ingen Berøringspunkter. Det er to saa uhørt forskellige Planter.

Hvorfra har dansk Aandsliv draget sin Næring? (Jeg taler om Befolkningens store Flertal.)

Dansk Aandsliv er først og fremmest et religiøst Produkt. Fra den første Morgen, den lille danske Dreng og Pige sætter sin Fod i Skolen, vender deres aandelige Øje tilbage imod Jødefolkets Historie; Barnets første Helte staves Abraham, Joseph, David. Jeg erindrer endnu, hvor jeg græd, da Josephs Brødre solgte ham. Det første, de

kender i Geografi, er Jødeland, det røde Hav osv. Barnet bliver Jøde! Frygten for den strenge Gud, der gav Lovene paa Sinais Bjærg, staar for dets indre Øje. De bliver saa bange for den frygtelige Jehova som for de Nisser og Trolde, som Barnepigen fortæller om, eller de Spøgelser, Per Røgter fortæller om. Det møder Barnet paa alle dets fremtidige Veje i Livet ved alle højtidelige Lejligheder: ved Konfirmationen, gennem Kirkeklokkens Kimen Morgen og Aften; naar de skal giftes, naar Børnene døbes; ved Begravelser. Kort sagt, det er Pulsslaget i Folkets Liv.

Højskolerne tog et nyt Led op: Danmarkshistorien og Litteraturen; men begge hvilede jo paa det samme Grundlag. Ansgar blev det store, straalende Lys, Reformationsheltene ligesaa. Der er een Ting, hvori vi Danskere overgaar alle Folk paa Kloden: vi kan vor Bibelhistorie og vor Kirkehistorie, og vi kan vore hedenske Forfædres Gudelære tillige.

Amerikansk Aandsliv har draget sin Næring fra helt andre Strømme. Skolen i Amerika lærer Børnene at blive Amerikanere i fuldeste Samklang med Tonen i Hjemmene og det daglige Liv.

Barnet i Skolen her daterer i Virkeligheden Verdens Skabelse fra den Dag, Mayflower landede i Amerika. Det er disse Folks Kampe med Indianerne, med bundløse Moradser, vældige Bjærge, vilde Dyr. Kampen imod de engelske Tropper, imod Monarkiets Principper, Kampen imod alt, hvad vi i Danmark lærte at tilbede. Skolen i Amerika er politisk (ikke partipolitisk): Landets Forhold til andre Nationer, Udvidelsen af dets Handel, Bygning af Jernbaner, Vanding af Ørkener, Gravning af Guldet i Alaska.

Kun en eneste Ting er fælles for den Ungdom, der vokser i Danmark og den i Amerika: Elskovssangene. De unge elsker her som der hverandre. Øjnenes Sprog er endogsaa det samme.

Efter denne Indledning gaar jeg over til at besvare Spørgsmaalene.

1) 90 pCt. kan nogenlunde tale Dansk; 10 pCt. skrive Dansk; 50 pCt. læse Dansk (det menes: læse et Brev, et kort Stykke i en Avis osv.)

2) I Fald Danmark i 1912 valgte et socialistisk Folketing, og der dannedes en socialistisk Regering, saa Danmark blev det første Land i Verden, der sukcesfuldt gennemførte en ny Samfundsordning, da vil Svaret blive absolut Ja. Alle Landes Aviser, ikke mindst de amerikanske, vilde skrive om dette lille Land hver eneste Uge. Efter Landet udmærkede sig ved en verdenshistorisk Opfindelse. Jeg interesserer mig absolut ikke for, hvad Enevold Sørensens Avis i Kolding skriver i Dag. Om Landet ikke producerede noget højere i Sprog og Litteratur, hvor kunde jeg da vente, at mine Børn vilde interessere sig herfor.

3) Absolut ikke. Jeg selv elsker kun det Aandsliv, der drager sin Næring fra Jesu af Nazareths store Taler, fra den franske Revolution og fra den amerikanske Uafhængighedserklæring.

4) 100 Procent har Interesse for, hvad der i Danmark rager op. Som vi aldrig glemmer, at vi er Arianere, at vi tilhører den Race, hvorom Verdenshistorien drejer sig, saa vil baade den anden og tredie Generation mindes, at de tilhører den danske Nation, med mindre denne Nation i Lighed med saa mange andre Folkeslag underskriver sin egen Dødsdom.

Derby, Wash., Dec. 1909.

HANS DØNNERGAARD.

VI.

Seattle, Wash., 7. Jan. 10.

Hr. Red. M. Salomon!

I Besvarelse af de mig i sin Tid tilstillede Spørgsmaal vil jeg til 2. sige, at jeg tror fuldt og fast, at vi kan bevare Interessen for vort Sprog og Litteratur i anden Generation, naar vi gaar frem paa den rette Maade. Hvorledes jeg mener, man bør gaa frem, er jo saa igen en anden Sag, og som kan danne Udgangspunktet for en ny Drøftelse.

Til 3. Vi har efter min Formening fuldtud Ret til at stille det danske Aandslivs Uddannelse lige med Udviklingen som Amerikaner hos anden Generation.

De andre Spørgsmaal kan jeg ikke udtale mig om.

Vil for øvrigt ønske Uglen glædeligt Nytaar og haaber, den maa ordentlig skrige i 1910. Jeg har ikke glemt den. De hører nok senere fra mig.

L. FRØLUND.

VII.

1. Hvor stor en pro Cent af den anden Generation (Børn af danske Forældre, født i Amerika) kan efter Deres Mening:
   a) tale Dansk? — Ikke over 5 pCt.
   b) læse Dansk? — Maaske en pCt.
   c) skrive Dansk? — Ikke en halv pCt.

2. Kan vi vente at bevare Interessen for dansk Sprog, Litteratur og Folk hos den anden Generation? — Nej.

3. Har vi Ret til at sætte Uddannelsen i og Paavirkningen af dansk Aandsliv hos den anden Generation ved Siden af eller over disse Børns Udvikling som Amerikanere? — Positivt nej. Det vilde være Synd mod Børnene og Uret mod vort adopterede nye Hjem.

4. I Følge Deres Erfaring: Hvor stor en pro Cent af den anden Generation har nogen Interesse for, hvad der er dansk, udover den naturlige Ærbødighed og Respekt for deres Forældres Land og Sprog? — Meget faa, maaske lidt over 5 pCt.

HENRY L. HERTZ.

VIII.

Hr. Redaktør!

Deres ærede Rundskrivelse af 22de forrige Maaned har jeg rigtig modtaget, men paa Grund af usædvanlig Travlhed i mit Fag i den sidste Tid, har jeg først nu faaet

Anledning til at gøre et Forsøg paa at besvare Deres Spørgsmaal, baserede paa Per Ørns interessante Artikel, "Den anden Generation." — Jeg har desværre i saa mange Aar ikke haft Samkvem med Danske og derfor ikke haft Anledning til at danne mig en grundig Mening om Sagen — og dog har jeg i tidligere Aar været meget sammen med Danske, nemlig i Chicago i Begyndelsen af Halvtjerserne.

Det er højst sandsynligt, at den Procent af den anden Generation, som kan tale, læse og skrive Dansk (i Deres Rundskrivelse burde "skrive Dansk" have været nævnt sidst under c), da den Procent uden Tvivl er den mindste) er forskellig, hvor den betræffende Familie lever i en stor Koloni af Danske — som til Eksempel Chicago i Østen eller Fresno i denne Stat — end, hvor den bor i en mindre By blandt faa Danske eller danske Familier. Under sidstnævnte Omstændighed har dette Lands Sprog, Sæder og Literatur en saa meget større Tiltrækningskraft end det danske Sprog og Literatur, at det ikke kan ventes, at de unge uden megen Opofrelse fra Forældrenes Side skulde føle sig interesserede i deres Modersmaal. Og dog kan Forældrene gøre meget dertil. — Det er beklageligt, at det ofte ikke er Tilfældet, hvor der er faa Danske — selv maaske ikke i en dansk Koloni —, men ligger vel nok i den danske eller skandinaviske Natur, som siden Vikingetiden har vist en Trang til at opslukge det nye, indtil det Danske i dem er assimileret — forsvunden, som de røde Blodlegemer optager Malaria-plasmodien og tilsidst selv mister deres eget Farvestof.

Jeg har ofte ærgret mig ved tilfældige Møder med Danske over at finde saa stor Ligegyldighed overfor, hvad der er Dansk, og det hos Emigranter, som taler det engelske Sprog med saa udpræget Akcent, at man paa Afstand straks opdager Hr. Sørensen — og dog har Hr. Sørensen blot Hylsteret tilbage. Tale Dansk — nej, det gør han saamænd ikke. "Han har saa lidt Anledning; hvad lærer man af det; det nytter jo dog ikke noget; det lønner sig ikke etc."

Hvorfor taler han nu i Virkeligheden ikke Dansk? — I Almindelighed, fordi han skammer sig ved at være Nykommer. Heri har han blot een Undskyldning, og den er, at Udlændinge selv nu til Dags bliver haanede af Amerikanerne af den lavere Klasse, hvilket vel nok er begrundet paa Amerikanernes Uvidenhed og Ukendskab til den øvrige Verden, men hvilket nu er ved at forsvinde ved deres større Samkvem med europæiske Institutioner paa Rejser i Europa og gennem Udbredelsen af Kendskab til andre Sprog og Literatur.

Man kan vente, tror jeg, at bevare "nogen" Interesse for dansk Sprog, Literatur og Folk hos den anden Generation, men at bevare fuld Interesse lader sig næppe Amerikanere. Dersom man kan udvirke, at eller mangler Energi, kan man saa vente, at Børnene ikke skulde vise sig modtagelige for Smitten?

Man har imidlertid ikke Ret til at sætte Uddannelse i og Paavirkningen af dansk Aandsliv has den anden Generation ved Siden af eller over disse Børns Udvikling som Amerikanere. Derosm man kan udvirke, at vore Børn har den Ærbødighed og Respekt for deres Forældres Land og Sprog, at de lærer at tale og læse Dansk, saa maa man i det mindste, hvor man er henvist til eens egne Anstrengelser, uden videre Samkvem med andre Danske, være tilfredse.

Dette kan man efter min Mening vente at opnaa, dersom man ikke er doven og heller ikke skammer sig.

For at nævne Erfaringer, som jeg baserer min Mening paa, saa vil jeg blot sige, at min Hustru er født i Kalifornien af amerikanske Forældre, og dog taler og læser hun Dansk saavel som vore to Børn. —

Ja, jeg har jo nu egentlig ikke besvaret Deres Spørgsmaal angaaende Procent-Antallet, men dertil har jeg haft for lidt Samkvem med Danske.

Jeg slutter med at sige, at det glæder mig, at de Danske i Kalifornien har faaet et Blad som Uglen, der paa en praktisk Maade søger at samle paa de Danske og faa dem til at forstaa, hvilken Skat det er at vedligeholde sit Kendskab til mere end eet Lands Sprog og Institutioner selv om der ikke var Tale om den Kærlighed, man et sit Modersmaal skyldig.

Ønskende Uglen en glædelig Jul og en endnu større Sukces i det kommende Aar, forbliver jeg Deres ærbødigst

A. W. HOISHOLT.

Stockton, Cal., den 20. December 1909.

IX.

Hr. Red. Salomon.

Vil De venligst betragte flg. Linier som et Forsøg paa Svar.

Aandsliv forholder sig til Sprog omtrent som en Skaber forholder sig til sin Skabning. Det Billede er da i hvert Fald nogenlunde brugeligt.

Hvor der er en Skaber, er der ogsaa en Skabning. Og Skaberen vaager over sin Skabnings Liv og Udvikling. Han udfolder sig saa at sige gennem sit Værk; han bruger sin Skabning som sin Tjener, og i den Tjeneste ligger Skabningens Maal, derfor ogsaa dens Livslykke. Nogen kalder det Velfærd.

Men det staar i Skabningens Magt at emancipere sig fra sin Skaber. Den kan vælge at gaa bort fra ham. Men fra den Stund er dens Tilværelse rodløs. Den kan nok blomstre endda, som en afskaaren Gren kan blomstre. Den kan endog glimre; udrette store Ting i denne Verden. Men den kan ikke — gro, ejheller forplante sig.

Hvor der er dansk **Aandsliv,** der'r er dansk **Sprog.** Det Liv, som det danske Sprog lever i de Hjem og i de Kredse, hvor der ikke er dansk Aandsliv, det er, hvad vi kalder for Skinliv. Det ser ud til noget, men det er ingenting. — Modsætningen ligger der, hvor der vel er dansk Aandsliv, men saa mudvik-

let eller forknyt, at det ikke har faaet Mund at tale med endnu.

Den Form for Liv, hvor der tilsyneladende intet er, mens Livet dog rører sig i Løndom, den kalder Biologerne for latent. Skinlivet og det latente Liv forholder sig til hinanden omtrent som det ømme Pral forholder sig til tavs, higende Længsel. Eller som en Bøble til en Kerne, hvis Kim lever.

Spørgsmaalet om dansk **Sprog** bliver altsaa efter min Opfattelse afgjort secundært, af anden Rang, mens Spørgsmaalet om **Aandsliv** er det fremragende.

Hvad er saa dansk Aandsliv? Hvor leves det? Efter min personlige Anskuelse leves der dansk Aandsliv allevegne, hvor Livet samler sig om noget "umisteligt," noget, man føler, man ikke kan give Afkald paa uden at sætte Livet til. Noget, man ikke kan slippe uden at slippe det Reb, man hænger i, højt over Afgrunden — men noget, der er kommen til een paa den danske Tunge. Allerhelst gennem Moders Mund.

Saa leves der vel ikke dansk Aandsliv ret mange Steder, hverken her eller i Danmark? Det har jeg ikke sagt. Jeg tror paa latent Liv. Et fattigt Liv og et forhutlet Liv er jo ogsaa Liv.

Disse Bemærkninger forekom det mig, Hr. Redaktør, nødvendigt at forudskikke, før jeg gav mig af med Spaadomme og Statistik.

Hvis nogen vil nævne mig Tallet paa de **Hjem**, hvor der lever dansk Aandsliv, saa skal jeg sige omtrent, hvor mange af den anden Generation, der har "Interesse" for Dansk. For Æblet falder ikke langt fra Stammen. Det urimelige kan ske, men Loven er stærk. **Hvor det danske Sprog derimod ikke bruges til andet end Passiar og business, saa skal det nok lade være med at avle Børn.** Et "levende" Sprog kan forplante sig, selv under meget trange Kaar. Et dødt Sprog kan læres og opbevares, som man kan gemme Penge paa Kistebunden. Men først naar Kunsten stiger saa meget, at en Daler kan faa en Sn, først da kan et dødt Sprog gaa i Arv fra den ene Slægt til den anden. Og dødt er det Sprog, der ikke hver Dag paany genfødes ved at bruges som Tjener for det inderste i et Menneske, hans Haab og Længsel, hans Frygt og Sorg, hans Tro og hans Kærlighed.

Hvad Ret har vi. Nøjagtig den samme Ret, som en Far har til at vække sin Søns Kærlighed til det, som han selv elsker. Eller hvad Ret har en Moder til at paavirke sin Datter, der har givet en Bejler sit Ja? Hun har sin hellige Moderret ganske ubeskaaren.

Men uden Kamp paa Liv og Død sker det næppe. Aandsliv forplantes ikke i en ledig Time — til en Kop Kaffe og en Cigar!

Tal skal jeg ikke opgive. Den kirkelige Statistik nævner en Del. Børn kan tale det Sprog, deres Far og Mor bruger. Skrive og læse kan vel som Regel kun de, der søger Børne- og Ungdomsskole. Skolegang paa Dansk er der vistnok ikke videre af udenfor de danske Menigheder. Den Slutning er nærliggende, at det **kun er indenfor de kristne Menigheder, at det danske Sprog for Alvor tænker paa en Fremtid.** Børnene er Fremtiden.

En af Tysklands betydeligste Mænd, Filosoffen Fichte, holdt som bekendt i Vintren 1808-9 i Berlin sine mærkelige Taler til den tyske Nation," noget af det fineste og dybeste, der er sagt paa tysk Maal. Han hævder med overlegen Styrke Nationalitetens Betydning overfor Napoleons Tilbedere. Om disse Taler siger Prof. H. Høffding i en mesterlig Afhandling: "Han taler mod dem, der mente, at Nationalitetens Tid nu var forbi og **fandt Trøst over deres Folks Undergang i Tanken om at skulle tilhøre en Verdensstat.** Der laa for Fichte i denne Tanke en Raahed, som forgreb sig paa det Hellige, et Indgreb i den aandelige Verdens højeste Lov,' efter hvilken Menneskehedens Væsen kun kan aabenbares i højst mangfoldige Nuancer, dels enkelte Personligheder, dels Folkeslag." Analogien er let at finde. —

Det foreliggende Emne rører ved nogle af Menneskelivets højeste Værdier. Problemet er lige saa indviklet som dybtgaaende. Det varer længe, før det sidste Ord er sagt og den sidste Gaade løst. Naive Sjæle finder ganske bestemt, at Sagen er som Fod i Hose og intet Ordskifte værd. Den, der sover, er jo paa en vis Maade — lykkelig.

Den danske Folkehøjskole.
Nysted, Nebr., 30. Dec. 1909.
Deres med Højagtelse
CARL PETER HØJBJERG.

X.

Hr. Redaktør!

De sporger mig, hvor stor en pCt. af den anden Generation, der kan tale, skrive og læse dansk. Jeg har hver Dag, siden jeg modtog Spørgsmaalet ledt i min Hukommelse efter saa mange ærede samtidige af den anden Generation, at det, efter en rimelig Gisning kunde udgøre blot en eneste Procent. Jeg kan imidlertid ikke komme til et Resultat i Tal, som med nogen Retfærdighed kan omsættes i Procenter.

Jeg maa derfor nøjes med at pointere mine Iagttagelser.

Danske Familier, som bor paa en Plads, hvor andre Nationer er dominerende i Antal, vil uvilkaarlig til daglig Brug benytte det engelske Sprog, baade i og udenfor Hjemmet. Der lærer Børnene altsaa ikke Dansk.

Der er under andre Forhold Mødre, som ikke har haft Lejlighed eller Lyst til at lære Engelsk. De og deres Børn vil tale Dansk i Hjemmet, men Engelsk **udenfor.** Læsning og Skrivning bliver overladt til Skolen og er derfor Engelsk.

Kun i større danske Settlementer, hvor en dansk Skole kan oprettes og en duelig Lærer er disponibel, har den anden Generation Betingelser for at lære at læse og skrive Dansk.

I enkelte Tilfælde kan der være Tale om Undervisning i Hjemmet, men disse Til-

fælde er saa faatallige, at der herpaa hverken kan bygges Resultater eller Statistik.

Der kan ogsaa være Tale om Undervisning paa danske Højskoler, men disse frekventeres vistnok lige saa meget for at lære Engelsk og præpareres for amerikanske Forhold som for det danske Sprogs Skyld.

Interessen for dansk Sprog, Litteratur og Folk vil ikke bevares i den anden Generation undtagen i ganske enkelte Tilfælde, hvor det gøres til et Studium. En Dansker kan studere og beskrive amerikanske Forhold, og en Amerikaner kan gøre det samme for Danmarks Vedkommende, men det er væsentlig en individuel Trang til at give historiske Bidrag og nente disse fra sine Forfædres Land.

Et Barn paavirkes i Opvæksten af Forældrenes Nationalitet, men vil senere i Livet vokse sig ind i og udvikle sig med de amerikanske Forhold. Nu og da vil maaske et Glimt af Sympati for deres Forældres Sprog og Fædreland give sig til Kende, men ogsaa det vil være præget af de Forhold, som Forældrene levede under i Danmark. Minderne fra velhavende Borger- og Bønderhjem er jo vidt forskellige fra de, som bragtes med fra Indsidderhytterne og Storstadens Baggaarde og disses Minder vil gaa i Arv til den anden Generation og øve sin Indflydelse der.

Endelig maa vi ogsaa tage den **første** Generation, det er: **de indvandrede Danske** i Betragtning for at faa det rette Syn paa den foreliggende Sag. Der er mange af disse, som efter faa Aars Ophold her, **udelukkende** benytter sig af **det engelske Sprog i Selskab med Landsmænd,** ja, endog i **danske** Foreninger, og disse vil ikke være blandt de, som befordrer Interessen for Danskheden videre til den anden Generation.

De danske Foreninger bæres oppe af Emigrationen. Hvis den af en eller anden Aarsag standser, vil Foreningerne, uanset deres Formaal, dø ud i Løbet af 10—15 Aar eller før. Den anden Generation kan og vil af ganske naturlige Grunde ikke holde dem i Live.

Enumclaw, Wash.

F. HUROP.

Paa Spørgsmaalet om, hvad Frederik den Ottende hedder paa Grønlandsk hedder det i "Politiken"s Brevkasse:

"Majestætens Navn er paa Grønlandsk 'Frederik Arfenikpingasut.' Med Ordet 'Arfenikpingasut' forstaar man paa Grønlandsk ikke alene Ottetal, men Dans — fordi Grønlænderne, naar de danser og hopper, altid bevæger sig i Ottetaller. Frit oversat betyder 'Frederik Arfenikpingasut' derfor 'den dansende og hoppende Frederik.'"

UDVIKLING.

Et Svar.

"Tiderne modnes, og vi modnes med dem," det er en gammel Sandhed, som altid holder Stik.

Det er ikke alene Videnskaben og Kunsten, der gaar fremefter Dag for Dag, men det er Moralbegreberne, Livsværdierne, ja, selv Gudsopfattelsen, der skifter og udvikles i Tidernes Løb.

Pastor Rasmussen skriver i "Uglen"s sidste Nummer: "Glæden, Freden, Retsind, Tro, Haab og Kærlighed har alle Dage været Livsværdier, rent bortset fra den kristelige Betydning, der er lagt ind i disse Begreber."

Ja, det er netop, hvor Pastoren tager Fejl, thi det eneste, der ikke forandres, er Navnene, men de Sindsstemninger og Moralbegreber, som bærer disse Navne, skifter, omforvandles og udvikler sig med den forskellige Tidsaand.

For at bringe Sagen hjem til Pastorens egen Lejr skal jeg kun nævne, at den Grundtvigianisme, der var gængse og vakte Begejstring for 20—30 Aar siden, er meget forskellig fra Nutidens. Hvor er Grundtvigianernes Begejstring for den gamle Hedenold? Hvor er den overtladiske Barneglæde, der i tidlig Tid gav Retningen sit Navn og Præg? Udviklingen har opslugt den, og Tidsaanden i dette Aarhundrede har skabt andre Interesser og andet Syn paa Livsværdierne. Og det er kun Ret, at det skal være saaledes.

Hvis den Grundtvigske Højskole ikke var fulgt med Tiden, hvis dens Ideale ikke havde udviklet sig og dens Livsværdier antaget Nutidens Stempel, da vilde den være død og begravet i Stedet for at være af allerstørste Betydning for dansk Folkeliv.

Husk paa, at den Vorherre, vort Folk tilbad for 50 Aar siden, er en Del forskellig fra den Gud, for hvem vor Tid bøjer sit Knæ i Bøn. Tænk paa Kvindens Stilling fra Rettens Standpunkt og sammenlign den med vore Mødres for 30 Aar siden.

Derefter bliver selv de bedste (og for den Sags Skyld: kun de bedste) Digterværker klassiske Værker for den næste Generation; de Tanker, der udtrykkes, de Stemninger, der males, de Principper, der forsvares, tilhører en bestemt Tid og giver et Billede af denne Tid, men 20 Aar efter er det kun klassisk — historisk.

Endvidere vil jeg sige til Pastorens Omtale af den Grundtvigianske Ungdoms Brug af Dansk i religiøse Spørgsmaal, at det er en Selvfølge, at lærer man et Barn "Faderver" og de ti Bud paa Dansk, da vil det falde Barnet naturligst at gengive det paa Dansk, og vi af den første Generation ved alt for vel, hvor umuligt det er at oversætte dette gyselige Bibeldansk korrekt paa det ligesaa gyselige Bibelengelsk.

Tilbage staar den Kendsgerning, som Pastoren ikke kan benægte, at selv de Børn, der har været under den stærkeste danske

Paavirkning, taler Engelsk som Modersmaal og Dansk som et fremmed Sprog uden Klang og Tone.

Hvis een pro Cent af disse Børn kan tale Dansk paa en saadan Maade, at vi Danske vilde tro, at de talte deres Modersmaal, da er det vist højt regnet.

Og til Trods for, at disse Børn aldrig lærer at tale Dansk rigtigt, lider meget ofte deres engelske Sprog under dette To-Sprog-Forsøg. Aldrig har jeg benægtet, at Hjertet kan "slaa for Sandhed og Ret," uden at Individet kender "Sprogets fineste Nuancer;" men da "Sandhed og Ret" jo ikke er monopoliseret af den Grundtvigianske eller nogen anden Retning, ej heller af nogen enkelt Nation, kan jeg ikke indse, hvad det kommer Spørgsmaalet ved.

Pastoren siger: "Maaske har vi aldrig indset det klarere end netop nu, at de to Sprog skal være jævnstillede," og dertil maa jeg sige, at det er bundforkert og kun ved at lukke Øjnene i for de virkelige Forhold og stoppe Ørerne til for det Sprog, Pastoren daglig lytter til, kan han realisere denne Drøm — thi det er alt, hvad det er og nogen Sinde vil blive. I det daglige Samliv mellem de unge af den anden Generation, hvad enten det er de lette eller de dybe Følelser, der udtales, vil det engelske Sprog blive brugt; thi det er vore Børns Sprog paa samme Maade som Dansk er vort.

PER ØRN.

"Den danske Pioneer" har faaet en Ide — stor — original — monumental: Dansk-Amerikanerne skal opkøbe et Stykke dansk Hede og derpaa rejse et Monument (lad os kalde det en Bavtasten), og en Gang om Hundrede Aar, naar Dalgas og hans Arbejdsfæller har faaet den øvrige Hede forvandlet til frodig Skov og yppig Ager, da vil dette Stykke Hede staa som et Minde om det Øde og Forladte, som Hedeselskabets gode Arbejde har opnaaet at udrydde.

Hvor dybt symbolsk er det ikke, at netop Den danske Pioneer fremsætter dette Forslag; thi den staar selv som et Monument i den dansk-amerikanske Verden paa det Øde og Forladte, og naar om 100 Aar eller før de gode Kræfter herovre har bragt Liv, Aand og Kraft ind i den dansk amerikanske Verden, da vil Den danske Pioneer være som et sørgmodigt Minde om den Tid, da Vrøvlet, Ondskaben og Smaaligheden sad til Højbords herovre.

En Fjer i vor Hat. I et Privatbrev til Uglen fra Hr. Knud Lassen, Bestyreren af Gyldendalske Boghandels Filial i Chicago, hedder det i en Efterskrift: "Hvis det kan interessere Dem, vil jeg fortælle, at Kalifornien maaske til syvende og sidst er den mest bogkøbende "danske" Stat herovre, særlig hvad private Kunder angaar.

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

San Francisco Office
E. H. Rasmussen.....Business Manager
184 Castro Street

Los Angeles Office
J. V. GJERDING.....Business Manager
5916 Crocker Street

Tacoma Office
PAUL ENGELL .....Business Mgr.
708 South M Street

Philadelphia Office
CHRISTIAN HARMSEN....Business Mgr.
618 North 16th Street

Salt Lake City Office
MISS BEATRIX IVERSEN..Business Mgr.

Issued the 15th of each month. $1. per year

FRESNO, 15. JANUAR 1910.

GLÆDELIGT NYAAR!

Idet "Uglen" ønsker alle sine Læsere et glædeligt Nyaar, vil vi samtidig minde alle og enhver om den Kendsgerning, at 1910 vil bevise, at "Uglen" er en Profet. Ikke alene en af den Slags, der altid opstod i Jødefolket, naar det begyndte at tilbede fremmede Guder, og som varslede Død og Undergang, men en Profet, hvis Forudsigelser en nær Fremtid vil se blive virkeliggjort. "Uglen" var den første, der prædikede Reform af D. B. S.'s Assuranec — 1910 vil se denne Reform realiseret. "Uglen" paapegede Nødvendigheden af en udsendt Konsul i San Francisco — 1910 vil sikkert bringe det fornødne.

"Uglen" paastod, at der var nok intelligente Dansk-Amerikanere til at støtte et frit, frejdigt og originalt Maanedsblad — 1910 vil vise, at den havde Ret. "Uglen" er allerede en halv Gang større, end den var fra Begyndelsen.

"Uglen" har angrebet nogle ledende Dansk-Amerikanere og bevist, at de satte deres eget Magtkrav over vort nationale Vel, og dens Beviser er ikke blevet gendrevne. Disse Mænds upatriotiske Hand-

linger vil staa som en sort Plet paa deres Navn i den intelligente Offentligheds Øjne i Fremtiden. De er vejet og fundet for let.

"Uglen" har vist den dansk-amerikanske Prese Vejen — 1910, haaber vi, vil vise Resultaterne.

Glædeligt Nyaar til Jer alle, baade Venner og Fjender, — begge Partier hjælper os; de første bringer os Haab og Opmuntring; de sidste vækker os til Kamp for Fremskridt og Ret.

Godt Nyaar til Jer alle!

DEN EKSEKUTIVE KOMITE'S FADÆSER.

Hvor det dog i Grunden er sørgeligt at se en Haandfuld Mænd, der hver især er flinke Mennesker og mener det vel, komme sammen til et Møde een Gang om Aaret og lave en Fadæse hver Gang.

Thi den Kendsgerning, at D. B. S.'s eksekutive Komite som Regel intet andet foretager sig end at revidere et Regnskab, er jo i sig selv den største Fadæse.

Tænk blot, kære Læser, paa vor rare, skikkelige Overpræsident, der i ti Aar har staaet som Hovedet for den største dansk-amerikanske Forening, og hvis man spurgte de flere Hundrede Delegerede, der i Tidernes Løb har stemt for ham, om Grunden hvorfor de netop valgte ham igen og igen som Overpræsident, vilde Svaret sikkert lyde saaledes: vi kunde ikke blive enige om nogen anden.

Vor Over-Vicepræsidents Ret til at beklæde det høje Embede er vel nærmest at søge i den Kendsgerning, at han er den store Mand i den største Loge af D. B. S. Vor Overkasserer fik Pladsen ved en Fejltagelse; thi hvis nogen havde anet, at Eskildsen vilde løbe bort med Moneterne, da vilde en helt anden Mand være bleven valgt. Dette siges ikke for at forringe vor Overkasserer, som i enhver Henseende er sin Plads voksen, men kun som en Sidebemærkning.

De tre Tillidsmænd er jo nærmest et Udtryk for D. B. S.'s geografiske Fordeling og for eens Vedkommende en Kompliment til D. B. S.'s Værter i Council Bluffs ved sidste Konvention.

Udover disse Herrers lokale Popularitet ved deres hjemlige Kødgryder, har ingen af dem været kendt ved Navn før 1906 af en eneste Dansk-Amerikaner, og deri ligger maaske den dybeste Grund til, at de er blevet valgt.

Tilbage staar at nævne D. B. S.'s Oversekretær, hvis Dygtighed og Akkuratesse vi ikke noksom kan rose. Kun har vi ham lumsk mistænkt for at lide under den samme Fejl som andre Oversekretærer, nemlig at de tror, "at de alene vide, hvad der tjener til Folkets Bedste," og at D. B. S. absolut ikke kunde bestaa uden ham.

Fraset den store Majoritet af Møderne, paa hvilke intet at Betydning blev udrettet, træder det sidste Møde i Oktober i Forgrunden og antager en historisk Karakter.

De smaa Badouiller med Milwaukeelogen og den stadige Kamp for at holde alt nyt ude træder fuldstændig i Baggrunden, naar man gennemlæser det Stykke diplomatiske Argument, der blev udsendt sidste Efteraar:

"Stemmer du for, — stemmer du imod;
stemmer du imod — stemmer du for."

Dette første Forsøg paa Originalitet fra Komiteens Side var storslaaet og uhørt, og vi mistænker vor dygtige Oversekretær for at være Faderen til dette Forslag; thi der lyser en Fiffighed ud af hans skælmske Øjne og hans morsomme fynske Dialekt egner sig fortræffeligt til at sige en Vittighed som ovenstaaende.

Resten af Komiteen har sikkert ikke set det grinagtige i Forslaget, før de kom hjem til deres egne Kødgryder og fik paa Hovedet af de lokale Vismænd — og saa var det jo for sent.

D. B. S.'s Overbestyrelses største Fadæse er og bliver dog denne, at den absolut intet har gjort for at bringe Assusancen paa en bedre Fod. Direkte bærer Overpræsidenten og indirekte den hele Overbestyrelse Ansvaret for, at D. B. S. i Dag staar paa svage Fødder og kun kan reddes ved meget radikale Forholdsregler.

"Uglen" har gjort mere godt i det sidste Aar ved at afsløre D. B. S.'s Assuranceforhold og ved at pege frem mod de Forandringer, der burde gøres, end D. B. S.'s Overpræsident har gjort i de sidste ti Aar.

Men Regnskabets Dag staar for Døren og bør ikke udsættes.

Og den vil heller ikke blive udsat; thi den eksekutive Komites sidste Fadæse fik den rette Modtagelse i de lokale Loger:

FORSLAGET FORKASTET.

DANSK BYGNING VED SAN FRANCISCO UDSTILLINGEN I 1910.

Det er os altid en Glæde at opmuntre vore Kolleger, naar de faar en god Ide, og naar "Bien" for første Gang i sit Liv har været original, saa er der virkelig al Anledning til at gratulere.

Selvfølgelig er der langvejs hjem, og "Biens" Begejstring maa holdes vedlige ved kraftige Midler, men det kan jo vi andre Smaafolk hjælpe med til.

Tanken om en dansk Bygning for en Udstilling af dansk Industri, Haandværk, Kunst og andre Produkter er fortræffelig, og Tanken kan gennemføres, hvis **for det første** vi kan faa den danske Regering til at give Tilskud til en Udstilling, og de danske Forretningsmænd til at sende deres Varer herover, og **for det andet,** hvis vore Landsmænd i Kalifornien vil for en Gangs Skyld glemme deres Sparsommelighedstrang og give af deres Overflod; thi Raad har de, men Fortiden har vist, at give er ikke deres stærke Side.

Vi haaber, at den Komite, der er nedsat for at samle **alle Danske** herude om denne Sag, maa have Held med sig og maa gribe Sagen an paa rette Maade, først og fremmest med Hensyn til Løftet om det, der skal fylde Huset, og som skal komme hjemmefra.

Vi har set flere Tanker fremsat om Benyttelsen af Bygningen efter Udstillingen, og Hr. A. G. Birchs Ide om et Alderdomshjem har særlig tiltalt os. Naar vi tænker paa de store Summer, der ligger fuldstændig unyttigt hen i Nr. 2's og andre Afdelingers Kasser, da vilde det nærmest være en Tjeneste, man gjorde dem, naar man gav dem en stadig Atløbsrende i Retning af Bidrag til et Alderdomshjem.

I det hele taget rummer Fremtiden mange Muligheder, og hvis det virkelig skulde vise sig, at vore Landsmænd i Kalifornien er beredvillige til at give Penge nok til en værdig Bygning for en dansk Udstilling, da skulde det glæde os mere end noget andet.

Thi da er der Haab endnu for deres Sjæles Frelse.

"Biens" Maade at indhente forskellige Danskes Mening om Ideen er udmærket og viser, at Uglens Arbejde og Metoder i det forløbne Aar har sat Frugt og gjort Indtryk.

Altsaa: Held og Lykke med Ideen; driv Sagen igennem trods Smaalighed og Skumleri. Skulder ved Skulder, alle Danske herude, og saa alle paa een Gang:

Op med den danske Bygning i 1915!

VIL DE DØDE VAAGNE?

Som "Uglen" ganske rigtig forudsagde for et Aar siden: "Dania" af Kalifornien maa tage Skeen i en anden Haand, hvis den vil hævde sin Stilling her paa Kysten. Men det sidste Aar har ikke vist store Symptomer paa Forbedring. Overbestyrelsen og de tre Overvoldgiftsmænd (ikke Overvoldtægtsmænd) har travet frem - den samme Slendrian som deres Forgængere. De Penge, der blev bevilget til en Slags Organisationsfond, er sikkert endnu i Overkassererens Kasse, og ingen ny Tanker har rørt sig indenfor Foreningens Volde.

Ved I da ikke, I ledende Daniamænd, at en Forening, der staar stille, gaar i Virkeligheden tilbage. Ved I ikke, at der er Hundreder og Hundreder af Maader, paa hvilke I kan forbedre Foreningen? Naturligvis er det nedtrykkende, at Fortiden har vist, at Penge maa det ikke koste; men det er dog at sætte Sparsommeligheden paa Spidsen, naar I ikke en Gang tør give de Penge ud, der er bevilliget af Konventionen.

Lad os dog snart faa den Nyhed, at der er stiftet en ny Afdeling, eller at Dania har taget Lædelsen af et eller andet dansk Foretagende.

Lad os høre noget fra Jer, hellere noget umuligt end denne dødlignende Tavshed, der for Øjeblikket hersker indenfor Foreningen.

Det er blevet os fortalt, at "Uglen" er en Nattens Fugl og derfor kun interesserer sig for Mørkets Gerninger. Ja—a, det kan jo lyde meget smukt, men naar man tager tilbørligt Hensyn til det aandelige Mørke, der raader i den dansk-amerikanske Verden, synes vi, at "Uglen" virkelig er meget tidssvarende, og vor Medarbejder Per Ørn holder os stadig a jour med de faa Hændelser og Tanker, der tilhører Dagen og Lyset.

DANMARK STATUEN.

Vi har modtaget følgende:

Tanken om, åt vi Danske her i Amerika ogsaa burde give vort Bidrag til Kristiansborg Slot, har endelig taget bestemt Form, idet en Komite er traadt sammen for at søge at danne den endelige Hovedkomite, der tænkes at skulle bestaa af Kvinder og Mænd som Repræsentanter fra alle danske Kolonier over hele Amerika.

Det ny Kristiansborg opføres som bekendt af Sten skænket fra hver eneste Kommune i Danmark. Bidrag er indkomne fra hele

det danske Folk, og Slottet bliver, naar det staar færdigt, en Slags Folkegave til Fædrelandet. Det er derfor ganske naturligt, at de mange Danske her i Landet ønsker at være med og ved vor Gave atter stadfæste, at vore Tanker og vor Kærlighed er fast knyttet til Fædrelandet.

Gaven tænkes at bestaa af en Statue, forestillende **Danmark**, i Lighed med den, der nu smykker New Yorks Toldbod, og udført af vor berømte Landsmand, Billedhugger John Gelert. Dog vil denne ikke blive benyttet som Model, men en original Statue vil blive udført.

Gaven vil altsaa blive

"DANMARK"

skænket Fædrelandet af Danske i Amerika og udført af en dansk Kunstner.

Statuen vil blive 12 Fod høj, støbt i Bronce, og tænkes, om muligt, anbragt ovenfor den store Trappe, der fører op til den ny Rigsdagssal, dog vil Dimensioner osv. blive læmpet efter Omgivelserne, og efter Samraad med Slottets Arkitekt. Summen, der udkræves, er 5,000 Dollars og tænkes samlet ved Folkesubskription fra Danske over hele Unionen. For os mange Danske er denne Sum en Ubetydelighed, og det er at haabe, at Bidragene maa blive mange, og netop ved **Antallet** af Bidragyderne give Gaven den rette Betydning.

Den midlertidige Komite, der kun er sammentraadt for at ordne de første Skridt i denne Sag, har allerede modtaget et betydeligt Beløb for Sagens Fremme, og inden længe vil Arbejdet for denne dansk-amerikanske Gave sikkert gaa for sig over hele Amerika.

Enhver, der har Interesse for denne Sag, og som muligt ønsker at være Medlem af den endelige Komite, bedes snarest sende Navn og Adresse til den forelobige Sekretær, Hr. Geo. Kirkegaard, 123 Lenox Road, Brooklyn, N. Y.

Valg af Bestyrelse vil senere finde Sted, naar hele Komiteen er samlet, og vil enhver, som til den Tid er Medlem af HovedKomiteen faa tilsendt en Valgliste, samt Navnene paa Komiteens Medlemmer.

Forelobig Komite: Fr. Porsth, Formand; C. W. Kragh, Kasserer; Geo. Kirkegaard, Sekretær; Chas. Ryberg, Chicago, Ill.; Dr. V. Sillo; H. O. Picculell; Carl Viale; M. C. Krarup; O. J. Gottschak, Indianapolis, Ind.

* * *

Selv om man ikke er i Sympathi med de forskellige Indsamlinger, maa man indrømme, at den ovenstaaende bærer et mere ægte og tilforladeligt Præg end nogen af de tidligere, og ingen kan tvivle om disse Mænds ærlige Vilje og virkelige Trang til at vise deres Fædrelandskærlighed.

Vi haaber, at de ikke maa blive skuffede i deres Tillid til deres Landsmænds Offerberedvillighed.

ERIK SKRAM SENDER HILSEN GENNEM UGLEN.

Kære Ugle; jeg sender dig en hjertelig Nytaarshilsen og lader hele den kongelige Garde trække op til din Ære. Tak for dit Besøg hos mig de mange Gange i det gamle Aar. Bliv ved med det i det nye, det interesserer mig levende at følge din Flugt der ovre i det Kalifornien, der rummer det Udvalg af Landsmænd, der blandt Dansk-Amerikanerne syntes mig de bedste.

Din hengivne

ERIK SKRAM.

Den ansete danske Forfatter, Hr. Erik Skram, der i 1889 besøgte de Danske i Kalifornien, sender os ovenstaaende Hilsen, der viser, at han stadig husker sin Tur herovre. Vi husker ham ogsaa som een af de faa derhjemmefra, der forstod, hvad han saa herovre, og bragte hjem med et Indtryk af Amerika, der ikke gav sig Udslag i en Bog af Vrøvl, men i en kort fyndig Sætning, som viser det dybt tænkende og forstaaende Menneske:

Amerika er for stort og overvældende rigt paa Indtryk til at danne sig en Mening om paa en kort Lysttur. Man maa leve der i aarevis for at se klart og dømme rigtigt.

AF ET BREV FRA DANMARK.

Af et Privatbrev fra Danmark skal vi tillade os at gengive følgende Udtog, der sikkert vil blive læst med Interesse af Uglens Publikum:

. . . . . Dog skal jeg tillade mig at skitsere nogle Bemærkninger. Først: Alberti har altid været min Antipode. Ikke, at jeg troede, han var en almindelig eller ualmindelig Kanring i kriminel Forstand; men jeg var altid overbevist om, at en Mand, der havde gjort, hvad han havde gjort overfor Venstre, aldrig burde være kommet frem. Det er mig et Tegn paa, hvor dybt sunken hele det danske Folk har været i Politik, naar det har været saa nærsynet. Naa, jeg har haft et personligt Indtryk af denne Mand fra min første Ungdom (Nørregade Nr. 7„ Prokuratorgaarden, hvor vi boede i Hus med nam), og dette Indtryk har været stærkt ugunstigt: en Despot og en Menneskeforagter. De unge Øjne ser undertiden dybt, selv der, hvor kun Overfladen skue!

Hvorfor gik J. C. Christensen ikke den Eftermiddag, da Alberti angav sig? Fordi han er en politisk Undermaaler, en Mand uden Vidskue, en Person uden tragisk Dybde.

Det nuværende radikale Ministerium er en Række af Dygtigheder — men om det ejer en eneste større politisk Mand, er et Spørgsmaal.

Du har talt om Smaalighed og Misundelse. Ja, jeg tror, du har Ret. Vi bor i en

med en saa stor Ret overfor den faatallige Overklasse. Den Nemesis, som maa ramme denne, vil i en lang Aarrække blive skæbnesvanger for Landene. Thi det betyder, at Mænd og Kvinder med højere Kundskabsfylde og rigere Mulighed vil blive afhængig af Folkeførere, som — selv om de er nok saa retsindige — ser endnu mere doktrinært paa Udviklingen og Aandslivet, fordi de savner visse Betingelser for at maale dybt og stort; de mangler dette ovenud," som netop skal til, for at være mere end en dygtig Partifører. En Mand som Borgbjerg har maaske noget af dette, men muligvis ikke nok. — Det er en virkelig Statsmand, Tiden kræver, en Mand, der kan gøre Partidoktrinerne flydende uden at svigte de afgørende Holdepunkter for en virkelig radikal Politik.

Rent ud sagt: det ser ikke godt ud i Danmark. De Millioner, som nu gives ud paa et haabløst Forsvarsvæsen (Tyskland kan jo tage Jylland og Fyn naarsomhelst og vil rimeligvis gøre det, saasnart en Fare trækker op fra Modstandernes Side), skulde jo have været anvendt til at skabe et civilt Folk i Vaaben og et nyt Retssystem og Opdargelsessystem over hele Linien. Den juridiske Dannelse i Landet maa dybt reformeres; den maa humaniseres, gøres tilgængelig for historiske og pathopsykologiske Impulser i et langt større Omfang. Dernæst maa Juristerne give Afkald paa Regimet i Landet; de maa finde sig i at være Tjenere for de sagkyndige og lade disse regere, hver i deres "Departement."

Naar H. Pontoppidan er gnaven over, at Ravnekrog, og vi er herhjemme beskæftigede med denne sygelige Arv, opelsket under Enevældens Rangsystem. Den nuværende videnskabelige Retning har ikke været absolut heldig; den har i mange Stykker opdraget en Lyst til at hænge sig i alle Fejl og undervurdere de gode Sider hos Mennesker og Forhold.

"Politiken," jeg mener Bladet, har paa flere Maader store Fejl paa sin Samvittighed. Hørup, som dog havde store Synspunkter, er borte. Tilbage er, ved Siden af journalistisk Talent, en hel Del Ondskab og Herskesyge samt en umaadelig "Reklame-Geschrey." Man anerkender sine egne "Jøder," men fortier alt, hvad der ikke passer i eens eget System. Sligt hævner sig i Længden. Det fremmer efterhaanden en reaktionær Bevægelse og giver Spidsborgerligheden Magten.

Jeg er selv Socialdemokrat, men jeg er ikke blind for, at flere af Partiets forreste Mænd lider — ganske naturligt; hvor skulde det være anderledes? — af snævert Partisyn, af Spidsborgerlighed og Bureaukratisme, som maaske kan blive endnu farligere end det gamle Højres, fordi dette dog i hvert Tilfælde rummede saa mange fint dannede Mænd og skarpsindige Hoveder, medens de unge Mænd er opdragne af snævrere Erfaringer og midt i en udannet og ret uvidende Masse. Det er skæbnesvangert, naar Massen, som i vore Dage, sidder inde Naalessekretiaret for Forfattere, Kunstnere, Videnskabsmænd osv. skal begraanses, synes dette mig ganske forkert set. Staten skal understøtte Landskulturen, ikke saaledes, at denne gaar Tiggergang til Finansudvalget, men saaledes, at Staten bevilger en Sum paa Finansloven, og derefter overlader Dispositionsretten til et Udvalg af sagkyndige, som indstiller til Understøttelse. Lad disse sagkyndige fremgaa af Valg (Forfattere, Kunstnere, Videnskabsmænd, som har præsteret noget, vælger Repræsentanter efter Forholdstal.) De enkelte Forfattere osv. osv., som har Krav paa fast Understøttelse, indstilles særligt ved kvalificeret Majoritet til Regering og Rigsdag; men dette bør kun være faa Undtagelser. Aandslivet skal støttes, men der skal ikke fremelskes et uhyggeligt stort Tal af Skribenter og Kunstnere. Anerkend hellere noget mere (ikke ved Titler eller Ordener) de mange dygtige Mennesker, som i al Stilhed arbejder rundt om i Landet. Gør det først og fremmest ved i Tide at drage dem frem i første Række, ogsaa ved at sende dem ud paa Rejser som Pionerer.

Endelig maa vi tilstræbe en fri Folkeskale, uafhængig af Kirken, og en bedre, langt bedre Skolelæreruddannelse. Dette sidste har endelig Lærerne selv indset. Trods megen Dygtighed er de indsnævrede, uden virkelig personlig Dannelse. De er maaske præ-danske, men de er uden Forhold til Verdens store ledende Aander og disses Virksomhed. Det er vist kun faa, som nøjere kender Shakespeare, Göthe, Byron, Darwin, Victor Hugo, Voltaire (som jeg selv ikke kender); man tror, man har nok i Øhlenschlæger, Grundtvig og nogle af Nutidens større Danske, men det er ikke nok. Naturvidenskaberne er jo ogsaa forsømte. Hvad her kan gøres, vilde det være altfor vidtløftigt her at gøre Rede for; det vilde vel ogsaa overskride mine Evners Rækkevidde, selv om jeg i Stilhed har mine Tanker derom alligevel. Princippet maa være: vi maa supplere hverandre; een kan ikke rumme alt. . . .

EN GAMMEL SKOLEMAND.

DOLLARS OG DANNEBROG.

(Fra "Ekstrabladet," København.)

Nu har igen en Repræsentant for dansk Kunst haft en smertelig Skuffelse i det forjættede Dollars-Land. Fru Julie Rosenberg, der tjente saa mange gode Penge herhjemme paa de gamle Sange og Viser, hvor hun fik hele Publikum til at "synge med paa Omkvædet," har gjort en trist Erfaring med Hensyn til sin Amerika-Tourne's finansielle Udbytte, og nu ligger hun og slaas med en eller anden Komite eller Foreningsbestyrelse i Chicago om nogle Hundrede Dollars ‚fortæller' en Korrespondent.

Hvor mange mon det nu er, der er draget over Atlanten med deres Kunst for at høste amerikanske Lavrbær og Guld, navnlig Guld. Og hvor mange af dem er ikke komne skuffede hjem. Ja, Lavrbær havde der jo været

nok af, dem var der ikke sparet paa, men Dollars'erne. Og saa var der altid noget Vrøvl med Regnskabet og Opgørelsen og altid mindre end forventet. Som ogsaa i dette Tilfælde.

Men mon de Damer og Herrer derfor bliver klogere. Jeg tillader mig at tvivle.

Thi saa udbredt er jo mærkelig nok den besynderlige Tro, at Amerika er et Land, der fortræffeligt egner sig for kunstnerisk Rovdrift. Det er jo bare at tage derover med et Par Viser og en Smule Stemme og en Guitar, hvis man ikke har Raad til en Akkompagnatør, og — ikke sandt! — Posen fyldes saa at sige af sig selv. Er de derovre andet end Bønder — men netop Bønder, der er saa meget med, at de er blevne forslugne paa Agurkesalat! De har jo ingen Kunst selv, saa tager de med Kyshaand mod hver den, der bringer Bud fra "den gamle Kultur," og de bevidner den deres Ærbødighed i klingende Mønt.

Men glemmer man mon ikke, at det store Guldland forlængst er gennemtrawlet af Kunsten og af dens største Udøvere paa alle Omraader. Det er Aartier, siden Coquelin og Sarah var der, og Duses Triumfer er ikke glemte, og Carusos Skandale-Sukces i frisk Minde. Det er dog Navne, mod hvilke en Herskind og en Kolling, en Zangenberg, en Oda Nielsen og en Julie Rosenberg skal have ondt ved at komme op, hvad man saa end vil mene om dem.

Men det er jo heller ikke Meningen! Det er jo det danske Publikum, man søger: Dansk-Amerikanerne, der vansmægter efter Hjemlandets Minder og Toner, og hvis Øjne dugges, naar en af de gamle Melodier klinger imod dem! For det giver de gerne deres sidste Cent.

Ak, for en Misforstaaelse, opelsket af mange fede Fraser og endnu mere Uforstand.

Man tør vist ikke tro, at Dansk-Amerikanerne netop er blevne Idioter af deres Ophold ovre i det Land, der dog ikke har Ord for at opdyrke den Slags Egenskaber. Selv om de ikke hører til Verdens mest fintmærkende Kunstkendere, og selv om der ogsaa stikker dem adskillig Mindesentimentalitet i Kroppen, bør man dog næppe lade det Milieu, de lever i, helt ude af Betragtning. De har vist faaet et ganske sundt Blik for det, der er Geschæft, og det, der ikke er det, et ganske klart Blik endogsaa, maaske endda en Smule Mistænksomhed.

Og naar nu de danske Herrer og Damer kommer over til dem, tager de naturligvis imod dem med den Venlighed, hvormed de altid modtager Landsmænd, hvis Navne er en Smule kendt. De siger dem nogle smukke Ord, giver dem en Haandsrækning ved Arrangementet af deres "Aftener" og faar sat nogle Linier i en af deres Aviser. Alt tegner saare nydeligt, og naar Kunstneren med Dannebrog i Haanden har smeltet alle Hjerter med: "Jeg tror, der er skønnest i Danmark," saa synes Sukces'en utvivlsom.

Men naar saa Møllen skal rigtig til at gaa og Pengene stryges til "Modersmaal har en himmelsk Lyd" og de andre gamle Travere, saa er det, at det kedeligt nok viser sig, at de runde Dollars har en mærkelig Tilbøjelighed til ikke netop at rulle ad deres Kant. Og saa begynder Skænderiet og Spektaklerne, og alle dansk-amerikanske Aviser er fulde af Skrig og Skraal.

Naar Kunstneren vender hjem, er det i Reglen Erfaring, han er bleven rigere paa.

Jeg beklager, at jeg ikke kan have ondt af de meget ærede. Jeg kender godt deres ædle Motiver, og hvor gerne de vil glæde deres Landsmænd i det fjerne, og jeg vil tage min Hat dybt af for dem, der vendte **fornøjede** hjem uden at have høstet andet Udbytte end lige til at dække Rejseudgifterne. Men denne Blanding af Fødeland og Pengesedler, den Spekulation i saa og saa mange Hundrede Dollars og "Minderne" — jeg tilstaar, det smager mig ikke.

Jeg tror ogsaa, at Dansk-Amerikanerne har begyndt at faa Øjnene op for Usmageligheden og er lidt kede af at lade sig bruge.

Saa mangler der kun, at ogsaa Kunstnerne begynder at forstaa. Og det gør de ogsaa, naar endnu et Par Stykker er vendt hjem uden at skulle betale Overvægt af amerikansk Guld. Kim.

VOR "NÆSTE" I DYREVERDENEN.

Af L. MOTH IVERSEN.

I.

Det er ikke hver Maaned, man kan vente at se noget om vor Næste" i Dyreverdenen i et Blad med saa smukt udtalte og praktiske Opgaver som nærværende.

Og det kan vel altsaa tilgives, at der af og til bringes noget til Torvs i nævnte Retning.

Hvor mange af os har nogen Sinde tænkt — end sige vovet at udtale, at vore Husdyr og en stor Del af vore vildt levende Medskabninger har Ret til at behandles som tænkende og følende Væsener?

Det er derimod slaaet fast, at vi "Skabningens Herrer" ikke overtræder guddommelige eller menneskelige Love ved at skyde, "slagte" eller fange saa omtrent hvert et levende Dyr, vi faar Øje og Ram paa, med mindre det kan bevises at tilhøre en saadan Særstilling (der for Resten slet ingen Forskel gør med Hensyn til **Behandlingen** af paagældende fjerede eller baarklædte Individer) falder kun i faa Dyrs Lod.

Ganske vist er der gjort en Begyndelse til at værne om visse Dyrearter, men jeg er bange for, den er kommen for sent. Hvis "Uglen' vil gøre et Forsøg i denne Retning, kan den bidrage til at redde sin "Næste."

Medens man selv i befolkede Egne endnu for 50 Aar siden paa en enkelt Dag kunde se mange Dyrearter og enkelte paa visse Steder i uhyre Tal, vil man nu baade i Europa og Amerika kunne tilbagelægge halve Snese Mil selv i Skovegne uden at opdage flere end nogle faa forskrømte Fugle, Krybdyr eller Padder. Fare for, at ni af ti endnu levende Dyrearter vil forsvinde i den næste Menneskealder er der visselig, og jeg tænker her paa saadanne, som er en Pryd

for Landskabet eller paa auden Maade kunde fortjene at beskyttes. I Danmark gælder dette om Trane, Bjærgugle og Ellekrage; her til Lands om Bison og Vandredue og Pragtskarv, der er enten helt eller delvis udryddede.

Som Amerikaner ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa nogle Dyr, der ubetinget (og enkelte, der til Dels) bør anbefales til Skaansel.

(Fortsættes.)

Almindelig Diskussion

AA, HERREGUD, SKAL VI NU TIL AT SAMLE IND 'GEN?

Man har ligefrem paa Fornemmelsen, at saa snart der har været et Middagsselskab af de prominente Danskere, komer der nogle faa Dage efter et Opraab til en Indsamling. Naar al den gode Mad og Vin flyder over alle Bredder, da skabes der en Trang til at sende noget hjem til Daumark af al vor Overflødighed, og saa skal den danske Presse og dens Læsere i de næste Maaneder bebyrdes med at læse derom. I Reglen ender det saa med, at de faa Herrer, der var til Middagen, maa betale for denne ny Variant af dansk-amerikanske Tømmermænd.

Kan I dog ikke blive klogere med Aareue og vide, at hvad der tager sig godt ud og lyder smukt efter en bedre Middag, i Reglen helst maa glemmes den næste Dag eller mindes med et lille Smil; thi paa Bunden er det meste kun Fraser og Vrøvl.

Lad os nu snart blive fri for disse "patriotiske" — for ikke at sige idiotiske — Indsamlinger. Husk paa, at det for Øjeblikket er fornuftige Folk, der sidder til Rors hjemme, og frem for alt — hvis Erfaringen ikke allerede har lært Jer det — tag mit fornuftige Ord for, at Dansk-Amerikanerne som Helhed absolut ingen Trang føler til at redde disse Middagssteuninger fra at dø den for alle Tømmermænd naturlige Død.

PAX.

SVAR TIL CATHERINE K.

Ærede Dame!

Maa det være mig tilladt at komplimentere Dem for Deres fornuftige Svar. I det væsentlige giver De mig jo Ret; thi jeg talte jo kun om Kvindens Mangel paa Originalitet. Og da den udøvende Kunst (Sang, Skuespil osv.) jo væsentlig er bygget paa Talent og Evne til intelligent Forstaaelse af Kunstnerens Arbejde, rammer Deres Argument om Melba og Florence Nightingale jo ikke Pletten.

Heller ikke har jeg nogen Sinde stillet "Kvinden i Samfundsanliggender i Rang klasse med aandssvage og Forbrydere," tværtimod har jeg altid været villig til at indrømme, at Kvindens Stilling i det daglige Liv og i Samfundet er ligesaa vigtig og betydningsfuld som Mandens, kun af en forskellig Art. Mit Forsøg paa at vække en Diskussion tvang mig til at sætte Sagen paa Spidsen og angribe Kvindeus svage Punkter, og Deres Bemærkninger om, at "Sygeplejersken er ligesaa uundværlig som Lægeu" og at "en faar lave Vaskemaskiner og en anden bruge dem" er meget gode og sunde.

Selvfølgelig kan Mændene ogsaa være gode Sygeplejere og drive Vaskerier; men dette ændrer jo ikke de omtalte Fakta.

Hvis alle Kvinder ligesom De, ærede Frue eller Frøken, vilde være klar over Kvindens rette Stilling i Samfundet og ikke vilde paastaa, at de er Mandens Ligemand i alle Henseender, før de har bevist det i Gerningen, da kunde sikkert megen Misforstaaelse og Strid undgaas.

Naturen har uu een Gang skabt Manden og Kvinden forskellig, og enhver, der har studeret Menneskene, ved, at denne Forskel er saavel aandelig som legemlig, og disse moderne Forsøg fra Kvindens Side paa at forandre Naturens Orden, er næsten barnlige og har sin egentlige Rod i Uvidenhed og Mangel paa Selvforstaaelse.

Har jeg ikke igen Ret, ærede Catherine K.?

Deres ærbødige
ADAM.

Til Adam. Fra en kvindelig Læser.

Aller først et godt og heldbringende Nyaar baade til Adam og Ugleu, med Ønsket om en rigtig god Fremtid i alle Henseender. Dernæst, Hr. Adam, kommer Turen til Dem. Jeg vil dog først give den Dame, der svarede Dem i sidste Nummer af Uglen, miu Kompliment; hendes Indlæg var udmærket skrevet og i alle Maader korrekt set fra mit Synspunkt. Jeg ved naturligvis ikke, hvad De mener skal høre ind under det originale for Kvindernes Vedkommende, men at en god og forstandig Kvinde kan betyde lige saa meget her i Livet som en Mand, er en Kendsgerning, som De ogsaa maa indrømme mig.

Vore store Digtere giver Kvinden Æren for noget af deres bedste Arbejde. Holger Drachmanns "Forskrevet —" skyldes, hvis jeg ikke tager meget Fejl, en Kvinde. En Kvinde, som han elskede og ærede til sin sidste Stund, og som uden Tvivl var en god Kvinde. Ellers vilde en Mand med Digterens Karakter ikke saa trofast have bevaret hende i Minde for saa mange Aar. Ligeledes B. Bjørnson. Han skal mange Gange have prist sin Hustru og u talt, at det bedste, reneste og fornuftigste skyldte han sin Hustru, og Livet vilde være tomt og øde for ham uden hende. "Med hende ved min Side har jeg udført mine bedste Værker," sagde han blandt andet til en Journalist.

Der er mange, mange Grundtræk i Kvindens Karakter, som Manden absolut ikke er i Besiddelse af; den Udholdenhed og Trofasthed, med hvilken hun Gang efter Gang tilgiver Mandens Skrøbeligheder; hvorledes hun prøver paa at holde sammen paa Hjemmet, naar hun ser, at et uundgaaeligt Skibbrud, foraarsaget ved Mandens Udskejelser,

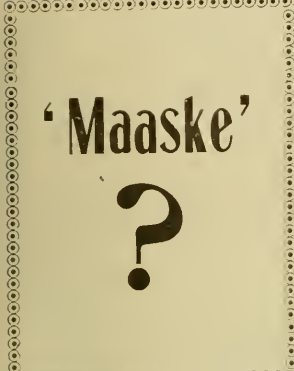

MAASKE HAR DU KØBT MIT KØD!
MAASKE IKKE!
MAASKE BRYDER DU DIG OM GODT KØD
MAASKE IKKE!
MAASKE LÆSER DU DETTE!
MAASKE IKKE!
MAASKE ELLER MAASKE IKKE; DET ER DIN EGEN INTERESSE, DER STAAR PAA SPIL, OG VI TABER BEGGE TO, HVIS DU IKKE KØBER FRA

The Layton Market

Bedste Kød og Fjerkræ i Fresno, og alle Folk behandles ens. Hundreder Kunder over hele Byen vil sværge derpaa. Skynd dig, send din Ordre ind i Dag. Nu er det Tid.

FRED ANDERSON

1835 Mariposa Street. Tel. Main 117

ikke kan undgaas; hvorledes hun prøver paa at smykke Mandens Bedrifter over for andre Folk — alt dette er i og for sig Heltegerninger, man skal lede længe efter hos Mændene. De vil maaske svare, at dette er ikke mere end almindeligt Instinkt hos Kvinden, men jeg paastaar, at hun i den Henseende opfører sig klogere end Manden.

Det er jo kun for den enkelte Mands Vedkommende, at Forstanden er lidt mere udviklet; i det store Lag tror jeg, at Kvinderne er i fuldt Maal lige saa intelligente som Mændene. Hvor mange Eksempler paa ynkelige Menneskevrag er der ikke, som ved at blive gift med gode Kvinder, under disses Indflydelse reddes for et ordentligt Liv.

Jeg mener naturligvis ikke, at alle Kvinder er lige gode og kloge — bevares vel. Der er desværre stor Forskel, men det er der jo ogsaa paa Mændene. Dette, at en Kvinde skal være Manden underdanig, er der nu slet ingen Mening i. Jeg for min Del synes, det staar under en Kvindes Værdighed at lade sig træde under Fødder af et Individ af en Mand, der som Regel ikke er værd at løse hendes Skobaand. For Resten tror jeg, at Mand og Kvinde hver især har faaet sit Pund at forvalte her i Livet, og saa gælder det jo om, at vi hver især faar det mest mulige ud af det. Det er nu een Gang Tilfældet, at der er to Køn i Verden, og det er vel for at være til Gavn og Glæde for hinanden, hver paa sin Vis.

Med en venlig Hilsen!

ONSA.

Vi har modtaget følgende med Anmodning om Optagelse:

Der synes i de sidste fire Aar at være udbrudt en hel Epidemi herovre mellem Dansk-Amerikanerne, og den er til Tider blevet saa ondartet, at offentlige Forholdsregler imod den har næsten været tilraadelige.

Indsamling til et eller andet, der skal sendes til Danmark som Tegn paa vor Fædrelandskærlighed — det er Epidemiens Hovedsymptom.

Hvis vor Hukommelse ikke i Forvejen var saa bebyrdet, kunde vi maaske huske alle de forskellige Fremtoninger; men her er nogle af de værste:

Kristian den Niende Statue;
Sølvkrans;
Undervandsbaad;
Klokkespil;
Billig Porto;
Neble-Ørken.

Naar vi nærmere skal beskrive Sygdommens Symptomer, da er de i Hovedtrækkene følgende:

Knaphulskløe;

Trang til at se sit Navn og Ansigt paa Tryk;

Trang til at være "persona grata" i Danmark.

Mangel paa Forstaaelse af det dansk-amerikanske Folk;

og sidst, men ikke mindst:

Mangel paa Forstaaelse af de praktiske folkelige Opgaver, der ligger lige foran os og er af den allerstørste Betydning for vort Folk herovre.

Dette sidste Udbrud af Indsamlingsepidemien ser ved første Øjekast ret fornuftigt ud, men det vil ikke vinde nogen Genklang herovre, fordi det er Udtryk for nogle enkelte Mænds Ønske og ikke for en almen Trang.

Maatte disse faa Linier bidrage til at sætte en Stopper for denne hysteriske Indsamlingsepidemi, da vilde Tankerne maaske kunne ledes til mere nyttig Gerning til Gavn for det dansk-amerikanske Folk.

BRING TIL ENHVER TID DINE

FEDEKVÆG OG SVIN

TIL

O. McHENRY CO.

Wholesale Butchers **Cor. I and Tulare, Fresno**

Vi betaler de højeste Markedspriser.

FRED JUEL ALEX JACOBSEN

DANSK KAFE

927 I Street Fresno, Cal.

Uglen: $1 Aaret

2. Aargang begyndte

15. December 1909

"Nu er det Tid"

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381

PORTRÆTTER OG LANDSKABER

Gruppebilleder en Specialitet

Farvefotografier og Forstørrelser

FRESNO, CAL.

United Workmen

SKO OG STØVLER

er de bedste, baade med Hensyn til Udseende og Varighed.

Mænds Støvler fra.....$3.50 til $5.

Drengestøvler .....fra $2.50 til $3.

Husk paa, at vi reparerer Støvler aldeles fortræffeligt og garanterer vort Arbejde.

C. E. ERICKSON & CO.

931 I Street

Gør det til en Vane at spise i

ACME RESTAURANT

Hj. af I og Mariposa Sts. Fresno, Cal.

F. M. SHUCK, Ejer

Telefon Main 966 Fresno, Cal.

FRESNO.

Ved Loge Nr. 67's Møde Onsdag den 5te Januar, blev I. Teilman valgt til Delegeret for næste Konvention. Hr. Teilman er stærkt stemt for at reformere Assuranceforholdene og har ligeledes udtalt sin Sympathi med D. B. S.'s Inddeling i Distrikter.

* * *

Det i sidste Nummer omtalte Fælles- Juletræ var en enorm Sukces. Omtrent 1000 Danske af alle Partier var til Stede, og Børnene legede sammen, som om der aldrig havde været nogen Strid mellem Forældrene. Desværre havde Programkomiteen ikke Myndighed nok til at faa Ro i Salen, og det vel planlagte Program kom delvis ikke til sin Ret. Et Par lignende Fester om Aaret for alle Danske vilde være højst ønskeligt og vilde bidrage til at udjævne disse gamle, mølædte Stridspunkter.

Vi aftrykker den af Fru Henry Jessen fremsagte Prolog:

Der ringer Juletoner over Lande,
og Freden kimes ind af Klokkekøllen —
saa standser vi vor Gang i Trædemøllen
og stryger Furen fra den trætte Pande.
Og milde Tanker lysner gennem Taagen:
og snart er alt det bedste i os vaagen:
saa hele Verden synes een Familie,
og Verdens-Loven er: **den gode Vilje.**

Vi trykker med et Smil en Uvens Hænder
og ser, at ogsaa han har gode Sider,
at ogsaa han for Verdens Velfærd slider
opofrende, indtil hans Dage ender.
Vi ved, at han til Trods for Kamp og Sorger,
er modig, trofast og en nyttig Borger,
der ikke skulker fejg, og nødig svigter,
naar Livet byder sine strenge Pligter.

Hvad mer behøves? Se, hvor denne By
har gro't sig stor og smuk med tusind Tage;
og I har kendt den fra dens første Dage,
da Ørkenharen søgte her sit Ly.
I tod ej Smaakævl splitte Eders Kraft;
og al den Fremgang, Fresno By har haft,
er skabt af dem, der følte sig som Menig
og tog Parolen og gik paa'en e n i g !

Der ringer Juleklang og Juleglæde,
— og I skal lægge Øksen ned og Køllen,

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG

Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN
Dentist

Rooms 108—109

Forsyth Building FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af
UNITED
WORKINGMEN'S
FODTØJ

1931 KERN STREET
Mellem I og J Streets Fresno, Cal.

A. BANG CO., Inc.

Herre-Ekviperingshandlere

1021 J STREET FRESNO, CAL.

W. PARKER LYON FURNITURE CO.

MØBLER,
TÆPPER
TAPETPAPIR, ETC.

1134 til 1140 I Street Telefon Main 465
FRESNO, CALIF.

FRESNO AVER TISSEMENTER

H. GRAFF & CO. Fresno, Cal.

Vi fører det største Lager af UNIVERSAL OVNE OG KOMFURER i San Joaquin Valley.

OVNE fra .....$10 til $35
Staal Komfurer fra.....$25 til $65

UNIVERSAL VARME-OVNE er de bedste.
Priser: fra $6.00 til $20.00.

H. GRAFF & CO., Fresno, Cal.

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**
Tydelige Overslag **Alt under Garanti**
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Goodman

FRESNO'S STØRSTE

Herre-Ekviperingshandler

DEN ÆLDSTE! DEN STØRSTE! DEN BEDSTE!

Særlig Afdeling for de opvoksende amerikanske Borgere.
Kom og bring Eders Sønner med!

Hj. af Mariposa og I Streets

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Nyt og moderne europæisk Hotel.

FULTON GRAND CENTRAL HOTEL

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

og I skal springe glad af Trædemøllen
og række Haanden til en sluttet Kæde.
Thi I er Danske og af samme Rod,
og det var samme Moder, I forlod —
Velkommen som en glad og stor Familie —
lad Julen raade og den gode Vilje!

* * *

Et af Fresno's ældste Landemærker er i Færd med at forsvinde, idet den store Forretning "Louis Einstein & Co." er ved at trække sig tilbage. Denne Forretning har altid været een af Fresnos største og er vokset op med Byen; det kommer derfor som en glædelig Nyhed, at en ny Forretning er parat til at tage dens Plads, nemlig Einstein Inc., og til Trods for, at Navnet er meget lig det tidligere, er Hovedmændene i samme helt andre Folk.

Vor Landsmand, A. Hasselbalch, sammen med Mr. Miller og H. Einstein er de ny Ejere, og disse Herrers velkendte Energi og Dygtighed er en Borgen for den ny Forretnings Sukces.

* * *

Det er interessant at iagttage, hvad en dygtig Personlighed kan gennemføre. Vi tænker herved paa Pastor P. Rasmussen ved den Grundtvigianske Menighed. Da han kom til Fresno for nogle Aar siden, var Menigheden kun lille og havde hverken Kirke eller Kirkeliv.

Nu er der een Kirke med Præstebolig i Easton og en livskraftig Ungdomsforening, der er en Pryd for den danske Koloni, og i Selma er der ogsaa en dansk Kirke, der ikke staar tilbage for Eastons.

Samtidig har Pastor Rasmussen vundet Venner selv udenfor hans Kirke ved hans ligefremme Væsen, hans ærlige Uforfærdethed og hans intelligente Foredrag.

En Mand som Rasmussen har vi længe trængt til, og vi haaber, at han maa blive her længe.

* * *

Vor Landsmand, Louis Nielsen, har opfundet en Maskine til at rydde Ukrudtet bort omkring Vinstokkene. For en Tid arbejdede Maskinen ikke tilfredsstillende, men Hr. Henry Jessen, der selv er Opfinder, har nu i Forbindelse med Louis Nielsen faaet Maskinen fuldendt, og der er dannet et Aktieselskab til at forarbejde den. D'Hrr. Louis Nielsen, H. Thorwaldsen og Jessen er de største Aktionærer.

* * *

Dramatisk Kunst har en Fremtid for sig i Fresno. Det nyeste er, at Nikotin vil skrive en Revy, der baade skal spilles i San Francisco og ved Konventionen i Fresno næste Oktober. Hovedrollerne vil blive spillet af øvede Amatørkræfter i San Francisco, og Korene vil blive udfyldt af lokale Kræfter. Hr. Halvor Jacobsen har lovet at instruere, og det giver en Forsikring om et godt Resultat; thi med Salomon som Forfatter, San Francisco-Skuespillerne som agerende og Halvor som Instruktør er der kun Sukces i Vente.

* * *

Den billigste og bedste Kaffe

og The købes i The C. & S. COFFEE AND SPICE CO., CHRISTENSEN & SMITH, Ejere. Ligeledes Chokolade, Kakao, Bagepulvere, "Flavoring Extracts" og Krydderier billigst hos os.

Telephone: MAIN 445.

Bestillinger modtages i Restaurationen, 1127 J Street, Fresno.

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN

Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39

Coroner's Office Fresno, Cal.

CHAS. WITTMACK

Fagkyndig Urmager, Juvelerer og Optician

Et stort Lager af DIAMANTER, URE, JUVELER, VÆGURE og SØLVVARER.

Alt Arbejde garanteres. Gammelt Guld og Sølv købes.

1945 Fresno St., Hj. af J Fresno, Cal.
(Green Building)

FASHION STABLES

W. D. COBB, Ejer

1134 H STREET FRESNO, CAL.

Phone Main 208

San Joaquin Drug Co.

"THE BIG BUSY DRUG STORE"

1933 Mariposa St., between I og J Streets

Ægte danske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

FRESNO AVERTISSEMENTER

Frugt- og Mejerifarme

STORE OG SMAA

Fresno County, Cal.

Et nyt Areal af 1900 Aeres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Aere.

Skriv om nærmere Underretning til

Sunset Realty Co.

FRESNO, CAL.

H. JACOBSEN, Sekretær.

Phone Main 691

Falkenstein Music Co., Inc.

1145-47 J STREET

1ste Klasses Pianoer

EDISON FONOGRAFER

VICTOR TALEMASKINER

Afbetalingsvilkaar — Lave Priser

Pianoer stemmes og repareres

Orkester-Musik leveres.

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Cts. CIGAR

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Speeialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

WONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)
FRESNO, CAL.

Hold "Uglen"

Efter gentagne Opfordringer vil de fremtidige Numre af "Uglen" indeholde et Par ekstra Sider med Fresno-Nyheder. Disse Sider vil dog kun blive sendt til vore mange Fresno-Abonnenter.

HVEM KAN HITTE PIGEN MED GLASØJET?

Københavnerbladet "København" bringer følgende lille Historie, som vi tillader os at gengive, samtidig med, at vi udlover en passende Dueør for den, der kan hitte Pigen. Vi haaber at sætte alle vore Fresno-Pionerers Sherloek Holmes-Evner i Arbejde.

Historien lyder:

Blandt de mange Dansk-Amerikanere, der i Sommer gæstede Landsudstillingen i Aarhus, var ogsaa en meget rig Mand ved Navn Johannes Bruun — en Gaardmandssøn fra Hillerødegnen. For mange Aar siden drog B. til Amerika, hvor han straks slog sig ned i Kalifornien. Her paabegyndte han Frugtavl — en Forretning, han i Aarenes Løb drev saa mægtigt op, at han nu ejer Tusinder af Aeres Land, mægtige Frugthaver og Penge som Græs.

I Sommer gæstede Bruun, der endnu er en Mand i sin bedste Alder — 45 Aar — Danmark, og der benyttede han Lejligheden til at gifte sig. Det var paa Landsudstillingens Variete, B. gjorde sin Lykke. Her optraadte hver Aften en meget smuk Sangerinde, der paa Plakaten hed "Ketty Andre" — hendes borgerlige Navn var nok ellers Kristine Andersen.

Hver Aften sad den rige Frugtfarmer paa 1. Række og ustandselig fulgte Ketty Andres Øje Farmeren, der paa sin Side følte sig meget smigret over denne Interesse fra Frk. Ketty.

Naa, for at gøre en kort Historie af en lang dito: de to indledede et Bekendtskab, der resulterede i et Giftermaal, og nu sidder den tidligere Sangerinde som Millionærfrue paa en elegant Villa i Fresno.

Det morsomste ved denne sandfærdige Tildragelse vil vi dog ikke forholde vore Læsere. Naar Frk. Ketty gjorde sin Lykke som anført, da kan hun først og fremmest tilskrive dette — et G l a s ø j e!

Sagen er den, at det Øje, den rige Farmer hver Aften følte hvile paa sig fra Varieteseenen, faktisk var et Glasøje, der ufrivilligt stirrede paa ham, men skønt han selvfølgelig snart opdagede dette Faktum, fastholdt Mr. Bruun sin Bestemmelse og førte Frk. Ketty til Altret.

Som man ser: selv et Glasøje kan blive Vejen til Lykken."

Er det ikke rørende?—Uglen

New York Shoeing Shop

HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street

Halvor Jacobsen & Co.

Jernbane- og Dampskibs Billetter

Al Slags
ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere

Første Klasses Arbejde
Room 332
760 MARKET STREET
Phelan Building
KELDSEN BROS.

P. C. NIELSEN H. TH. HANSEN

Magnolia Cafe

8 EAST STREET
(Opposite Ferry Building)
San Francisco

Paa
NORTHERN MUSICAL SUPPLY CO.
er udkommen:
'Let Me Get Back to the Pacific Coast'
Tekst og Musik
af
PAUL ENGELL
Faas i enhver Musikhandel og fra Forlaget: 708 South M Street, Tacoma, Wash.

RYAN BROS. and RYAN

Family Grocers
Delicacies, Bakery, Butter, Eggs
1991 Fifteenth Street
Cor. Church San Francisco

Dot bedste Sted i Verden at faa Første-Klasses Billeder til rimelige Priser.

THE JOHNSON STUDIO

1228 FILLMORE STREET, San Francisco
(Tidligere 10½ Sixth Street)

PRAHL & SCHMIDT

SNEDKERE

Butikker og Kontorer indrettes

367-369 SIXTH ST. SAN FRANCISCO

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1234 GEARY ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianofabrikanter i San Francisco.

Santa Fe

Santa Fe Passagerbefordring

Naar De rejser til Kalifornien, da glem ikke den elegante Passager-Befordring via Santa Fe. Fire Tog daglig fra CHICAGO, KANSAS CITY, og DENVER, i Forbindelse med andre Linier fra OMAHA, ST. PAUL, MINNEAPOLIS, ST. LOUIS, NEW YORK, BOSTON, WASHINGTON og alle andre østlige Byer.

Butikstelefon Main 65; Bopæl Tel. Main 940

S. B. HINES

Vel-assorteret Urtekramforretning; Vildt, Fisk og Østers; Fjerkræ, Æg og Smør; Grøn og tørret Frugt; Vaaben og Ammunition; Cigarer og Tobakker.

Varerne bringes frit overalt i Byen.

Hjørnet af Fresno og I Sts., Fresno, Cal.

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde Room 329, 3. Etage

UGLEN

Han taler i Toner som Digteren i Ord,
han tolker sin Stemning i Solo og Kor;
hans Sprog er Alverdens, men Dansk er hans Sind,
og derfor som Ugle han pynter vort Bind.

No. 3 Februar

WILLIAM WILDE Res. Phones: Oaklaud 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Office: Room 4, McDonough Building, Oakland, Cal. Office Phone: Oakland 8081

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

NEERGAARDS HALL

806 Larkin Street San Francisco

AAGE HANSEN, Præsident, 618 Capp St.

VIGGO KØNIG, Sekretær, 816 McAllister Street.

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson

Chef-Læge.

San Francisco Avertissementer

Halvor Jacobsen & Co.

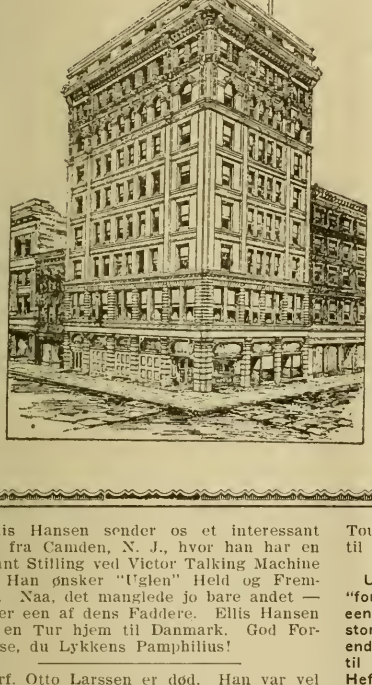

Jernbane- og
Dampskibs Billetter

Al Slags
ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

Ellis Hansen sender os et interessant Brev fra Camden, N. J., hvor han har en brillant Stilling ved Victor Talking Machine Co. Han ønsker "Uglen" Held og Fremgang. Naa, det manglede jo bare andet — han er een af dens Faddere. Ellis Hansen skal en Tur hjem til Danmark. God Fornøjelse, du Lykkens Pamphilius!

Forf. Otto Larssen er død. Han var vel kendt i San Francisco, som han besøgte paa sit Livs sidste store "spree." Hans Kontrovers med Konsul Birkholm, af hvem han mente at være bleven forurettet, førte til en Proces, der vakte almindelig Opsigt og sikkert har været af Betydning for det danske Konsulatsvæsens Omordning.

Ved det dansk-amerikanske Stevne i Danmark i 1910 skal der i Følge Bien holdes Foredrag over "Dagmar Folkeviser." Dagmar Hansen er populær — det har vi altid sagt. Vi haaber, "Bien' vil sætte sig i Bevægelse og faa Dagmar herover paa en Tourne. Den om "Roseu, som jeg gemmer til min Kone," glæder vi os til at høre.

Uglens første Præmieæskning var en "forholdsvis temmelig god" Sukces. Der er een paa Listen, som kæmper tappert for den store Gevinst. Hæng bare i! Og I, som endnu ikke er med I Dysten — læg Mærke til vort næste store Præmietilbud i Marts-Heftet.

Hvad bliver det til med den danske Foreningsbygning i Oakland? Er den som saa mange lignende Foretagender strandet paa de bekendte Skær, eller svømmer deu endnu ovenpaa Vandene?

Telefon Market 1847.

A. FEHLEN, M. D.
Læge og Kirurg
331 CHURCH STREET, mellem 18. og 19
SAN FRANCISCO, CAL.

Timer: 1—3 og 7—8 Eftm. Søndag: 9-10 Fm.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Franeisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Rnssian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beek. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., San Francisco. Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOGISHUS, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenne, San Francisco.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Franciseo
(Craig, Coehran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Snrgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 27 Noe, San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp. Tel. Park 2620.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjeltc og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.
Hngo Hvidt, Fresno.—Se Avt.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Franeisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Winc Co. Encagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourtcenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Uglen: $1 Aaret
"Nu er det Tid"

UGLE-VISE.

(Tilegnet Danmarks Hædersgæst Dr. Cook).

Mel. "Lott' ist todt."

Da Cook han kom darauszen fra
og først til Danmark rejste,
der Glæde var i alle Lag,
straks Dannebrog man hejste;
en større Helt var aldrig set,
han straalede som Solen,
da han forkyndte vidt og bredt:
"Nu har jeg fundet Polen."
:,: Med Jubel hilste man den Yankee-Boy,
og som et Lyn den Nyhed over hele Verden fløj. :,:

Man kunde se, han havde haft
de haardeste Strabadser,
paa Foden var kun Støvleskaft,
og Tøjet var i Laser.
For Cook slog Hjerterne i Takt, —
man helt gik fra Forstanden —
Man skulde taget sig i Agt,
thi Kæltring var jo Manden.
Nu si'er hver Københavner med et Suk:
Gid Fanden havde taget denne frække Doktor Cook!

Han førtes til et Lot Hotel,
hvor man ham kunde hædre
og straks der ko men Bagatel
af fem, skes fine Skrædre.
Det bedste Tøj fik han levert,
skønt tom det var nok Pangen,
i Hast man fik ham præsentert
saagar for selve Kongen.
Man si'er, Kong Frederik var meget rørt;
men jeg er sikker paa, at Doktor Cook, han grinte tørt.

Som Hædersgæst blev han traktert
af Stadens Matadorer,
med Titler blev han dekorert
af Landets Professorer.
Naar han blandt Damer havnede,
høj man ham straks om Halsen,
og Doktor Cook omfavnede
dem ømt i Enkevalsen.
For Doktor Cook stod alle Folk paa Vagt,
og Cook han tænkte ved sig selv: "Du hast dein Glueck gemacht."

Saa siger Cook: "Jeg sværger paa —
blot I taalmodig venter —
I er de første, som skal faa
de Nordpolsdokumenter."
— Men da tilsidst hans Sekretær
til Universitetet
kom med Papirerne, især
om hvad han har oplevet,
da fandt man ud en Sandhed, som var drøj,
og det var den, som Peary sagde straks: At Cook, han løj.

Nu tænker man i København
med et forbitret Væsen
paa ham, som man tog kært i Favn,
men som tog dem ved Næsen;
man glemme vil, hvad der er hændt,
og det er klogt i Grunden —
derfor er Visen ogsaa endt,
og Cook er helt forsvunden.
Ja, den Fadæse, den var mindre smuk;
den eneste, som griner ad det hele — det er Cook!

E. H. RASMUSSEN...

"I den gule Lupin," et "Digt" af Jeppe Aakjær, har gaaet sin Gang i de Saxtorph-Mikkelsen-Aakjær-begejstrede dansk-amerikanske Blade, og det højtidelige — vi havde nær sagt højkirkelige — "Dannevirke" har oven i Købet skænket Spalterum for en indgaaende Diskussion imod dets moralske Værdi. Naa, vi kan snart blive enige om, at nogen egentlig Værdi har det overhovedet ikke. Saa længe Drachmanns "Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg" synges og forstaas, er der ingen Trang til den gule Lupin, undtagen maaske som Retiradevers. De letløbende Linier er den eneste Undskyldning. Muligvis kan de virke afførende.

PROF. BØGGILDS FORESTAAENDE BESØG I AMERIKA.

Vi har modtaget følgende fra Dansk-amerikansk Selskabs Sekretær, Hr. E. V. Eskesen:

Dansk-amerikansk Selskab har, som det næste Foretagende paa sit Program, Professor Bernhard Bøggilds forestaaende Besøg herovre. Professoren kommer hertil sidst i April for under Selskabets Ledelse at foretage en Rundrejse i de vestlige Stater og holde Foredrag i de danske Farmerkolonier og paa alle saadanne Steder, hvor man kunde ønske at høre Professoren og drage Fordel af hans Besøg, — f. Eks. Landbrugsskoler og Universiteter.

Professor Bøggild, der er Docent ved den kgl. Landbohøjskole i København og kendt over hele Verden for sine videnskabelige Forskninger paa Mejeriet og Landbrugets Omraader, vil ved Selvsyn under sit Ophold i de danske Kolonier sætte sig ind i de lokale Driftsmaader og ved Samtaler og Foredrag gøre vore Landsmænd bekendt med de forskellige moderne Methoder, anvendt i Mejeri og Landbrug.

Professoren har ikke færre end 14 forskellige Foredrag paa sit Program, omhandlende saadanne Emner som:

Kjærnes Fodring og Malkning;
Mælkens Behandling;
Centrifugering, Syrning, Smørrets Æltning, Pakning og Forsendelse;
Hygiejnens Krav

Hvert af disse Emner omfatter et særskilt Foredrag, og Emnet kan, om man ønsker det, vælges efter Behag.

Det vilde være ønskeligt, om vore Landsmænd i de forskellige Kolonier, hvor man mødes i Foreninger, Loger eller Samfund og drøfte sine lokale Anliggender, allerede nu vilde tage Professorens forestaaende Besøg

op for alvorlig Diskussion og om muligt søge at arrangere det saaledes, at man kunde sende en Anmodning til Selskabet om at faa Professoren for en eller flere Dage.

Professoren er villig til at blive flere Dage paa hvert Sted, give et eller flere af sine Foredrag eller ved personlig Samtale yde Raad og Vejledning til de, som maatte ønske det, og mener man ikke at kunne betale noget, da vil Selskabet sørge for, at man faar Professoren at høre gratis.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.
møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.
WALBORG HANSEN,
Sekretær.

Dr. Adolph Berg
(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG
Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545
Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere
Første Klasses Arbejde
Room 332
760 MARKET STREET
Phelan Building
KELDSEN BROS.

OM HUNDREDE AAR.

Hr. Waldemar C. Westergaard sender os følgende fikse Oversættelse af den kendte gamle Vise: "Om Hundrede Aar er alting glemt":

'Twill be all forgot in a hundred years,
Friends and all that are here together,
So let us all dispel our fears,
And keep the spirit light as a feather;
If we drink too deep of the cup that cheers,
'Twill be all the same in a hundred years.

And if your lady loves you not,
Loves you but little more than "old "Niek"-olas —
There are finer Fish' left than ever were caught;
Look but about for another that's fickleless:
Pluck joy's blossoms when they're found, —
In a hundred years no more abound.

For love and companionships joys sublime,
If you want them the blithest and gayest,
A gen'rous admixture of jolly old wine
Will bring thee thy share of the joy which thou sayest
Is needed to send to perdition thy fears
Of where you might be in a hundred years!

"DANMARK! AF DIG VENTER DINE BØRN — MAD."

Vi har fra en Dame modtaget følgende lille Henstilling, og da vi finder den deri fremsatte Tanke enkel og køn, vil vi gerne gøre vort til at hjælpe den frem, hvorfor vi sætter den i "Glas og Ramme":

Kære Redaktør!

Jeg læser med Interesse Deres Ugle og følger med Opmærksomhed dens spirende Saakorn.

Forleden — efter at have gennemlæst Bladene fra København og set deraf, hvor mange stakkels Børn, der ikke alene maa fryse, men ogsaa gaa sultne, kom jeg til at tænke paa — —

Hvad om alle disse Spillepartier, vi har blandt Danskerne herovre, gav blot Halvdelen af Spillepengene til de sultne Børn i Danmark. Om vi begyndte nu, vilde vi til næste Vinter kunne sende en pæn, lille Sum hjem.

Forleden havde vi i mit Hjem et lille Selskab. Fire af os spillede en halv Times Tid; Tabet var 30 Cents.

For 30 Cents kan et Barn i København faa varm Middagsmad omtrent fem Gange.

For 20 Kroner (lidt over 5 Dollars), kan et Barn bespises i 80 Dage i den strengeste Vinter.

Her er noget for vor lille, kvikke Fugl at tude om. Begynd en god Sag.

A. W. S.

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 3 | 15. FEBRUAR | 2. AAR

FORAARSSANG.

Velkommen, friske Foraarsvind —
fej ud, fej ud! alt Støv og Spind
fra Kroge og fra Gem.
Du lyse Vaar, du fuglefri,
drag ind, drag ind — gaa ej forbi
vor Dør, vort Ungdomshjem.
Læg i vor Barm din Brydningskraft,
gør af vor Arm et Styrkeskaft; —
ja, giv vort Blod din sunde Saft
og vend vort Øje frem!

Der jubler Lærkesang mod Sky, —
der myldrer frem af Jord paany
et ungt, et vakkert Kuld.
Se, alt, som ejer Livsens Trang,
har sprængt sin Lænke, brudt sin Tvang
af stivnet Vintermuld.
Vort Flag er hejst, vort Hus er bygt, —
se, vi har rejst en Arne trygt;
med Skovens Farver er den smykt
og klædt i Vaarens Guld!

Du skønne Vaar! Du stærke Sol! —
Vær du vort Ungdomslivs Symbol,
vort Formaal og vort Spor!
Vær du vor Grund og Mur og Tag,
at her maa altid raade Dag
og Lys og Luft og Flor!
At, hvad vi saar, maa lykkes smukt,
saa Spiren faar sin Fart og Flugt
og sætter Blomst og giver Frugt
i Gerning og i Ord!

MICHAEL SALOMON.

UGLENS BIBLIOTHEK

(Af Holger Drachmann: "Forskrevet —.")

Der var en lille Fugl derude — den første lille Fugl, som vaagnede i de fintknoppede Træer; Gryet, det sparsomme første Gry, sivede fra hemmelighedsfulde Kilder gennem den rene, fugtige Luft; Duggen trak Perle paa Perle ad spæde Kviste og grønlige Spirer; den første lille Fugl saa' sig om — som var den ikke ret klar over hvem og hvor? og den gav et Pip fra sig — som forstummede i Stilheden. Men dens Kammerat, en Ven eller Veninde, havde i Søvne hørt den svage Hilsen; og nu løftede den Hovedet, og de smaa blanke Øjne skinnede — og begge flyttede endnu en Gang tæt til hinanden, søgende ved de smaa fjedrede Legemers Varme Værn mod Gryets Køligheid, hvis sitrende Gys fylder alt Levende med den ubestemte Anelse om Dagens og Lysets Farer og Genvordigheder.

Hvor havde denne korte Nat, den første Vaarnat, været guddommelig skøn i sin Hengivelse og Inderlighed. Og hvad ve'd Fuglene ikke at fortælle derom, de, som nu skal synge Foraaret og Sommeren igennem det selvsamme simple, storladne Digt, de vege og bløde, de vellydfyldte og muntre smaa Viser med dette Omkvæd: Alt for dig og Alt ved dig!

Simple og storladne Digt om den Kærlighedslykke, der er ren i sit Udspring og stærk i sin Higen der hvor Hjertet annammer kyst og varmt og stolt den store Kalk fra Livets Alterdisk. Livet, det rige, mægtige, som er selve den Gud vi i al vor Skrøbelighed tilbeder.

Vege, bløde, vellydfyldte smaa Viser om den muntre Frejdighed, der fylder Brystet ved Tanken: hun er mig Alt, han er mig Alt!

Livssunde Lyd, der fra Fuglens stakkels lille Strube gennemtrænger al Dagens Virvar, al Lysets Travlhed, med den sejrende Erindring om hvad det blide Mørke tilstod og skænkte — naadigt skænked og jublende tilstod.

Og som Gryet fra de hemmelighedsfulde Kilder vokser i raskere og raskere Strømme, indtil en gylden Skumbølge kaster sig over Land og Sø: saaledes følger Fuglens spæde Pip en stigende Trang til at udvide sig i rymme, sprede sig i et uendeligt Kor af Lovsang over Menneskenes slumrende Boliger, over det stille Land, den svagt sukkende Sø — indtil Solen, den store Elskov, det glødende Hjerte, favner alt Levende og Livløst i eet Kys:

Vaagn op. — — — — —

* * *

Op, alle Mand! nu gælder det
vort Sprog, vor Jord, vort Liv!
den gustne Strid om Skyld og Ret,
den smedded os en tveægs Kniv,
men Faren fører Ven ved Ven
i favnedybe Rækker hen
og kvæler Kævl og Kiv:
een Ild slaar ud i Nødens Stund
og brænder gennem Sjæl og Krop
og gløder Hornet for vor Mund:
op, danske Folk, vaagn op!

Vort Sprog — det blev vel misbrugt tit
ved Mad og Gildes-Bord,
men dog tør vi bekende frit,
vort Sprog er os vor egen Mo'r,
hun tændte Tankens første Gnist,
som slukkes ej før Hjertets Brist
med Læbens sidste Ord:
og staar vort Sprog kun grumme lidt
i Ry og Rang blandt denne Jords,
vi lærer aldrig, aldrig eet,
som vi har lært vor Mo'rs!

Vor Jord — den bløde, side Grund,
hvor vi er rundne af,
og som i Spøg og Alvorsstund
vor Sjæl sin Bølgelinje gav —
hvor vore Døde lagdes ned
i Svøb, som drak vort Blod, vor Sved,
i Slægtens gamle Grav —
vor Jord, vor Mark, vor Eng, vor Strand,
som favned os, som hengav sig:
vor Elskede! vort dyre Land,
nu vil vi slaa for dig!

Op, alle Mand, som Ven ved Ven!
Det Bud er ikke svært,
at give Livet villigt hen,
som Nødens Time fik os lært:
thi over, hvad hver enkelt vil,
et Noget himmelhøjt er til
saa stort, saa dyrt, saa kært!
Saa lad kun Fjenden slaa os ned
med al sin Magt af Jærn og Bly:
men falde et Folk i Kærlighed,
staar Folket op paany!

Naar stille der bliver i Stuen,
og Aftnens milde Fred
har bredt sit Skær over Byen
og over mit Arnested,
da standse de stormende Tanker,
de formes i Rytmer og Rim
og døbes i Aftnens Mildhed
ved Klokkernes dæmpede Kim.

PER ØRN.

VESTEN KALDER.

Af PER ØRN.

For enhver Dansk-Amerikaner, der har Lejlighed til at se sig om i De Forenede Stater, vil der altid være en Stat eller maaske By, hvor han føler sig som hjemme, hvorpaa han tænker, naar de gladeste og bedste af hans amerikanske Minder kommer op i hans Sjæl. Hvis vedkommende Danske har haft Bolig for en rimelig Tid i Kalifornien, er jeg vis paa i 9 af 10 Tilfælde, at den er Staten, hvor Hjemfølelsen lokker og drager med de Tusinde Baand, som det er saa vanskeligt at rede ud til klare Grunde, og som jeg i de følgende Linier skal forsøge at kaste Lys over ved at berette om Kalifornien, som det er — for mig.

Som et Kælebarn fra Naturens Moderhaand har Kalifornien modtaget de rigeste Gaver; bugnende strækker Dalene sig dækket med Sæd og blomstertunge Haver, kærligt Vinranker sig slynger, og rundt i glitrende Sommersol Fuglene synger. Ja, selv den tørreste Prosa begynder at danse i Versetakt ved Tanken om dette Land, hvor Vinbjergejerens eneste Klage er, at Druen bliver for hurtig moden og giver Vinen for meget af den bedaarende Sødme, som Egnene for Tusinder af Aar tilbage har besunget som dens ypperste Egenskab, men som fordærvede Nutidsganer vrager for det mere syrlig pikante. Vi der hjemme i Danmark vidste jo nok, at Kalifornien var et rigt Land; men vor Tanke var stadig knyttet til Guldet, det røde lokkende Guld, der har hvilet som en dragende Drøm over Kaliforniens første Nybyggerdage. Nu er det Landet, den prægtige, frugtbare Muld, hvor alt kan vokse, og som giver os Danske vort nedlagte Arbejde tilbage med Tusind Fold, det er Landet, Landbrugerens Land, vi mindes, naar vi tænker paa Kalifornien. Minerne har vel gjort enkelte Mænd rige; men hvad tæller det i Sammenligning med den Skare af rige, uafhængige elvejerhjem, vore Landsmænd har stiftet og gennem dygtigt Arbejde bygget op. Men Landbrugeren er ikke den eneste Dansker, som føler sig hjemme i Kalifornien; den glade Københavner har intet Sted paa Jordkloden fundet en By, der mere minder om hans Fødeby end San Francisco; trods det sydlandske, middelalderlig-fantastiske Navn, er Byen selv saa dejlig virkelig, saa fuld af rigt moderne kommercielt Liv, saa langt mere storstads- og søstadsagtig end mange Byer med større Indbyggerantal. Market Street vil altid leve i en Mands Erindring med al dens babyloniske Sprogforvirring, raslende, ringende, klingrende smældende Befordringsmidler, med de pralende, snart kunstneriske, snart banale Reklamer, men først og sidst med de mægtige Avispaladser og hele den pragtfulde, glitrende Menneskestrøm af flot paaklædte Damer og ivrigt gestikulerende Forretningsmænd, imellem hvilke den hebraiske Type er mere end almindelig talrig repræsenteret. Her føler Københavneren sig hjemme, her er det nervøse Incitament, der er nødvendigt for hans Natur, her er Teatrene, Kafeerne, Musikken, straalende Butikker — kort sagt, Livet, som han synes det værd at leve.

Hvis en Dansk for 15 Aar siden havde rejst gennem Kalifornien, vilde han næppe have tænkt, at der levede 30,000 Danske der, nu kan det umuligt undgaa en Nykommers Opmærksomhed, saa stærk og rig har den nationale Følelse mellem de Danske vokset sig i det sidste halvanden Decennium.

Ja, man kan med Rette sige, at intet Sted i Amerika findes Dansk-Amerikanismen i sin bedste Form bedre repræsenteret end herude, og, maa vi desværre tilføje, i dens værste Form ogsaa.

Store Tanker og værdige Maal har set Dagens Lys, men Smaaligheden og Misundelsen har tit kvalt dem i Fødslen; men i Længden haaber vi, det bedste vil sejre, og den store Skare af Dansk-Amerikanere faar mere og mere Øjnene op for, at nogle af deres Ledere kun arbejder for privat Fordel eller Forfængelighed, og vi kan med Sandhed sige, at "det dages herude for Fremskridt og Ret."

Kalifornien skal i Aar være Vært for det danske Brødersamfund, og selv om det er i første Linie Fresnos Pligt at modtage og underholde Gæsterne, er vi overbeviste om, at enhver Dansk-Amerikaner i Kalifornien anser det for sin Pligt at gøre sit til, at vore Gæster føler sig hjemme.

San Francisco, Oakland og omliggende Byer vil sikkert faa Lejlighed til at udvise deres vel bekendte Gæstfrihed, og vort solrige, energiske Los Angeles vil give dem en Hilsen med paa Vejen, som de sent vil glemme.

Fresno vil være rede til at gøre sit bedste, og om end det skulde hænde, at denne Konvention blev den sidste store D. B. S. Konvention, er vi vis paa, at den vil være en værdig Afslutning — en rigtig Rosin i den obligate Polseende.

Paa alle kaliforniske Danskes Vegne byder vi vore Brødre i Østen og Mellemstaterne velkomne herud, og vi haaber, at de vil finde, at Turen hertil og de Resultater, der vil blive opnaaet, er vel værd de faa Tusind Dollars mere, som en Konvention her vil koste.

Vi arbejdede med Begejstring for at faa Konventionen til Kalifornien, og Kærligheden til vor Stat, vor Stolthed som danske Kalifornier, og vor Tro og Tillid til Fremtiden herude var Drivfjedrene i vort hele Arbejde. Vi er vis paa, at vore Landsmænd vil finde, at hvis der kommer til at mangle noget i den Modtagelse, de faar, da er det vor Evne, ikke vor Vilje, der glipper.

Derfor — hurra for Kalifornien 1910!

Kalifornien er Fremtidens Land, og dets Fremtid er lys og solrig som Himmelen, der hvælver sig over Landet, det er mægtigt som de blaa Bølger, der trodsig slynger sig langs dets Kyst, det er fuldt af bugnende Løfter, som den rige Muld, og det er et Eventyr fuldt af glitrende Guld, som det, der vaskes

fra Bjergenes Sider af de mægtige Floder.

Men Kalifornien er endnu mere: det er et lille Stykke Danmark mere værd for Moderlandet end mange Kolonier, fordi dets Sønner her skaber hos den store amerikanske Nation en Respekt for det lille Land langt borte, for dets Kultur og Aandsliv, dets Evne til at fostre levedygtige, flittige og uafhængige Mænd og gode Kvinder.

DANSKE ARBEJDERE FØR OG NU.

Af F. HUROP.

VII.

Af andre københavnske Borgere, som i 1885 søgte at mægle i Striden mellem Fabrikanter og Arbejdere i Jærnindustrien, var ogsaa Grosserer **Jens Lund** og Redaktør **Riegels** (Landbovennen), men deres Bestræbelser mødtes af samme haardnakkede Modstand som den, der mødte Tietgens Forsøg.

Redaktør **Riegel** opgav dog ikke Ævret, men haabede ved en personlig Samtale med Fabrikantforeningens Formand, **Th. Huettemeier,** at kunne overbevise denne om, at den offentlige Mening om Striden var, at den burde afsluttes, fordi en Arbejdsstandsning af den Art og det Omfang greb forstyrrende ind i næsten alle Erhvervsgrene.

En Morgen tidlig indfandt Riegels sig paa Forbundets Kontor og bad mig om at gaa med over til Huettemeier, hvem han vilde forelægge sine Grunde, og han tvivlede ikke paa, at de vilde blive anerkendte og føre til Stridens Afslutning. Jeg saa ikke saa lyst paa Situationen, men var selvfølgelig villig til at gaa med.

Før jeg nærmere omtaler Forhandlingerne med Huettemeier, vil jeg gøre et Par Bemærkninger om denne selv.

Huettemeier havde i sine Svendedage været Kedelsmed og omtaltes som en dygtig Arbejder, men ogsaa som ualmindelig stædig. Han arbejdede bl. a. en Tid som Formand for et Hold Kedelsmede hos Firmaet **Gamst** ved Nørrevold. Arbejdet udførtes i Akkord, og saavel Formanden som de øvrige i Holdet beskæftigede Arbejdere maatte lægge Kræfterne i for at opnaa en jævn god Dagløn. Der var kommen en Ordre paa en Dampkedel, som det blev overdraget Huettemeiers Hold at lave. Tegning og Specifikation forelaa, men ingen Oplysning om, til hvilken Pris Arbejdet var beregnet. En Forespørgsel paa Kontoret bragte intet Resultat, og sluttelig satte Huettemeier sig paa Filebænken og erklærede kategorisk: "Ikke et Slag paa Kedlen, før vi ved, hvad vi skal have for Arbejdet."

Som man ser, indtog han det samme Standpunkt som Smedene senere i 1885, og havde Huettemeier i 1885 været Svend og ikke Fabrikant, er der næppe nogen Tvivl om, at han havde været en af de mest ihærdige til at fordre Arbejdernes Medbestemmelsesret anerkendt.

Huettemeier blev ikke Fabrikant og Kapitalist paa det af Arbejdet som Kedelsmed opsparede Beløb. Han arvede et Stykke Land, som laa udenfor Voldene mellem Farimagsvejen og Søen (hvor Nansensgade og Nørresøgade nu er). Da Voldene senere blev sløjfede og Landstykket udlagt til Byggegrunde, gik disse op til saa høj en Salgsværdi, at de indbragte ham en Formue.

Baade før og efter 1885 var Huettemeier en i de borgerlige konservative Kredse vel ansat Mand. Han var Borgerrepræsentant, og hans Navn fandtes som Regel ogsaa altid der, hvor de toneangivende Borgeres Navne præsenteredes paa Tryk. Han var Ejer af en Maskinfabrik og et Jærnstøberi i Nansensgade. Smudskonkurrencen laa fjærnt fra hans Natur. Som Arbejdsgiver var han ret liberal, og der var sjælden Vrøvl mellem ham og Arbejderne.

Men han var stokkonservativ og som Følge deraf en absolut Modstander af Arbejdernes faglige og politiske Organisation. Hans kontrære Stilling skærpedes yderligere ved hans Stilling som Fabrikant-Foreningens Formand og ved hans intime Forbindelse med den Tids ledende Højremænd, hvis Motto var:

"Ingen som helst Indrømmelse, hverken til Fagforeningerne eller Socialdemokratiet."

Ved at tage dette med i Betragtning vil man forstaa den efterfølgende Diskussion paa hans Kontor den Dag, da Riegels forsøgte at mægle. Redaktør Riegels var en ældre, hvidhaaret Herre, sindig og beskeden i Tale og Optræden.

Vi traf Huettemeier paa Kontoret, og efter at jeg havde præsenteret de to Herrer for hinanden, begyndte Riegels uden videre Formalitet at udvikle sine Anskuelser om Lockouten.

Han kom dog ikke langt, før Huettemeier temmelig skarpt afbrød ham med følgende Sætning:

"Det skal De ikke blande Dem i, det har De nemlig ingen Forstand paa."

Riegels blev saa overrasket over Ordene og Tonen i dem, at han ikke henvendte et Ord mere til Huettemeier.

Men til Gengæld blev Debatten mellem Huettemeier og mig saa meget længere, af og til faldt ogsaa nogle ret personlige Spydigheder. Da jeg bebrejdede ham et særlig ondartet Angreb, gik han i sig selv, rakte mig Haanden og bad om Forladelse med Forsikringen om, at det ikke var hans Hensigt at fornærme mig personlig. Men i næste Øjeblik gik Bølgerne atter højt og en politisk Diskussion var i Firserne sjælden spækket med Artigheder.

Nogle enkelte af Huettemeiers Udtalelser ved denne Lejlighed vil belyse ikke alene hans, men ogsaa den Tids Opfattelse af Arbejdernes økonomiske Afhængighed.

"Deres Tale om Arbejdernes Ret til Arbejde og Ret til at leve kan lyde meget pænt, men det duer bare ikke i Praksis. Vi skal konkurrere baade med Udland og Indland, og saa maa Arbejdslønnen rette sig efter disse Forhold."

"Om 27 Øre i Timen er for meget — — — for meget eller for lidt, det er ikke Sagen. Sagen er, vi skal konkurrere eller stoppe,

en af Delene. Derfor kan vi ikke binde os til noget bestemt.

"Medbestemmelsesret siger De. Nej, vi kan ikke finde os i nogen Indgriben i disse Forhold fra Arbejdernes Side. Vi maa være Herrer over vore egne Forretninger, og de Arbejdere, som ikke er tilfredse, har jo Lov til at gaa."

Under Samtalen havde Huettemeier sat sig paa en høj Kontorstol med Ryggen mod Pulten, og medens den venstre Arm hvilede paa Pulten, slog han med den højre Haand paa Bukselommen og udbrød:

"Nej! ser De, min gode Hurop, det er Pengene, der regerer Verden, og **her er Pengene,** og I har ingen, derfor vinder vi, og derfor taber I." Da jeg indskød den Bemærkning, at det var en hjerteløs Logik, svarede han:

"Hjerteløs eller ikke hjerteløs, det er nu een Gang Virkeligheden, og den holder vi os til."

Sammenkomsten førte altsaa ikke til noget Resultat.

Da Riegels og jeg kom ud paa Gaden igen, udbrød Riegels, vel nærmest under Indtrykket af den hovne Afvisning, han havde været Genstand for:

"Det var dog en uforskammet Karl." Saa gik Riegels over i Forsamlingsbygningen i Rømersgade og holdt en pæn Tale til de forsamlede Smede og Maskinarbejdere og manede dem til fortsat Sammenhold. Derefter gik han hjem paa Ørstedsvej og skrev en Artikel i sit Blad, hvori han forklarede Situationen og opfordrede Bladets Læsere til at støtte Arbejderne kraftigt i deres Kamp. Forsaavidt gav den forsøgte Mægling dog alligevel et Resultat, selv om det var et andet end det, Riegels havde ventet.

Lockouten sluttede den 15de November 1885 med et temmelig magert Forlig. Der opnaaedes nogle Forbedringer i Betalingen for Søndags-, Over- og Udearbejde. Nogle Forbedringer i Reglerne for Betalingen af Overskud ved Akkordarbejde.

Foreningsretten blev anerkendt. Derimod blev Fordringen om en Minimalløn ikke anerkendt af Fabrikant-Foreningen. Paa enkelte Fabrikker og en Del mindre Værksteder var dog Arbejdernes Fordringer om Lønforholdene blevet anerkendt før Konfliktens endelige Afslutning.

Senere er der dog for Smede og Maskinarbejdernes Vedkommende indført ordnede Lønforhold for hele Landet, men det tog omtrent fjorten Aars ihærdigt Arbejde for at naa dette Maal.

Lockouten i 1885 gav forøvrigt Stødet til en forbedret Organisation baade for Arbejdernes og Arbejdsgivernes Vedkommende. Selv om Stemningen til Tider nu kan være ret spændt mellem disse to Magter, saa er der dog naaet et Grundlag, hvorpaa Forhandling kan baseres. Det kendtes kun i ringe Omfang i 1885, og derfor var det altid Magten og ikke Retten, som afgjorde Udfaldet af en Strejke eller Lockout.

* * *

Nogle Smaanotitser fra den Tid vil muligvis interessere Læserne. En smuk Sommerdag foretog de Udelukkede en Fodtur til Skoven. De samledes i Rømersgade 22, og med Forbundets to røde Silkefaner i Spidsen marcherede i Procession over Østerbro ad Strandvejen ud mod Charlottenlund. Paa Vejen mødte de den gamle Konge Kristian den 9de, der kom kørende mod Byen. Fanebærerne sænkede Fanerne i Forbimarschen, og Kongen hilste maaske for første Gang den røde Fane, lod Vognen stoppe og spurgte, hvad det var for en Forening, hvortil beredvillig oplystes, at det var de udelukkede Smede og Maskinarbejdere. Samtidig hortes nogle spredte Raab.

"Hvad er det, de siger?" spurgte Kongen.

"Ned med Estrup! Deres Majestæt," svarede Kusken.

"Kør!" sagde Kongen. Audiensen var forbi, og Vognen rullede videre mod Byen.

* * *

Hver Dag Kl. 10 Formiddag samledes de Udelukkede til Kontrol i Rømersgade 22, og umiddelbart derefter afholdtes Møde, hvor der afgaves Rapport over Situationen, og indkomne Forslag og Tilbud drøftedes og underkastedes Afstemning. Naturligvis blev disse Møder ledet parlamentarisk. Enhver fik Ordet i den Rækkefølge, det var forlangt, uanset om Vedkommende var for eller mod de foreliggende Forslag. Det sidste Punkt paa Dagsordenen var altid "Eventuelt," og herunder kom allehaande Spørgsmaal (Klager, Meddelelser osv.). En Maskinarbejder Hansen gav en Dag en patetisk Beskrivelse af, hvorledes han og nogle Medrejsende i England var blevet saa nobelt behandlede af engelske Fagfæller. Historien interesserede den første Dag, men da Hansen gentog samme den anden, tredie og fjerde Dag uden synderlig Variation, saa fulgte deraf, at Forsamlingen kunde Historien udenad. Dette afficerede dog ikke Hansen, og han kilede frejdig paa Historien den femte Dag. En af hans Medrejsende oplyste imidlertid Forsamlingen om, at Hansen havde aldrig sat sin Fod paa Englands Jord. De havde nemlig været i Skotland. Dette faldt Forsamlingen saa stærkt for Brystet, at den under stor Munterhed vedtog, at Hansen fremtidig kun kunde faa Ordet, naar Dagsordenen var udtømt. Efter den Tid omtalte Hansen ikke sin Englandsrejse.

* * *

I Forbindelse med disse Møder skal oplyses, at Smede- og Maskinarbejderne altid har været et diskussionsvrigt Folkefærd, og det er sikkert det Fag, som har leveret det største Kontingent til Rigsdagen. Ikke mindre end seks Medlemmer af Smædenes Organisation har samtidig haft Sæde i det danske Folketing, nemlig:

A. C. Meyer, København;
Chr. Rasmussen, Helsingør;
I. Wilman, Lyngby;
Vald. Olsen, Nykøbing F.;
M. Mortensen, Randers;
og F. Samuelsen, Aarhus.

* * *

Endskønt Lockouten forløb ret fredelig,

saa savnedes dog heller ikke Elementer, som vilde slaa et stærkere Slag end det der er tilraadelig under saadanne Forhold. En Dag kom en Smed L. og forelagde en Plan over et Angreb paa den Politistyrke, som holdt Vagt ved Fabrikerne. Angrebet skulde begynde ved Smith & Marstrands Fabriker paa Vesterfælledvej. Naturligvis blev L. og hans Slagplan vist Vintervejen. Det viste sig senere, at L. var Medlem af den af Fabrikanter dannede Forening "Arbejdernes Værn," saa der er en Del, der taler for, at L. var **Lokkespion.**

En anden krigslysten Herre, Former O., som uden Tvivl i et eller andet Tidsskrift havde studeret Virkningerne af Haandgranater, mødte en Dag med en Plan om at sprænge Huettemeiers Fabrik i Luften. Han havde end ikke forsømt at studere Naboejendommene og Fabrikationen af Sprængstoffer og Bomber og iøvrigt overvejet de mindste Detailler ved det hele af ham planlagte Attentat. Men ogsaa hans rødglødende Ideer fik en saa kold Douche, at han ikke oftere forelagde disse til Overvejelse.

Heldigvis opererede de ikke paa egen Haand.

Der optraadtes fra Autoriteternes Side dog ikke skaansomt overfor Arbejderne. Adskillige maatte døje strenge Fængselsstraffe, fordi de havde optraadt uhøfligt overfor Skruebrækkerne.

* * *

Der var Lejlighedsdigtere i dusinvis, som ønskede deres Aandsprodukter udgivne paa Forbundets Bekostning og solgt af de Strejkende. Nogle skænkede deres Digte gratis, andre ønskede Halvparten af Indtægten. Fælles for **næsten alle** var imidlertid Digtenes Umulighed.

* * *

Der blev blandt andet ogsaa skænket Regninger til Inkassation. En Del af dem blev mærkelig nok ogsaa betalte. Men det var vel nærmest paa Grund af det gode Formaal.

* * *

En Dag kom en middelaldrende Herre op paa Forbundets Kontor og præsenterede sig saaledes:

"Jeg er fhv. Postmester **Michaelsen** fra Slagelse (Faderen til Verdenspostforeningen). Jeg bliver forfulgt af mine Fjender, og jeg ønsker at faa en ung rask Smed til Selskab." Efter nogle nærmere Oplysninger fik han en ung Klejnsmed **Ludvigsen** til Sikkerhedsvagt. Saa vidt mig bekendt fik han aldrig Lejlighed til at vise sit Mod overfor Michaelsens Fjender.

Der er vel ogsaa Grund til at tro, at Postmester Michaelsens Frygt nærmest var en fiks Ide.

Heldigvis var hans Ide om Verdenspostforeningen af mere lødigt Indhold, og hele den civiliserede Verden staar i Taknemmelighedsgæld til den geniale, nu afdøde Mand.

Det tidligere omtalte Samarbejde mellem Københavns Arbejdere og Landbodemokratiet førte ogsaa til, at man under Sommerferien begyndte at sende københavnske Børn paa Feriebesøg hos Bønderne. Disse Feriebesøg har holdt sig op til vore Dage og har antaget ret store Dimensioner og er blevet en hel Organisation for sig selv.

* * *

Jeg skal slutte disse Smaanotitser fra Lockoutens Tid med en lille Beretning om, hvilke Vanskeligheder der kan foraarsages Tredjemand under en saadan Konflikt.

I en nyopført Ejendom paa Nørrebro var en Stuebutik med tilhørende Bageri lejet ud til en Konditor. Konditoren havde bestilt en Jærnovn for sine Konditorkager fra Firmaet Ludvigsen & Herman paa Nørrebro. Ovnen var færdig, men Firmaet havde udelukket sine Arbejdere, og følgelig havde de ingen til at stille Ovnen op. Ovnens Dele var bragt over til Konditorens Lokaler, men Bygningshaandværkerne, som endnu arbejdede paa Ejendommen betragtede Firmaets Gods som misliebig og derfor burde boykottes, truede med Strejke, hvis Ovnen ikke tilbageleveredes.

Konditoren, som var færdig til at aabne sin Forretning, var helt ulykkelig over Situationen. Han kunde ikke tilbagelevere Ovnen, fordi Firmaet nægtede at modtage den, og Ovnen var allerede betalt. Han kunde heller ikke vente, til en ny Ovn produceredes af et andet Firma. Han vilde gerne betale en af de Strejkende for at stille den op. Men disse var ikke glade over Tilbudet paa Grund af, at den var leveret af et Lockout-Firma. Mellem alle disse modstridende Anskuelser stod den i Kalamiteten uskyldige Konditor, og paa ham faldt hele Tabet af Tidsspildet og Ærgrelserne i Tilgift. Men endelig lykkedes det Forbundets Ledelse at faa Gemytterne dulmede, saa Ovnen blev stillet op. Nabolaget nk deres Konditorkager, og Konditorens Kasse de eftertragtede blanke Kronestykker.

(Fortsættes.)

Da flere af vore kvindelige Læsere har forelsket sig i det lille Billede af Carl Hansen-Tyler, der prydede vor Forside i sidste Nummer, skynder vi os, for at undgaa senere Skuffelser, Skilsmisser og lignende, at meddele, at Carl er nok smuk, men saa smuk er han dog ikke; til Gengæld har han i Virkeligheden et meget gemytligt Ansigt, saa vi raader Damerne til ikke at tage ham alvorligt, i det mindste ikke alvorligere, end vi haaber, han har taget vort spøgefulde lille Øers.

Fhv. Folketingsmand Hans Dønnergaard har i dette Nummer gjort et mere hidsigt end logisk Angreb paa Pastor Højbjerg i Anledning af dennes Indlæg i "Den anden Generation." Flere af Hr. D.'s Udtalelser er ikke ganske parlamentariske og virker lidt forstyrrende, med "Uglens" blide Almen-Stemning som Omgivelse.

SVAR.

Kære Pastor Højbjerg!

Jeg har læst Deres Indlæg i Spørgsmaalet "Den anden Generation" med den største Interesse, og naar jeg tager til Genmæle imod nogle af de Slutninger, som De drager, da er det mere for at faa en fyldigere Forklaring end for at protestere imod det sagte.

Deres Sammenligning mellem Skaberen og Skabningen paa den ene Side og Aandslivet og Sproget paa den anden er mig ikke klar; thi vi kan dog være enige om, at det væsentligste i alt Aandsliv er ikke afhængigt af noget andet end de Tanker, Ideer og den Udvikling, som raader paa Aandslivets Tidsalder; Sproget og det nationale Særliv giver dette for alle Mennesker fælles Aandsliv et Særpræg, en Nuancering, og frembringer derved Dansk, Tysk, Fransk og andre Aandsliv; men ligesaa lidt som der er en forskellig Gud for de forskellige Nationer, lige saa lidt er de største Ideer og Tanker i Tiden nationale, men fælles for hele Verden.

Det nationale Aandsliv er et Folks Opfattelse af de store Verdensideer og faar sit Særpræg gennem Folkets nationale Liv, Temperament, Sprog og Levevilkaar, men er paa Bunden og i det væsentligste ikke forskellig fra det fælles Aandsliv, der hersker i en bestemt Tid imellem alle civiliserede Nationer.

Og af de Baand, der binder Folk sammen som en Nation, er Sproget det stærkeste og mest betydningsfulde, dernæst Folketemperamentet og tilsidst de nationale Levevilkaar.

Disse sidste kan vi lade ude af Betragtning herovre, ligeledes er Temperamentet til Dels forandret paa Grund af ny Levevilkaar og Omgivelser, og det bliver derfor alene Sproget, der skal binde os sammen og give vort Aandsliv det Særpræg, som beretiger os til at kalde det dansk Aandsliv.

Selvfølgelig har De Ret, naar De siger: "Hvor der er dansk Aandsliv, de'r er dansk Sprog," og uden dansk Aandsliv er Evnen til at tale Dansk kun en sproglig Fuldkommenhed — hverken mere eller mindre.

Hvis jeg forstaar Dem ret, mener De med det latente Liv: de Kræfter, der drager Danske sammen herovre uden bestemte Maal eller bevidste Grunde, som f. Eks. i de fleste danske Foreninger, Trangen til at være sammen med Landsmænd, selv om det kun er for en Dans eller et Maaltid Mad, Lysten til at møde Mænd af samme Nationalitet med samme Minder, samme Kampe og samme Afstamning.

Der er intet Aandsliv, men kun en Trang til at finde noget, som de ikke finder imellem deres amerikanske Omgivelser.

Og hvis Foreninger mavde Mænd i deres Midte, der kunde og vilde benytte disse Sammenkomster til at vække, lede og udvikle den Trang i den rette Retning, da kunde dette latente Liv for manges Vedkommende blive udviklet ind til virkeligt Aandsliv.

Men det Spørgsmaal, som De ikke besvarer uden maaske ad Omveje, er dette: er Dansk et levende Sprog i vor anden Generation?

Giver det danske Sprog Deres Aandsliv et Særpræg, der stiller det i skarp Kontrast til f. Eks. det amerikanske Aandsliv?

Er det ikke kun efter en haardnakket Kamp først i Hjemmene og senere paa danske Højskoler, at dette kan opnaas og da kun i ganske faa enestaaende Tilfælde?

Og er disse faa enkelte Undtagelser mere lykkelige, mere levedygtige, bedre skikkede til at gøre sig aandelig gældende herovre i Amerika?

Mit Svar paa disse Spørgsmaal kender De, hvad er Deres?

En Fader har Ret til at søge at vække sin Søns Kærlighed til det, som han selv elsker, men ligesaa lidt som det er Ret, at en Fader tvinger sin Søn til at tage op en vis Livsgerning, hvad enten han egner sig for den eller ej, lige saa lidt har en Fader Ret til at paatvinge sit Barn Ideer, hvis disse hæmmer den selvstændige Udvikling, der er enhver ung Mands eller Kvindes Fødselsret.

Den hellige Moderret har ligesaa ofte været brugt paa urette som paa rette Sted, og Moderens Betydning maa nærmest bestaa i, at hun opdrager sit Barn til at tænke og føle sundt og se klart og forstaaende paa sine Medmennesker.

Nationalitetsfølelsen vil aldrig dø, og den Mand eller Kvinde er en Stakkel, der ikke har elsket sit Land, sit Sprog og sit Folk og været villig til at give alt for sin Nations Bevarelse; men det er min Tro og mit Haab derfor, at vore Børn maa føle det samme overfor de forenede Stater af Amerika, som jeg har følt overfor Danmark, og hvis den Dag skulde komme, da min Søns Fædreland var truet, da haaber jeg at se ham i Rækkerne mellem andre Amerikanere, synge "the Star Spangled Banner," og være rede til at dø for "the Stars and Stripes."

Og jeg er vis paa, at De vilde bøje Deres Hoved i Skam og Sorg, hvis ikke Deres Søn med Glæde gjorde det samme.

Men det har ingen Nød; thi baade De og jeg elsker vort Fædreland, dets Aandsliv, dets Sprog, dets Folk, dets Minder, og vor næste Generation vil elske paa samme Maade, kun Genstanden for dens Kærlighed vil være en anden.

Ærbødigst
PER ØRN.

Det er en meget god Ide af Dansk-amerikansk Selskab at sende Professor Bøggild herover for at belære Dansk-Amerikanerne om Fodring af Køer og Stude. De tidligere Forsøg fra Selskabets Side paa at fodre os med aandelig Føde var jo lidt mislykkede. Maatte det have bedre Held med de umælende, da kan det maaske senere faa os tobenede i Tale og have lidt Indflydelse paa vor aandelige bill-of-fare.

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

San Francisco Office
E. H. Rasmussen.....Business Manager
184 Castro Street

Los Angeles Office
J. V. GJERDING.....Business Manager
5916 Crocker Street

Oregon og Washington
F. HUROP .....Business Mgr.
Enumclaw, Wash.

Philadelphia Office
CHRISTIAN HARMSEN....Business Mgr.
618 North 16th Street

Salt Lake City Office
MISS BEATRIX IVERSEN..Business Mgr.

Issued the 15th of each month. $1. per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 15. FEBRUAR 1910.

En lille Foraarspræken.

Vi har tidligt Foraar herude i det yderste Vest. Det kommer i Februar og driver hurtig over i det, som hverken er Fugl eller Fisk. Men i Februar er der Morgener, da man vaagner tidlig og vil ud af Sengen. Det er, som om eens Liv beror paa, at man kommer ud; det knuger for Brystet, og Blodet slaar Tappenstreg; Huset kunde brænde over een, saa hurtig vil man ud.

Ude ligger Rimen over det hele. Men Solen skinner, og de indpakkede Roser ligesom trygler: "Aa, tag det Hylster af." Men man tænker ikke paa det — ikke paa noget egentligt. Man gaar stærk og modig, mens det synger i een: Her kommer jeg. Saa tripper en gammel, hvidhaaret Mand fra Stuen ud i sin Have og tager Morgenbladet ind. "Dejligt Vejr!" hilser han, og hans Ansigt er et Smil. Han er en Aabenbaring; i Uger og Maaneder er Avisen bleven taget ind af en sur og gnaven Olding, der ser ondt og lasser sig selv — og i Dag dette straalende Smil.

Og som man gaar, ser man purunge Mennesker gantes i alvorsfuld Tro paa Livet. Elsker du mig, elsker jeg dig; i hvert Fald er han i Øjeblikket den kækkeste og snildeste Ridder, hun har drømt om, og hun er virkelig saa fager og sjælden en Mø, nogen Mand kunde gisne sig til. De følges ad et langt Stykke ud over det oprindelig fastsatte Hjørne.

Og saaledes gaar man og ser og ser ikke. Det staar i een, at man er gammel af Aar og ung af Hjerte — og man kender sig selv i den skægdunede Knægt, der piler fløjtende orbi paa sit Hjul uden at ænse Fortovsret og Politivedtægter.

Saa tænker man:

Den Dreng har kun smaa Chancer, og dog er han ung og rask og uden Knæk. Hans Blik er frankt; han har gode Kræfter; han tror paa sig selv; han tror paa Livet. Han er endnu ikke lavet til et lille, lydigt Hjul i Mekanismen. Han finder Nyet i hver en ny Dag; han trænger ikke til Foraarets Stimulans.

Aa, du urokkelige, af Gud og Øvrighed indstiftede Samfund! Hvorfor maa den Dreng ikke faa Lov at beholde sin Sundhed og sine blanke, kække Øjne? Hvorfor skal han dykkes i Dammen og vrides ud af alle Folder og hænges til Tørring, saa han om tredive Aar gaar med en stivet og strøget Sjæl og holder paa sin Fortovsret?

Han skal lære Rævestregerne og Hykleriet; han skal møde utro Venner og falske Fjender; han skal blindes og grises til og vaskes af igen og ækle sig i klamme Haandtryk.

Du stakkels Derng! Naar du saa er fiks og færdig og passet ind i Rigmarolen — saa kommer den Tid, da du trænger til Stimulans.

Til Foraarets.

Gid da det maa give dig sin Sol og sine Kræfter; at du maa hjule af Sted paa din Cycle, som jeg ser dig nu — paa Fortovet, imod Vedtægterne, med genvakt Tro paa dig selv og Livet, fløjtende — ja, og løbe hver en Spidsborger paa Ærmet.

Velsignede Foraar — forever and ever!
Amen!

DANSK BYGNING VED UDSTILLINGEN I SAN FRANCISCO 1915.

Som vi allerede omtalte i sidste Nummer er Ideen om at bygge et Hus for danske Produkter, Industri og Kunst ved Udstillingen i San Francisco i 1915 udmærket,

og vi haaber, at den vil blive ført igennem og møde med Held og Lykke.

Til at begynde med er der efter Sigende allerede udnævnt en Centralkomite, der bestaar af:

James Madison, Præsident;
Dr. Mølgaard, Vice-Præsident;
H. Korell, Sekretær;
C. W. Hansen, Kasserer.

Med Undtagelse af C. W. Hansen er denne Komite Madison fra Ende til anden, og dette er uheldigt; thi selv om James Madison er en meget dygtig Forretningsmand og elskværdig Personlighed, saa er hans Fortid som dansk Fører ingen Anbefaling til denne Plads i Spidsen for en Komite, der skal samle alle Danskerne herude.

James Madisons Optræden i Universitetssagen er tidligere blevet klart og tydeligt afsløret her i Bladet, og de Beviser, der den Gang blev fremlagt, er aldrig blevet gendrevne.

Saa vidt vi ved, har Bankerne i San Francisco i aarevis haft to Sommer i deres Varetægt, indsat af James Madison som Overskud fra Fester for bestemte Formaal. Disse Bankkontoer er det eneste Resultat af de Bestræbelser, Madison har staaet i Spidsen for. Formaalene blev aldrig realiserede.

I det hele taget er det at skabe en Bankkonto Madisons stærke Side og har i Dania-Afdelingen Nr. 2 givet ham en Stilling som Fører og derigennem i "Dania" som Helhed. Men der skal lidt mere til end en god Finansmand for at samle alle Danskerne i Kalifornien om en Ide, og særlig naar denne Mand i de sidste 25 Aar har præket Økonomi og Bankbøger som "Danskens Vej til Ros og Magt," vil han maaske her og der falde over sine egne gamle Argumenter og blive nødsaget til at modsige sig selv.

Mølgaard og Korell er jo kun Madisons Assistenter, og disse Herrers Foreningspopularitet er og har altid været i Madisons Lykkelomme; deres Nærværelse paa Komiteen gør derfor denne Madisonsk helt igennem.

Hvis vi husker rigtig, var det den samme Madison med Tilhæng af Mølgaard og Korell (eller var det Hertwick?), der skulde varetage Dansk-amerikansk Selskabs Interesser her paa Kysten, og som absolut intet udrettede med Undtagelse af den Fadæse i Fru Rosenberg-Sagen, som "Bjen" allerede har omtalt flere Gange.

Kære Landsmænd i San Francisco! hvis det er aldeles nødvendigt at have James Madison paa alle den Slags Komiteer, saa sæt i det mindste en Majoritet af selvstændige Mænd ved Siden af ham; brug hans finansielle Kundskaber og Evner, men brug ham ikke til Fanebærer, naar I ønsker at vække patriotisk Begejstring og søger at samle alle Danske i Kalifornien; thi hans Evner gaar ikke i den Retning.

Der er andre Danske i San Francisco end ham, hvilke det vilde være ønskeligt at have i Forgrunden i en Bevægelse som den, der nu skal søges paabegyndt. At man har udeladt den danske Konsul kan aldeles ikke undskyldes, selv om den Mand, der for Tiden forestaar Embedet, maaske er syg og gammel og ligeglad; men at man ikke har faaet Navne og Kræfter at prange med som Halvor Jacobsen, C. G. Larsen, G. Sillesen, Jacob Petersen, Capt. C. J. Klinker, P. Freese, A. G. Birch, Hans H. Meier, Capt. Jacob Jensen, William Wilde, Eilert Lassen, William Fischer, J. P. Edwardsen osv. osv. — det røber en Kortsynethed og en Selvgodhed, der skal længe ledes efter.

Alle disse nævnte Mænd — og flere — repræsenterer hver især dansk-interesserede Kredse.

Vi haaber endnu at høre, at den omtalte Komite kun er midlertidig, og at et eventuelt senere sammenkaldt Massemøde vil faa Fuldmagt til at vælge de permanente Ledere for denne vigtige Sag.

KONGERØGELSE.

Konger har vi haft — og alle gode, —
nogle holdt sig mest til Sværd ved Lænd, —
andre drak Regeringstiden hen,
alt som nu "Systemet" var paa Mode.

Naar de døde, "hulked" hele Landet,
Sorgen var almindelig og stor.
— De, som havde Magten mest forbandet,
hyled' højest i det vaade Kor.

Senere blev Minderne poleret
op med Monumenter i Dusin,
"selv af de, som havde afleveret
Kongebærmen mod en yngre Vin."

Folket for en lille Skærv man presser,
hvem kan modstaa Komiteens Sprog!
— Barnets Drøm om Konger og Prinsesser
bliver selv de Voksnes Billedbog.

JØRGEN V. GJERDING.

AABENT BREV TIL DANSK BRODERSAMFUNDS DELEGEREDE OG MEDLEMMER.

FRA C. P. KJÆRBYE, FRESNO, CAL.

Nr. 1.

Naar jeg har lovet at efterkomme en Anmodning fra "Uglens" Redaktør om at skrive en Række Artikler om det danske Brodersamfund, da vil det være rigtigt først at begrunde, hvorfor jeg skriver dem, og om det er Ret at bringe D. B. S.'s Affærer frem til offentlig Diskussion.

I de fjorten Aar, jeg har tilhørt D. B. S., har jeg altid interesseret mig levende for Samfundet og er ad Udviklingens Vej og gennem nøje Eftertanke og Sammenligning kommet til visse Resultater, som jeg personlig anser for de rette, og gennem Korrespondance med talrige Medlemmer af D. B. S. er jeg kommet til at drage den Slutning, at enhver Mand i D. B. S., der har Samfundets rette Velfærd for Øje, bør gøre det til sin Pligt at medvirke efter bedste Evne paa at forbedre og opbygge det Samfund, han tilhører. Og naar jeg har valgt Maanedsskriftet "Uglen" til mit Organ, da er det, fordi Bladet er det eneste dansk-amerikanske Blad, der mener som jeg, nemlig: at kun gennem en offentlig Diskussion i Pressen kan en samlet offentlig Mening skabes og en samlet Optræden gøres mulig.

Det første Spørgsmaal, som møder mig, er da dette: har vi Ret til at diskutere D. B. S.'s Affærer, og mit Svar er dette: Saa længe vi kun berører de offentlige Formaal og disses Administration og absolut udelukker det indre Logeliv og hemmelige Arbejde, da har jeg Ret til frit at udtale mine Tanker og Meninger; thi de udenforstaaende Danskere bør være fuldstændig klare over vor Forretningsførelse og vore Principper, før vi kan vente at de vil træde ind i D. B. S.

Vor Eksistens saavel som enhver anden "fraternal" Assuranceforenings Eksistens beror paa for det første, at vi faar ny Medlemmer, og for det andet, at vi beholder vore nuværende Medlemmer. Men hvis vore ny Brødre efter at være blevet optaget, ser, at D. B. S. ikke er, hvad de troede, før de traadte ind, da vil vi miste mange, og hvis vi kaster et hemmeligt Slør over vor hele Forretningsorden, da faar vi ikke de bedste Danskere til at komme ind under vort Banner.

Altsaa: Kortene paa Bordet, rent Mel i Posen; dersom noget er forkert, saa lad os rette det, saa at vi frit og frejdigt kan indbyde enhver Landsmand til at komme ind og være vis paa, at han ikke føler sig skuffet, efter at vi har faaet ham ind.

De større "fraternal" Selskaber sender ugentlig eller maanedlig et Blad til alle Medlemmerne, i hvilket alle Spørgsmaal, der vedrører Foreningernes Forretninger diskuteres og belyses fra alle Sider, og i hvilket hele Forretningsordenen lægges frem klar og tydelig for Offentligheden, og dette Blad giver Medlemmerne Vaaben i Hænde, naar de søger at hverve ny Medlemmer.

D. B. S. har hidtil sagt: kom ind først, og hvert fjerde Aar — ved Konventionen — skal vi fortælle Jer alt. De andre Foreninger siger: undersøg først vore Forhold; her er vort Regnskab, vor Status, vor Forretningsførelse, og hvis I finder den god og sund, saa kom ind og hjælp os til at bygge videre.

Hvilken Vej er den bedste? — begge er tilladt i Følge D. B. S.'s Love — jeg mener den sidste er den bedste, og det er Grunden, hvorfor jeg har besluttet mig til at skrive disse Artikler.

For at gaa systematisk til Værks, skal jeg først omtale de Reformbevægelser, der har trængt sig stærkest i Forgrunden i de sidste Aar, og deriblandt særlig Distriktsinddelingen og Ordningen af Assurancen, og senere berøre de mere fjærntliggende Punkter, saasom de folkelige Spørgsmaal, Reservefondets Fordeling, Alderdomshjem, Brystsygesanitorium, Nykommersagen og lignende Bestræbelser efter at bringe Emigranterne og de øvrige udenforstaaende Danskere ind under vort Banner.

Distriktsinddelingen.

Bestræbelsen for at inddele D. B. S. i Distrikter og afskaffe de store Konventioner var nærmest bygget paa Lysten til at forhindre Konventionen i Fresno, og som bekendt led den et afgjort Nederlag.

Men samtidig var der mange Mænd, der indsaa klart, at Hovedtanken i denne Inddeling var god, kun Formen var saa mangelfuld og saa uretfærdig i Princippet, at den var aldeles ubrugelig for D. B. S.

Der er ingen Tvivl om, at naar de talrige Lovforslag først bliver sigtede gennem Distriktskonventionerne, vil alle de uvæsentlige falde bort, og de faa, der naar frem til

Hovedkonventionen, vil være vel overtænkte og bragt i en Form, der vil staa sin Prøve.

Enhver forhenværende Delegeret ved, hvor vanskeligt det er at faa to Tredjedele Stemmers Majoritet for et Forslag, der er aldeles nyt for de fleste af Medlemmerne, og de Komiteer, der udnævnes af Overpræsidenten, er saa tilfældig sammensatte og skal i Løbet af tolv Timer blive vant til at arbejde i Harmoni, udveksle Synspunkter, gennemgaa Lovforslag, lytte til Forslagsstillernes Grunde og blive enige om det bedste — vel at mærke, ikke det, Komiteen anser for det bedste; men det bedste, som den kan gøre sig Haab om at faa gennemført; thi hvis den stræber efter at gennemføre for meget, er det højst sandsynligt, at den intet vil naa.

Hvis vi f. Eks. havde en Hovedkonvention paa 40 Delegerede, der kun fik de Forslag til Forhandling, der allerede havde passeret een eller flere Distriktskonventioners Kritik, da var vi langt mere sikre paa en saglig Afgørelse og bedre formede Forslag.

Ligeledes vilde den lokale Popularitet heller ikke spille saa stor en Rolle i Valget af de Delegerede til den endelige Konvention, idet det er naturligt at antage, at en Mand maa have været i Stand til at gøre sig gældende ved Distriktskonventionen for at blive valgt til Delegeret fra denne.

Det svage Punkt i begge de Forslag, der blev indgivet af Chicagos og Østens Loger, var **den Bestemmelse, at hvert Distrikt uafhængig af det Antal af Loger og Medlemmer, der tilhørte Distriktet, skulde have Ret til den samme Repræsentation i Hovedkonventionen.** Som D. B. S. er fordelt maa nødvendigvis de forskellige Distrikter blive af ulige Størrelse, idet den geografiske Beliggenhed og Nærhed maa absolut være den afgørende, men hvis vi **gav hvert Distrikt een Delegeret til Hovedkonventionen for hver 500 Medlemmer i Distriktet,** saa at f. Eks. et Distrikt med 2000 Medlemmer fik 4 Delegerede, med 3000 fik 6 osv. osv., da **vilde den endelige Repræsentation ved Hovedkonventionen blive fuldstændig retfærdig, ja, mange Gange mere retfærdig end nu, da en Loge paa 20 Medlemmer har lige saa megen Ret som en Loge paa 400.**

Hvis et Distrikt indeholdt 250 eller flere over et Multiplum af 500, kunde det have en ekstra Delegeret (f. Eks. et Distrikt med 2200 vilde faa 4, et andet med 2260 vilde faa 5.) Eller man kunde give een af de Delegerede en og en halv Stemme, hvilket dog vilde gøre Afstemningen i Hovedkonventionen for langsom.

Jeg henstiller denne simple Løsning til Eftertanke for Logerne i Østen og i Chicago, naar de udarbejder Forslaget for næste Konvention.

Faren ved Inddelingen i Distrikter er naturligvis denne, at hvert Distrikt vil føle sig som en Enhed, der, om Utilfredshed opstaar, kan udskille sig fra D. B. S., men netop derfor maa vi sørge for at skaffe ny Baand, baade aandelige og materielle, der kan knytte Brødrene overalt i de Forenede Stater sammen og derved skabe en solidarisk Følelse stærkere end rent ydre Baand.

(Fortsættes.)

LIVSASSURANCE.

NOGLE BETRAGTNINGER
af
F. HUROP.

Spørgsmaalet om Dansk Brødersamfunds Livsassurance har som bekendt i de sidste Aar været under Debat. Mærkelig synes **enkelte** af de, som har udtalt sig om Sagen, at være af den Opfattelse, at en Drøftelse af dette Spørgsmaal er ensbetydende med et Angreb paa Dansk Brødersamfund. Dette er naturligvis en Fejltagelse, og den ligger saa meget mere klar, som der endnu ikke hidtil er givet noget som helst positivt Bevis for, at Størrelsen af den Skala, hvorefter der nu opkræves, er en Garanti for, at alle Forsikringerne i Fremtiden **kan** udbetales med deres fulde Beløb. Hensigten med D. B. S. Livsassurance er selvfølgelig den, at der ved et Medlems Dødsfald udbetales Arvingerne den i Forsikrings-Certifikatet anførte Sum. Da en Families Eksistens efter Mandens Død ofte er afhængig af, at dette sker, saa er det absolut nødvendigt, at dette Spørgsmaal fasthoIdes, naar man vil drøfte Betimeligheden af en Reform i vort Assurancesystem.

Jeg vil benytte mit eget Assurance-Certifikat og Størrelsen af mine Indbetalinger til at bevise, **at jeg betaler for lidt** i Forhold til, hvad mine Arvinger venter at faa udbetalt, og andre Medlemmer kan saa let foretage en lignende Beregning for deres eget Vedkommende.

Jeg optoges i det danske Brødersamfund den 19de November 1898 og var da 45 Aar gammel. Størrelsen af mit Assessment er 84 Cents for 500 Dollars Assurance. Da der i de forløbne Aar har været opkrævet ca. 6 Assessments aarlig, har altsaa mine Indbetalinger været 5 Dollars 4 Cents pr. Aar. Gaar man ud fra, at alle Medlemmer i samme Alders Klasse som jeg, opnaar en Gennemsnitsalder af 70 Aar, hvilken Beregning efter min Beregning er den størst mulige i

Favør af Brodersamfundet, saa kommer man til det Resultat, at der for en Indbetaling af $5.04 i 25 Aar (lig med 126 Dollars) udbetales 500 Dollars. Med Undtagelse af den stipulerede Henlæggelse til Garantifondet er der ingen Renteindtægter af de indbetalte Assesments, fordi de 80 Procent straks anvendes til Dækning af Assurancer forfaldne til Udbetaling. Følgelig er Gevinsten væsentlig den, der fremkommer ved udtraadte Medlemmer, som taber Retten til Assurance, og hvis Indbetalinger som Følge deraf har givet Fondet en ekstra Indtægt. Men det vil staa klart for enhver, at denne ekstra Indtægt kun dækker en lille Brøkdel af de resterende 374 Dollars. Man vil maaske her indvende, at Lovene tillader Opkrævning af dobbelte Assessments. Det er rigtigt, men selv om der i de næste fjorten Aar opkrævedes 12 Assessments pr. Aar, saa vilde det dog kun blive en Forøgelse af $70.56, og der vil eudda blive 303 Dollars 44 Ceuts, som maa dækkes dels af Garantifondet og dels Samfundets ekstraordinære Indtægter, og dette er **kun for en enes te Assuarnce.** Men Brodersamfundet har hen imod et Par Tusinde Medlemmer, som er 50 Aar og derover, selv om de, hvad jeg haaber, alle er sejglivede, vil de dog tilsidst dø, om ikke af andet saa af Alderdomssvaghed. Det oplystes ved sidste Konvention at Assuranceforpligtelsen overfor de Medlemmer, som da var 50 Aar og derover, beløb sig til

En og en halv Million Dollars.
(1,500,000 Dollars.)

I de forløbne tre Aar er dette Beløb forøget.

Men da heller ikke Ungdommen er udødelig, saa følger deraf, at vi ogsaa maa regne de Dødsfald, som indtræder blandt Medlemmer, som ikke har naaet 50-Aars Alderen. Hvor stort dette Tal vil blive, kan naturligvis ikke siges paa Forhaand, men det vil muligvis forøge Beløbet med omkring **en halv Million Dollars.** Med andre Ord: vi gør vel i at regne med en Udgift paa omtrent

To Millioner Dollars

at udbetale i de næstfølgende femten Aar eller gennemsnitlig 133,000 Dollars aarlig. De nærmeste Aar vil næppe kræve denne Sum, men Beløbet vil være stadig stigende, og det vil være meget uklogt at lade denne Eventualitet uænsct.

For inden jeg gaar videre, vil jeg anføre nogle Tal af den danske Statsanstalt for Livsforsikring og sammenligne dem med de tilsvarende for Dansk Brodersamfund. Disse sidste vil jeg beregne med de ordinære seks Assessments, som selvfølgelig ogsaa indbefatter Henlæggelsen til Garantifondet.

De er alle beregnede med et tusinde Dollars Assurance, og Læseren kan da selv foretage de nødvendige Delinger for saa vidt de ønsker at finde de tilsvarende Tal for 250 eller 500 Dollars Assurance.

En Livsassurance paa et Tusind Dollars koster:

Alder	D. B. S.	Dendanske Statsanstalt
20 Aar	$1.00	$2.40
25 Aar	1.10	2.80
30 Aar	1.26	3.40
35 Aar	1.47	4.00
40 Aar	1.76	5.00
45 Aar	2.20	6.20
50 Aar	2.93	7.60

Som man vil se, er Forskellen ret betydelig, men medens Dansk Brodersamfunds Skala er for lav, er Statsanstaltens højere end nødvendig for at afholde de regulære Udbetalinger. Det derved indvundne Overskud fordeles mellem Anstalten og de Forsikrede i Henhold til Lov af 29. Marts 1904. Den danske Statsanstalt ejede ved Udgangen af 1906 en Formue paa

97 Millioner Kroner;

det er altsaa Størrelsen af dens **Garantifond.** Men iøvrigt **garanterer** Staten for alle Livsforsikrings-Anstaltens Forpligtelser.

Hvert femte Aar udbetales Andel i Overskuddet til alle, som er forsikrede i Statsanstalten.

For Tidsrummet
1871-1885 udbetaltes ca 4 1-2 Million Kroner;
1886-1890 udbetaltes ca. 1 2-3 Million Kroner;
1891-1895 udbetaltes ca. 2 1-4 Million Kroner;
1896-1900 udbetaltes ca. 2 3-5 Million Kroner.

Overskuds-Udbetalingen (Bonus) er stadigt stigende, og for Tiden paaregnes 7 1-2 Procent af den aarlige Indbetaling, som altsaa tilbagebetales de Forsikrede. Man vil heraf se, at Princippet er absolut Soliditet, og naar dette er naaet, da Andel i Overskuddet. Vi kan saa udmærket bruge dette System. Hvis Konventionen i Fresno t. Eks. gør de tolv tilladte Assessments obligatoriske, saaledes at Assessment betales **hver** Maaned i Stedet for hver anden, saa kan de efterfølgende Konventioner paa Grundlag af den foreliggende Status afgøre, om der kan gives Bonus, hvilket lettest lod sig gøre ved at **undlade** Opkrævning af et nærmere bestemt Antal Assessments for **de,** som havde været Medlem i mindst fire Aar, for saa vidt dette Tidsrum bibeholdes med em de følgende Konventioner.

Men Soliditeten bør være det første Princip, og Resten er det let at ordne paa en retfærdig og en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Der burde ikke sendes en eneste Repræsentant til Konventionen i Fresno, som ikke har den fulde Forstaaelse af Assurance-Spørgsmaalets Vigtighed, fordi denne Sagsheldige Løsning er Betingelsen for Broder-Samfundets Eksistens.

DEN ANDEN GENERATION.

XI.

Hr. Redaktør!

Naar De spørger mig om, hvor stort et Procentantal af anden Generation (Børn af danske Forældre, fødte i Amerika), der kan a) tale b) skrive og c) læse Dansk, da er jeg ganske ude af Stand til paalideligt at besvare dette Spørgsmaal, da jeg aldrig har set nogen Statistik dette Spørgsmaal vedrørende. Dog antager jeg, at det store Flertal af anden Generation kan tale Dansk, men kun et Mindretal læse og skrive deres Moders Maal. Dette hænger nøje sammen med, at Flertallet i et Folk som Regel aldrig er saa aandelig vaagent, at det vil o f r e en personlig Indsats af Tid eller Penge for at naa et aandeligt Formaal, med mindre dette paa en eller anden Maade kan betale sig; det har alle Dage været Mindretallene, der udkæmpede Aandens Kampe og havde Sans for at værne og bevare de ægte aandelige Værdier.

Til Deres andet Spørgsmaal maa jeg derfor svare, at vi kan kun vente at bevare Interessen for dansk Sprog, Litteratur og Folk hos e n D e l af den anden Generation; men denne Del udgør til Gengæld saa ogsaa K e r n e n i anden Generation og vil vise sig at være den mest levedygtige Del af anden Generation. Naar Flertallets Navne er glemte som Sne, der faldt i Fjor, vil den trofaste Del af anden Generation endnu mindes længe i Amerika.

Hvor stor en pCt. af anden Generation, der bliver trofast imod de ægte folkelige Værdier, **vil bero paa den Opdragelse, første Generation giver Børnene.** Forældrene vil en Gang høste, hvad de selv har saaet. Gennemgaaende værnes der bedre paa Land end i By om de gode danske Hjem, hvad der af mange Grunde er let forklarligt. Heldigvis er der mange store Settlementer herovre, hvor det ogsaa blandt Børnene og de Unge vilde blive betragtet som en Skam og Skændsel, om der ikke kunde gives et tilfredsstillende Svar paa alle de Spørgsmaal, Redaktøren stiller i "Uglen." Heldigvis er det i mange og store Kredse herovre betragtet som abnormt, hvis de Unge nok vil tage Faders og Moders Farm, Enge og Gods i Arv efter dem, men ikke bryder sig om det langt kosteligere Arvegods, som hedder: Dansk Aandsliv. Heldigvis er der Tusinder af Unge herovre, for hvem det vilde være en aldeles ufattelig Tale, at ægte Danskhed nogen Sinde skulde kunne blive en Hindring for at blive gode amerikanske Borgere, men som føler, at det, andre kalder en Hindring, er en Fordel og Berigelse, som mange sundt tænkende og gennemdannede Amerikanere misunder dem. Mærkeligt er det jo at se, hvorledes de engelske Amerikanere rundt om i danske Settlementer altid forstaar at respektere og udmærke de Danske baade af første og anden Generation, som er Foregangsmænd iblandt deres egne Landsmænd. Amerikanerne ved ligesaa vel som vi Danskere, at Kærligheden begynder hjemmefra; men, naar den bliver stor, vil den ud at tjene.

Paa Deres tredje Spørgsmaal vil jeg svare et ubetinget Ja, saa sandt som den Lov gælder, at Familien har større og stærkere Krav at stille end Staten, og det vilde være en tyrannisk Stat, som ikke vilde respektere Forældrenes Ret til at opdrage Børnene efter deres Hjerters Trang, saa længe denne Opdragelse ikke strider mod Sædelighed og borgerlig Orden. I ethvert godt dansk Hjem vil Paavirkningen af dansk Aandsliv sættes højest i de første Barneaar, og senere vil under Opvæksten dansk og amerikansk Aandsliv jævnstilles. At dette nu er rigtigt, og at Overtrædelse heraf er Synd, vil alle Dage **kun den kristne Menighed kunne begrunde fuldtud,** fordi den altid kan og skal henvise til det **fjerde Bud** som en Grundlov, der ligger forud for alle Staters Lovgivning. Kristne Forældre vil ogsaa altid forstaa, at **Bønnen om dagligt Brød** i vort Fadervor som noget af det højeste og værdifuldeste, **indeslutter Bønnen om Modersmaalets Bevarelse.** Alt det, der skal leve og blomstre til Velsignelse, maa nedbedes fra ham, der evig er den samme og er uforanderlig i sit Væsens Dyb, mens Tider henrulle, og menneskelige Anskuelser og Meninger skifter.

Jeg har set mangfoldige Eksempler paa, at Unge, der en Tid i deres Liv havde glemt, at det 4de Bud ogsaa krævede Respekt og Ærbødighed for Faders og Moders Sprog, senere i Livet forstod, at skulde det gaa dem vel, og skulde de naa en Fremtid i Landet, maatte de ogsaa i saa Henseende lyde deres Samvittigheds Krav. Jeg tror ikke, der findes eet eneste dansk-amerikansk Barn, som i Barndomsaarene lærte at folde sine Hænder og bede om vort Sprogs Bevarelse hjemme i sit Hjem og ved Menighedens Gudstjeneste, uden at det har faaet et Minde med sig ud i Livet, som det aldrig mere vil kunne suppe. Og de gode Minder har nu altid en forbavsende Evne til at forpligte Mennesker og holde Kærligheden levende hos dem.

Hvad jeg her har udviklet, stemmer jo nøje med, at **Kirken** til Dato ved Siden af sin egentlige og vigtigste Gerning har været **den største danske Kulturbærer herovre.** Hvorfor er Kirken altid Bærer og Fremkalder af ægte Kultur (hvor Kirkelivet da ikke kommer paa Afveje)? Jo, det hænger nøje sammen med, at til syvende og sidst har som Regel kun kristne Mennesker det Sindelag, der vil **ofre** for ideelle Formaals Fremme, vil **yde** og ikke blot nyde.

Hvad nu den opvoksende Ungdom angaar, som jeg har haft rig Lejlighed til at lære at kende igennem ti—elleve Skoleaar, hvor Hundreder af Unge har færdedes for mine Øjne fra Dag til Dag, da er det en uomstødelig Kendsgerning, at de unge, indfødte Dansk-Amerikanere, som er godt oplærte i Dansk, altid gennemgaaende er de flinkeste i Engelsk, hvad der klart modbeviser Teorien om Danskhed som en Hindring for amerikansk Borgerliv. Det er ligeledes en Kendsgerning, at den dansk-amerikanske Ungdom, som har bevaret Hjertets Troskab

mod Modersmaal og Minder og vil et fortsat dansk Folkeliv herovre, alle Vegne gennemsnitlig er de fremmeligste af vor opvoksende Ungdom ude paa den amerikanske Arbejdsmark.

Disse Unge bringer et Plus med sig ind i Kampen for Tilværelsen, som de andre mangler.

Med den dybeste Sorg maa jeg indrømme, at Flertallet af den opvoksende Ungdom herovre (lige saa vel som hjemme forøvrigt) har mere Sans for Fornøjelser af tarveligste Art end for aandelige Værdier, — og ofte lærte de Unge ikke bedre af deres Forældre, for hvem Modersmaal og Minder kun betød Sentimentalitet i et løftet Øjeblik til Bægrenes Klang, men som aldrig vilde forstaa, at alt dette kun bliver store Ord og fedt Flæsk, hvis ikke Minderne omsættes til Haab og Ord og Tankerne til Handling.

Hvad enten vort Folks Tilstand hjemme i Danmark og herovre nu er god eller daarlig, saa er vort Folk dog vort Folk, og ingen saver ustraffet den Gren over, han sidder paa. Ve de Forældre, der æder sure Druer; deres Børns Tænder bliver ømme. Det gælder ogsaa i det omhandlede Forhold.

Kan den Diskussion, "Uglen" har rejst, hjælpe til, at danske Forældre begynder at tænke alvorligere over dette store Spørgsmaal, og muligvis klarere forstaar, at, hvis de ikke selv vil præge deres Børns Udvikling, er der Tusinder andre, der vil det, men at Ansvaret for at have forsømt at give sine Børn det bedste Arvegods i Eje vil blive uendelig tungt; — kan den rejste Diskussion tjene til, at flere og flere forstaar, at Spørgsmaalet om, hvordan anden Generation bliver, i Grunden skal besvares af første Generation, vil det ikke glæde nogen mere end

Deres ærbødig forbundne
BENEDICT NORDENTOFT.

DEN ANDEN GENERATION.

Diskussionen om "den anden Generation" afsluttes med Prof. B. Nordentofts Indlæg i dette Nummer.

Vi skal først tillade os at takke alle de Herrer, der med deres Indlæg ha rbidraget til at kaste Lys over Spørgsmaalet, og dernæst ønsker vi at give et kort Resume af de Slutninger, der logisk set maa drages — fra de Svar, der er indløbet.

D'Hrr. Højbjerg, Frølund, Nordentoft og Rasmussen viser tydelig, at Begejstringen for alt, hvad der er Dansk, og for vort Sprogs og Aandslivs Bevarelse, er stærkere i de Grundtvigske Kredse end i nogen anden, og selv om deres Begejstring fører dem til at drage Slutninger og stille Haab i Udsigt, som vi er bange for ikke vil realiseres, faar man uvilkaarlig en stor Beundring for det Arbejde, som denne Retning har gjort, og som "Uglen" er villig til at støtte. Det er hovedsagelig inden for disse Kredse, at Interessen for og Forstaaelsen af dansk Aandsliv lever det kraftigste Liv her i Amerika. Paa samme Tid gaar alle de Herrer udenom vort egentlige Spørgsmaal, der omfatter alle Dansk-Amerikanere.

Det er umuligt andet, end at d'Hrr. maa være komne i Berøring med Hundreder af Danske udenfor deres Kirke, og de burde gennem de derved indhøstede Erfaringer have været i Stand til at give en Besvarelse, der ikke alene var bygget paa de Grundtvigianske Kredse.

Dr. E. Hansen, L. Moth Iversen, Redaktør Strandvold og F. Hurop er i de væsentligste Punkter enige, og disse Herrers Erfaringer er bygget paa et Kendskab til Danske af alle Klasser og tilhørende alle Retninger. Resultatet er jo nærmest nedslaaende og peger stærkt i den Retning, som vor Medarbejder "Per Ørn" har paastaaet var den raadende.

Dønnergaards og H. Hertz' Indtryk af den anden Generation er endnu mere nedslaaende, og vi haaber, at de to Herrer ser lidt for sort paa Sagen.

Dr. Høisholts Svar indeholder mange interessante Bemærkninger og viser et indgaaende Studium af Forholdet og en dyb Interesse og Forstaaelse af alt det bedste i Danskheden og det bedste i Amerikanismen.

Med al Respekt for vore Grundtvigianske Venners varme Begejstring og udmærkede Arbejde forekommer det os, at Indlæggene har nærmest givet "Per Ørn" Ret, baade i hans Opfattelse af de virkelige Forhold mellem Dansk-Amerikanerne, og i hans Hævden, at den anden Generation er og bør være først Amerikanere og dernæst Børn af danske Forældre med danske Interesser og Sympatier.

Til Slut: endnu en Gang Tak til alle Deltagerne. Det er opmuntrende at se den Interesse, det vækker, naar et dansk-amerikansk Spørgsmaal af Betydning bliver bragt frem til Diskussion. Vi haaber at komme igen og møde samme Velvilje næste Gang.

Almindelig Diskussion

UDVIKLING.

Et Gensvar.

Skønt jeg til en Tid nærede Tvivl om, at Per Ørn mente alvorligt, hvad han skrev i sidste Nr., saa vover jeg dog endnu en Gang

BRING DERES FJERKRÆ
TIL
LAYTON MARKET
1835 Mariposa St.—FRED ANDERSON.
VI BETALER DE HØJESTE MARKEDSPRISER.

at rette lidt ved hans "Udvikling," endskønt, som jeg tidligere skrev, vi ser paa Tingene fra to vidt forskellige Aandsretningers Standpunkt, derfor vil vor Dom fremdeles blive vidt forskellig, alt efter Ordsproget: "Det sete afhænger af de Øjne, hvormed man ser."

Lad mig da allerførst forvisse Per Ørn om, at er der nogen, som tror paa en Udvikling haade i Naturen i Plante- og Dyreverdenen, saavel som Menneskeverdenen, saa er det de Kristne; vi tror, at det Suk, som ved Faldet kom ind i Alskahningen, skal engang forvandles til smeltende Sang, gennem den største og betydeligste Udvikling, som Verden har at opvise. Men vi tror paa den anden Side, at der er noget, som aldrig omskifter, og vi vil nødig, at det skal omskiftes, thi saa havde vi ikke andet at hygge paa end vort eget og vore Medmenneskers hurtigt omskiftende Lune og Sind, men saa meget ved Per Ørn af Erfaring, at det er gyngende Grund.

For ikke at føre mine egne Ord i Marken tiere, skal jeg denne Gang nævne nogle faa Ord af en af Verdens Stormænd, maaske den allerstørste: "Saa bliver da Tro, Haab og Kærlighed." Det er ikke saaledes med Kærlighedens Strøm som med en Vandkilde, at den kommer til at smage af de forskellige Jordlag, den gennemløber, den omdanner tværtimod alt paa sin Vej. — Jeg maa dernæst særligt indrømme, at det i allerhøjeste Grad forbavsede mig at læse følgende Sætning: "Husk paa, at den Vorherre,' vort Folk tilbad for 50 Aar siden, er en Del forskellig fra den Gud, for hvem vor Tid bøjer sit Knæ i Bøn." Jeg indser ikke hedre, end at det maa være en Afgud. Det er i hvert Fald ikke den Gud, jeg kender. Jeg vil slet ikke nævne Ord som disse: "Du bliver den samme, og dine Aar faar ingen Ende," . . . "fra Gud, hos hvem der ikke er Forandring eller Skygge af Omskiftelse," men jeg overlader til ethvert Menneske med kristeligt Begreb, at dømme os imellem.

Jeg ved, at Per Ørn vil sige, den Gud, vi tilheder, er den, som vi selv forestiller os, men han glemmer, at det er netop Forskellen paa Hedningen og den Kristne, at den første skaber Gud i sit eget Billede, hvorimod vi er skabt i Guds Billede; det er en aahenharet Gud, vi har. Herom kunde jeg skrive nok til at fylde mange "Ugler," men lad det være nok denne Gang. Vi gaar derefter over til Grundtvigianismen og dens Udvikling.

Her maa jeg først oplyse Per Ørn om, at Grundtvig gennemgik tre store Vækkelsesperioder i sit Liv.

Den første var den folkelige Vækkelse i 1807, det er nok den, Per Ørn kalder Grundtvigianernes Begejstring for den gamle Hedeno'd." Den anden var hans kristelige Vækkelse 1810, den regnede han siden for den betydeligste; men endelig kommer den tredie Vækkelse, og med den det særlig ejendommelige for Grundtvig og hans Lærlinger. Og den bestod deri, at naar nogen kom og spurgte: "hvor skal jeg søge Sandhed, en siger saa, en anden saa, men hvor er Vejen, jeg skal gaa? nogen henviser til Bibelen, andre siger, at vi kan ikke stole paa det altsammen; "da siger Grundtvig, at Kristendommens Kærnepunkt er Troens Ord paa de tre store Navne, overleveret som har af Herren selv fulgt med Menigheden ved Daaben helt ned igennem Tiderne lige fra Apostlenes Dage Dermed forkaster han slet ikke Bibelen, men her er noget bestemt at holde sig til, naar der er Tale om Kristendom. Og det er noget, der ikke omskifter De, som holder paa dette, er de sande Grundtvigianere, at andre har Lyst til at smykke sig med hans Navn er os ikke ubekendt, men det er at pynte sig med laante Fjer. At vi desforuden har andre Interesser er indlysende.

Med Hensyn til den Grundtvigske Højskole og dens Moral tillader Pladsen næppe en nærmere Omtale, kun skal jeg lige bemærke, at de bedste Mænd hjemme er tilhøjelige til at klage over, at den ikke alene er fulgt med Tiden, men at enkelte Skoler er helt komne foran Tiden.

Maa jeg lige i Parenthes bemærke, at jeg lige har holdt et Foredrag over de Linier: "Følg ej med Strømmen, men følg med Tiden, hvis du vil holde dig ung i Striden."

Saa er der endnu at bemærke med Hen-

BRING TIL ENHVER TID DINE
FEDEKVÆG OG SVIN
TIL
O. McHENRY CO.
Wholesale Butchers Cor. I and Tulare, Fresno
Vi betaler de højeste Markedspriser.

syn til det "gyselige Bibeldansk og Bibelengelsk": Har De nogen Sinde hørt en rigtig Grundtvigianer fortælle Bibelhistorie for Børn — det er nemlig deres Styrke — saa vil De indrømme, at Bibelens Sandhed kan meget vel siges i et ypperligt Sprog. Vi har i de sidste Aaringer faaet udmærkede Oversættelser. Det har Udviklingen ført med sig.

Og saa med Hensyn til selve Sagen, som vi stredes om, da indrømmer Per Ørn og mange med ham, at nogle kan nok lære begge Sprog til Fuldkommenhed, maaske een pro Cent; men her er det, jeg tager Skridte fuldtud og siger: hvad der er muligt for een, er muligt for de fleste, forudsat at der tages fat med Forstaaelse og Udholdenhed. De, Per Ørn, som jo en Gang imellem maa svære "over de høje Fjælde," husker De den norske Fortælling om "at klæde Fjældet"? Det var jo Enebærbusken, som fattede den dristige Tanke, der næsten syntes en Umulighed; da den talte med den udenlandske Eg derom, fik den kun et ringeagtende Hovedkast, men Lyngen, Fyrren og Birken tog fat; rigtignok mislykkedes det første Forsøg, men "frisk Mod," sagde Lyngen, og Birken føjede til: "Der er Sjælebod i det," og saa kom den Dag, da de naaede op over Fjældkammen. "Ja, saaledes er det at naa frem," sagde Enebærbusken.

Hvad om vi med mange andre tog os for at klæde Fjældet?

Deres med Agtelse
P. RASMUSSEN.

HR. CARL PETER HØJBJERG OG DEN ANDEN GENERATION.

Dersom man hjemme i Danmark søgte efter en Maalestok for de danske Amerikaneres Dannelse og Intelligens, ja, da var disse Besvarelser af ovenstaaende Emne slet ikke saa gal en Maalestok. Jeg har læst disse Besvarelser med stigende Interesse og Hr. Højbjergs med megen Forbløffelse.

Uden videre Vrøvl, om end med mange Omsvøb, erklærer han, at dansk Aandsliv findes kun indenfor Kirkens Rammer, og kun dette er i Stand til at hæve det danske Sprog oppe. Dette er jo bare en Omskrivning af Pavens bekendte "Vi alene vide," den samme Sætning, som Enevoldskongerne gjorde til deres Ejendom.

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN
Rembrandt Studio
1156 I Street Tel. Main 1381
PORTRÆTTER OG LANDSKABER
Gruppebilleder en Specialitet
Farvefotografier og Forstørrelser
FRESNO, CAL.

United Workmen
SKO OG STØVLER
er de bedste, baade med Hensyn til Udseende og Varighed.
Mænds Støvler fra.....$3.50 til $5.
Drengestøvler .....fra $2.50 til $3.
Husk paa, at vi reparerer Støvler aldeles fortræffeligt og garanterer vort Arbejde.
C. E. ERICKSON & CO.
931 I Street

J. Q. Anderson C. C. Pierce G. W. Anderson
Notary Public
Pierce & Anderson
Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND
Fresno Office: 1152 J Street. Tel. Main 55
Los Angeles Office: 214 Mercantile Place

Valley Truck and Transfer Co.
DALE & NIELSEN
Piano-, Pengeskab- og Møbel-Flytning,
Bagage og Fragt besørges prompt.
AL SLAGS VOGNMANDSKØRSEL.
Telefon: Main 181
Kontor: 1926 Kern St. Fresno, Cal.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $465,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

Hvor det virker velgørende paa Lattermusklerne at tænke paa, at inde i Nebraska sidder en Folkehøjskolelærer, der leverer saadan en Mundfuld, i den amerikanske Republik, i det Herrens Aar 1910.

Hvad i Alverden skal der blive af os Danskere, der passiarer og snakker Forretning paa Dansk, ja, selv naar vi drikker Kaffe og ryger Cigar? Jeg har hørt værre Ting endnu, Hr. Højbjerg (De maa ikke bøsvime) — jeg har hørt Danskere snakke Dansk, naar de spillede Kort og drak Brændevin. Jeg har set unge Karle og Piger snakke Dansk, naar de dansede og gjorde Kur til hinanden.

Og De behøver slet ikke at nævne det saa foragteligt. Det var i alt Fald mere levende, mere naturligt klingende Dansk, der kom fra varme og mere fintfølende Hjerter, end det Dansk, jeg har hørt fra Kirkens Prækestole, naar Ansigtet forvrængedes i skinhellige Folder, og Stemmen sank ned i hin sødladne Dur, der burde være beskæmmende for enhver dansk Mand eller Kvinde.

Hvor Livet samler sig om noget umisteligt, der leves Aandsliv, siger Hr. Højbjerg, vi mister saagu altsng, vi faar i Kirken, uden vor Middagslur. Nej, Hr. Højbjerg, ved De, hvad der er umisteligt? "Ungdomskærligheden!" den er baade umistelig og udødelig. Naar Ingemann, Chr. Winther, Grundtvig, Drachmann og for Resten alle Digtere af Betydning skriver om Kærlighed,

Tel. Main 1121
LARSEN & KROG
Beslagsmed-Arbejde af all Sl gs udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER
Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334
DR. RALPH R. ATEN
Dentist
Rooms 108—109
Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street

W. PARKER LYON
FURNITURE CO.
MØBLER,
TÆPPER
TAPETPAPIR, ETC.
1134 til 1140 I Street
FRESNO, CALIF.
Telefon Main 465

FRESNO AVERTISSEMENTER

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**
Tydelige Overslag **Alt under Garanti**
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Goodman

FRESNO'S STØRSTE

Herre-Ekviperingshandler

DEN ÆLDSTE! DEN STØRSTE! DEN BEDSTE!

Særlig Afdeling for de opvoksende amerikanske Borgere.
Kom og bring Eders Sønner med!

Hj. af Mariposa og I Streets

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Nyt og moderne europæisk Hotel.

FULTON AND GRAND CENTRAL HOTEL

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

da former Sproget sig finere og mere levende end til nogen anden Tid.

De har da vel læst Salomons Højsange? Synes De ikke selv, at denne Salomons Kærlighedshymne er glimrende — det er jo det fineste Sprog i hele Bibelen.. Men De vil maaske sige, at Salomon han kunde sagtens synge saadan, han, som havde saa mange Koner og endnu mange flere Kærester.

Meningen med dette Gensvar er at nedlægge en Protest imod, at den lillebitte Procent af Danskere, der her i Amerika tilhører Kirken, ikke vil nøjes med Retten til at forpagte Himlen, men ogsaa bkæser sig op til at være de eneste Bærere af Aandsliv og dansk Sprog.

HANS DØNNERGAARD.

En dansk Dame fortalte os forleden følgende: "Jeg var inde i et Biografteater og saa blandt andet ogsaa nogle levende Billeder fra København.. Emnet var en dansk Beværtning af den laveste Rang med drukne Mandfolk og Opvartningspiger — aabenbart fra Helsingørsgade eller deromkring. Et Skilt med Legenden "Gamle Carlsberg" røbede Fædrelandet, og det øvrige var udpræget Grønnegadedansk. Synes De ikke, at man derhjemme kunde vælge noget smukkere, naar man vil sende sine Produkter udenlands for at avertere vor By og vort Land?

Vi svarede: "Jo, Frue, det synes vi."

FRESNO.

Følgende Brev fra "the Southern Pacific"s Agent i Fresno viser, at Konventionskomiteen havde Ret med Hensyn til Jærnbaneselskabernes Løfte om lave "rates":

Dr. C. P. Kjærbye.

Dear Sir: Kindly inform the Danish Brotherhood that the Southern Palific Company has given following rates: $50 from Missouri River points and $62.50 from Chicago, round trip, from Sept. 20—October -, good for thirty days.

Respectfully,
E. W. CLAPP.

* * *

"Uglens" Redaktør, Michael Salomon, har som vi oplyste i sidste Nummer, tilbudt at skrive en Revy, der baade skulde opføres i San Francisco under Helga's Ledelse og i Fresno under Konventionen. De bedste Amatør-Skuespillere har tilsagt deres Assistance, Halvor Jacobsen har lovet at instruere, og "Helga" har allerede udnævnt en Komite til at tage Affære i Sagen; men Fresnos Konventions-Komite har endnu ikke ladet høre fra sig. Vaagn op, vaagn op; Tiden løber; om syv og en halv Maaned kommer vore Gæster, og der er Tusind Ting, som skal arrangeres og planlægges før den Tid.

Titlen paa Revyen skal efter Forlydende være:

"Jokumsen paa Polen eller Rosinen i Pølseenden."

* * *

Den billigste og bedste Kaffe

og The købes i The C. & S. COFFEE AND SPICE CO., CHRISTENSEN & SMITH, Ejere. .Ligeledes Chokolade, Kakao, Bagepulvere, "Flavoring Extracts" og Krydderier billigst hos os.

Telephone: MAIN 445.

Bestillinger modtages i Restaurationen, 1127 J Street, Fresno.

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN

Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39

Coroner's Office Fresno, Cal.

CHAS. WITTMACK

Fagkyndig Urmager, Juvelerer og Optician

Et stort Lager af DIAMANTER, URE, JUVELER, VÆGURE og SØLVVARER.

Alt Arbejde garanteres. Gammelt Guld og Sølv købes.

1945 Fresno St., Hj. af J Fresno, Cal.
(Green Building)

FASHION STABLES

W. D. COBB, Ejer

1134 H STREET FRESNO, CAL.

Phone Main 208

San Joaquin Drug Co.

"THE BIG BUSY DRUG STORE"

1933 Mariposa St., between I og J Streets

Ægte danske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

STORT UDSALG

FOR TI DAGE

$13.50 til $18.00 HERREDRAGTER for $10

SOLOMONS C. O. D. STORE

1837 Mariposa Street

Frugt- og Mejerifarme

STORE OG SMAA

Fresno County, Cal.

Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.

Skriv om nærmere Underretning til

Sunset Realty Co.

FRESNO, CAL.

H. JACOBSEN, Sekretær.

A. BANG CO., Inc.

Herre-Ekviperingshandlere

1021 J STREET FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNITED
WORKINGMEN'S
FODTØJ

1931 KERN STREET

Mellem I og J Streets Fresno, Cal.

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Ctr CIGAR

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øjc-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

FRESNO, CAL.

Hold "Uglen"

· Gør det til en Vane at spise i

ACME RESTAURANT

Hj. af I og Mariposa Sts. Fresno, Cal.

F. M. SHUCK, Ejer

Telefon Main 966 Fresno, Cal.

Fresno og Omegn

Omstaaende Brev fra Sekretæren for Dansk-amerikansk Selskab er det os en Glæde at henlede vore Landsmænds Opmærksomhed paa. Thi hvis der er noget Omraade, paa hvilket Danmark indtager en Førsterangs Plads, da er det paa Mejeriets og Kvægfodringens, og Professor Bøggild er Danmarks største Autoritet paa disse Omraader; altsaa: Summa summarum, Bøggild er Verdens største Autoritet i paagældende Henseende. Han ønsker at besøge Vesten; han er villig igennem Foredrag og Samtaler til at vejlede Landmændene her i Fresno: han rejser ikke for at tjene Penge, anmoder ikke om noget fastsat Beløb og tilbyder at komme for slet ingen Ting, om det ønskes.

Dansk-amerikansk Selskab har gjort en god Gerning i at bringe ham herover; lad os nu vise, at vi paaskønner det. Lad os for vor egen Skyld give Bøggild en Modtagelse, som vil huskes, og lad os tage al den Fordel af hans Besøg, som det paa nogen Maade er muligt.

Lad en Komite, der repræsenterer alle Danskerne her uden Hensyn til Partier, Loger og andet Vrøvl, komme sammen og tage Ledelsen af denne Sag.

* * *

Det er en stor Skam, at de Danske i Fresno og Omegn ikke dyrker Gymnastikken; for det første er det en sund Sport; for det andet bringer det de unge sammen, og for det tredje, fjerde og femte burde vi have det.

For nogle Aar siden havde de Danske i Easton en udmærket Gymnastikforening og tillige en Skytteforening; nu er begge gaaet al Kødets Gang.

Vi hører, at vore Naboer i Gustine, nær Newman, har arvet vor udmærkede Gymnastiklærer Hr. Reerslev, og tænker paa at tage Del i de næste Olympiske Lege; vi haaber, de maa have Held med sig; men paa samme Tid venter vi, at Fresno vil tage sig sammen og begynde en Gymnastikforening i en nær Fremtid.

* * *

Den 19de Februar afholder D. B. S.s Loge i Selma en Maskerade, som forhaabentlig bliver vel besøgt. Det er Kærnedanskere dernede i Selma, Parlier og Del Rey; de forstaar at have fornøjelige Aftener og tager ikke Livet saa fortvivlet alvorligt som Brødrene i Fresno.

* * *

Den 13de Februar aabnes den store Forretning "Einstein, Inc.," sine Døre for Publikum, og vor Landsmand, Hr. A. Hasselbalch, som nu er en af Medejerne, haaber, at alle hans gamle Venner vil besøge ham i hans ny Forretning. Alle Varerne er ny og i Ordets egentlige Forstand "up-to-date."

* * *

Hr. Poul Fuglsang omgaas stadig med Tanken om at faa dannet en dramatisk Klub og tror sikkert, at der er Talenter nok i Fresno og Omegn til at spille hvilken som helst Komedie, Tragedie eller Vaudeville. Vi ønsker ham alt muligt Held med hans Plan og anmoder alle, der har Lyst til at spille Komedie, om snarest at henvende sig til ham, saa at den danske dramatiske Scene atter kan blomstre i Fresno.

* * *

Vor udmærkede Medborger og Skole-"trustee," Hr. L. Archibald, meddeler os, at hans "Implement"- og Vognforretning er vokset saa stærkt i det sidste Aar, at han snart maa søge ny og større Lokaler for sin Forretning.

* * *

Som det sømmer sig for Hovedstaden i den frugtbare San Joaquin Dal har vor Højskole indrettet et Kursus i Agerbrug-Videnskab — en Slags Landbohøjskole, og tillige tænkes der paa at oprette et to-aarigt Universitetskursus, saa at de unge Mænd og Kvinder ikke behøver at forlade deres Hjem for at tage deres første to Aars Universitetsuddanneelse.

* * *

Vor afholdte Landsmand, Hr. Hans Jacobsen, Finanssekretær for det danske Brodersamfunds Loge, er flyttet ind til nye og bedre Lokaler; hans Land- og Assuranceforretning er gaaet saa stærkt fremad i det sidste Aar, at omtrent dobbelt saa stort et Kontor er nødvendigt for hans Forretning.

Den ny Adresse for hans Firma, "Sunset Realty Co.," er 1932 Mariposa Street.

* * *

Den 5te Februar indsatte Hr. Overpræsident-Assistent J. Hjort den ny Bestyrelse i "Thor" Nr. 5 af Dania, ogsaa kaldet Thor Junior. Indsættelsen overværedes af Damer og Venner og endte med en smuk og stemningsfuld Banket. Den 19de Februar afholder Foreningen en Maskerade i Einstein Hall for Danske, og der synes altsaa at være kommet nyt Liv og Kraft ind i Foreningen, hvilket ikke mindst skyldes den udmærkede Fornøjelseskomite med Hr. Poul Fuglsang i Spidsen.

* * *

Efter Forlydende tænker D. B. S.'s Damer i Fresno paa at lave en smuk Fane og forære den til Loge Nr. 67, saa at denne under sit eget Banner kan byde sine Gæster Velkommen til Efteraaret, naar Konventionen møder. Hurra for Damerne!

* * *

Vor talentfulde Landsmnad, Dekorationsmaleren Marius Schmidt fra Oakland, ventes snart tilbage til Fresno. Hans kunstneriske Udsmykning af d'Hrr. Graffs og Teilmans Hjem har gjort saa stor Lykke, at flere andre af vore Medborgere, deriblandt Hr. Andrew Iversen, har besluttet sig til at faa deres Hjem dekorerede.

* * *

Hvis nogen tvivler om, at "Thor Senior" (forhen af Dania) ikke er i Live mere, behøver man kun at aflægge et Besøg ved dens maanedlige Danse, og man vil finde et meget levende "corpse." Lørdag den 5te Februar var ingen Undtagelse fra Reglen.

I LØBET AF NÆSTE UGE AABNER

EPSTEIN CO., INC.

DERES LOKALER FOR PUBLIKUM.

1802-1824 Mariposa Street

FULDSTÆNDIG NYT VARELAGER. BILLIGE PRISER. SPECIALISTER I HVIDE VARER OG DAMEKJOLER.

Den 13de Februar var der Fest hos Lars Jensen paa Jefferson Avenue — det var nemlig Mrs. Laura Jensens Fødselsdag.

I Stedet for at modtage et Par Gratulanter — hvor forbavset blev de ikke ved at se den ene Vogn efter den anden rulle ind over Gaardspladsen. Alle Naboer, ja, hele den danske Befolkning af "American Colony" mødte her for at gratulere Mrs. Jensen. Det var ogsaa en Slags Afskedsfest, da Mrs. Jensen tager en Tur til Danmark først i April.

Mrs. Jensen vil blive savnet af mange, da hendes lyse, hjertelige Sindelag og Godhed er blevet følt i de fleste af Naboernes Hjem. Til Lykke, Mrs. Jensen, og lykkelig Rejse! NEROS.

* * *

Tiden gaar, og vi bliver gamle! Den 16de Februar skal vor Landsmand Carl Jepsen i Del Rey føre sin Datter til Alteret. Den lykkelige Brudgom er Jakob Mikkelsen. Hele Del Reys danske Befolkning vil komme til Stede, og Pastor Rasmussen skal forrette Vielsen. Til Lykke!

* * *

Rembrandt Studio udfører i denne Tid en hel ny Slags Fotografier, der ved gennemfaldende Lys viser sig kolorerede. D'Hrr. Higgins & Martin har selv opfundet denne ny Fotograferingsmetode.

* * *

Lommetyvene gjorde en god Forretning under "Aviation"-Mødet, ogsaa mellem de Danske fandt de nogle løse Skillinger. Saaledes bedrøvede de Hr. O. O. Lange for femten Dolalrs, og Hr. Nis Johnsen fandt sig selv seks Dollars fattigere efter at have set Luftskibene. Begge Herrer bar deres Tab med en vis Gemytlighed. De kan jo taale det.

* * *

Fødselsdag: Mrs. Fred Anderson — den 16. Februar. Gratulerer!

* * *

"Surprise-Party" i Easton. Den 2. Februar blev der afholdt et nydeligt "Surpriseparty" i W. Fischers Hjem paa Fruit Ave.," i Anledning af Ægteparrets 15-aarige Brylupsdag, og Tilslutningen og det usædvanlig store Arbejde, der var bleven udført for at faa det saa pænt som muligt, var Bevis paa, hvor afholdt Mr. og Mrs. Fischer er i mange Miles Omkreds. Arrangementet var nydeligt og skyldtes hovedsagelig Mrs. S. Olsens og Mrs. Theo. Poulsens Arbejde; der var naturligvis flere til at tage en Haand i med, men de gjorde vist Broderparten.

Pastor Rasmussen holdt en smuk Tale ved Middagsbordet, og Stemningen var god og munter. Henad Aften gik en Del af de ældre hjem, men deres Pladser udfyldtes af Ungdommen, som naturligvis vidste, der vilde vanke en Svingom om Aftenen. En bedre "Supper" blev senere serveret. Alt i alt en meget vellykket Fest.

Mr. og Mrs. Fischer modtog i Dagens Anledning et nydeligt Middagsservice og Dug med 12 Servietter etc. fra St. Johannes Kvindeforening. Det var langt ud paa Natten, før Selskabet skiltes med alle gode Ønsker for Ægteparrets Fremtid.

THE COFFEE CLUB — 931 I STREET

Mister du din kære Frue
her i Fresnos travle Flok —
gaa til "Kaffe-Klubbens" Stue,
og du finder hende nok
ved en lille, varm Kop Kaffe
begge Hvile Jer kan skaffe.
I paa Gaden leger Skjul —
Ro hos

JACOBSEN & JUEL.

BEN EPSTEIN

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER
KLÆDER
SKO
STØVLER
HATTE
HUER
KUFFERTER

1910 MARIPOSA STREET

PAY DAY

What Does It Mean to You?

No matter what your position may be, whether day laborer or office manager, if you are in that discouraged line of men who get the same pittance week after week without prospect of anything better, it is time you appealed to the International Correspondence Schools. For 15 years they have been qualifying dissatisfied workers for better positions and higher salaries. No matter what your circumstances are, they will qualify **YOU** for *a better position, a higher salary, and a safe future.* The way is plain, easy, and sure for earnest men. It puts you under no obligation to find out how we can do this for you. Simply send us a postal card requesting information. State the occupation you wish to rise in. *Can you afford to neglect an opportunity for advancement?*

INTERNATIONAL CORRESPONDENCE SCHOOLS

BOX 799, SCRANTON, PA.

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1234 GEARY ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianofabrikanter i San Francisco.

RYAN BROS. and RYAN

Family Grocers

Delicacies, Bakery, Butter, Eggs

1991 Fifteenth Street

Cor. Church San Francisco

Det bedste Sted i Verden at faa Første-Klasses Billeder til rimelige Priser.

THE JOHNSON STUDIO

1228 FILLMORE STREET, San Francisco

(Tidligere 10½ Sixth Street)

Santa Fe

Santa Fe Passagerbefordring

Naar De rejser til Kalifornien, da glem ikke den elegante Passager-Befordring via Santa Fe. Fire Tog daglig fra CHICAGO, KANSAS CITY, og DENVER, i Forbindelse med andre Linier fra OMAHA, ST. PAUL, MINNEAPOLIS, ST. LOUIS, NEW YORK, BOSTON, WASHINGTON og alle andre østlige Byer.

Butikstelefon Main 65; Bopæl Tel. Main 940

S. B. HINES

Vel-assorteret Urtekramforretning; Vildt, Fisk og Østers; Fjerkræ, Æg og Smør; Grøn og tørret Frugt; Vaaben og Ammunition; Cigarer og Tobakker.

Varerne bringes frit overalt i Byen.

Hjørnet af Fresno og I Sts., Fresno, Cal.

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde Room 329, 3. Etage

UGLEN

PROF. BÖGGILDS Foredrags-Tourne i Amerika

Se Side 89 i dette Nummer

No. 4 Marts 1910

WILLIAM WILDE Res. Phones: Oaklaud 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Office: Room 4, McDonough Building, Oakland, Cal. Office Phone: Oakland 8081

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

NEERGAARDS HALL

806 Larkin Street San Francisco

AAGE HANSEN, Præsident, 618 Capp St.

VIGGO KØNIG, Sekretær, 816 McAllister Street.

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

San Francisco Avertissementer

Halvor Jacobsen & Co.

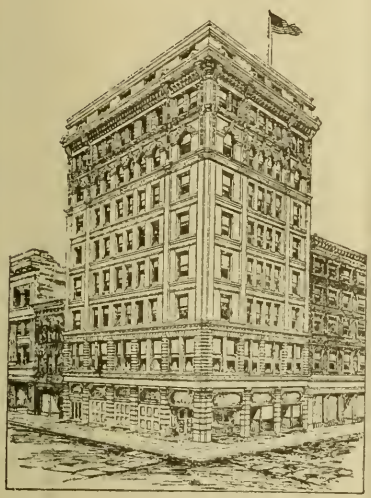

Jernbane- og
Dampskibs Billetter

Al Slags
ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

UGLE-VISE.

(Tilegnet Præsident-Umuligheden Taft.)

(Mel.: Kejseren af Kinesiens Land.)
Hvem kender ikke den nye Lov,
som rejser Prisen paa Husbehov?
En Præsident som den tykke Taft
har Onkel Sam vist aldrig haft;
i Stedet for at beskytte de svage,
meler han kun sin egen Kage — — —
"Billy," fy, hvor du dog er styg!
Gid jeg ku' prygle din brede Ryg!

Told paa Kaffe, Te og Ris,
Svesker, Sukker, Mel og Is;
Told paa Skraa og Tyggegum,
Whiskey, Vin og Gammel-Rum.
Told paa Fisk, — ja, saagar Ansjoser —
og alt, hvad man faar i Pakker og Daaser,
og ikke at glemme Brænde og Kul,
for det er jo snart saa dyrt som Guld.

Told paa Herre- og Dameklæ'r,
Sæbe, Soda og Støvlelæ'r,
Æg og Smør og Flæsk og Kød,
og mindre bli'r daglig Bagerens Brød.
— Mens de fede Pengebaroner
skovler sammen Millioner,
læser man daglig i sin Avis,
at alting gaar op til urimelig Pris.

Amerika er dog et herligt Land,
for alting gaar op, selv Drikkevand;
ja, naar nu først Prisen gaar op paa Gas,
bli'er intet tilovers til Søndagsstads. — —
Men skønt man knap tjener til Spise og Drikke,
mon Lønnen gaar op? Nej, gu' gør den ikke!
—Kun een Ting kan Fattigfolk glæde sig ved:
Der er ingen Told paa Kærlighed!

E. H. RASMUSSEN.

Dansk Foreningsbygning i Oakland. Aktionærerne er sammenkaldt til et Møde den 26. Marts Kl. 7:45 Aften i Castle Hall, Oakland. Der vil blive Valg af Direktion, og andre Sager af Vigtighed staar paa Dagsordenen.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., San Francisco. Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, San Francisco.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 27 Noe, San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp. Tel. Park 2620.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE,
F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Hugo Hvidt, Fresno.—Se Avt.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telefon Market 1847.
A. FEHLEN, M. D.
Læge og Kirurg
331 CHURCH STREET, mellem 18. og 19
SAN FRANCISCO, CAL.

Timer: 1—3 og 7—8 Eftm. Søndag: 9-10 Fm.

DANSK AANDSLIV.

Kære Ugle!

Tag mig ikke ilde op, at jeg, skønt langt borte fra din Hjemstavn, vover at fremkomme med nogle Indvendinger imod Hr. Hans Dønnergaard (Nr. 2, 1910.)

Hr. Dønnergaard svarer paa dette Spørgsmaal: "Hvorfra har dansk Aandsliv draget sin Næring?' — "Dansk Aandsliv er først og fremmest et religiøst Produkt."

Dog indskyder Hr. Dønnergaard i Parentes: "Jeg taler om Befolkningens store Flertal."

Skønt jeg nu udsætter mig for at blive "ugleset" paa Grund af Aristokratisme, Bornerthed og det, der er meget værre, vil jeg kort og godt sige: Dansk Aandsliv er ikke blevet baaret oppe af den store menige Almue, som i umindelige Tider har været underkastet en eensidig gammel- og nytestamentlig Paavirkning. Det er heller ikke et Produkt af denne Paavirkning. Dansk Aandsliv er hovedsageligt blevet baaret oppe af dem, der er bleven opdragne i den "sorte," "udanske" Skole og paa Universitetet.

Naar man taler om Aandsliv, maa man ikke udskille hele det Mindretal af Folket, som ved sit Arbejde paa Aandslivets forskellige Omraader har givet Landet dets Kulturpræg. Hvor store Skavanker — personlige og tidslige — dette Mindretal end har lidt under, saa vilde Danmark forlængst have været udslettet af Rigernes Række, om ikke Deltagelsen i den almindelige europæiske Kultur havde været et Gennemgangspunkt for dens Virksomhed.

Dansk Aandsliv, ligesom det øvrige europæiske, har haft andre Impulser, nemlig fra den hedenske antike Kultur. Skønt denne selv havde modtaget rige Impulser og meget Indhold fra Orienten, opstod der her noget nyt og afgørende: Tænkning og Undersøgelse, Frigørelse fra religiøse Vedtægter og Myter traadte ud i Livet; Poesi og borgerligt Frihedsliv udfoldede sine Vinger. De glemmer Aten og Rom, Hr. Dønnergaard, men det lader sig ikke gøre. Navnlig den første er Fostermoder til Renaissancen. Og denne Tid kan heller ikke springes over. Girondisterne, som dog vel tæller nogle af den franske Revolutions skønneste Skikkelser, sværmede for den romerske Borger.

Og denne Kultur har givet Menneskene andre Idealer, end den hebraiske alene vilde været i Stand til. Tag Holberg og gennemgaa hele Rækken af betydningsfulde Mænd lige ned til vore Dage, baade dem, De vil give Prædikatet: "dansk," og dem, De ikke vil give det, og De skal se, de er ikke blot døbte i Jordanfloden, men de er tillige bleven konfirmerede i den "sorte" Skoles Lærdomme. Sokrates' Aand og det atenske Drama har direkte eller indirekte endnu den Dag i Dag Lod og Del i den aandelige Kultur over hele Verden, ogsaa den amerikanske. Og for endydermere at sætte Sagen paa Spidsen: hvad vilde Søren Kirkegaard, Muenster og Martensen have været, om de ikke havde drukket fra de heleniske Kilder?

Kun et Ord til: Naar der i vore Dage arbejdes for en Enhedsskole i Folket, maa det vel huskes, at Enhedsskole i afgørende Forstand bliver der ikke, før den grundes paa een Grund. For Tiden er Skolen tvedelt i Grunden. Alle Fag undtagen "Religion" er bygget paa videnskabelig Undersøgelse og har intet at gøre med nogetsomhelst religiøs Lære som saadan. "Religionen" maa praktisk set ud af Skolen; Sokrateses Aand maa sejre der; ellers har vi ingen Enhedsskole i afgørende Forstand. At dette maaske tilhører en fjern Fremtid, forandrer intet i Sagen selv. Og dette er ikke blot et teoretisk Spørgsmaal, men i højeste Grad et praktisk.

Altsaa, Hr. Dønnergaard, vi skylder vor menige Almue en dyb Taknemmelighed for Livets slidsomme, ofte lidet paaskønnede Arbejde mellem de lave Hytter, men til at anerkende dette som den væsentligste Bærer a. dansk Aands- og Kulturliv kan jeg ikke gaa med. Frederik Paludan-Mueller og Georg Brandes, f. Eks., som begge var og er danske Mænd i Ordets afgørende Betydning, løfter dog nok mere her end mange ærlige og retsindige Mænd, udgaaede af den danske Folkeskole.

Med venlig og ærbødig Tak til Uglen.

MOZART COHN.

København, den 6te Februar 1906.

Det er med særlig Glæde, at vi har læst om den Fremgang, som Danmarks-Bygningen gør, og vi er fuldstændig enig med rette Vedkommende om, at Pengene fra H. C. Andersen-Festen kunde ikke finde en bedre Anvendelse; thi hvis denne Udstillingsbygning virkelig bliver bygget — til Ære for enhver Dansker, da vilde det lyde som et Eventyr i den dansk-amerikanske Historie i Kalifornien og som saadant være det bedste Mindesmærke for H. C. Andersen.

I det sidste Forslag udsendt af D. B. S.'s eksekutive Komite viser der sig adskillige Forbedringer med Hensyn til Konventions-Beregningerne. De $40,000 er gaaet ned til ca. $30,000, og deri er sikkert medregnet "Pullman-sleepers," der ved tidligere Konventioner blev bevilliget, men som ikke er omtalt i D. B. S.'s Konstitution og Bilove og derfor er en Luksus, der kunde spares i disse haarde Tider. Komiteen har taget tilbørligt Hensyn til Konventionens Vært, Loge Nr. 67, idet Dagen for Konventionens Begyndelse skal bestemmes efter Samraad mellem Komiteen og Fresno-Logen.

Nu haaber vi, at de to kan blive enige om Datoen; hvis ikke tilbyder "Uglen" sin Tjeneste som Voldgiftsmand.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.
San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.
møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.
WALBORG HANSEN,
Sekretær.

Dr. Adolph Berg
(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

A. KELDSEN J. KELDSEN
Danske Skrædere
Første Klasses Arbejde
Room 332
760 MARKET STREET
Phelan Building
KELDSEN BROS.

"Sanger-Hilsen" er Navnet paa et nyt Maanedsblad, der udkomer i Minneapolis og redigeres af Hr. Th. F. Hamann. Bladets Opgave er at være Bindeled mellem Danske og Norske, der interesserer sig for Sang. "Sanger-Hilsen" er godt redigeret, smukt trykt og præsenterer sig i praktisk Format (som Uglen.) Vi haaber, det maa finde Støtte efter Fortjeneste — vi har jo ikke for mange "aandelige Løftestænger" herovre.

Uglen indbyder andet Steds i Bladet sine Landsmænd til Gilde og genoptager derved en Skik, som afdøde Pacific Skandinav i sin Tid med Held indførte i San Francisco. Der gaar endnu Ry af hine festlige Lag paa Bladets Trykkeri, hvor Folk med danske Interesser bænkedes, og ved hvilke mange Initiativer til Koloniens Fremme drøftedes og siden bar Frugt. Uglen venter fuldt Hus og god, dansk Stemning og har paa Dagsordenen sat Drøftelsen af Professor Bøggilds Foredragstourne — en Sag, der kræver hurtig Handling og i sig selv er af meget stor Betydning og værdig til at blive fremmet.

Den ansete danske Forfatter, Sophus Michaelis, hvis Arbejde, "Et Revolutionsbryllup" fornylig er bleven opført paa den amerikanske Scene i New York, vil med det første gæste Kalifornien. Der skrivos til os, at Digteren vil opholde sig en Dags Tid i Fresno. Det er, som det skal være: siden Uglen har slaaet sig ned her, har Byen i den dansk-amerikanske Verden faaet en Betydning som Brændpunkt. Vi glæder os til det notable Besøg og haaber, det maa blive efterfulgt af mange andre.

KARL LARSEN
Folkeudgave

Søndagsbørn og Hverdags Mennesker..$2.00

Særskilt faas:

Cireler 0.70
Hans Peter Egeskov o. a. Mænd af Folket 0.70
Sære og snurrige Folk 1.00

NYHEDER:

Karl Larsen: Japansk Aand.....1.00
Jeppe Aakjær: Ulvens Søn.....0.85

Gyldendal Publishing House
Gen. Agt.: Knud Lasen
2620 W. NORTH AVENUE
CHICAGO, ILL.

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 4 — 15. MARTS — 2. AAR

TIL MIN MO'R.

Det sner og sner, som Skyerne os gav
de hvide Dun for lange, triste Tider, —
den tunge Luft staar foran Bjærgets Sider,
— et Sørgeslør mod Vinterdagens Grav.

Ved Husets Mur, en Rosenbusk — en Hav,—
sin bitre Kamp mod Nattefrosten strider,
—den knoppes, naar om Dagen Solen glider
i gyldent Smil henover Land og Hav.

Der er en Strid derude i Naturen,
om Dagen foraarslunt, men koldt om Natten,
— saa mangen Blomst udaander i sin Duft.

Og Stormen rejser sig med Stød i Luren,
som vilde den forkynde os om Skatten,
der venter os i Foraarsdagens Luft.

* * *

Min Ransel ligger snøret paa min Kvist,
med Knortekæppen stukket under Snoren, —
og Bulehatten, ikke just forsoren, —
men et Bevis for, hvor jeg "vandred" sidst.

Alt er parat — og ikke noget trist
Farvel skal møde ham: en lidt forloren,
men ærlig Søn, der holder sig til Jorden,
fordi den under ham saa kort en Frist.

Et Nik endnu, — og bort fra Tantes Hytte,
der aabner sig i Glæde, naar jeg kommer,
men lukker sig beklemt hvergang, jeg gaar.

Se! Landevejen er det første Bytte,
og Støvet lover mig en snarlig Sommer,
— og den, der vandrer, haaber, vil, — han naa'r!

* * *

En Dag endnu, saa standser vel min Gang,
deroppe, hvor de rige Miner ligger, —
og det er Slut med Landevejens Tigger,
— han bliver Mand ved Staalets dybe Klang.

Mand iblandt Mænd, af denne stolte Rang,
at kaldes Mand, hvor tusind andre slikker
en Naadens Sol, og deres Maal afstikker,
hvor Kraft og Frihed over Snoren sprang.

Ja, der er Mænd i disse mørke Gange,
hvor — uset Lønnen — Døden haanligt kræver
sit Offer, — som i uberegnet Jag.

Ak! det har vist sig, var de end de mange,
de, som fik Guldet, bandt de haarde Næver,
— men hvad, der kommer vel en Dommedag.

* * *

En ret elskværdig Digter engang kvad,
jeg tror, det lød: "min Hakke, Skovl og Spade,"
og saa en fri Tilsætning om, hvor glade
de Folk var, som den Herlighed besad.

Nuvel, man virke maa for Hus og Mad, —
det er en Lov fra Smøge og til Gade;
men om det er en Fryd, det vil jeg lade
dem om, som ikke stort om mere bad.

Og ét er vist: den Løn, som Herren byder,
den sluges af de smaa Fornødenheder
og levner knap til et Krus Øl i Kvæld.

Men naar saa Alderdommen Kraften bryder,
hvor findes da de "sidste Dages" Steder,
hvor man kan hvile til sit Livs Farvel.

* * *

Min gamle Mo'r, i Morgen ta'r jeg fat,
saa er der ikke Tid til Pimerier, —
det bliver Hakken som en haard Befrier
for Tankerne om det, jeg har forladt.

Men paa den stride Dag vil følge Nat, —
da kalder jeg paa bløde Melodier,
der synger Mindets Sang, mens selv jeg tier
den korte Stund, som Timerne har sat.

Saa lyser Maanen gennem Husets Ruder
i Rummet ind, hvor Kammerater sover
en bedre Søvn, end jeg i Tider fik.

En Fugl er vaagnet! Morgenens Bebuder,
aah! lad den flyve over Land og Vover
og sige dig, hvorledes Natten gik.

JØRGEN V. GJERDING.

Utah, 1905.

DEN HOLM-NESTORIANSKE EKSPEDITION TIL SIAN-FU 1907-08.

(Af: Niels Norden Kroman, Seydisfjord, Island.)

"Det er til den største Hæder for den danske Nation, at dens Sønner længes udefter og rejser til mange Lande. Det er en Tribut til deres Mod, Udholdenhed og Snarraadighed, at de rejser ud paa Eventyr og — vinder. For saa vidt er Hr. Holm en Type paa sine Landsmænd. Med utrættelig Energi og Opfindsomhed, paa Trods af mangfoldige Intriger, og efter at have gennemgaaet utallige personlige Farer, bragte han sin Mission til Ende i fuldeste Maal. Ingen, som læser om Hr. Holms lange Ekspedition i 1907-08, kan undlade at anerkende hans Bedrifts brillante Resultater og det deri gemte Løfte, at denne unge Dansker har en endnu mere lovende Fremtid for sig."

Saaledes skrev den bekendte amerikanske Forfatter, Asa Steele, fornylig i "New York Times," og medens Ekspeditionen er saa godt som ukendt i dens Leders Fædreland, har saavel den europæiske som den amerikanske og asiatiske Presse indeholdt lange Artikler om Fundet af den originale og Hjembringelsen af en nøjagtig Kopi af den berømte Nestorianersten det eneste bevarede Mindesmærke om Nestorianernes Virken i Kina. Nestorianersekten — af hvilken der nu kun er et Par Hundrede Tusind Medlemmer tilbage — stiftedes af og opkaldtes efter Nestorius, der var Patriark af Konstantinopel i Aarene 428-431. Een af Nestorius' Disciple udtalte i en Prædiken:

"Kald ikke Marie Guds Moder; thi hun var kun menneskelig, og en Gud kunde ikke fødes af et Menneske." Over denne Prædiken opstod der Strid mellem Nestorius og hans Rival, Cyril af Alexandria. Benævnelsen "Guds Moder" var almindelig benyttet i Kirken, og det lykkedes Cyril at faa rejst en saadan Indignation over den nævnte Udtalelse, at Nestorius blev stillet for Raadet i Ephesus og dømt af dette, inden alle Raadets Medlemmer var samlede. Kejser Theodosius protesterede og omstyrtede Dommen, der lød paa Fortabelse af Embede og Værdighed. Men det lykkedes Cyril at faa en saadan Bevægelse i Gang, at Kejseren blev bange og anerkendte Dommen.

Nestorius levede derpaa i nogle Aar i et Kloster, men ogsaa herhen forfulgte hans Fjender ham, saa han blev sendt til Arabien og senere til Ægypten, hvor han henlevede sine sidste Aar halvvejs som Fange. Efter hans Død kom det til et Brud mellem hans Tilhængere, der dannede den saakaldte uafhængige syriske Kirke, og Moderkirken. Nestorianerne udmærkede sig ved deres Lærdom og Iver for at udbrede Troen, de etablerede Skoler og udsendte Missionærer mod Øst til Persien, Indien, Thibet og Kina. I Kina modtoges den nestorianske Lære godt af Kejseren og vandt mange Tilhængere, men om Nestorianerne, deres Liv og Virken i Kina findes nu ikke andet Minde end den med Rette berømte Nestorianersten, der — oprejst i Aaret 781 — nu staar som det eneste Mindesmærke over en mægtig Kirke. Inskriptionen paa Stenen fortæller om Nestorianernes Ankomst til Kina, deres Modtagelse af Kejseren, der lod Nestorianernes Bøger oversætte og hjalp dem paa alle Maader, byggede Kirker og gav dem Privilegier. Endvidere er indhugget en Ode besyngende Gud og den Nestorianske Kirke. Stenen var i mange Aar forsvunden og opdagedes først igen tilfældigt under nogle Udgravninger i Aaret 1625; den rejstes da atter paa en Sokkel mellem nogle andre Mindesmærker og henstod her til Oktober 1907, da den overførtes til "Peilin" eller "Mindestenenes By" i Sian-fu — et direkte Resultat af v. Holms Ekspedition.

Søn af Generalkonsul F. P. Holm i København blev Frits von Holm Kadet i 1896 og var i den danske Flaade til Aaret 1900, da han tog sin Afsked for at rejse til Østen. Her opholdt han sig til 1904, arbejdede dels som Journalist ved "Shanghai Times" og "Ostasiatischer Lloyd," dels som Forretningsfører ved "The Advertiser Publishing Co." i Yokohama. Efter en Tur som spe-

cielt udsendt Korrespondent til Verdensudstillingen i St. Louis 1904, vendte v. Holm tilbage til Europa, hvor han bl. a. i et Par Aar arbejdede som Sekretær hos forskellige af "Potentia"-Organisationens Direktører, bl. a. Jarlen af Kintore og Sir Wm. Ramsay. Da jeg i 1906 traf v. Holm i London, var han fuldt optaget af sin Plan om at hjemføre enten selve Nestorianerstenen eller en aldeles nøjagtig Kopi deraf. Ved sin elegante Fremtoning og Væsen saavelsom ved sin Dygtighed og indgaaende Viden om den Sag, der laa ham paa Hjerte, lykkedes det ham hurtigt at vinde mange fremragende Videnskabsmænd og Forskere for sin Plan, saa at Pengene til Ekspeditionen snart blev skaffet til Veje, dels i Europa og dels i Amerika.

Den 12te Marts 1907 afrejste v. Holm via Kanada til Pekin, hvorfra han efter at have forsynet sig med Pas rejste via Tientsin og derfra pr. Husbaad gennem Kejserkanalen til Taokow, hvorfra Ekspeditionen begyndte Rejsen over Land, ankommende til Sian-fu den 3dje Juni. Efter i en Uges Tid at have heset Byen og Omegnen — v. Holm var nemlig i sit Pas beskrevet som foretagende sig videre Studier — samt efter at have aflagt Visit hos de forskellige Mandariner, begav v. Holm sig den 10de Juni 1907 paa Vejen ud til det Tempel, i hvis umiddelbare Nærhed Nestorianerstenen skulde befinde sig. Stenen var det let at kende, som den stod der ragende ti Fod i Vejret og med det ejendommelige Kors paa Toppen.

Forsøget paa at købe den "himmelske Tilberedelses-Sten," som den kaldes af de omboende Kinesere, strandede fuldstændig. Det gjaldt da først og fremmest om at skaffe en Sten af samme Slags, Størrelse og Udseende som Originalen. Denne bestiltes af Tolken i hans eget Navn fra Stenbruddet i Fuping, hvorfra ogsaa den originale Nestorianersten stammer.

Den gamle Præst, som passede Templet, overlod v. Holm et Skur, hvori Arbejdet med Tilhugning, Polering og Udhugning af Kopien kunde udføres i Ro af de fire kinesiske Stenhuggere, der havde overtaget dette Hverv. Her foregik da Arbejdet under Tolkens Overopsyn, saa hemmeligt, at hverken Kineserne eller de europæiske Missionærer anede noget derom.

For at bortlede Opmærksomheden fra Arbejdet afrejste v. Holm over Tsing Ling Bjærgkæden og ad Moderne Tan og Han til Hankow, hvor han tilbragte nogle Maaneder, medens Tolken holdt ham underrettet om Arbejdets Fremadskriden. Endelig kom den længselsfuldt ventede Meddelelse, at Arbejdet nærmede sig sin Fuldendelse; v. Holm afrejste da fra Hankow til Chengchow og derfra paa Hesteryg de resterende 350 miles til Sian-fu.

Paa daarlige Heste og over endnu daarligere Veje gik Turen nu for sig, en stor Del af Vejen gennem det saakaldte "Løss," der her dækker store Strækninger. De kinesiske Bønder avler i dette "Løss" en rig Høst to Gange aarlig, ligesom "Løss"-et ogsaa yder dem Bolig, idet det nemlig blot er nødvendigt at tage en Hakke og Spade og dermed grave sig en Hule i en af de mange "Løss"-Volde, der findes. Tusinder af Familier lever i Nordkina i disse "Løss"-Huler.

Hen i September, efter et 17 Dages Ridt, kom v. Holm atter tilbage til Sian og fandt Stenen næsten fuldendt. Saa snart Kopien var færdig, blev Mandarinerne i Udenrigskontoret i Shensi underrettede om, hvad der havde fundet Sted, samt indbudte til at bese det fuldførte Værk. Deres Forbavselse var over Maade stor; v. Holm blev endog inviteret til Fest hos Mandarinerne i Shensi Udenrigs-Yamen, en Æresbevisning, der ikke før er bevist nogen Evropæer i Shensi. Efter Maaltidet blev v. Holm eskorteret af Mandarinerne ud til Templet, hvor Nestorianerstenen og Kopien befandt sig. Efter at Mandarinerne ved at beføle den havde overbevist sig om, at den originale Sten stadig var der, beundrede de den fuldførte Kopi og vendte tilbage til deres Yamen, dog først efter at have sat en dobbelt Vagt ved det nu kostbare Monument.

Det var umuligt at opdrive en Vogn stærk nok til at bære den tunge Sten, saa en passende Vogn maatte først laves, dernæst maatte et specielt Pas for Stenen haves fra Pekin. I Ventetiden skete da det, der burde være sket for tre Aarhundreder siden. v. Holm fortæller selv derom:

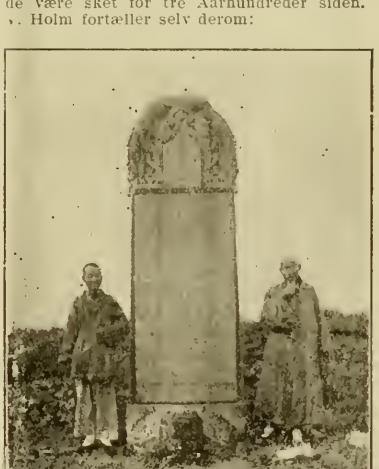

Nestorianer-Stenen.

"Da jeg om Morgenen den 2den Oktober nærmede mig Templet, opdagede jeg allerede paa lang Afstand, at Nestorianerstenen, der i nogle Dage havde været bevogtet,

var forsvunden fra den Plads hvor den havde staaet i Aarhundreder. En Gysen gennemløb mig ved Tanken om den Skæbne, der muligvis var overgaaet min Kopi i Templet; men da jeg havde redet som en gal lige ind i Skuret, faudt jeg den liggende der som sædvanlig, afventende sin Rejse paa 16000 miles over Land og Hav. Jeg spurgte den gamle Præst om, hvad der var bleven af deu gamle Mindestøtte. Han svarede mig, at Guvernøren var bleven bange for, at jeg skulde borteskamortere den, og derfor havde ban ladet den flytte ind i Byen. Da jeg red tilbage, indhentede jeg Transporten midtvejs mellem den vestlige Forstad og Byporten. Nestorianerstenen, der bares af 48 Kulier i svære Bambusaag, førtes til "Peilin" eller "Mindestenenes Skov," hvor den i kommende Tider altid vil have et Tag over sit seks-dragede Hoved og en Kustode til at laase og bolte Dørene for uvelkomne Gæster."

Dagen efter afgik Kopien af Nestorianerstenen fra Sian paa een af 6 Muldyr trukken Karre, over hvilken det danske Flag vajede. Utallige Vanskeligheder maatte overkommes; dels var Regntiden begyndt, hvad der ikke gjorde de slette Veje bedre; dels gjorde Mandarinerne undervejs — paa Trods af Passet fra Pekin — alt for at forsinke og om muligt helt forhindre Transporten. To Gange var det nødvendigt for v. Holm at rejse til Pekin og søge Hjælp hos den russiske Gesandt, den nu afdøde M. Pokotiloff. Denne sendte truende Telegrammer til Guvernøren over Provinsen Shensi, og han maatte saa igen kalde sine Mandariner til Orden.

Rejsen til Chengchow tog tre Maaneder, hvorpaa Stenen førtes med Banen til Hankow.

Men Besværlighederne var endnu ikke endte. I Hankow skete det mærkelige, at ikke Kineserne, men den europæiske Toldinspektør nedlagde Forbud mod Stenens Viderebefordring.

Atter maatte v. Holm appellere, denne Gang til Sir Robert Hart, der efter at have hørt v. Holms Beretning om hans Ekspedition, straks gav Ordre til Støttens Tilbagelevering til dens Ejer.

Fra Hankow førtes Stenen til Shanghai og indskibedes der — for at undgaa videre Omladning af den tunge Støtte — i "Standard Oil" Selskabets Damper "Kennebec," hvormed Rejsen foretoges igennem Suez-Kanalen til Amerika.

Rygtet om Skibets Last var ilet forud, og ved Landingen i Boston den 22de Maj 1908 modtoges v. Holm af en enthusiastisk Reporterskare.

I Juli 1908 udstilledes Støtten i "Metropolitan Museum of Art" i New York, hvor den endnu henstaar.

Den største Interesse vistes i Amerika for Hjembringelsen af denne Kopi, da Nestorianerstenen, gennem den amerikanske Forsker Wells Williams' Bog "The Middle Kingdom," er meget bekendt i Amerika. Interessen gav sig Udslag, dels i smigrende Artikler om v. Holm og hans Ekspedition, dels i Opfordringer til at holde Foredrag om Ekspeditionen for forskellige lærde Selskaber og Universiteter i Amerika, bl. a. det antropologiske Selskab i Washington, Explorers Club i New York, West Point Militær Akademi samt Harvard, Yale, Cornell og New York Universiteter, ligesom en kondenseret Beretning om Ekspeditionen tilstodes den 15. Internationale Orientalistkongres i København 1908, paa Prof. Vilh. Thomsens Opfordring.

DANSKE ARBEJDERE FØR OG NU.

Af F. HUROP.

VIII.

I tidligere Numre af Uglen er omtalt Arbejderpartiets første tornefulde Skridt paa dets faglige og politiske Vej.

I dette Nummer skal omtales de første Forsøg paa Arbejder-Lovgivningens Omraade.

Der er et gammelt Ord, som siger: "Hvem meget haver, skal mere gives;" det passer til Dels endnu, men det passede i en endnu højere Grad paa en Tid, hvor Konservatismen sad i Højsædet, og hvor det var en almengyldig Regel, at t. Eks. Embedsklassens Krav paa Statskassen var en Retsakt, medens den almindelige Arbejderklasses Krav var en Naadesakt.

Dette Syn gav sig Udslag i de første forelagte Forslag om Støtte til Arbejderforsikring.

Jeg skal ikke trætte med Beviser i Tal, men søge at fremstille de første Forsøg i en mere let fordøjelig Form.

I 1884 fremsatte daværende Finansminister Estrup det første Forslag om Alderdomsforsørgelse for Ubemidlede. Det var bygget paa Princippet Statshjælp til Selvhjælp. Alene i dette Princip vil det let ses, at de, hvis økonomiske Kaar ikke tillod nogen Opsparing, vilde paa Forhaand være udelukket fra at nyde noget af Statshjælpen, medens kun de, hvis Kaar var bedre, vilde have Beneficen af Statshjælpen. Alle, som var i Alderen 18—44 Aar, kunde indbetale Bidrag, der forvaltedes af Livrente-Anstalten, og drage Alderdomsforsørgelse efter det fyldte 45. Aar.

Forslaget var sikkert beregnet paa at afstive det allerede da "alderdomssvage" Højreparti. Men Forslaget var saa ubehjælpsomt udarbejdet, at Virkningen var den stik modsatte, og at Forslaget efter Behandlingen i Rigsdagen afgik ved en blid og rolig Død og uden at danne noget Grundlag for den nuværende Form for Alderdomsforsørgelse.

Men en kort Tid stod der stort Gny i den politiske Kamp om Forslaget, og jeg skal fortælle lidt om Forslagets Skæbne ved et enkelt Møde, der i mere eller mindre Grad lignede de andre om samme Sag. Vi, som følger det politiske Liv i Danmark, kender Adresserne, det være en Mistillidsadresse til et Ministerium, en Forsvarsadresse,

eller hvad andet det kan være, en Del af Befolkningen finder egnet til i særlig Grad at bur le henlede Rigsdagens, Regeringens og Kongens Opmærksomhed paa.

Det Estrupske Alderdomsforsørgelses-Lovforslag skabte egsaa en saadan Adresse, der dog ikke naaede at blive en politisk Sukces. Et eller andet af Datidens vittige Hoveder fandt paa ved et Møde i Aalborg at forelægge en **Tillidsadresse** til Ministeriet Estrup, paa Grundlag af Alderdomsforsørgelses-Forslaget. Man tegnede paa over en lav Sko, til man kom til **Fredericia,** og der siges, at Adressen til det Tidspunkt havde 20,000 Underskrifter.

Men der gik det galt med Adressen, og Forsøget blev ikke senere gentaget.

Der havde været et Arbejdermøde i Horsens en Lørdag Aften, og to af Socialdemokratiets Mænd havde været Hovedtalere.

Talerne, en **Københavner** og en **Jyde,** havde efter Mødet slaaet sig til Ro paa Hotel **Bjerreherred** og var omtrent ved at glide over i en blid Slummer efter Aftenens Anstrengelser, da en af Hotellets Funktionærer banker paa Døren og afleverer et Telegram fra det socialdemokratiske Partis Forretningsfører **P. Knudsen** (nuværende Borgmester i København). Telegrammet lød kort og godt: "Deltag i Mødet om Alderdomsforsørgelsen i Morgen i Fredericia." Anmodningen var stilet til Københavneren, som naturligvis straks indsaa Fordelen af Jydens Assistance, og før de lukkede Øjnene, var de enige om at "storme Fredericia" næste Dag.

Den næste Morgen var de paa Vej. Københavneren bevæbnet med en Beregning som Folketingsmand **Thomas Nielsen** havde udarbejdet paa Grundlag af Estrups Forslag, og Jyden med en lille Lommebog i sort Omslag, som heldigvis indeholdt en Samling af Points til Belysning af Arbejdernes Krav om Alderdomsforsørgelse.

Tidlig paa Dagen ankom de til Fredericia, en By, der i Modsætning til andre danske Provinsbyer har brede lige Gader, hvilket efter Krigskyndiges Udsagn er af Hoflighedshensyn mod Granaterne, saa de ikke i Flugten gennem Gaderne risikerer et Sammenstød med de grundmurede Bygninger. Voldene er ikke længer prydede med Kanoner eller Morterer, de er som Langelinie i København en yndet Promenade efter Dagens Besvær. Hovedvagten, Post for Gevær, Landsoldaten, og hist og her paa Gaden en Uniform, er alt, hvad der minder om Fæstningen fra 1849. Resten ser saa dejlig fredelig ud.

Det var dejlig fint Vejr, og Folk saa saa fornøjede ud, at man ikke fik Tanke om, at et større politisk Slag var forberedt til samme Dags Aften. Der blev ingen Løbesedler stukket i Haanden paa den Spadserende, ingen Plakater forkyndte, at en vigtig Sag stod paa Dagsordenen om Aftenen i "Kronprins Frederik." Her var nemlig Byens Theater, og her var det, Dysten om Alderdomsforsørgelsen skulde staa.

En Annonce i Byens Blade om Mødet og undertegnet "Flere Arbejdere" var alt, som havde samlet det stuvende fulde Hus, da "Tæppet gik op."

Fredericia er en halv fransk By, hvad Personnavne angaar. Her nedsatte sig som bekendt en Del franske Flygtninge fra Revolutionstiden, og Navne som Honore, Deleuran og Dupont er meget almindelige i Fredericia. Det maa derfor ikke forundre, at **Arbejdsmand Honore** aabnede Mødet paa Indbydernes Vegne og meddelte, at **Sagfører Honore** vilde indlede Debatten om Alderdomsforsørgelsen. Men Forsamlingen viste sig straks at være stærkt farvet i politisk Henseende. Oppositionen vilde have en af Forsamlingen valgt Dirigent, medens Arbejdsmand Honre med stor Kraft hævdede, at han af Indbyderne var udset til Mødets Leder. Han holdt tappert ud og blev paa Skansen eller Scenen, om man hellere vil.

Saa tog Sagfører Honore fat, en pæn, ung Jurist, som i sirlige Vendinger tolkede Arbejdernes Trang til Værn paa deres gamle Dage. Men han begik den for en Parlamentariker store Uforsigtighed at bruge Tal, hvis Rækkevidde som Bevis han ikke senere kunde klare. Han sagde nemlig: "Naar De, mine Herrer Arbejdere, vil betale ind 10 Øre hver Uge, vil De efter det 55. Aar faa Alderdomsforsørgelse." Denne Udtalelse skød Breche i Fæstningen, og i den senere Debat blev Sagføreren totalt slaaet netop paa Grund af hans lille, diplomatiske Fif med Tiøren.

Efter en lille, heftig Ordveksel mellem et Par lokale politiske Fjender fik Københavneren Ordet; han langede straks ud efter den foromtalte "Tiøre." Hans Argumenter formede sig omtrent saaledes:

"Den ærede Indleder meddelte, at Alderdomsforsørgelse kunde faas for en Indbetaling af 10 Øre pr. Uge. Men han syntes at have glemt, hvad d'Hrr. vil faa som Vederlag for denne politiske Handel. Det er dette, jeg vil tillade mig at oplyse om. Hvis De med det 14. Aar begynder at indbetale 10 Øre om Ugen og betaler i elleve Aar, indtil De er 55 Aar, saa vil en **Mand** faa i Alderdomsforsørgelse **98 Øre om Maaneden,** og en Kvinde i samme Tidsrum og for andre 10 Øre vil faa 1 Kr. 10 Øre om Maaneden. Hvis De, mine Herrer (der var faa politiske Kvinder den Gang), anser det for **Forsørgelse,** saa skriver De under paa "Tillidsadressen."

Men der kan jo ogsaa betales en Gang for alle, og hvis Mand og Hustru hver ønsker 300 Kroner om Aaret i Alderdomsforsørgelse, saa maa De betale **3,446 Kr. 44 Øre** paa et Brædt "for efter elleve Aar at faa den nævnte Maksimum Sum. Tror man, at Nutidens Arbejdere har saadan en **fire Tusind Kroner** liggende paa Kistebunden, saa skriver man under paa Adressen. Lovforslaget kræver, at de, som indtraadte i Alderdomsforsørgelsen, skal fra en stedlig Autoritet (Præst, Sognefoged, Fattigforstander og lign.) have Attest for at være fuldstændig **ubemidlet.** Hvis De tror at kunne faa Attesten mod at forevise tre—fire Tusind Kroner, saa skriver De under paa "Tillidsadres-

sen." Indlederen forglemte endvidere at oplyse Aarsagen til, at de, som er over 44 44 Aar **udelukkes** fra Forsørgelsen, medens de alligevel gennem den indirekte Skat maa betale til Statskassen, hvorfra Statshjælpen ydes. Endvidere glemte Indlederen at oplyse, at de, som er over 44 Aar, ved at underskrive paa Adressen **takker** for en **Hjælp**, de hverken har faaet eller nogen Sinde vil faa."

Saa kom **Jyden** op med sine Points fra den lille sorte Bog. Det var væsentlig statistiske Oplysninger om Løn- og Levevilkaar for Arbejderne i danske By- og Landdistrikter samt Ordningen af dansk Fattigvæsen. Her var Forsamlingen med, det var noget, den kendte ud og ind.

Sagføreren erklærede, at han, da Sagen var gledet ind i "Storpolitik" ikke vilde deltage mere i Debatten, hvilket Forsamlingen besvarede med forstaaende Munterhed.

Mens **Jyden** talte, skrev **Københavneren** en Resolution for Afstemning paa Mødet. Saa tog han Ordet, mens Jyden læste Resolutionen, og saa var det Jydens Tur at motivere Resolutionen og anbefale den til Forsamlingens Vedtagelse. Men nu blev det Dirigenten for broget; han erklærede, at **her** skulde ingen Resolutioner vedtages, her skulde blot skrives under paa "Tillidsadressen."

Jeg kan endnu i Tankerne se den brave Jyde staaende paa Talerstolen med Resolutionen i Haanden, udstrakt mod Dirigenten, hvem han med et polisk Smil bad om at lade Resolutionen gaa til Afstemning. Resolutionen gik naturligvis i stik modsat Retning af Adressen, og det var dette, som i særlig Grad irriterede Dirigenten.

Men Jyderne er som bekendt sejge, og denne var ingen Undtagelse. Han blev staaende paa Talerstolen og meddelte Forsamlingen, at Dirigenten stik imod den gode gamle Regel nægtede Forsamlingen Beslutningsret om Mødets Resultat.

"Sæt den selv under Afstemning!" lød det fra Forsamlingen.

Ja, hvis d'Hrr. ønsker det.'

Saa greb Dirigenten til den sidste fortvivlede Udvej. Han greb fat i Jydens Frakkeskøder og vilde hale ham ned af Talerstolen, hvilket naturligvis virkede forstyrrende, men ellers ikke i mindste Maade bragte Jyden ud af Fatning.

Han bemærkede blot til Forsamlingen:

"Dirigenten er taktløs nok til at hale i mine Frakkeskøder."

Saa faldt en dyb Bas i Forsamlingen ind: "Spark til ham."

Forsamlingen lo, som den var betalt for det. Men da der atter var faldet lidt Ro over Dirigenten, som resigneret havde sat sig paa en Stol i Følelsen af, at Slaget var tabt, saa var det fra nu af Jyden, som havde Tøjlerne i Haanden. Resolutionen vedtoges med alle Stemmer mod tre. Derefter takkede Jyden Forsamlingen for den Interesse, der var vist Sagen, og hævede Mødet.

Københavneren og Jyden gik over paa en Restauration for at faa et Par Stykker Smørrebrød, før Nattoget gik, og her forefaldt en lille, morsom Episode. En Oversergent og en Sergeant af Garnisonen slog sig ned ved samme Bord, og idet de udtalte deres Tilfredshed med Mødet og dets Resultat, inviterede de paa et Glas Øl. Bedst som disse fire Repræsentanter for Armeen og Socialdemokratiet sad i bedste Forstaaelse drikkende Øllet og diskuterende Døgnets Politik, kom et lille Selskab af "Bedsteborgere" fra Mødet. Den ene af Selskabet standsede i "dydig Forargelse" og udbrød: "Nu har jeg, Gud hjælpe mig, nok af det, sidder ikke Byens Underofficerer og drikker med Socialisterne!" Ja, det var nu ogsaa, hvad de gjorde, og de lo oven i Købet af "Forargelsen."

Dermed var de konservative Møder om Tillidsadressen slut, for som Lars Dinesen en Gang sagde: "Vi (Højre) kan ikke klare os i Diskussionen."

Dette falder godt sammen med en lille Historie fra Nyborg. Jeg stod sent om Aftenen paa Dampfærgen og talte med en Kollega fra Statsbaneværkstedet. Saa kom en af Byens Embedsmænd hen og siger til mig: "Jeg troede, De havde kommen op til det offentlige Møde i Aften. Jeg havde Lyst til at høre, hvad De vilde sige."

"Det var da mærkeligt," svarede min Kollega, som havde været til Mødet, "og De (Højre) gjorde saadan et Spektakel, at det var umuligt at faa Ørenlyd."

"Ja, hvad skulde vi gøre," sagde Embedsmanden, "vi har jo ingen, som kan tale, siden Klausen er død."

Nyborg havde for Resten ikke Patent paa den Ide. Den nye Tids Tanker møder ofte lidt Spektakel, lidt Vrøvl og en Blanding af forloren Indignation og meningsløs Protest paa sin Vej. Det er som Regel et Bevis paa, at man mangler naturlige Argumenter, og at — naa ja — "Klausen er død."

(Fortsættes.)

VARSKO! — VÆRS'GO'!

Sagnet fortæller om Holger Danske, at naar det kniber for Danmark, da rejser han sig fra Stenbordet, hvortil hans Skæg i Aarenes Løb er vokset, og kommer for at hjælpe i Nødens Time.

I Omaha, Neb., sidder Dansk-Amerikanernes Holger Danske; hans store Gerninger er en Saga; hans Ry og Berømmelse læses som et Eventyr; hans Skæg er vokset fast i Stengrunden; — men naar en ny Ide rører sig i den dansk-amerikanske Verden, og nogen vover at paastaa, at alt ikke er, som det burde være, da løfter han sit Hoved og raaber: "Varsko!" og han tror at det ligesom i gamle Dage er nok til at skræmme alle Fjenderne bort; han husker ikke paa, at Eventyr om Fortids Daad er for Børn og barnlige Sjæle, men at voksne Mennesker fordrer Gerninger, Fremgang og ny Ideer. Værs'go'! — sov videre!

PENGE SOM LIVSVÆRDI.

(Foredrag af PER ØRN.)

Penge er det moderne Livs Mellemled for Udveksling af Værdier. Hverken mere eller mindre. Guld, Sølv, Nikkel og Kobber udmøntet har den Værdi, som de moderne Regeringer fastsætter for dem, idet de præger Metallet med deres Stempel; men deres virkelige Værdi fastsættes paa en anden Maade og beror paa deres Evne til at købe de Fødevarer og Nødvendighedsgenstande, som ethvert Menneske maa have. Hvis f. Eks. Hvede sælges for $1 pr. Bushel, har den prægede Mønt akkurat halv saa stor en Værdi, som hvis Hvede sælges for 50 Cents —til Trods for, at Regeringens Stempel er den samme.

I Virkeligheden er Penge kun et Bekvemmelighedsmiddel i den store Omsætning i Verden mellem alle Produkter. Banksedler, Cheeques og "Drafts" arbejder akkurat paa samme Maade.

Saa længe man kun betragter Penge som et Middel til at hjælpe Handelslivet, som et Ækvivalent i Udveksling af Produkter, indtager disse den rette Plads; men saa snart Penge bliver Maalet i Stedet for Midlet, da er det normale Synspunkt forrykket. Med andre Ord: hvis et Menneske stræber efter at samle Penge, ikke fordi han dermed kan erhverve sig Livets Fornødenheder eller Luksus, men blot for at besidde Penge, da ser han paa Livet paa en forkert Maade og er til en vis Grad farlig for Samfundet.

Med disse faa forklarende Bemærkninger vil jeg gaa over til mit egentlige Ænme: "Penge som Livsværdi.

Imellem alle de Værdier, som Penge kan købe, er Magt over andre Mennesker den mest attraaede og eftertræbte — dette at besidde saa mange Penge, at saa og saa mange Menneskers Levevilkaar er afhængige mere eller mindre af hans Forgodtbefindende er den moderne Gennemsnits-Amerikaners største Ønske i Livet, og hvis denne Magt bliver brugt paa rette Maade, rummer den jo tilsyneladende ogsaa en stor Evne for at gøre godt og arbejde i Udviklingens Tjeneste; men da de fleste Mennesker jo ikke er Engle, rummer denne Magt en endnu større Fare, og selv om en Mand mener at bruge sin Magt for det bedste, er hans Dømmekraft maaske mangelfuld og hans Handlinger skadelige.

Men som Samfundet for Øjeblikket er organiseret, kan man ikke undre sig over, at Menneskene stræber efter den Magt, som Penge giver, og da jeg ikke har i Sinde at fantasere om Fremtids-Utopier, men vil holde mig paa Virkelighedens og Nutidens Grund, har jeg kun i Sinde at paapege eller forsøge at vise, hvor taabelige de Mennesker er, som kun samler Penge for at have den Tilfredsstillelse: at have Penge, uden at have noget Maal, enten ideelt eller materielt, han ønsker at naa og er overbevist om vil være til Gavn og Udvikling for ham selv og hans nærmeste. Og samtidig vil jeg forsøge at vise, at al den Beundring og Respekt, som de almindelige Mennesker har for Folk med Penge, er taabelig og latterlig, ja, næsten nedværdigende. Det er det samme som at tilbede et Gudebillede i Stedet for at bede til den aandelige Stormagt, som Billedet repræsenterer.

Som Regel har de fleste dygtige Mennesker en Trang til at lægge ildt Penge til Side hver Maaned eller hvert Aar, dels for at have noget at falde tilbage paa i Tilfælde af Sygdom eller Arbejdsløshed, dels for at faa sit eget Hjem, sit Liv assureret eller nok sparet sammen til at være betrygget paa sin gamle Alder, og denne Trang til at beskytte sig imod Livets Omskiftelser og Fremtidens Uvished er klog og absolut nødvendig under de nuværende Samfundsforhold.

Men ikke saa faa Mænd, der har samlet nogle faa Hundrede eller Tusinde Dollars, bliver grebet af Begærligheden; de koncentrerer alle deres Bestræbelser paa at forøge denne Kapital, og de naturlige Fordele, som Penge kan give, tabes af Sigte, og den hele personlige Ærgerrighed samler sig om dette ene: at blive rig. Hos saadanne Mænd er Penge en Livsværdi og som Regel den eneste Livsværdi, som de kan se, og som har nogen Betydning i deres Øjne. Naar de giver til de fattige eller til offentlige Institutioner, da er det for at vise Verden, hvor rige de er; egentlig Fortjeneste er det jo i Grunden ikke, naar en Mand giver Penge bort, som han ikke selv har Brug for, og navnlig ikke, naar man, hvilket ofte er Tilfældet, ved nærmere Eftersyn kan se, at den Indflydelse og Anseelse, som denne Gave giver, vil i Tidens Løb bringe Pengene tilbage i Giverens Pung med store Renter. Naar disse rige Mænd giver deres Børn en god Opdragelse, da er det for at give dem Midler til at tjene Penge, ikke for at give dem mere Livsindhold og bredere Livssyn. Hundrede Glæder, som disse Penge kunde skaoe for hans kæreste, tænker han aldrig paa, kun flere Penge, flere Penge, og som Undskyldning for dette Gnieri tjener altid den Undskyldning: naar jeg er død, vil mine Børn være rige. Som om Penge kunde være nogen Erstatning for Ungdomsglæder og Livsindhold, som om Livslykke og Kærlighed kunde erstattes med Penge. Naar man saa ofte hører, at en rig Mands Børn gaar i Hundene og skalter og valter med den efterladte Formue, da er det en logisk Følge af den Opdragelse, de har faaet, og som ikke har evnet at aabne deres Øjne for de virkelige Livsværdier, der gør Livet harmonisk og helstøbt.

Et inderligt Samliv og dyb Forstaaelse mellem Forældre og Børn kan ikke vurderes i Dollars og Cents; men Mindet om en Barndom og Ungdom i et godt Hjem med Fa'r som den bedste Ven og Kammerat, og Mo'r som den, der ejer Barnets fulde Fortrolighed er en større Arv end al Verdens Formue, og giver Ungdommen en aandelig Rygrad og en dyb Erkendelse af Livets virkelige Værdier.

Tilbage staar at nævne den med Misundelse blandede Beundring, som Mængden nærer for de rige Mænd. Hvor taabelig er denne Følelse dog ikke!

Thi eet er sikkert: hvis alt, hvad I beundrer hos Manden, er hans Penge; hvis hans Personlighed, hans aandelige Bredskuldrethed ikke er saa iøjnefaldende, at I glemmer at tænke paa hansBankkonto, da er der intet at misunde og endnu mindre at beundre.

Der er Mænd, til hvem Pengene kommer som et naturligt Udbytte af det Arbejdes Værdi, de yder, og der er ligesaa store Mænd, der gør ligesaa værdifuldt Arbejde, men som kun modtager en ringe Erstatning for samme; thi dets Markedsværdi er for Fremtiden at bestemme; men den sidste Klasse er ofte de lykkeligste; thi deres Arbejde er deres Liv; deres Studier eller Opfindelser sætter dem i Stand til at efterlade en Arv, som ikke kan skaltes væk, nemlig et Navn mellem de Aanden s Stormænd, der hjalp Verden fremad.

Men hvad end vor Gerning er, stor og straalende eller lille og beskeden, hvis den gør vort Liv lykkeligt og tilfreds, hvis den giver os nok til at give vore Børn et Hjem i Ordets fulde Betydning, saa at det Hjem gør dem mere menneskelige, giver dem Forstaaelsen af Kærlighedens Kilde og Kundskabens Magt, da har vi givet dem en Livsværdi, i Sammenligning med hvilken Penge kun er et nødvendigt Mellemled for Udveksling af virkelige Værdier.

Jeg mindes en af Drachmanns Ungdomssange, der passende kan slutte dette lille Foredrag, nemlig:

Der ligger Guld i Barrer, som ej er møntet ud;
der ligger Guld i Barrer, der ligger de store Bud;
om Fattigmands Ret til Livet, om Frihed og Brodersind,
der kaldes af Bankens Herre for Daarskab og Hjernespind.

EN FABEL.

Kvak hed den, en forædt Frø med et udbulmet Hoved og Øjnene paa Stilke. Den boede et Sted ude i Mosen og havde kun een Ambition i Livet: at blive lagt Mærke til. Derfor kunde den sidde Timer i Træk, ubevægelig, som om den ikke var, og saa pludselig gøre et Spring ud i de slimede Omgivelser — sjup! — og tilbage til sit Hul. Og naar den sprang, blev der ogsaa et Øjebliks Forstyrrelse: Insekterne summede forvirret omkring; en Skarnbasse fik saa travlt, at den forvred Følehornet; saa aad Kvak den, og saa var d e n kureret. Men dette Spring frem og tilbage hjalp ikke paa Berømmelsen, og Kvak blev sørgmodig. "Hvis man endda kunde tale!" dirrede det i den; men den havde kun lært et eneste Ord, og det var: "Kvak."

Kvak! — sagde den:

Kvak — kvak! gentog den.

Det gav et Sæt i den.

Kvak — kvak — kvak — kvak! vedblev den.

En umaadelig Lykkefølelse gennembævede den. Den k u n d e jo tale; kun eet Ord, dens eget Navn, men idelig og idelig gentaget lød det som mange, som en hel Sang, som et K l o k k e s p i l.

Fra den Dag var Kvak tilfreds. Thi den følte instinktmæssig, at den sikre Vej til Berømmelse er at kunne sige sit Navn højt nok og længe nok.

Og virkelig: naar Fo... ved Solnedgang gik langs Mosen, og Myggene summede, og Køerne brølede fra Engen, kunde man gennem Dagens sidste travle Opgørssus høre Kvak derinde fra Mosen give sit Hjerte Luft i tusind stigende og faldende: Kvak-kvak!

K l o k k e f r ø e n ! — sagde de.

NIKOTIN.

Uglens første Fest

LØRDAG AFTEN DEN 26. MARTS
KL. 8

453 EFFIE STREET FRESNO
(Tag Blackstone Sporvogn.)

"UGLEN" INDBYDER HERVED ALLE DANSKE I FRESNO OG OMEGN TIL EN SELSKABELIG SAMMENKOMST PAA OVENNÆVNTE TID OG STED.

SPECIELT THEMA:
PROF. BØGGILDS MISSION

DESUDEN TALER, SANG, DANS OG MUSIK

SEKSA MED PUNSCH

FRI ENTRE. ENHVER DANSK ER VELKOMMEN. VERANDAEN AABNES KL. 9 — OG BLIVER BESØGET MEGET STORT, VIL DER BLIVE BAL I HAVEN. : : : : : : : :

U G L E N.

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

San Francisco Office
E. H. Rasmussen.....Business Manager
184 Castro Street

Los Angeles Office
J. V. GJERDING.....Business Manager
5916 Crocker Street

Oregon og Washington
F. HUROP .....Business Mgr.
Enumclaw, Wash.

Philadelphia Office
CHRISTIAN HARMSEN....Business Mgr.
618 North 16th Street

Salt Lake City Office
MISS BEATRIX IVERSEN..Business Mgr.

Issued the 15th of each month. $1. per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 15. MARTS.

DET DANSKE KONSULAT I SAN FRANCISCO

Det danske Konsulatsvæsens Ordning i San Francisco har i en Aarrække været Genstand for megen Kritik og Utilfredshed, og det er blevet hævdet atter og atter at vor officielle Repræsentation ikke var fyldestgørende. I Følge sin Størrelse og navnlig sin Beliggenhed er San Francisco en By af første Rang, hvor det gælder for en Nation om at have en Mand paa Post med et altid vaagent Øje og et varmt Hjerte for Fædrelandets Interesser og Muligheder. Den knappe Understøttelse til Konsulatets Opretholdelse har været den egentlige Aarsag til, at Hvervet nærmest blev set paa som en ydre Æresbevisning mod en eller anden Bedsteborger, men ikke som nogen vigtig og betroet Livsgerning. Derfor kan der vel heller ikke bebrejdes dets forskellige Indehavere andet, end at de ikke selv havde en bedre Forstaaelse af Hvervet og nægtede at modtage det.

Loven om udsendte Konsuler har nu givet San Francisco, hvad der tilkommer denne By, og det er os en overordentlig Glæde at kunne sige, at den danske Regering har gjort Skridtet fuldtud og ansat en Mand, til hvem man paa alle Omraader kan stille Forventninger om, at han vil være Pladsen voksen.

Den ny Konsul er cand. jur. J. E. Bøggild.

Han er kendt i San Franciscos danske Kredse fra sit Ophold herude for ca. 5 Aar siden; en ung, dygtig Mand med udpræget danske Interesser; energisk; uddannet til Konsulatstjeneste; en aaben, hjertevindende Personlighed. Han vil være ligesaa højt hævet over Vrøvlet og Kævlet, som han vil være aarvaagen og alert, naar det gælder noget.

Det kunde ikke være bleven nogen bedre Mand, og der er ofte og vedholdende bleven peget netop paa ham.

Udnævnelsen har derfor ogsaa vakt almindelig Tilfredshed, og det tør siges, at der nu vil komme et nyt Sving over Embedets Virksomhed — til Gavn og Fremme for alle.

Konsul Bøggild, der i de senere Aar har været ansat ved det danske Konsulat i Holland, afrejser fra Danmark i Slutningen af denne Maaned, vil opholde sig en kortere Tid i Oststaterne og ventes at ville til træde sin Stilling i Juni.

Vi ønsker ham og Frue til Lykke og glæder os til at byde dem velkommen.

Frits v. Holm, den danske Journalist og Opdagelsesrejsende, om hvis Ekspedition til Sian-fu en Artikel findes i dette Nr. af Uglen, er nu 28 Aar gammel og var oprindelig uddannet som Officer i Flaaden. Han opholdt sig fra 1901 til 1904 i Østasien — Kina og Japan — og vendte efter Krigens Udbrud tilbage til Danmark via St. Louis Udstillingen. I London 1905-06 fik han Ideen til sin sidste Kinafærd, der har gjort ham til en kendt Mand i videnskabelige Cirkler.

Han har holdt ti Foredrag i Østens mest eksklusive Universiteter og videnskabelige Selskaber i det forløbne Aar og har maattet afslaa forskellige Invitationer fra London, Paris og København til at holde Foredrag der.

Den danske Presse i Amerika omtalte v. Holms Hjemkomst, og "Dansk-Amerikaneren" gav ham et Helsides Interview. Som en Paaskonnelse af hans Bedrift forærede skandinaviske Venner i New York ham for nylig en Æressabel.

Hr. Holm agter sig paa en tre-Aars Ekspedition til Thibet inden længe for at vinde ny Lavrbær for vort Flag og sig selv.

PRESSE-FRIHED.

Det burde være unødvendigt at minde vore Landsmænd om, at der er Pressefrihed i de Forenede Stater; men da der synes at være nogle faa af vore Læsere, som endnu ikke ved det, føler vi det som en Pligt at oplyse dem i deres Uvidenhed.

Offentlige Personligheder er altid udsat for Kritik, og saa længe denne ikke angriber dem personlig, men kun deres officielle Handlinger, er den fuldstændig tilladelig og ønskelig; thi det giver de angrebne Lejlighed til at forsvare sig og til at bevise, om Kritiken er berettiget eller ikke. Skumleri i Arrogene er langt mere ubehageligt, thi ingen kan forsvare sig derimod.

Den fri Presses Pligt og Opgave i denne Verden er at paatale de officielle Fejltagelser og dermed brolægge Vejen for Reformer, og da som bekendt hele Verden heldigvis ikke altid er enig, er det umuligt for Pressen at gøre alle tilpas i Udførelsen af sin Pligt som offentlig Vagthund.

I det Tilfælde, s m vi særlig tænker paa, er vore Modstandere fuldstændig enige med os i Kritiken, men bebrejder alligevel Uglen, at den har udtalt deres egen Overbevisning. Deres private Grunde er simpelt hen en Frygt for, at vedkommende Kritik skal skade deres personlige Ærgerrigheds Maal og hindre dem i at naa den Udmærkelse, som kun diplomatiske Forbindelser og snu Alliancer kan bringe dem, da de fuldstændig mangler Betingelserne for at opnaa det gennem berettiget Fortjeneste.

Den officielle Grund er Frygten for at skade Sagen, som disse officielle Herrer repræsenterer. Diplomati — Hykleri.

Naar Uglen har kritiseret D. B. S.'s Overbestyrelse, da har den kun angrebet, hvad den troede var forkert og har derved kun udført sin Pligt som et Medlem af den fri Presse, og de talrige Breve fra fremragende D. B. S. Mænd fra overalt i de Forenede Stater viser os tydelig, at vi ikke er alene i vor Fordømmelse af visse Handlinger fra Overbestyrelsens Side. Den sidste Afstemning er jo i sig selv ret talende og burde berolige den lokale Ærgerrighed i hans Iver efter at tækkes de store.

Glem ikke, naar De flytter, at opgive Bopælsforandring til Uglens Hovedkontor eller Lokalkontor.

SCANDINAVIAN-AMERICAN SOCIETY.

For et Aar siden indeholdt Uglen en klar Fremstilling af det Skandinavisk-amerikanske Selskabs Opgaver, og i et senere offentliggjort Brev fra Prof. Lorentzen gav han os Ret i vor Synsmaade.

Tillige vil den Danske Pioneers brutale Overfald paa Lorentzen i den Anledning sikkert være vore Læsere i frisk Minde. Det er derfor med særlig Glæde, at vi bringer nedenstaaende Meddelelse, der er den bedste Bekræftelse paa det Synspunkt, Uglen fra først af og — desværre — alene i hele Pressen tog af denne Sag.

AMERICAN SCANDINAVIAN SOCIETY

EXCHANGE OF STUDENTS.

The Boston branch, of which Mr. Frederick P. Fish, Oversecr of Harvard College, is President; Prof. W. H. Scofield of Harvard University is Vice-President, and Prof. Wm. Hovgaard of Mass. Institute of Technology is Secretary, has secured from Harvard University an important grant, as the following letters show:

At a meeting of the
President and Fellows of Harvard College
in Boston, February 14th, 1910.

The President presented a communication from the American Scandinavian Society, concerning a proposed exchange of visiting students between American and Scandinavian universities,

and it was

Voted that for a period of ten years, exemption from the regular tuition fees be granted to advanced students from Scandinavian universities, not exceeding three students in any year, who may be nominated by their respective universities and recommended by the American Scandinavian Society.

* * *

Selskabet sendte følgende Svar til Rektoren ved Harvard Universitet:

To the President of Harvard University:

The Directors of the American-Scaandinavian Society have received with interest and profound pleasure the record of the action taken by the President and Fellows of Harvard College on February 14, 1910, exempting from the regular tuition fees, for a period of ten years, advanced students from Scandinavian Universities, not exceeding three students in any year, who may be nominated by their respective authorities and recommended by the American-Scandinavian Society.

The Directors of the American-Scandinavian Society welcome this generous action on the part of Harvard University and beg to express the opinion that it will contribute in large measure to the accomplishment of one of the purposes for which the Society exists.

I nøje Tilslutning skal vi ikke undlade at omtale den store Gave af $100,000, som vor Landsmand, Hr. Niels Poulsen, i New York har skænket til det omtalte Selskab til Hjælp for det Formaal, dette har stillet sig.

Det er ikke første Gang, at Niels Poulsen har aabnet sin Pung for en god Sag; men denne Gang er Sammen saa stor, at det bliver en Begivenhed i den dansk-amerikanske Verden, som vi alle fra Pacifikkysten til Atlanterhavet bør være stolte af.

Og vi herude burde tillige rødme og bøje vore Hoveder i Skam, naar vi tænker paa den Gave af sølle 4 Tusind Dollars, som et Selskab af 2000 Danskere havde atter og atter vedtaget at give til Oprettelsen af en dansk Lærestol ved Kalifornien Universitet, og som efter det jammerligste Vrøvl og ved Hjælp af de mest pjaltede politiske Rænker atter blev taget tilbage eller rettere holdt tilbage under de tarveligste Paaskud.

Og de rige Danskere i Kalifornien rørte ikke en Haand for at redde den Sag, som de igen og igen baade offentlig og privat havde omtalt som en af de bedste, der nogen Sinde var bragt frem.

Hvis det ikke var saa taabeligt at haabe til Trods for Fortidens Erfaringer, vilde vi udtale det Haab, at Niels Poulsens Gave maatte være et Eksempel til Efterfølgelse herude.

Det skandinavisk-amerikanske Selskab vil nu være i Stand til at gennemføre sit Program med Udveksling af Studenter og Professorer mellem skandinaviske og amerikanske Universiteter.

En Opgave, det er værd at arbejde for — af den allerstørste videnskabelige og internationale Betydning.

Hatten af for Hr. Niels Poulsen!

DEN DANSKE BYGNING VED SAN FRANCISCO-UDSTILLINGEN 1915.

Jo meer vi tænker over Planen om at have en dansk Bygning ved Udstillingen i San Francisco i 1915, des mere begejstrede bliver vi for Ideen; thi foruden en Udstilling for Danmark, der utvivlsomt vil komme og vil vække Opsigt, kunde vi jo ogsaa have en dansk-amerikansk Udstilling med Produkter fra alle dansk-amerikanske "settlements." Desuden burde der være en let overskuelig Tabel, der viste, hvor meget Land Dansk Amerikanerne har optaget og opdyrket, hvor mange Acres der ejes af dem, hvad Slags og hvor meget af de forskellige Produkter de frembringer, og tillige en kort Oversigt over deres Fordeling over de Forenede Stater.

Der kunde tillige med nøget Arbejde laves en Statistik over, hvor mange Dansk-Amerikanere der deltog som frivillige i den spansk-amerikanske Krig, og hvormange der faldt, og hvor mange Saarede. Kort sagt: en Oversigt, som klart viste den dansk-amerikanske Situation baade geografisk, historisk, industrielt og fra et agerbrugende Standpunkt.

Det amerikanske Emigrationsvæsen har atter og atter paavist, hvor højt vore Emigranter staar med Hensyn til Skolekundskab og andre gode Egenskaber; lad os vise vore ny Landsmænd, hvad vi har udrettet herovre, hvorledes vi Danske har udnyttet de Fordele, Amerika tilbyder enhver. Lad os ikke stille vort Lys under en Skæppe, men lad en sanddru og klar Statistik prente ind i Amerikanernes Hukommelse den Kendsgerning, at Danmarks Sønner har gjort et stort og værdifuldt Arbejde i Opbygningen af den amerikanske Republik.

Hver Gang "Bien"s Familieraad beslutter, at en eller anden Dansker bør revses (for hans eget Bedstes Skyld, naturligvis) sender Redaktøren Bud efter Dr. Inuendo; thi Sofus' Hjerte er for ømt; han nænner det ikke, og baade han og Korell har lidt vanskengt ve l at bruge det danske Sprog paa en saa lan Maade, at det ikke misfortsaas af de fleste.

Derfor kaldes Doktoren ind: hans Ortografi er nogenlunde, og hans Skældsord saa Gammelstrandshjemlige og hans aandelige Niveau er ikke højere, end at selv de svage i Aanden kan følge nans Sjæls Flugt.

Med andre Ord: han er "Biens" Skraldehand; han tømmer dens Skarnbøtte udover de ulykkeliges Hoveder og modtager til Gengæld Sofus' og Korells Venskab og en personlig, gratis hæderlig Omtale i Bladet et Par Gange om Maaneden. Hans Priskurant er os ikke bekend, men naar vi to — tre Gange i Træk har læst i Bladet om hans vidunderlige krystalklare Foredrag eller hans Udnævnelse paa en Komite, da venter vi altid en Skarnbøtte i en nær Fremtid og bliver ikke skuffede.

Vi hører, at en "Mand fra Østen" vil begynde et dansk Blad i Oakland, Kalifornien. Vi haaber for hans Skyld, at han har sat de bedste Aar af sit Liv til og ikke ellers har noget at vente af Fremtiden.

FRA REPORTERHJØRNET.

Jeg sad i mit Hjørne.

Der var en Buket Violer, som satte mig i Ekstase: saa lifligt duftede de sig ind i min Bevidsthed, at jeg saa Solen vælde frem over min Tilværelse og følte Længslerne krible gennem mine forfrosne Tanker.

"Du er tyve Aar!" hviskede det. "Du er ung og sjov; gaa ud paa Landevejen, min Dreng, og tag Verden med Storm."

Saa gik jeg ud paa Landevejen med drabelige Skridt, og hvor en Fugl fløjtede, fløjtede jeg, og hvor en Hund gøede, gøede jeg efter den; og en køn Malkepige med leende Øjne og skinnende hvide Tænder, tog jeg om Halsen og kyssede paa Munden. "Galfrands!" sagde hun. "Skønjomfru!" svarede jeg. "lille Skønjomfru — jer er kun tyve Aar!" Og gik videre. Men da jeg vendte mig, stod hun og saa efter mig og lo og raabte: "Lykke paa Rejsen!" — de grønnende Marker omkring hende og Solen i de blanke Øjne.

Tak, kønne Pige — og en god Kæreste, inden Aaret er omme.

Der gik en lille Mand i Krigerdragt foran mig; Sablen daskede langt efter ham; en trekantet Hat sad ham skævt paa Hovedet.

"Goddag, Kammerat!" sagde jeg.

"Jeg er ikke Kammerat — jeg er Oberst!" svarede han og slog paa Sablen.

"Skidt med det," svarede jeg; "Pennen er mægtigere end Sværdet."

"Jeg er ogsaa Redaktør," vrissede han; "min Magt er ubegrænset. Jeg har 30,000 Abonnenter og 15000 Dollars om Aaret — jeg er næsten den offentlige Mening — hvad er du, unge Mand?"

"Jeg er kun tyve Aar!"

Han saa hovmodig paa mig.

"Saa har du ikke lært at krybe endnu. Til Side, Dreng, og lad mig komme frem."

I det samme snublede han og faldt over Sablen.

"Der kan du se, hvor svært det er," brummede han barsk; "ligesom man tror, man kan gaa, ligger man der. Jeg har krøbet hele mit Liv — sikken jeg nu ser ud! Jeg falder altid i Sølen."

"Har du da aldrig kunnet gaa ordentlig — saadan som jeg! det er da lige ud ad Landevejen," sagde jeg.

"Du er et Fjols," snerrede han; tror du, man kommer til Magt og Anseelse lige ud ad Landevejen? Nu kan du gi' mig din Arm, og saa skal jeg gi' dig et Par fornuftige Ord med paa Vejen."

Han stivede sig af paa min Arm, og jeg kunde mærke Skrøbeligheden i Kadaveret.

Men jeg bragte ham paa det tørre, og vi satte os paa Grøftekanten.

"Du er altsaa ung og intet," begyndte han; "eller lad mig kalde dig Ungdom: kæk, glad, sparkende ligeud. Jeg er Redaktør, Oberst og næsten den offentlige Mening — og gaar med Besvær. Jeg var ogsaa en Gang ung og intet. Havde udmærket Tømmer i mig til at blive den Jens Vejmand, Jeppe Aakjær har gjort berømt: siddende Livet igennem og slaa Skærver og med en fyldt Pægleflaske som Løn efter hvert endt Dagværk. Men i det rette Øjeblik gik jeg "paa Valsen" og kom til Amerika. Jeg har snart glemt, hvad jeg var: Bogbindersvend eller saadant noget — ikke nogen Begavelse, ingen Kundskaber — ung og intet. Og da Floderne ikke flød med Mælk og Honning, og Dukaterne ikke laa paa Vejene, brugte jeg mit naturlige Instinkt og fægtede for Føden. Men naar man fægter, bliver eens Blik skarpt. Og jeg opdagede hurtig, at i det jordbundne i Menneskene er det saabare Sted.

Dertor sagde jeg til hver en køn Malkepige, som jeg kyssede paa min Vej: 'Aaget knuger dine smukke Skuldre; du er favr og fin, og i dine Øjne ser jeg den adelige Frøken. Din Fod skulde træde paa Brysselertæpper og din Krop klædes i Silke.' Saa gav hun mig baade Bord og Seng.

Til Farmeren, der røg sin Pibe i en Hvilestunds tilfredse Reflekteren over Sved og Brød, sagde jeg: 'I det raadne Land, du kom fra, blev du udbyttet og knægtet. Men nu er du fri, og dine egne Agre giver dig Brød og Sul til. I det raadne Land forstod de ikke dit mageløse Snille; men du har endnu ikke udfoldet dig i al din Pragt. Du er en klog Mand, og du vil blive meget rig.' Saa savlede han af Glæde og bød mig ind.

Til den, der fik sin Kost ødelagt, sagde jeg: 'Hvorfor tog ikke Skypumpen din Nabos Afgrøde! Han er rig og kunde taale det; du er fattig — og det er din Ruin. Til Helvede med det forbandede Samfund!'

Saa lyste hans Blik ondt, men mig gav han Haanden og en Snaps paa Kroen.

Paa den Maade er jeg bleven, hvad jeg er. Malkepigerne blev Komtesser, Farmeren Millionær, og Stodderen gik ad Helvede til. Og jeg var Ven med dem alle — deres gode Ven. Nu har jeg Raad til at lægge Navn til en "Sag," og jeg gør det undertiden. Men i det rette Øjeblik — naar man bygger tryggest paa mig — giver jeg Slip og gaar fornærmet bort, og saa ramler det hele. Og derfor er jeg bleven næsten den offentlige Mening — 15000 om Aaret og 30-000 Abonnenter."

"Du har meget paa din Samvittighed," sagde jeg blidt og beskedent.

Han modtog min Bemærkning som en Kompliment og smilede.

Men saa kunde jeg ikke dy mig:

"Jeg hader dig!" sagde jeg.

Han lo godmodig.

"Ja, den Vise har jeg hørt før, unge Mand — ung og intet, som du er. Og naar jeg ligger i Sølen, tager du mig dog i dine stærke Arme og bærer mig til Grønsværet. Hihi — haha!"

I det samme bøjede han sig over mod mig og bed mig i Kinden med sine tandløse Gummer, og der var Snedighed og Underfundighed i hans Blik:

"Kryb — kryb — kryb!" gispede han. "Øjnene mod Jorden — der ligger Benene, som du skal gnave.

NIKOTIN.

Som det vil være bekendt, vil Professor ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole i København, Bernhard Bøggild, paa Dansk-amerikansk Selskabs Indbydelse foretage en Foredragsrejse i de Forenede Stater i Maaanederne Maj til August 1910.

Skønt disse Foredrag jo væsentlig har Bud til de vestlige danske Kolonier, henledes Opmærksomheden paa, at flere af dem, saaledes bl. a. Nr. 10 og 12 egner sig specielt som

populære Foredrag i Byerne.

Som Følge af den Opmærksomhed, som Pressen allerede har skænket denne Sag, har Komiteen allered modtaget en Del Indbydelser fra Foreninger og Landsmænd, der ønsker at høre vor ansete Landsmand.

Denne Tourne adskiller sig jo væsentlig fra de gængse Tourneer af Kunstnere, og for at kunne arrangere den saa tidligt, saa økonomisk og for alle Parter saa tilfredsstillende som muligt, anmoder Komiteen herved alle, der maatte være interesseret i Prof. Bøggilds Besøg, om uopholdeligt at indlede Korrespondance med Komiteen, hvis Adresse er:

Committe for Bøggild Lectures,
3050 W. North Ave., Chicago.

Ved at indbyde Prof. Bøggild har Selskabet valgt en Mand, der ikke alene som Videnskabsmand og Personlighed staar blandt de forreste i Danmark, men som tillige gennem sine Forskninger og praktiske Bedrifter paa det moderne Mælkeribrugs Omraade har vundet Navnkundighed Verden over.

Prof. Bøggild er en af Danmarks ypperligste Repræsentanter for moderne praktisk Videnskab, idet hans Virksomhed som Lærer, Forfatter og Konsulent har været uløselig knyttet til dansk Landbrugs Udvikling i den sidste Menneskealder; og han staar forrest i Rækken af de Mænd, der har givet det Ry Verden over som Mønster-Landbrug

Foredragsnumrene

er følgende:

1) Mælkens Produktion;
2) De danske Kontrolforeninger;
3) Forskellige Forhold, som har Indflydelse paa Mælkens Fedme;
4) Kørnes Fodring Sommer og Vinter;
5) De danske Andelsmejerier;
6) Mælkens og Flødens Pasteurisering;
7) Danmarks Smøreksport;
8) Danmarks Mælkeribrug før og nu;
9) Mælk som Næringsmiddel;
10) Kobenhavns Forsyning med Mælk;
11) Danmarks Lovgivning Mælkeribruget vedrørende;
12) Hygiejnens Krav og Mælkepriserne;
13) Landbrugsundervisningen i Danmark;
14) Segelcke og Docent Fjord.

Hvert af disse Emner er et Foredrag for sig selv, og de kan vælges efter Behag. Professoren er tillige villig til, om ønskes, at behandle flere Spørgsmaal i samme Foredrag, samt efter Foredraget at besvare mulige Spørgsmaal, eventuelt paa Engelsk, eller deltage i en eventuel Diskussion om de foreliggende Emner.

Ønskes det tillige, at nogle Foredrag skal være afpasset for en Del efter stedlige Forhold, tilraader Professoren, at Rejsen ordnes saaledes, at han gennem en eller flere Dages Ophold paa Stedet faar Lejlighed til forinden Foredraget at samtale med Landsmænd og gøre sig bekendt med Egnens Forhold.

Opmærksomheden henledes paa, at disse Foredrag jo vil have samme Interesse for alle Skandinaver, og at vore Landsmænd sikkert med stort Held vil kunne indlede Samarbejde med Norsk- og Svensk-Amerikanere.

Prof. Bøggild vil efter Bestemmelsen komme til at holde Foredrag ved forskellige Universiteter og Landbrugsskoler paa Engelsk, over Emnerne 10, 11 og 12. Disse kan gentages, hvor som helst det maatte ønskes, og kan maaske paa sine Steder tjene til at vække Interesse for Professorens Besøg udover vore Landsmænds Kreds.

Professor Bøggild medbringer en Del Lysbilleder, men gør opmærksom paa, at hvor disse ønskes forevist, maa de stedlige Komiteer selvfølgelig sørge for saavel passende Lokaler som for de nødvendige Apparater og disses Betjening.

Det forholdsvis korte Ophold i Amerika (Maj til Avgust) tillader jo kun et begrænset Antal Foredrag, og det vil derfor være i vore Landsmænds Interesse at henvende sig til Komiteen **SAA HURTIGT SOM MULIGT.**

"Odin" i Oakland har nu sit eget Foreningsblad "Blinkfyret," et omfattende maskinskrevet Værk, der udkommer maanedligt og bidrager til den almindelige Underholdning for Medlemmerne. Fyrmesteern hedder N. F. Nielsen.

AABENT BREV TIL DE DELEGEREDE OG MEDLEMMER AF DET DANSKE BRODERSAMFUND.

(Fra C. P. Kjærbye, Fresno, Cal.)

Nr. 2.

I mit første Brev omtalte jeg baade Fordelene og Farerne ved en Distriktsinddeling, men berørte ikke den enkelte Distrikters Repræsentation i Overbestyrelsen.

I de omtalte Forslag fra Østen var det bestemt, at hvert Distrikt skulde have en Overtillidsmand; men dette forekommer mig aldeles unødvendigt og uheldigt. For det første vilde det gøre den eksekutive Komite for stor og gøre dens Samarbejde vanskeligere; thi det er vistnok en almindelig Erfaring, at en lille Komite arbejder bedre end en stor. For det andet vilde det være uretfærdigt, da det vilde give et lille Distrikt den samme Ret til Repræsentation som et stort, og for det tredje kunde man være bange for, at enhver Overtillidsmand vilde føle sig forpligtet til at se efter sit Ditsrikts Fordel i Stedet for hele Brodersamfundets. Med andre Ord: hans Valg vilde være afhængigt af hans Distrikts Forgodtbefindende, og han vilde derfor anse det for nødvendigt at arbejde for de Forslag, som hans Vælgere krævede gennemført, selv om han ikke ansaa det for heldigt for D. B. S. som en Helhed.

De nuværende tre Overtillidsmænd er saamænd nok, og en Forøgelse vil kun, for uden Merudgifter, gøre Samarbejdet vanskeligere.

ASSURANCEN.

Der er vistnok faa, som er i Tvivl om, at den nuværende Assuranceordning i D. B. S. er utilstrækkelig sikker med Hensyn til Fremtiden; men paa samme Tid syntes det mig aldeles urimeligt, hvis nogen af vi gamle Medlemmer skulde anke imod at betale mere de kommende Aar; thi selv om Assurancen i D. B. S. ophørte i Morgen, havde vi jo alligevel i de forløbne Aar været saa billigt assurerede, at vi i Virkeligheden maa se paa Sagen saaledes, at vi skylder D. B. S. en hel Del mere end det, vi har betalt ind. Jeg har f. Eks. i de sidste fjorten Aar indbetalt omtrent $6 om Aaret i Assurance, ialt $84 for $1,000 Assurance. Saafremt jeg skulde leve mit normale Antal Aar (i Følge Amerikas Statistik), nemlig 22 7-10 Aar længere, og hvis vi regner med 9 Asesments om Aaret — altsaa $10.50 om Aaret — eller $238 mere end jeg allerede har indbetalt — da vilde hele min Udgift have været $322, for hvilket Beløb mine Arvinger vilde erholde $1,000, som Broder Hurop udviklede i sidste Nummer af Uglen paa en klar og tydelig Maade. Saafremt jeg fra min Indtræden i 28-Aars Alderen med Leveforventning af 36 7-10 Aar havde betalt 12 Assessments om Aaret, vilde jeg, hvis jeg levede de forventede Aar have indbetalt ialt ca. $504, hvilken Sum med opsparet Rente omtrent vil beløbe sig til ca. $1,000.

Med andre Ord: enhver Mand maa vente at indbetale saa mange Penge aarlig, at det med Rente og Rentes Rente i Løbet af de Aar, som han statistisk kan vente at leve, kan beløbe sig til den Sum, hans Arvinger faar udbetalt.

De faa, der overlever deres naturlige Spand af Aar, i Forbindelse med de mange, der falder fra, før de dør, vil opveje det Tab, Selskabet lider ved de Mænd, der dør før deres Tid.

Disse faa Beregninger er kun fremsat for at paavise Nødvendigheden af at faa maanedlige Assessmeuts af mindst samme Størrelse som nu (de 6 om Aaret.)

Selvfølgelig er det overordentlig vanskeligt at ordne en Assurance paa en saadan Maa de, at paa den ene Side, vi kan optage ny Medlemmer og sandfærdigt forsikre dem om, at den er solid, og paa den anden Side ikke lave den saa høj, at vore nuværende Medlemmer trækker sig ud.

Men som tidligere har været paavist her i "Uglen": det er kun et Tidsspørgsmaal af eet eller to Aar, og de forskellige Stater vil fordre, at de "fraternal" Assuranceselskaber ordner deres "rates" i Overensstemmelse med "the National Fraternal Congress"s "rates," og disse svarer i det væsentligste til 12 Assessments aarlig af Størrelse som vore nuværende. Jeg vil haabe, at næste Konvention ikke alene vil fastsætte disse "rates," men tillige, at alle de Delegerede maa, før de forlader Konventionen, være blevet overbevist om, at disse "rates" er absolut nødvendige, og være klare over og i Stand til at overbevise deres Brødre om, at de maatte vedtages.

Manglen af det Reservefond, som vi i de sidste 28 Aar burde have samlet, vil vi naturligvis altid lide under, og der maa maaske med Tiden gøres Forsøg paa ved andre Midler og Beskatningsmaader at oprette det forsømte. **Hovedsagen ved denne Kon-**

BRING DERES FJERKRÆ
TIL
LAYTON MARKET
1835 Mariposa St.—FRED ANDERSON.
VI BETALER DE HØJESTE MARKEDSPRISER.

vention er at faa maanedlige Assessments og samme Assessment for alle i Følge den Alder, i hvilken de forenede sig med Logen, og Skalaen maa paa ingen Maade være lavere end den ved sidste Konvention fastsatte.

Broder Hurop skrev for længere Tid siden til mig om et Forslag, han vilde udarbejde, der gik ud paa at faa Reservefondet bestyret af Logerne og anbragt i Værdipapirer i de forskellige Stater, hvori der er Loger. Jeg vilde ønske, at han i en nær Fremtid vilde udvikle dette Forslag nærmere, særlig med Henblik paa den eventuelle Distriktsinddeling.

Ligeledes indeholder hans sidste Artikel om Sammenligning med den danske Statsanstalt mange vægtige og værdifulde Punkter, som jeg ikke noksom kan anbefale til Eftertanke.

Tillige vil jeg nævne den Kendsgerning, at i "the National Fraternal Congress"s "rates" er Driftsomkostningerne betalt af Assessments, medens i D. B. S. de afholdes ved den aarlige Skat; af den Grund vil vi rimeligvis være i Stand til at overkomme en Del af det Deficit i Reservefondet, som vi nu lider under.

Jeg vil kun i al Ærbødighed henstille til Østens Loger og deres fortræffelige Centralorganisation at engagere en Assurancebe regner til at udarbejde en Assurranceskala paa en saadan Maade, at hvert Medlems aarlige Indskud, beregnet efter hans naturlige Levealder (amerikansk Statistik) vil med Rente og Rentes Rente beløbe sig til Størrelsen af hans Assurance

Med en meget ringe Udgift kan dette Arbejde faas udført i New York City og vil tjene som et udmærket Grundlag for Udarbejdelsen af et Assurranceforslag.

(Forsættes.)

AARSRAPPORTEN 1909 DANSK BRODERSAMFUND.

Ved F. HUROP.

I Følge Brodersamfundets Raport for Aaret 1909 er der ialt afgaaet ved Døden 126 Medlemmer; deraf var 49 Medlemmer paa 50 Aar og derover, Resten 77 var endnu ikke naaet 50-Aars Alderen.

Dødsaarsagen var for 73's Vedkommende følgende:

Ulykkestilfælde	17
Tuberkulose	14
Lungebetændelse	13
Kræft	8
Tyfus	6
Blindtarmsbetændelse	5
Død under Operation	4
Selvmord	4
Alkoholisme	2

Af de Afdøde havde 7 været Medlem i 25 Aar og derover. 4 Medlemmer havde været Medlem i henholdsvis 7, 84, 137 og 141 Dage. **Gennemsnitlig** havde de Afdøde været Medlem i 9½ Aar.

Gennemsnitsalderen for de Afdøde var 46½ Aar.

orholdet mellem **Medlemsantal** og **Dødsfald** forholder sig i forskellige Aar saaledes, sammenholdt med Konventionens Rapport for 1906.

1903.....10,844 Medlemmer....56 Dødsfald
1904.....12,358 Medlemmer....80 Dødsfald
1905.....13,984 Medlemmer....84 Dødsfald
1909.....18,797 Medlemmer...126 Dødsfald

Rapporten for 1909 giver ikke Oplysning om, hvor mange passive Medlemmer der findes blandt det opgivne Antal, men de ovennævnte Tal beviser en jævn Stigning af Dødeligheden, hvilket utvivlsomt vil vedblive i de første 10—20 Aar. Vi havde nemlig i 1905 **1694** Medlemmer paa 50 Aar og derover.

Gennemsnitsalderen af Medlemmerne stiller sig saaledes:

1903—37½ Aar.
1904—37¼ Aar.
1905—37 1-5 Aar.
1909—38 1-5 Aar.

BRING TIL ENHVER TID DINE
FEDEKVÆG OG SVIN
TIL
O. McHENRY CO.
Wholesale Butchers Cor. I and Tulare, Fresno
Vi betaler de højeste Markedspriser.

hvilket kan tyde paa, at der for Tiden er større Tilgang af ældre end af yngre Medlemmer og følgelig nødvendiggør, at man maa være belavet paa en Forøgelse i Opkrævningen af Assessment, og fremfor alt maa det fraraades at forringe Bidragene til Garantifondet.

Gennemsnitsalderen af de døde Medlemmer stiller sig saaledes:
1903—43 9-10 Aar.
1904—44 3-5 Aar.
1905—42¼ Aar.
1909—46½ Aar.

Disse Tal tyder paa, at Dødsfaldene i de højere Aldersklasser forøges, hvilket forøvrigt ogsaa fremgaar af nedennævnte Tal:
1903—18—50 Aar og derover;
1904—26—50 Aar og derover;
1905—23—50 Aar og derover;
1909—49—50 Aar og derover.

Jeg har fremdraget disse Tal for at advare Medlemmerne mod eventuelle Bestræbelser for at forringe Sikkerheden af vort Assurancesystem og tillige paapege Nødvendigheden af at forøge de obligatoriske Assessments (se min Artikel i Februar-Numret om samme Sag). Brodersamfundet er et nødvendigt Led i Dansk-Amerikanernes Liv, og følgelig maa dets Stabilitet ikke ødelægges ved en ilde anvendt Sparsommelighed i Betalingen af Assessments.

Efter at have bragt vort Ansigt i de tilbørlige alvorlige Folder ringer vi vore Læsere den store Nyhed, at "Bien" atter har opslugt et norsk Blad. Det kommer jo egentlig ikke som en Overraskelse; thi vi erindrer tydeligt, at "Bien" bød "Saan Francisco Tidende" velkommen, og saa megen Venlighed kan intet Blad taale.

Vi kommer uvilkaarlig til at tænke paa de syv magre og de syv fede Køer i Biblen, om hvorledes de syv magre aad de syv fede og dog var lige magre. I dette sørgelige Tilfælde maa vi med Vemod notere, at de blev endnu magrere.

— — —

Om muligt — (tilføjet efter nøjere Overvejelse.)

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN
Rembrandt Studio
1156 I Street Tel. Main 1381
PORTRÆTTER OG LANDSKABER
Gruppebilleder et Specialitet
Farvefotografier og Forstørrelser
FRESNO, CAL.

United Workmen
SKO OG STØVLER
er de bedste, baade med Hensyn til Udseende og Varighed.
Mænds Støvler fra.....$3.50 til $5.
Drengestøvler .....fra $2.50 til $3.
Husk paa, at vi reparerer Støvler aldeles fortræffeligt og garanterer vort Arbejde.
C. E. ERICKSON & CO.
931 I Street

J. Q. Anderson C. G. Pierce G. W. Anderson
Notary Public
Pierce & Anderson
Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND
Fresno Office: 1152 J Street. Tel. Main 55
Los Angeles Office: 214 Mercantile Place

Valley Truck and Transfer Co.
DALE & NIELSEN
Piano-, Pengeskab- og Møbel-Flytning.
Bagage og Fragt besørges prompt.
AL SLAGS VOGNMANDSKØRSEL.
Telefon: Main 181
Kontor: 1926 Kern St. Fresno, Cal.

THE FARMERS NATIONAL BANK

OF FRESNO

Kapital og Overskud, $465,000.00

UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

VOR "NÆSTE" I DYREVERDENEN.

(Af L. MOTH IVERSEN.)

II.

Af de i Nordamerika levende Fuglearter er det allerstørste Antal fuldt berettiget til Fredning, og Undtagelserne, der er faa, bør næppe udryddes; for at tage et velkendt Eksempel: Skaden, der i hvert Fald her i Bjærgene er for almindelig og en afgjort Forbryder, trænger vel ikke til Beskyttelse (den saa uforsvarligt indførte Graaspurv s. ikke), men er et oplivende Træk i Landskabet, hvad der paa deres Omraader ogsaa gælder Blaakrager og andre "jays," hvis Skønhed maa skænke dem Benaadning (Tornskader ligeledes.)

Anderledes forholder det sig med de mange Smaafugle, der aldrig burde dræbes og maaske heller ikke fanges. De er ikke alene nydelige og dertil til Dels Sangkunstnere, men deres Nytte og deres Værdi for Landmanden i klingende Mønt er uberegnelig.

Og mærkeligt nok saavel som bevisligt er det, at en stor Del af vore Rovfugle kan gøre Fordring paa Præmie i samme Retning ved deres flittige Jagt paa Mus og Græshopper samt Insektlarver. Der er vist ingen Tvivl om, at man kunde opspare Millioner i rede Penge paa adskillige Omraader, og at Frugt- og Kornavl vilde have overordentlig Fordel

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG

Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres

Forhandlere af

LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres

1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN

Dentist

Rooms 108—109

Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop

HUGO HVIDT, Ejer

EKSAMINERET HESTESKOER

Tel. Main 1259

1138 H Street

W. PARKER LYON FURNITURE CO.

MØBLER,
TÆPPER
TAPETPAPIR, ETC.

1134 til 1140 I Street Telefon Main 465

FRESNO, CALIF.

FRESNO AVERTISSEMENTER

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**
Tydelige Overslag **Alt under Garanti**
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Gør det til en Vane at spise i

ACME RESTAURANT

Hj. af I og Mariposa Sts. **Fresno, Cal.**

F. M. SHUCK, Ejer

Telefon Main 966 Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Nyt og moderne europæisk Hotel.

FULTON AND GRAND CENTRAL HOTEL

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

deraf, om saadanne Insektædere som Mejser, Drosler, alle andre Sangere og de fleste Høge og Ugler fredlystes for ramme Alvor. Hermed mener jeg, at Statsembedsmænd som vore "game wardens" fik Ordre til at arrestere enhver Person, der skød saadanne Fugle, og at en lige saa stor Bøde idømtes herfor som for ulovligt Fiskeri. Blev dette slaaet fast, og blandt Pattedyrene Ræve og Grævlinger fik temmelig frit Lejde, er det ikke urimeligt at antage, at de næste ti Aar vilde bringe en stor Forandring til det bedre.

Efter disse almindelige Betragtninger kunde et Alvorsord til vor mandlige Ungdom maaske ikke være af Vejen. Tillad mig, I unge Amerikanere, at fortælle Eder, at det staar i vor Magt at redde de Levninger af frit Dyreliv, der endnu er at finde i vort vældige, prægtige Land, hvis I vil gøre Pligt mod "Næsten," der til visse omfatter Dyr af alle Størrelser baade paa Land og i Vand! Kan Vintergæsterne holdes i Live ved at fodres i strenge Vejr, vil ogsaa dette have Betydning, men Hovedrollen spilles jo af alle de Skabninger, der yngler hos os, og at have Hjerte for dem er endnu vigtigere. Lad Rederne være i Fred, sæt en Ære i at værne om dem, og er der Lejligheder til at skaffe Fristeder for de forfulgte og forskræmte Fugle eller Pattedyr, da benyt den, især I, der har Midler. Lønnen vil være større, end det er muligt at beregne. —

Sandt er det, at stor Skade er gjort ved Indførsel af saadanne Arter, som uden selv at gøre Nytte fortrænger Landets egne, men at sige mere derom er af flere Grunde utilraadeligt.

Før vi forlader vore egne Naboer ønsker jeg at sige et Ord om vor **Huleugle**, der endnu for ti Aar siden var talrig i Saltsøstaden. Dens Dyder er mange, og jeg tør sige, at noget elskværdigere, livligere og mere tiltalende Væsen har jeg ikke truffet i Amerika.

At den er verdensberømt som underjordisk Kolonist, synes jeg virkelig ikke bør forringe vor gode Mening om den, lige saa lidt som den Kendsgerning, at den ingenlunde indskrænker sig til Sletteland, men tager Bolig paa Bjærgskraaninger, hvor den faar Lejlighed dertil.

At se et halvt Dusin af disse Gravugler snart staa ret som paa Kommando, snart bukke og smutte ned i deres Hul eller hurtigt og let flyve af Sted for maaske snart at komme igen — har noget eventyrligt ved sig og minder om vor Barndoms Historier om Højfolk og andre morsomme Lilleputter — kun har vor lille Huglenisse Virkelighedens Interesse. Vilde man give dem Lov til at leve uforstyrret paa nogle faa Bakker der i de første tyve Aar ikke vil friste nogen til Brug for andre Formaal, er jeg vis paa, at meget godt ogsaa i andre Retninger vilde kunne gøres derved, da Ungdommen bl. a. vilde faa Øjnene op for Betydningen af Fredlysning og Asylret.

Ved at oprette et saadant Bakkeasyl er det ikke helt urimeligt at antage, at flere af de nyttige og indtagende Bybeboere, hvis Selskab betragtedes som ganske naturligt for tredive Aar siden, turde vise sig igen, da de ogsaa vilde kunne finde Byggepladser eller Opholdssteder paa det fredede Område. Som Eksempler vil jeg anføre Klippesvale og Blaafugl, der begge havde Reder ved min Bolig i Firserne.

Da det er mit Ønske i nærværende Artikel at holde mig til saadanne Dyrearter, for hvilke det endnu er muligt at gøre noget, vil jeg kun nævne to, der nu er forsvundne, nemlig den kaliforniske Kondor, der ogsaa af og til kom dybt ind i Landet, og den nordlige Søelefant. Disse Kæmper er det forbi med, men Hjorte og Antiloper er der dog levnet en Del af, og der er Stemning for at værne om dem saavel som om de Søfugle, Regeringen i den ellevte Time har taget sig af.

Flere af vore store Indsøer, f. Eks. vor Saltsø, indeholder Øer, der er naturlige Tilflugtssteder for Pelikaner, Hejrer, Maager og Tærner m. fl. Af disse trænger især de første til Beskyttelse, da Fiskerne hader dem, og Massemyrderier har fundet Sted derude. Alt, hvad der var nødvendigt for at hindre sligt og i det hele kaad Skydning derude, vilde være et strengt gennemført Forbud mod at lande paa nævnte Holme med Bøsse. Det "femte" Bud har sjælden været af dybere Betydning end paa disse Steder.

San Joaquin Drug Co.

"THE BIG BUSY DRUG STORE"

1933 Mariposa St., between I og J Streets

Ægte danske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

FRESNO, CAL.

No Greater Value

Than the

$335 Kurtzmann

The Kutzman Piano has been before the public

Since 1848

At the very outset its makers determined to make a piano whose durability of tone should be its characteristic feature—and no effort toward the consummation of this result was neglected.

The fame of the Kurtzmann is founded on the fact that in every particular it has held its own with instruments much higher in price.

In beauty of case, tonal quality, durability and mastery of workmanship, the Kurtzmann has no superior, and every owner of one of these superb instruments is enthusiastic in its praise. Anyone in search of a splendid piano at an exceptionally low price should come in and see the Kurtzmann.

We make a fair allowance for used instruments, and arrange easy terms of payment if desired.

Sherman, Clay & Co.

Steinway and Other Pianos **Player Pianos of All Grades**

Victor Talking Machines

1044 I Street, Fresno

207 N. Court Street, Visalia

San Francisco, Oakland, Sacramento, San Jose, Stockton, Bakersfield, Santa Rosa, Portland, Seattle, Spokane, Tacoma, Etc.

PAY DAY

What Does It Mean to You?

No matter what your position may be, whether day laborer or office manager, if you are in that discouraged line of men who get the same pittance week after week without prospect of anything better, it is time you appealed to the International Correspondence Schools. For 15 years they have been qualifying dissatisfied workers for better positions and higher salaries. No matter what your circumstances are, they will qualify **YOU** for *a better position, a higher salary, and a safe future.* The way is plain, easy, and sure for earnest men. It puts you under no obligation to find out how we can do this for you. Simply send us a postal card requesting information. State the occupation you wish to rise in. *Can you afford to neglect an opportunity for advancement?*

INTERNATIONAL CORRESPONDENCE SCHOOLS
BOX 798, SCRANTON, PA.

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1234 GEARY ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianofabrikanter i San Francisco.

RYAN BROS. and RYAN

' Family Grocers

Delicacies, Bakery, Butter, Eggs

1991 Fifteenth Street

Cor. Church **San Francisco**

Det bedste Sted i Verden at faa Første-Klasses Billedor til rimelige Priser.

THE JOHNSON STUDIO

1228 FILLMORE STREET, San Francisco

(Tidligere 10½ Sixth Street)

Santa Fe

Santa Fe Passagerbefordring

Naar De rejser til Kalifornien, da glem ikke den elegante Passager-Befordring via Santa Fe. Fire Tog daglig fra CHICAGO, KANSAS CITY, og DENVER, i Forbindelse med andre Linier fra OMAHA, ST. PAUL, MINNEAPOLIS, ST. LOUIS, NEW YORK, BOSTON, WASHINGTON og alle andre østlige Byer.

Butikstelefon Main 65; Bopæl Tel. Main 940

S. B. HINES

Vel-assorteret Urtekramforretning; Vildt, Fisk og Østers; Fjerkræ, Æg og Smør; Grøn og tørret Frugt; Vaaben og Ammunition; Cigarer og Tobakker.

Varerne bringes frit overalt i Byen.

Hjørnet af Fresno og I Sts., .Fresno, Cal.

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

UGLEN

H. C. Lumbyes

H. C. LUMBYE.

100-Aarsdag

Se Side 101 i dette Nr.

No. 5 **April** **1910**

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere

Første Klasses Arbejde

Room 332

760 MARKET STREET

Phelan Building

KELDSEN BROS.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

HALVOR
JACOBSEN
& CO.

Jernbane- og
Dampskibs Billetter

Al Slags
ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

NEERGAARDS HALL

806 Larkin Street San Francisco

LAGE HANSEN, Præsident, 618 Capp St.

VIGGO KØNIG, Sekretær, 816 McAllister Street.

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

AR.

Skitse fra Oregon af ONE.

Vagtbaalet drog mig fra ensomme Sværmerier i den store, stille Skov. Omkring den blussende Ild laa eller sad Humleplukkerne i maleriske Stillinger, smøgende deres korte Piber og lyttende til den i Kresen, der for Øjeblikket spandt en Ende. Han var en gammel, gammel Mand, saa affældig og udlevet, at man uvilkaarlig ynkedes over ikke at kunne tilbyde ham en Rullestol med bløde Puder og en hyggelig Kakkelovnskrog for hans Livsaften. Han havde tildækket sin Skaldethed med en Kalot, som fremhævede Ansigtets Dødsfarve, hans Kinder var indsunkne og Øjnene matte og rødaarede. Hans Stemme var tynd og svag — af Ælde, eller fordi Munden manglede Tænder, eller fordi det stride lange, skidne graa Fuldskæg slugte det meste af den, naar den naaede dertil. Naar han blev ivrig, gestikulerede han stærkt med sine knoglede lædertørre Hænder for at understøtte og anskueliggøre, hvor Ordene svigtede. — En gammel Mand — et Træ, der en Gang var ungt og saftigt og marvfast; nu piber Vinden i dets hule Stamme; her og der afdækkes Vedet i store, pogne Skiolde; endnu omgives Stammen af en smal Barkring, og hvert Aar lister nogle svage, forkrøblede Skud frem, ikke for at sætte Blade, kun for at melde, at endnu kæmpes der for Livet. Og alt imens gnaver Myrerne Ringen tyndere og tyndere. — Gubben fortalte:

— I har vel været i Friseo, Drenge. Jeg har været der, var der i Fyrrerne, i Halvtreserne, den Gang, da det blanke Guld var hver Mands Byttepenge. Det var et Liv. Vi gravede Guld. Der kom en Mand ud til os og byggede et Værtshus i Lejren. Saa drak vi og spillede, skød Glassene ned fra Skænken, og Dørene var saa gennemhullede af vore Revolverkugler som Sold. Naar Pianisten spillede os til Pas, bombarderede vi ham — med Guld. Undertiden skød vi efter Værten, for han snød naturligvis; men han flikkede selv Rifterne sammen og døde ikke. Han døde ikke, Drenge — han var snu. Han kom sig hver Gang, og han opgav ikke Forretningen. Han er tredive Gange Millionær, og vi andre er Vagabonder. Bill og jeg var Kammerater. Bill var en god Fyr, ingen Rævepels, skønt han var religiøs. Jeg og Bill, vi var et Par! Vi kunde taget Verden, for der var ikke den Mand i den, vi stak op for. Skulder ved Skulder forstaar sig

Naar vi havde nok paa Lommen, gik vi til Friseo med himmelblaat Silkeslips i Skjorten og lakerede Fliseslidere. Vi havde et Guldur i hver Vestelomme og 500-Dollar Diamantringe paa Fingrene. Saa tog vi "Æske-Loge" i "Jenny Lind*) og gav 100 Dollars for Billetten. 100 Dollars, Drenge, for at sidde og slibe sig en 3-Timers Skraber i en Svedekasse — det var fashionabelt, og vi var fashionable. Død og Pine! Alle de smaa Ladies, de kniksede og svansede for os og vendte deres Øjne til os og smilede og smiskede og strøg sig op ad os som bitte Bælam. For jeg skal sige Jer, hvad I kanske ved, skønt ingen af Jer har proberet det: naar en Mand er ung, og der er Fut i ham, og han har Penge paa Lommen, og han ellers ikke er hjulbenet eller kalveknæet, saa kan han kikse med Generalinde Satan selv. Naa — hverken jeg eller Bill holdt os tilbage, men naar vi var kede af Fruentimmerkommers, gik vi over i Eldorado**) og prøvede Lykken ved det grønne Bord. Somme Tider var den med Bill og somme Tider med mig, og det var eins Bier, for vi stod jo halv Skade. En Gang var den helt kontrær, og vi tabte begge Rub og Stub, men Bill mistede alligevel mere, for han mistede sit Liv ogsaa. Han blev skudt, bedst som han snupede een i Falskspil. De lynchede Fyren, som ret og rimeligt var, men det holdt nu alligevel ikke Livet i stakkels Bill. Jeg stod bagved ham, da Skuddet faldt, og greb ham i mine Arme. Jeg saa, hvorledes Blodet ganske langsomt trak sig væk fra hans Ansigt og Hals og Hænder, og Trækkene blev hvide og Læberne blaahvide.

Vi lagde ham paa et Billard, og jeg troede, han var død. Men med eet slog han Øjnene op og kaldte paa mig.

— Her er jeg, Bill! — sagde jeg, for jeg stod lige ved.

Han trak mig ned til sig.

— Charley! — sagde han, men hans Stemme var ganske svag, og der var ingen, der hørte hans Ord uden jeg. — Jeg har været en skidt Knægt . . . nej, ikke mod dig, men i det hele taget . . . Der sidder en lille Pige et Steds og venter paa mig og tænker det hedste om mig . . . lyv lidt, Charley, lyv lidt kønt for mig . . . vil du?

— Stol paa mig, Bill — sagde jeg, og saa døde han.

Se, jeg gjorde begribeligvis ingen Dikkedarer eller lange Spørgsmaal om, hvad han mente med, at jeg skulde lyve for ham. Naa, men jeg skrev et Brev til Kæresten, fortalte, at Bill var død som en ærlig Mand, og at han havde altid været en brav Fyr, og det var ingen Løgn. Saa skrev jeg, at han fik en pæn Begravelse, og det var ogsaa sandt, for vi havde Parsons Negerorkester i Spidsen for Ligtoget, og alle Minearbejderne fulgte, og Fader O'Gallagher, som var Bills Sjælesørger, gav den i Skyskraber og Svalerumper og hvide Bomuldshandsker og holdt en lang og fin Tale, og bagefter gik vi hen og skød vore Revolvere af paa Liget af hans Morder. Det kunde ikke være kønnere. Saa samlede vi 2000 Dollars, som vi sendte Pigebarnet, og jeg skrev, at Bill havde selv sparet hver en Cent. Det var jo Løgn, for Bill efterlod sig

*) "Jenny Lind," et i sin Tid meget bekendt og fashionabelt Theater i San Francisco. Opkaldt efter Sangerinden, som sang der, da Theatret første Gang aabnedes. Nu nedlagt.

**) Et i sin Tid bekendt Spillehelvede i S. F. Nu nedlagt.—Red.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., San Francisco. Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOGishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, San Francisco.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 27 Noe, San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp. Tel. Park 2620.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Hugo Hvidt, Fresno.—Se Avt.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udførcs.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telefon Market 1847.
A. FEHLEN, M. D.
Læge og Kirurg
331 CHURCH STREET, mellem 18. og 19
SAN FRANCISCO, CAL.

Timer: 1—3 og 7—8 Eftm. Søndag: 9-10 Fm.

bare en Hotelregning og saa sin Revolver, men O'Gallagher sagde, at det var en køn Løgn, og at det var akkurat, hvad Bill havde ment . . .

Den gamle havde spundet sin Ende; han rejste sig, skuttede sin Ryg mod et Træ og gned sine knoklede Hænder i hinanden. Og da en anden tog Ordet, sluktes hver en Gnist af Interesse og Liv i hans Ansigt, Trækkene blev slappere og mattere, Hovedet begyndte at nikke, og støttende sig til Træet faldt han i Søvn. Jeg saa paa ham og tænkte mig Guldgraveren, den fejende Svend, den Allerhelvedes Karl i Susebukser og himmelblaat Silkeslips.

Saa forlod ogsaa jeg Kredsen og snublede mig i Mørke til mit Halmleje oppe under Taget i det brøstfældige Skur.

En venlig Stjerne skinnede gennem en Sprække i Væggen. Langt borte fra lød Kaetchens kønne Stemme:

"Und wueszten's die Nachtigallen,
wie ich so traurig und krank,
sie lieszen froehlich erschallen
erquiekenden Gesang."

BREV FRA SAN FRANCISCO.

San Francisco, 11. April.

Kære Ugle!

Hvorfor har du bygget din Rede saa langt borte fra San Francisco, hvor du dog hører hjemme, og hvor din Tuden og dine Skrig "somme Tider" har virket som et forfriskende Styrtebad paa Gemytterne i den danske Koloni. Hverdagsbegivenheder behøver ikke saa meget Ugleskrig — de holdes tilstrækkelig lange i Live ved Biens lette, næsten umærkelige Stik — men — naar der hænder noget af Betydning, saa maa Uglen lade høre fra sig.

En betydningsfuld Begivenhed indtraf i Søndags paa Danskernes Landemærke: Tivoli Chicken Ranch, idet 1000 smaa Kyllinger paa den Dag for første Gang saa Dagens Lys. Helt modige bankede de paa Skallen, der omsluttede dem, til den gik i Stykker, og de kom frem saa gule og bløde — lige straks ladende, som de var hjemme og slet ikke bange for Regnen der ndenfor, og slet ikke skræmte af de mange store og smaa Mennesker, der stod og ingttog dem, stadig tænkende paa Kyllingesteg med Tilbehør. Det er rigtignok godt, at ikke en Gang en Kylling kan se ind i Fremtiden.

Men det var ikke det eneste, jeg vilde meddele om den Dag.

Naar Mr. C. G. Larsen udsender sin Indbydelse, saa møder de Danske op trods Regn og trods Blæst; — Uvejret mærkes alligevel ikke der, hvor man kun møder Hjertevarme. Det kan slet ikke nytte at begynde at opremse, hvem der var — det vilde tage altfor megen Plads, men naar jeg kortelig meddeler, at der var prominente, wouldbe prominente og ikke prominente og alle Aldre undtagen Alderdom, saa ved De lige saa meget som jeg. Alle blev modtagne af Værten, Hr. C. G. Larsen med hans sædvanlige Elskværdighed — derude faar man altid det bestemte Indtryk, at der er en god dansk Egenskab, som har fulgt Hr. Larsen gennem Aarene, og det er den danske hjertelige Gæstfrihed. Alle Slags Forfriskninger forefandtes i Overflod og Musik — storartet — tænk, Lamps Orkester — en festligsmykket aaben Danseplads var der ogsaa, men — man taar sin Paaskehat ødelagt af Regn — derfor stod Pladsen tom, medens Dansen gik saa let og lystig i det prægtige ny Vognskur, der nylig er opført. Det er et lille Eldorado, Hr. Larsen har fremtryllet derude i Sandbakkerne, — der er ogsaa rart om Sommeren, og hele Vinteren saa har man jo Tivoli Kafe, hvor man møder det samme elskværdige Smil — og hvor man faar saadan en dejlig Kop Kaffe.

E.

UGLEVISE.

(Tilegnet "Tivoli"-Larsen og hans Kyllinger)

(Mel.: "Fletninger.")

Naar man aarlig er kommen lidt ind i April,
og Marken staar prydet med Blomster,
ser man Folk gaa til Fods og i Automobil
til den dejligste af Sammenkomster;
Ja, længe før Tiden man glæder sig ved
at høre: "Nu gives Bevillinger
til Venner af "Tivoli"-Larsens Kafe
at se paa, han udruger Kyllinger.

En "Tivoli-Fest" — det er rigtig Plaser,
man danser og snakker og griner,
og mange der staar i Beundring og ser
paa Larsens Udrugningsmaskiner.
Ulvert Hønsehus er i den næneste Stand —
paa Hønsene tjenes jo Skillinger —
som Restavratør er han Foregangsmand,
thi han udruger selv sine Kyllinger.

Jeg hørte medlidende Hønens "Kluk-kluk",
den kan ikke komme fra Vanen —
til Kyllinger kender den ikke et Muk,
dens eneste Trøst det er Hanen.
En Høne kan kagle og lægge et Æg,
den har ikke andre Bestillinger,
thi naar det er lagt, straks man tager det væk,
thi han udruger selv sine Kyllinger.

Man fik ogsaa mangt et "venskabeligt Glas"
— der var rigtig Liv der i Gaden —
Og Ungdommen optog hver eneste Plads
cernde paa Danse-carraden.
At danse er rart, men naar Dagen er varm,
saa tinder man let paa Undskyldninger,
og derfor gik mangt et Par rundt Arm i Arm
og saa paa de smaabitte Kyllinger.

Da Klokken var bleven — vel, lidt over fem,
thi Solen var dalet paa Himlen,
det var med Beklagelse, at man gik hjem,
for glad var jo Menneskevrimlen.
Som Vært jeg ham putter i første Geled
og gør ham slet ingen Undskyldninger —
Et Hurra for "Tivoli"- Larsen, Kafe'
og for alle hans dejlige Kyllinger.

E. H. RASMUSSEN.

Forleden Dag døde i San Francisco en Dansker, der var Medlem af "the Eagles," og da Familien henvendte sig til en Præst af den norske Synode om at sige nogle trøsterige Ord ved Baaren, udfandt den, at det var imod Prædtens og Synodens Principper at deltage i en "Eagle"s Begravelse.

Mon de samme Principper kommer i Forgrunden, naar Præsterne af denne Retning gaar omkring mellem Danskerne og tigger til deres Kirker, mon de ogsaa spørger Manden først: Er du en "Eagle," "Elk," "Owl"? osv.? Naturligvis: Principper har man kun for at bryde dem, og det er jo en klog Mand, der bryder dem, naar der er Udsigt til en lille Pengegave.

Vi læste med Forbavselse en lille Notits i "Bien;" den lød saaledes:

"Det bekendtgøres herved, at Mr. Herman J. Korell har forladt sin Stilling ved Bladet og altsaa ikke længere repræsenterer "Bien." Sophus Hartwick, "Bien"s Udgiver."

Naar man husker paa, at Hr. Korell i ca. 14 Aar har været knyttet til Bladet og er blevet brugt af Hr. Hartwick til at tage Skylden for alle de Artikler, som Folk her og der ankede over, naar han kom paa sine regelmæssige Besøg, da er det næsten vemodigt at læse den ovenstaaende Notits. Ikke et venligt Ord med paa Vejen, ikke en Skygge af Tak for de forløbne Aar — kun kort og godt — færdig, kære!

Noget egentligt Tab lider dansk Journalistik ikke ved Hr. Korells Afsked, men paa samme Tid har han aldrig været saa ynkelig, saa bange for sit Skind som Hartwick. Korell har af og til staaet op for, hvad han troede var rigtigt, har har taget sine Klø, naar han ikke kunde undgaa dem, og sidst troede var rigtigt, han har taget sine Klø, tarvelige Stilling ved et tarveligt Blad været i Stand til at skabe sig en Del Venner og en ikke ringe Foreningspopularitet. Selskabeligt set har Korell altid været en god Mand at møde; hans naturlige Ligegladhed er næsten smittende, og man glemte hurtig i hans Selskab alt det Vrøvl, Smuds og Skarn, som Hartwick har betalt ham for at skrive i de forløbne Aar.

Vi henleder Opmærksomheden paa, at Brødrene Hornung har flyttet deres Pianoforretning til 1240 Market Street, San Francisco.

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.
møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.
WALBORG HANSEN,
Sekretær.

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

RYAN BROS. and RYAN

Family Grocers

Delicacies, Bakery, Butter, Eggs
1991 Fifteenth Street
Cor. Church San Francisco

ENHVER,

der besøger Chicago, indbydes til at besø Forretningen, der stedse har **største** Udvalg af dansk og norsk Litteratur og faar ny udkomne Bøger straks efter Udgivelsen.

Bibliotheker, der skal købe ny Bøger, bør ubetinget først tilskrive os og forlange Prisoverslag.

Gyldendal Publ. House

Gen. Agt.: Knud Lasen
2620 W. NORTH AVENUE
CHICAGO, ILL.

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 5 | 15. APRIL | 2. AAR

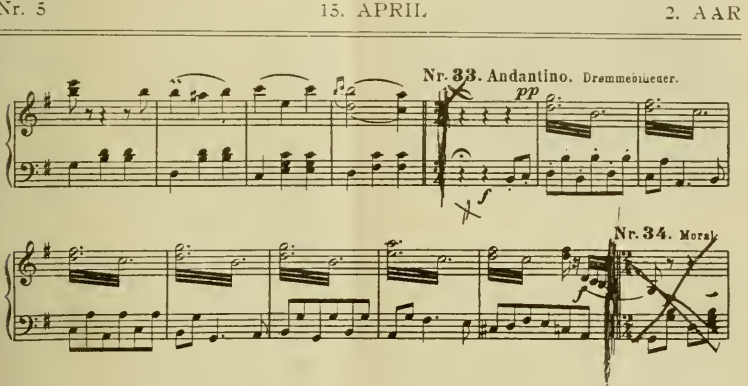

H. C. LUMBYES 100-AARS FØDSELSDAG.

Læser! Allerførst maa De sætte Uglen paa Klaviaturet og ganske langsomt spille de faa angivne Takter. Saa er De straks i en Stemning, der gør Dem tilgængelig — en sød, sart Rus, som De vil genklimpre . . . Nej, dette er ikke Akkorden.

Allerførst skal De sidde i Deres Krog og pønse paa, hvorledes De i Morgen skal faa een Dollar til at blive tre og en mager Dreng til at gøre en stærk Mands Arbejde, og saa skal Deres Øjesten, Deres dejlige lille Datter, sætte sig til Klaveret og anslaa disse Takter i dyb Bas.

Og saa skal De lægge Deres Hoved trygt mod Gyngestolens Hynde og dreje Tommelfingrene om hinanden og se paa Deres lille Gudsengel og vugge i Velvære.

Og blunde ganske sagtelig hen.

Saa er det først, at De hører Deres lille Datters Klaverbas.

Der bliver dansk Høstaften omkring Dem. Høj, ren, vidunderlig ren Luft; — Løvet drysser om Dem; der ligger gulnede Blade paa Deres Bord. Der staar en hvidslipset Herre og dirigérer nogle Spillemænd og sender joviale Nik ned til Stampublikummerne. Men De hører ikke til Kleresiet. De er kun en ung Mand. De har taget en beskeden Baggrundsplads og har ladet Dem sjofle af Opvarteren. De har allerede tænkt at ville hævne Dem paa ham; De vilde have givet ham fyrstelige Drikkepenge, men nu skal han straffes med en Femøre . . .

Men De er en kon, ung Mand, og ved det næste Bord er en kon, ung Pige — naturligvis med sine behørige Forældre. Hun har bly og rare Øjne, og uden at De ved, hvorledes, faar De et mægtigt Mod. De ser paa hende længe, og undertiden gaar et Gys igennem Dem, — det er, naar De fanger hendes Blik — og hvor ømt dvælende det er, og hvor lovende. Paa en dumdristig Maade — medens Forældrene vender Ryggen til — lister De Deres Kort til hende, og hun ta'r det. Og De sjokker efter hende, og næste Dag lejer De det Værelse, som Forældrene tilfældigvis har staaende ledigt . . .

Konne, unge Mand — De aner ikke, hvor stor en Indflydelse "Drømmebilleder" havde paa Deres Fremtids Skæbne.

Nu sidder der en lille Fe, i hvid Tyllskjole, pyntelig som en Dukke, men med levende Menneskeøjne, og spiller Drømmebillederne lyslevende frem af Uglen.

Og inde i den næste Stue ligger Deres Frue med Albuerne i Sofapuden og stirrer paa Mønstret i Tapetet.

Og De selv er vaagnet med et forklaret Smil om Munden og føler Trang til at være god. De er helt rørt over Dem selv — De vil Dælen gale mig være god og human og menneskelig. Skidt med de forbandede

Penge — den magre Dreng skal ha' to Dollars mere om Ugen. Og hele Familien skal se "Den glade Enke" paa de bedste Pladser.

Og De tager Deres lille Pige ind i Deres Favn og gynger frem og tilbage og hvisker bare nu og da: Min Skat! min Skat!

NIKOTIN.

* * *

H. C. LUMBYE.

"Gamle Lumbye" var Københavner — og hans Fødselsdag — den 2. Maj 1810 — har været ikke uden Følger for Byens Udvikling. Sikkert dog ikke i Retning af Skyskrabere og den Slags "improvements" — men med Hensyn til at bestemme Byens nutidige, overfladiske, letlevende, elskværdige, overgivne og dog borgerlig anstændige Temperament — har Gamle Lumbyes Fødsel i det hele taget været af Betydning.

Man kan mene om Tivoli, hvad man vil — kritisere Direktionens økouomiske Sans etcetera; betegne det som udrangeret og forældet — det ligger dog stadig der i Byens Hjerte og har Tiltrækningskraft. Det aabner sig ,naar Bøgen springer ud, og lukker sig ind, naar den skarpe Blæst kommer, og ligger i Hi og venter til uæste Vaar. Og mens det er lukket — hele deu lange Vinter — gaar Folk forbi og ser til de nøgne Plakatstandere og længes efter Isbrud og Tivolis første Aabningsdag.

Trods alle velmente Nutidsevangelier om rationel Folkeopdragelse, trods Aarhundredets famlende Badutspring for at naa den saliggørende Balance — Tivoli ligger der endnu som folkelig Opdragelsesanstalt, og Lumbyes Aand — Traditionens Aand — sværer over Labyrinten.

Man kan godt sige: Lumbyes Aand. Guldaldereus Digtere har saamænd faaet alt, hvad der tilkommer dem som forædlende Menneskeopdragere. Hvorfor ikke for en Gangs Skyld give Lumbye — "kun en Spillemand" — og Carstensen og de andre Tivolimænd lidt af Kongerøgelsen. Det var dog dem, der aabnede visse Sluser og lod et kaadt Væld strømme ud over de magre Marker. De øste af et glad Hjerte og en gavmild Haand ud til Strædernes Høkere og Haandværksfolk og til de fattige Studiosis, der ikke havde Adgangskort til skønlitterære Klikker. Gamle Lumbye, da han første Gang løftede sin Taktstok i Tivolis Koncertsal, indledede en ny Æra i Byens Historie. Det kan gerne være, der ikke var megen Prunk ved den Æra. Men hvad skal en Spækhøker med Prunk? Hvad skal en sort Smedesvend med hvide Glace'? Myladies sætter Pris paa Citater som: "Jeg hilser dig, min Kærlighed, Godmorgen!" men for en almindelig dagligdags Kærnepige er der en mere direkte Appel i et Citat som: "Jomfru, vil De med i Skoven?"

Man ynder nu til Dags at klassificere Digterne og deres respektive Indflydelse paa Samtiden og Eftertiden. Johannes V. Jensen er paa et af Stigens lavere Trin og Jeppe Aakjær paa et af dens højere eller vice versa — what's the difference? Men tag nu en Digter som Jeppe eller Johannes — lige meget hvilken — tag dem begge to, tag et Dusin — en hel Skok af dem — og vej dem mod den gamle Spillemand: Lumbye. Og husk saa paa, hvorledes han fik baade det brede og det snævre København og det ganske Land og mere til — til at lytte — hvorledes han med sin Taktstok, sine Polkaer og Valse og Galopper satte Gang i de trevne Gagakker, satte Fart og Længsel og Livsglæde ind i Spidsborgerlighedens Trædemølle.

Og husk paa, at naar man om halvtres eller tyve eller fem Aar vil gabe over Jeppe og Johannes og tænke: At de **kunde!** — saa vil Gamle Lumbye ikke appellere forgæves. Hau vil saa frisk og glad som tilforn gaa lige ind i Hjertet paa baade os selv og paa den anden og tredje Generation.

Derfor skal du have Tak, Gamle Lumbye, om du end forlængst ligger i den klamme Dyne. Nationens Øje dvæler mildt ved dig og dine Værker og dine Børn og Børnebørn — Champagnegalop og Drømmebilleder og Ameliavals — og Georg og Carl og Julle og Recke og Høbergerne —

— ja, og — Tippe!

BIOGRAF.

MUSIK.

Er De musikalsk? — Ja—a! — Har De Øre for Musik? — Jo. det har jeg. Saaledes vil heldigvis de fleste svare. Hvilken Nydelse maa ikke de faa være foruden, der ikke paavirkes af Musik. Dog som i alt andet er der Gradsforskel, i Modtagelighedsevnen saa vel som i Kvaliteten af Musikken.

Byd Publikum det bedste, og gradvis vil det opdrages til at sætte Pris paa selv den mest klassiske Musik. Saaledes hedder det sig, **men det holder ikke Stik.**

Vi begynder med de simpleste Melodier, Viser og Smaasange; saa traller vi løs paa populær Dansemusik; saa iblandes det med Stumper og Stykker af Operaer osv., og det er saa langt som vi kan noget udenad, og saa langt som vor Modtagelighedsevne rækker for mange Aar. Mange er de kaldede, men faa de udvalgte; jeg tager ikke her de sidstnævnte i Betragtning.

Ved Operaer er Musikken Hovedsagen, medens en Sangkomposition maa dele Nydelsen med Teksten. Sangmusik er jo ikke længere end eet Vers af Teksten, men de fylder godt ud paa Underholdningsprogrammet, hvis der er nok af dem som i: Ed-e-vard og Kunigunde og Kunigunde og Ed-e-vard, 20 til 30 Vers. Naa! Spøg til Side; det er en sand Nydelse for enhver, der har blot en lille Smule Øre for Musik at høre smukke Sange sunget med Følelse og godt Foredrag. Den menneskelige Stemme i sin Fuldkommenhed overgaas vel næppe af noget Instrument, men det er nærmest instrumental Musik, jeg her vil heskæftige mig med.

Der er Dansemusik — ja, naar hare Takten er god til at danse efter og Melodien ellers iørefaldende, saa er den gerne tilfredsstillende. Smaa Sideskud saasom "Ragtime" vil vi ikke skænke nærmere Omtale. Som Rosinen i Pølseenden er der de større Tonemalerier. Den Paastand, at man skal kunne følge Komponisten og forstaa, hvad han har villet fortælle i Musikform, er fem- og halvfemsindstyve Procent falsk; selv for den mest musikkyndige udfoldes ikke det samme Billede, som Komponisten har tænkt sig, og for den almindelige dødelige — jo, Godmorgen! Godt er det, at Titlen leder os en Kende paa Vej, saa vi i "Vandfaldet" synes at høre Vandets sagte Rislen; men bruser Musikken pludselig lidt stærkere, udmaler man sig mulig et Skib i Havsnød, Vindens Susen, medens Meningen var at fremmane Niagarafaldets Buldren; — ja, kan hænde den ærede Herre i nederste Række tilvenstre sidder med lukkede Øjne og drømmer sig levende ind i Krigsmarkens Allarm, Kanonernes Torden, bare fordi han ikke har set Nummet paa Programmet. Forøvrigt er Hensigten jo tildels naaet, hvis han n y d e r s i n Fortolkning, selv om den strider mod Komponistens Ide.

Nylig læste jeg, at 'Elektra," den meget udbasunerede tragiske Opera af Richard Strauss, blev første Gang spillet i New York den 1ste Februar i Aar. Denne Opera beskriver, hvorledes Clytemnestra har ved sin Elskers Hjælp dræbt sin Mand, Kong Agamemnon. Datteren Elektra, der er ude af sig selv af Hævnfølelse, overtaler sin Broder Orestes til at hævne Faderens Død ved at dræbe Moderen og dennes Elsker. Den morderiske Galskab finder hovedsagelig sit Udtryk i Orkestret, der er forsynet med nyopfundne Instrumenter, der kan frembringe: "Hængslers Knagen, Dyrs Grynten, Hvinen og Knurren og lignende ualmindelige Lyde." — Jo! naar det hamres ind i een paa den Maade, og man har Teksten og de spillende for Øje, saa kan Mængden jo nok følge med, men **Musikken alene, eller selv med en kortfattet trykt Vejledning** vil fremhringe de mest forskelligartede Udtydninger og Indtryk, og jeg vover at paastaa, at mange vil endnu sidde og ase og mase i deres Fantasi med Elektras grænseløse Fortvivlelse i første eller anden Akt, medens Orkestret i Virkeligheden allerede er naaet til "Hængslernes Knagen og Dyrenes Jamren" i 3dje eller 4de Akt.

Forstaar man ikke at hedømme Kunstværdien af et Maleri, saa har man i al Fald lige for Næsen af sig, hvad Kunstneren har villet fremstille, og Smagen forædles og den kritiske Sans udvikles ved hyppig Beskuen af det bedste af Malerkunstens Frembringelser, især naar man ledes paa Vej af Keudere; de'r er noget mere holdbart end f. Eks. ved Musik.

I en Bog faar man Ord til andet ind med Skeer, hvad Indtryk, hvad Ideer Forfatteren stræber efter at udvikle for Læseren. Individualiteten gør sig jo nok gældende, saa een (f. Eks. i en Roman) udmaler sig Hovedpersonen som et sølle pukkelrygget Fjols; en anden tænker sig ham som en stakkels, godmodig Invalid, — men man kommer dog ikke saa komplet paa Afveje som ved Forsøg paa Udtydningen af et Tonemaleri. Musik er noget flygtigt Stof at behandle; der er ingen hestemt Rettesnor, hortset fra en ubestemmelig, vag Titel, og saa paastaar dog de højtærede Musikkendere at det jævne Publikum skal kunne opdrages til at forstaa og nyde selv saakaldt klassisk Musik.

Musik kan frembringe Stemning, Fryd, Livsglæde, Følelse af tilfreds Velvære; kan hensætte een i behagelige Drømmerier, eller modsat fremkalde en trykket Stemning, Sorg, Graad, Uhygge, til man maaske vækkes ved uharmoniske Lyde af "Hængslers Knagen etc.," men at den kan faa een til at se det samme Billede for sig, som Komponisten tænkte sig, da han komponerede, selv blot tilnærmelsesvis — det er Nonsens.

Hvorfor vil Folk saa nødig tilstaa, at de ikke forstaar sig paa Musik? En slig Tilstaaelse staar for de fleste som ensbetydende med at godkende, at de mangler "almindelig Dannelse." Det daglige Arbejde lægger saa meget Beslag paa Tiden, saa de fleste finder det umuligt at erhverve sig indgaaende Kendskab til mange Ting, det ellers vilde være særdeles interessant at vide, man maa nøjes med en kort Oversigt paa de Omraader, der interesserer een mest, og det gaar ligesaa med Musik. Hvorfor saa ikke aabent tilstaa, at man ikke just forstaar sig meget paa Musik, men blot nyder den behagelige Stemning, Musik formaar at fremkalde. Man tilstaar uden Rødmen, at man kun kender lidet til f. Eks. Astronomi, Statsvidenskab, Botanik, Skulptur, klassisk Literatur osv.; men sætter den unge Dame sig til Klaveret og leverer et Nummer af Beethoven eller Bach eller Mozart — som hun har øvet sig paa i Dage, ja Uger, men maaske ikke forstaar selv alligevel — saa ventes det, at Tilhørerne applauderer voldsomt, synes henrykt og begejstrer, om end Sandheden tro en flittig Anvendelse af en Pudseklud over Tangenterne vilde for de fleste Vedkommende have været ligesaa forstaaeligt.

Gem de mest klassiske Kompositioner til virkelige Kendere eller til saadanne, der bilder sig ind at være det, hvilket jo, hvad

Virkningen angaar, er eens, og opdrag det store Publikum til ved god, iørefaldende Musik at naa saa langt, maaske som til at nyde og paaskønne (jeg siger endda ikke: forstaa) Mendelssohn, Chopin, etc., saa er meget naaet; og se ikke haanligt paa de mindre anerkendte Komponister som et Mellemstadium, saa længe man da ikke stiger ned til Lirekassemusik. Jeg tør vædde en tynd Tremark paa, at naar en Virtuos som Paderewski sidder ved Pianoet og "sveder over det," med uforlignelig Ihærdighed og Færdighed, saa sidder en stor Del af hans Tilhørere og keder sig, gaber og falder i Søvn, og naar han er færdig, og stormende Applaus ryster Koncertsalen, da applauderer mange af Beundring over hans **tekniske Færdighed,** eller mulig bare smittet af den tilsyneladende Enthusiasme, eller blot af Lyst til at bramme med en Forstaaelse, de ikke har.

Jeg selv elsker god Musik og hør hørt megen Musik i de forløbne halvhundrede Aar; men jeg lytter ikke saa sjælden til Musik, jeg hverken fatter Hoved eller Hale til — dog, Gudbevares! jeg lever i salig Forhaabning om, at i Løbet af et andet halvhundred Aar vil jeg jo nok faa hørt at paaskønne al klassisk Musik, saa jeg kan nyde det ved den Tid, jeg er færdig til at forsvinde for at tage min egen Harpe og sidde paa en vaad Sky og klimpre. Er jeg da en Undtagelse? Jeg mener nej; i Følge min Erfaring repræsenterer jeg nærmest Reglen; de saare faa er Undtagelserne.

Hvad er Hensigten med Musikdyrkelse, hvad er Hensigten med alt smukt og godt? Er det ikke nærmest den at forædle Smagen, at bringe Menneskene til at føle sig lykkelige, glade, tilfredse, fryde sig ved Tilværelsen, faa et friere, smukkere Livssyn. Enhver kan glædes over smukke Planter, Blomster etc., men Glæden forøges næppe ved at være i Stand til at skelne mellem eenkimede og tokimede, eller ved Kendskab til deres latinske Navne, om end det baade er interessant og belærende at studere Botanik, bare Tiden tillader det, men "da liegt der Hund begraben," som han sa', Per Brask: **Tiden fattes.**

Hvorfor da, for at blive ved Musikken, servere for det almindelige jævne Publikum Stof, der er ufordøjeligt? Ydermere kræve, at de skal forstaa det, hvis de fordrer at være "dannede Mennesker." Jeg anker over den Skik, at der i en lille Vennekreds, eller i et større Selskab i et privat Hjem ofte leveres Musik, der ligger over de flestes Niveau (hyppig inklusive den spillendes) og dette, at Værten, Værtinden eller Datteren skal føle sig forpligtet til at ase og hærse over et klassisk Musiknummer i Gud ved hvormange Timer, for at kunne brillere dermed ved passende Lejlighed. Det er ligefrem Snyderi. Man kunde jo ved at vælge god, men lettere, mere iørefaldende Musik underholde Gæsterne langt bedre, og det er vel ikke Meningen at paanøde Folk en "Lektie" i Musik for at fremme en bedre Forstaaelse af den "højere" Musik.

Hvorfor lege Skjul med os selv; en lille Smule mere Ærlighed paa dette Omraade vil være til gensidig Glæde.

A. G. BIRCH.

SANGENS BETYDNING FOR NATIONALITETENS BEVARELSE.

Af PER ØRN.

Vort Sprog bliver forkvaklet, vore Minder afdæmpede og set som gennem en Taage; vor nationale Stolthedsfølelse er splittet i tvende; de ydre Forholds og Omgivelsers Magt drager vore Tanker bort fra Hjemlandet, og dog føler vi os som Danske og holder halsstarrig fast ved de Smuler, de Rester, der er tilbage af vor Ungdoms Stemninger og vor Slægts Arv. Kun naar Sangene synges, klinger Sproget rent, Taagen om Minderne splittes, og Hjemlandets Kyster rejser sig i sollyst Skær over det blaa Hav, mens den nationale Stolthedsfølelse lægger Stemning og Kraft i Sangens Toner. Hvor de danske Sange elskes og synges, der lever den danske Aand endnu, og hver Gang de synges, sendes der Moderlandet et Bud og en Hilsen fra trofaste Sønner og Døtre.

Hvor ofte har vi ikke set det i store og smaa Forsamlinger herovre, hvor vi har lyttet til Taler paa et dansk Sprog, som ingen Dansker vilde genkende som sit, og pludselig istemmes en dansk Sang; alle rejser sig, og en alvorlig Inderlighed præger Ansigterne og lægger Dybde i Stemmerne, og vort Sprog runger gennem Salen, ægte, uforfalsket, baaret af en Stemning, der ikke findes bedre i vort Moderland.

Hos alle Nationer i Landflygtighed eller i fremmede Kolonier har Sangen været af den største Betydning for Nationalitetens Bevarelse.

Da Jødefolket var Trælle for de assyriske Konger, da lød gennem Aftenens og Hviletidens Timer de sørgmodige Længselstoner:

Ved Babylons Floder med Graad vi sad,
og ingen gad Harpen stemme;
hvor kunde vort Hjerte vel være glad,
naar Tankerne vare derhjemme —
o, Zion, Zion, du hellige Stad —
ret aldrig vi kan dig forglemme.

Og dette var Aartusinder, før Verden kendte en bevidst Nationalfølelse. Ikke een men mange Gange i Historien har i et kritisk Øjeblik en Sang været den samlende Kraft, fordi den evnede at give et Udtryk for en Stemning, som kun dæmrede i de Tusind Sjæle. Jeg vil minde om "Marseillaisen," Revolutionens Enhedsmærke og nu det moderne franske Folks Nationalsang. Saa længe den Sang synges, vil Verden mindes det Blod, der flød for Frihedens Sag og den Revolution, der gav Daab til Menneskets Ret til at leve.

Husk paa Krigssangene fra 48—50, og nyn for dig selv Bjørnsons dejlige: "Ja, vi elsker dette Landet," og vi forstaar, hvorfor Landsoldaten var Sejrherre og det norske Folks Selvstændighed bliver en naturlig Følge.

Hos mange Dansk-Amerikanere, der har glemt deres Fædreland, bringer Blichers og Hostrups, Chr. Winthers og Drachmanns Sange Billederne af Hjemlandet tilbage i deres Hukommelse, og de lever i Tankerne om igen deres Barndomsdage. Lyngen slynger sig om deres bare Fødder, Bøgeskoven kaster svalende Skygger over deres Hoveder, og Bølgerne synger Hjemmets Sang, dragende, lokkende, kær og dyrebar, som intet andet paa Jorden.

Naar vi tit hører den Bemærkning, at Svenskerne og Normændene holder bedre fast ved deres Nationalitet end de Danske, da er Grunden simpelt hen denne, at disse vore Brødrefolk holder Sangen oppe, og de Danske taler kun.

Hvor tit har vi ikke hørt en gammel Dansker fortælle om tidligere Dage, da den danske Stemning var stærkere, og han vil som Regel føje til: "da havde vi en dansk Sangforening," — ja, deri laa Grunden, men de vidste det ikke.

Heri ligger ogsaa den dybeste Grund til, at dansk Aandsliv bevares indenfor Kirkesamfundene, særlig det Grundtvigianske, medens det er meget svagt indenfor de danske Foreninger. I disse sidste betragtes Sangen før og efter Mødet nærmest som et Tidsspild, og de bliver lige saa ofte udeladt, som sungne. En Del af Skylden ligger naturligvis i Valget af Sangene, som f. Eks. indenfor Brødersamfundet næsten er for tarvelige til at leve udover en enkelt Aften; men selv om D. B. S. ikke vilde bruge danske Digteres Sange, har vi jo nu nok gode dansk-amerikanske Sangskrivere, som Ivar Kirkegaard, Michael Salomon, E. Eskesen og mange flere, der sikkert gerne, om anmodet, vilde give Udtryk i Sang for de Stemninger og Opgaver, der bringer Medlemmerne sammen inden Foreningens Ramme.

Hvorfor skal vi altid nøjes med det tarveligste, naar vi ligesaa godt kunde have noget af virkelig Værdi.

For at nævne et nærliggende Eksempel: der er ingen Tvivl om, at Salomons Sange for og til "Helga" i San Francisco har bidraget i høieste Grad til at vække den rette Stemning og Sammenhold mellem Foreningens Medlemmer, og hver en af disse Sange sunget flere Aar senere vækker Mindet om den Begejstring, den Ide, der herskede den Aften, Sangen først blev sunget.

I de Grundtvigske Kredse lever den danske Sang og derfor ogsaa det danske Aandsliv stærkere og dybere end hos Resten af Dansk-Amerikanerne, hvilket klart og tydeligt fandt Udtryk under Diskussionen om "den anden Generation."

Lad os derfor være enige om ved den næste Konvention af D. B. S. at faa ny Sange, lad os udsætte en Præmie for de bedste Sange og lad os faa en Slagsang for D. B. S., en Sang, der vil blive sunget i enhver Loge i Amerika, og hvis Ord og Melodi vil skabe en Stemning og vække en fælles Følelse mellem alle de 18,000 Medlemmer af de Danskes største Forening herovre.

Faa endvidere enhver Loge til at opmuntre Medlemmerne til at danne et Kor og synge ved Møderne, da vil i det mindste een Gang hver Mødeaften det danske Sprog lyde rent og klart og bringe Hilsen og bære Bud til Moderlandet fra dets Sønner herovre.

Hvad der gælder for D. B. S., gælder selvfølgelig mere eller mindre for alle danske Foreninger og vor "Dania" i Kalifornien kunde passende gøre Begyndelsen ved den forestaaende Konvention i Salinas.

Lad danske Sange tage Plads i Højsædet i Stedet for dansk Vrøvl og Uenighed; lad danske Sange lette Taagen fra vore Minder, give Klang og Renhed til vort Modersmaal og vække vore Tanker for det bedste i vort nationale Aandsliv — da har det danske amerikanske Folk en Fremtid i dette Land.

UGLENS BIBLIOTHEK

Af J. P. JACOBSEN: Niels Lyhne.

Inde i Salen var Niels og hans Moder. Niels laa paa Knæ foran Sofaen, med Ansigtet trykket ned i dens brune Fløjl og med Hænderne foldede over sin Isse; hau græd højt og klagende, uden noget Forsøg paa at beherske sig, helt tagen af sin Sorg. Fru Lyhne sad hos ham. Paa Bordet foran hende laa en Salmebog, opslagen ved Begravelses-Salmerne. Nu og da læste hun et Par Vers, nu og da bøjed hun sig ned over Sønnen og talte trøstende Ord til ham og formanede ham; men Niels lod sig ikke trøste, og hun kunde hverken standse hans Graad eller hans Fortvivlelses vilde Bønner.

Saa viste Lyhne sig i Sideværelsets Dør. Han gjorde intet Tegn, han saa' blot alvorligt paa dem, og de rejste sig begge og fulgte ham ind til hans Søster. Han tog dem en ved hver Haand og traadte med dem hen for Sengen, og Edele saa' op, saa' paa hver af dem og bevægede Læberne som til et Ord; saa førte Lyhne sin Kone hen til Vinduet og satte sig hos hende, medens Niels kastede sig paa Knæ ved Fødderne af Sengen.

Han græd sagte og bad med foldede Hænder, inderligt og uophørligt i en dæmpet, lidenskabelig Hvisken; han sagde til Gud, at han ikke vilde lade være at haabe, "jeg slipper dig ikke, Vorherre, jeg slipper dig ikke, før du har sagt ja, du maa ikke tage hende fra os, for du ve'd jo, hvor vi elsker hende, du maa ikke ,du maa ikke! Aa, jeg kan ikke sige: din Vilje ske, for du vil lade hende dø. aa, men lad hende leve, jeg skal takke dig og lyde dig, jeg skal gøre Alt det, jeg ve'd du vil jeg skal gøre, jeg skal være saa god og aldrig gøre dig imod, bare du vil lade hende leve! Hører du, Gud! aa, stands, stands og gør hende rask, inden det er for sildig! Jeg skal . . . jeg skal . . . aa, hvad kan jeg love dig? — aa, jeg skal takke dig, aldrig, aldrig glemme dig; aa, men saa hør mig! du ser jo hun dør, du ser jo hun dør, hører du, tag din Haand væk, tag den, jeg

kan ikke miste hende, Gud, jeg kan ikke, lad hende leve, vil du ikke, vil du ikke? aa, det er Synd af dig . . . . ."

* * *

. . . . Og saa kom de da afsted.

Den første Dag var hun endnu urolig og nervøs paa Grund af hin sidste Rest af Frygt, og først da den lykkelig var bragt til Ende, blev det hende muligt at føle og forstaa, at hun virkelig var paa Vejen til al den Herlighed, hun saa tungt havde længtes efter. En næsten feberagtig Glæde kom nu over hende, og en overspændt Forventning mærkede alle hendes Tanker og Ord, der idelig drejede sig om de't, Dagene nu skulde bringe, den ene efter den anden.

Det kom jo da ogsaa Altsammen, Altsammen kom det, men det opfyldte eller betog hende hverken med den Magt eller den Inderlighed, hun havde tænkt det skulde. Helt anderledes havde hun ventet sig det, men helt anderledes havde hun ogsaa ventet sig selv. I Drømme og i Digte, der havde det altid ligesom været paa den anden Side Søen, det Fjærnes Dis havde anelsesfuldt tilsløret Enkelthedernes urolige Mylder og samlet Formerne i store Træk til en sluttet Helhed, og det Fjærnes Tavshed havde bredt sin Feststemning derover, og det havde været saa let at gribe det i Skønhed, men nu, da hun var midt i det, og hvert lille Træk stod frem for sig og havde Virkelighedens mange Røster, og Skønheden var spredt som Prismets Lys, nu kunde hun ikke faa det samlet, ikke faa det over paa den anden Side Søen, og med et dybt Mismod maatte hun tilstaa for sig selv, at hun følte sig fattig midt i al denne Rigdom, hun ikke kunde raade med.

Hun higede frem og stadigt fremad, om dog ikke eet Sted skulde være til, hun kunde kende igen som en Plet af den drømte Verden, der, ved hvert Skridt hun havde gjort for at komme den nær, syntes at slukke det tryllende Skær, hvori den hidindtil havde straalet, og vise sig for hendes skuffede Øje almindelig belyst af Alverdens Sol og Alverdens Maane. Men hendes Søgen blev ikke belønnet, og da Aaret alt var meget vidt fremskredet, hastede de til Clarens, hvor Lægen havde raadet dem at tilbringe Vintren og hvorhen ogsaa et sidste, svagtblinkende Haab endnu vinkede den trætte, drømmetagne Sjæl, thi var det ikke Rousseaus Clarens, Julies paradisiske Clarens!

Der blev de da, men det var forgæves, at Vinteren gjorde sig mild og holdt sin kolde Aande tilbage fra hende, mod Soten i hendes Blod kunde den dog ikke værne hende, og Foraaret, da det kom paa sit Triumftog gennem Dalen med Spiringens Jærtegn og Løvspringets Evangelium, det maatte lade hende staa der, visnende i al denne Fornyelsens Frodighed, uden at dets Kraft, der svulmede hende i Møde fra Lys og Luft og Jord og Væde, kunde blive til Kraft i hende, saa hendes Blod det sundhedsdrukkent maatte juble med i den store Jubel om Vaarens Almagt, nej, hun maatte visne; for den sidste Drøm, der i Hjemmets Lønkrog havde vist sig for hende som en ny Morgenrøde, Drømmen om den fjærne Verdens Herlighed, den havde ikke bragt Dagen med sig, dens Farver var falmede, jo nærmere hun kom den, og hun følte, de falmed kun for hende, fordi hun havde længtes mod Farver, som Livet ikke ejer, mod en Skønhed, som Jorden ikke kan modne. Men Længslen slukkedes ikke, stille og stærk brændte den i hendes Hjerte, hedere i sit Savn, hed og fortærende.

Og rundt omkring hende fejredes Foraarets skønhedssvangre Fest, ringet ind af Vintergækkens hvide Klokker, jublende hilst af Krokusblomstens aarede Bæger. Hundrede smaa Bjærgstrømme styrted hovedkuldsned mod Dalen for at melde, at Vaaren var komemn, og kom alle forsilde, for hvor de randt frem mellem grønne Bredder, stod der Primler i Gult og Violer i Blaat og nikkede: vi ve'd det, vi ve'd det, vi har mærket det før du! Pilene hejsed de gule Vimpler, og krusede Bregner og fløjelsblødt Mos hængte grønne Guirlander paa de nøgne Vingaardsmure, mens tusinde Døvnælder skjulte Murens Fod med lange Bræmmer af Brunt og Grønt og sagte Purpur. Græsset bredte sin grønne Kappe ud saa bredt og vidt, og mange pyntelige Urter de satte sig derpaa, Hyacinther med Blomster som Stjeruer og Blomster som Perler, Tusindfryd i tusindvis, Entianer, Anemoner og Løvetand og hundred Blomster flere. Og over Blomsterne paa Jorden sværved der i Luften, baaret af Kirsebærtræers hundredaarige Stammer, vel tusind straalende Blomsterøer, med Lyset skummende imod de hvide Kyster, som Sommerfugle spættede med Rødt og Blaat, imens de bragte Bud fra Blomsterkontinentet nedenunder.

Hver Dag, der kom, bragte nye Blomster, den drev dem i brogede Mønstre op af Jorden i Haverne ved Søen, den læssed dem af paa Træernes Grene dernede. Kæmpeviolerpaa Pavlovnien, og paa Magnolien store, purpurstænkede Tulipaner. Ad Stierne drog Blomsterne i blaa og hvide Rækker, de fyldte Markerne med gule Horder, men intet Sted var der dog saa blomstertæt som oppe mellem Højderne i lune, lønlige Smaadale, hvor Lærken stod med lysgnistrende Rubinkogler i det lyse Løv, thi der blomstrede Narcisserne i blændende Myriader, og fyldte Luften trindt omkring med dovende Duft fra deres hvide Orgier.

Midt i al denne Skønhed sad hun med ubesvarede Skøuhedslængsler i sit Hjerte, og det var kun en enkelt Aftenstund imellem, naar Solen sank bag Savoyens langeligt skraanende Højder, og Bjærgene hinsides Søen syntes som af brunligt, uigennemsigtigt Glas, med Lyset ligesom drukket ind i deres stejle Sider, at Naturen kunde fængsle hendes Sanser, thi da var det, naar gult belyste Aftentaager skjulte de fjærne Jurabjærge, og Søen, rød som et Kobberspejl, med gyldne Flammer tungot ind i Solrødtsgløden, syntes at gaa sammen med Himmelskæret til et stort, lysende Uendelighedshav, da var det en enkelt Gang imellem som om Længslen forstummed og Sjælen havde fundet, som den søgte.

Jo mere Foraaret skred frem, desto svagere blev hun, og snart forlod hun ikke Sengen mere; men hun var ikke bange for Døden nu, hun længtes efter den, thi hun havde det Haab, hinsides Graven at finde sig Ansigt til Ansigt med den Herlighed, Sjæl i Sjæl med den Skønhedsfylde, som her paa Jorden havde opfyldt hende med anelsesfulde Længsler, der nu var lutrede og forklarede gennem lange Livsaars stigende Savn og nu derfor ogsaa endelig vilde favne deres Maal; og hun drømte mangen en blid, vemodig Drøm om, hvordan hun i Mindet vilde vende tilbage til, hvad Jorden havde givet hende, vilde vende tilbage til det hisset i Udødelighedslandet, hvor jo al Jorderigs Skønhed altsammen, al Tid vilde være paa den anden Side Søen.

Saaledes døde hun, og Niels begrov hende paa Clarens venlige Kirkegaard, hvor den brune Vinbjærgsmuld gemmer saa mange Landes Børn, og hvor de brudte Søjler og sløromvundne Urner gentager de samme Sorgens Ord paa saa mange Tungemaal.

Hvidt blinker de frem mellem mørke Cypresser og vinterblomstrende Viburnum; tidlige Roser drysse deres Blade over mange af dem, og Jorden blaaner tidt af Violer ved deres Fod, men om hver en Tue og hver en Sten, der slynger sig de blanklövede Ranker af den blide Vinea, Rousseaus Yndlingsblomst, himmelblaa som aldrig en Himmel er blaa.

DANSKE ARBEJDERE FØR OG NU.

Af F. HUROP.

IX.

Det næste Forslag til Alderdomsforsørgelse blev stillet af **C. Berg** og **Horup** og gik i Korthed ud paa, at der udbetaltes 300 Kroner aarlig til hver Person, som havde naaet den i Forslaget fastsatte Alder (vistnok 60 Aar.) Der blev ikke skelnet mellem Værdige og Uværdige, ligesom der heller ikke blev draget Grænse mellem Trængende og ikke-Trængende. Saa vidt var Forslaget altsaa praktisk. Men da Landstinget var en decideret Modstander af slige Forslag, saa naaede det ikke at blive til Lov.

Efter dette fremsattes et af de mest mærkelige Forslag, som endnu har været forelagt det danske Folk. Det var nemlig et Forslag om Beskatning af Spiritus, saaledes at Indtægten blev det Fond, hvoraf Alderdomsforsørgelsen skulde udredes.

Forslagets Venner brugte ogsaa som Argument, at Spiritusskatten vilde bidrage til en Nedgang i Spiritusnydelsen.

Det mærkelige laa for saa vidt ikke i Forslaget om Skat paa Spiritus, men i Sammenkoblingen af to saa vidt forskellige Formaal. Befolkningens brede Lag ønskede en Lov om Alderdomsforsørgelse, men den havde ikke mange Venner i de højere Kredse. Derimod var der her en stærk Stemning for en Spiritusskat, hvilken ikke vakte stor Begejstring ude i Befolkningen.

Naturligvis blev ogsaa denne Sag drøftet paa de offentlige politiske Møder. Ved et af disse formede en Arbejder sine Argumenter mod Forslaget saaledes:

"Jeg er en Modstander af alle indirekte Skatter, fordi de skaber unaturlige høje Priser paa Levnetsmidler og Brugsgenstande og væsentlig tjener som Skattelettelse for de store Indtægter. Spiritus er ganske vist hverken et Levnetsmiddel eller en nødvendig Brugsartikel. Men den anses i alle Lande som et godt Skatteobjekt, og det samme er Tilfældet her. Det er med dette for Øje, Sammenkoblingen er sket. Thi hvis Alderdomsforsorgelsen var Hovedformaalet for Forslagets Tilbliven, vilde man simpelt hen gennemføre den særskilt uden at gøre den afhængig af Brændevinen.

Hvis en Spiritusskat virkelig medfører en større Nedgang i Forbruget, saa er dermed givet, at Alderdomsforsørgelsen ogsaa vil blive indskrænket i samme Forhold. Anser man Drukkenskaben for en Last, hvorfor vil man da gøre de Gamles Haab afhængig af, at denne Last breder sig.

Hvilket glad Vanvid er det ikke at tænke sig Forældrenes Glæde over Børnenes Drikkeri, fordi dette vil være en væsentlig Betingelse for Understøttelse i deres Alderdom.

Man har jo ikke hidtil anset det for nødvendigt at gøre Statsembedsmændenes Pensioner afhængig af bestemte Skatter, hverken paa Spiritus eller andre Artikler, hvorfor i Alverden saa dette Humbug, naar der er Tale om Arbejdere. Humbugen ligger jo i, at man vil liste en ny indirekte Skat igennem ved at dække den med Alderdommens ærværdige Kaabe."

Arbejderens Syn paa Forslaget løb for Resten parallel med Opfattelsen i alle radikale politiske Lejre, og Stemningen var stærk nok til at kvæle Misfostret.

Forslaget delte forøvrigt Skæbne med det tidligere omtalte Estrupske Forslag, det gled efterhaanden ud af Sagaen.

Den Lov, som omsider skabte Præcedens for Arbejdernes Alderdomsforsørgelse, blev vedtaget for ca. 20 Aar siden. Den gjorde Forsørgelsen til en kommunal Sag, hvortil Udgifterne delvis refunderedes af Statskassen. Det blev altsaa de kommunale Raad, som blev den bestemmende Faktor i Størrelsen af og Betingelserne for Understøttelsen. Som Følge heraf blev det af særlig Betydning for Kommunens Gamle at have en for deres Sag velvillig Kommunalbestyrelse, og der afholdtes intet Valg, uden at Forsørgelsen af de Gamle stod paa Dagsordenen. De Konservative og Moderate var som Regel meget sparsommelige paa de Gamles Konto, hvorimod Socialdemokraterne og de Radikale gav efter bedste Evne, følgelig har de siden til Partier stadig været i Fremgang ved By- og Sogneraadsvalg. Nu er der som bekendt Forholdstal-Valg, og Valgbarhed saavel for Kvinder som Mænd. Følgelig er alle Partier repræsenterede i Kommunalbestyreiserne, for saa vidt de da raader over saa stort et Antal Stemmer, at det svarer til Kvotienten.

De Gamles Stilling er ganske vist ikke

misundelsesværdig, men der er dog paa dette Omraade sket en betydningsfuld Forbedring. takket være de danske Arbejderes utrættelige Kamp for denne Sag. Enhver ny og god Sag bliver jo som Regel haanet og forvansket af de, som ikke er i Stand til at se ud over deres egen Næsetip, og værre gaar det som Regel de Personer, som bryder med det gamle og resolut stiller sig i Brechen for ny Ideer, specielt de, som har et humant Formaal. Men Forandringen fra Treseres Fattighuse til vore Dages **Alderdomshjem** er saa iøjnefaldende, at Samfundet staar i Gæld til de, som trods alle Chikanerier bar Sagen fremad, til den sejrede.

Der er i de senere Aar rejst Alderdomshjem rundt om i Danmark, hvor mange ved jeg ikke, men Dansk-Amerikanerne, som besøger Danmark, burde ikke forsømme at aflægge en Visit paa Alderdomshjemmene i Køben havn og Aarhus, og de vil ved Selvsyn lære at skatte den Udholdenhed, det frisindede Danmark har vist, ved trods alle Kneb fra Modstandernes Side at følge Kursen ligefrem mod Maalet.

Der fremkommer jevnlig i danske Blade Meddelelse om, at denne eller hin Fattiggaard er nedlagt. Gid den Tid snart maa komme, da den sidste Fattiggaard i Danmark sættes til Auktion eller rives ned. Kun det mest uhyggelige af Arten burde bibeholdes og fredes som et historisk Mindesmærke, for at dette kan tjene de kommende Slægter som Advarsel mod at synke hen i sløv Ligegyldighed overfor Politik og humane Formaal.

Havde Danmark ikke haft de sidste 50 Aars politiske Kampe, vilde Fattiganstalterne af Tresernes Type endnu have været Normen for de ulykkelige Gamles sidste Tilflugssted.

Tillad mig endnu et Øjeblik at dvæle ved det alt andet end lyse Billede fra Fortidens Fattiganstalter. Jeg tilbragte nogle af mine Barndomsaar i Landsbyen **Kristrup** i Nærheden af Randers. Byen havde naturligvis et Fattighus; det var lille og uanseligt og laa paa en Knold i Byens Grusgrav. Der var fire Rum, smaa og lave, og hvert Rum var optaget af en Familie. Der var to Indgangsdøre, en i Syd og en i Nord. Mellem disse to Døre strakte sig en afskildret Forstue, som i Midten havde et aabent Fyrsted, hvor alle fire Familier kogte deres Mad, naar de da havde noget at koge. Komfur var der selvfølgelig ikke Tale om. Man hængte Gryden paa en Jærnkrog eller satte den paa en Trefod. Naar Børnene ikke var i Skole, var de ude at tigge, særlig i de omliggende Byer, og kom saa om Aftenen slæbende hjem med en Kurv delvis fyldt med tørt Rugbrød, Osteskorper og Kødben. At Børnene af dette Liv risikerede at blive aandelig ødelagte faldt ikke Sognets vise Fædre ind, og hvis de skænkede det en Tanke, lod de det i hvert Fald blive derved. Gode Tanker er jo værdiløse, hvis de ikke følges af tilsvarende Handlinger; for saa vidt var det jo ligegyldigt, hvad Sogneraadene **tænkte**.

Fattighusets Beboere nød ikke stor social Anseelse, om de fortjente noget saadant, ved jeg ikke. Men en Episode fra den Tid vil give et Billede af Raaheden mod og Foragten for Fattigfolk. To af Fattighusets kvindelige Beboere gik en Dag i Høstens Tid ud for at tigge. Med deres Kurv kom de til en stor Gaard i Nærheden af Landsbyen **Væth**. Her var man i Færd med at køre Korn hjem og sætte det i Stak. En paa Egnen for sine gale Streger kendt Person stod paa Stakken og tog imod. Da han saa Konerne komme med deres Tiggerkurve, sprang han ned fra Stakken, kastede en af dem omkuld og voldtog hende, medens de andre Høstfolk stod og saa til, morende sig storartet over Bedriften.

Saa lidet Hensyn toges til Fattighuskonen, at Sagen ikke blev gjort til Genstand for Politiundersøgelse. Naturligvis var Meningerne paa Egnen meget delt, hvad selve Begivenheden angik. Personens Anseelse var forud saa medtaget, at han intet Skaar led ved Bedømmelsen.

Betegnende er blot, at Tilskuerne grinede, i Stedet for at tage Fyren i Kraven, før Forbrydelsen blev begaaet.

(Fortsættes.)

TIL EN VEN.

Lyse Drømme, — gode Ven,
Bladet vender sig igen
for et Aar i Møde.
Hvad det lover paa sin Gang
føles efter Dagen lang —
gennem Kamp og Øde.

Livet er for os en Strid
i et Haab om bedre Tid —
mon den Tid vil komme?
Bare haabe, ej forknyt,
hver en Dag kan bringe Nyt,
inden Kvæld er omme.

Du saa lykkeligt kan le,
hvor saa mange raaber Ve!
for de mindste Vunder.
Hvorfor ogsaa se saa sort,
naar et Smil kan jage bort
alle Døgnets Onder:

Dyrk din Drøm og hold dit Smil —
nyd kun Livets bedste Hvil
gennem Lys og Skygge.
Den, der haaber, har ej Hast,
prøver — selv om meget brast —
videre at bygge.

J. V. GJERDING.

RETTELSE. Paa Side 100 i dette Nr. af Uglen har en gal Linje indsneget sig og forstyrret Meningen. Der skal staa:

. . . Korell har af og til staaet op for, hvad han troede var rigtigt; han har taget sine Klø, naar han ikke kunde undgaa dem, og sidst men ikke mindst har han til Trods for sin tarvelige Stilling ved et tarveligt Blad været i Stand til at skabe sig en Del Venner og en ikke ringe Forenings-Popularitet . . .

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

San Francisco Office
E. H. Rasmussen.....Business Manager
184 Castro Street

Los Angeles Office
J. V. GJERDING.....Business Manager
5916 Crocker Street

Oregon og Washington
F. HUROP .....Business Mgr.
Enumclaw, Wash.

Philadelphia Office
CHRISTIAN HARMSEN....Business Mgr.
618 North 16th Street

Salt Lake City Office
MISS BEATRIX IVERSEN..Business Mgr.

Issued the 15th of each month. $1. per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 15. APRIL 1910.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Atter har Chicago-Logerne af Dansk Brodersamfund gjort et Forsøg paa at forhindre Konventionen i Fresno, og et Forslag om at afholde den i en By i Mellemstatrene er af den Eksekutive Komite omsendt til Logerne for "referendum vote." Selvfølgelig indeholder Kommentaren de samme fabelagtige Udgifter, som Fresno-Logen Gang efter Gang har vist var unøjagtige, og som selve den Eksekutive Komite har reduceret med mindst $10,000.

Men dette Forslag burde af den Eksekutive Komite været erklæret "ude af Orden;" thi ingen kan her i Amerika lave en Lov eller Lovforandringer, DER HAR TILBAGEVIRKENDE KRAFT, og som vil forandre den Resolution, der blev vedtaget i Council Bluffs i 1906.

Og hvis, hvad vi ikke tror, dette Forslag skulde blive vedtaget, da udsætter vi D. B. S. for en stor Fare; thi hvis senere en Strid mellem et Medlem eller hans efterladte og Overbestyrelsen skulde blive bragt frem for United States Domstole, da vilde alle de Love, der blev vedtaget ved denne Konvention i 1910 blive erklæret ugyldige, fordi Konventionen var ulovlig afholdt.

Konventionens Afholdelse i Fresno er vedtaget paa lovlig Maade, og ingen Lov eller Grundlovsforandring kan have TILBAGEVIRKENDE Kraft og forandre Konventionsstedet.

Igen og igen har Medlemmerne af D. B. S. gennem Afstemning vist, at de ikke ønsker nogen Forandring; dette alene burde have været tilstrækkelig Grund for den Eksekutive Komite til at nægte at ødsle mere Papir og Porto paa ulovlige Referendum-Forslag.

DANMARKS-BYGNINGEN.

Det var med en vis Forbavselse, at vi læste i Den danske Pioneer om den Strid mellem de Danske i Kalifornien i Spørgsmaalet om den danske Udstillingsbygning i 1915; men da vi absolut intet havde hørt om denne Strid, og da "Bien" ogsaa udtalte sin officielle Uvidenhed, slog vi os foreløbig til Ro, mens vi dog paa samme Tid søgte at regne ud, hvor.edes og hvorfor D. D. P. havde begaaet denne Fejltagelse.

Vi er bange for, at D. D. P. har søgt at efterligne Sherlock Holmes og har ræsonneret saaledes: Naarsomhelst en Sag bringes op, er der altid en Lejlighed for os til at rakke den til — det er jo kun menneskeligt — ergo maa der ogsaa i Kalifornien være Folk, der rakker ned — Punktum Finale: disse Folk, som vi endnu ikke har hørt fra eller om, maa alligevel eksistere, og vi vil give dem over Næbbet.

Tankegangen kom saa naturlig for den danske Pioneer, at vi for denne Gang vil tilgive den.

Hvad selve Bygningen angaar, da er den selvfølgelig endnu ikke opført, ej heller er Planerne færdige; men det forsikres fra paalidelig Kilde, at den midlertidige Komite i en nær Fremtid, i hvert Fald før Aaret er ude, vil gaa alvorlig til Værks.

De alvorlige, manende Ord, som Uglen igen og igen har sagt om denne Sag, har

overbevist Komiteen om, at det for det første er nødvendigt at sætte sig i Forbindelse med Udstillerne hjemme; for det andet med Hovedkomiteen for Udstillingen, og sidst men ikke mindst, at den nuværende Komite kun er midlertidig og maa, naar Arbejdet skal lykkes, vige Pladsen for en Komite, der repræsenterer alle Danskerne paa Paeifikkysten.

Vi haaber at høre i en nær Fremtid, at den danske Forening "Dania" af Kalifornien ved Konventionen i Salinas har tegnet sig for en større Sum, f. Eks. $1000, til denne Sags Fremme; saa længe "Bien" har faaet Ideen, og de rette Daniamænd er paa Komiteen, synes vi, at de Delegerede rolig kan stemme derfor, især naar de husker paa, at der er fire flere Konventioner før 1915, paa hvilke dette Beløb kan blive enten fordoblet eller taget tilbage, om Stemningen skulde forandre sig.

Den udsendte danske Konsul vil kunne yde Komiteen stor Hjælp i Forhandling med den danske Regering, og Udstillerne i Danmark, og gennem vort Kendskab til Konsul Bøggild er vi vis paa, at han vil betragte det som en Æressag, at Danmark bliver repræsenteret saa fyldigt og værdigt som muligt i San Franeiseo i 1915.

BØGGILD-TOURNEEN.

Endelig er det da lykkedes at vække de Danske i Kalifornien til Forstaaelse af den Betydning, som Professor Bøggilds Besøg rummer.

James MadisonKomiteen har ladet høre fra sig, og her i Fresno har det danske 'Creamery," Loge Nr. 67, D. B. S., og Thor Nr. 5 af Dania, vedtaget at indbyde ham og nedsat en samlet Komite til at arrangere et eller flere Foredrag.

Uden at forlange Æren for nogen Ide henstiller Uglen i al Ærbødighed til rette vedkommende, nemlig James Madison, at forhandle med de to Universiteter om Afholdelsen af eventuelle Foredrag paa Engelsk ved samme. Fra paalidelig Kilde har vi erfaret, at Bøggild kan tale paa Engelsk og allerede er indbudt til at holde Foredrag ved flere Universiteter i Mellemstaterne. Statsuniversitetet i Berkeley, Kalifornien, har navnlig i de sidste Aar lagt særlig Vægt paa de agerdyrkende Fag, særlig Mejeri og Smørproduktion, og vil sikkert være glad ved at høre et Foredrag fra Verdens største Autoritet paa disse Omraader.

Ved Konventionen i Salinas vil James Madison have en ypperlig Lejlighed til at bringe Sagen frem og faa de delegerede interesserede, saa at Bøggild, naar han kommer, vil faa en glimrende Modtagelse, og de danske Landmænd i Kalifornien fra Ferndale til Los Angeles tilfulde kan nyde Fordel af hans Vejledning og fortræffelige Kundskaber.

Lad os ogsaa i denne Sag vise Mellemstaternes Profet, at de Danske paa Paeifikkysten er enige om at føre igennem, hvad der dur og har Betydning.

NATIONALFESTEN I CHICAGO DEN 5. JUNI.

DR. KJÆRBYE INDBYDES TIL AT HOLDE FESTTALE.

For ca. en Uge siden modtog Dr. Kjærbye en Indbydelse fra Komiteen for Nationalfesten i Chicago til at holde Talen ved Festen den 5. Juni.

Doktoren har modtaget det ærefulde Tilbud.

Nationalfesten sidste Aar var den største danske Fest, der nogen Sinde er blevet afholdt i Amerika, og alt tyder paa, at den i Aar vil blive endnu større.

Alle danske Foreninger har sluttet sig sammen og sendt Delegerede til en fælles Komite, der skal arrangere Festen, og det er denne Komite, der har sendt vor Fresno-Doktor Anerkendelse i Form af en Indbydelse.

"B." og "N."

Det er os altid en Glæde at notere, naar vore Kolleger i Pressen viser Tegn paa Udvikling og Forbedring, og vi søger saa vidt mulig at kaste Kærlighedens Kaabe over deres Fejl og Mangler.

Vi noterer derfor med Beredvillighed den Kendsgerning, at baade "Norden" og "Bien" offentlig udtaler som deres Overbevisning, at D. B. S.'s Assuranee maa omordnes og forbedres. At de begge samtidig forsikrer, at de længe har vidst det, kunde jo give Anledning til en Kommentar, men det vil vi ikke — vi er for glade over at erfare, at det Arbejde, som Uglen i det sidste Aar har gjort, bærer Frugt; thi hvis det er lykkedes os at overbevise to saa konservative og abonnentkrybende Kolleger, da er der Haab om, at de mere frisindede og modige Medborgere alle har faaet et klart Syn paa Sagen og vil handle derefter.

Uglen har altid følt sig ligesom Sædemanden i Lignelsen, hvis Korn faldt paa Stengrund og i god Jord, men at vore Korn var irodige nok til at skyde Rødder og bære Frugt paa den haarde Stengrund, det overgaar vore dristigste Forventninger og giver os Haab og Mod for Fremtiden.

SKANDALØST!

"Nordlyset" i New York er kommen meget tarveligt ud af en Kontrovers med 'Dansk-Amerikaneren" samme Steds. "Nordlyset" har taget Parti for en Døgenigt, eller hvad man skal kalde en Mand, der er ond mod sin Familie, og som af sin Søn betegnes som en "stor Laban" — kort sagt en Mand, der lader sine nærmeste sulte, og som sporenstregs tager til Amerika for at opkræve Skadeserstatning for den tilskadekomne "umyndige" Søn.

Sønnen er, efter hvad der foreligger, paa uegennyttig Vis bleven hjulpet til en klækkelig Erstatning for den ham paadragne Legemsskade, og det er navnlig en dansk Mand, Dommer Georg Rander, der har taget sig af hans Sag og igennem sin Indflydelse og sit Arbejde bragt ham frelst over de juridiske Skær. Enhver, der er fortrolig med Forholdene i Amerika, ved, hvor vanskeligt det er for Smaamand at faa sin Ret overfor store Korporationer, ved, hvorledes disse ved Hjælp af "briefs" og "transcripts" etc. kan gøre det aldeles umuligt for den fattige Komprahent at føre sin Sag.

Af alle foreliggende Oplysninger fremgaar det med største Tydelighed, at Dommer Rander har taget sig af den tilskadekomne unge Landsmand med Uegennytte og stor personlig Opofrelse, og at det fornemmelig maa skyldes ham, at den tilskadekomne i det hele taget fik noget.

Derfor maa Nordlystes Insinuationer vedrørende Dommer Randers personlige Hæderlighed i denne Sag i høj Grad beklages. Bladet har i saa Henseende intet andet at støtte sig til end en daarlig Faders Had og Skuffelse over ikke at komme i Besiddelse af den paagældende Erstatning for Sønnens Ulykke.

Vi skulde ikke have taget os af denne Sag, hvis ikke andre Blade havde kolporteret Nordlysets og den griske Faders Slagder. Men da dette er sket, synes vi, at der tilkommer Hr. Rander Oprejsning i saa vide Kredse som mulig.

For Resten troede vi, at Nordlyset var pynteligere end som saa, og at det i et saa tydeligt Tilfælde som det foreliggende vilde have betragtet det som en Selvfølge at give Rander sin Tak og Paaskønnelse, selv om det skulde have bidt i det sure Æble ved at handle i Harmoni med Konkurrenten "Dansk-Amerikaneren."

Det vilde i hvert Fald i Omverdenens Øjne have taget sig bedre ud.

John Larsen har i forrige Nummer af Bien begaaet en "Oversættelse" af "Kong Kristian stod ved højen Mast," der i paafaldende Grad ligner Longfellows bekendte Oversættelse. Hr. Larsens Ændringer i denne er ikke heldige; hvor f. Eks. Longfellow siger "in mist and smoke," laver John det til "in mist and steam." Men maaske har John syntes, at Kristian i det hede Øjeblik kunde trænge til en kølende "steam."

DØDFØDTE PROJEKTER.

For et Blad som Uglen, der hverken hører til nogen Klikke eller har nogen Kombination med andre Blade, er det ganske interessant at iagttage og kommentere over de forskellige dansk-amerikanske Foretagender. Som nu f. Eks. Hedesagen: et Parti ledet af den danske Konsul Hansen i Chicago og støttet af Den danske Pioneer og Dansk-Amerikaneren, søger at samle Penge ind til at bevare et Stykke original Hede, og Hedeselskabet, støttet af Nordlyset og Rasmussen søger at tegne Aktier til at opdyrke Heden for.

Gensidig kan de Herrer intet godt se i det modsatte Partis Plan, og i den Henseende maa vi give dem begge Ret.

Thi den danske Regering har allerede sat til Side en Strækning oprindelig Hede som et Slags geologisk Fremtidsmuseum, og hvad angaar en Aktietegning til Fordel for Hedens Opdyrkning, da synes det os nærmest et Forsøg paa at samle Penge ind til et velgørende Formaal, og skulde derfor fremsættes saaledes. Aktierne er og vil jo altid være aldeles værdiløse, i hvert Fald i denne Menneskealder.

Den sidste Plan kunde vi til Nød bifalde, hvis Opraabet blot simpelt galdt frivillige Bidrag til Hedens Opdyrkning; der vilde saamænd komme ligesaa mange (eller rettere faa) Penge ind, selv om denne Aktietegning med Udsigt til Profit i Aaret 2000 var udeladt.

Men det morsomste er ikke Planerne i sig selv; thi de er kun ny Symptomer paa den kroniske Sygdom, som i de sidste Aar har hersket herovre mellem de prominente eller would-be prominente Dansk-Amerikanere. For en udenforstaaende som Uglen er Pressens Inddeling i to Partier og begges fortvivlede Forsøg paa at høste Ære, sætte alvorlige Ansigter op og vælte sig i Fædrelandsfloskler, det aller mest grinagtige. Det minder om Agurketiden i Pressen hjemme, hvor smaa, ubetydelige Begivenheder maa tværes ud og pustes op for at fylde Spalterne, naar Sommeren gør Nyhederne faa og Hjernerne sløve. Og det er kun, fordi der er en kronisk Agurketid i den dansk-amerikanske Presse, at alle disse Planer i det hele taget bliver omtalte.

Summa summarum: den danske Regering vil selv bevare et Stykke oprindeligt Hede, og Dansk-Amerikanerne kan nu som altid sende Bidrag til Hedens Opdyrkere — det danske Hedeselskab.

Begge Foretagender er dødfødte og fortjener ikke en Gang en hæderlig Begravelse. Fred være med deres Støv!

AABENT BREV TIL DE DELEGEREDE OG MEDLEMMER AF DET DANSKE BRODERSAMFUND.

(Fra C. P. Kjærbye, Fresno, Cal.)

Nr. 3.

Om end jeg er bange for at trætte mine Læsere med et saa tørt Æmne som D. B. S.'s Assurance, anser jeg det dog for nødvendigt endnu en Gang at vende tilbage til det; thi der er 18,000 danske Familier i de Forenede Stater, der mere eller mindre stoler paa denne Assurance, og det Ansvar, som paahviler den næste Konvention, vokser i Omfang og Dybde, jo mere jeg tænker derpaa.

Som jeg til Dels omtalte i mit sidste Brev, maa det være indlysende for ethvert fornuftigt Menneske, at **hvis en Assurance skal bestaa, da maa ethvert Medlem betale ind aarlig en saadan Sum, at denne med Rente og Renters Rente indenfor hans naturlige Levetid (efter amerikansk Statistik) vil beløbe sig til det Beløb, han venter udbetalt til sine Arvinger.** Den aarlige Sum vil naturligvis variere i Forhold til de Procenter, som Reservefondet giver; men hvis vi sætter 4 pCt. som en Gennemsnitsindkomst, tror jeg, der ikke regnes meget forkert, og hvis vi optog Hurops Ide og lod hver Loge bestyre sit Reservefond, da kunde vi sikkert faa mere. Lad os f. Eks. forestille os, at det nuværende Reservefond olev fordelt mellem Logerne i Forhold til deres Medlemmers Assuranee, og for Nemheds Skyld lad os sige, at vi har $8 i Reservefondet for hver $1000 Assurance, da vilde en Loge med $150,000 Assurance (ca. 150 Medlemmer med $1000 Assurance hver) have at bestyre $1200 og tillige som Loge være ansvarlig overfor Overbestyrelsen for samme. En saadan Sum kunde let udlaanes mod god Sikkerhed i Vesten for 7 pCt. Netto og i Østen for 5 pCt., og hvis vor Assuranceskala var beregnet efter 4 pCt., vilde denne Tilvækst i vore Indkomster gøre meget i Retning af at oprette den Mangel paa tilstrækkeligt Reservefond, som vi nu lider under.

Det er ikke min Mening, at vi gamle Medlemmer skulde betale "assessment" efter vor nuværende Alder, men efter den Alder, i hvilken vi oprindelig forenede os med D. B. S.

Hvis Overbestyrelsen alene skal bestyre Reservefondet, vil vi være nødsagede til at vælge Mænd, der har specielt Uddannelse som Finansmænd, og maa betale dem for deres Tid og Indsigt, og vi sværer samtidig i den Fare at faa Mænd, der ikke er ærlige eller er udygtige; thi "surety-bonds" og andre Forsigtighedsregler ser godt ud paa Papiret, men er i Virkeligheden ret upaalidelige.

Hvis Hurops Plan bliver bragt i Anvendelse, vilde hver Loge og alle Medlemmerne være ansvarlige for deres Del af Reservefondet, og hvis det gik tabt, vilde de selv lide derunder mere end Resten af D. B. S.'s Medlemmer. Det er saare let for 2—3 Logefilidemænd at anbringe nogle faa Tusind Dollars i gode Sikkerheder, men jeg tror, det gaar mange som mig — jeg turde ikke paatage mig at forvalte flere Hundrede Tusind af andre Folks Penge.

Dog nok herom; tilbage staar den Kendsgerning, at den næste Konventions Delegerede bør hver især føle det som et personlig Ansvar overfor de 18,000 danske Familier, at D. B. S.'s Assurance bliver gjort sikker og varig.

Ingen "Gaaen paa Akkord" eller halve Forholdsregler, ingen "Given ind" for at opnaa personlige Æresbevisninger; — ærlige, solide Forretningsprincipper alene bør være afgørende i deres Arbejde.

Som Medlem af Assurance-Komiteen ved sidste Konvention bærer jeg personlig en Del af Ansvaret for, at vi ikke gjorde mere sidste Gang; men det var den Gang helt nyt for mig, og først efter min Hjemkomst begyndte jeg at indse, at det var ikke et Spørgsmaal, som noget almindeligt Menneske kunde sætte sig ind i i Løbet af nogle faa Dage; men netop fordi jeg føler mig skyldig, har jeg stræbt siden efter bedste Evne og ringe Midler at gøre mit til, at Fejlen bliver rettet næste Gang, og kun ved en aaben, offentlig Diskussion af dette Spørgsmaal — uden Omsvøb eller Hemmelighedskræmmeri — kan dette naas. Intet har været fjernere fra vore Tanker end det at skade D. B. S.; kun Kærlighed til, hvad der er dansk, og en stærk Følelse af D. B. S.'s fremtidige Betydning i det dansk-amerikanske Folk, har været Drivfjedren i dette Arbejde og har bragt os til at ignorere alt det Smuds og Had, som Smaalighed og Uvidenhed har slynget i Ansigtet paa os, der offentlig har taget Kampen op for Reform indenfor Assuranceområdet.

Vi har altid husket paa, at det er ikke nok, at en enkelt Dansker her og der forstaar, at vi har Ret, men Maalet maa være, at ethvert af de 18,000 Medlemmer af D. B. S. bliver overbevist — og da først da er Kampen vundet og Fremtiden for D. B. S. lys og sikker.

Jeg vil anbefale enhver af de valgte Delegerede at købe "the Fraternal Monitor," Rochester, New York. Bogen koster en Dollar og indeholder en Mængde værdifulde Oplysninger om "fraternal societies" samt Assurancetabeller og Beregninger, der er absolut paalidelige. Bogen udgives aarlig og er i sin hele Aand gunstig stemt for "fraternal societies" og giver et udmærket Overblik over de forskellige Selskabers finansielle Standpunkter. D. B. S. er ikke omtalt i samme, men Beregningerne og Tabellerne kan ligesaa vel anvendes paa vort Selskab som paa de andre. Ingen Delegeret har moralsk Ret til at komme til Fresno-Konventionen næste Oktober uden at have nøje sat sig ind i dette Spørgsmaal; thi D. B. S.'s hele Fremtid staar og falder med denne Sags rette Løsning.

TIL DE DELEGEREDE TIL DANSK BRODERSAMFUNDS KONVENTION I FRESNO.

EMIGRANTERNE OG DANSK BRODERSAMFUND.

Det er fra alle Sider anerkendt, at **Tilgangen** til Dansk Brodersamfund for en væsentlig Del beror paa Indvandringen fra Danmark.

Der er fra forskellige Sider fremsat Tanken om at oprette et Bureau i New York og derfra lede Strømmen ud over de Forenede Stater. Jeg er t. Eks. enig med Hans Donnergaard i, at Dansk Brodersamfund kan gøre meget for vore tilrejsende Landsmænd ved, at Logerne vælger en staaende Komite paa tre Medlemmer til at give regelmæssige Rapporter om stedlige Forhold og iøvrigt give Nyankomne ønskelig Vejledning.

Men jeg er noget betænkelig ved Forslaget om et New York Bureau. Det er et **kostbart og unødvendigt Mellemled** og vil tillige i mange Tilfælde foraarsage Emigranten unødvendige Udgifter og Tidsspilde, særlig da Bureauet under mindre gode Perioder ikke altid vil være i Stand til at anvise Emigranten en til hans Evner passende Plads at rejse til.

Det synes mig at være langt mere praktisk at lade Loge-Rapporterne gaa direkte til Danmark, f. Eks. til de samvirkende Fagforbund i Danmark. Disse vil saa optage Rapporterne i deres Medlemsblad og derved sprede Meddelelsen ud over Landet.

Fordelen herved er, at den vordende Udvandrer kan skonne, om Forholdene i Amerika giver, **netop ham** Udsigt til at vinde fremad i det for ham ukendte Land, og i saa Fald kan han før Afrejsen bestemme sig for den Plads, som synes at svare bedst til hans Evner og Erfaring.

Han undgaar i saa Fald et unødigt Ophold i New York. Jeg har for længere Tid tilbage forespurgt Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund i Danmark, om de eventuelt vilde samarbejde med Dansk Brodersamfund om dette Formaal, idet jeg gjorde opmærksom paa, at Sagens heldige Løsning vilde bero paa Konventionen i Fresno. De svarede med et bestemt Ja! De bad mig endvidere om at bistaa ved Samarbejdets Etablering. Altsaa fra den Side vil Sagen møde al ønskelig Velvilje. Min Plan er foruden de forannævnte Rapporter, ogsaa at de Emigranter, som medbringer Anbefaling fra Foreningerne i Danmark og kan bestaa den af D. B. S. foreskrevne Lægeundersøgelse, straks kan optages som Medlemmer af Dansk Brodersamfund uden at vente de nu foreskrevne tre Maaneder. Det er jo særlig den første Tid, at Emigranten trænger til venlig Raad og Bistand. Brodersamfundet vil derved vinde unge kraftige Medlemmer og Emigranten Venner.

Til Gengæld vil de samvirkende Fagforbund være en Støtte for Medlemmer af Brodersamfundet, som eventuelt under et Danmarksophold trænger til en Vennehaand.

Naturligvis kan Samarbejdet jo ogsaa udvides til, at omfatte andre Organisationer, naar Arbejdet først er paabegyndt.

Af Hensyn til de samvirkende Fagforbund og det paatænkte Samarbejde bedes de Delegerede og Logerne tage Sagen op til Debat og venligst lade mig vide pr. Brev, om Sagen kan vente Logens og den Delegeredes Stotte paa Konventionen. Hvis et Flertal stiller sig venlig til Sagen, vil jeg lade Meddelelsen derom gaa videre til "De samvirkende Fagforbund," og der vil blive arbejdet for Sagens Fremme i den Aand, som ovenfor anført, naturligvis med de .Endringer, som Konventionen eventuelt vedtager.

Ved denne Plans Gennemførelse vil vi komme i Forbindelse med op imod **et Hundrede Tusind danske Arbejdere**, og det er jo fra deres Lejr, at Emigrationen væsentlig sker. Fagforbundene omfatter Arbejdere af alle Arter baade for **By og Land** og maa følgelig anses for en meget god Forbindelse.

Hvad der ikke mindst er en Fordel, er, at den ikke vil paalægge Overbestyrelsen eller Oversekretæren noget forøget Arbejde og vil praktisk talt ikke koste Brodersamfundet en Cent. Der bliver kun Komiteernes Arbejde og den Ubetydelighed, som Porto for Rapporter og Korrespondance koster.

Men for ej at forhale Tiden til ingen Nytte, saa skriv, hvad De tror om Sagen, snarest til Eders

Med broderlig Hilsen.
F. HUROP,
Enumclaw, Wash.

DR. BIRCK.

I Følge Meddelelse i de sidst ankomne danske Aviser er den populære og højtbegavede Politiker, Folketingsmanden for Københavns 4de Kreds, **Dr. polit. L. V. Birck** udnævnt til Professor i Statsvidenskab ved Københavns Universitet fra 1. Januar 1911 at regne.

Dette maa betragtes som en betydelig Gevinst for det statsvidenskabelige Fakultet, og som en stor Ære for den unge kun 38-aarige Videnskabsmand. Men paa den anden Side medfører Udnævnelsen et stort og følelig Tab, idet Dr. Birck samtidig — i Følge en udsendt Proklamation til sine Vælgere, agter at trække sig ud af dansk Politik.

Dr. **Birck** var en af de Politikere, det danske politiske Liv daarligst kunde undvære. Hellere maatte et helt Dusin andre Folkerepræsentanter have nedlagt deres Mandater! Dr. Birck var Rigsdagens yngste, friskeste og interessanteste Element. Han traadte ind i Tinget 1903, og i Løbet af kort Tid lykkedes det ham at blive en af Rigsdagens populæreste og betydeligste Mænd — en Mand, hvis politiske Taler hørtes af **alle** Partier med lige stor Interesse, og hvis eminente Begavelse gjorde ham til en af Autoriteterne i dansk Politik.

Som den nuværende Finansminister, Dr.

Edvard Brandes skrev i en af "Politikens" Kroniker i Forfjor: "**Dr. Birck** — den af alle Rigsdagens Talere, der mere end nogen anden har baade Tingets og Københavnernes Øre . . . "

* * *

Der vil blive tomt og trist i dansk Politik ved **Dr. Bircks**. Udtræden. Han var baade Rigsdagens vittigste og bedste Taler og dens hurtigste og skarpeste Hjerne. Og hans store og alsidige Kundskabsfylde og hans lynsnare Evne til at trænge til Bunds i en hvilken som helst, selv nok saa indviklet Sag, gjorde ham til en af Folketingets betydeligste Kræfter.

Det var en Nydelse af Rang at høre **Dr. Bircks Taler.** Elegant og smidig, kølig og fornem slyngede han sine Repliker ud . . . snart manende og alvorlig . . . snart med bidende Ironi og flængende Vid. Han kunde **spidde** en Modstander med en eneste Replik — gøre ham stum ved en let henkastet men ætsende skarp en-passant Bemærkning. Hans Slagfærdighed var fænomenal, hans Vid lynende — og fra Rigsdagsbordene og Tilhørerlogerne bruste Jubelen imod ham . . . Intet Under, at Dr. Birck var en af Københavns mest populære Politikere. Og det var ikke blot indenfor Højres Rækker, men indenfor **alle** Partier. Jeg har hørt ham paa radikale Møder, hvor han talte mod de radikale Ledere under Jubel, og jeg har hørt ham paa store Arbejdermøder, hvor han **tog** den mægtige Forsamling og hilstes med stormende Ovationer. Og naar det vel-disciplinerede danske Arbejderparti hylder en Modstander med Begejstring — ja, saa maa det være en Politiker af Guds Naade . . .

* * *

Dr. Birck er den fødte Politiker. Han ejer det store personlige Mod og den straalende Uforfærdethed, der er saa sjælden i vore Dage — og især i vore Dages Politik!

Han er en politisk Fribytter. Hans Anskuelser er ofte langt mere frisindede end Social-Demokraternes! Gang paa Gang sprængte han ud fra sit Partis Mure og stemte **der**, hvor Retten efter **hans** Overbevisning fandtes! Og han var stærk, netop fordi han saa ofte stod alene . . . Hvem huskér ikke hans store geniale Brandtale mod **Alberti** — hvor han gav den mægtige, politiske Kolos Grundstødet? Og hans djærve og rammende Udfald mod Sagfører- og Bankspindelen? Og sidst, hans Sprænging af Partiet, hvor han dannede sin 6-Mands- Gruppe, den, der styrtede **J. C. Christensen** og Ministeriet **Holstein-Ledreborg?**

Dr. Birck var ikke blot den store Taler og den vidtskuende Politiker med Marskalstaven i Tornystret — han var ogsaa **Mandfolket i den danske Politik!** Han var "Sværdet og Flammen," som **Heinrick Heine** siger i et af sine Digte. Han er den Messias, som dansk Politik venter paa — han er Herren i Junglen!

* * *

Og nu glider han altsaa ud, af det danske politiske Liv, der saa uendelig daarlig kan undvære ham. Men forhaabentlig, ja sikkert er det kun for en Tid. Foreløbig vil han faa rigt Brug for sine Evner ved den ansvarsfulde Universitetspost. Men han vil sikkert, naar Tidens Fylde kommer, atter drage sejrrig ind paa den politiske Arena som **Cæsar** i Spidsen for sine Legioner. . . ..Og **da** vil det danske Folk, og den mægtige Garde af **Ungdom**, hvis forgudede Fører han er, hilse ham med Jubel og Begejstring! Thi — som det gamle Ord siger —: **hvor Ungdommen er, der er Fremtiden!**

OSCAR OLAFSSON.

NORDENTOFTS RESIGNATION.

Meddelelsen om Professor Nordentofts Resignation som Forstander for Grand View Seminarium er blevet gjort til Genstand for en udførlig Diskussion i den dansk-amerikanske Presse.

Saa vidt man kan se, er Nordentofts Resignation en naturlig Følge af, at han ikke var Pladsen voksen.

Han er utvivlsomt en vel uddannet Mand med ikke ringe Evner som Lærer; han har gjort sit Bedste for at højne den teoretiske Uddannelse af vore Præster herovre og har naturligvis derved mødt en Del Modstand fra Uvidenhedens Side, men dette at være en dygtig Lærer og den rette Forstander er to vidt forskellige Ting; thi det kræver en stor og bred Personlighed til at være Forstander, og en saadan er Nordentoft ikke i Besiddelse af.

Forstanderen — særlig for en dansk Præsteskole i Amerika — burde være i Stand til ved Siden af den teoretiske Uddannelse at give de unge Mænd en Gnist af den hellige Ild med i deres Sind paa deres Vej i Livet. Han burde kunne vække hos dem en Begejstring, der vil vare og bære dem over Vanskeligheder; han burde holde tilbage og sigte ud de unge Mænd, som ikke egner sig til denne Virksomhed i Stedet for at sende dem ud til et Arbejde, som de ikke evner, og hvor de gør mere Skade end Gavn.

Paa dette Omraade er Nordentoft "vejet og fundet for let." hau mangler Personlighed til denne Stilling. Man kan jo ikke lave en Aandens Stormand af enhver teologisk Kandidat, om han saa har den allerbedste Karakter til sin Eksamen.

Det bør haabes, at hans Efterfølger maa blive den rette Mand, ihvorvel man maa indrømme, at han vil blive vanskelig at finde. De store Personligheder vokser ikke paa Træerne, men hvis den dansk-amerikanske Verden nogen Sinde trængte til en Stormand, da er det nu, som Forstander for den vigtigste dansk-amerikanske Kulturanstalt.

K.

Sent er bedre end aldrig. Da Salinas sidste Gang havde Dania-Konvention — i Aaret 1897 — sendte 'Nikotin' pr. Honnør en Festsang, der skulde have været afsunget ved Banketten. Den naaede aldrig sit Bestemmelsessted, men en Afskrift af Sangen er opbevaret, og nu bringer Uglen den med sig

Boost, and the World Boosts with You;
Knock, and You Knock Alone—
BUT BE SURE TO BUY YOUR MEAT AT THE
LAYTON MARKET
1835 Mariposa St.—Fred Anderson.

til Salinas i Aar. Vi ser i Aanden de Delegerede siddende ved Banketten og synge med Begejstring ud af Uglen. Klem bare paa — her er den:

Vor Mor derhjemme.

(Tone: Udi Kampen de Riddersmænd drage)

Nu er Tiden ad Morgen derhjemme,
og nu stiger vel Solen af Øst —
I kan tro, den har noget i Gemme
paa sin Færd mod Amerikas Kyst:
Tusinde ømme
Tanker og Drømme
over de skillende Strømme.

Der er hygget og puslet og pillet
om et Savn baade lonligt og lydt,
der er set paa vort blegede Billed,
saa det atter fik Liv og blev nyt; —
Dagene rinder,
Aarene svinder —
ak! disse hviskende Minder!

Der er stirret saa langt over Engen,
som en Gang vore Fødder har traadt;
der er dvælet med Omhed ved Sengen,
hvor vi drømte saa trygt og saa godt.
Tiden og Støvet
knuged og sløved —
dig, lille Mor, har den prøvet.

I Alverdens forskellige Ender, —
om vi flænges at Fjæld eller Torn,
vil hun komme med kærlige Hænder,
som hun plejed at komme tilforn:
bære og briste —
een Ting vi vidste,
hun kendte Raad til det sidste.

Vid er Vejen, som Afstanden maaler,
og man mister de vigende Spor;
men i Solgryets varmende Straaler
er der Bud fra vor trofaste Mor.
Hid vil det drage, —
did skal det tage
Hilsen og Hyldest tilbage!

UGLEGILDET.

Lørdag den 26de Marts blev det første "Uglegilde" afholdt, og foruden Uglens Redaktør og Medarbejdere havde omtrent 30 Danske givet Møde. Det var jo altid en Begyndelse, og Gilde Nr. 2 vil sikkert vise en Forøgelse i Uglens Kreds.

Efter at Redaktøren havde budt Velkommen og givet en histo-isk Oversigt over disse Gilders For-, Nu og Fremtid, begyndte den alvorlige Del af Festen i Form af en Svingom i Ugleburet. En herlig Drik, der mindede om en gammeldags Punch, bragte snart Humør i Kludene, og et baade broget og righoldigt Program udfyldte Pauserne. Frøken Agnete Hansen sang den berømte "Jens Vejmand" og talrige andre Sange med et udmærket Foredrag og en velskolet Stemme. Per Ørn holdt sit korteste Foredrag (5 Minutter) om Sangens Betydning i Nationalkampen; han var øjensynlig bleven inspireret af Frøkenens Sange. Louis XXXX. sagde nogle bevingede Ord om Uglens Betydning som Husdyr og fortalte om tre Husugler, han havde haft i flere Aar, og som tudede, naar han kom glad hjem. "Onsa" opfriskede glade Minder fra København ved Hjælp af nogle fortræffelig udførte Revysange og fremkaldte stort Bifald ved at synge nogle af Nikotins tidligste Sange (dog ikke fra bans Barndom.) Fru Salomons ældste Søn — havde i Festens Anledning taget en Sviptur til Fresno og glædede de tilstedeværende med sine Klavernumre; og den talentfulde Maler Axel Rasmussen, gav et Sangforedrag, som tog Kegler — ikke at glemme, at Fred Andersen strøede Vittigheder omkring sig med ægte Københavnerhumør.

De røde og hvide Roser, der var brugt som Vægdekoration, understregede Bøggild-Tourneens nationale Betydning og alluderede til Festens egentlige Aarsag.

I et særligt Hjørne røg alle Herrerne en Fredspibe (corn cob), og flere erklærede efter at have taget tre Drag af Piben, at de var parat til at give deres værste Uven Haand, naar de saa maatte holde op med at ryge. (Denne originale Ide anbefales

BRING TIL ENHVER TID DINE
FEDEKVÆG OG SVIN
TIL
O. McHENRY CO.
Wholesale Butchers Cor. I and Tulare, Fresno
Vi betaler de højeste Markedspriser.

herved til den næste sammensluttede danske Fest i Fresno.) Omtrent Kl. 11 samledes de tilstedeværende om en lille Seksa; thi

"Smørrebrød, Øl og Kaffe
maa Madammen skaffe" —

og Uglemo'r skuffede heller ikke i det afgørende Øjeblik.

Taler og Sange afløste igen hinanden, og først langt efter Midnat afsluttedes dette vellykkede Gilde — Uglens første Fest.

Under Festen opsamlede "Neros' Nyheder nok til at fylde 8 Fresnosider, "Adam" sad i et Hjørne og saa sig gal paa Damerne, men forstyrrede ikke Stemningen, "Nikotin" holdt en Tale, der ved sine stærke Udtalelser gjorde os glade, fordi der ingen Præster var til Stede, og flere traadløse Telegrammer fra Uglens udenbys Korrespondenter sværmede om i Værelserne, uden dog at hindre Trafikken.

Alle tilstedeværende morede sig og vil sikkert til næste Fest komme igen og bringe en eller flere Venner med.

SPECTATOR.

EN HENSTILLING TIL FORENINGEN "HELGA".

Kære Ugle!

Forleden Søndag var jeg i Golden Gate Park for at høre Musikken. Paa Programmet var ansat blandt de øvrige Numre: Lumbyes Drømmebilleder — eller "Dream Pictures." Da der havde været adskillige Dacapo-Numre, blev "Dream Pictures" udskudt af Programmet. En ældre Herre — øjensynlig en Landsmand — gik da frem til Musikdirigenten og bad om at faa "Drømmebilleder" spillet. Han havde rejst mange Mil for at høre dette Musiknummer og vilde nødig gaa Glip af Fornøjelsen. Dirigenten opfyldte hans Ønske. Naturligvis vakte Numret stormende Bifald.

Den 2den Maj er det Lumbyes 100-Aars Fødselsdag. Den 1ste Maj er en Søndag. Jeg henstiller til "Helgas" Mænd, at Foreningen officielt skriver til Søndagskoncertenes Dirigent i Golden Gate Park og anmoder ham om at arrangere et Lumbye Hundredaarsprogram med Champagnegaloppen og Drømmebilleder. Og at hele Helga med Koner og Børn gaar i Parken den Søndag — Majdag.

HELGAMAND.

Den 18. April møder Dania atter til Konvention, denne Gang i Salinas. En udførlig ny Grundlov, udarbejdet af den Eksekutive Komite, vil blive vedtaget næsten uforandret; thi for det første er det de rette Mænd, der har lavet det, deruæst er Forslaget meget fyldigt og tidssvarende.

At to Tredjedele af Forslaget omhandler hvorledes genstridige Afdelinger og oprørske Medlemmer skal behandles, kan man jo ikke undre sig over — det er Fresno ansvarlig for.

Lignende Situationer som sidst i Petaluma kan man ikke vente i Aar; ikke heller vil der blive nogen væsentlig Forandring i den gamle Valg-Ricamarole: — de samme Nikkedukker vil med Højtidelighed blive ledet op til Højsædene. Vi venter en Bevilling paa Finansloven for Danmarks Bygningen og den aarlige Tak til "Bien" ledsaget af Bevilling for alle Trykkager til Bladets egen Pris vil sikkert atter blive vedtaget.

Vi haaber, at der vil blive slaaet til Lyd for Bøggild-Tourneen, men er dog ikke ganske sikker derpaa.

De udelukkede Danianænd i Fresno vil maaske gøre et Forsøg paa at komme ind igen; men vi tvivler om, at det vil lykkes, og hvis de Herrer først læser den ny Straffelov, vil de vist næppe en Gang forsøge.

Valley Truck and Transfer Co.
DALE & NIELSEN
Piano-, Pengeskab- og Møbel-Flytning.
Bagage og Fragt besørges prompt.
AL SLAGS VOGNMANDSKØRSEL.
Telefon: Main 181
Kontor: 1926 Kern St. Fresno, Cal.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $465,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

D. B. S.'s GARANTIFOND.

Af F. HUROP.

I Uglens Martsnummer fremsætter Broder Kjærbye, Fresno, Ønsket om at blive nærmere bekendt med det Forslag, som jeg i sin Tid udarbejdede om Forvaltningen at D. B. S. Garantifond. Idet jeg gengiver Forslaget, tilføjes blot, at jeg med Fornøjelse giver saa vel Logerne som deres Delegerede Ret til at benytte Forslaget eller Part deraf i det Omfang, som de finder passende.

Forslaget er, som det vil ses, udarbejdet til Brug for Logerne, for saa vidt de hver for sig forvaltede deres Andel af Garantifondet. Men kan selvfølgelig med faa Ændringer anvendes ogsaa at Distrikterne, for saa vidt en saadan Ordning bliver vedtaget at Konventionen i Fresno.

Forslaget blev udarbejde straks efter Eskildsen-Affæren, og Repræsentanterne for ca. 70 Loger gav det sin Tilslutning. Af Hensyn til, at Situationen nu er en nogen anden end den, vi havde, da Eskildsens Underskud blev bekendt, er der foretaget nogle faa Rettelser i det oprindelige Forslag.

FORSLAG
til Forvaltning og Kontrol af Dansk Brodersamfunds Garantifond.

1. Ved hver Indbetaling af Assessment fradrages 20 pCt., som af Logen henlægges til et særligt Fond og bærer Navnet "Dansk Brodersamfunds Garantifond," med Tilføjelse af Logens Nummer.

2. Logens Tillidsmænd forvalter dette Fond efter de af Logen og Samfundet fastsatte Regler. Fondet kan anbringes i solide 1ste Prioriteter i Landejendomme, dog saaledes, at Udlaanet under ingen Omstændigheder er større end en Tredjedel af den Værdi, som Logen ved en Majoritetsbeslutning erkender Pantet at være værd. Hvor Fondet ikke er stort nok eller af andre Grunde ikke anbringes i Prioriteter, forelægges Spørgsmaalet til Beslutning paa en ordinær Generalforsamling, som da kan anbringe Midlerne i Værdipapirer garanteret af Stat, County eller Kommune.

Frugt- og Mejerifarme
STORE OG SMAA
Fresno County, Cal.
Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.
Skriv om nærmere Underretning til
Sunset Realty Co.
FRESNO, CAL.
H. JACOBSEN, Sekretær.
Tel. Main 1121

LARSEN & KROG
Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER
Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.
Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN
Dentist
Rooms 108—109
Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street

FRESNO AVERTISSEMENTER

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**
Tydelige Overslag **Alt under Garanti**
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Gør det til en Vane at spise i

ACME RESTAURANT

Hj, af I og Mariposa Sts. Fresno, Cal.

F. M. SHUCK, Ejer

Telefon Main 966 Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Nyt og moderne europæisk Hotel.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjærtet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

3. Overfor Dansk Brodersamfund hæfter Logen som Selvskyldner og Kautionist for den Part af Garantifondet, som er undergivet dens Kontrol og Forvaltning.

4. Fondet skal hvert Aars 31. December godskrives 4 pCt. uden Hensyn til Betingelserne for eller Maaden, hvorpaa Logen har anbragt Fondets Midler.

5. Hvert Aars Januar og Juli indsender Logen en Rapport til Oversekretæren angaaende Garantifondet, omfattende det foregaaende Halvaars Regnskab, som skal udvise Fondets Størrelse, Ind- og Udbetalinger samt Maaden, hvorpaa Fondet er anbragt.

6. Overeskretæren skal i den trykte Aarsrapport til Medlemmerne give en samlet Fremstilling af de Hovedsummer, hver Loge havde i Garantifondet ved Aarets Slutning. Hvis der er foretaget Opkrævning af Garantifondet i Aarets Løb tillige Dato for Opkrævningen og Sammens Størrelse.

7. Assessments Udbetaling af Garantifondet beregnes lig den Sum, som det af Logen sidst indbetalte Assessment andrager og med den for almindelige Assessments gældende Tidsfrist.

8. Logen kan om fornødent af Generalfondet udbetale en Opkrævning paa Garantifondet, men skal da senere ved de foran nævnte 20 pCt.s Afdrag refundere Beløbet til Generalfondet indtil den virkelige Balance i begge Fond er naaet (denne Bestemmelse anvendes kun, hvor Midlernes Anbringelse vanskeliggør en Udbetaling indenfor den tilladte Tidsfrist.)

9. I Tilfælde af en Loges Opløsning indsendes Garantifondet enten i Kontant eller Værdipapirer til Oversekretæren, som skal overføre Beløbet til Assurancefondet og afskrives paa aGrantifondet.

10. Er en Loges Garantifond ikke stort nok til at dække et fuldt Assessment, indsendes det Beløb, som Fondet ejer, og kan der ikke gøres yderligere Krav gældende vedrørende paagældende Assessment, med mindre Kravet er beregnet i Punkt 3.

(Denne Bestemmelse gælder særlig ny oprettede Loger, som ved Henlæggelse af de stipulerede 20 pCt. ikke har naaet tilstrækkelig Kapital til at præstere fuld Betaling.)

11. Den Kapital, som henstaar i Garantifondet og er i Overbestyrelsens Værge, eller som gennem udestaaende Fordringer indvindes, overføres efterhaanden i Forhold til Medlemsantallet under Logernes Kontrol.

Formen og Maaden for Overføringen ordnes af Overbestyrelsen.

— — —

Den nuværende Beholdning i Garantifondet andrager ca. sex Dollars pr. Medlem, og en Loge paa ca. 100 Medlemmer vil tilføre Garantifondet ca. 20 Dollars maanedlig, hvis 12 aarlige Assessments bliver gjort obligatoriske af Konventionen.

Loge Nr. 113 af Enumclaw har i de sidste Aar haft og har endnu sine Midler udlaante i Landejendom. De bærer 5 pCt. Rente, og Fordelen er, at man er fri for "security bonds" og andre preventive Midler mod Pengenes Misbrug. Der er næsten altid Lejlighed til at anbringe Pengene i smaa Landejendomme, hvor et Laan paa et Par Hundrede Dollars til Driftens Forbedring er nødvendig, og man foretrækker altid et Laan fra Logen i Stedet for et Laan af en Bank, fordi denne fordrer højere Procenter. Det ligger selvfølgelig i Logens Interesse, at saadanne Laan ordnes rent forretningsmæssigt.

Hvorfor jeg foretrækker at laane til Landejendomme er, at Værdien er mere stabil og ikke underkastet de Svingninger som t. Eks. Byernes Byggegrunde.

San Joaquin Drug Co.

"THE BIG BUSY DRUG STORE"

1933 Mariposa St., between I og J Streets

Ægte danske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

Tel. Main 217.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

FRESNO, CAL.

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

FASHION STABLES

W. D. COBB, Ejer

1134 H STREET FRESNO, CAL.

Phone Main 208

OUR GUARANTEE

Solves the Piano Problem

Don't spend day or weeks of perplexity trying to decide which piano to buy; put the responsibility on us. We shall gladly give you the benefit of our many years of experience, reinforced by our **GUARANTEE**, which means that if the Piano selected does not prove to be all that we claim for it, it will be made so, or replaced by another.

We have new Pianos at prices ranging from $250 to $775 for uprights, and from $650 to $1650 for grands.

Our **GUARANTEE** goes with each.

Easy payments may be arranged if desired.

Steinway and Other Pianos Player Pianos of All Grades

Victor Talking Machines

1044 I Street, Fresno

PAY DAY

What Does It Mean to You?

No matter what your position may be, whether day laborer or office manager, if you are in that discouraged line of men who get the same pittance week after week without prospect of anything better, it is time you appealed to the International Correspondence Schools. For 15 years they have been qualifying dissatisfied workers for better positions and higher salaries. No matter what your circumstances are, they will qualify **YOU** for *a better position, a higher salary, and a safe future.* The way is plain, easy, and sure for earnest men. It puts you under no obligation to find out how we can do this for you. Simply send us a postal card requesting information. State the occupation you wish to rise in. *Can you afford to neglect an opportunity for advancement?*

INTERNATIONAL CORRESPONDENCE SCHOOLS
BOX 799, SCRANTON, PA.

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1240 MARKET ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianoforhandlere i San Francisco.

WILLIAM WILDE — Res. Phones: Oaklaud 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Office: Room 4, McDonough Building, Oakland, Cal. — Office Phone: Oakland 8081

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

Butikstelefon Main 65; Bopæl Tel. Main 940

S. B. HINES

Vel-assorteret Urtekramforretning; Vildt, Fisk og Østers; Fjerkræ, Æg og Smør; Grøn og tørret Frugt; Vaaben og Ammunition; Cigarer og Tobakker.

Varerne bringes frit overalt i Byen.

Hjørnet af Fresno og I Sts., Fresno, Cal.

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

No. 6 Maj 1910

SAN FRANCISCO AVERTISSEMENTER

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere

Første Klasses Arbejde

Room 332

760 MARKET STREET

Phelan Building

KELDSEN BROS.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

HALVOR
JACOBSEN
& CO.

Jernbane- og Dampskibs Billetter

Al Slags ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i

NEERGAARDS HALL

806 Larkin Street San Francisco

AAGE HANSEN, Præsident, 618 Capp St.

VIGGO KØNIG, Sekretær, 816 McAllister Street.

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

FORBI.

(Skitse af ONE.)

Landevejen bugtede sig lang og nøgen. Paa begge Sider strakte sig snedækt Agerland og Mose, og det hele gik ud i ensformig Hvidhed. Med lange Mellemrum stod de afbladede Træer; deres rimklædte Kviste og Grene glitrede i den matte Sol som pyntede Fastelavnsris. Hist borte, hvor Landevejen tabte sig i Taage, dukkede en Vandrers Skikkelse frem. Han gik med lange, sindige Skridt. Overkroppen hældede forover, de sømbesatte Støvler satte dybe Mærker i Sneen. Bylten, som han bar over Nakken, betegnede ham som Bissekræmmer. Hans Ansigt var mærket af Vind og Vejr; han kunde se ud til at være baade ung og gammel, der var noget ved ham, som indrømmede begge Dele. Hans Øjne skinnede ildfulde og blanke, men Haaret var graat; hans Lemmers Udvikling tydede paa Muskelkraft og Spændstighed, men Gangen var træg.

Langt fremme laa Landsbyen med sine smaa Huse og spredte Gaarde. Allerydgst rejste Kirken sit kullede Taarn et ringe Stykke over de andre Tage, og lige overfor bredte den privilegerede Kro sig selvbevidst i sin Velhavenhed.

* * *

Der var Gilde i Kroen. Alt, hvad Byen kunde stille paa Benene af begge Køn, havde bænket sig omkring lange Borde. Der havde været Fastelavnsløjer, og de unge Karle sad endnu med de hvide Skjorter trukne over Klædedragten og Hatten pyntede med brogede Baand og Flitter. "Kattekongen" tronede paa Hæderspladsen ved Bordenden, en ung, kraftig Fyr, hvis Ansigt blussede af Svir, og hvis Miner tydelig brammede om den Følelse af umaadelig Stolthed og Værdighed, der rummedes indenfor hans brede Bringe. Hans Hoved var prydet med en udklippet malet Papirkrone; foran ham paa Bordet laa Sejrstrofæerne: en Merskumspibe med Sølvbeslag og en antikveret Udgave af Cyprianus, som Festkomiteen havde erhvervet for en billig Penge hos en omstrejfende Kolportør. Han havde virkelig Grund til at føle sig; thi ingen Erobrer kunde have været Genstand for større Beundring end han; de smukkeste Piger øjnede deres Smil paa ham, og naar han naadig nedlaadede henvendte et Ord til en, rødmede hun af smigret Forfængelighed. Den brutale, fysiske Kraft opvækker det svage Køns Beundring; saaledes ogsaa her. Denne Karl, som under dagligdags Forhold røgtede sit Kald i en Plovkørers lidet paaagtede Stilling, var med eet ved Hjælp af et velrettet Kraftslag avanceret til en Helt, og den Glorie, som hans Papirkrone antydede, vilde omsvæve hans Pande, indtil en anden ved en ny Kraftprøve vippede ham af Sadlen.

Der blev drukket flittigt ved de lange Borde. Kromanden og hans Kone var travlt beskæftigede med at skænke Kaffepunser— jo flere, des bedre. Han gik selv omkring med den brede, timeglasformede Klukflaske, og for hver Snaps, der gled ud af denne, gled der et velfornøjet Smil over hans posede Ansigt og en lille Sølvmønt i hans slidte Pengeskuffe.

Passiaren gik livlig.

— Ja, det siger jeg dig, Hans Peter — bemærkede en ældre Karl til "Kattekongen" — det var et pænt Slag, et solidt Slag, et Slag med Krummer i, det, du leverede i Dag, og det var en Øjensfryd at se; men alligevel — jeg har kendt den, der kunde have gjort det efter — og kanske lidt til.

Han saa sig omkring i Kredsen, og da han fandt nogles Miner spørgende, andres tvivlende, vedblev han:

— Vi gamle kendte Storejens, og der er vel ogsaa en og anden af Jer unge, der har hørt Tale om ham. Stærk var han som en Bjørn og dertil behændig; lystig og glad var han ogsaa og en brav Fyr i alle Maader Han var den første til alt. Naar vi red Sommer i By, red han i Spidsen, og Pigerne bekransede ham, og han dansede med dem alle. Saa lavede han os en Skytteforening, og der tænkte vi, at han vel skulde finde sin Overmand; jo pyt, naar Storejens skød, sad Kuglen midt i Pletten, enten det saa var paa 200 eller 1200 Alens Afstand. Han kunde bøje en Hestesko mellem Hænderne og tage en Tønde Rug paa Nakken saa let som et Knippe Halm. I Brydekamp maalte ingen sig med ham, og til Væddeløb tog han altid Prisen hjem. Og med alt det var han en Fattig Fyr og tjente som Forkarl hos Kristen Andersen, Sognefogden, som vi begravede for 23 Aar siden til Mikkelsdag. Hler blev han gode Venner med Datteren — Ane hed hun — og det saa den gamle jo skævt til, for Storejens var som sagt Søn af Fattigfolk og ejede ikke andet end sine stærke Næver og sit gode Humør. Nu var Kristen Andersen i mange Maader en aparte Mand, og undertiden kunde han gaa og faa helt smurrige Indfald. Ane var hans Øiesten, og det gik ham svært nok til Hjerte at se hende gaa og sørge og faa blege Kinder, fordi det ikke kunde blive, som hun og Storejens helst vilde. Naa, saa kaldte han en Dag Storejens for sig og sagde til ham:

— Du er jo stærk, Storejens.

Ja, det var han da.

— Og du vilde nok gerne have Ane til dig som din Kone?

Ja, det var da hans højeste Ønske og eneste Begæring.

— Saa skal jeg sige dig noget, bitte Jens. Nu laver jeg en stor, stærk Tønde, og til Fastelavn byder jeg alle Byens unge Karle til Gilde i min Gaard. Der hænger jeg Tønden op, og saa kan I tampe løs paa den af alle Kræfter. Ser du, Jens, hvis Tønden falder ned for dig, saa kan du gifte dig med Ane, og saa er Huset omme ved Aasen med Jord og Redskaber og alt Tilbehør dit; men hvis en anden bliver Kattekonge, saa kan du kigge efter Ane og hele Herligheden og sejle din egen Sø, enten du vil eller ej. Rigdom skal giftes med Rigdom, det er nu min Mening, men hvis Skæbnen under dig det vel, saa maa min Mening være forkert, og saa nejer jeg mig — ellers ikke. Forstaar du?

den Mening forstod han meget vel, skønt han ikke bifaldt den.

Saa kom Fastelavnsmandag, og vi blev alle budne til Kristen Andersen for at slaa Katten af Tønden. Vi andre Karle kendte intet til Storejens' Overenskomst, for den gamle havde forlangt, at det hele skulde være en Hemmelighed; han var bange for, at Storejens skulde faa os til at hjælpe sig, skal jeg sige Jer. Tønden hang i en Tværbjælke midt i Gaarden, og stærkere Tønde har jeg aldrig set. Den var omvundet med Jærnbaand saa tæt, at Træet skjultes, og vi tænkte jo, at dér vilde falde en Del drøje Slag, inden den gav sig. Saa blev vi stillet op efter Tur; Storejens var den første, jeg den sidste, og vi var alle beredne. Rundt om i en stor Kreds stod Pigerne — Ane da ogsaa, Gud bedre det! — og de Gamle, som ikke kunde være med, og oppe i Storstuens Vindu laa Kristen Andersen og smøgte af sin Merskummer; men da han svingede med sit rødternede Lommetørklæde, begyndte vi.

Slagene faldt tungt og tæt, og i mere end een Arm snurrede det; men ingen var saa drabelig som Storejens; han havde selv tømret sig en Knippel, og den var beslaaet med Jærn; tung og klodset var den, men naar Storejens svang den, susede det i Luften, og da var han vild at se til. Men da han slog to Baand løse, skreg Folk Hurra, og Ane blev bleg. Kristen Andersen passede paa som en Smed, og naar nogen vilde knibe sig frem førend sin Tur, viste han ham straks Vintervejen. Da de næste tre Baand sprang, stod jeg for Tur, og jeg saa, at det gav sig i Staverne.

— Jeg tænker, det bliver mig, som slaar den ned! — raabte jeg; men i det samme var Storejens oppe paa Siden af mig. Hans Ansigt var kridhvidt, og det trak i hans Læber.

— Slaa med Læmpe! — hviskede han.

— Storejens! — raabte Kristen Andersen oppe fra Vinduet.

Storejens trak sig tilbage.

Saa red jeg frem, og jeg gav Tønden et ille Tjat for at føje Storejens, som var min Ven, og som jeg nok kunde unde Æren, naar han bad derom.

— Nu falder den! — raabte de.

Storejens tog om Køllen med begge Næver og klemte til. Han vendte sig paa Hesten og raabte op til Kristen:

— Nu er Ane min!

Saa for han frem.

Hesten stejlede med ham, da han slog til, og Tønden sprang med et Brag; men i det samme hørte vi Ane skrige og saa hende falde om, og da sad Storejens paa Hesten stiv som en Støtte, ubevægelig og skrækslagen. I Haanden knugede han det splintrede Skaft; den jærnbeslaaede Kølle var fløjet videre og havde ramt hans bedste Ven.

Se, der blev jo ikke noget Gilde hos Kristen Andersen den Dag og heller ikke senere. Otte Dage efter bar vi Ane til Graven; der lige overfor ud mod Landevejen ligger hun. Gamle Kristen gik og tnlrede om i et Par Aar efter og var ikke helt ved Sans og Samling, for han syntes jo, det var ham, som havde Skylden.

Men den Dag, vi begravede Ane, forlod Storejens sin Fødestavn og blev Bissekræmmer; han turer nok vidt omkring, har været helt nede i det Tyske, og et Par Gange er han ogsaa kommen her forbi, men han taler ikke til nogen og vil ikke være kendt. — Tager jeg ikke Fejl, er det ham, som staar derovre!

Fortælleren rejste sig og pegede mod Vinduet.

Bissekræmmeren stod bøjet over det lave Hegn, der omgærdede Kirkegaarden, og stirrede ind mod et lille, hvidt Kors, der var dækket af Sne og kun løftede sig lavt fra den flade Jord.

Ovre fra Kroen raabte man hans Navn. Da vendte han sig, vinkede afværgende og gik duknakket videre — forbi.

ET PROBLEM.

Det meddeles fra Montana og andre nordliggende Stater, at en Mængde Farmere, der for faa Aar siden opgav deres Borgerskab og drog til Kanada for at optage Land der, atter er komne tilbage.

Mange af disse Farmere har endog været deroppe længe nok til at have faaet "clear title" til det af dem optagne Land — men har enten solgt eller opgivet det hele ved simpelt hen at "stikke af."

I "Colliers Weekly" for den 12te Februar er der en Artikel om forladte Gaarde i Øststaterne, omfattende et Jordområde af 10,000,000 Acres eller et Stykke Land halvt saa stort som Staten Ohio eller femten Gange saa stort som Rhode Island.

Det er mest i New England, New York, de sydøstlige og mellem-centrale Stater, at Farmerne saaledes er gaaet fra deres Ejendomme.

Grunden dertil mener Landbrugsminister Wilson er, at de unge længes efter og i hyppige Tilfælde søger til Byerne. Men mange mener ogsaa, at det er, fordi Farmerne ikke forstaar deres Gerning. I det nævnte Nr. af Collier's oplyser Agnes C. Laut, at naar der i de Forenede Stater produceres 13 Fold af Hvede, høstes der i Danmark 41 Fold, i England 42, i Tyskland 28, i Frankrig mellem 19 og 20. De Forenede Stater staar i Klasse med Indien og Rusland. — Kan det være, fordi Jorden i Amerika ikke dyrkes, som den skulde dyrkes?

Vi, der kommer fra Danmark, ved, hvorledes Bønderne hjemme maa slide og slæbe i det for at faa nogenlunde godt Udbytte af deres Jord. Mon de amerikanske Bønder gør ligesaa?

Ligger det i Uvidenhed, Mangel paa Arbejdskraft, Dovenskab, eller hvad?

Det kunde være interessant at høre derom fra een, der kender Landbruget baade her og hjemme.

Mon de Farmere, der er komne tilbage fra Kanada, har faaet det bedste (?) ud af den Jord, de optog, — eller var det Klimaet?

NEROS.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, Turkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 321 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., San Francisco. Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, San Francisco.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 61 Market S., 605 Kearny St., 2610 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmont 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151

L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 53a Walter St., San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SORENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE,
F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2981.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. For 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Opticere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telefon Market 1847.

A. FEHLEN, M. D.
Læge og Kirurg
331 CHURCH STREET, mellem 18. og 19
SAN FRANCISCO, CAL.

Timer: 1—3 og 7—8 Eftm. Søndag: 9-10 Fm.

DER VANKER EN RIDDER —

Kære Ugle.

Da jeg kender "Biens" Beskedethed — som Korell plejede at stave det — ved jeg, at det vilde være ørkesløst for mig at forsøge i Hartwieks Blad at tolke min Glæde og Beundring over John Larsens danske Fædrelands- og Folkesange i "engelsk Oversættelse." Men Uglen, ved jeg, vil ikke gaa forbi en Perle selv i en saadan Møddinq og vil, haaber jeg, give mig Husrum for en lille Appreeiation.

I sidste Nummer omtaler Uglen i samme Aandedræt Longfellows Oversættelse af "Kong Chritsian," og Fader Johns nylig fremkomne Voldtægtsforsøg paa samme Digt. Som en moderne Digter synger: "Longfellow was never like this," og jeg tror, at Uglen sammen med mange andre af Johns Beundrere har overset et aldeles væsentligt Punkt i hans nyeste litterære Misdemeanors. For naar han kalder sin Bedrift "engelsk Oversættelse" — som f. Eks. Longfellows er det — saa mener han i Virkeligheden Oversættelse paa det Kragemaal, som kaldes "United States," og ikke enGang "straight United States," men den Variation af Jargonen, som tales af de lavere Middelklasser blandt Dansk-Amerikanerne. Dette er min Theori, og jeg tager maaske Fejl, men jeg har ved flittigt og ihærdigt Studium af de omtalte litterære Bedrifter opdaget, at Fader John har en mærkelig Aversion for Artikeleu, baaden den bestemte og den ubestemte. Først slog dette mig som en Tilfældighed, senere betragtede jeg det som Oversætterkneb i Maven, men tilsidst saa jeg, at det var gjort med Hensigt, og at Hensigten var den at give en skandinavisk-amerikansk Flavor til Johns United States.

Fra Theori til Praksis er der kun et Skridt — lad mig se, om jeg kan praktisere, hvad jeg præker.

Hvem der var Mand eller Barn i Firserne husker ikke en Sang, der som en Løbeild for gennem alle danske Hjerter og "made our will with fire be beaming" (John Larsens Oversættelser — den Linje misunder jeg ham!) Jeg mener den sublime Sang:

Der vanker en Ridder ved Ladegaardens Aa
med Trøje og Trætøfler paa.
Paa Hovedet bar han en Fløjels-Kasket,
som klædte ham saa net osv.

Paa John Larsens Yon Yonson—Ole Olsen—Yens-the-Yanitor-United States vilde den gaa saalunde:

Chevalier was strolliug by ereek of poor-house
With eoat on and shoes and a souse.
His head was adorued by fine velvet easquette
Whieh made him sueh a pet, etc.

Min Oversættelse er temmelig fri og til Tider temmelig rotten, men det er Fader Johns jo ogsaa, og jeg har prøvet at efterligne ham saa nøje som muligt. Hvem kan overgaa:

"For hers is a youth and an excellenee most rare"?

Tænk, om Exeelleneen havde været over done eller selv well done, som Mark Twains gamle Kokkepige, der faldt i Køkkenilden og brændte til Kul, og paa hvis Gravsten man skrev: "Well done, thou good and faithful servant!"

I min Enthusiasme kunde jeg blive ved i det uendelige, men Kunsten er lang, og Uglen kort, saa jeg vil slutte.

OOM UGLIUS.

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Franciseo, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S. møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.

WALBORG HANSEN,
Sekretær.

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

RYAN BROS. and RYAN

' Family Grocers

Delicacies, Bakery, Butter, Eggs

1991 Fifteenth Street
Cor. Church San Francisco

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 6 | 15. MAJ | 2. AAR

MAJ.

Ak! der ødsles med Minutter —
disse Tommeliden-Fester,
hvor hver Kandestøbermester
puster i sin Bælg og sprutter,
kror sig, tror sig, bulmer, svulmer,
medens Ilden dovent ulmer;
ej en Gnist, som flammefænger —
disse Fester dur ej længer.

Dreje Knapper kan I sagtens,
ælte kan I, Væltehelte,
og ved idelig at smelte
naa et Glimt af Paafuglpragtens.
Vælt kun Jeres Narredigler,
Pustet, som Jer Hale strigler,
fanger ingen medfødt Fjer —
disse Gilder dur ej mer.

Med Jer Næve grov og plump
kan I forme af en Klump,
som I ælter ud af Leret,
Idealet vel friseret.
Ellers intet Glimt af Tanke,
intet af en Løvemanke,
højst et Strøg fra Kalkespanden —
Jeres Fester gi'r jeg Fanden.

Høje, skønne, stærke Dom,
før mig ad Skærsommervejen
gennem Suset, Ilden, Majen,
at jeg snart kan smeltes om.

Fang mig, om du vil, med Leen,
glad jeg gaar i Støbeskeen —
Ungdom eller Alderdom,
blot jeg snart faar smeltes om!

Disse Gilder dur ej længer —
bedre ej end Værtshusrummel,
Dunster i min Frakke hænger,
og for Øret suser Tummel:
paa mit Skjortebryst er Pletter,
under mine Negle Rande —
alle disse Soldenætter
hviler blytungt paa min Pande.

Majen har et Blomstertæppes
Dyst og Leg for Spurv og Svale;
Hannen med sin Mage næbbes
i en hovisk Elskovstale.
De'r er Stedet, Vejen, Rampen,
Livsens Lyst og Livsens Vaande —
de'r det er, at jeg vil aande
Døden eller Genfødskampen.

Blot saa megen Kval at lide,
som kan rummes i Begæret,
blot saa megen Kamp: at vide,
at der Modstandskraft har været;
blot saa meget Blod at tabe,
som kan naas af Lægeiglen,
blot saa meget Guld at skabe,
at det b l i r i Smeltediglen!

Maj 1898.

MICHAEL SALOMON.

UGLENS BIBLIOTHEK

BJØRNSTJERNE BJØRNSON.

De nedenstaaende Uddrag af Bjørnsons Poesi og Prosa giver et stærkt Indtryk af hans unge Digtning.

Teaterscenen fra "Fiskerjenten" skildrer symbolsk hans eget Gennembrud som Digter, og Sangene fra Årne har lige siden deres Offtenliggørelse været nynnet af enhver ung Mand med Livsglæde og Udlængsel.

Den dejlige Sang fra "Synnøve Solbakken" har været nynnet og nynnet atter og atter af enhver trofast norsk Jente og dansk ung Pige. Hvor rig, hvor ung, hvor livskraftig og sund var dog ikke hans Poesi — hvor meget dog vor Slægt skylder ham, den store Digter, der nu er død.

Af "Fiskerjenten."

En Aften tæt før Jul var Hovedstadens Theater udsolgt; en ny Skuespillerinde skulde optræde, om hvem der gik de største Ord. Ud af Folket — hendes Moder var en fattig Fiskerkone — havde hun ved andres Hjælp, som havde set hendes Evner, nu naaet hid, og hun skulde give stort Løfte. Mellem Publikum hviskedes mangehaande Ting i den Tid, før Tæppet gik op. Hun skulde have været en skrækkelig Jentunge og siden som voksen været forlovet med 6 Personer paa een Gang og holdt det gaaende i et halvt Aar. Hun skulde være ledsaget ud af Byen af Politivagt, fordi den var i fuldstændig Oprør for hendes Skyld; det var mærkeligt, at Direktionen tillod en saadan Person at træde op. Andre paastod, at der var ikke mindste Sandhed deri; hun var, fra hun var 10 Aar, opdragen hos en stille Præstefamilie i Bergens Stift; hun var en dannet, elskelig Pige, de kendte hende godt, hun maatte have et mageløst Talent; thi hun var saa smuk.

Andre sad der, som vidste bedre Besked. Først den over hele Byen velkendte Storhandler med Fisk — Yngve Vold. Han var kommen her tilfældig paa en Forretningsrejse; man sagde rigtignok, at den glødende Spanierinde, med hvem hau var gift, gjorde ham Huset hjemme saa hedt, at han blot rejste for at afkøle sig. Nu havde han taget Theatrets største Loge aleue og indbudt sine tilfældige Bordfæller paa Hotellet til med ham at se paa "noget Allerhelvedes noget." Han var i udmærket Stemning, lige til han fik se — var det ogsaa ham? — — i en Loge i anden Rad og med et helt Skibsmandskab omkring sig — nej! jo! — jo vist, det var Gunnar Ask! Guunar Ask, som ved Moderens Penge var bleven Ejer og Fører af "deu norske Grundlov," var paa Krydsningen ud af Fjordeu kommen til at sejle Side om Side med et Skib, som førte Navnet: "den danske Grundlov," og da Gunuar syutes at mærke, at den vilde foran ham, kunde dog saadant aldeles ikke gaa an; hau satte alle de Klude paa, Kan ejede, det knagede i den gamle Grundlov, og Følgen blev, at han, for at knibe saa længe og langt i Vinden som bare muligt, satte Skuden paa Grund paa et aldeles urimeligt Sted. Nu laa han ufrivillig i Byen, medens "den norske Grundlov" blev lappet. Han havde en Dag i Byen truffet Petra, som indhentede ham og var saa inderlig god imod ham baade da og siden, at han ikke alene glemte sit Nag, men kaldte sig selv den største Torsk, som deres fælles Fødeby nogensinde havde udskibet, at han nogensinde kunde bilde sig ind at have fortjent en saadan Jente som Petra. Han havde i Dag taget Billet til forhøjet Pris for hele sit Skibsmandskab og sad med det stille Forsæt at traktere det mellem hver Akt, og Skibsmandskabet, som alle var fra Petras Fødeby og vel sete i Moderens Beværtning, følte Petras Ære at være deres og sad og lovede hverandre, at de skulde klappe, saa Folk aldrig havde hørt Mage.

Men nede i Parkettet saa man Provstens stive, tætte Haar. Han sad rolig, han havde fortroet hendes Sag til en større. Ved Siden af ham sad Signe, nu Signe Ødegaard. Hendes Mand, hun og Petra havde just endt en tre Maaneders Udenlandsrejse; hun saa lykkelig ud, hun sad og smilte over til Ødegaard; thi mellem dem sad en gammel Kone med kridhvidt Haar, der stod op om hendes brune Ansigt som en Krone. Hun var højere i Sædet end alle omsiddende, hun saas fra hele Huset, og snart var ogsaa alle Kikkerter rettede paa hende; thi man sagde, det var den unge Skuespillerindes Moder.

Hun, der bar en Mands Navn, gjorde ogsaa nu et saa vældigt Indtryk, at hun lyste Fred over Datteren. Et ungt Folk er fuldt af Forventning; det ejer Tro paa Grundkraften i Naturen, og Synet af denne Moder vakte Troen.

Selv saa hun ingen eller intet; hvad det var for Grejer, det hele, brød hun sig lidet om; hun vilde blot være med for at se, om Folk var gode mod hendes Datter eller ej.

Det gik ind paa Tiden; Snakket døde hen i Spænding, som lidt efter lidt begyndte at tage alle og at gøre dem gode.

Et stærkt Slag af Pauker, Trommer og Horn paa een Gang begyndte Ouverturen; "Axel og Valborg" af Adam Oehlenschlæger skulde gaa, og Petra havde selv bedet om denne Ouverture. Hun sad bag en Kulisse og hørte paa. Men foran Tæppet sad den lille Del af hendes Laudsmænd, som Huset kunde rumme, i Bænken for hende, som altid for den Begyndelse, hvor man venter noget dyrebart af sit eget at komme til Aabenbaring. Det var, som hver af dem selv skulde til; i saadanne Øjeblikke stiger mange Bønner ogsaa fra Hjerter, som ellers sjælden beder.

Ouverturen sagtnede af, Fred faldt over Harmonierne, de smeltede efterhaanden hen som i Solskin. Ouverturen sluttede, bange Stilhed indtraadte.

Saa gik Tæppet op.

* * *

Af: Arne.

Løft dit Hoved, du raske Gut,
om et Haab eller to blev brudt,
blinker et nyt i dit Øje,
straks det faar Glans af det høje!

Løft dit Hoved, og se dig om!
noget er der, som raaber: "Kom!"
Noget med tusinde Tunger,
som om Frejdighed sjunger.

Løft dit Hoved; thi i dig selv
blaaner ogsaa et udstrakt Hvælv,
hvor der med Harper klinger,
jubler, toner og svinger!

Løft dit Hoved, og sjung det ud:
Aldrig kuer du Vaarens Skud;
hvor der er gærende Kræfter,
skyder det Aaret efter!

Løft dit Hoved og tag din Daab
af det høje, straalende Haab,
som over Verden hvælver
og i hver Livsgnist skælver.

* * *

Af: Arne.

Undrer mig paa, hvad jeg faar at se
over de høje Fjælde?
Øiet møder nok bare Sne;
rundt omkring staar det grønne Træ,
vilde saa gerne over; —
tro, naar det Rejsen vover?

Ørnen løfter med stærke Slag
over de høje Fjælde, —
ror i den unge, kraftfulde Dag,
mætter sit Mod i det vilde Jag,
sænker sig, hvor den lyster, —
ser mod de fremmede Kyster!

Løvtunge Abild, som intet vil
over de høje Fjælde,
sprætter, naar Somren stunder til,
venter, til næste Gang den vil,
alle dens Fugle gynger,
ved ikke, hvad de synger!

Den, som har længtes i tyve Aar,
over de høje Fjælde, —
den, som ved, at han ikke naar,
kender sig mindre Aar for Aar, —
hører, hvad Fuglen synger,
som du saa trøstig gynger.

Sladrende Fugl, hvad vil du her
over de høje Fjælde?
Rede vist fandt du bedre der,
videre Syn og højere Træ'r.
Vilde du bare bringe
Længsel, men ingen Vinge?

Skal jeg da aldrig, aldrig naa
over de høje Fjælde?
Skal denne Mur mine Tanker slaa,
saadan med Sne·ls og Rædsel staa,
stængende der til det sidste, —
blive min Dødningekiste?

Ud vil jeg! — Ud! — aa, saa langt, langt, langt
over de høje Fjælde!
Her er saa knugende, tærende trangt,
og mit Mod er saa ungt og rankt.
Lad det faa Stigningen friste,
—l kke mod Murkanten briste!

En Gang, jeg ved, vil det række frem
over de høje Fjælde.
Kanske du alt har din Dør paa Klem? —
Herre min Gud! godt er dit Hjem.
Lad det dog endnu stænges,
og jeg faa Lov til at længes!

* * *

Af Synnøve Solbakken.

Nu Tak for alt, ifra vi var smaa
og legte sammen i Skov og Lage!
Jeg tænkte, Legen den skulde gaa
op i de graanende Dage.

Jeg tænkte, Legen den skulde gaa
ud fra de løvede, lyse Birke
did frem, hvor Solbakkehuse staa,
og til den rødmalte Kirke.

Jeg sad og vented saa mangen Kvæld
og saa did bort under Granehejen;
men Skygge gjorde det mørke Fjæld,
og du, du fandt ikke Vejen.

Jeg sad og vented og tænkte tit:
Naar Dagen lider, han Vejen vover.
Og Lyset sluktes og brændte lidt,
og Dagen kom og gik over.

Det stakkels Øje er blevet vant,
det kan saa sent med at vende Synet;
det kender slet Ingen anden Kant
og brænder saart under Brynet.

De nævner Sted, hvor jeg Trøst kan faa,
det er i Kirken bag Fagerliden,
men bed mig ikke om did at gaa:
Han sidder lige ved Siden.

—Men godt, saa ved jeg dog, hvem det var,
som lagde Gaardene mod hverandre,
og Vej for Synet i Skoven skar,
og gav det Lov til at vandre.

Men godt, saa ved jeg dog, hvem det var,
som satte Stole til Kirkebordet,
og gjorde, at de gaa Par om Par
fremover lige mod Koret.

NOGLE BEMÆRKNINGER OM DANSK BRODERSAMFUNDS ASSURANCE.

Af F. HUROP.

Der er selvfølgelig delte Meninger om Maaden at administrere vort Assurance- og Garantifond, og om det er heldigt at opkræve et Assessment hver Maaned, eller om nødvendigt et ekstra Assessment hver anden Maaned. Men et burde der ikke være delte Meninger om, og det er **Soliditeten** af vort Assurancesystem.

Jeg vil i denne Artikel anstille nogle Sammenligninger mellem vore Indbetalinger til Assurancefondet og de, som gælder for **"The Knights of the Maccabees."** Brodersamfundets beregnet til de seks regulære Assessments og efter den Skala, som vedtoges paa Konventionen i Council Bluffs i 1906. Der er som bekendt en lavere Skala gældende for Flertallet af Brodersamfundets Medlemmer. Naar altsaa 1906 Skalaen benyttes ved Sammenligningen, saa er det for at afværge utidig Kritik.

Alder	Brodersamfundets Skala	Knights of Maccabees Skala	Forskellen angivet i Aar.
18	$ 6.00	$11.40	$ 5.40
22	6.12	12.00	5.88
25	6.60	13.20	6.60
30	7.56	15.00	7.44
35	8.82	18.00	9.18
40	10.56	21.60	11.04
45	13.20	27.60	14.40
50	17.58	33.60	16.02

Ovennævnte Skala er beregnet for et Tusind Dollars Assurance og for et Aar. Ved i Maccabees at betale et Aars Assessments i Forskud opnaas et Rabat af 4 pCt.

Men det vil let ses, at Skalaen i The Maccabees svarer til omtrent 22 Assessments i D. B. S.

Med Hensyn til Reservefond (Garantifond) stiller Forholdet sig saaledes:

The Maccabees opgiver at have udbetalt ca. 30 Millioner Dollars i "benefits" for Medlemmerne i Løbet af 24 Aar og at have et Reservefond paa 6½ Million Dollars. Jeg er ikke klar over om Betegnelsen "benefits" dækker over mere end Assurance. Men hvis ikke, saa svarer deres Henlæggelse til Garantifondet omtrentlig til Brodersamfundets.

Hvor mange Medlemmer af Brodersamfundet, der betaler efter den gamle Skala, ved jeg ikke. Kun det fremgaar af Rapporterne, at vi den 31. December 1906 havde 15,935 Medlemmer og ved Udgangen af 1909: 18,361 Medlemmer. Det vil sige, at de sidst optagne 2,426 Medlemmer betaler efter den højere Skala.

Da jeg optoges i Brodersamfundet, var Assessmentet for min Aldersklasse 84 Cts. for 500 Dollars Assurance, og jeg betaler efter den Skala endnu, uanset senere Forhøjelser. Hvis jeg var assureret i **The Maccabees** for samme Sum, vilde mine Assessments blive $1.20 pr. **MAANED** eller **$14.40** imod $5.04 til D. B. S.

I begge Tilfælde maa Bidrag til Administrationen betales særskilt.

The Maccabees oplyser, at deres maanedlige Assessment er baseret paa "National Fraternal Congress Mortality Table— The Standard Table for Fraternal Associations."

Hvor kan nu noget Medlem af Dansk Brodersamfund tro, at vi kan **vedblivende** faa udbetalt fuld Assurance for det halve af, hvad andre Livsassurance-Institutioner opkræver.

Man vil muligt henvise til, at det hidtil er præsteret, men det maa da erindres, at man i den første Aarrække havde forholdsvis faa Medlemmer over 50 Aar og følgelig en forholdsvis mindre Dødeligheds-Procent.

De følgende Uddrag af Brodersamfundets Rapporter vil vise Forskellen mellem før og nu.

Aarstal.	Medlemsantal.	Antal Medlemmer 50 Aar og derover.	Deres Procentantal i Forhold til det samlede Medlemsantal.
1903	10,844	1.254	11,5
1904	12,358	1,451	11,7
1905	13,984	1,694	12,1
1906	15,614	2,029	13,0
1907	16,837	2 332	13,8
1908	17,585	2,657	15,1
1909	18,361	3,031	16,4

De gamle Medlemmers Antal er altsaa steget fra 1,254 i 1903 til 3,031 i 1909, fra 11,5 pCt. til 16,4 pCt., eller fra at være en Ottendedel i 1903 til en Sjettedel af samtlige Medlemmer i 1909. Kan dette ikke bringe d'Hrr. Delegerede til at tænke alvorligt over Sagen. Hvor meget disse 3,031 Medlemmer er assurerede for, giver Rapporten ikke Op-

lysning om. Men det udgør sikkert **ca. to og en halv Million Dollars.**

I hvor lang Aarrække vil denne Kapital være forfalden til Udbetaling er et Spørgsmaal, som ikke er let at besvare. Men tager man Aarrækken 1903-1909, saa finder man, at **Dødsfaldene** blandt Medlemmerne paa **50 Aar og derover** fordeler sig saaledes:

		Gennemsnitsalder.
1903—18	Dødsfald.....	55 Aar
1904—28	Dødsfald.....	57 Aar
1905—23	Dødsfald.....	57 Aar
1906—29	Dødsfald.....	54 Aar
1907—33	Dødsfald.....	53 Aar
1908—31	Dødsfald.....	56 Aar
1909—50	Dødsfald.....	58 Aar

Gennemsnitsalderen, som opnaaedes i ovennævnte syv Aar blandt de Medlemmer, som var 50 Aar og derover, bliver **56 AAR.** Man maa derfor være **forberedt** paa, at i Løbet af seks Aar kan Halvdelen, eller ca. 1500 Assurancer, forfalde til Udbetaling foruden de, som forfalder til Medlemmer, som dør før det 50de Aar.

Det vil derfor være klogt at gardere sig i Tide.

Derfor burde de obligatoriske Assessments være **12** med et Assessment hver Maaned.

Bliver vor økonomiske Stilling saaledes, at den næst paafølgende Konvention anser det for tilraadeligt, saa kan man undlade Opkrævning af Assessments for en nærmere fastsat Periode.

Nu vil der blive indvendt mod Ideen om 12 faste Assessments, at vore nuværende Love tillader seks ekstra Assessments, om nødvendigt, altsaa ogsaa tolv. Men Ulempen er, at nu kan to Assessments opkræves samtidig i Stedet for med een Maaneds Mellemrum.

I Tilfælde af ekstra Assessments skal Oversekretæren underrette Logerne, dernæst skal Logerne underrette Medlemmerne, og Medlemmerne der som Regel ikke er forberedt paa ekstra Assessment, faar af den Grund dobbelt Ulejlighed.

Hvorfor ikke straks gaa til tolv Assessments aarlig — vi slipper ikke for at betale dem alligevel.

Vore Kolleger i Østen er stadig i "Hede" — Spalte op og Spalte ned, Nummer ud og Nummer ind er det "Hede,' Hedesag, Hedebørken, Hedeplantage, Hedebevarelse, Hedeindsamling, og Gud ved, hvad i hede . . . . andet.

Hvordan i Alverden kan Bladenes Abonnenter holde det ud?

Aa, Herregud, det er jo sandt, de læser jo ikke Bladene.

I Følge de østlige Blade skal Æmnet for Dr. Kjærbyes Festtale i Chicago den 5te Juni være "de danske Foreningers Opgave i Amerika." Vi har en dunkel Anelse om, at det vilde være lettere for Doktoren at tale om, hvad de dansk-amerikanske Foreningers Opgave ikke er.

FRANZ VON IESSEN.

I den danske Journalistiks store Jungle, der er fyldt med utallige Middelmaadigheder og mange virkelige Dygtigheder, er der især een, der ved sine store og sjældne Evner, sin elegante fornemme Stil og sin glimrende skarpe Iagttagelsesevne er født Verdensjournalist — det er **Franz von Iessen!**

Denne eminente Journalist, der har været Kloden rundt tog, med uforligneligt Skarpsyn netop været de Steder, hvor de største og vigtigste Begivenheder fandt Sted, vilde, hvis han var født i en af Verdensbyerne, nu have været en af de ledende Berømtheder indenfor Verdenspressen. Nu er han imidlertid dansk — desværre for ham, heldigvis for os! Vi har al Grund til at være stolte af, at denne udmærkede Skribent virker i den danske Journalistik, til hvis første og største Navne han hører. — En høj og statelig Skikkelse, en fuldendt, gennemkultiveret Verdensmand, talende alle Sprog med lige stor Færdighed og Elegance . . . en vindende og højtbegavet Personlighed, rig paa Stemning og Følelse, Alvor og Lune densjournalist — det er **Franz von Iessen!** . . . og saaledes er hans journalistiske Kunst!

* * *

Franz von Iessen har i de sidste Aar udsendt tre Bøger, hvori den udmærkede Journalist har skildret de Indtryk, han har modtaget, de Lande, han har set, og de Mennesker, han er kommen i Berøring med paa sine mange og højst forskelligartede Rejser.

Det er altid lidt dristigt at udsende Journalistik i Bogform — som oftest taaler den kun at nydes i Døgnets hastigt skiftende Skær, for derefter at lægges bort sammen med Avisen.

Men **Franz von Iessens** Journalistik danner en absolut Undtagelse! Hvis hans Skribentvirksomhed — som han selv altfor beskedent siger i sine Forord — "kun er Journalistik og intet andet" . . . nuvel, men saa er det rigtignok ogsaa en Journalistik, der har naaet sit Højdepunkt i Retning af Elegance, Interesse og formfuldendt Stilkunst. **Franz von Iessen** er nemlig, foruden at være den store og fødte Journalist med en fænomenal og ætsende skarp Iagttagelsesævne, tillige en betydelig Kunstner — halvt en Jonglør-Virtuos, hvis stilistiske Elegance blander og lyner — halvt en Digter, hvis rige og følte Stemninger glider som en Understrøm gennem det hele. Der er Ting i **Franz von Iessens** Bøger, der er en betydelig Forfatter værdige. Det blander og syder . . . der er Stemning og Kraft over de Billeder, han former — og fra hver Side stryger som et Drag af selve Livets evige og feberhede Uro. . .

Det er en Fornøjelse at læse, saavel om de store Begivenheder, Hr. **von Iessen** oplevede, som om de interessante Mennesker, han mødte paa sine mange og urolige Farter gennem Verdensdelene. Og det er det store ved hans journalistiske Kunst, at man læser om disse Begivenheder med den selv-

samme levende Interesse som i de Dage, de fandt Sted. De har snarere vundet ved, at man nu har dem lidt paa Afstand. Det var en god Ide af Forfatteren at udsende disse sine udmærkede Arhejder i Bogform, og det er en ligesaa fortræffelig Ide af Forloget nu at udsende de tre Bind under eet i en Folkeudgave — prydet med en henrivende Omslagstegning af Prof. **Hans Tegner.**

Franz von Iessens Trilogi bør finde den videste Udbredelse. Man har haade Udbytte og Berigelse og Nytte af at læse hans Bøger, og især synes det mig, at de af os Danske, der er fjernede langt fra det Land, de elsker og aldrig glemmer, at de burde glæde dem ved den udmærkede **danske** journalistiske Kunst, der i **Franz von Iessens** Trilogi ligger dem aaben med alle de rige og skønne Timer, den vil forunde dem.

Franz von Iessens Trilogi hør læses og ejes af alle dem, der skatter og værdsætter dansk Sprog og det hedste, der findes i dansk Journalistik Man vil med Glæde læse dem atter og atter, disse Blade af vor moderne Tids Historie, skrevne af en Mand, der foruden at være Journalist tillige er Kunstner og dansk Rejsejournalistiks Mester og grand Chevalier!

OSCAR OLAFSSON.

DA J. P. JACOBSEN DØDE.

ET MINDE.

Den 30te April var det 25 Aar siden Digteren J. P. Jaeohsen døde.

De Aar, der er forløhne siden hin Dag i 1885, har ikke mindst for J. P. Jaeohsens Minde været betydningsfulde. Fra at være en Digter, elsket og forgudet i en snæver Kreds, angrehet og forkætret af Mængden, blev han efter sin Død ranemærket for Ungdommen, det store, uopnaaelige Forbillede som Stilkunstner. Hans Efterlignere var utallige og utaalelige; det skadede Beundringen for Digteren. Men J. P. Jaeobsen overlevede Epigonerne, og nu straaler han blandt de store, ufargængelige Klassikere — Støvet har endnu ikke kunnet blege de stærke, livskraftige Farver, der gennemgløde dede hans Stil. Nu er J. P. Jacobsens Skrifter spredte i Folkeudgaver over det ganske Land, han er oversat paa Fransk, Tysk, Russisk og flere Sprog, og — han læses endnu.

Det er da interessant at drage en Sammenligning mellem før og nu.

Da J. P. Jacohsen for 25 Aar siden døde, var det af Dagbladene egentlig kun det nystiftede "Politiken, der ofrede ham udførlige Nekrologer og Mindeord, af Ugebladene særlig "Nutiden," hvis Redaktør, Vilhelm Møller, var J. P. Jacohsens gode Ven.

Straks Dagen efter Døden skriver Histor. i Ekstrabladet, bragte "Politiken" Edvard Brandes' smukke og varmtfølte Venneord, omtrent de samme, der indleder Brandes' Udgave af Digterens "Breve."

Den 2den Maj stod Georg Brandes' store Afhandling (optaget i de "Samlede Skrifter") i Bladet, og samme Dag fandtes to Mindedigte, et af L. L. og et andet af den senere Docent, Dr. phil. Adelf Hansen.

Ad. Hansens Digt sluttede:

En af de lødigste, vort Land har ejet!
En af de hedste. Dødens Le har mejet!

Endelig den 5. Maj finder man i Spidsen af Politiken den 19aarige debuterende Oscar Madsens Digt:

Sart som en Blomst,
en Blomst i Dug
med sælsomme Farvers Møde,
o. s. v.

"Nutiden" der bragte Billeder af Digterens Fødehus i Thisted, et Portræt af J. P. Jaeohsen efter Axel Helsteds Pastel, havde og saa et Digt. Det var af Alfred Ipsen.

Som man ser: det var ikke Landets fornemste Digtere, der slog Harpen ved J. P. Jacohsens Grav.

Paa Begravelsesdagen den 9de Maj mødte "Politiken" med endnu et Par Digte, nemlig med et af den nu ganske ukendte Volmer Herther og et Prosadigt af den da ganske ukendte 17aarige Sophus Michaelis.

Dagen efter bragte Bladet et kort Telegram o mBegravelsen. Der fandtes ogsaa et lille, hidtil utrykt Vers af J. P. Jaeobsen, og da det, uhetydeligt, som det er, ikke har fundet Optagelse i hans Skrifter, kan vi benytte Lejligheden til at aftrykke det her:

Det er et Stambogsvers fra November 1864, skrevet til en ung Mand Adolph Branth med hvem Jacohsen boede sammen:

Ønsker om din Fremtids Lykke
vil jeg tolke ej; men nære.
Vil dig minde om: at leve,
det er ikke det: at være.

Først den 12te Maj naaede Bladet at bringe det udførlige Referat af Begravelsen (man forhastede sig ikke for 25 Aar siden, ikke en Gang det Blad, der gik i Spidsen for Journalistikens Udvikling herhjemme)

Erik Skram havde skrevet Referatet.

Det fremgaar af Referatet, at Deltagelsen vd Begravelsen i Thisted var overordentlig stor. Dr vai sendt ea. 100 Kranse, deriblandt en Sølvpalmegren fra Studentersamfundet. Studenterforenignen havde ogsaa sendt Krans, og der indløb telegrafiske Hilsener fra Bjørnson, Lie, Kielland og Drachmann.

I mildt og solfyst Vejr sænkedes den store, sorte Dobbeltkiste ned i det murede Gravkammer, som Digterens Fader havde "indrettet tørt og godt for Jens Peter."

Det var en Pastor Husum, der holdt Talen.

Som kristen Præst var han glad ved at kunne sige, at han vidste sig i Overensstemmelse med dem, som sørgede dybest ved dette Dødsfald, naar han følte Vemod ved, at den Dødes sidste Suk ikke havde formet sig til en Bøn. Man fandt dog ligesom en Trøst i at have set et Salmevers, der bar Mærker fra Jacobsens Haand. (!)

Erik Skram tilføjer, at Verset indeholder et smukt Udtryk for Hjemvefølelse; de røde Kridtstreger, som hidrørte fra Jaeohsens Haand, var mange Aar gamle. Versei havde udelukkende kaft literær Betydning for Digteren. J. P. Jacobsen "døde staaende."

Erik Skram aflægger et Besøg i Jacobsens urørte Stue. Paa det lille Læsebord ved Chaiselonguen med den stejle Ryg laa

den Bog, J. P. Jacobsen sidst havde læst i. Det var en engelsk Feuilleton-Roman, Mrs Braddons. "Last for Love."

Den sidste Hilsen, der for 25 Aar siden bragtes den døde Digter, var en poetisk Mindernne af den svenske Digter Grev Carl Snoilsky. Digtet offentliggjordes den 15. Maj.

VOR "NÆSTE" I DYREVERDENEN.

Af L. MOTH IVERSEN.

III.

Der er i vore Dage gjort adskillige, sjælden helt vellykkede Forsøg paa at gøre Dyrelivet livligere og til en vis Grad fylde de Huller, som ufrosvarlig Nedskydning og Fangst har været Skyld i. Saaledes har man f. Eks. i Tyskland indført kinesiske Nattergale, avstralske Kænguruer og sydamerikanske Bæverrotter, hvilket (hvis man havde ubetinget Held med sig), vilde medføre en vis Bedring i Forholdene i økonomisk Henseende, men aldrig fra et moralsk Synspunkt.

Det ligger jo i Sagens Natur, at der intet er at rose sig af i denne Retning, hvis man udrydder en Dyreart, der er hjemme i Landet, og saa vil erstatte det tabte med vildfremmede Arter.

Nej, hvis man ønsker at gøre godt igen, hvad der er forbrudt, maa der gøres noget andet.

Beskyttelse af de sprængte Rester af de fordums talrige Dyrearter, bør indprentes Skoleungdommen, og Præmier bør gives for bevisligt indvundne Resultater. Taabelig Jagt og Grusomhed mod det enkelte Dyr kan ikke let kritiseres for haardt, hvor den skyldige er forstandig nok til at kunne fælde en klar Dom. Energiske Forstmænd vil være i Stand til at udrette meget paa dette Omraade, og det burde forlanges af alle Skovbetjente med Skygge af Autoritet, at de ved deres Ansættelse førte Bevis for at være Dyrevenner. Dette gælder alle Vegne i Verden uden at undtage Afrika, der jo efter vor berømte Landsmands højst underholdende Skildringer endnu huser et Mylder af Storvildt, som rigtignok synes at skulle gaa al Kødets Gang, netop s i d e n de europæiske Stormagter parterede Verdensdelen.

Men jeg maa atter gaa bort fra de "lykkelige Jagtgrunde" og rette Blikket paa mere nærliggende Egne.

Der var i 1908 en meget alvorlig Landeplage i en betydelig Del af Nevada, og den blev bekæmpet. Hvem var de virksomste, grundigste — **og billigste** — Markmusfjender ved denne Lejlighed? Blandt Fuglene f. Eks. to af vore smukke og store Høgearter, som man saa tit ser falde for uvidende eller ubetænksomme Personers Kugler, naar de vover sig Mennesket for nær. Det er trivielt at gentage, at saadanne Dyr fortjener lige saa stor r redlysning som vore danske Storke, der naar alt kommer til alt — slet ikke er saa uskyldig endda.

Og jeg tror, at det Skridt, en af vore rige Landsmænd har gjort ved at oprette et stort og vel udstyret Fuglehjem, der siges at være beregnet paa hundrede Arter, og hvortil der skal være skænket en meget betydelig Sum, bør opmuntre alle os, der føler Trang til at hjælpe vor vingede Næste. Mærkeligt synes det, at den af mig fremsatte Tanke om Bakkeasyler i Bjærgstaterne saa snart skulde finde et (forhaabentlig ypperligt) Udslag i Mellemstaterne.

Gid dette storslaaede Vidnesbyrd om virkelig Kærlighed til de "umælende" Medskabninger maa støttes, trives og bære Frugt i rigeste Maal!

Og tillad mig at tilføje: at Fristaterne hver og een følger et saa straalende Eksempel, er kun hvad der sig hør og bør i vor Kæmperepublik og i det tyvende Aarhundrede.

(Fortsættes.)

Den os elskelige H. H. Vogt, af Guds Naade Overpræsident for D. B. S., har nægtet Danskerne i Easton og Oleander Ret til at oprette en Loge af D. B. S., fordi han har modtaget private Breve fra Medlemmer af Loge Nr. 67, i Følge hvilke en Frygt er udtalt for, at den ny Loge muligvis ikke vil vælge den rette Mand til Delegeret.

Loge Nr. 67 gjorde en Del fortvivlede Forsøg paa at udtale sin Mening om Sagen paa en forstaaelig Maade, men hvis man sammenligner et Brev fra Oversekretæren til Hr. Wissing med Loge Nr. .7's Protokol, faar man et stærkt Indtryk af, at "there is something rotten in Denmark."

Og Hr. Bang, Sekretær for Nr. 67, paastaar at han har **"kun"** sendt en Afskrift af Protokollen — og Bang maa man da stole paa; han vilde da ikke lyve?

Overpræsidentens Fortolkning baseret paa private Skrivelsers Betydning vil sikkert blive appelleret til den eksekutive Komite og eventuelt til Konventionen.

Thi hvis en Koloni af 2000 Danske ikke kan faa en Loge af D. B. S., fordi nogle faa Herrer i en By 6 Miles borte er bange for, at deres tarvelige Tællepraase ikke skal straale klart nok ved næste Konveion, da er det paa Tide, at vi faar at vide "what is what."

Efter Forlydende har Loge Nr. 67's Konventions-Komite besluttet at invitere Hr. Herman Korell til at være Festtaler paa Grundlovsdag. Det er en frygtelig Hævn over "Bien;" vi forstaar ikke, at de nænner det. Det er grusomt og tillige er det ikke diplomatisk, og det maa man dog søge at være, naar man vil bære Popularitetens tunge Byrde paa sine smalle Skuldre.

Om end Uglen som Regel ikke tager Del i politiske Kampe og aldrig under nogen Omstændigheder sælger sine Spalter til politisk Aspiranter, anser vi det dog for vor Pligt at sige et Par Ord til Fordel for den Mand, hvis Billede staar ovenover denne Artikel.

Kalifornien har i de sidste Aar politisk set tiltrukket sig Omverdenens Opmærksomhed paa en højst uheldig Maade. "Graft" har siddet i Højsædet, og Jærnbaneselskaberne har været Magten "behind the throne.'

Langdon og Heney mægtede ikke at befri Staten for disse højtstaaende Forbrydere; thi Forretningsmændene, særlig i San Francisco, stillede sig lunkent overfor Sagen og var bange for, at al den Rettergang og Rydden op skulde skade "business.." Som om det ikke var vigtigere at være ærlig og respektabel end at tjene Penge ved at se gennem Fingrene med "graft."

Ved næste Valg skal det afgøres, om Flertallet af Kaliforniens Borgere vil selv styre deres Stat, eller om Jærnbaneselskaberne skal gøre det; det skal afgøres, om vi er politisk myndige eller kun Nikkedukker i Kapitalismens Hænder.

Hiram Johnson, hvis Billede vi her bringer vore Læsere, er de fri Mænds Fører; han er vor næste Guvernør hvis de fri og uafhængige Borgere ved næste Valg har Flertal.

Johnson er en dygtig Sagfører, en glimrende Taler og — "last but not least" — en grundhæderlig og uafhængig Mand.

Det er sørgeligt, at man i Kalifornien er nødt til at pointere dette om Hæderligheden og Uafhængigheden, men Fortidens Erfaringer har vist os, at disse to Egenskaber er en sjælden Vare i vor Politik.

Enhver Borger i Kalifornien, der sætter en Ære i sin Stats gode Rygte, og vil vise Verden, at vi politisk set er vaagne og paa Post, vil møde op og stemme for

HIRAM JOHNSON

og vælge ham til Kaliforniens næste Guvernør.

FØDSELSDAG.

Vi drømmer og længes mod Festdagens Komme
— og glemmer troskyldig hvert eneste Aar:
at, efter de støjende Timer er omme
vi nærmere Grænsen for Livsvejen staar.

Maaske naar vi bliver lidt gamle af Dage
— og Sølvstriber ler i det spærsomme Haar,
at vi føler Trang til at tænke tilbage
paa Tider, der svandt, og hvorhen mon vi gaar.

Maaske — og jeg tror, at det bli'r for de mange,
— en uventet Stund er vi Tvivl om en Hals;
— Vi tænker os stærke, men føler os bange
og det, hvad vi elsked af djærvt er til Fals.

Det er jo en Sygdom, om end af de slemme,
de færreste bliver de samme igen.
Det er os saa ganske umuligt at glemme,
naar Angsten den hyler sit: "Hvor gaar du hen?"

Ja, hvor gaar vi hen? Det var herligt at drage
herfra i en Tid, hvor den gryende Vaar
faar lært os at se, hvor alt kommer tilbage,
om end i et fjernere Skifte det staar.

JØRGEN V. GJERDING.

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

San Francisco Office
E. H. Rasmussen.....Business Manager
184 Castro Street

Los Angeles Office
J. V. GJERDING.....Business Manager
5916 Crocker Street

Oregon og Washington
F. HUROP .....Business Mgr.
Enumclaw, Wash.

Salt Lake City Office
MISS BEATRIX IVERSEN..Business Mgr.

Issued the 15th of each month. $1. per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 15. MAJ.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

BJØRNSTJERNE BJØRNSON.

Bjørnson er død, men den Aand, han skabte, lever; de Værker, han skrev, læses og gør Indtryk paa tusinde Sjæle. Bjørnson lignede en af de Profeter, der opstod i Jødefolket i gamle Dage, naar de rigtig trængte dertil; han blev sit Folks Bannerbærer, Høvdingen i dets nationale Liv. Hvis Logik og sund Fornuft havde raadet, burde Bjørnson have været den første Præsident for den unge norske Republik; nu var han til sin Død Norges ukronede Konge.

Og rundt om hans Baare samles i Aanden tusinde Sjæle og bærer frem hver paa sin Maade, hver efter ringe Evne, deres Tak til ham for, hvad han gav dem. Den stille Glæde, de vemodige Taarer og den dybe moralske Vækkelse, som hans tidligste Fortællinger har kaldt frem hos os, lægges som en Krans af Evighedsblomster paa hans Kiste. Ansvarsfølelsen og Troen paa Sandhedens Magt til at sejre, som hans Komedier og Romanerne "Det flager—" og "Paa Guds Veje," har kaldt til Liv i vore Sjæle, staar som Palmeblade og skygger om hans Hoved, og den folkelige Aand, som først og fremmest er Norges, men som bærer Bud til ethvert Menneske, der elsker sit Fædreland, denne Aand kaster Straaleglæde over hans Ligfærd.

Hans store Personlighed, hans aandelige og legemlige Bredskuldrethed efterlod et Indtryk paa hans Tilhørere, som sent vil glemmes.

Og han har lært os at kæmpe for, hvad vi tror er Sandhed og Ret, har lært os at elske vort Land, dets Historie, dets Natur, og han lærte os den gamle Sandhed om igen, at kun hvor en Mand lægger sin hele Personlighed, sit Liv, sin Sjæl ind i sit Arbejde, kan han vinde en Sejr, der er værd noget.

Hans Liv var en aaben Bog, hvis Læsning vækker Begejstring og Tro paa Livet, hans Værker har taget et Greb i hans Samtid til Gavn for det bedste, og hans Foredrag gav os det personlige Indtryk, som skabte en urokkelig Tillid til Mandens Ærlighed og Retsfølelse.

Hver enkelt Mands Tak er kun en lille beskeden Blomst, men der er saa mange af dem paa Bjørnsons Grav, at et større Blomstervæld, en rigere Farvepragt, et mere fuldt tonende Billede af Skønhed og Rigdom har sjælden før været set.

Og han fortjente dem alle.

Med disse faa Ord vil vi lægge vor lille Blomst paa hans Kiste og hviske vort dybtfølte, ærlige "Tak."

Efter alle Solemærker at dømme kommer Professor Bøggild ikke til Kalifornien. Den eneste By, der har tilsagt virkelig Hjælp, er Fresno; derefter har Petaluma været villig til at høre ham, og Ferndale har givet et halvt Løfte uden særlig Begejstring. Komiteen i San Francisco har gjort sin Pligt med Hensyn til denne Sag, men de rent pligtmæssige Opraab har ikke mægtet at vække Begejstring i de danske Kolonier i Kalifornien.

Der skal personlig Begejstring og personlig Paavirkning til for at bringe en Sag frem herude, særlig naar den er fremkommet under Dansk-amerikansk Selskabs Ledelse, og enten er den nuværende Distriktskomite for Selskabet i Vesten ikke i Stand til at faa Folket interesseret, eller den mangler selv den rette Aand og kan derfor umulig give den til andre.

Endnu en Gang opfordrer vi vore Landsmænd til at tage Affære og ikke tabe Lej-

ligheden til at høre Danmarks største Autoritet paa Mejeriets Omraade. Vi har ikke Raad herude til at lade ham gaa vor Dør forbi. **Er det ikke muligt mellem Privatmænd at samle Penge nok sammen til at betale Professorens Rejse, selv om vore Foreninger holder sig officielt tilbage i denne Sag?**

Skal alle gode Foretagender herude strande paa Grund af denne Mangel paa Lyst til at aabne for Pengepungen?

Kom frem, I danske Mænd, der ved Gilder har lovsunget Eders Fædreland, dets Smør, dets Ost, dets Mælk, dets Fløde, — og vis for een Gangs Skyld, at nogle faa Hundrede Dollars Udgift kan ikke stoppe Gennemførelsen af en dansk Sag.

Volapyk, Esperanto, Ido.

Er der i Grunden noget underligt i, at selv tørre Sprogmænd har deres Anfald af Drømmerier? Hvor mange Historikere har ikke drømt om selv at erobre et Rige — hvorfor skulde disse Mænd, der hele deres Liv har gransket Sprogenes Bygning, Udvikling og Afskygning, ikke ogsaa have Ret til at søge at skabe et nyt Sprog, mere logisk, mere systematisk, lettere at lære end noget andet?

Men ethvert Nutidssprog er bygget op gennem Aarhundreders Udvikling, er knyttet ind til Folkets Kampe, dets Opvækst og dets Nederlag, hvert nyt Ord er skabt som et Udtryk for en ny Følelse eller en ny Begivenhed, og derfor er det Folkets dyreste Eje, som de er villig at kæmpe for — til Døden.

Nu mener de lærde Herrer jo heller ikke, at noget af disse Kunstsprog skal være Folkesprog, men kun et bekvemt Fællessprog imellem Nationerne for videnskabelig og kommerciel Meningsudveksling — men endnu har de ikke vakt Folks Interesse for disse sindrige videnskabelige Kragemaal. Selvfølgelig er der altid en Del Mennesker, der optager alt nyt, blot fordi det er nyt, tillige er der Sprogmænd nok i Verden, der er villige til at binde an med hvilket som helst Sprog, fordi det nu en Gang er deres Mani; men at faa den almindelige Menneskehed til at interessere sig for et kunstigt Sprog, er endnu ikke lykkedes de lærde Herrer.

Det sidste Kunstsprog "Ido" er opfundet af Professor Otto Jespersen og skal være meget let at lære og fuldfylde alle rimelige sproglige Krav med Hensyn til let Grammatik og Stavning; men Verdenssprog bliver det aldrig; thi hvis en Mand er nødt til at lære et andet Sprog foruden sit eget, vil han naturlig vælge et Sprog, der har en Litteratur, som er værd at læse, en Historie, som kan interessere og inspirere, og som tales af et Folk, der elsker, lever og dør ligesom han selv, og som gennem hver Sætning, hvert Ord bringer ham Bud fra et nationalt Liv, og ikke fra nogle faa, pæne, lærde Professorers ret støvede Hjerner.

SOFUS REJSER TIL DANMARK.

Staa stille, alle Dansk-Amerikanere, tag Eders bedste Klæder paa, Eders Søndagssmil og netteste Manerer, lov højtidelige at opføre Eder pænt i det næste Halvaar — "hvorfor?" spørger I, — fordi den store Sofus Neble rejser til Danmark.

Verdenshistoriens Skribenter lader en stor Side staa tom i deres Bøger, den venter paa Sofus' Bedrifter, fortalt af ham selv.

Husker I sidste Gang — det var hans første Korstog — læs Sofus' Historie og I vil finde, at alt, hvad der er sket i den danske og amerikanske Verden siden, er mere eller mindre, direkte eller indirekte en Følge af Sofus' Rejse til Danmark.

I Brobygningsarbejdet var han den Pille, som de først maatte sluge hjemme, før Broen kunde blive solid; ja, den egentlige Forstaaelse af vor gensidige Stilling blev først muliggjort gennem Sofus' Breve.

Nu begynder hans andet Korstog, og det er derfor naturligt, at hele den dansk-amerikanske Verden staar forventningsfuld med Hatten i Haanden, at New York-Matadorerne giver en Middag med Taler, og den dansk-amerikanske Presse savler ham over før Afrejsen.

Naar vi i Løbet af det næste Halvaar læser om hyppige Tordenbyger, god Torskefangst, Fødsler i Dølgsmaal og andre Ulykkestilfælde i vort kære Fædreland, da undrer vi os ikke; thi vi ved, at Sofus er i Danmark — da bekymrer vi os ikke, vi ved jo, vort Fædreland er sikkert, naar Sofus er i Danmark.

Kun een uheldig Side er der ved Sofus Rejse, og det er den Usikkerhed i alle dansk-amerikanske Forhold, som hans Fraværelse skaber. Der er jo mange af de store Herrer, der ikke ved, om de er købt eller solgt, før de faar Besked af Sofus, og nu er han borte; derfor er det bedst, at alt staar stille, til hans Hjemkomst; thi der vil saamænd hænde nok alligevel i Verdenen, naar Sofus kommer til Danmark.

AABENT BREV TIL DE DELEGEREDE OG MEDLEMMER AF DET DANSKE BRODERSAMFUND.

(Fra C. P. Kjærbye, Fresno, Cal.)

Nr. 4.

Alderdomshjem og Brystsyge-Sanatorium.

Hvis en Forening som D. B. S. skal være i Stand til at samle alle Dansk-Amerikanere, da er det klart, at den maa paatage sig andre Opgaver end Sygehjælp og Assurance.

Og da enhver dansk Forening i Amerika jo først og fremmest skylder sin Tilværelse den Kendsgerning, at den er dansk, har den som Følge deraf ogsaa Forpligtelser overfor alt det danske, dets Opretholdelse, dets Bevarelse og dets Udvikling.

Jeg skal i Korthed omtale de forskellige Forsøg, der har været gjort indenfor D. B. S. paa at bringe folkelige Opgaver i Forgrunden.

Vi maa da først mindes det stadig tilbagevendende Alderdomshjem, der ligesom Trolden i Æsken stikker Hovedet op, hver Gang Konventionslaaget bliver aabnet, og som meget prompt bliver presset ned i Æsken igen.

Lad os dog lære af andre Foreningers Fejltagelser og blive klar over, at et Alderdomshjem for en stor Forening, hvis Medlemmer er spredte over alle de Forenede Stater, vil aldrig blive til Nytte og Glæde; thi enhver gammel Mand, der er værd at gøre noget for, vilde føle sig højst utilfreds, hvis han blev taget bort i sin Alderdom fra sine sædvanlige Omgivelser og Venner, og kun de mindre heldige vilde søge til et saadant Hjem.

Rent bortset fra den pekuniære Byrde for Samfundet, en Byrde, som det i andre Foreninger har vist sig, altid var tung at bære, ligger den Kendsgerning altid i Vejen, at hvor end Hjemmet blev bygget, vilde det for Majoriteten af de gamle være et fremmed Sted mellem fremmede Omgivelser og derfor utilfredsstillende.

Lad hver Egn bygge sit eget lille Alderdomshjem, idet Kirkerne, Foreningerne og private Danske arbejder sammen Haand i Haand, og lad os haabe, at de lokale Loger af D. B. S. vil støtte saadanne Bestræbelser efter bedste Evne og vise, at deres Godgørenhed og Danskhed ikke standser ved Logens Yderdør, men at netop den Aand, som burde herske i D. B. S., er rede til at hjælpe Landsmænd udenfor Foreningen efter ringe Evne.

Forskellig stiller Sagen sig derimod, naar vi kommer til Forslaget om et Brystsyge-Sanatorium; thi som en Assuranceforening burde D. B. S. tage denne Sag op, for det første af rent praktiske Grunde. Det er jo som bekendt mest unge Mennesker, der bliver angrebet af Brystsyge, om end ingen Alder er uimodtagelig; og vi ved nu, at om Sygdommen bliver taget i Tide og behandlet paa rette Maade, da kan den kureres. For at give en Illustration skal jeg meddele et lille Eksempel fra min Praksis. For ca. halvandet Aar siden kom en ung Dansker ind i mit Kontor for at blive undersøgt; han havde arbejdet ved Savmøllerne og sparet omtrent $300 sammen, men havde faaet Brystsyge og ønskede at blive kureret og foreslog selv at gaa til et Sanatorium. Vi har mange saadanne i Kalifornien, men Priserne er saa høje, at de praktisk set kun er for rige Folk, og saa er der et andet Spørgsmaal, der maa overvejes, og det er, naar Patienten forlader Sanatorier herovre og intet Hjem har at gaa til, men skal ud at bjærge Føden, da er han tilbøjelig til at faa et Tilbagefald.

Jeg raadede den unge Mand til at rejse til Danmark, de'r tage ind paa et Sanatorium for 4—5 Maaneder og dernæst tilbringe et halvt Aar hos sin Familie for at vinde Kræfter og Huld; thi Hovedfordelen ved et Sanatorium er, at de'r lærer Patienten, hvorledes han bør leve, hvad han skal spise, og hvordan han skal beskytte sig selv imod Forkølelser.

Den unge Mand fulgte mit Raad, og hans $300 var tilstrækkelig til at føre Planen igennem, mens det herovre kun vilde have været en Draabe i Havet. Da jeg sidst hørte fra ham, var han rask og tænkte paa at komme tilbage til Amerika.

Dette er kun en Illustration af, hvad et D. B. S. Sanatorium og Hjem kunde udrette herovre, og ved at lægge en Del af Byrden paa den Loge, vedkommende Patient tilhører, og faa Hjemmet til Dels til at betale sine egne Udgifter, tror jeg, at den oprindelige Kapital vilde bringe gode Renter, idet den vilde forlænge vore Medlemmers Liv og spare os Udbetalingen af Assurance.

Det er jo en sørgelig Kendsgerning, at vi Danske er særlig ofte angrebet af Tuberkulosis, og om end Danmark ved et uhyre energisk Arbejde søger at kæmpe imod denne Sygdom og dens Udbredelse, vil vi dog

endnu i mauge Generationer føle denne Sygdoms Klør gennem Arveligheden; og en Nykommers uregelmæssige Liv og tit udsatte Helbred har mindre Modstandskraft under ny Forhold, ny Kost og nyt Klima end under de hjemlige Forhold.

Lad næste Konvention tage denne Opgave op til Behandling, og hvis vore Inkorporationslove gør det umuligt, da kan de jo heldigvis blive forandrede, eller hver Loge kan tage en Aktie for hver hundrede Medlemmer eller mindre og danne et Aktieselskab med vor Overbestyrelse som Direktører. Hvor der er en Vilje, der er ogsaa en Vej, og Love er kun for at regulere en Virksomhed og Udvikling, ikke for at hæmme og standse den.

Forretningsmæssig set er det en god Anvendelse af Penge.

Almindelig Menneskekærlighed kræver, at vi hjælper de, der trænger.

Som Danske bør vi følge det straalende Eksempel, som vort Moderland har sat i Kampen for Tuberkulosens Udryddelse, og som Dansk-Amerikanere er vi nærmest til at hjælpe vort ny Fædreland ved at række en Haand til de af vore Landsmænd, som Sygdommen har angrebet og gjort arbejdsudygtige.

ROOSEVELT OG BJØRNSON.

En Korrespondent fra Paris skriver til Ekstrabladet i Anledning af Bjørnsons Død følgende om Eks-Præsident Roosevelt, der var i Paris, da den norske Digter døde:

"Oberst Roosevelt har faaet travlt.

Under en Spadseretur paa Boulevarden i Gaar hørte han en af "La Patrie's" Avissælgere raabe: "Bjørnson est mort! Bjørnson est mort!" og han købte straks Avisen for at se, hvem det kunde være.

Derpaa begav Roosevelt sig hjem til sit Hotel, og der opdagede han til sin Skræk, at Bjørnstjerne Bjørnson var en nordisk Digter, om hvem han vel nok maatte vide lidt Besked, naar han rejste til Danmark.

Roosevelt ringede paa Stupigen, den blonde Gærvaise, og spurgte hende ud om Bjørnson. Men den smukke Gervaise kniksede for Roosevelt og sagde, at hun ikke kendte Bjørnson, hvorpaa Ekspræsidenten kyssede hende paa Kinden og sendte hende væk efter at have forlangt et Konversationsleksikon.

Roosevelt fik sit Leksikon, og der stod fire Spalter om Bjørnstjerne Bjørnson.

De maatte studeres.

Da Præsident Fallieres kom og vilde have ham med til Middag i Elyseepalæet, maatte Roosevelt nægte sig hjemme. Han skulde lære Bjørnson at kende til sit snarlige Danmarksbesøg, saadan som han i sit Ansigts Sved havde maattet sidde i Italien og lære Maupassant.

Han sendte Bud til en Boghandler og fik "Over Evne," "Naar den ny Vin blomstrer" og "Synnøve Solbakken" tilsendt, og i de første fire Timer sad Roosevelt nu og sled paa Hotellet. Alle Gæster blev vist bort med den Besked: Ekseelleneen forbereder sig til sit Danmarksbesøg.

Nu ved De altsaa oppe i Danmark, med hvor varm Interesse Præsidenten omfatter alt, hvad der er nordisk, og naar han paa Tirsdag skal holde Tale i Raadhuset, vil han utvivlsomt under Publikums umaadelige Jubel i sin Tale indflette et Par henkastede Citater af Bjørnson.

Men foreløbig er Roosevelt ikke til at komme nær."

Saalunde lyder Ekstrabladets Korrespondance. "Take it with a grain of salt."

"Danias" Konvention i Salinas har sikkert ikke forandret Verdenshistorien, ikke heller vil den mindes i Danias Historie. Vedtagelsen af en vel udarbejdet Straffelov for genstridige Afdelinger og højrøstede Medlemmer var dens eneste Resultat.

Selv "Danskernes Bygning" maatte glemmes for ikke at forstyrre Konventionens blide Slummer, og Foreningen minder os om det Billede der forestiller en Skildvagt, der er død og sneet under i et Bjærgpas, og som bærer Titlen:

"Alt er stille i Shipka-Passet!"

ENHVER,

der besøger Chicago, indbydes til at bese Forretningen, der stedse har største Udvalg af dansk og norsk Litteratur og faar ny udkomne Bøger straks efter Udgivelsen.

Bibliotheker, der skal købe ny Bøger, bør ubetinget først tilskrive os og forlange Prisoverslag.

Gyldendal Publ. House

Gen. Agt.: Knud Lasen

2620 W. NORTH AVENUE

CHICAGO, ILL.

EMIGRANTERNE, DANSK BRODERSAMFUND OG DE SAMVIRKENDE FAGFORBUND I DANMARK.

Den af Undertegnede i Uglens Aprilnummer fremsatte Tanke om Samarbejde mellem ovennævnte Organisationer har mødt Velvilje fra alle de Sider, som endnu har ladet høre fra sig.

Som kortelig omtalt i Uglen har jeg allerede paa et tidligere Stadium forespurgt D. s. F. i Danmark, hvad de troede om min Plan for Samarbejde, og Resultatet foreligger nu i følgende Skrivelse:

De samvirkende Fagforbund
i Danmark.
København, den 4de April 1910.

Hr. F. Hurop,
Enumclaw, Washington,
U. S.

Modtaget Deres Skrivelse af 14de f. M., hvori De nærmere udvikler Tanken om et Samarbejde mellem "Det danske Brodersamfund" og "De samvirkende Fagforbund."

Vort Forretningsudvalg, som har behandlet Sagen paa et Møde den 2den ds., er blevet gjort bekendt med Skrivelsens Indhold, og tiltræder ganske Planen for Samarbejdet, og tillader sig at anmode Dem om i den omhandlede Sag paa bedste Maade at varetage de samvirkende Fagforbunds Interesser. Saa snart vi bliver bekendt med Brodersamfundets Beslutning, skal vi for vort Vedkommende foretage det videre fornødne. Forretningsudvalget bringer Dem en hjertelig Tak for Deres usvækkede Interesse for de danske Arbejdere og sender Dem herved en hjertelig Hilsen.

P. F. V.
for CARL F. MADSEN.

CARL GRAU.

Efter at have modtaget ovenstaaende Fuldmagt til videre Forhandling om Sagen, forelagde jeg Planen for **Loge Nr. 113 af Dansk Brodersamfund**, som eenstemmig tiltraadte den og besluttede, at nedennævnte Forslag paa Logens Vegne indsendes og forelægges **Dansk Brodersamfunds Konvention** i September til videre Beslutning.

FORSLAG
til
Samarbejde mellem "Det danske Brodersamfund" i Aemrika og "De samvirkende Fagforbund i Danmark."

Paragraf 1. Logerne af Dansk Brodersamfund vælger hver for sig en Komite paa tre Medlemmer, som hvert Kvartal eller saa ofte, den anser det ønskeligt, tilstiller de samvirkende Fagforbund i Danmark en Rapport, indeholdende stedlige Oplysninger om Industri, Haandværk, Arbejderforhold, Agerbrug, Mejeridrift, Frugtavl, Skovbrug, Søfart, uoptaget Land, Klima, osv., i det Omfang, som maa antages at være af Interesse at vide, for Danske, som ønsker at udvandre til de Forenede Stater.

Paragraf 2. Nævnte Rapporter optages i det af de samvirkende Fagforbund udgivne Medlemsblad.

Paragraf 3. Et Medlem af de samvirkende Fagforbund, som ankommer til en By i de Forenede Stater, hvor der findes en Loge af Dansk Brodersamfund, kan straks optages som Medlem af Logen, for saa vidt han medbringer en for den Anledning udfærdiget Anbefaling fra den Forening (Afdeling af D. s. F.), han er Medlem af i Danmark, og for saa vidt han kan bestaa den af Logen fordrede Lægeundersøgelse for Erhvervelse af Medlemsret.

Paragraf 4. Er et Medlem af Dansk Brodersamfund paa Rejse i Danmark og bliver syg eller kommer til Skade, ydes ham Hjælp af "De samvirkende Fagforbund" eller dens nærmeste Afdeling. Saadan Hjælp refunderes af den Loge i Dansk Brodersamfund, han tilhører, og i Henhold til de Regler, som er gensidig gældende mellem Logerne af Det danske Brodersamfund.

Paragraf 5. Andre Spørgsmaal vedrørende Emigratioon og Samarbejde kan afgøres ved Forhandling mellem den eksekutive Komite for Dansk Brodersamfund og Forretningsudvalget for "De samvirkende Fagforbund i Danmark."

* * *

Jeg skal nu blot tilføje et Par Bemærkninger om De samvirkende Fagforbund. De har Afdelinger over hele Danmark med Hovedkontor i København (Nørrefarimagsgade 49, 1.), deres Medlemstal var ved Slutningen af 1907

90,806 Medlemmer

og er sikkert en Del højere for Øjeblikket. De omfatter alle Arter af Arbejdere baade for By og Land.

Jeg vil nu søge at interessere saavel Overbestyrelsen for Dansk Brodersamfund som Logerne og deres Delegerede for Planen.

Jeg anmoder herved de Delegerede om venligst at sende mig et Par Ord om deres Stilling til Forslaget (for eller imod) for deraf at dømme, om Forslaget lader sig gennemføre. Det gælder jo om at støtte Emigranterne i deres Søgen for et nyt Virkefelt og at tilføre Brodersamfundet unge friske Kræfter fra vort fælles Fædreland, Danmark.

Dertil haaber jeg, at den langt overvejende Del af de Delegerede vil tilsige deres Støtte.

Paa "De samvirkende Fagforbunds Vegne.

F. HUROP.

Adresse:
Enumclaw, Wash., U. S.

Professor Bøggilds Tourne gennem Amerika tegner til at blive et stort videnskabeligt og folkeligt Triumftog, men hvis han ikke kommer til Fresno, vil han gaa glip af det mest interessante paa sin Rejse.

NIKOTINS "INDTRYK" I SAN FRANCISCO

Maa det først være mig tilladt at sige: Tak for Mad! Som Uglens Repræsentant fik jeg et dybt Indtryk af, at Hjerterne bankede mig varmere i Møde, end hvis jeg var kommen som slet og ret Nikotin, udrangeret Revy-Forfatter med skæve Hæle og grøn Hat. Altsaa er jeg rørt — jeg siger ikke dybt rørt — men passende rørt, og Mindet om og Gensynet med de kendte Ansigter, og Bevidstheden om endnu en Gang at have vittet mig paa den kære Bys stormombruste Rue de Market, vil gaa ind, ikke alene i Uglens Arkiver, men ogsaa i mit lønlige Pulterkammer hvor det ikke er Bras altsammen.

Der er kun een Gru i Forbindelse med denne Sviptur: at jeg skal beskrive, hvem jeg talte med, og hvad jeg saa — eller rettere: at Fædrelandets Øje hviler paa mig — man venter mine "Indtryk." Kære Bøtker i Chicago! Tilgiv, at jeg for en Gangs Skyld laaner en Rubrik fra "det bedste danske Blad i Amerika," det hjælper mig over en øjeblikkelig Forlegenhed; til Gengæld skal jeg love Dem tre Maanders "immunity" med Hensyn til at blive afsløret som den næstdovneste Redaktør i Menneskeheden.

Altsaa:

HAR DE HØRT —

At Nikotin var i San Francisco fra den 4. til den 9de Maj?

At Korell tænker paa at lade sig vælge til Oversekretær i Brodersamfundet ved Konventioneu i Fresno og saa vil flytte til Omaha?

At Gronenbergs sælger deres Land i Vancouver til fabelagtige Priser og snart vil være rige?

At Holm har forpligtet sig til i seks Maaneder ikke at sviget noget Helgamøde?

At "Helga-Petersen" kun har svigtet to Møder i de fjorten Aar, han har tilhørt Foreningen?

At "Helga" vil flytte?

At Sillesen trænger til Christian Wiuthers Kur imod Nerveanspændtned:

"Gak over Höj og Dale
og lyt ved Søens Glar
til Skovens Alvorstale
og Kildens munter Svar."
— Men gør det. Sillefar!

At C. W. Hansen, endskønt han nu er Vice-Overmarskal i Dania, stadig kører rundt i sin Automobil fra 06?

At Plambeck paa Valencia Street sælger Symaskiner, ikke tror paa McCarthy-Aanden, er og har i snart 30 Aar været en fortræffelig dansk-amerikansk San Francisco-Borger — en hvid Slesviger, en dygtig og elskværdig Mand?

At Hans Meier, Melchorianer og Klassekammerat med Sophus Neumann, yngste frivillige Officer ved Dybbøl i 64, siden i Kabylerkrigene, i hollandsk Tjeneste i Store Nordiske, Ridder, Soldat, Journalist — ser ud som en Yngling? Og at han med en Ynglings Fyrighed arbejder for Toldpensionen?

At hans Frue er valgt som Delegeret til Søstersamfunds-Konventionen i Council Bluffs?

At Gustav Nielsen bor i San Francisco og nu kun skriver Minder, naar en Nekrolog giver Anledning dertil?

At "Kresjan" er stor?

At John Larsen ikke vil oversætte flere Fædrelandssange?

At Chris Petersen paa 24th og York kan godt tage sin Middagslur i Sanddynerne? Hans Frue betalte for Avertissementet i Uglen og var lige saa rar, som Chris kan være.

At Dr. Brown har faaet en rigtig fiks Medhjælper, Dr. Nielsen, med skinnende hvide Tænder, rare Øjne og stortærnet 'suit,' og at Doktorens Hjørne er mere søgt end nogen Sinde.

At Knud Truelsen i Tivoli Cafe er bleven "silent partner" i et større Vinavlsforetagende, hvilket ikke forhindrer ham i stadig at være paa sin Post i Landemærket.

At A. G. Birch ikke fortryder, at han efter 25 Aars Virksomhed i Bancroft-Whitney

The Biggest Slaughter in History: Waterloo 1815

What Do WE Care?

Den bedste Slagter i Fresno: MARIPOSA 1835

Hellere en saftig Oksesteg end en död General Wellington

LAYTON MARKET FRED ANDERSON.

Kompagniet, opgav sin vellonnede Stilling der for at tiltræde en lignende i det danske Firma Krogh Bros.

At Danskerne glæder sig til den ny Konsuls Komme?

At A. P. Keldsen er en storartet Præsident?

At Trangen til et General-Agentur for Scandinavian-American Line er saa stor her paa Kysten, at Uglen snart bliver nødsaget til at tage Affære og faa Johnsons Enevælde knækket.

At Magnolia-Hansen — nix forknyt — flyttede over paa den anden Side Gaden, da Huset skulde rives ned, og allerede gør stor Forretning? Og at Uglen under ham Held og Lykke.

At Lamp har et stort dansk Musikrepertoire, som vilde gøre sig ved Fresno-Konventionen.

MAN SIGER PAA SYDSIDEN (Oakland) —

At Wilde er flyttet til Albany Bldg. og har saa travlt, at alle andre Oakland-Arkitekter er misundelige.

At den danske Bygning IKKE er opgivet.

At hos Chris Nielsen er det morsomt at komme; at man altid der træffer Landsmænd, som det er fornøjeligt at møde.

At Kaffe-Jørgensen er et udmærket Bindeled: altid paa Farten, aktiv, pirkende ved de sløve, og at hans danske Interesser nok skal vinde frem.

At A. P. Nielsen rejser til Danmark (Rødby), og maaske vil købe Ejendom og gifte sig der.

At — — — —

— — — —

Kære Bøtker! Det er for Resten en skidt Maade at fremstille sine Indtryk paa, for man kan jo aldrig blive færdig. Jeg begriber ikke, at De k a n. Og hvor De dog maa slide Brosten for at indsamle alle disse "Atter." Naar jeg ser, hvor meget jeg selv har dynget sammen under Deres "Har De hørt—" Patent, og husker paa, hvor meget jeg har glemt at anføre, maa jeg med Ruelse tilstaa, at De er en meget flittig Redaktør, og at jeg ikke vidste, hvad jeg gik ind til, da jeg laante Deres Opfindelse. De maa jo have en fortærdelig Skomagerregning. Hvorledes kan De holde det ud, Menneske? Og oven i Købet holde Bladet oppe til at være det bedste danske i Amerika? Jeg tager alt tilbage, hvad jeg sagde før.

NIKOTIN.

DEN VAAGNENDE INTERESSE I DANMARK FOR DANSK-AMERIKA.

Vi har modtaget følgende:

De store Stævner, som i Fjor fandt Sted i Jylland og paa Sjælland af danske Amerikanere, var et talende Vidnesbyrd om det Omfang, hvori udvandrede Danske bestandig føler sig knyttede til Moderlandet. Af den aandelige Indsats, som Dansk-Amerikanerne betyder i Danmarks moderne Udvikling, fik man ved denne Lejlighed ogsaa et tydeligt Indtryk.

Undertegnede Forfatter og Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag vilde gøre Forsøg paa at give en Side af denne Paavirkning et anskueligt Udtryk gennem at faa indsamlet og bearbejdet **Breve, skrevne af Danske i Amerika til Hjemmet** samt — om muligt — Dagbøger, førte af Dansk-Amerikanere og Breve, **som man fra Hjemmet har skrevet til dem**, idet Begyndelsen vil ske med Indsamling af den Del af dette Stof, som maatte kunne fremskaffes herhjemme i Danmark.

Igennem en **objektiv Bearbejdelse** af et saadant Materiale vilde **Vekselvirkningen mellem det gamle og det ny Land kunne faa et ejendommeligt, anskueligt Udtryk** og **en Række Typer paa danske Udvandrere** af le forskellige Samfundsklasser og **eventuelt tillige af Danske i Hjemlandet** kunne tegnes.

Forbilleet for en saalan Samling er selvfølgelig min **Under vor sidste Krig**, hvor det — til Trods for mørke Spaadomme — lykkedes at indsamle et saa rigt og mangfoldigt Stof, at Behandlingen deraf knde give Billedet af et Nutidsfolk i Krigens Dage, som det hverken har været planlagt eller er blevet gennemført andet Steds.

Med et Værk som det saaledes paatænkte vilde det i moderne Liv saa ejendommelige Forhold mellem Udvandreren og hans gamle Fædreland kunne blive stillet i lignende, virkelighedstro Belysning.

BRING TIL ENHVER TID DINE

FEDEKVÆG OG SVIN

TIL

O. McHENRY CO.

Wholesale Butchers **Cor. I and Tulare, Fresno**

Vi betaler de højeste Markedspriser.

Under min Indsamling i Aarene 1895—1897 af originale utrykte Breve og Dagbøger fra Krigens Tid var Landets Præster og dets Lærere i videste Forstand min bedste Støtte. Hver i sin Kreds indsamlede de ud fra deres fremragende Lokalkendskab en overvejende Del af Stoffet. Til dem sluttede sig talrige Enkeltmænd, Folk som Læger, Dyrlæger, Formænd for sociale, kulturelle og velgørende Foreninger, og andre, der gennem deres Virksomhed havde Lejlighed til at komme i udstrakt Berøring med store Dele af Befolkningen. Endelig gjorde samtlige Landets Blade et væsentligt Arbejde ved i deres Tekst at vække Opmærksomhed og virke for Sagen.

Det er mit Haab, at noget lignende vil kunne blive Tilfældet ogsaa denne Gang, og jeg tillader mig ved nærværende at opfordre til Indsamling og Indsendelse af **hidtil utrykte Breve og Dagbøger af den** ovenfor omtalte Art, **i Originalerne** eller **i bekræftet Afskrift.**

Ved Indsendelsen **bedes anført** vedkommende **Brevskrivers eller Dagbogsforfatters (Mands** eller **Kvindes) Alder, Stilling** og **sociale Forhold.**

Alle indsendt Papirer vil, efter endt Afbenyttelse **blive tilbagesendt Indsenderen,** eller, **hvis saadant ikke ønskes,** blive overgivet til det **kongelige Bibliotheks Brevsamling; ingen** Brevskriver eller Dagbogsforfatter **vil faa sit Navn nævnt** overfor Offentligheden, **med mindre saadant udtrykkelig skulde ønskes, og tillige særlige Forhold maatte tale derfor.** Brevenes og Lagbøgernes Indhold vil blive behandlet med **fuldkommen Diskretion** og efter ganske samme Princip for Bearbejdelsen som i **Under vor sidste Krig.**

Alt Stof bedes indsendt under Adresse: **Professor Karl Larsen, Gyldendal, København.**

København, i April 1910.

Ærbødigst
KARL LARSEN.

UGLENS PRÆMIE-REBUS.

abcdefghijklmnopqrs u vxyz
v t

Løsninger maa være Redaktionen i Hænde inden 10. Juni. Præmien — et Ekspl. af J. P. Jacobsen: Niels Lyhne (Pris $1.50) — tilfalder den, der ved Lodtrækning bliver den heldige.

---

27 havde løst vor Præmiegaade i sidste Nr. Løsningen var: KJÆRBYE.

Ved Lodtrækning blev Fred Anderson, Layton Market, Fresno, den heldige, og vil faa sin Præmie tilsendt i Løbet af nogle Dage.

IVERSEN & HARVEY, FRESNO CAL.

har altid det bedste i færdigsyede Klædninger for Mænd og Drenge.

Priserne de laveste.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $465,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

DANSKE ARBEJDERE FØR OG NU.

Af F. HUROP.

X.

Omtrent samtidig med, at Uglen kommer Læserne i Hænde, afholdes ny Rigsdagsvalg i Danmark. Det vil da snart være afgjort, om det radikale Styre skal fortsættes, eller om det for en Tid maa vige Pladsen for en Regering af den gamle Farve.

Endskønt de politiske Møder kan være livlige nok nu om Dage, saa er de dog mere saglige i deres Væsen, end de politiske Møder, som afholdtes i Firserne.

Hvem af de gamle Frihedskæmper husker ikke "Slagene" ved **Jyderup, Brønderslev** og **Hillerød,** samt et mindre dito i **Ballerup.** Det er det sidste, jeg vil omtale, ikke for de "gyldne Ord," der faldt ved den Lejlighed, thi de vil til evige Tider være en **Hemmelighed;** der var nemlig ingen, som hørte eller kunde høre, hvad Talerne havde paa Hjerte. Det var fra først til sidst et regulært Slag mellem de Konservative paa den ene Side og de Radikale og Sociale paa den anden Side.

Ballerup er en større og noget finere Landsby, som ligger to danske Mil fra København ved Frederikssundsbanen.

I Byen ligger eller laa en Kro med en ret stor indhegnet Have. Indhegningen bestod af et Stakit, eller hvad man paa Engelsk kalder et "picket fence." Jeg anfører dette, fordi det senere spiller en Rolle i Fortællingen om Mødet.

En skøn Sommerdag læstes en Annonce i de københavnske Blade (Ballerup havde nemlig ingen Avis) om, at der vilde blive afholdt et politisk Møde i Ballerup med Professor **Henning Matzen** som Hovedtaler. Om den anden Taler, Cand. mag. & polit. **N. Neergaard** (den senere Konsejlspræsident) var anmodet, erindrer jeg ikke, men mødt var han, og at tale forsøgte han.

Men Professor Matzens Navn var nok til at give Mødet den rigtige Slagkulør og nok til at vente den københavnske konservative Klub vilde give Møde og slaa Kreds om deres **Fører,** den lille firskaarne Professor.

Frugt- og Mejerifarme
STORE OG SMAA
Fresno County, Cal.
Et nyt Areal af 1909 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.
Skriv om nærmere Underretning til
Sunset Realty Co.
FRESNO, CAL.
H. JACOBSEN, Sekretær.
Tel. Main 1121

LARSEN & KROG
Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER
Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.
Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN
Dentist
Rooms 108—109
Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street

FRESNO AVERTISSEMENTER

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**
Tydelige Overslag **Alt under Garanti**
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Gør det til en Vane at spise i

ACME RESTAURANT

Hj. af I og Mariposa Sts. Fresno, Cal.

F. M. SHUCK, Ejer

Telefon Main 966 Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Nyt og moderne europæisk Hotel.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjærtet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Storejens var ikke noget Tossehoved, og Neergaard tilhørte i de Dage Akademikernes radikale Fløj; han havde nogle Aar forud opholdt sig i England og der særlig plejet Venskab med **Barnes**, Generalsekretæren for det engelske Maskinarbejder-Forbund. Da han vendte tilbage til Danmark, stod han i en Aarrække Arbejderne meget nær og var som Følge deraf en decideret Modstander af Professor Matzen, der mere end nogen anden var Bannerfører for Provisoristerne.

Hvor mange københavnske Arbejdere, der deltog i Ballerupmødet, ved jeg ikke. Men en lille Flok paa en Snes Smede og Maskinarbejdere (deriblandt jeg) besluttede at aflægge Ballerup en Visit i Dagens Anledning. Vi var tidlig derude, saa vi havde Tid til at bese Lokaliteterne, før Mødet begyndte. Det var Søndag og fint Vejr, saa Kromandens Ansigt skinnede om Kap med Solen, der var nemlig al Udsigt til almindelig Tørst over hele Linien. I Haven var rejst en en pyntelig Talerstol, og Haveleddet ("gaten") stod paa vid Gab, parat til at indlade saavel de ærede Talere som de ærede Tilhørere. Men endnu var der kun nogle enkelte mødt, som i Smaagrupper diskuterede, hvad "mon Dagen vilde bringe." Ved Haveleddet stod kun **Andreas J.** Andreas var Maskinarbejder, fhv. Feltartillerist, ikke overdreven lang, men til Gengæld temmelig føer, næsten en Smule fed, hvad der ogsaa var Aarsagen til, at hans Venner kaldte ham "Fede-Peter" — en Spøg, der ellers ikke anfegtede Andreas; han var nemlig det mest godmodige Menneske, der kunde gaa i et Par Sko, hvad der imidlertid ikke hindrede ham i at have en særdeles kraftig Næve og en ubetvingelig Lyst til Løjer, hvor Lejlighed tilbød sig.

Som han stod der tankefuld og lænede sig til Haveleddet, anede hverken han eller andre, at Skæbnen havde bestemt ham til at spille en af Hovedrollerne ved Mødet.

Imidlertid lød længere nede paa Gaden en taktfast Sang, der stadig kom nærmere, og kort efter viste sig en Procession af den konservative Klub fra København:

"Og den har Tysken haanet
og traadt den under Fod —".

Medens Andreas flytter sin Korpus fra Haveleddets Stolper hen til Midten af Indgangen, er Klubben kommen saa vidt i sin Marsch og i sin Sang, at Teten med en pæn ung Mand som Fører har naaet Haveleddet.

Med beundringsværdig Appel smælder Sangerne ud det herønte Omkvæd:

"Og derfor vil vi slaas — —"

— — — — — — — —

"Hvad, vil De slaas?" brøler Andreas og griber med sin Jærnnæve Føreren i Brystet. Det gik saa lynsnart, at den intet anende unge Mand sank i Knæ, blev ligbleg, og i sin Forfærdelse rent glemte at fortsætte — — "som tapper Landsoldat." Den taktfaste Marsch og Sang blev pludselig afbrudt ved det uventede Angreb. Man rendte sammen i en Klump, traadte hverandre paa Hælene skød Ryg og spurgte forsigtig. "Hvad er der i Vejen?" De var jo pæne, unge Mennesker, som for største Parten endnu ikke havde Spor af Dun paa Overlæben. De var lidt blege af Butikkernes og Kontorernes knap tilmaalte Luft og saa som Helhed ikke synderlig krigeriske ud; kun hist og her saa man et frisk, rødmosset Friluftsansigt, og det var sikkert ogsaa disse, som i den senere Kamp viste sig at være de Konservatives Elite.

Andreas havde ligesom hin gamle Sven Dufva, alene Mand, standset Fjendens Fremrykning. Men han havde ikke som denne en Ordre at misforstaa; han segnede ikke i sit Blod omgivet af Dynger af Lig, med mindre Historien i Fremtiden vil paadutte ham et saadant Tillæg i sin Heltedaad. Han nøjedes med under Tilskuernes Jubel at sætte Anføreren i Knæ og ruske ham lidt for at vise, at der var nogen Sandhed i Overbyes Sang om de "barkede Næver paa Skaft."

Efter denne lille, fornøjelige Indledning strømmede man ind i Haven og rundt Talerstolen. Vi var et Par Stykker, som havde sikret os et højt Sæde i Baggrunden, saa vi havde et forholdsvis godt Overblik over den

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE
Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building · FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER
Speeialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.
KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)
FRESNO, CAL.

I. M. Crawford Co.
OPTIKERE
Briller tilpasses efter moderne Metoder.
1123 J STREET FRESNO, CAL.

FASHION STABLES
W. D. COBB, Ejer
1134 H STREET FRESNO, CAL.
Phone Main 208

VICTOR

MUSIC AND FUN
ARE GOOD MEDICINE.

The Victor beats the doctor. Our easy-payment plan soon settles all the fees; but the medicine keeps on coming. And it's mighty pleasant to take. Come here and try it.

Sherman, Clay & Co.

1044 I Street, Fresno

livlige Skare. Man saa Professor Matzen og senere Cand. Neergaard tale, eller rettere man saa Munden gaa, og Minespillet viste, at de var højt oppe. Men det var ogsaa alt. "Tilskuerne" raabte Hurra, peb, klappede og protesterede, skubbedes og skændtes, indtil det første Sammenstød skete. Det var en ung, velvoksen Mand med høj Hat og Spanskrørsstok, som lagde for. Man paastod, han var Løjtnant. Men i hvert Fald var han rødskægget — det vil sige, saadan en lille rød velplejet Knebelsbart. Hans Kontrapart var en lille velbygget, liberal københavnsk Vekselerer, der som alle Københavnere var bevæbnet med Stok. Løjtnanten syntes dog at have Overtaget, indtil Andreas greb ind i Kampen, og med den højre Haand drev den høje Hat ned over Løjtnantens Næse og Knebelsbart, medens den venstre med et lille rask Ryk befriede Løjtnanten for Spanskrørsstokken. Saa gik det først rigtig løs. Hele Forsamlingens Centrum lignede en Trop, der havde uregelmæssige Haandvægtsøvelser. Stokke, Næver, Hatte, kort sagt alle rørlige Ejendele svingedes rundt i Luften. Naar een blev træt, ukampdygtig, eller retirerede, tog to ny fat med friske Kræfter, og under alt dette ringede Dirigenten med Klokken, mimrede med Munden; det vil sige, han prøvede uden Tvivl paa at styre tilfreds; det samme gjorde Talerne, men alt uden Resultat; thi nu vilde de slaas og det blev Mødets Hovedresultat.

En kæmpestor Gaardmand fra Egnen var ogsaa med, hvor det gik varmest til. Han fik pindselig, som han selv syntes, en god "Ide." Han fik fat i Andreas og bad ham om at lange de konservative Smaafyre hen til Stakittet, saa skulde han nok ekspedere dem over dette og ud paa Vejen.

Naar undtages et Par enkelte Tilfælde gik Slagsmaalet med en vis Gemytlighed. Løjtnanten med den høje Hat, eller rettere forhenværende høje Hat, klagede til Politiet, men Sagen løb ud i Sandet, vel nærmest, fordi de var mere eller mindre skyldige alle til Hobe.

Ellers plejede Myndighederne den Gang ikke at tage med Fløjlshandsker paa Oppositionens Mænd.

(Fortsættes.)

"THOR" VAAGNER!

"INTRIGERNE" AF HOSTRUP

Præsten ..... P. Fuglsang
Krigsraaden .....M. Goht
Skolelæreren .....A. Petersen
Frøkenen .....Frk. Agnete Hansen
Augusta .....Frk. DeSayseth
Kandidaten .....Axel Rasmussen

gaar over Brædderne i EINSTEIN'S HALL

Lördag Aften den 21de Maj 1910

Kom alle Danske og hav en fornojelig Aften.
Bal efter Forestillingen.

ENTRE: Herrer 50 Cts., Damer 25 Cts.

Fornojelses-Komiteen.

Fresno og Omegn

Fresno' danske Befolkning har en sjælden uheldig Evne til at staa paa Hovedet, naar de burde staa paa Benene, og vice versa. Som nu f. Eks. naar Konventionen nærmer sig, og alle burde arbejde sammen for at gøre den en stor Sukces, er det faldet de ledende Mænd i Brodersamfundet ind, at nu var der en god Lejlighed til at jage alle de Mænd ud, som i de forløbne Aar ikke har sagt Ja og Amen hver Gang, de store Mænd befalede. Det kunde nu endda være, hvis at disse store Mænd virkelig havde Evnen og Lysten til at gøre Arbejdet alene, og som Følge deraf ikke vilde forstyrres af denne Opposition i deres grandiose Planer; men sørgeligt er det at sige, at de Rester af vor Konventions-Komite, som endnu er villige til at komme til Møderne, har absolut intet Arbejde gjort eller planlagt. For den Gerning at jage gode Medlemmer ud af Logen ved Skældsord og ubehøvlet Tale kan jo dog ikke kaldes et forberedende Arbejde til en Konvention. Hvis det i al Hemmelighed var de store Herrers Ønske at opgive Konventionen, kunde man jo til Nød forstaa deres Fremgangsmaade; men et saa lumpent Forræderi overfor Fresno og et saa ussel Falliterklæring overfor vore Brødre kan man dog umulig tro dem i Stand til.

Hvis Loge Nr. 67 vil have Ære af Konventionen maa den vist hellere afsætte hele Komiteen og udnævne fem Mænd, der ikke har kompromiteret sig endnu, og give disse fem Myndighed til at føre Sagen igennem.

Klokken slaar, Tiden gaar,
Konventionen forestaar;
iad os bruge den kostbare Tid,
stoppe al denne dumme Strid
— saa skal vi nok vinde frem.

* * *

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Ct⁄ CIGAR

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381

PORTRÆTTER OG LANDSKABER

Gruppebilleder e- Specialitet
Farvefotografier og Forstørrelser

FRESNO, CAL.

J. Q. Anderson C. S. Pierce G. W. Anderson
Notary Public

Pierce & Anderson

Forhandlere af

SAN JOAQUIN VALLEY LAND

Fresno Office: 1152 J Street. Tel. Main 55

Los Angeles Office: 214 Mercantile Place

Uglen: $1 Aaret

"Nu er det Tid"

WOOD-EN HARNESS

HAVE YOU SEEN THEM? THEY GROW IN FRESNO

Sold by

Thorwaldson Leather Goods Co.

J. H. WOODEN, Pres.

1920-22 24 TULARE STREET FRESNO, CAL.

Ved sidste Møde af Loge Nr. 67 overrakte de danske Damer Logen et smukt Dannebrogsflag; Fru John Hjort udtrykte kort og smukt Damernes Tanker ved denne Lejlighed, og Præsidenten Chris Jakobsen takkede paa Logens Vegne. Dernæst serveredes en Banket, ved hvilken d'Hrr. Ludvigsen og Teilman fik Lejlighed til at trænere lidt for deres eventuelle Konventionstaler. Paa Grund af deres Befippelse maa man undskylde dem, at de glemte at holde Tale for Damerne, der dog egentlig var Hædersgæsterne ved denne Lejlighed. Men man lærer jo af sine Fejltagelser, saa vi kan haabe paa, at d'Hrr. ved Konventionen ikke vil glemme, hvad de burde sige.

* * *

Den lokale Dania-Afdeling "Thor" vil Lørdag Aften den 21de Maj opføre "Intrigerne" af Hostrup. Dette er det første Forsøg paa at vække Interessen for dramatisk Kunst i Fresno. Alle Danske burde komme til Stede den Aften og bidrage til at fylde Einsteins Sal til sidste Plads. Den berømte L'hombre Sang vil sikkert vække glade Minder hos mange Danske, og Frøkenen, der har "været ved "Hoffet" er en ganske udmærket Karakter, maaske en af Hostrups bedste.

* * *

Halvor Jacobsen har i disse Dage ladet opsætte et smukt Mindesmærke paa sin Moders Grav i Frimurer-Afdelingen af Mountain View Kirkegaard.

Arbejdet var smukt udført af Doyle Bros., F Street.

* * *

Viggo Clauesn, West Park, er for nogen Tid siden indgaaet i den hellige Ægtestand med Frk. Christensen, Datter af P. N. Christensen, White Bridge Vejen.

* * *

Det synes næsten, som om de Guldminer i Nevada, Barber Carl Petersen var med til at optage, skal vise sig at være noget godt. Ved Analysering er der konstateret fra $1 til $27 Værdi pr. Ton fra den ene Mine; den anden viser $16 pr. Ton.

Den første er 60 Fod nede, og den anden har en Tunnel paa ca. 100 Fod. Kompagniet kalder sig Fresno Rhyolite & Oil & Mining Company.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNI. ED
WORKINGMEN'S
FODTØJ

1931 KERN STREET

Mellem I og J Streets Fresno, Cal.

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN

Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39

Coroner's Office Fresno, Cal.

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

A. BANG CO., Inc.

Herre-Ekviperingshandlere

1021 J STREET FRESNO, CAL.

Aktiehaverue har i disse Dage optaget et Olie "claim" mellem Coalinga og Bakersfield, omtrent 108 Mil Syd for Fresno eller 20 Mil Vest for Devil's Den.

Der pumpes en 155 Fod Brønd halvanden Mil fra Ejendommen, af hvilken udvindes 30 pCt. Olie. Hele Nabolaget tegner godt til at blive en i Fremtiden betydelig Oliemark.

Af Aktiehaverne kan nævnes: A. P. Petersen, Asmus Hansen, Louis Christensen, Carl Petersen, H. Ring o. fl. State Senator Cartwright er Præsident for Kompagniet.

* * *

Lørdag Aften den 7de Maj gik det løs igen hos "Thor, Junior i Einsteins Hall.

Efter et kort Møde blev Damerne indladt, og saa begyndte Forestillingen.

Fornøjelses-Komiteen, bestaaende af Paul Fuglsang, A. P. Petersen og Magnus Hansen, havde med deres sædvanlige Dygtighed arrangeret et storartet Gilde.

Under Maaltidet da den værste Sult var stillet, gav Frøkenerne Toft os "Champagnegaloppen" af H. C. Lumbye, hvis Hundredeaars Fødselsdag jo var den 2den Maj. Numret blev fortræffelig udført. Saa sang Frk. Agnete Hansen "Vi elsker vort Land," L. Lauritzen talte om Konventionen, Hans Jacobsen for Dania, J. Hjort for Damerne, Dr. Kjærbye for Skuespillerne, Frk. Karen Sasetti sang Sange fra Gøngehøvdingen. Iver Iversen talte for en Dameforening; Frk. Agnete Hansen sang "Jens Vejmand"-Visen, og Hugo Hvidt gav "Hr. Peter kasted Runer over Spange. Dernæst talte Dr. Kjærbye for Fædrelandet, som kun Doktoren kan gøre det.

Saadan blev det ved, til Klokken var halvet, da vi skiltes med "Der er et yndigt Land" sunget i Kor af Forsamlingen.

En dejlig Aften!

* * *

Forleden dræbte vor Landsmand Carl Steffensen i West Park den største "Guffer Snake," der i Mands Minde har maattet lade Livet her paa Egnen. Den maalte 6 Fod 4 Tommer.

* * *

Odd-Fellow-Logerne for Kalifornien havde Konvention i Fresno i sidste Uge, og ca. 1500 Delegerede gik omkring med store Medailler paa Brystet. Hr. Jensen fra Stockton, i 1906 Delegeret til D. B. S. Konventionen i Council Bluffs, var en af dem, der benyttede Lejligheden til at hilse paa Dr. Kjærbye og opfriske gamle Minder.

Doktoren og Jensen kørte i Bil til Selma om Onsdagen og deltog i Selmalogens Møde, paa hvilket flere vigtige Forslag blev vedtaget, blandt andet et udmærket Forslag om Ordningen af Assurancen.

* * *

Sæt vort Navn paa Deres Indkøbsliste: P. H. LOINAZ, "Family Liquors.", 1919 Tulare Street. Telefon Main 447. Rimelige Priser, reel Behandling og gode Varer er nogle af vore Egenskaber. Sonoma Rødvin 50c til $1.50 pr. Gålon. Portvin 50c til $4.00 pr. Galon. Medicin Whiskey $4.50 pr. Galon, $1.15 pr. Pot. Varerne ombringes frit overalt i Byen.

"Uglen" har i de sidste tre Maaneder omtrent fordoblet sit Antal af Abonnenter i Fresno og Omegn.

* * *

"Bien" har faaet en ny Korrespondent i Fresno. Selling er blevet tvunget til at trække sig frivillig tilbage.

* * *

DEL REY.

MATH. PETERSEN

udfører al Slags Murerarbejde. Specialitet: Kalk- og Cementarbejde. Box 48. Del Rey, Cal.

* * *

C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.

Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

De bedste Telte

PACIFIC TENT AND AWNING CO.

1927 KERN STREET

Telefon: MAIN 838

Valley Truck and Transfer Co.

DALE & NIELSEN

Piano-, Pengeskab- og Møbel-Flytning.
Bagage og Fragt besørges prompt.
AL SLAGS VOGNMANDSKØRSEL.

Telefon: Main 181

Kontor: 1926 Kern St Fresno, Cal.

BEN EPSTEIN

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

De lyse lette Dragter

1910 MARIPOSA STREET

Uglens gamle Ven, Hr. Emil Høst, er atter tilbage i Fresno efter et længere Besøg i Danmark. Emil Høst smiler over hele Ansigtet, naar han taler om København. Hr. Høst har indtaget sin gamle Plads i Fresno Bakery og vil være glad ved at hilse paa sine Venner.

* * *

Mrs. Jens Madsen, Fowler, rejser til Danmark i den kommende Uge i Selskab med Hr. Frank, hans Hustru og Datter.

* * *

Efter et stort Selskab hos Hr. og Fru Hans Nielsen Foldgaard i Oleander, brød Fresnogæsterne op og startede deres Automobil for Hjemmet. Men den elskværdige Vært og Værtinde havde gjort et saa fordelagtigt Indtryk paa Automobilen, at den slet ikke havde Lyst til at gaa hjem. Ved Hjælp af Overtalelser lykkedes det at bringe den til Jærnbaneoverkørslen paa Cherry Avenue, men her blev den, og det tog et Jærnbanetog at flytte den videre.

Heldigvis kom ingen til Skade, undtagen Bilen; den maatte i Hospitalet for at komme over Sviren.

* * *

THE COFFEE CLUB — 927 I STREET

Selv om Fresno blev tør, saa har vi den Trøst,
at vi stadig som før kan slukke vor Tørst
i Kaffe og The paa det kendte Sted,
og der kan man bringe sin Pige med.
Og Jacobsen siger: Kom ind, min Ven!
og Juhl han smiler: kom snart igen!
Saa længe de to ej helt render tør,
er Fresno sgu lige saa god som før.

* * *

Søndag den 15de Maj gaves hos Hr. Hans Nielsen og Hr. Gotfred Jacobsen i Oleander et stort sammensluttet Fødselsdagsgilde. De Unge fra Nabolaget — ja, helt fra Fresno var mødt, og Deltagerne morede sig storartet.

* * *

Pastor Johansen holdt Konfirmation i Søndags — Pinsedag. 14 unge Mennesker blev konfirmerede. Kirken var fuld til Trængsel.

* * *

Hr. Fred Juel har i disse Dage solgt ud til Hr. Finderup, Mejerist ved Danish Creamery. Overtagelsen finder Sted 1. Juni.

* * *

VISEN OM HR. VILDMAND.

(Frit efter Jeppe Aakjær.)

Hvem sidder der i Logen
og skælver for sin Magt,
med onde Blik i Øjet
og uden Spor af Takt? —
det er saamænd Hr. Vildmand,
som i sin sure Nød
med Hidsighed maa "knocke"
enhver, som ej ham lød.

Og vaagner du ved Morgen
i allerførste Gry,
og hører du en "Knocken"
paany, paany, paany —
det er saamænd Hr. Vildmand,
der tidlig er paa Spil
og samler Underskrifter
mod dem, som noget vil.

Og ager du til Bys bag
dit eget gode Spand,
og møder du en Gamling,
hvis Øje staar i Brand —
det er saamænd Hr. Vildmand
med ilter Sind og Hu,
som søger at forklare,
hverfor han "knocker" nu.

Og vender du tilbage
i Byge og i Blæst,
mens Aftenstjernen skælver
af Kulde i Sydvest,
og hører du en Hamren
bag Vognen ganske nær, —
det er saamænd Hr. Vildmand,
som endnu "knocker" der.

Saa spærred han for andre
den vanskelige Vej;
men kommer Konventionen,
hvem faar mon saa et Nej? —
Det gør saamænd Hr. Vildmand.
Han taber Hamren brat
og sendes til sin Glemsel
en kold Oktobernat.

Der staar paa Kirkegaarden
et gammelt, frønnet Brædt,
det hælder slemt til Siden,
og Malingen er slet —
det er saamænd Hr. Vildmand,
— Han gik og slog med Sten
— nu er hans Saga ude
og glemt af hver og een.

x—y.

M. SAIER

Forhandler af

URE, JUVELER, SØLVGENSTANDE

1917 Mariposa Street Fresno, Cal.

Etableret 1884. Reparationer udføres

Kaehler Bros

Ene-Agenter for Pabst Brewing Co.

En gros & en detail.

VIN - OG SPIRITUOSA FORHANDLERE.

1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

Postordrer besørges ekspedit.

PAY DAY

What Does It Mean to You?

No matter what your position may be, whether day laborer or office manager, if you are in that discouraged line of men who get the same pittance week after week without prospect of anything better, it is time you appealed to the International Correspondence Schools. For 15 years they have been qualifying dissatisfied workers for better positions and higher salaries. No matter what your circumstances are, they will qualify **YOU** for *a better position, a higher salary, and a safe future.* The way is plain, easy, and sure for earnest men. It puts you under no obligation to find out how we can do this for you. Simply send us a postal card requesting information. State the occupation you wish to rise in. *Can you afford to neglect an opportunity for advancement?*

INTERNATIONAL CORRESPONDENCE SCHOOLS

BOX 799, SCRANTON, PA.

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1240 MARKET ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Piano-forhandlere i San Francisco.

WILLIAM WILDE — Res. Phones: Oaklaud 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 — ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

Butikstelefon Main 65; Bopæl Tel. Main 940

S. B. HINES

Vel-assorteret Urtekramforretning; Vildt, Fisk og Østers; Fjerkræ, Æg og Smør; Grøn og tørret Frugt; Vaaben og Ammunition; Cigarer og Tobakker.

Varerne bringes frit overalt i Byen.

Hjørnet af Fresno og I Sts., Fresno, Cal.

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

Vestens Reformtanker vinder Anklang i Chicago

Femte Junidagen en storartet Sukces

No. 7 Juni 1910

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere

Første Klasses Arbejde

Room 332

760 MARKET STREET

Phelan Building

KELDSEN BROS.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

HALVOR
JACOBSEN
& CO.

Jernbane- og
Dampskibs Billetter

Al Slags
ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco

ALBERT KELDSEN, Præsident, 332 Phelan Bldg.
E. H. RASMUSSEN, Sekretær, 184 Castro Street

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

THI SOLEN SKINNER OVER RETFÆRDIGE OG URETFÆRDIGE.

Af NIKOTIN.

Samson, Redaktøren af det lokale dansk-amerikanske Fremskridtsblad, sad paa sin Stol ved Sætterkassen. Han havde lige tømt en Vinkelhage og fandt den nu et bekvemt Værktøj til at give sine Ord Eftertryk. Samson gestikulerede med store Slag ud i Luften; han havde drejet sig med et Sving bort fra de forhadte Typer for at kunne tale med Fru Redaktøren, der sad bleg og med Tvivl i Blikket, paa en Kurikokasse og med Husets Arving paa Skødet.

— Ja, jeg ved ikke levende Raad! Men der aabner sig vel en Udvej.

Det var Fru Redaktørens sidste Replik.

— Aa, du, naar bare Basse er all right. Hvem ser paa o s!

Den lille Frue gyngede med sin Dreng i Armene.

—Hvem ser paa os, Basse?

Hun satte Drengen ned paa Gulvet, gik ind i det tilstødende Værelse og gav sig til at trække Skuffer ud for endnu en Gang at gennemse Familiens Garderobe. Kom saa tilbage.

— Basse er all right. Men jeg har ingenting at tage paa.

Redaktøren stirrede haabløst og gav sig til at sætte Typer.

Fru Samson grundede højt:

— Ja, der er jo den Kjole, som Marie sendte mig; men Hatten, du . . . jeg har ingen Hat —?

Nu svingede Skrivestolen rundt, og Samson sagde i en kort og afgørende Tone:

— Naar du er god nok til mig, er du god nok til det andet Rak.'

Dermed skulde al Diskussion være afskaaret. Men Fru Redaktøren sagde med Udtryk:

— Aa, det er Synd!

Hun forfulgte sin Tankegang:

— Din Avis faar du ikke noget ud af — i Gaar maatte du rende Byen rundt for at inkassere en Dollar. Hvis ikke Elis var kommen og havde trakteret med Flødeboller i Aftes, vilde vi være gaaet sultne i Seng.

Samson satte Typer. Han dukkede Hovedet.

Hun fortsatte:

— Aa, at du dog ikke kan komme væk fra Danskheden; vore bedste Aar gaar til Spilde. Du slider Dag og Nat, og den fattigste Arbejder har en svimlende Løn i Sammenligning med dig. Knap nok fra Haanden i Munden har vi, og aldrig et Stykke nyt Tøj — hverken du eller jeg. Og saa g r i n e r de af os; du skal jo gaa og gælde for en smart Mand — Redaktøren! Bare vi kunde blive hjemme!

Og der fulgte et langt, træt Suk.

— Vi m a a med.

Nu var det Samson, der talte.

— Det er den eneste Tjans. Jeg kan maaske hugge nogle Abonnenter — og saa Forestillingen, du! Hvis bare Mosen vil sætte igennem, at der bliver forlangt Entre — saa er vi oven paa det. Jeg kan maaske lave et halvt Hundrede Dollars.

Fru Samson overhørte ganske det sangvinske Udbrud. Hun rejste sig.

— Ja, jeg gaar i Seng, Sam. Skal du arbejde hele Natten igen?

Hun gik hen og tog Vinkelhagen ud af hans Haand. "Poor boy!" sagde hun — men hendes næste Ord kom som et oprørt forbitret Udbrud:

— At vi dog ogsaa skal l e v e af det, Sam! Det forbandede Skidt!

Og saa gik Fru Redaktøren og Basse i Seng.

* * *

De silkeombruste danske Fruer gyntes, Basse var et kønt Barn. Da Redaktør Samson og Frue paa Foreningskonventionens sidste Dag havde vist sig i den lille flagsmykkede By, hvor Dannebrogs- og Stjernebannerets Farver i en lunefuld Bygc var løbet sammen til et helt nyt Flag, havde man straks komplimenteret Ægteparret for dets fælles Frugt.

— Men uartige Øjne har Dregnen! sagde Fru Gydesen. Han vil gøre Tøserne tosse-de!

Basse havde store, graablaa Øjne med lange, bløde, sorte Vipper. Hans Haar var ganske lyst.

Men Bemærkningen og Beundringen for det lille Barn satte Samson og hans Kone i godt Humør og ligesom løftede dem op over deres Fortrykthed.

De havde holdt Generalprøve paa hinandens Udseende, inden de tog hjemmefra. Fru Samson i sin simple, lyse Sommerkjole havde klaret sig med Glans. Valget havde staaet mellem den sorte "Silkes" og den hvide Bomulds — Foraaret klædte hendes bedst, og det havde sejret. En lille flad Straahat uden Fjer eller Pynt kronede hendes blonde Tække. Men til langt ud paa Dagen havde hun herset med Samson og hans Garderobe. Og efter en fortvivlet Kamp med Pletter og Fryndser, havde Diplomatfrakken sejret. Da han saa var i Pynten og vendte sit hvide Skjortebryst og Rosen i Brystet mod hendes kritiske Blik, havde hun sagt: "Sam, du e r en køn Mand!" Og han var gaaet frem og tilbage, og hun havde tilføjet i stor Fortvivlelse:

— Men dine Hæle er skæve, og Bukserne er frygtelige!

Og mens de saa var paa Vejen over til den lille Bondeby, havde de siddet i Sporvognen med den pyntede Basse imellem sig, og hun havde tænkt paa den sorte Silkes — et nyt Liv og en fiks Huebaret med Fjer, — og hun vilde have kunnet føre sig som en Prinsesse; — og han havde grublet over de skæve Hæle.

Fru Gydesens Bemærkninger om Basses Adonis-Fremtid gjorde Ægteparret godt. Kirsebærtræernes Blomsterskyer, de grønne Marker og den sorte Muld, Bondebyens smaa Huse og landlige Fortove, og Solen, der skinnede feriefrisk — — Hr. og Fru Samson fandt det herligt. Og Byens dansk-amerikanske Festdragt, og "Delegaterne" med de

rød-hvide Emblemer kaldte frem, hos dem en egen udemonstrativ, stilleglad Stemning.

Medens de gik Arm i Arm, og Fru Samson skubbede Basse foran i Kareten, udvekslede de Hilsener med Bekendte, straalende glade Blik og Ord, der kom fra Hjertet. Først, da de var inden Døre i et lille, skraat Loftsværelse med en smal Seng og et Olietryksbillede af Jomfru Marie, fandt de sig atter paa fast Grund.

— Det er osse Satans; det er osse Satans! Samson var nervøs.

Han havde betalt Værtinden for Nattelogiet og var "broke."

— Jeg maa ha' fat i Mosen!

— Du skal nu ogsaa altid være saa flot, — sagde Fru Samson mildt bebrejdende. — Vi kunde godt ha' ventet med at betale for Værelset til i Morgen.

— For at hun skulde tro, vi var Lus! Saa du ikke, hvordan hun blev staaende i Døren og kom tilbage, som om hun havde glemt noget. Der er ikke andet at gøre: jeg maa ha klar Besked, om jeg kan gøre Regning paa nogen Indtægt fra Forestillingen.

Samson fo'r af Sted.

Fru Samson tog Basse op til sig, satte sig paa Sengens yderste Kant ved Vinduet, og medens Skumringsmørkningen faldt, bar hendes Blik ud over "Byen."

* * *

Samson fik ikke talt med Mosen.

Der var ilter Travlhed, da han naaede Teatersalen, hvor Aftenunderholdningen skulde finde Sted. Mosen for frem og tilbage oppe paa Scenen med nedringet Hals og Kvindeskørter paa; han skulde optræde som "Dagmar Hansen, assisteret af fire af Danmarks skønneste Planter" — fire andre Mandfolk med Skørter — og Divertissementet var lagt til Rette for ham med tilpassede Sange; det havde kostet ti Dollars og var lavet af en tilfældig Løjermager, der var strandet i Kolonien og var tyet ind til Mosens altid beredvillige Nødhavn. Men det havde ikke noget at gøre med Samsons Konventionskomedie, der var Aftenens Hovednummer.

Mosen havde meget travlt. Han var Instruktør og Regissør og skulde være baade her og der. Der var et Sted, hvor det slet ikke vilde gaa, som det skulde. Det var, hvor de følgende Strofer forekom til en meget patriotisk Melodi:

"Hurra for en Steambeer fra Fad —
endskønt der i to er mere Mening!
Saa lad os da slutte vort Kvad
med et: Hurra for Fatter Nagels Sangforening!"

Her skulde der komme en udklippet Pap-"Steambeer" ned fra Loftskulisserne, og den kom stadig enten for tidlig eller for sent. Mosen vilde, at den skulde dale sagtelig ned i det Øjeblik, da Melodiens Omkvæd blev anslaaet. Mosen skændte og instruerede og fik omsider Gang i det.

Samson stod imens i Kulisserne.

— Jeg vilde gerne tale med Dem, sagde han, da Mosen kom strygende forbi. Men der kunde ikke tænkes paa det;

— En anden Dag — en anden Dag! I Morgen!

— — —

Saa gik da Tæppet op for fem nedringede Mandfolkeskønheder i Chansonette-Kostymer; den malede "Steam-beer" kom i det rette Øjeblik, og alt var vel.

* * *

I Pavsen gik Samson til sin Kone. Langt borte fra saa han hendes Ansigt skinne blegt frem mellem de solgarvede Tilskuere. Hun havde moret sig over Programmets første Del.

— Du! at de k a n ! At Mosen kan gøre det — disse fire, fede Mandfolk . . . Det var kosteligt! Aa, jeg har g r i n t, du!

— Jeg nk ikke talt med Mosen — Intet Arrangement om Betaling.

Samson bøjede sig frem mod hende og gav sin Beretning lavmælt.

Hun blev lang i Ansigtet, og han skyndte sig at tilføje:

— Men jeg har jo Sangene til Stykket.

Han paatog sig en Friskfyrmine og hvlskede hende i Øret:

— Værsartig, mine Damer og Herrer. Femten Komediesange for ti Cents; værsartig, værsartig — kommer rask!

Hun lo lidt. Hun syntes, det var saa absurd, — men alligevel: der var en Udvej.

— Men saa maa du jo skynde dig; nu — i Pavsen.

Samson var allerede af Sted. Men da han kom op paa Scenen og havde taget Pakken frem og aabnet den og stod med disse trykte Hefter i Haanden og skulde ud for at sjakre dem bort til Publikum, — vendte det sig i ham.

Hans Sangvinitet havde igen ført ham paa Vildspor. Det fløj ham gennem Hovedet, at Livet behandlede ham skammeligt. Hans Talent var en Forbandelse. Alle de Timer, han havde ofret paa Stykket, gav ham ingen Glæde. Han havde lagt det hele ud for sig selv, hvorledes enhver skulde betale Entre, og saa skulde alle have Stykkets Sange frit — saa var det, som om der blev givet Tilgift. Men nu havde Bestyrelsen ordnet, at Entreen var fri for enhver, og Sangene blev et Nødanker. Netop det, han daarligst kunde, at gaa ud og sjakre.

Han følte sig uendelig træt og ked af alt. Saa kom Syldefar og slog ham paa Skuldren.

— Hvad er der i Vejen, gamle Dreng?

Samson forklarede hele Situationen. Og den anden gamle, gode Dreng tog Sangpakken og gik ud og sjakrede.

Det glemte Samson ham aldrig af.

* * *

Efter Forestillingen kom Folk og gratulerede. Stykket var gaaet storartet, selv Mosen var tilfreds. Der havde været nogle Smaahib til de Prominente, og Resten var jo kun Løjer og "Fædrelands"-Sentimentalitet.

Samson og hans Kone tog imod Gratulanterne; hun havde Basse paa Armen.

Gamle Rorung stak en Dollar ind i Babyens buttede Haand.

— Saadan et dejligt Barn! sagde han,

Han bøjede sig frem mod hende og hviskede beklagende:

— Det er slet Ikke let for smarte Folk i Amerika!

Saa kom Syldefar og overrakte glædestraalende Udbyttet af de solgte Sange — et Lommetørklæde knyttet og vægtigt.

* * *

Samsons var kommen lykkeligt til deres Logis paa Tagkammeret. Da Petroleumslampen var tændt, og Basse var lagt i Seng, tog de Lommetørklædet med Pengene frem, og de satte sig til Bordet, tæt til hinanden, og hun aabnede for Skatkammeret.

De var som to Børn. De ordnede Nicklerne i en Stabel og 10-Centerne i een; der var endogsaa To-Bitter og en falsk Halvdollar, som kom for sig selv.

Men de var overstrømmende glade over Resultatet. Nu kunde de betale for Tærling og Kost — de kunde komme tilbage — og maaske vilde der endda være saa meget tilovers, at de kunde gaa i Orpheum næste Aften.

Det klukkede i Samson af tilbagetrængt Lystighed.

— Du, sagde han. Ved du, hvad jeg hørte oppe i Salen?

— Naa?

— Kaptejn Dinker er knusende gal over det lille Hib, han lik. Han render rundt og leder efter mig og siger, jeg skal ha' paa Tæven!

PAPRIKA.

Kære Uglefar!

Kan vi ikke faa en eller anden Diskussion i Gang i Uglen i Lighed men den, vi havde i Vinter om den anden Generation? Der kom saa mange morsomme Ting frem i de forskellige Indlæg, Ting, der som de Blomster, der spire i Maj, trala, muligvis had nothing to do with the case, men alligevel var oplysende og interessante. Men lad os faa et Æmne med lidt Paprika i, noget, der kan give Folk et Shock, faa dem til at tænke, blive gale i Hovedet. Den engelske Essayist Chesterton siger et Sted, at den nemmeste Maade at skubbe et Blad til Fronten paa er ved at støde Folk. Saa læser de Bladet, taler om det og fylder dets Spalter med indignerede Breve og Protester. Uglen er aldrig kortriskende, bliver efter min Mening bedre og bedre men — hvis jeg maa komme med en beskeden Kritik — saa synes jeg, den er ved at blive lidt for elskværdig. Tænk, hvilken Kalamitet det vilde være, om den gik hen og blev respektable.

Som muligvis brugbare Æmner vil jeg tillade mig at foreslaa de følgende, det første med en Undskyldning til Gustav Wied:

"Hvorfor er Religion i vore Dage kun af Interesse for Kvinder og Børn, mens vi Mennesker —?" "Hvem har mest skadet den kristne Kirke, Fritænkerne eller Theologerne?" "Hvordan fik det stærke Køn (Kvindekønnet naturligvis, din Tosk!) den Fiktion startet, at det er det svage Køn?" — "Er Dr. Kjærbye en Lucifer eller en Mefistofeles I de danske Foreninger:" — "Hvad klæder Blen bedst — fedtet Undskabsfuldhed, Innuendo eller pompøs Asininitet?"

Men for at komme tilbage til Lammestegen, saa husker jeg (tænke sig at kunne huske noget, man har læst i et dansk-amerikansk Blad for Maaneder siden!) at Per Ørn talte om "det gyselige Bibeldansk og det ligesaa gyselige Bibel-Engelsk." Jeg har altid bildt mig ind, at Per Ørn var en "dannig Mand," men det forbavser mig, at han kan være uvidende om den ganske overordentlig høje Værdi af Bibelens Sprog i ethvert civiliseret Lands Literatur, uanset man saa for Resten tager Bogen som Aabenbaring, Mythologi eller Skønlitteratur. At tale om gyseligt Bibeldansk og dito Engelsk er at tale saa løst og overfladisk, vise sig saa manglende i Sans for Proportion og literære Værdier som det i høj Grad afdøde Skvadderhoved, Mr. Ingersoll.

Et andet Sted sagde Per Ørn, meget rigtigt, efter min Mening, at den Gud, man beder til i Dag, ikke er den samme, man tilbad i 64, hvorpaa en anden Indsender (jeg citerer helt igennem efter Ihukommelsen) meget morsomt og naivt bemærkede, at "der tager Per Ørn Fejl, for det er kun Afguderne, der skifter. Vores Vorherre han er altid den samme." Hvor morsomt det lyder for en Ikke-Kristen, naar han tænker paa, hvor svært det er for de Kristne at forsone Jehova i det gamle Testament, den ganske menneskelige, frejdigt hedenske Barbargud, med den rare, men decideret diplomatiske Gudfader i det nye Testament, og saaledes evigt vekslende op gennem Tiderne, til vi naar den pæne theologiske Professor-Vorherre, de Kristne i vore Dage for Sikkerheds Skyld holder sig paa Hat med.

For det kunde jo altid være!

SØREN BJØRN.

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.
møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.
WALBORG HANSEN,
Sekretær.

Dr. Adolph Berg
(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG
Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545
Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

RYAN BROS. and RYAN
Family Grocers
Delicacies, Bakery, Butter, Eggs
1991 Fifteenth Street
Cor. Church San Francisco

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. **Oakland.**

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., **San Francisco.** Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, **Fresno.** Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, **San Francisco.** Bopæl Telefon: West 4639.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, **San Francisco.**

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., **San Francisco.**

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, **San Francisco.** Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., **Oakland.** Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, **Oakland.** 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 53a Walter St., San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., **San Francisco.** N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE,
F. A. Hjeltc og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, **San Francisco.** Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— **FRESNO.**

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. **San Francisco,** og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, **San Francisco**

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., **San Francisco.** Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., **San Francisco.** Telefon Park 5977.

Telefon Market 1847.
A. FEHLEN, M. D.
Læge og Kirurg
331 CHURCH STREET, mellem 18. og 19
SAN FRANCISCO, CAL.

Timer: 1—3 og 7—8 Eftm. Søndag: 9-10 Fm.

Aglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 7 — 20. JUNI — 2. AAR

AFTENFRED.

Jeg drømmer paa min Skumringsplads,
i roligt Skær af Lampens Skin —
og drikker Nattens Komme ind
i Draget af mit Glas.
Jeg drømmer om et Smil, jeg fandt
en Dag, da Livet var lidt sort,
— et Smil, som jog det hele bort,
da Kysset Ordet bandt.

Og Tiden gaar, mens Regnens Slag
paa Ruden melder Vaarens Gry —
og Sorgen lister tavs i Ly
af Haabet om den Dag,
da alle Blomster foldes ud,
og alle Fugles skære Røst
skal synge ud en Stoddertrøst
for den, som fattes Gud.

Og den, der er saa gudsforladt,
han sidder her ved Lampens Skin
og drikker Nattens Komme ind
i Draget af sit Glas.
Han smiler ad den store Dom,
der kun skal dømme dem, som tror,
og ikke ham, der ved et Ord
fik Livet, da Du kom.

MIN MO'R.

Jeg sidder i den stille Nat
og tænker paa min gamle Mo'r, —
paa hendes Hus, paa hendes Ord
og det, jeg har forladt.
Jeg vilde gerne le det bort,
men føler Taaren paa min Kind —
og noget bryde i mit Sind, —
saa knugende og haardt.

Kom Ondt og Godt og før mig hen
til egen Dom og bitre Ord,
jeg ved, jeg har en gammel Mo'r,
som trøster mig igen.
En gammel Mo'r, jeg har forladt,
saa ensom gennem Længslens Dag;
— men der staar Trøst og Glæde bag,
det drømte jeg i Nat.

J. V. GJERDING.

DE DANSKE FORENINGERS OPGAVER I AMERIKA.

Tale holdt ved Nationalfesten i Chicago den 5te Juni 1910.

Af Dr. C. P. KJÆRBYE.

Naar den ærede Komite har anmodet mig om at tale om "De danske Foreningers Opgave i Amerika," da har den stillet mig en Opgave, som ingen enkelt Mand nogen Sinde kan løse tilfredsstillende for alle; men mit Svar maa og vil kun blive et rent personligt Synspunkt, mere eller mindre præget — naturligvis — af de dansk-amerikanske Forhold og Omgivelser, jeg har levet under, og — maaske i højere Grad end jeg selv aner — præget af dette vidunderlige Land, "det fjerne Vesten," i hvilket jeg har haft mit Hjem i de sidste femten Aar.

Enhver dansk Forening i Amerika skylder sin Eksistens og for den Sags Skyld ogsaa sin Ret til at eksistere den Kendsgerning, at den er dansk. Det er let nok at tale om Sygehjælp, Assurance osv. osv., det er kun Biting, som aldrig vilde holde Foreningen sammen; men dette, at det er en dansk Forening, udpræger den og fastsætter dens Stilling, dens Betydning og dens Levedygtighed. Men hvis jeg har Ret i denne Paastand, da har disse Foreninger ogsaa en Hovedforpligtelse overfor alt, hvad der er dansk, og kan ikke krybe i Skjul bag denne Paastand: vi er kun en Sygeforening, vi er kun et Assuranceselskab — alt det andet er udenfor vor Opgave.

Vilde nogen af disse Foreninger eksistere, hvis dette var Sandhed? Hvis ikke det danske Navn var knyttet til dem, hvis ikke i større eller mindre Grad den danske Aand sad i Højsædet og det danske Sprog havde Borgerret i Foreningen, da kunde hverken Sygehjælp eller Assurance redde dem fra en hurtig Død i denne haarde Kamp for Tilværelsen i dette store Land, der er overbefolket med broderlige Foreninger, hemmelige Selskaber og gensidige Understøttelsesanstalter.

Og ligesom det er nødvendigt selv i Matematikken at bevare et Udgangspunkt at

bygge videre paa, saa lad os antage det for givet, at de danske Foreninger skylder deres Eksistens den Kendsgerning, at de er danske, ligesom vi tager det for givet i Matematiken, at den korteste Vej mellem to Punkter er den rette Linje. Og fra dette Grundlag vil jeg søge at drage logiske Slutninger om den danske Forenings Opgave i Amerika.

Saa længe en dansk Forening kun bruger Navnet "Dansk" uden at paatage sig de med Navnet følgende Forpligtelser, da pryder den sig med laante eller rettere stjaalne Fjer, og sejler under falsk Flag; thi den Kendsgerning, at Medlemmerne af en Forening er født i Danmark, er ikke Bevis for, at Foreningen er dansk, ja, selv om det Sprog, der tales i Foreningen, har en vis Lighed med det danske Sprog, er det ikke nok til at kunne regne denne Forening med mellem de danske Foreninger, der har en Opgave herovre i de Forenede Stater.

De Forenede Staters Love giver os Ret til at slutte os sammen i nationale Foreninger, saa længe vi kun tager med i vort nationale Liv det gode derhjemmefra, og den amerikanske Nation ønsker, at vi skal bevare og give i Arv til vore Børn Frugterne af den Kultur, der har været den bærende Kraft i vort Moderland.

Livet i vore danske Foreninger repræsenterer simpelt hen Overgangsformen mellem det gamle og det ny Fædreland, og deres Bestræbelser bør gaa ud paa at bevare og udvikle det bedste hjemmefra og samtidig aldrig glemme at i hvad vi gør, vør vi have vort ny Fædrelands Tarv og Vel for Øje; thi Amerika er og vil altid blive vore Børns Land, og skulde vi ikke give vore Børn det bedste og kun det, der vil gavne og udvikle dem, da var vi kun daarlige Forældre og uduelige Borgere. De danske Foreninger er en nødvendig Overgangsform, hvis Opgave det er at lære os at holde fast paa og tage Del i dansk Udvikling, samtidig med at vore Omgivelsers Travlhed river os med i den ny Verdens Omgivelser.

For ikke at blive misforstaaet vil jeg her bemærke, at jeg langt fra undervurderer den Betydning, som danske Foreninger har haft som Syge- og Assuranceforeninger; jeg ser helt vel, at de har været bedre i Stand til at vinde Nykommerens Tillid og hans Forstaaelse af, hvorledes han og hans Familie bedst kunde hjælpes, netop fordi den var dansk ligesom han selv; altsaa ogsaa paa disse rent praktisk filantropiske Omraader har disse Foreninger deres væsentligste Betydning gennem den Kendsgerning, at de er danske. Og jo mere danske de er, jo mere de følger med i dansk Udvikling, des bedre kan de forstaa de nyankommendes Trang og Tvivl, Sorg og Savn, Haab og Skuffelse.

Naar jeg derfor i Dag skal tale om "Danske Foreningers Opgave i Amerika," da glemmer jeg ikke disse rent materielle Opgaver og deres Betydning; men jeg tager Hovedopgaven først, uden hvilken Foreningerne ikke lever op til disse Forpligtelser, de har paataget sig ved at kalde sig danske Foreninger. Hovedopgaven er at holde fast ved og følge med i Udviklingen af vort Moderlands Kultur og derved være i Stand til at tage det bedste hjemmefra med ind i det ny Liv herovre, hvor vi og vore Børn har bygget vort Hjem.

Det lyder maaske for idealistisk, men er, som jeg vil vise Dem, praktisk gennemførligt.

Der vil maaske blive gjort gældende, at det vil skade os mellem Amerikanerne, men vær ikke bange: de bedste Amerikanere indrømmer, at dette Land trænger til, at det bedste fra hele Verden skal bevares og trives herovre og gaa i Arv til de fremtidige Borgere. Som et Maal at stræbe imod er denne Opgave selvfølgelig ideel, men Vejen mod Maalet og Midlerne for at naa Maalet, er praktiske Opgaver, i hvilke vi alle kan tage Del.

— — — — —

'Men over, hvad hver enkelt vil,
et noget himmelhøjt er til,
saa stort, saa dyrt, saa kært."

Disse Linjer burde staa som Motto over enhver dansk Forening i Amerika, og ved Mødets Begyndelse burde Præsidenten pege paa dette Motto og minde de tilstedeværende om dets Betydning.

Thi højt over hvert enkelt Medlems lille Ærgerrighed eller personlige Vindesyge burde Foreningens Maal altid straale klart og tydeligt, og vil ogsaa gøre det, hvis Foreningen har det rette Maal.

Foreningens Formaal kan meget let deles i tre Klasser: 1) dens indre Virksomhed; 2) dens Forhold til udenforstaaende Danske, særlig Nykommere, og 3) dens Forhold til den amerikanske Verden.

Dens indre Virksomhed er naturligvis den vigtigste, og dennes Karakter sætter særlig sit Stempel paa Foreningen og er enten dens bærende Kraft eller dens Pæl i Kødet.

Men ingen kan faa mig til at tro, at dette Hemmeilge—Pasord—Ritual — Gedebukkesystem, som vi har abet efter amerikanske Selskaber nogen Sinde kan falde naturligt for os Danske. Vi har ikke den irske Races Kærlighed til at høre os selv tale eller til at fungere med Fløjlskaabe over Skulderen og trekantet Hat paa Hovedet i et Embede; vi mangler den sydlige Races Lyst til at gaa i Parade — kort sagt det opstyltede, det paatagne er os imod, og vi burde reducere vore Foreningers Ritualer til det mindst mulige og gøre det lidet, der bliver tilbage, saa let at huske og saa fuldt af Mening, at det fæstner sig i alles Hukommelse.

Men vore Foreninger bør først og fremmest være en Klub for de gifte og et Hjem for de ugifte, et Sted, hvor de kan gaa naar som helst og finde en magelig Stol, ryge en Cigar og læse en Bog eller et Tidsskrift. Foruden et Bibliotek, der ikke alene skulde bestaa af gammel Litteratur, men ogsaa indeholde de bedste moderne danske Forfattere, burde en Forening holde en Mængde danske Fagskrifter afpassede efter Folkets Arbejde paa Egnen, Landbrugsblade, Hønse-, Mejeri-, Andels- og andre Blade. I store Byer burde Arbejderklassen læse de danske Arbejder-

blade og lære ved Sammenligning med de lokale Forhold.

En saadan Læsestue kan oprettes og vedligeholdes meget billigt og kan udvides med Værelser for Kortspil, Billard osv., ogsaa med Plads for eventuelle Sangforeninger og dramatiske Foreningers Øvelser.

Den vilde snart blive som et Hjem for de unge, og der kunde tænkes en Bog fremlagt, i hvilken de kunde nedskrive Spørgsmaal om amerikanske Forhold, parlamentariske Regler og lignende, ja, der er Tusind Maader, paa hvilke en Forening kan komme de unge til Hjælp: Foredrag, Aftenskole i Engelsk, Anvisning af Arbejde — disse er kun nogle faa af de mange Midler, og det alene, at de unge ikke behøver at drive omkring Salooner og Cigarbutikker i deres Fritid er værd en hel Del.

Jeg er hverken Afholdsmand eller Medlem af Y. M. C. A., men indser paa samme Tid fuldtud, at unge Mænd i et fremmed Land, uden Familie og Venner, er mere udsatte for Fristelser og Erhvervelsen af slette Vaner end det er ønskeligt og heldigt.

Det er jo nemlig ikke de støtte og satte af den danske Ungdom, der rejser til Amerika; de kan maaske paa Overfladen se stille og sendrægtige ud, disse danske Bønderkarle, men eet er sikkert: enhver af dem har bevidst eller ubevidst haft noget af Eventyrtrangen i sin Sjæl; det er ikke Hverdagsmennesker, der rejser hjemmefra, og at hjælpe disse unge Mennesker til at finde sig til Rette i den ny Verden, det er een af de danske Foreningers vigtigste Opgaver i Amerika.

Som jeg sagde før: vi maa væk fra det amerikanske Forvildede og finde fast Grund under Fødderne og leve det Liv og gøre det Arbejde, der er naturligt og gavnligt for vor Race.

Vore Foreninger maa ikke være et Sted, hvor nogle faa Mænds personlige Ærgerrighed hersker, hvor vi gaar for at vinde Kunder, hvis vi er i Forretning, eller Stemmer, hvis vi er i Politik; thi

"over, hvad hver enkelt vil,
et noget himmelhøjt er til,
saa stort, saa dyrt, saa kært."

Lad dansk Sang og dansk Aand sidde til Højbords ved Møderne, og lær de unge at udtrykke deres Tanker i en Diskussion — da bliver Foreningerne opdragende i deres Virksomhed og derfor gavnlige for vort Folk.

Vore Foreningers Forhold til de udenforstaaende Danske bør ikke være skarpt afgrænset; en ny Dansker i Byen burde let kunne faa et Adgangskort for en Maaned til Klublokalet, paa Anbefaling af et Medlem, og i denne Maaned burde Foreningen vide, om den ønskede, at han skulde blive Medlem, samtidig med, at han vilde have udfundet, om Foreningen passede ind i hans Kramkiste.

Nykommersagen i videste Forstand med en Komite til at besvare Forespørgsler, til at give de ankomne en Haandsrækning osv. burde absolut falde indenfor Foreningernes Ramme, og den nøjeste Sammenslutning med Foreninger andet Steds burde tilstræbes.

Een national Forening og een lokal Forening for een eller flere nærliggende Stater burde være Maalet, der stræbtes imod — Enighed gør stærk, og Organisation er nødvendig for at opnaa Resultater.

Det er en Selvfølge, at enhver Bestræbelse mellem de Danske, naar den er værdig, bør gives Støtte og Opmuntring, hvad enten den er inden- eller udenfor Foreningens Ramme. Vi bør ikke være snævre, men vise Verden, at vor Forening gør os aandelig set mere bredskuldrede og gør vor Danskhed mere storstilet. Ære være den, der gør mere end vi for Danskhedens Sag og Fremme. Held og Lykke og Velsignelse til den Præst eller Lærer, der udenfor Foreningen paa sin Maade kæmper for de samme Formaal og i den samme Aand som vi — skal vi række ham en Haand? — Ja, begge Hænder og vort Hjerte bør gaa ham i Møde; thi er vi ikke Stridsmænd i den samme Hær?

Tilbage staar at omtale vor Stilling overfor den amerikanske Verden, hvis rige pulserende Virkelighed opsluger os i de fleste Timer, og hvis Land og Sprog er vor Fremtids, og er det Land, vore Børn vil kæmpe for, og det Sprog, der er deres Modersmaal. Her staar vi overfor vor største og vanskeligste Kulturopgave. I hvor høj Grad kan vi sætte vort Stempel paa dan amerikanske Kultur, og hvor vidt gaar vor Ret i den Henseende?

Her hævder jeg som min personlige Mening, at vi ikke alene har al Ret i Verden, men at det er vor Pligt overfor vort Fædreland, vor Race og vor Slægt, at kæmpe for Forevigelsen af det bedste i dansk Kultur ved at gøre den til en levende Del af den amerikanske. Jo stærkere en Nation hævder sine nationale Ejendommeligheder, jo stærkere indflydelse vil den faa herovre. Det er en svag Nation, der straks opgiver alt, hvad dens Forfædre har skabt og podet ind i den af ædelt, stærkt og stort, og vi Danske har vist i Sønderjylland, at naar vi møder Modstand og Undertrykkelse, da er vi rede til sejgt at kæmpe for vort eget.

Men her i Amerika, hvor vi ikke er under Tvang, hvor vi har fuld Ret til selvstændig Udvikling og fuld Ret til at forsvare vort Livssyn, vore Tanker og vore Idealer — her skulde vi opgive og glemme vort dyreste Eje, vor Slægtsarv, fordi andre Nationer er talrigere og stærkere end vi?

Hvor stolte er ikke de unge Amerikanere, naar de nævner, at de er af irsk, skotsk eller engelsk Afstamning, medens man tit hører selv Sønderjydernes Børn fortælle deres Venner, at de er af tysk Familie, og mens hele Amerika glemmer, at vi er Danske, og kalder os Skandinaver, og er absolut uvidende om vor særlige Nationalitet.

Nu kommer Spørgsmaalet: hvor er Midlerne, hvor er Vejen til at hævde vor danske Kultur og til at bringe vor Del ind i den aandelige Opbygning af den fremtidige Amerikaner?

Først og fremmest maa vi selv være paa Højde med den og følge med i vort Fædrelands aandelige Udvikling; dernæst maa vi

lære vore Børn alt det bedste om Danmark. Jeg holder ikke paa, at vi skai sætte Dansk over Engelsk eller ved Siden af Engelsk som Sprog, men jeg holder paa, at vi skal sætte det lige efter, og jeg ved af praktisk Erfaring, at den nordiske Mythologi, det gamle Saga- og Vikingeliv, Valdemarernes Heltedage er — rigtig fortalt — de mest yndede Eventyr for vore Børn. Lad dem fra Barnsben lære at kende, hvad Danmark og de Danske har udrettet og udretter den Dag i Dag; lad dem faa det Indtryk, at vi elsker vort Land, at den Kendsgerning, at vi er Danske, gør vor Ryg rankere, vore Viljer stærkere og vor Trang til at gøre, hvad der er retfærdigt og mandigt, en naturlig Følge af vor Slægts Arv.

Lad vore Foreninger tage fat, hvor den enkelte Mands Evne ikke rækker til; lad os stræbe ved samlet Arbejde at faa vort Sprog og vor Litteratur som et Lærefag ved Staternes Universiteter, ligestillet med andre Nationers Sprog; lad de bedste unge Amerikanere — Fremtidens ledende Mænd som Sagførere, Dommere, Læger, Videnskabsmænd og Ingeniører, fra selve deres Læreanstalt faa et Indtryk af, at Danmark, vort Fædreland, har et Sprog, en Litteratur og en Historie, der har sat sit Stempel og pløjet sin Fure i Verdenshistoriens Mark, da vil det at være af dansk Slægt og samtidig være uvidende om, hvad der er Dansk, være ligesaa utænkeligt, som det at være af engelsk og ikke at kende Trafalgar og Shakespeare.

Ethvert af vore Børn og Børnebørn, der maa kæmpe for Stjernebanneret enten med Aandens eller Haandens Vaaben, vil da faa Kraft i Armen og Ild i Staalet fra den Bevidsthed, at han stammer fra Vikingefolket, at han er i Slægt med en Nation, der har frembragt Mænd som Ørsted, H. C. Andersen, Thorvaldsen, Drachmann og mange andre.

Og vore Foreninger burde sørge for, at hver en god dansk Melodi blev en Folkemelodi her i Amerika, og at alle vore ny Landsmænd vidste, at Melodien var dansk.

Der burde ikke have været en Koncert i en offentlig Park i Maj Maaned i Aar, uden at H. C. Lumbyes Melodier blev spillet til Ære for hans 100-aarige Fødselsdag, og Dagbladene burde have haft hans Billede og hans Biografi.

Her er en lille Del af vore Foreningers Opgave udadtil, naar den Tid kommer, da den indre Strid mellem smaa personlige Ærgerrigheder ikke er mere; naar den Tid kommer, da vore Foreninger tager Kampen op som det store Bindeled mellem Danmark og Amerika.

"Men over, hvad hver enkelt vil,
et noget himmelhøjt er til,
saa stort, saa dyrt, saa kært."

Himlen er blaa og straalende, naar Skyerne kun er borte; Luften er ren og klar, naar Taage, Regn og Slud er jaget paa Flugt af Solens Straaler.

Den danske Forenings Opgave i Amerika er lige for os, værd at kæmpe for og stræbe henimod, naar blot vi kan enes.

Vi er samlet her paa vor Nations Frihedsdag, og vi sender Hilsen hjem til det Land, hvorfra vi kom, til den Slægt, som er vor, til det Sprog, som er vort Modersmaal; men vi sender ogsaa en Hilsen til det Land, hvortil vi kom, til den Slægt, som vi er med til at skabe, til det Sprog, som vore Børn og Børnebørn vil kalde deres Modersmaal.

Og til Slut sender vi en Hilsen til vore Landsmænd, der overalt i de Forenede Stater samles i danske Foreninger, og beder dem mindes, at Foreningerne er kun et Middel, en Vej — Maalet er højere og mere værd end dem alle — at i samme Øjeblik, en dansk Forening glemmer sine Pligter overfor alt, hvad der er Dansk, da sejler den under falsk Flag, selv om den har Hundreder af Medlemmer og Tusinder af Dollars i Skatkammeret.

Lad det lyde til alle Danske i Amerika, fra Vest til Øst, fra Nord til Syd:

"Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om saa det gælder —
da er Livet ej saa svært,
Døden ikke heller."

Thi — som Drachmann siger:
"Thi faldt et Folk i Kærlighed,
staar Folket op paany."

Med disse Ord vil jeg slutte, idet jeg vil minde hver enkelt Dansker om at selv om han har stræbt at føre en Sag igennem og har tabt i sin Kamp, tab ikke Modet, forsøg igen, — den Tid vil komme, da de faa bliver de mange — og falder vi . Kærlighed til vort Fædreland, da staar vi op paany.

UGLENS BIBLIOTHEK

TAAREN.

Det var en dejlig mild Solskinsdag; Luften, der trængte ind i min Stue gennem det aabne Vindue, var fyldt med Blomsterduft, og der var Fuglekvidder i Træerne om mit Hus. Selv sad jeg foran Skrivebordet under Vinduet og saa ud over Søen, der skimtedes mellem Skovens Træer. Min Tanke stod stille.

Hvad var det, der havde fanget min Tanke, hvad var det, der holdt mig fangen i min Stol?

En Taare var det, en Taare, der skinnede paa det Papir, der laa foran mig. En Taare — —

Havde jeg skrevet noget saa skønt, at mit eget Sind blev stemt saa dybt, at det græd — — nej, absolut ikke; mine Øjne var tørre, og der stod ikke et skrevet Ord paa Papiret.

Og dog laa der en Taare paa mit Bord og blinkede.

Jeg stirrede paa Taaren, søgte at samle mine Tanker, og lidt efter lidt mindedes jeg, hvorledes det var sket. Jeg mindedes, hvorledes jeg om Morgenen havde aabnet en Bog for at sætte mig til at læse; jeg erindrede, hvorledes mit Øje var faldet paa en Sætning; jeg havde læst den, lukket Bogen, sat

denne paa sin Plads i Bogskabet, havde aabnet mit Vindue og var faldet i Tanker ved mit Skrivebord.

Og der laa Taaren.

"Hver Mands Liv er en Dagbog, hvori han har i Sinde at skrive een Historie — og saa skriver han en hel anden, og hans tungeste Timer ere de, hvori han sammenligner det skrevne med det, som han lovede sig selv, at han vilde skrive."

Saadan stod Sætningen i Bogen, og der laa Taaren.

Hør, nu taler den — for Taarer kan tale.

"Husker du det Slot, du bygged, da du red din Moders Knæ; husker du de gyldne Klæder, som din Moder skulde eje. Husker du al den Kærlighed, du skulde skænke hende, naar hun gammel og træt sad hos dig paa dit Knæ. Du skulde stryge og mildne, du skulde holde alle Rynker borte, og Smilet og Latteren skulde sidde til Højbords hos dig og din Moder.

Og husker du, da Barnetiden var omme, husker du, hvor alle Pulse bankede imod en eneste Kvinde. Hun skulde bo i Slottet med dig og din Moder; hun var den eneste i Verden, der skulde dele alt, hvad der fandtes, med din Moder og dig. — Du har ikke glemt, hvorledes Slottet skulde fyldes med Barnelatter og Stads og Fest. — Store, smukke Tanker skulde veksles i Slottets Sale, store, rige Skatte skulde løftes og spredes; store Værker skulde lade alle hædre dit Navn, og Kunstens Ypperste skulde bøje sig for dig, og alle skulde ære din Moder, fordi hun var den, der havde givet dig til dem. —

Husker du al den Lykke, du skulde sprede om dig, idel og ubetinget Lykke? Husker du, hvorledes du tænkte dig, at din Moders Øjne skulde skinne i Taknemmelighed, og din Hustru være stolt over, at hun ejede dig ene og alene. Og mindes du, hvorledes din Børneflok skulde vokse op under din Røgt og bære dit Navn til ny Hæder over Verden?

Det var en smuk Historie, du vilde skrive, dejlig som ingen anden Historie var skrevet. Og den var rørende i sin Kærlighed. Og Taarer falder, naar Rørelsen er stærkest. Se, her ligger jeg; se stift paa mig og skam dig; du ved jo meget godt, at jeg ligger ikke her, fordi du skrev saa rørende smukt, men fordi du løj.

Hvor blev din Digtning af, dit Slot — det Hele?

Var det for at sidde ene og forladt, paa Tagkammeret derhjemme, at din Moder gav dig alt det bedste, som hun ejed, Ungdom, Kærlighed, Haab og Tro?

Var det for at blive kroget og bøjet, rynket og ene, at hun nægted sig selv alt hvad hendes Ungdom kræved, blot for at bringe dig frem?

Jeg ved, at du skammer dig, ellers laa jeg ikke her paa dit Bord. Og hun, som skulde bo i Slottet med din Moder, husker du, at du sagde, ingen i Verden uden hende — ikke en eneste. — —

Du skammer dig, du ser bort fra mig, du holder Haanden for Øjnene — er du bange, at flere Taarer skal falde herned?

Og Barnelatteren og Lykken, du skulde bygge op, og Lykken, du skulde sprede? Du bygge op — du sprede — —.

Ikke engang Ruinen af dit Slot kan du vise frem, ikke en eneste Sten — intet. — — — Du gør Ret i at vende dit Hoved bort fra mig — var det nødvendigt, at en anden Mands Tanker skulde til, for at faa mig frem, for at faa mig til at ligge her paa dit Bord."

"Vær ikke vred paa mig, gode, milde Taare, vær ikke vred, Livet handlede ilde med mig."

"Gud gav dig Livet, for at du skulde forme det efter din Vilje, skyd ikke Skylden paa Livet; du havde haft Magten over det, om du havde brugt din Vilje.'

"Viljen var altid ærlig, kære Taare."

"Det var den, men din Vilje var svag, du lod dig lede."

"Gud gav mig Livet, siger du, gav han mig ikke ogsaa Viljen? Skænkede han ikke ogsaa Livet til alle de andre, og gav han ikke ogsaa dem en Vilje? Hvorfor fik da netop jeg den svageste? Svar mig, du bebrejdende Taare, hvorfor? Du tier, svar mig; jeg beder dig bønligt: svar mig."

Men Taaren tav; jeg saa ned paa Papiret. Taaren var borte; en Solstraale faldt ind gennem Vinduet — den havde tørret Taaren. Solstraaler kan tørre Taarer.

28de Maj 1910.

E. L.

FORFATNINGSKAMPEN I DANMARK.

Af F. HUROP.

I det Øjeblik dette skrives er jeg ikke i Besiddelse af det nøjagtige Stemmeantal, som ved Valgene til Folketinget er afgivet for og imod **Junigrundlovens Genindførelse i Danmark.** Men saa meget er allerede afgjort, at det radikale Parti, hvoraf Ministeriet **Zahle** blev dannet, ikke har opnaaet en Majoritet, hvorved dets fremtidige Eksistens kan betinges. Det har rimeligvis allerede indgivet sin Begæring om Afsked, og Forfatningskampen vil blive fortsat uanset, hvem der vil komme til at danne det ny Ministerium.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal vil det være af Interesse at dvæle lidt ved de politiske og økonomiske Tilstande, som før og efter 1849 har raadet i Danmark.

Man faar først den rette Forstaaelse af Forholdene ved at drage en Sammenligning mellem Enevælden og Faamandsreglementet paa den ene Side og et virkeligt Folkestyre paa den anden. Da Enevælden indførtes under Frederik III, betød det i Virkeligheden ikke at Landets Styrelse sorterede direkte under Kronen. Adelens Magt blev vel hæmmet opefter, men nedefter blev Reglementet om muligt end nu værre, end det var forud.

Herremændenes Magt over Bønderne i retslig og økonomisk Henseende var ligefrem rædselsfuld. Hvem har ikke hørt om **Træhest** og **Hundehul. Herremand, Træhest** og **Hundehul** hørte sammen som Trillinger af samme Moder. Det var den mest

intensive Raahed sat i System, og den gennemsyrede den hele Nation.

Den mindste Knurren bragte Bonden paa Træhesten. Denne var ikke forsynet med Saddelpude som nu til Dags, men bestod af en paa Kant liggende Planke, hvorpaa den genstridige blev sat over Skrævs med et Vægtlod fæstet til hver Fod, om ikke for Ligevægtens Skyld, saa for paa den mest virkningsfulde Maade at minde Synderen om Herremandens ubetingede Overhøjhed. Det er vel overflødigt at bemærke, at Hundehullet ikke var Herregaardens mest komfortable Værelse. For at hindre Bønderne i at flygte fra deres Plageaander, indførtes **Stavnsbaandet.** Dette bestod i, at Bønderne ved Lov var bundne til at forblive paa det Gods, hvor de var født.

For en lang Periode var Stavnsbaandet gældende fra det 4de til det 40de Aar; det vil sige, at i den Tid var det ikke tilladt at fraflytte Herremandens Domæne, undtagen naar de af Herremanden udkommanderedes til Soldatertjeneste. Det var nemlig en af de Maader, hvorpaa Herremanden skaffede sig af med et besværligt Individ, hvem Træhest og Hundehul ikke kunde kue. Men forøvrigt var Soldatertjenesten lige saa lidt som nu en særlig elsket Bestilling. Det var at komme af Asken og i Ilden.

En anden Plage var **Hoveriet,** der bestod i, at Bønderne maatte udføre Arbejdet paa Herremandens Marker under Ledelse af Herremandens Ladefoged; hans Hundepisk eller Egespir tjente til at sætte den ønskede Fart i Arbejdet. Bønderne maatte møde med deres Spand af Heste, og var disse ikke vel fodrede, saa kunde det hænde, at Bondens Rygstykker fik en ekstra Omgang af Pisk eller Spir. Bønderne var ikke Selvejere; de havde Jorden i Fæste af Herremanden, og denne bestemte Fæsteafgiften. Han kunde efter Forgodtbefindende jage Fæsteren fra Hus og Hjem.

Bønderne kunde naturligvis klage til Kongen; men det var som en Rekruts Klage over en General i vore Dage.

Borgernes Stilling var nok noget blidere end Bøndernes, men ogsaa der vistes mange Træk af smaalige Chikanerier; for blot at nævne nogle Eksempler blev det forbudt Borgerkoner at bære Silke i deres Klædedragt og borgerlige Selskaber at servere Vin paa Bordet. Disse Tegn paa Velstand forbeholdtes **"Adelen."** Forøvrigt var Borgernes daglige Forretningsliv hæmmet af en Række Bestemmelser, som nærmest gik ud paa at holde en skarp Grænse mellem Adelen og de "ikke fødte" og paa at læsse de økonomiske Byrder over paa de sidste.

Arbejdernes Stilling karakteriseredes bedst ved Raadstueplakaten af 24. November 1769, hvori det hedder: "Den der nedlægger sin Mesters Arbejde, skal **straffes,** enten han i Hovedsagen befindes at have **Ret** eller **Uret."**

Selv om man kan finde det samme i Nutiden, saa findes det i hvert Fald ikke paa Prent. Man kan jo betragte dette som et Fremskridt, om man vil. Af andre uhyrlige Forhold fra Datiden kan nævnes, at **Skarpretteren** havde Ret til at udføre visse Arter af Lægekunsten, blandt andet baade "store" og "smaa" Aareladninger.

Dømtes til Eks. en Velhaver til livsvarigt Fængsel i Slaveriet, kunde han leje en Stillingsmand til at sone Brøden, medens selve Synderen som fri Mand vedblivende plejede Selskabeligheden mellem sine Venner. Det var ikke et **Rets-,** men et Pengespørgsmaal.

Børnehjem (Vajsenhuset og Opfostringshuset fraregnede) kendtes ikke. Børn i Flokke drev om paa Landevejene og i Byerne ernærende sig ved Tiggeri; nu og da fik enkelte af dem en Omgang Ris af Skarpretteren.

I den for nylig udgivne Beretning om Danmarks Spaerkasser findes følgende Billede af Enevældens Finanspolitik.

1736 oprettedes **Courantbanken,** som havde Ret til Udstedelse af Pengesedler. Den Kongelige Kasse, som havde det tilfælles med Nutidens Statskasse, at den altid var tom, laante ret flittigt af Banken. Der var intet Forhold melem Mængden af Sedler og Sølv. En halv Snes Aar efter Bankens Oprettelse havde den udstedt Sedler for 15½ Millioner Rigsdaler og havde til Dækning 120,000 Rd. i Sølv.

1807 var man naaet til 86½ Million i Sedler, og i 1812 til 454 Millioner af samme Slags.

1812 havde en Rigsdaler-Seddel kun 1-112 Værdi af dens Paalydende. En Snaps kostede en Daler, og et Par Støvler 200 Dalere. Saa gik Staten Bankerot, og **Norge** var fornuftig nok til at gaa sin Vej.

Det hjalp ikke, at den lille Frederik VI deklamerede: "Vi alene vide." Misfornøjelsen og Frihedsfølelsen begyndte at skride aabenlyst frem. Nu og da kom een eller anden i Tugthuset for "Landsforræderi," det vil sige, fordi de ikke kunde gouteré det ved Kongerne af "Guds Naade indførte System. Den politiske Oplysning skred om end langsomt, saa dog fremad, og ved Slutningen af Frederik VI's Regering indførtes "Stænderforsamlingerne." Der var tre: en for Jylland med Sæde i **Viborg;** en for Øerne med Sæde i **Roskilde;** og endelig en for Slesvig-Holsten med Sæde vistnok i Rendsborg.

Men Stænderforsamlingerne var ikke **lovgivende** men kun **raadgivende,** og deres Raad tog Regeringen ikke stort, om noget, Hensyn til. Saa kom **Aanden** i 1848. Med Aanden forstaas den Frigørelsestrang, som fejede hen over Europa og luftede ud Aarhundreders Spindelvæv og bragte de gamle Bureaukrater til at lægge Brillerne bort og gnide de gamle stærblinde Øjne.

Det var ikke Kærlighed til Folket, som skabte Grundloven af 1849; det var simpelt hen den Stemning, som hos Københavns Borgere fandt Udtryk i deres Ordførers Udtalelse til Kong Frederik VII: "Driv os ikke til Fortvivlelsens Selvhjælp."

Statsministeren, gamle **Steman** havde Podagra, og af samme Svaghed led hele Systemet. Bonde- og Haandværkerstand var gennemtrængt af den vaagnende demokratiske Aand, og de øvrige Klasser var mere eller

mindre stemt for en Forandring i Systemet. Enevælden var en udlevet og af alle forladt Svækling, hvis eneste sidste og rette Tilflugtssted var Graven, hvor den ogsaa havnede efter behørige højtidelige Talemaader.

Om Enkeltmands Fortjeneste i Forbindelse med Grundloven er det meningsløst at tale, kun de fortjener at mindes, som djærvt i Ord og **Handling** virkede for Danmarks Frigørelse.

Den grundlovgivende Forsamling bestod af tre Partier, de Konservative, de Nationalliberale og Demokraterne.

De **Konservative** vilde et Tokammersystem med et aristokratisk Landsting.

De **Nationalliberale** vilde have et Eetkammersystem med priviligeret Valgret.

Demokraterne vilde eet Kammer med **almindelig Valgret.**

Resultatet blev et **Tokammersystem** med **almindelig** Valgret.

Vi fejrer som bekendt den 5te Juni som Grundlovsdag. Men Danmarks nuværende Grundlov er af **28. Juli 1866.** Det er den **reviderede** Grundlov,Danmarks og Frihedens Ulykkesfugl.

Grundloven af 1849 var baseret paa et **Folketing,** hvis Medlemmer var valgte i Enkeltmandskredse. Hver Kreds med ca. 16,000 Indbyggere. Landstingets Medlemmer valgtes af Valgmænd i større Kredse ved Flertalsbeslutning. Hvis. f. Eks. Københavns Demokrater havde Flertal, vilde det besætte alle deres syv Landstingspladser. Til at blive valgt som Medlem af Landstinget udfordredes, at Vedkommende var 40 Aar, havde mindst 2400 Kroner i Aarsindtægt eller svarede en direkte Stats- eller Kommuneskat paa mindst 400 Kroner.

I 1855 blev efter Forslag af **Andræ** indført Forholdstalsvalg, til Landstinget, saaledes, at t. Eks. et Parti, som raadede over en Trediedel af Valgmændene i en Kreds, som valgte ni Medlemmer til Landstinget, kunde vælge de tre.

Men saa kommer Revisionen af 1866, som atter bragte Herremændene til at øve deres skæbnesvangre Indflydelse paa Landets Styrelse.

Man havde en **Lokkemad,** som bestod i, at en Landstingsmand ikke mere behøvede at have 2400 Kroner i Indtægt; selv en fattig Mand burde **kunne** vælges. Javist, men man gjorde det bare ikke alligevel Resten af Revisionen lagde Magten tilbage i Herremændenes Hænder, som det efterfølgende vil vise.

I **Byerne** vælger den almindelige Vælgerklasse (altsaa ogsaa de højstbeskattede) den ene **Halvdel** af Valgmændene. Derefter vælger de Højstbeskattede **alene** den anden **Halvdel,** og derefter deltager disse to Halvdele i Valget af det Kredsen tilkommende Antal Landstingsmænd.

Paa **Landet** er Forholdet værre endnu. I en Landstingskreds, som omfatter t. Eks. 135 Kommuner, vælger den almindelige Vælgerklasse en Valgmand i hver Kommune, altsaa ialt 135 Valgmænd. Derefter kommer de 135 **selvskrevne** Valgmænd — det er "de fødte" og bliver til paa den Maade, at man begynder med den Mand i Kredsen, som betaler den **højeste** Skat, dernæst den **næsthøjeste,** og bliver saaledes ved, til man har 135. De træder saa sammen med de øvrige Valgmænd og deltager i Valget af Landstingsmændene. Dertil kommer saa tolv kongevalgte Landstingsmænd. Landstinget bestaar af ialt 66 Medlemmer.

Misforholdet mellem et Landsting valgt efter Grundloven af 1866 og eet valgt efter Grundloven af 1849 i Forbindelse med Forholdstalvalg vil ses af følgende: Socialdemokraterne raader over ca. en Trediedel af Vælgerantallet i Danmark og har kun fire Landstingsmænd, medens det efter den almindelige Valgrets Principper burde have 22 (to og tyve). De Radikale burde have 12. Endelig har man Uretfærdigheden af Folketingskredsenes Størrelse.

F. Eks. **Frederiksberg 2den Kreds** havde ved Valgene den 20. Maj 11047 Vælgere, medens **Lejre** blot havde 2,293 Vælgere. Næsten alle Bykredsene, hvor specielt Arbejderne bor, er for store og faar følgelig ikke den dem tilkommende Indflydelse. Det vil ses, at en Vælger i Lejrekredsen har lige saa megen Indflydelse som fem i Frederiksberg. Daumark har 1086 Landkommuner og ca. 1100 Godsejere og Storproprietærer; det vil altsaa ses, at de sidstnævnte har en meget stor Indflydelse paa Landets Love.

Dr. phil. Gustav Bang har foretaget en Beregning af Forholdet, som viser følgende Misforhold:

En **Godsejer** som selvskreven Valgmand har lige saa megen Indflydelse som
60 Rigmænd i Provinsbyerne;
60 Rigmænd i Provinserne;
245 almindelige Vælgere paa Landet;
325 almindelige Vælgere i København;
360 almindelige Vælgere i Provinsbyerne.

Den nuværende Grundlov er, som nævnt, vedtaget 28. Juli 1866, men har aldrig glædet sig ved Befolkningens Sympathi. Allerede i 1872 gik Venstrepartiet til Valg paa 5te Juni Grundlovens Genindførelse og vandt ogsaa Flertal i Folketinget. Men de fortsatte ikke Kampen mod Landstinget og er nu med Undtagelse af det radikale Venstre Godsejernes Allierede. Hvor længe Forfatningskampen vil fortsættes, før den krones med Held for Folkepartierne, er svært at sige. Men skyller atter en Frihedsbølge hen over Europa som den i 1848, saa er dermed givet, at Kongehuset og Herremændene atter vil blive stillet overfor Problemet om "Fortvivlelsens Selvhjælp," og det vil da ikke være en Bevægelse, der dæmpes ved en mindre "Revision."

Befolkningens brede Lag baade i By og paa Land staar i Kundskab, Dannelse, Organisation og Selvbevidsthed saa langt over deres Standsfæller fra før 1848, at de er "Herremændene" langt overlegne, naar Forfatningsspørgsmaalets endelige Løsning staar for Døren.

Det er nut vanskeligt for et almindeligt Menneske at dømme om, hvilken Stilling Kongehuset indtager i den stedfindende Forfatningskamp. Kun eet er afgjort: det stod

langt sikrere under Ministeriet Zahle end under et Godsejer-Ministerium, hvis Feltraab ganske sikkert vil være "Gud bevare Kongen!" men i Virkeligheden betyder: "Vi bevarer os selv!"

En Forfatning af blivende Værd maa være baseret paa den lige og almindelige Valgret. Det bliver da Befolkningens Sag at holde sig saa politisk vaagen, at den bruges til fælles Velfærd.

En sovende Nation vil altid miste sin Selvstændighed, enten saa Spørgsmaalet er Herremænd eller Grafters, om der ellers er stor Forskel paa disse Klasser politisk set.

OAKLANDS DANSKE HUS.

"Uglen" skrev for nogen Tid siden: "Hvad bliver det til med den danske Foreningsbygning i Oakland? Er den, som saa mange lignende Foretagender strandet paa de bekendte Skær, eller svømmer den endnu ovenpaa Vandene?"

Men Uglen var ikke den eneste, der spurgte. Hele Oakland, det danske — ja, betydelig flere, spurgte. For der er jo ikke to Meninger om, at der en Gang var stærk Stemning for, at alle Danske der skulde mødes under eet Tag i eet Hjem. Og derfor spurgtes der, og spurgtes der igen. Fra Herodes til Pilatus spurgtes der, men faa noget at vide, som kunde pirre Interessen, eller blot holde den vedlige — det fik ingen.

Saa forleden stod der i et Blad en Meddelelse om, at Aktionærerne paa Generalforsamlingen havde valgt en ny Bestyrelse eller rettere Overledelse, for Bestyrelsen er vel omtrent den samme som før Generalforsamlingen.

Der gik et Lettelsens Suk gennem Oakland; nu kunde der maaske blive Vind i Sejlene igen, ikke den Vind, som kun er Vind, for den har der saamænd været nok af, men god kraftig Medbør, og derfor borger Navnet H. C. Hermansen. Intet Valg kunde være bedre. H. C. Hermansen er en Mand, som alle Danske kan samle sig om, hvad han vil bære frem, vil være sundt, godt og gennemtænkt; for ham er det ikke det personlige Jeg, men Sagen som det gælder; for ham er det Sagen at samle alle under een Hat, ikke selv at beholde Hatten paa og saa splitte til højre og venstre. Vel ingen Dansk i Oakland nyder saa stor Popularitet som H. C. Hermansen; faa har Førerevne som han og meget faa den medfødte Beskedenhed og Takt, som der skal til i denne Verden, om ikke de bekendte Skær skal faa selv den stolteste Sejler til at strande.

Man bør derfor af Hjertet ønske den ny Formand, ja, hele Bestyrelsen Lykke til Arbejdet. Det er at haabe, at de maa have draget Lære af det første Aars Fejlgreb, saa der ikke i det kommende Aar saa ofte skal spørges; men lad os haabe, at Offentligheden faar Part i, hvad der gaar for sig, saa kommer nok Interessen op igen, og det var jo Interessen, der skulde bygge det danske Hus, ikke nogle faa Interessenter. Men det, som vi faar at vide, det skulde jo saa gerne være i nøje Overensstemmelse med Sandheden og ikke blot Bavl.

X.

Uglen har de bedste Ønsker for Foretagendet og for den ny Bestyrelse og haaber, at alle Danske vil flokkes om dem saa at Maalet kan naas.—Red.

VOR "NÆSTE" I DYREVERDENEN.

Af L. MOTH IVERSEN.

IV.

Det er "paa høje Tid," at Ungdommen saa vel som nogle Personer, der godt kan lide at kaldes unge, lærer at vurdere baade to- og firbenede Sjæles Liv: vær vis paa, at den, der nødig dræber og aldrig forsætlig piner et Dyr, vil have Følelse for alle sine Medmennesker og vil gøre sin Pligt, naar den brutale eller "følesløse" Karl svigter.

Nyt er dette sandelig ikke; baade ægyptiske Hieroglyfer og kaldæiske Teglstensbiblioteker med 6000 Aar paa Bagen vil uden Tvivl bevidne Sandheden af min Paastand.

Smaa Lysglimt findes der ogsaa, men de triste Fuglemord, som vi har haabet at hindre, finder stadig Sted og synes især at ramme de sjældneste og skønneste Eksemplarer.

En lille Episode, der tildrog sig en af vore Zoologers Opmærksomhed og fandt Vejen til Bladene, er betegnende og meget sigende.

En halv Snes Drenge havde slaaet Lejr ved Mundingen af en lille Canon, hvor et udgaaet Træ, havde fristet et smukt Spættepar til at føste Bo, efter at denne Art havde været fraværende i tyve Aar. At opdage disse prægtige Fugle var deres Dødsdom, og skønt Professor P. naaede Stedet ved Solopgang, var alt forbi: kun Hannens endnu varme Lig bar sin Fjerdragt, dens Mage havde man brændt. At Manden holdt en Ligtale over de "afsjælede" for de uvidende Børn, kan haabes at have vakt nogen Eftertanke, men at denne Fugleart atter vil vise sig i vor Dal, er vel lige saa urimeligt at antage, som at Jordskælv vil underordne sig Menneskelov.

Paa den anden Side er Graaspurven trods sin Frækned og sit Synderegister aldeles vis paa at blive her, saa længe Verden staar, hvad der ikke just er glædeligt. Jeg skal her i Sandhedens Interesse tilføje, at denne saa haardføre og utrættelige Kulturfugl i mine Øjne er noget af et Samvittighedsspørgsmaal. Paa den ene Side kan det ikke nægtes, at Spurven er vor Næste, og at vi vel maa indrømme den nogen Ret til at leve, men paa samme Tid er den alt for frugtbar til at lades i Ro. Hvis det var muligt at have en Spurvetælling i Amerika, vilde jeg slet ikke antage et Tal som 50 Millioner at være overdrevent, hvorimod der maaske ikke findes 5000 Kongespætter eller 1000 Vandreduer i Live.

Altsaa ses det straks, at et aldeles uhyggeligt Utal af disse Fredsforstyrrere vilde blive Følgen af at lade dem i Ro. Sørgeligt er det, at beslægtede indfødte Finker for Reders og Yngels Vedkommende slaas i Hartkorn med den indrørte Spurv.

(Forts.)

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

San Francisco Office
E. H. Rasmussen.....Business Manager
184 Castro Street

Los Angeles Office
J. V. GJERDING.....Business Manager
5916 Crocker Street

Oregon og Washington
F. HUROP .....Business Mgr.
Enumclaw, Wash.

Salt Lake City Office
MISS BEATRIX IVERSEN..Business Mgr.

Issued the 20th of each month. $1 per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 20. Juni 1910

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

SAN FRANCISCO.

Enhver, der har fulgt med i Opbygningen af San Francisco for de sidste fire Aar, kan ikke undlade at beundre det Arbejde, der er gjort.

Intet har kunnet standse Væksten — elendige politiske Forhold og stadige Arbejderstridigheder har atter og atter lammet Opbygningen, men intet har været i Stand til at lamme den Kraft, der var bagved den. De Mænd, der havde Tro nok paa Byens Fremtid til at rydde væk og bygge op igen, er Fremtidens Pionerer her paa Kysten. San Francisco skylder dem sin Eksistens, og Californien staar i en Gæld til dem, der kun kan blive betalt derved, at Resten af Staten gør et lignende eller lige saa stort Arbejde for Californiens Fremtid.

Enhver Mand, der elsker Californien, burde betragte det som sin simple Pligt overfor San Francisco at arbejde for at gøre Udstillingen i 1915 til en enestaaende Success. Alle politiske og sociale Afskygninger burde forsvinde of en hver Californier burde betragte det som en Gæld, der maa betales, dette at give San Francisco ligesom Kronen paa Opbygningsværket.

1906 — Byen en stor Ruin. Kapitaler svundet til intet, de største Mænd nedbrudte og mismodige; 1915 — en større og smukkere By end nogen Sinde.

Hvad vilde Californien være uden San Francisco. Vi ved fra 1906, hvad Byen betyder, og ved, at ingen anden By i Verden kan tage dens Plads — derfor Skulder ved Skulder, alle Mænd og Kvinder herude — hjælp den By; den har vist Verden, at den kan hjælpe sig selv.

Hurra for San Francisco 1915!

Den elskværdige Maade, hvorpaa alle de danske Blade i Amerika har omtalt og kommenteret Dr. Kjærbyes Foredrag saavel som det Bifald og den Hyldest, han mødte hos alle i Chicago, viser tydeligt, at der er en stærk Følelse for og Trang til Reform og ny Ideer indenfor den dansk-amerikanske Verden.

De Mænd, der vil noget virkelig sundt og godt, og som ikke kæmper for personlig Ærgerrighed og Vindesyge, vil i Længden altid blive respekteret og være vis paa at blive hørt med Opmærksomhed.

Ministeriet Zahle opnaaede ikke Majoritet ved sidste Valg og vil derfor selvfølgelig i en nær Fremtid opgive Regeringens Tøjler. Men den korte Tid, Zahle har staaet ved Roret, har givet ham Lejlighed til at vinde megen Tillid og Anerkendelse som en ærlig og fornuftig Mand, der har Folkets Vel for Øje.

Hans korte Regering har været ligesom et Pust af sund Fornuft over det danske Kongerige. Hans Kamp mod alt det opstyltede saasom Ordener, Titler og Uniformer viser hans bramfri Trang til at bringe sund demokratisk Aand i Højsædet.

Zahle gaar af som Minister, men han er en Mand, som Danmark sikkert vil lære at skatte mere og mere.

KONSUL J. E. BØGGILD.

Første udsendte dansk Konsul i Vesten.

Vi bringer her et Billede af vor ny danske Konsul, Hr. cand. jur. J. E. Bøggild; det lignede ham storartet, da han i 1904 ad den bekendte Route "De Danskes Vej til Ros og Magt, sortladue Hav" tog et Trip op til Alaska. Siden da har han gjort Tjeneste som velbaaren Fuldmægtig i det danske Udenrigsministerium, og det kække Skæg har faaet en mere diplomatisk Afstudsning, ligesom Sydvesten er hensat i Regaliekammeret. Men sin meget elskværdige Personlighed, sine danske Interesser, Meninger, Dygtighed etc. etc. holder han strengt Hævd over. Og da hans Udnævnelse er et selvfølgeligt Avancement paa den Livsvej, til hvilken han har uddannet sig, vil Danskheden — den til- og gennemrejsende og den bosiddende — herude ikke ved denne Konsuludnævnelse blive Prøveklud for en hvilken som helst Bedsteborgers Ophøjelse og deraf følgende pinagtige "swell-head" Foreteelser eller Skipperfif.

I Anledning af Konsul Bøggilds Embedstiltræden havde en Kreds af Danske i San Francisco arrangeret en Banket for den ny og for den afskedigede Konsul.

Uglens Plads er ret begrænset, og da vore Læsere sikkert i de angivne Antydninger etc. etc. etc. vil kunne forme sig et Indtryk af Talernes Indhold, har vor specielle "Short-hand Medarbejder," der er i Besiddelse af en praktisk Evne til baade at fæstne sine Indtryk koncist og samtidig angive det kendte Ævl uden at bruge Ord dertil — faaet den celebre Affære i Charge.

Nu er det ham (fradraget de af Red. foretagne Bemærkninger og Oplysninger.)

Fest-Referat.

Hotel Argonaut. Fjerde Gade. San Francisco. 18. Juni. Ca. 120 Deltagere. Ret god Mad. Østers, Kyllinger, hvid og rød Vin etc. Infernalsk Spektakkel fra Opvarterne etc.

James Madison bød velkommen.

Dr. Mølgaard talte for den afgaaede Konsul Birkholm.

Talen blev afbrudt ved Opvarternes Støj, men genoptaget efter at Kyllingestegen var gledet ned. Komisk nok gik Doktoren fra Koncepterne; snakkede om den røde Traad, der gik igennem et Menneskes Liv — den røde Traad i Birkholms Liv var Ærlighed og Trofasthed. (Støj.)

Der er almindelig Konfusion; M. taber ganske s i n Traad og siger:

—Næ, det var ikke det, jeg vilde sige; — lad mig se (kigger i sine Notitser.) Støjen bliver værre, og det hele opgives en Stund.

Maaltidet er omtrent forbi; Gud ved, om alle Talerne un skal følge Slag i Slag.

(Denne Betragtning er et lille Hjertesuk af vor Referent.)

Mølgaard hænger atter i.

Ah — der kom det. Hurra!

Den røde Traad er Pligtopfyldelse.

Konsul Birkholm takkede og præsenterede sin Eftermand i Embedet, Konsul J. E. Bøggild. Han beklagede sig lidt over Fortølgelser, men tilgav alle.

Beck & Heins blev af Dirigenten bedt om en Sang til Afveksling. De afleverede en Duet.

Pastor Hansen talte pænt for Danmark. Ædle Følelser, Sagnhistorier, Længsel, Hjemve etc. etc. Store Mænd at være stolte af: Thorvaldsen, Finsen, Øhlenschlæger, Hans Tavsen, etc. "Vi elsker vort Land, etc. etc. — alt sammen saare dejligt.

(Altfor lang! siger den smukke Fru G. — Klokken er halvtolv. Gudbevares! bliver han aldrig færdig.)

Hele Grejen synger en dansk Sang.

Madison oplæser et Rimbrev fra "Helga"s Sekretær, Uglens San Francisco-Manager, E. H. Rasmussen, ønskende den ny Konsul til Lykke. Det gør stor Lykke, men er skidt sat sammen. (Det skal De ikke bryde Dem om, Rasmussen; naar det bare ta'r Kegler, er alting tilgivet.—Red.)

Konsul Bøggild takker "Helga" — han er en g o d Helgamand. (Fru Bøggild hedder nemlig Helga.) Takker Birkholm for de gode Raad. Takker alle.

A. G. Birch taler om lidt af hvert; ender med en Skaal for Fru Bøggild.

Derefter Nikotins Sang (aftrykt her.)

James Madison for Kvinden. Kvinden er den stærkeste. Hun forstaar at glatte de skarpe Kanter, holde fast ved Manden etc. etc. En hel Del mere. Navnlig en Tak til Fru Birkholm og Fru Bøggild.

J. C. Scott, Oakland. Dannebrog vajer højt; Stjernebanneret ligesaa. Dauske Krigere under Stjernebanneret etc. Vi bør være stolte af at leve i det Land, hvor Stjernebanneret vajer. Birkholm har repræsenteret det bedste Folk i den bedste By i det bedste Land i hele Verden.

Fru Bøggild takker i nogle fikse Ord for Virakken, hjertelig, vindende.

Beck synger Revyvisen om Drachmann, der inte kom.

Ludvigsen fra Fresno havde læst i Bien om Festeu og var saa stejlet derop. Han skulde bringe en Hilsen fra Fresno til Konsul Birkholm og en "Kan-hilsc" til Konsul Bøggild. nviterer osv. til Konventionen i September; man skal nok blive godt modtaget. (Det glæder os, at Ludvigsen har i Sinde at tage pænt mod Gæsterne. Ludvigsen tog ikke meget pænt mod Uglen; Ludvigseu er ikke altid lige forekommende.— Det er os en en meget stor Glæde at høre, at Hr. Ludvigsen vil være aftabel i September.—Red.)

Capt. Eschen. Et Par Ord for Birkholm og Bøggild.

Verdens Lys (John Larsen) mauglede et Emne, men redder sig saa godt, han kan. Han kommer i Tanker om Kristian IX's Hilsen gennem Konsul Simpson til mine Børn paa Pacific-Kysten." Der ligger mere i de Ord etc etc. etc.Danskerne er gode Borgere etc. etc.

Bramsen: Ualmindelig smuk Maade at fejre de to Konsuler ved en saadan storartet Fest. Har kun været her i fem Aar, men dette er noget af det smukkeste, han længe har set etc. Glæder sig til at observere, hvorledes James Madison, Jacob Petersen, C. G. Larsen og Dr. Mølgaard tager sig af Danskerne. Skaal for Jim, Jack, Dr. M., og Tivoli-Larsen. De leve! (Tre lange og tre korte etc.)

Jacob Petersen takker for Skaalen.

Nielsen, Redaktør af Blinkfyret, Oakland. Kort Bemærkning om Kvinden. A ska lige læse det her . . . (læser.) Fandens godt sagt. Blomster, Kvinder, St. Hans, Midsommer. Gud ved hvem han er. Raab om Hurra for Skærsommer.

Fru Holm byder Konsulen og Konsulinden Velkommen etc. Appellerer til den ny Konsulinde om at besøge Danske Damers Hjælpeforening.

Hartwick slutter sig til de foregaaende ærede Talere etc. Ærer den prægtige Mand, han (Birkholm) er etc. Ligesaa Konsul Bøggild.

Jim slutter med en sidste Skaal.

VED BANKETTEN
i Anledning af
KONSUL J. E. BØGGILDS EMBEDSTILTRÆDEN I SAN FRANCISCO
den 18de Juni 1910.

(Mel. "Aa, Susanne.")

Kan I huske, da "Susanne" klang
som en Gadens Melodi?
Der var ej den Plet i Dannevang,
hvor der ikke stemtes i
om den kække Gut, der ung i Bryst
med sin Skude gik til Søs,
og som sang der ind mod Hjemmets Kyst
med det sidste Afskedskys:
Aa, Susanne, vil du være tro mod mig,
saa rejser jeg til Kalifornien og graver Guld
til dig!

Aa, I husker visens raske Knægt,
han kan næsten ligne os —
vi har følt os tit med ham i Slægt,
siden selv vi kasted los.
Vi drog ikke ud paa Maa og Faa —
der var Løfter i hvert Skridt —
og saa blev dog vore Lokker graa,
og saa kom vi lige vidt —
Aa, Susanne, vil du være tro mod mig,
saa rejser jeg til Kalifornien og graver Guld
til dig!

Var Susanne tro. Forknyt? Forladt?
holdt hun Stuen hygge-varm?
Ja, der tændes Lys hver Uvejrsnat
i den samme Vinduskarm.
Og hvis Liget driver ind en Gang,
vil hun kysse mildt dets Bryn —
hun vil huske kun den glade Sang
og hans Ungdomshaab og Syn:
Aa, Susanne, vil du være tro mod mig,
saa rejser jeg til Kalifornien og graver Guld
til dig!

Se, nu staar der i vor slagne Lejr
atter een, som uoget vil —
der er Løfter i hans Maal om Sejr —
skal vi hjælpe ham vertil?
Iugen rævesure Rønnebær,
intet tomt og ydre Skin:
lad os vise ham, hvor Guldet er,
saa han frir sit Løfte ind:
Aa, Susanne, vil du være tro mod mig,
saa rejser jeg til Kalifornien og graver Guld
til dig!

Der er Guld i hvert et trofast Ord
og hvert aabent Dannesind;
der er Guld i dig, du danske Bro'r —
fej kun væk det laadne Spind.
Spyt i Næven, Drenge — ane Mænd!
gaa i Dybden — grav og grav —
for Susanne og vort gamle Land
og for Løftet, som I gav. —
OP MED BØGGILD! — Lad os alle hjælpes ad:
Vi har Guld i Kalifornien, boys. — og Susanne, hun blir glad!

NIKOTIN.

AABENT BREV TIL DE DELEGEREDE OG MEDLEMMER AF DET DANSKE BRODERSAMFUND.

(Fra C. P. Kjærbye, Fresno, Cal.)

No. 5.

Siden mit første Brev har jeg haft den Fornøjelse at møde et stort Antal af Brodersamfunds-Medlemmer, og har faaet et stærkt Indtryk af, at der er vakt en almindelig Stemning for Reformer indenfor Samfundet. Særlig paa Assurancespørgsmaalets Omraade er de fleste klare over, at vi maa have det omordnet, saa at det kommer til at hvile paa et sundt, forretningsmæssigt Grundlag.

Dr. phil. Iversen, Sagkyndig ved Danmarks Statsanstalt for Livsassurance, er for Øjeblikket i Amerika for at studere amerikanske Assuranceforhold; han udtalte ved et Møde i Chicago, at D. B. S.'s Assurance, som den er ordnet nu, vilde ikke blive tilladt i Danmark, da den ikke er betryggende ordnet, og tilbøde Chicagos Delegerede gratis sin Assistance til Udarbejdelse af et Forslag om Assurancens Ordning. Desværre har hverken vor Overpræsident eller Oversekretær set sig foranlediget til at søge hans Raad til Trods for, at hans Nærværelse i Amerika har længe været kendt og omtalt i den dansk-amerikanske Presse. Denne Ligegyldighed fra vore Lederes Side er i høj Grad beklagelig; thi med et Embede følger ikke alene Æren, men ogsaa Forpligtelser overfor det Samfund, der har vist dem den Udmærkelse at vælge dem til deres ypperste Repræsentanter.

Dr. Iversen repræsenterer ikke et Selskab, der arbejder paa at tjene Kapitaler, men som har til Formaal at give de assurerede saa meget som muligt for saa billig en Penge som muligt i Overensstemmelse med fuld Sikkerhed, garanteret af den danske Stat.

Hans Samarbejde med Chicagos Delegerede burde resultere i et Forslag, der er ligesom det afgørende Ord i dette store Spørgsmaal.

Mit Indtryk er, at Distriktsinddelingen vil blive gennemført i en praktisk Form med saa faa ekstra Embedsmænd som mulig, og at een eller to sociale Opgaver vil blive taget op, rimeligvis Nykommersagen og Brystsygesanatoriet.

Gennem Samtaler med de ledende Mænd og Kvinder i det danske Alderdomshjem i Chicago fik jeg min tidligere udtalte Mening om disse Hjem bekræftet, og er nu mere end nogen Sinde overbevist om, at dette Spørgsmaal er og maa være en lokal Affære og ikke kan komme ind under D. B. S., men kun støttes af de individuelle Loger og ved disses Samarbejde med andre lokale Selskaber, Kirker og private Individer.

Hovedopgaven ved næste Konvention vil for de Delegeredes Vedkommende være at koncentrere deres Arbejde om disse faa vigtige Opgaver og ikke spilde deres Tid med at diskutere om uvæsentlige Spørgsmaal.

Desværre ligger Magten til at udnævne de forskellige Komiteer udelukkende i Overpræsidentens Hænder, og da han for det første kun kender nogle faa af de Delegerede, og for det andet ikke synes at interessere sig for Ordningen af disse vigtige Spørgsmaal, er der ringe Grund til at vente at Komiteens Sammensætning vil blive heldig for godt Samarbejde og gode Resultater. Hvor Tilfældigheder maa raade, er der altid en Fare.

Jeg tilraader derfor de forskellige Centralkomiteer at udpege til Overpræsidenten en bestemt Mand indenfor deres Kreds, der har interesseret sig særlig for og vist Indsigt og Dygtighed i et bestemt Spørgsmaal, og at anmode Overpræsidenten om at udnævne denne Mand paa den Komite, der skal behandle vedkommende Spørgsmaal.

Uden Tvivl vilde Overpræsidenten være glad ved at følge denne Opfording, og vi kunde da være forvisset om, at der i det mindste paa de vigtigste Komiteer, f. Eks. Assurance-Komiteen (4de Afdeling) var nogle Mænd, der havde sat sig grundig ind i Spørgsmaalet og havde en større Samling af Loger bagved deres personlige Meninger.

Om det er muligt at faa alle disse Bestræbelser fra lokale Loger for Fremme af folkeligt Arbejde koncentreret og organiseret under Overbestyrelsen skal jeg tillade mig at behandle i næste Brev.

Der synes at være en almindelig Tendens hos afskedigede Konsuler til at forsøge paa at fortsætte deres Virksomhed som Inkassatorer etc., de byggede op paa Grundlag af deres Stilling som Konsuler. Dette Forsøg paa at lave Geschæft af en Konsuls Stilling er nu heldigvis snart "a thing of the past." De udsendte Konsuler vil ikke leve af deres Landsmænds Uvidenhed.

GRUNDLOVS-FESTERNE.

De mange danske Grundlovsfester, der i denne Sommer har været afholdt omkring i Amerika synes at tyde paa vaagnende Interesse blandt vore Landsmænd herovre. Paa mange Steder er det de lokale Ungdomsforeninger, der har ført Tanken ud i Livet og paa denne ene Dag i Aaret synes det at kunne lykkes at samle alle Danske uanset af Foreninger, Kirker osv.

Vilde det dog ikke være velgørende, om vi Danske hver 5te Juni kunde glemme alle vore smaa Uoverensstemmelser og indre Stridigheder og Skulder til Skulder som en samlet Arme hilse vort Moderlands Flag og sende Bud hjem til det Land, hvorfra vi kom.

Chicago-Danskerne har givet et glimrende Eksempel, og i Minneapolis har "Ungdoms foreningen af 1905" paa en fortræffelig Maade virkeliggjort den samme Tanke.

Det er os en Glæde at erfare, at de Herrer, der interesserede sig for Bevarelsen af et bestemt Stykke dansk Hedelandskab, har ført deres Sag igennem.

.. protesterede i sin Tid mod det offentlige Opraab om at støtte denne Sag, men kan saa udmærket godt forstaa og sympatisere med, at nogle enkelte Mænd paa Grund af rent personlige Minder og af varm Kærlighed til et vist dansk Landskab, er villige til at bidrage til Bevarelsen af samme. Vi husker selv enkelte Steder i Danmark, som vi har drømt om en Gang at gense, og hvis Udslettelse vilde erede os en stor Skuffelse, hvis vi kom hjem igen.

Denne personlige Offervillighed viser paa den smukkeste Maade, hvor dybt og inderligt disse Mænds Hjerter er knyttet til det Land, hvorfra de kom.

Foreningen for billig Porto til Danmark har efter Henvendelse til den amerikanske Regering faaet Meddelelse om, at der ikke kan fortages noget imødekommende Skridt til Portonedsættelse mellem United States og Danmark. Formodentlig vil Foreningen nu opløse sig; thi efter en saa kold Douche vil Begejstringen næppe kunne holdes i Live til fremtidige fornyede Forsøg. Forøvrigt var den hele Bevægelse ret ubetimelig og vilde — selv om en Portonedsættelse var bleven indrømmet, næppe have faaet nogen virkelig praktisk Betydning. Hvliket betydeligt Arbejde der har været udført i denne Sag fremgaar af, at Adressen bestod af 769 Ark med 16000 Underskrifter, indsamlede i 532 Byer i 30 Stater.

Hvis Ryberg nogen Sinde skulde blive bidt af en gal Bladmand og faa i Sinde at udgive sit eget Blad, vil han imidlertid her have en ganske antagelig Abonnentliste at begynde med — forudsat at Kærligheden vilde være i Stand til at fremelske en Dollar lige saa let som en Underskrift.

Hvad gi'r De os for den Ide, Hr. Ryberg?

Professor Bøggilds Tourne har formet sig til den største Sukces for Dansk-amerikansk Selskab og er blevet et sandt Triumftog for den danske Videnskabsmand. Ikke alene har han faaet en udmærket Modtagelse baade af sine Landsmænd og af Amerikanerne, men disse sidstes Beundring for Mandens Dygtighed og Lærdom har atter og atter givet sig Udtryk i den amerikanske Presse og i private Breve til Selskabet fra Universiteter og Byraad.

En lille Episode belyser bedst, hvor kendt og skattet Prof. Bøggilds Navn er i hele Verden. Han modtog fra den kanadiske

Bernh. Böggild

Mælkeribruget i Danmark. 3. Udgave. Med Illust.....$5.00

Mælkeribruget i fremmede Lande. Med Illust..... 1.00

Kortfattet Mælkerilære. — Med Illustrationer 0.65

Gyldendal Publ. House

Gen. Agt.: Knud Lasen

2620 W. NORTH AVENUE

CHICAGO, ILL.

Regering en Skrivelse med følgende Tilbud:

Hvis De paa noget som helst Tidspunkt af Deres Rejse har Lejlighed til at betræde Kanadas Grund, vi l det være os en Glæde at stille en "special car" til Deres Tjeneste og vil bede Dem betragte Dem som Kanadas Gæst, selv om vort Folk ikke faar Æren af Deres Foredrag. Men hvis det var muligt for Dem at stoppe to eller tre Steder og holde Foredrag for vore Landsmænd, vilde vi betragte det som en stor Gunst og Ære.

Og en saadan Mand kunde Kaliforniens Danskere ikke blive enige om at invitere herud. Heldigvis var Fresno een af de faa Undtagelser herude, men som Helhed burde Danskheden i Kalifornien rødme af Skam, naar den læser om denne vor berømte Landsmands Triumftog — andre Steder.

DER KOMMER EN AFREGNINGSDAG.

I Salt Lake City blev der oprettet en ny Loge af D. B. S. til Trods for den gamle Loges Protest. Selmalogen blev oprettet til Trods for, at Del Rey-Logen protesterede, og til Trods for, at omtrent Halvdelen af Medlemmerne fra Del Reyss lille Loge gik over til Selmalogen.

I begge Tilfælde besvarede Oversekretæren Protesten med den Forklaring, at Afstanden eller rettere Nærheden var ingen Hindring for en ny Loge.

Men her i Fresno er det anderledes; thi her protesterede Logen ikke officielt, men kun nogle enkelte Medlemmer PRIVAT, og derfor blev den ny Loge i Oleander forbudt.

Denne urandsagelige Visdom fra Overbestyrelsens Side falder os noget for Brystet; denne dybe Forstaaelse og Fortolkning af D. B. S.'s Love fra den Ekseknt ive Komites Side staar som et nyt Monument paa den Visdom, som overgaar al Forstand, og det vil blive interessant at se, hvad den næste Konvention vil gøre ved denne Sag, naar Appellationen af den Eksekutive Komites Kendelse kommer til Behandling og Afstemning.

Det er jo ret interessant ogsaa at opdage, at en Mand kan være Overpræsident i ti Aar og alligevel ikke være i Stand til at forstaa de simpleste parlamentariske Regler som f. Eks. denne: naar et Forslag som "amended" er forkastet, da er "the amendment" ogsaa dødt om det saa før var vedtaget eenstemmigt; med andre Ord: Vedtagelsen af et "amendment" har ingen Værdi ,nndtagen at det Forslag, som det er "Amendment til, er vedtaget som "amended."

"Uglen" har et Eksemplar af "Roberts' Rules," som den gerne vil laane Overbestyrelsen næste Gang, et parlamentarisk Spørgsmaal skal afgøres.

DEN DANSKE NATIONALFEST I RIVERVIEW PARK, CHICAGO

var en stor Sukces. Ca. 12000 kom til Stede til Trods for, at Regnen Dagen før havde gjort Parken temmelig vaad, og i ca. tre Timer stod mindst Halvdelen af disse tolv Tusind i Vand til op over Fodsaalerne og lyttede til Dagens Program.

Efter at Komiteens Præsident, Hr. Bauer, havde budt Velkommen, overdrog han Ledelsen til Hr. Wilde, der i en udmærket Stil introducerede de forskellige Talere. Redaktør Kirkegaard talte først om Grundloven og gav en historisk Oversigt over det danske Folks forskellige Regeringsformer fra ældste Tider til 1849.

Dernæst holdt den nyvalgte Socialist-Borgmester i Milwaukee, Hr. Seidel, en udmærket, men stærkt agitatorisk socialdemokratisk Tale, der blev modtaget med stort Bifald fra de af vore Landsmænd, der hylder hans Anskuelser, men som intet havde at gøre med det Æmne, Komiteen havde bedt ham at tale om, nemlig. America and Freedom.

Til Slut holdt Dr. C. P. Kjærbye et Foredrag, som vil findes aftrykt andet Steds i Bladet.

Alle Talerne blev lønnet med stort Bifald fra den store Forsamling.

Den bedste Stemning herskede overalt.

Til Konsejlspræsident C. T. Zahle afsendtes et Telegram med Hilsener til det gamle Land.

MEDDELELSE.

Til Redaktionen af "Uglen," Fresno.

Herved tillader jeg mig at meddele, at jeg har overtaget det danske Konsulat for Staterne California, Nevada, Oregon, Washington og Idaho, samt Territoriet Arizona, og at Konsnlatets Kontor er flyttet til **Værelse 815, Mills Building, Montgomery St., San Francisco.** Kontoret er aabent 10—12 Formiddag og 2—4 Eftermiddag.

Deres ærbødige
J. E. BØGGILD.

LAYTON MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

FRIT FRA LEVREN.

Den bekendte Prof. Carl Lorentzen, Sekretær for Scandinavian-American Society, New York, har sendt Hr. Karl Mathiasen, Udgiver af "Nordlyset" et aabent Brev, i hvilket der ikke tales i Omsvøb. Vi gengiver følgende Uddrag:

"Den 20. Maj beskylder De i en ondskabsfuld Artikel Præsident Butler og mig for at udelukke Deres Blad med Hensyn til Nyheder.

I samme Artikel siger De, at Udveksling af Studenter er et Punkt — saa vidt vides det eneste— paa Amerikansk-Skandinavisk Selskabs Program. Da De deri selvfølgelig gaar Dansk-amerikansk Selskabs Ærinde, vil jeg oplyse, at Professor-Udvekslingen mellem Danmark og Amerika blev startet af de Mænd, som senere dannede Amerikansk-Skandinavisk Selskab, og at det stadig er paa Selskabets Program. Ganske vist er det bleven udbasunet vidt og bredt, at Dansk-amerikansk Selskab startede Professor-Udvekslingen sammen med een i Udenrigsministeriet, og de blev jo ogsaa belønnede af Hans Majestæt Kongen af Danmark for denne Dr. Frederick A. Cook Daad; men Sandheden vil en Gang komme frem, naar Virakken af nævnte Selskabs Fester i København, hvor Vin og skønne Taler flød, er duftet bort, og flere uopklarede Punkter kommer for Dagens Lys. I den af Dem truede Retssag mod mig vil Offentligheden faa Besked paa mange interessante Ting fra de Dage i Danmark.

Referatet i Nordlyset af 19. Maj d. A. af Festen for Hr. Rander indeholder et Par fræk ke Forfalskninger, som den kommende Retssag ogsaa nødvendigvis maa beskæftige sig med. Endvidere — hvor fejgt at undgaa i Deres Referat Aftenens store Begivenhed, nemlig den umiskendelige harmdirrende Demonstration mod Nordlysets Lavmaal, og gøre Grin med den alvorlige Anklage mod Deres Blad. Sligt gør Smudspressen.

Den hele ondskabsfulde Tankegang, der gaar gennem Deres Blad overfor Amerikansk-Skandinavisk Selskab kan bedst bevises ved Deres spydige Overskrift, "Harvards Elskværdighed," da Amerikas første Universitet, gennem dette Selskab bevilligede fri Undervisning til skandinaviske Studenter for ti Aar. Denne Begivenhed, den største endnu i Vekselvirkningen, vil De forstaa, hvis De, Udgiveren af et Blad, nogen Sinde kommer saa vidt, at De kan læse og skrive.

Deres Blads Specialitet synes at være Dumheder, Forfalskninger af Kendsgerninger og Sætten-Splid i Kolonien her. Da De har angrebet fredelige Mennesker paa en skandaløs Maade, er det naturligt, at disse til sidst rejser sig i Selvforsvar. Lad Rander-Affæren være Dem en Lære, at Nordlyset under Deres Forerskab er kommet ind i en uheldig Gange, og at de $4000, det koster Dem om Aaret at holde Sporten som Bladudgiver oppe, ikke paaskonnes af alle.

Det Pengehojsæde, De indtager i Samfundet, giver Dem ingen Ret til at indtage et Dommersæde i Kolonien her. De poserer som en af Kirkens Piller her, men giver paa samme Tid Deres karakterløse Redaktør Ordre til at rakke Deres Medmennesker til. I to Tilfælde, som jeg kender, er det et Under, at De ikke fuldstændig ruinerede toMenneskers Færden i New York. Befri for Himlens Skyld Kolonien for Deres Blad, som ikke mere repræsenterer, hvad det burde. For ikke at onske Ondt over min Næste i andre Byer, vil jeg raade til helt at indstille Deres forfejlede Bladvirksomhed. Brug de $4000 om Aaret til noget nyttigere i Samfundet end Deres egen Selvforherligelse paa andre Menneskers Bekostning.

* * *

P. S.—Efter at ovennævnte var skrevet, meddeler "Home Trust Co.' i Brooklyn mig, at "Nordlyset Publishing & Printing Co." endnu eksisterer og har sin Konto der. I Sandhed en interessant Opdagelse. Nordlyset, published by Karl Mathiasen, Brooklyn, N. Y., er altsaa en **ulovlig Publikation.** De skalter og valter efter Behag med Aktionærerne, fordi nogle af disse ikke har Raad til at forsvare deres Rettigheder. De truede endda med Sagsanlæg, hvis man ikke forærede Dem alle Aktierne. Maa vi sølle Aktionærer underdanigst udbede os af Kirkens hellige Bærer en Forklaring over det Fak-

BRING TIL ENHVER TID DINE
FEDEKVÆG OG SVIN
TIL
O. McHENRY CO.
Wholesale Butchers Cor. I and Tulare, Fresno
Vi betaler de højeste Markedspriser.

tum, at Nordlyset for et halvt Aar har sejlet og sejler nnder falsk Flag.

New York, 13. Juni 1910.

CARL LORENTZEN.

Den ndmærkede Modtagelse og elegante Banket, som Brodersamfundets Delegerede og Embedsmænd gav Dr. Kjærbye i Chicago, var et smnkt Bevis paa, at der dog eet Sted i Verden er Danskere, der kan være uenige med en Mand i enkelte Spørgsmaal og dog være gode Venner med ham selskabeligt og respektere hans Ret til at kæmpe for sit Synspunkt.

Bekendtgørelse angaaende Indsendelse til Udenrigsministeriet af Ansøgninger om Statstilskud til Fremme af dansk Kultur blandt Danske i oversøiske Lande.

Fra det danske Konsulat i San Francisco har vi modtaget det følgende Cirkulære.

Paa Finansloven for 1910-11 er der ligesom forrige Aar paa Udenrigsministeriets Konto bevilget 15,000 Kr. til Fremme af dansk Kultur blandt Landsmænd i de over søiske Lande.

Blandt de kultnrelle Formaal, som herved kan komme i Betragtning, vil der i første Række blive Spørgsmaal om dansk Skolevæsen og danske Bogsamlinger. Paa den anden Side vil der ikke af Bevillingen knnne ventes Tilsknd til kirkelige Øjemed og danske Foreninger, der knn har selskabelige Formaal eller tilsigter Understøttelse af trængende Landsmænd.

Ansøgninger fra Danske i Udlandet skal være indgivet til den nærmeste danske Konsul inden d. 1. Septbr. d. A. og indsendes med hans Erklæring til Udenrigsministeriet senest d. 1. Oktober d. A. Ansøgninger fra Danske i Danmark tilstilles Udenrigsministeriet direkte inden d. 1. August d. A.

Ansøgninger fra danske Foreninger skal være bilagt med Foreningens Love og sidste Aarsregnskab samt Oplysning om Medlemmernes Antal og om Foreningens egen Udgift til det Formaal, hvortil Statenss Bidrag ønskes.

Udenrigsministeriet den 1. Maj 1910.

ERIK SCAVENIUS.

Konsulatet i San Francisco henleder Opmærksomheden paa, at eventnelle Ansøgninger helst maa indgives **snarest mulig**, saaledes at der kan være Til til eventuelt at indhente supplerende Oplysninger.

J. Q. Anderson C. S. Pierce G.W.Anderson Notary Public
Pierce & Anderson
Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND
Fresno Office: 1152 J Street Tel. Main 55
Los Angeles Office: 214 Mercantile Place

IVERE N & HARVEY, FRESNO CAL.
har altid det bedste i færdigsyede
Klædninger for Mænd og Drenge.
Priserne de laveste.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $465,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

DE FORENEDE STATERS LANDBRUG.

I Uglens Maj-Nummer spørger "Neros," hvad Grunden kan være til, at der i Øststaterne staar saa mange Farme ledige, at Farmere som har optaget (købt) Land i Kanada, har opgivet Ævret og er kommen tilbage til United States, og endelig, at Hvedeavlen giver et Mindreudbytte pr. Areal end i andre Lande.

Sluttelig formulerer Neros følgende Spørgsmaal:

'Ligger det i Uvidenhed, Mangel paa Arbejdskraft, Dovenskab, eller hvad?"

Skønt jeg er Landejendomsbesidder, er der dog mange, som er i Stand til at besvare Spørgsmaalet bedre end jeg. Men naar jeg besværer Læserne med min Opfattelse, saa er det, fordi Spørgsmaalet er brændende og i Løbet af forholdsvis faa Aar vil blive, ikke et Individuelt, men et Samfundsspørgsmaal, hvis Løsning vil trænge sig paa med ulmodstaaelig Kraft.

Det af Neros stillede Spørgsmaal angaaende Uvidenhed, Arbejdskraft og Dovenskab lader sig ikke besvare med et Ja eller med et Nej, fordi mange andre Spørgsmaal griber ind og hvis Løsning har afgørende Betydning for selve Sagen.

At Hvedeavlen giver et mindre Gennemsnitsudbytte i De forenede Stater end i andre af Neros nævnte Lande ligger simpelt hen i Jordens Bonitet.

Naar t. Eks. en Acres Land i Øst-Washington giver et mindre Antal Bushels Hvede end et tilsvarende Stykke paa Lolland, saa ligger det i, at Lollands Jord er langt mere frugtbar, men Washington-Hveden er paa Grund af klimatiske Forhold ikke saa lidt bedre og opnaar en højere Pris paa Markedet. Den amerikanske Hvedefarmer er hverken dummere eller mere doven and hans Kolleger i andre Lande, men Omstændighederne medfører, at han Aar efter Aar maa avle Hvede paa det samme Stykke Land, og derfor bliver Landet udpint eller opslidt, og Udbyttet synker gradevis. Man kan indvende, at Jorden burde gennem Kunstgødning tilføres de Stoffer, som tiltrænges for at holde Udbyttet oppe. Men

Frugt- og Mejerifarme
STORE OG SMAA
Fresno County, Cal.
Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.
Skriv om nærmere Underretning til
Sunset Realty Co.
FRESNO, CAL.
H. JACOBSEN, Sekretær.
Tel. Main 1121

LARSEN & KROG
Beslagsmed-Arbejde af all Sl gs udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER
Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334
DR. RALPH R. ATEN
Dentist
Rooms 108--109
Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street

FRESNO AVERTISSEMENTER

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**
Tydelige Overslag **Alt under Garanti**
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Gør det til en Vane at spise i

ACME RESTAURANT

Hj. af I og Mariposa Sts. Fresno, Cal.

F. M. SHUCK, Ejer

Telefon Main 966 Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Nyt og moderne europæisk Hotel.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjærtet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Priserne paa Gødning og de uhyre Transportomkostninger slaar enhver Tanke om Gødning ihjel. Med Hensyn til Arbejdskraft saa er det egentlig kun i Høsttiden, at denne tiltrænges, og naturligvis kan Arbejderne ikke subsistere Aaret rundt paa den Fortjeneste, som nogle faa Ugers Høstarbejde vil give, følgelig maa Hvedefarmeren regne med den mobile Arbejdsstyrke, som i Høsttiden drager gennem Hvedefelterne. Er der fuldt op af Arbejde andre Steder, saa er denne løse flyvende Arbejdsstyrke mindre, og selv om der i Byerne kan paavises en større Arbejdsløshed, saa kan en Familleforsørger ikke være tjent med at foretage en lang og kostbar Rejse for 4—6 Ugers Arbejde. En anden Sag var det, hvis Jærnbanerne tilhørte Staterne; i saa Tilfælde kunde der gives fri Rejse fra Byerne til Hvededistrikterne og Retur. Dette vilde uden Tvivl bidrage til en Forøgelse af Hvedeproduktionen og tillige en Reduktion af Hvedepriserne, og dermed billigere Brødstoffer. Men Tanken er for Resten haabløs, saa længe Transportmidlerne er private Monopoler.

De mange forladte Farme i Østen maa delvis søges i et daarligt Marked for Produkterne, samt i en meget sendrægtig Transport af let fordærvelige Stoffer. Der er ogsaa en anden væsentlig Grund, og den er, at en Del Farmejere forpagter Ejendommen ud, enten mod en urimelig høj Afgift eller ogsaa mod Indtil Halvdelen af Farmens **Bruttoudbytte.** Saa slider Forpagteren et Par Aar eller mere; han ofrer det mindst mulige paa Jorden, Redskaber og Sæd og opgiver det hele, saa snart Lejligheden tilbyder sig.

Jeg skal her anføre et Eksempel fra Michigan, hvor jeg levede nogle Aar. En Mand ejede fire Farme paa tilsammen 360 Acres. Han forpagtede dem alle fire ud mod Halvdelen af Bruttoudbyttet, og hans personlige Gerning bestod i at køre rundt i sin Buggy og drive paa Forpagterne. For disses Vedkommende stillede Priserne paa Afgrøden sig saaledes: En Bushel Kartofler, syv (7) Cents; en Bushel Mais, atten (18) Cents. Det var Forpagterne tilladt at holde **to Køer,** hvoraf Ejeren af Farmen fik Udbyttet af den ene i **Smør.** Forpagterne kunde ikke evne at leje Hjælp undtagen i Høsttiden, og Hjælperen fik som Regel femti (50) Cents om Dagen i Løn.

Disse Forhold eksisterede i 1895. Men selv om Farmprodukterne nu er i bedre Pris, er Forholdet mellem Ejer og Forpagter i Almindelighed vistnok det samme, nemlig den Ene Slidet og den Anden Udbyttet.

En anden skadelig Institution er Mellemmændene, de saakaldte Commission-Mænd. Jeg mener selvfølgelig ikke, at en "Commission-Mand" nødvendigvis er en Kæltring, men der er adskillige af dem, som burde søge andre Erhverv end være Mellemmænd for Producent og Consument.

Jeg skal illustrere dette med et Eksempel her fra Egnen, og som ikke er passeret i de daarlige Tider.

En yngre, driftig Dansker havde forpagtet en Farm og blandt andet avlet en Del flere Kartofler, end han selv og det lokale Marked kunde konsumere. Han gik saa til en Commission-Mand i Seattle og spurgte, om han vilde sælge Kartoflerne for ham, og til hvilken Pris.

— Sytten Dollars pr. Ton, svarede Manden meget forekommende.

De blev saa enige om to Jærnbanevogn-Ladninger. Danskeren var sjæleglad. Han sækkede sine Kartofler og købte ogsaa Naboens. Kartoflerne rullede derpaa til Seattle. Men Danskeren blev lidt lang i Ansigtet ved at modtage en Afregning paa 10 (ti) Cents pr. Sæk (to Dollars pr. Ton.)

Den Kartoffelhandel kostede ham tre Hundrede Dollars, uden at han dog havde den Tilfredsstillelse, at "Seattliterne" fik billigere Kartofler af den Grund.

Med Hensyn til Transport saa er den uhyre sløj og kostbar. Her fra Egnen havde man begyndt at sende friske Bær til Chicago. Men det tog en Maaned paa Rejsen, og Bærrene var selvfølgelig alt andet end friske, da de kom til Chicago.

Som Sammenligning kan ogsaa tjene, at

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

FRESNO, CAL.

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

FASHION STABLES
W. D. COBB, Ejer
1134 H STREET FRESNO, CAL.
Phone Main 208

VICTOR

MUSIC AND FUN
ARE GOOD MEDICINE.

The Victor beats the doctor. Our easy-payment plan soon settles all the fees; but the medicine keeps on coming. And it's mighty pleasant to take. Come here and try it.

Sherman, Clay & Co.

1044 I Street, Fresno

det har kostet mig lige saa meget at faa Smedekul sendt fra Seattle og herud, 50 miles, som det vilde koste at fragte Kullene fra England rundt Kap Horn til Seattle.

Jeg købte for et Par Uger siden et Par "Bicycle-Tires" i Tacoma. De kostede i Ekspress (ca. 30 miles) mere, end jeg kan faa dem sendt fra Danmark og hertil gennem Pakkeposten.

Jeg kunde fortsætte i det uendelige med Eksempler paa, hvor forrykt vore Transportforhold er ordnede. Men nok derom. Nu truer Jærnbanerne med helt at ophøre med Fragt-Transport til Kysten hvis ikke vi stopper med at gøre Vrøvl omTransporte. Naa, saa faar vi maaske Statsbaner.

Men Kvintessensen af det hele er, at Farmerne faar for lidt, og Forbrugerne betaler for meget for Produkterne, hvor der er saa mange graadige Ædere, varen skal passere, før den naar Konsumenten. Den største muligé direkte og hurtigste Forbindelse mellem Produeent og Konsument er Idealet. Tag Æg f. Eks.; hvilket glad Vanvid at Byboeren skal betale 50 pCt, mere for halvraadne Æg, end Landboeren faar for friske.

— — — —

Men jeg er bange for, at det bliver for langt, saa jeg skal slutte med at henvise til **James Hill**, den bekendte Jærnbane-Magnat, som for nogen Tid siden i Bladene fremsatte en Plan for et mere rationelt Landbrug (det nuværende er han grundig utilfreds med.)

Der er kun den Hage ved hans Plan, at den nødvendigvis vilde føre til Socialismen.

Dette forskrækker nu ikke mig; men det vilde jage Flertallet, deriblandt vel ogsaa Jim Hill selv, tilbage i Musehullet for en Del Aar endnu.

F. HUROP.

Den offieielle Festmareh i Anledning af det store Stadiums Aabning i Seattle er komponeret af Paul Engell. Marehen, der er flot og pompøs og gør sit Ophav Ære, er meget populær deroppe og burde blive en Sejrsmareh for vor talentfulde Ven og Landsmand.

LØRDAG AFTEN DEN 25DE JUNI 1910

DRAMATISK

LØRDAG AFTEN DEN 25DE JUNI 1910

Aftenunderholdning

MED BAL

Gives af

THOR, DANIA-AFD. No. 5

LØRDAG AFTEN DEN 25DE JUNI 1910

EINSTEINS HALL

STORT ORKESTER

LØRDAG AFTEN DEN 25DE JUNI 1910

Herrer 50 Cts., Damer 25 Cts.

Fresno

Uglens lokale Tillæg er blevet hilst med stort Bifald i Fresno og vil om nødvendigt blive gjort større med Tiden. Vi anmoder vore Landsmænd om at indsende lokale Nyheder, saa at vi kan en Gang om Maaneden give Verden et klart Billede af Danskernes Liv her i Byen og Omegn.

Kun faa Byer af Fresnos Størrelse har et selvstændigt dansk Blad, og "Uglen' har gjort meget til at avertere Fresno overalt i Amerika, ja lige fra Kina til København, fra Island til Brasilien er Uglen en velkommen Gæst i danske Hjem.

* * *

Lørdag Aften den 25de Juni gaar "Intrigerne" over Brædderne igen i Einstein Hall. Dette er paa Opfordring fra forskellige Sider. Godt! Udmærket! — Klem bare paa. Falkenstein skal spille med fem Mand.

* * *

Fru Thyra Aarestrup gav sin aarlige Elevkoncert i sit Hjem paa Blackstone Avenue Torsdag den 10. ds.

Fru Aarestrup og Frk. Oluf indledede Programmet med en nydelig og brilliant udført Duet. Desværre tillader Uglens Spaltorum ikke at give nogen udførlig Omtale af hver enkelt Præstation,, men i sammentrængt Form kan det siges, at den største Omhu og Flid gav sig Udtryk i hvert Nr. lige fra de ældste til de yngste Elever.

Fru A. er sikkert en fortræffelig Musiklærerinde og har et udmærket Greb paa at faa det bedste ud af de Evner, der aabenbarer sig.

Miss Agnes Graff — som Gæst — gav et Par fortrinligt udført klassiske Numre. Den unge Dame har stor Færdighed og har maat-

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Cent-Cigar

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381

PORTRÆTTER OG LANDSKABER

Gruppebilleder en Specialitet

Farvefotografier og Forstørrelser

FRESNO, CAL.

M. SAIER

Forhandler af

URE, JUVELER, SØLVGENSTANDE

1917 Mariposa Street Fresno, Cal.

Etableret 1884. Reparationer udføres

WOOD-EN HARNESS

HAVE YOU SEEN THEM? THEY GROW IN FRESNO

Sold by

Thorwaldson Leather Goods Co.

J. H. WOODEN, Pres.

1920-22 24 TULARE STREET FRESNO, CAL.

tet anvende megen Flid og Energi paa at drive det saa vidt. Hendes Færdighed og Udtryk gør Flygelet til hendes naturlige Instrument.

Efter Koncerten serveredes Forfriskninger.

* * *

Dr. Kjærbyes Hustru har modtaget det Sorgens Bud, at en Broder, Johannes Bay Schmith, Kaptejn i den danske Marine, er afgaaet ved Døden i en Alder af kun 50 Aar.

* * *

Hr. H. C. Larsen og Hustru paa Walnut Avenue holder Sølvbryllup den 25de i denne Maaned.

Uglen ønsker Parret hjertelig til Lykke og haaber, der vil blive forundt det endnu mange Aar i Lykke og Velstand.

* * *

Forlovelse: Hr. Poul Fugelsang og Frk. Karen DeSaysette. Uglen gratulerer.

* * *

Kanonkongen, John Holtum, den bekendte danske Kraftkunstner, optræder i denne Uge nogle Aftener i Fresno Air Dome. Han fanger endnu Kanonkuglen med den samme Behændighed, som vi beundrede, da vi for 30 Aar siden saa ham gøre Kunststykket paa Tivolis Kunstnerplæne i København.

* * *

Søndagen den 26. skal Ungdomsforeningen af Easton have Picnic i Easton Park. Hr. Frank, en Lærer ved Grand View Højskole, har lovet at komme til Stede. Han skal efter Sigende være en udmærket Taler.

* * *

Ildebrandene kommer Slag i Slag i Aar; flere Høoplag og Staldbygninger er gaaet op i Luer — alle formentlig paasatte.

Det store Pakhus tilhørende Frank Short, paa Hjørnet af H og Merced, brændte ogsaa ned, og med det 2000 Tons Rosiner eller en Femtedel af den fra sidste Aar tiloversblevne Høst. Til Skade for Rosinerne og Assurancekompagnierne, men vistnok til Gavn for Vingaardsmændene.

Fresno dramatiske Direktør og Talent, Hr. M. Goht, har Mæslinger i sit Hjem, men er heldigvis ikke selv blevet angrebet. God Bedring.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNITED WORKINGMEN'S FODTØJ

1931 KERN STREET

Mellem I og J Streets Fresno, Cal.

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN

Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39

Coroner's Office Fresno, Cal.

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

De bedste Telte

PACIFIC TENT AND AWNING CO.

1927 KERN STREET

Telefon: MAIN 838

Den 21. Maj opførtes "Intrigerne af C. Hostrup, i Thor Afdeling Nr. 5 af Dania. Einstein Hall var propfuld, og Folk morede sig udmærket. Som et første Forsøg var det udmærket, og alle Skuespillerne fortjener Ros for Udførelsen af deres Roller.

Hr. Anton Petersen var udmærket som Skolelærer Sørensen, og Hr. Gohts Krigsraad var en helstøbt Præstation. Frk. Agnete Hansen som Frøkenen klarede denne vanskelige Rolle over al Forventning, og Hr. P. Fugelsang var fuldstændig hjemme som Præst. Det unge Elskerpar blev smagfuldt spillet af Hr. Axel Rasmussen og Frk. DeSaysette. Frk. Toft var en udmærket Akkompagnatrice.

..Efter almindelig Opfordring vil Forestillingen blive gentaget den 25. Juni — paa Lørdag Aften — i Einstein Hall og vil naturligvis blive efterfulgt af en Dans, denne Gang med udmærket Orkester.

* * *

Vor danske Smed og Sanger Hugo Hvidt samt Hr. Niels Beck vil i en nær Fremtid blive optaget mellem U. S. Borgere. Vi ønsker Amerika til Lykke.

* * *

Frk. Agnes Graff, Datter af vor ansete Landsmand H. Graff, er vendt tilbage fra Washington, D. C., hvor hun har studeret Musik og Sprog sidste Vinter.

* * *

Sunset Realty Co. har foretaget Forandring i sit Firmas Sammenstæning, idet Hr. Chappell har solgt sin Andel i Forretningen til d'Hrr. Hans Jacobsen og P. Rice, som vil fortsætte Forretningen under samme Navn.

* * *

Ved et Møde afholdt den 9de Maj blev der stiftet en dansk dramatisk Klub under Navn af Fresno danske dramatiske Klub. M. Goht blev valgt til Formand, A. P. Petersen til Kasserer og M. Salomon Sekretær. Klubben vil fremlægge sin Program i Einstein Hall, efter Dilettantforestillingen den 25de ds., og alle Danske, som interesserer sig for Sagen, bedes give Møde.

* * *

Sæt vort Navn paa Deres Indkøbsliste: P. H. LOINAZ, "Family Liquors.", 1919 Tulare Street. Telefon Main 447. Rimelige Priser, reel Behandling og gode Varer er nogle af vore Egenskaber. Sonoma Rødvin 50c til $1.50 pr. Galon. Portvin 50c til $4.00 pr. Galon. Medicin Whiskey $4.50 pr. Galon, $1.15 pr. Pot. Varerne ombringes frit overalt i Byen.

* * *

DEL REY.

MATH. PETERSEN

udfører al Slags Murerarbejde. Specialitet: Kalk- og Cementarbejde. Box 48. Del Rey, Cal.

* * *

C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.

Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

Valley Truck and Transfer Co.

DALE & NIELSEN

Piano-, Pengeskab- og Møbel-Flytning.
Bagage og Fragt besørges prompt.
AL SLAGS VOGNMANDSKØRSEL.

Telefon: Main 181
Kontor: 1926 Kern St Fresno, Cal.

BEN EPSTEIN

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig

1910 MARIPOSA STREET

KUTNER-GOLDSTEIN CO.

Den Plads, hvor De sparer Penge

Butikker i Fresno, Selma og Hanford

Henvend Dem til os om alt, hvad De behøver. Vi har det eller vil forsøge at skaffe det for Dem — uden Forsinkelse.

Østen, 21. Maj 1910.

Ærede Hr. Ugle!
Jeg saa forleden i dit ærede Blad,
hos dig der en Del kommer sammen;
jeg mener af den bevingede Slags —
Ugle, Ørn og tillige var der Fuglesang.
Derfor jeg mig selv vil introducere.
Mit Navn det er Frøken von Skade,
lige for Tiden har jeg mit Stade
herude i Østen, hos vor Smed.
Fra Østen, Hr. Ugle, vel nok du ved
kommer al Visdom og Aandelighed.
Jeg er selv er et godt Bevis derpaa;
tidlig man saa mig paa Højskole gaa.
Som "Gymnast" har paa Hodet jeg staaet,
tre Maaneders Business Kolik opnaaet.
Jo, Hr. Ugle, du kan tro, jeg er emancipert,
og her i Smedjen blir jeg daglig belært.
Men det er for Resten ejheller sært.
Agrarer kommer i Mængde her,
og medens Smeden gør Plovjærnet hvast,
saa sludres og vrøvles der løst og fast.
Om Religion, Smør- og Æggepriser,
om Hans Peters So, der fik tretten Griser.
Om kunstig Gødning og Mælkens "Testen",
sidstnævnte aldrig tilpas for resten;
Rosinen — den er alle en Torn i Øjet,
med Pakkernes Priser er ingen fornøjet..
I Politik er man Republikaner,
og galer saa ilter som røde Haner.
Man tænker en Del om den tykke Taft,
Gud ved, om han ku' ha "bittet' Saft —
ham, Bryderen, Bageren, som De vel kender,
skønt nu han vel hør' til de skrinlagte Venner.
Men kommer man paa Religionen ind,
saa blir der først rigtig i Sejlene Vind.
En han er luthersk, en Grundtvigianer,
men mon nu, Hr. Ugle, du ogsaa aner,
at de fleste bygger paa Vilhelm Beck?
Han har nu altid været min Skræk.
Og tænk, at saa meget man høre kan:
forleden var her en "Dowie-Mand".
Det er forunderligt, men sandt og vist,
jeg hører ej nogen, der følger Krist.
Ja, Hr. Ugle, min befjerede Ven,
til dit Gilde jeg vilde saa gerne hen;
men der er et aber dabei ved Sagen,
som gør det besværligt — her er Hagen:
Med en Saks har Smeden min Vinge stækket
men min Trods og List fik han ikke knækket.
Jeg narrer ham nok, den slemme Mand,
saa til Fuglegilde jeg komme kan.
Jeg haaber, Hr. Ugle, du vil mig indlade —
saa til Slut vær hilst fra

Frk. von Skade.

* * *

THE COFFEE CLUB — 927 I STREET

Selv om Fresno blev tør, saa har vi den Trøst,
at vi stadig som før kan slukke vor Tørst
i Kaffe og The paa det kendte Sted,
og der kan man bringe sin Pige med.
Og Jacobsen siger: Kom ind, min Ven!
og Juhl han smiler: kom snart igen!
Saa længe de to ej helt render tør,
er Fresno sgu lige saa god som før.

* * *

UGLENS PRÆMIEREBUS.

En Trykfejl havde indsneget sig i vor Rebus i sidste Nr. Opgaven gentages derfor; denne Gang rigtig.

abcdefghijklmnopqrs u wxyzæø

v t

Løsninger maa være Redaktionen i Hænde inden 15. Juli. Praemien — et Ekspl. af J. P. Jacobsen: Niels Lyhne (Pris $1.50) — tilfalder den, der ved Lodtrækning bliver den heldige.

Kaehler Bros

DANSK AALBORG-AKVAVIT
NORSK LYSHOLMER
ARRAK-PUNCH
Ene-Agentur for Pabst Brewing Co.
En gros & en detail

VIN- OG SPIRITUOSA FORHANDLERE
1015-17-19 J Street Fresno, Cal.
Postordrer besørges ekspedit.

"Intrigerne"

Gaa og se Dansk Komedie

paa Lordag Aften.

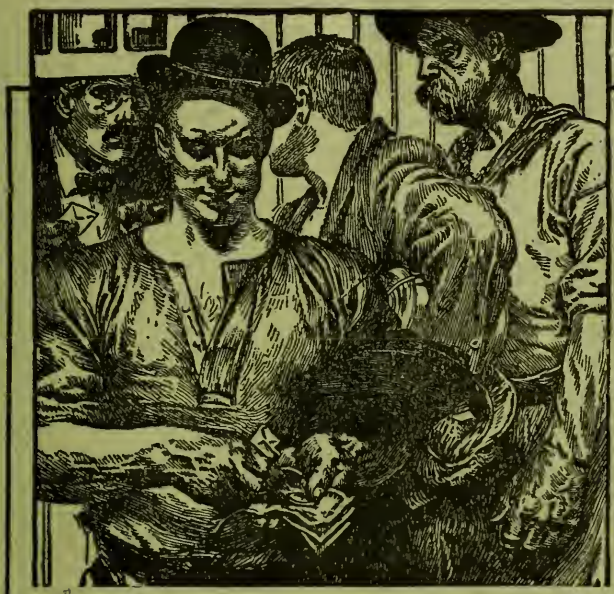

PAY DAY

What Does It Mean to You?

No matter what your position may be, whether day laborer or office manager, if you are in that discouraged line of men who get the same pittance week after week without prospect of anything better, it is time you appealed to the International Correspondence Schools. For 15 years they have been qualifying dissatisfied workers for better positions and higher salaries. No matter what your circumstances are, they will qualify **YOU** for *a better position, a higher salary, and a safe future.* The way is plain, easy, and sure for earnest men. It puts you under no obligation to find out how we can do this for you. Simply send us a postal card requesting information. State the occupation you wish to rise in. *Can you afford to neglect an opportunity for advancement?*

INTERNATIONAL CORRESPONDENCE SCHOOLS
BOX 799, SCRANTON, PA.

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1240 MARKET ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianoforhandlere i San Francisco.

WILLIAM WILDE — Res. Phones: Oakland 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 — ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGERAGENT

1013 J ST. FRESNO

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde — Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

No. 8 Juli 1910

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere

Første Klasses Arbejde

Room 332

760 MARKET STREET

Phelan Building

KELDSEN BROS.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

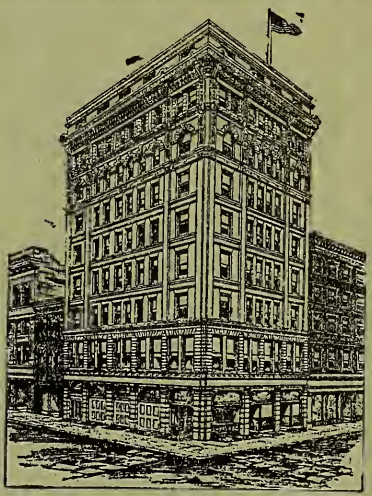

HALVOR
JACOBSEN
& CO.

Jernbane- og
Dampskibs Billetter

Al Slags
ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco
ALBERT KELDSEN, Præsident, 332 Phelan Bldg.
E. H. RASMUSSEN, Sekretær, 184 Castro Street

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

DR. PHIL. IVERSEN,
Assurance-Ekspert ved Danmarks Stats-Assurance fordømmer D. B. S.'s Assurance som usund og uholdbar.

Han fremsætter to Forslag til dens fremtidige Ordning paa sundt finansielt Grundlag.

D. B. S. ASSURANCE.

Ved Dr. phil. W. IVERSEN.

Ved de følgende almindelige Betragtninger er benyttet National Fraternal Congress Table of Mortality, der blev konstrueret i 1898, paa Grundlag af Dødelighedserfaringer fra forskellige Fraternal Orders. Den er senere af Insurance Departementet i Wisconsin foretaget en ny Undersøgelse paa Grundlag af mere omfattende Erfaringer, og denne har vist, at den ovennævnte Tavle fremstiller Dødeligheden i Fraternal Orders lavere, end den virkelig er i Aldre over 55 Aar. Forholdene vil derfor sikkert stille sig endnu ugunstigere for en Fraternal Order end det fremgaar af nedenstaaende.

Livsforsikring er en noget mere sammensat Forretning end f. Eks. Brandforsikring. Medens ved Brandforsikring Sandsynligheden for, at et Hus skal brænde, nemlig i Almindelighed er den samme fra Aar til Aar, er Sandsynligheden for, at et Menneske skal dø, stigende fra Aar til Aar, idet vedkommende bliver ældre. Hvis man ved Brandforsikring afslutter Forsikringen og betaler Præmien for et Aar ad Gangen, vil Præmien altsaa blive den samme fra Aar til Aar. Indretter man sig paa lignende Maade ved Livsforsikring, vil den forsikrede komme til at betale en fra Aar til Aar stigende Præmie. Tænker man sig f. Eks. en Gruppe 30-aarige Mænd danne en gensidig Assuranceforening, saaledes at der fra Aar til Aar fordeles paa de overlevende, hvad der skal betales for Dødsfald, vil hver for en Forsikringssum paa $1000 komme til at betale:

1. Aar	$5.55
6. Aar	6.15
11. Aar	7.17
16. Aar	8.87
21. Aar	11.44
26. Aar	15.71
31. Aar	22.75

Osv.

Ydelsen vil stige Aar for Aar. En lignende Stigning om end mindre udpræget vil finde Sted, hvis Foreningen startes med f. Eks. 1000 30-aarige Personer, og den derefter hvert af de følgende Aar faar 1000 nye Medlemmer, hver 30 Aar gamle. Der antages ingen Afgang at være uden ved Død. Det første Aar vil Ydelsen som ovenfor anført blive $5.55, og derefter stige saaledes:

6. Aar	$5.83
11. Aar	6.22
16. Aar	6.80
21. Aar	7.58
26. Aar	8.66
31. Aar	10.18

Osv.

Disse Tal vil fortsætte saaledes, at hvert Medlem tilsidst vil komme til at betale $26.50 om Aaret. Selv i Tilfælde af en jævn aarlig Tilgang vil det aarlige Bidrag altsaa stige saaledes, at det ender med at være omtrent 5 Gange saa stort som det Beløb, der begyndtes med.

Lignende Beregning med tilsvarende Resultat kan opstilles paa en hvilken som helst anden Indtrædelsesalder end 30 Aar. At Indtrædelsen i D. B. S. kan ske i alle Aldre fra 18 til 50 Aar med en forskellig Bidragsskala for hver Alder, ved Indtrædelsen, vil derfor bevirke, at det samlede Resultat bliver et Slags Gennemsnit af en hel Række Tilfælde af lignende Art som det ovenfor nævnte.

At indrette en Livsforsikring paa et saadant Udligningssystem som ovenfor angivet er særlig uforsvarligt, naar de forsikrede holdes i den Tro, at en væsentlig Stigning i Ydelsen pr. Aar ikke vil finde Sted. Kommer Stigningen altsaa alligevel, vil han maaske ikke kunne betale det større Beløb og derfor være nødt til at opgive Forsikringen uden at være i Stand til at sikre sig anden Forsikring i den mere fremrykkede Alder, han nu er i.

En sund Livsforsikring bør indrettes saaledes, at Forsikrede i Forvejen nøjagtig ved, hvad han vil have at betale hvert Aar i Fremtiiden. Han kan da have et Overblik over, hvorvidt han vil kunne præstere det eller ej. Det naturlige er, naar Forsikringen skal være betalbar ved Vedkommendes Død, da at indrette det saaledes, at der betales en fra Aar til Aar konstant Præmie for hele Levetiden. Ved en ikke meget indviklet matematisk Beregning kan man, naar man kender Dødeligheden i hver Alder, og den Rente, der kan faas af opsparede Penge, beregne, hvor stor en saadan fra Aar til Aar konstant livsvarig Præmie skal være for en hvilken som helst Indtrædelsesalder. Benytter man den ovenfor nævnte Fraternal Congress Table, og en Rente af 4 pCt. p. A., vil man f. Eks. for Indtrædelsesaldre

20 Aar	finde	$10.24 aarlig for $1000.00
25 Aar	finde	11.91 aarlig for $1000.00
30 Aar	finde	13.96 aarlig for $1000.00

Osv.

I Stedet for at de 30-aarige Mænd i første Eksempel ovenfor betalte hver $5.55 første Aar, $6.15 6te Aar, $22.75 31te Aar osv., kan de altsaa betale hver $13.96 aarlig hele Tiden. De $13.96 vil naturligvis i de første Aar være for meget til at dække Dødsfaldemen hvad der ikke medgaar dertil, maa henlægges som Præmiereserve, der bruges, naar Dødsfaldsudbetalingen i de høje Aldre overstiger de Beløb, der kommer ind som Præmie.

Af de ovenstaaende Tal vil det klart fremgaa, at det ikke i Længden vil være muligt for en Assessment-Forening at faa en jævn aarlig Tilgang af f. Eks. 1000 30-aarige Medlemmer. I saa Tilfælde vilde nemlig i Løbet af 60—70 Aar Præmien stige til $26.50 aarlig, og naturligvis vil kun meget faa 30-aarige Mænd betale denne Præmie, naar den Forsikring, de virkelig faar,

kun er værd det halve eller $13.96 om Aaret, som ovenfor angivet. Tilgangen vil derfor af sig selv høre op, og Stigningen i Aarsbidraget saa naturligvis fra dette Tidspunkt stige endnu stærkere end ellers. Hvad man forlanger af Nyindtrædende efter at Præmien er steget saa stærkt, er jo simpelt hen, at de foruden at betale deres egen Assuranee ogsaa skal være med til at afbetale den Gæld, de ældre Medlemmer faktisk har paadraget sig, ved i en Aarrække at betale for lidt Præmie. Det faar man ikke i Længden ny Medlemmer til.

Sættes Præmien lavere end $13.96 til at begynde med, maa den i Tidens Løb blive højere end $13.96, da Forsikring ikke, hvis Forudsætningen om Dødelighed og Rentefod slaar til, kan faas for mindre end $13.96 i Gennemsnit. Præmien bør derfor ikke sættes lavere end de $13.96 om Aaret.

Naar Præmien fastsættes saaledes, at der fra Aar til Aar opsamles Reserve for hvert enkelt Medlem og ikke betales et Medlem noget, hvis han træder ud, vil de opsparede Beløb naturligvis kunne anvendes til Bedste for de tilbageværende Medlemmer, saa deres Præmie kan blive lidt mindre. Det vil imidlertid næppe være raadeligt paa Forhaand at bygge for meget paa Udtrædelsen, at man af den Grund sætter Præmien lavere, end den ellers burde være. Udtrædelsen vil navnlig muligvis særlig finde Sted i de første Aar efter Indtrædelseu, i hvilke Reserven er lille, og derfor ikke spille saa stor en Rolle. Medlemmer, der har været inde i flere Aar,, og som ved, hvor meget de taber ved Udtrædelsen, vil betænke sig to Gange og rimeligvis blive.

Præmien bør derfor sættes til, hvad den rationelt beregnet er, og der kan da med passende Mellemrum, f. Eks. hvert andet eller hvert femte Aar gøres op, hvad der er tjent ved Udtrædelse, og dette fordeles paa Medlemmerne eller anvendes til at reducere deres Præmie. Ved en saadan Opgørelse vil det da tillige komme frem, om der siden forrige Opgørelse er tjent noget ved, at Dødeligheden har været lavere, eller Rentefoden højere, end hvad der var forudsat i Grundlaget for Beregningen. Overskud fra disse to Kilder kan da ligeledes fordeles blandt Medlemmerne.

Naar jeg nu gaar over til at fremsætte et Forslag til Reorganisation af Dansk Brodersamfunds Assuranee, vil jeg ikke som i de foregaaende almindelige Betragtninger kunne tilraade at benytte National Fraternal Congress Table of Mortality, da den som anført sikkert for Aldre over 55 Aar viser en for lav Dødelighed. Jeg vil derfor tilraade at benytte eu Tavle bygget paa andre amerikanske Erfaringer og udsætte en lidt højere Dødelighed. Denne Tavle kaldes American Experienee Table og benyttes af en Række Livsforsikringsforeninger. Jeg vil foreslaa at benytte en Rente af 4 pro Cent p. A. Renten er vel i Øjeblikket noget højere, men for en saa lang Tid ind i Fremtiden, som her er Tale om, kan det næppe forsvares at sætte Gennemsnitsrenten højere end 4 pCt.

Præmien for ny indtrædende Medlemmer vil da blive som følger. Administrationsudgifter er ikke iberegnet, men maa som nu dækkes ved et ekstra aarligt Bidrag fra Medlemmer. Om ønskes kan Medlemmer, som betaler et Aar i Forskud, gives en Rabat af 3 pCt.

For $1000 Assuranee.

Alder	Maanedlig	Alder	Maanedlig
18 Aar.....	$1.04	46 Aar.....	$2.42
19 Aar.....	1.06	47 Aar.....	2.52
20 Aar.....	1.08	48 Aar.....	2.63
21 Aar.....	1.11	49 Aar.....	2.75
22 Aar.....	1.13	50 Aar.....	2.88
23 Aar.....	1.16	51 Aar.....	3.01
24 Aar.....	1.19	52 Aar.....	3.16
25 Aar.....	1.21	53 Aar.....	3.31
26 Aar.....	1.24	54 Aar.....	3.47
27 Aar.....	1.28	55 Aar.....	3.66
28 Aar.....	1.31	56 Aar.....	3.87
29 Aar.....	1.35	57 Aar.....	4.05
30 Aar.....	1.39	58 Aar.....	4.26
31 Aar.....	1.43	59 Aar.....	4.49
32 Aar.....	1.47	60 Aar.....	4.74
33 Aar.....	1.51	61 Aar.....	5.00
34 Aar.....	1.56	62 Aar.....	5.28
35 Aar.....	1.61	63 Aar.....	5.59
36 Aar.....	1.66	64 Aar.....	5.91
37 Aar.....	1.72	65 Aar.....	6.25
38 Aar.....	1.78	66 Aar.....	6.63
39 Aar.....	1.84	67 Aar.....	7.04
40 Aar.....	1.90	68 Aar.....	7.25
41 Aar.....	1.98	69 Aar.....	7.91
42 Aar.....	2.06	70 Aar.....	8.41
43 Aar.....	2.14	.....	.....
44 Aar.....	2.22		
45 Aar.....	2.32		

Skalaen fra 50 til 70 Aar benyttes kun for nuværende Medlemmer i disse Aldre, som indtræder i den ny Assuranee. Den kan ogsaa benyttes, hvis Samfundet skulde vedtage at indføre 1ste, 2den og 3dje Klasse Lægeattester, og tage en højere Præmie for 2den og 3dje Klasse. F. Eks. 18 Aar 2den Klasse betale efter 28 Aar, 3dje Klasse 38 Aar; 50 Aar 2den Klasse betale efter 60 Aars Skalaen og 3dje Klasse efter 70 Aars osv.

Hvis de nuværende Medlemmer lige fra deres Indtrædelse havde betalt den Præmie, der ovenfor er angivet for Nyindtrædelser, vilde den naturligvis ogsaa for Fremtiden være tilstrækkelig. Der vilde da igennem Aarene have været opsparet den fornødne Reserve. Nu er imidlertid Foreningens Formue, ca. $100,000.00 langtfra tilstrækkelig Reserve for de nuværende Medlemmer, hvis deres Præmie fastsættes efter deres Indtrædelsesalder. Forholdet kunde da ordnes saaledes at enten 1) de nuværende Medlemmer betaler efter deres nuværende Alder, medens de $100,000.00 fordeles paa dem i Forhold til, hvad hver har indbetalt, og den Risiko Samfundet har haft for ham. Den Andel, der tilkommer hver, kunde da anvendes enten som Afdrag paa det førstkommend Aars Præmie eller fordeles ligeligt paa alle fremtidige Præmier, saa Assessmenterne blev lidt formindskede; eller 2) Præmier fastsættes ogsaa for de nuværende Medlem-

(Sluttes paa sidste Blad i dette Hefte.)

SKIBBRUD.

Af: NIKOTIN.

Ib skulde til Fest; han stod foran Spejlet og pyntede sig. Ib var 35; — for sytten Aar siden, da han som Emigrant var ankommen til "Frihedens Land," behøvede han intet Spejl for at forvisse sig om, at han var køn eller i hvert Fald ung. Det havde han haft mange tydelige Tegn paa, at han var, og Beviser baade direkte og indirekte. En gift Kone havde paa hans glatte Ansigt ført ham ind i Byens bedste Familier, og i Hotellet var der en Aften silde, da han mødig skulde til at gaa til Ro, kommen en aldeles forførende kvindelig Nabo til hans Dør, havde banket sagte paa, og da han aabnede Døren paa Klem, bedt om at laane en Knappenaal. Saa havde Ib aabnet Døren helt; de havde polemiseret og diskuteret; hun havde faaet Naalen, som hun ønskede, og var i Færd med at gaa, men var standset ved et Fotografi, der stod paa hans lille Firbensbord. "Your sweetheart?" Han nikkede. "God bless her!" og hun havde kysset Billedet ømt og inderligt.

Ib strøg Haaret kraftigt og viksede Overskægget. Nej, han var ikke den samme nu. Og dog lagde det mørke, blanke Haar sig blødt og friseret og uden Plet, og Kinderne var runde og sunde, og han spejdede forgæves efter Rynker. Og dog var der noget, der manglede.

— Du er nu en køn Fyr alligevel! talte han ind i Spejlet. Du er M a n d. Den Smule Mave, du har faaet, betyder ingenting.

Han kneb det ene Øje til:

Han kneb det ene Øje til og slog bredt ud med Haanden:

— Folketaler! sagde han.

Han lo hjertelig, men greb sig i det og skar en Grimasse.

Der var noget, han vilde have frem i Spejlet og — kunde ikke faa det.

— Der b u r d e være et Paand i Knaphullet!

Maaske var det det, der manglede.

Han knælede ned foran Kufferten — den store, amerikanske Kuffert, som han havde købt i København for sytten Aar siden, og da følt sig som en Foregangsmand, fordi h a n skulde til Amerika, væk fra Reden, og fordi h a n havde fundet en saadan Koffert, der havde Verdenssnit. I de mange paafølgende Aar havde Kofferten været en Del af ham selv; den gemte hans Stemninger i Digte og Prosa; den rummede hans kæreste Fotografier, fra han som Barn sad paa Moderknæ og til han nu med opadstrøget Mustache stod i sin Pynt. Den var et helt Arsenal af Trofæer: Lokker og Damehandsker og Strømpebaand, Kotillonsordener og visne Blomster og Scrapbøger med mange Udklip. Og kvindelige Snurrepiberier: duftende rosenrøde Billet'er med ømme Tanker, saa inderlige, saa grædt over, sørget over. Og smaa naive Hyldest-Anmodninger om at skrive i Stambøger og umiddelbare grovhændede Takskrivelser for hans danske Hjerte og myndige Anerkendelses-Epistler fra hævdvundne Navne.

Ib laa paa Knæ ved Kofferten. Han havde aabnet Laaget og løftede det bued Papdække. Det var overskrevet med Blyant, og han huskede, hvorledes han en Aften i en af sine første hjemvestemte Emigranttimer havde skrevet sin Ankomstdag her: den 18de April 1893; og nedenunder havde han skrevet den 18de Maj 1893, og saa den 18de Juni 1893 og saa videre — for ti Aar; det endte med den 18de Marts 1903. Ti Aars bravt og dygtigt Arbejde i et fremmed Land — lige til Stregen; ingen Svinkeærinder. Ikke det: at tjene Penge, — skulde d e komme, saa værsaagod — men det: at leve og se og lære og prøve sig selv og blive mandsmoden og komme hjem som en Dygtighed og dog kun være syvogtyve Aar. Det havde været Maalet.

I tre Aar havde han trolig fulgt sin Plan, og den 18de i hver Maaned, naar han med maalbevidst Kraft slog en Streg over Dagen, havde han summeret op; saa mange Maaneder flere, og saa den sidste.

Og han havde med sig det Held, der egenlig kun er en naturlig Følge af Flid og Dygtighed. Det amerikanske Forretningshus, hvor han efter sine første Greenhorn-Besværligheder havde faaet en "job," kunde bruge ham. Efter tre Aars Forløb var han steget til Manager for en betydelig Virksomhed. Lige efter Stregen — nvad vilde ikke Fremtiden byde!

Med alt, hvad hans gode Forstand kunde omfatte — i sin sejge, ærlige Stræben efter at lære Landets Karakter og Betingelser til Bunds, at aagre med sit Pund og yde sit Bedste og høste det rigeste Udbytte deraf, levede han som Amerikaner, lærte Sproget grundigt og søgte sin Omgang mellem Amerikanerne fortrinsvis. Inderst i ham gløddede hans Danskhed; den gav sig Udslag i en trofast Korrespondance med Hjemlandets Kære og i nette, sirlige Vers, som blev gemt i Kofferten. Han var en meget lykkelig ung Mand, fri og aaben i sit Væsen og en køn Fyr.

Saa kom hans Fald.

En lokal dansk Forening indbød den fikse unge Landsmand til at holde Festtale. Ib havde samtykket og oven i Købet skrevet en rask Sang til en Fædrelandsmelodi. Han var kommen fra Festen fortumlet og ør. Sligt Begejstring havde han aldrig mødt før; man havde jublet og holdt Taler for ham, og drukket hans Skaal i baade Øl og Bourgogne — en saadan Hjertelighed var strømmet ham i Møde, at han havde følt det som den lykkeligste Aften i sit Liv. Straalende Kvindeøjne havde lyst ind i hans Blik — og en sød, berusende Hengivelse fra en dansk Froken, der talte Modersmaalet rørende rent og frisk, havde kronet Aftenens vidunderlige Virkelighedsdrøm.

Fra den Dag var Ib den lokale Danskheds feterede Yndling. Hans selskabelige Anlæg, hans Evne til at holde Taler, hans sentimentale Understrøm af Dansksind, hans poetiske Aare og hans friske unge Person gjorde ham uundværlig. Han kæmpede en Kamp

— en valen, forsagt Stritten imod, men kunde ikke genvinde sin Ligevægt. Vilde tilsidst ikke. Hans første ungdommelige Maalbevidsthed og de Sejre, den havde bragt ham, blegnede for den ny Kurs' Glimmer og Forfængeligheds-Tilfredsstillelse.

Han brød af fra sin Bane og gav sig Dansk-Amerikanismen i Vold med Hud og Haar.

Hans Forfængelighed! Hans Pæl i Kødet! At hans Navn skulde blive kendt af de mange! At han skulde være een af dem, der nævntes først blandt Dansk-Amerikanismens Mænd. Og hans Billede og hans smaa spinetspinkle Digte trykkes baade hjemme og her, og hans Person blive alle ædle Kvinders Attraa!

Alt det havde Ib naaet ved at falde. Men hvor havde han ikke løjet overfor sine Idealer! Hvor havde han ikke krøbet og sagt et smilende Ja, hvor det skulde have været et hvast Nej; hvor havde han ikke æltet og syltet sig ind i de smaa Sjæles Gunst og forvirret Begreberne. Han, fra hvem de havde ventet noget nyt og godt, havde sagt til dem, og præket det som et Livsevangelium, at netop som de var, var de storartede. Han havde ikke haft Mod til at rejse Kamp; han havde ikke haft Mod til at gøre sig elsket og hadet, havde ikke haft Mod til at forsage "Popularitet."

Men de faa Mænd, der fra deres sikre amerikanske Position lod deres varme danske Hjerter og deres klare, rolige Hjerner lyse — i deres Kreds var han Narren, Hans Kvasten. Og han kunde være blevet deres ypperste Mand og Fører, om han havde været tro mod sig selv og sin Ungdom.

Det tænkte Ib, da han laa paa Knæ foran sin Koffert og søgte efter en Kotillonsorden, der kunde pryde hans Knaphul.

Men han vilde ikke se sig selv i Spejlet nu; han vilde ikke sige til sig selv, vrænge ad sit Billed: du pyntede Urtekræmmersvend!

Heller ikke det turde han.

Han laa der paa Knæ og tænkte paa Løfterne, han havde brudt.

Og det hulkede i ham af ærlig Sorg:

— "Give me the lad that's gone!"

FRA DANSK-AMERIKANSK SELSKAB.

Til Medlemmerne af "Dansk-amerikansk Selskab."

Ærede Landsmænd!

Dersom "Dansk-amerikansk Selskab" skal kunne bestaa og løse sine ideelle Opgaver, er det aldeles nødvendigt, at **Medlemsantallet forøges betydeligt.**

Vi har følt, at Tiden nu er inde til at bede om Medlemmernes Støtte og Samarbejde i den Kampagne, vi her indleder, og som har til Maal:

At forøge Medlemsantallet med mindst 1000 ny Medlemmer.

Selskabets Bestræbelser i de sidste Aar har væsentlig været at udrette noget, der kunde dokumentere dets Betydning og Krav paa Tilslutning fra den store dansk-amerikanske Befolknings Side, medens der har været lagt mindre Vægt paa at skaffe ny Medlemmer. Medlemstilgangen har været opmuntrende, men der har ikke været Tid og Kræfter tilovers til at gøre en systematisk Anstrengelse derfor.

Vi beder Dem hjælpe os med at finde disse 1.00 ny Medlemmer ved at vække Interessen for "Dansk-amerikansk Selskab" blandt Deres Venner. Med en lille Smule personlig Agitation vil det lykkes Dem, og vi tillader os at sende Dem nogle Indmeldelsesblanketter til dette Øjemed.

Kontingentet er kun $3.00 om Aaret eller $25.00 for at blive livsvarigt Medlem.

Selskabets tvende store Foretagender har været kronet med betydeligt Held. Disse er

Aarhus-Dagen og

Prof. Bøggilds Foredragsrejse.

Om **Aarhusdagen** vil det være overflødigt at sige mange Ord. Den vil til alle Tider staa som et smukt Bevis paa, hvad Selskabet kan og vil udrette.

Prof. Bernhard Bøggilds Foredragsrejse har formet sig til en meget betydelig Succes.

Naar Prof. Bøggild omkring den 1ste August slutter sine Foredrag, vil han, under sit 3 Maaneders Ophold herovre have holdt ca. 60 Foredrag. Hans Tur har taget ham over hele Amerika, fra New York til Spokane og Tacoma i Washington. Han har talt ved en Række af Amerikas betydeligste Universiteter, i en Mængde dansk-amerikanske Kolonier i Minnesota, Wisconsin, South Dakota, Iowa og Nebraska, samt i amerikanske Klubber og videnskabelige Selskaber. Overalt har hans Foredrag vakt stor Interesse. Han har kastet Glans over Danmarks Navn i Amerika og derigennem over Dansk-Amerikanernes. Hundreder af Dagblade, Landbrugsblade, Tidsskrifter har indeholdt Artikler og Referater og henledet Opmærksomheden paa, hvad Danmark har udrettet paa det moderne Landbrugs Omraade.

I mere end een Retning vil Professor Bøggilds Besøg faa stor og varig Betydning, og det skal være "Dansk-amerikansk Selskabs" Opgave at fortsætte denne Del af sin Virksomhed.

Men for at dette kan ske, maa Selskabet raade over en større Medlems-Organisation, og det er vort Haab, at vi ikke forgæves appellerer til Deres Støtte for at skaffe os den.

Med Højagtelse

DANSK-AMERIKANSK SELSKAB.

Vort Referat fra Konsulbanketten i San Francisco blev nedskrevet under Festen paa smaa Visitkort og ved en Fejltagelse fra vor Referents Side faldt et af Kortene under Bordet. Dette er Grunden til, at Referatet ikke meddelte, at Halvor Jacobsen holdt en udmærket Tale og præsenterede den ny Konsul for Forsamlingen. Iøvrigt var vort Referat fuldstændigt og "unique."

DET DANSKE KONSULAT
I SAN FRANCISCO,
Room 815, Mills Bldg., Montgomery Street,
SØGER OPLYSNING OM:

1. Jens Peter Kristian Jensen, født den 14. April 1872 i Landsgrav-Mark ved Slagelse; rejste til Amerika for ca. 20 Aar siden; har arbejdet i Kulminer og Bjærgværker; sidste Adresse San Francisco, 26-28 Turk Street, eller Redwood City, Cal.; ugift; ca. 65 Tommer høj; ret kraftig bygget, graasprængt Haar.
2. Erik Christian Eriksen, født den 21. Februar 1871 i Vognserup, Kundby Sogn; middelhøj, godt bygget; fyldig; blaa Øjne; blondt Haar; forlod Danmark i 1890; oprindelig Mejerist; her i Landet Mælkesælger; Landmand, Jærnbanearbejder; har i Aarene omkring 1898-1902 opholdt sig paa Filippinerne; Adresse i 1902 Winchester Hotel, San Francisco.
3. Anders Madsen Andreasen, født den 12. Januar 1886 i Søsum, Danmark. I Danmark Bryggeriarbejder; Adresse i 1909, Klamath Falls, Oregon.
4. Henry Petersen; i 1902 ansat i "The Eastern Oil Syndicate;' har boet i Oakland.
5. Johan Frederik Rolund, kaldet John Brown; Tømrermester.
6. Harry Oscar Nelson, tidligere i Dennhoff, N. D.; skal i 1908 have ligget syg paa et Hospital i San Francisco.
7. Hans Christian Luis Jensen, født i Kalundborg; har tidligere opholdt sig paa Hawaii og i San Francisco; senest i Los Angeles.
8. Anton Schou, født i Randers, Danmark; ca. 40 Aar; været i Amerika ca. 26 Aar; opholdt sig i Klondyke i 1897; antages at eje Miner dersteds.
9. Rudolf Herman Hindsgavl, født i Itzeho 1859 eller 1860; sidste Adresse 9 Market Street, San Francisco.
10. Johannes Hansen, Søn af Fotograf H. Hansen i Odense, Danmark; har opholdt sig i Amerika i 16-17 Aar, senest i San Francisco.

Efter Konsulatets bedste Overbevisning søges Oplysningerne om de ovennævnte kun af Interesse for Vedkommende.

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.
møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.
MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St.. S. F. Sekretær.

Bernh. Böggild

Mælkeribruget i Danmark. 3. Udgave. Med Illust.....$5.00

Mælkeribruget i fremmede Lande. Med Illust..... 1.00

Kortfattet Mælkerilære. — Med Illustrationer 0.65

Gyldendal Publ. House
Gen. Agt.: Knud Lasen
2620 W. NORTH AVENUE
CHICAGO, ILL.

Dr. Adolph Berg
(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG
Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545
Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

RYAN BROS. and RYAN
Family Grocers
Delicacies, Bakery, Butter, Eggs
1991 Fifteenth Street
Cor. Church San Francisco

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., San Francisco. Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, San Francisco.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 53a Walter St., San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"ØKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telefon Market 1847.
A. FEHLEN, M. D.
Læge og Kirurg
331 CHURCH STREET, mellem 18. og 19
SAN FRANCISCO, CAL.

Timer: 1—3 og 7—8 Eftm. Søndag: 9-10 Fm.

Uglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 8 | 20. JULI | 2. AAR

"FORSKREVET."

Af PER ØRN.

Det er altid svært at tage Del i aandelige Kampe; man maa ikke vente, at eens Modstandere skal bedømme eens Motiver rigtigt, men tværtimod maa man være forberedt paa, at man faar Skyld for at have egennyttige Grunde bagved eens Kamp. Det gælder da selv at være overbevist om, at det, man kæmper for, er Kampen værd, og samtidig have saa stor Respekt for den Sag, hvis Forkæmper man er, at man aldrig glemmer at undgaa Bevisførelser og Midler, der ikke er Sagen værdig.

Saa underlig det lyder, er det dog imidlertid Sandhed, at man kan lettest holde Ideens Fane højt, saa længe man er paa den tabende Side; derfor har en Opposition altid mere af Idealisme over sig end den regerende Magt. Meget faa Mænd er store nok til at være Idealet tro, efter at de har naaet Maalet, og Magten er deres; som Regel forskriver" de sig for at holde fast ved Magten, for at forsvare den Stilling, som de gennem Kamp har naaet. Dette "at forskrive" sig selv er mere almindeligt, end de fleste Mennesker aner og bidrager mere til at krøble Personligheder end noget andet i denne Verden.

Lige fra Barnealderen "forskriver" Mennesket sig selv for Fordelens Skyld. Det Barn, der indsmigrer sig hos sin Lærer eller Jogrer for den stærke Dreng i Klassen, gør mere eller mindre Vold paa sin ærlige Overbevisning og lægger Grundlaget for Hykleriet og Snobberiet senere i Livet.

For ikke at fordybe mig i filosofiske Betragtninger ska. jeg ikke nævne flere Eksempler fra Ungdomslivet, men straks tage op mit egentlige Æmne: hvor vidt har de ledende Mænd indenfor den dansk-amerikanske Verden forskrevet sig selv for at opnaa deres Stillinger?

Lad os til at begynde med tage en ledende Mand i en lokal dansk Forening og se, hvorledes han har naaet til Magten. Da han først kom ind, studerede han med Omhu sine Forgængere og smigrede for dem for at opnaa deres Velvilje; han var villig til at tjene, til at sige Ja og Amen og opnaaede derved at blive anerkendt som en lovende ung Foreningsmand; han fik efterhaanden mindre Tillidshverv og glemte aldrig at spørge de store til Raads, før han foretog sig noget. Efter nogle Aar opnaaede han at blive Præsident og dernæst Delegeret til Konventionen; han havde vist, at de store kunde stole paa, at han intet vinde. Langsomt, men sikkert — ved at stemme rigtigt, vel at spille Kort og spise Mad med de rette Folk og ved absolut at undgaa Deltagelse i alle nyere Bevægelser, faar han en Plads i Overbestyrelsen og er da ikker paa ad den sædvanlige Trappestige at naa op il Overpræsidentens store Embede. Efter at dette Maal er naaet, og Foreningens Formue er steget med flere Tusind Dollars, og Medlemsantallet er vokset under hans Embedstid, da er han een af de store for Resten af sit Liv, saa længe han absolut holder ig borte fra alt nyt og støtter Foreningens "Støtter" i det store Formaal: at samle Formue og holde ny Mænd "nede." Han bliver da ved enhver Fest omtalt som en af Foreningens bedste Mænd og faar Lov til at fortælle ved alle Banketter om, hvor glad han er ved at være Medlem af Foreningen, og hvordan det var hans stolteste Dag, da han blev valgt til Overpræsident. Dette at sige nogle intetsigende Fraser, intet at ville selv og være en absolut Modstander af alt Nyt, er de danske Foreningsmænds Vej til Ros og Magt. De har "forskrevet' sig fra først til sidst.

Lad os dernæst tage et dansk-amerikansk Blad og følge dets Udvikling.

Til at begynde med har Redaktøren som Regel en Del Idealer og stærk Trang til at gøre Gavn, til at vække det dansk-amerikanske Folk ved at slaa til Lyd for Fremskridt og Udvikling. Bladet begynder da med at angribe den lokale Sløvhed, drager til Felts mod de ansvarlige Ledere og søger at udvikle Læsernes Sans for noget bedre. Danskerne læser dette med interesse, men vil ikke gerne støtte Bladet ved Avertering eller Subskriptioner, da det derved let kunde faa Udseende af, at de gav Bladet Medhold. De store "Støtter" smiler medlidende og giver i al Hemmelighed Ordre over hele Linien til at undlade at give Bladet finansiel Støtte.

Redaktøren bliver først vred og angriber endnu mere, men efterhaanden som Pengene slipper op, indser han tydelig, at han enten maa opgive Bladet eller "forskrive"

sig til den Dumhed og Slendrian, han har foresat sig at bekæmpe. Hans ældre Kolleger i Pressen søger "at tie" ham ihjel og vedbliver at fylde deres egne Spalter med Bestyrelsesvalg, "surprise"-Selskaber og personlige Angreb paa de Mænd, der ikke er i Kridthuset hos Lederne, medens Patentmedicinfabrikanter og Saloonværterne betaler Bladets løbende Udgifter.

Den ny Mand beslutter enten at opgive Bladet, eller ogsaa søger han Avdiens hos en eller flere af Lederne og beder om Raad. Resultatet af denne "Stillen til Kløʼ hos Inspektøren" viser sig snart i Bladets Spalter, Abonnenterne kommer ind, og de averterende indvilliger i at benytte hans Blad efter nogen Tids Forløb. Alt er Fred og Forsoning — "Forskrivningen" er foregaaet, og Bladets Fremtid finansielt tegner lovende. Redaktøren faar Indbydelse til Konventioner og Banketter og bliver anmodet om at "slutte sig til de sidste ærede Talere," naar Pressens Skaal bliver udbragt.

Endnu en tredje Klasse skal jeg omtale, og det er Præsterne og Lærerne. Uden Tvivl kommer de fleste til deres Gerning med ungdommelig Begejstring og ærlig Vilje til at slaa et Slag for, hvad de tror og mener, men i de fleste Menigheder er der en Flok ledende Mænd, der maa regnes med. De har bygget Kirkerne og Skolerne og har selv Ideer, der er fra 20 til 40 Aar gamle, og de staar absolut uforstaaende overfor alt nyt og er uvidende om den Udvikling, der har ført til det Standpunkt, som den ny Præst eller Lærer har gjort sig til Forkæmper for.

Den følgende Strid mellem det gamle og det ny kommer kun sjælden frem paa Overfladen, men hver Gang Præsten eller Læreren render sin aandelige Pande mod en Stenvæg og ser, at han ikke kan komme længere, er det Kampen, den stille, sejge, tavse Kamp, der gaar for sig. Og disse sejge, gamle Bedsteborgere har Præsten og Læreren under deres Tommelfinger i økonomisk Henseende, og Smalhans i Hjemmet, Mangel paa Forbedringer i Skolen og Kirken og sociale Tilsidesættelser vil snart lære den unge Mand, fra hvilken Side Vinden blæser. Han stiller da enten Sagen paa Spidsen og faar sin Afsked eller "forskriver" sig til den Modstand, som han ikke kan overkomme og glider magelig nedad Andedammens fredelige Vande.

Selvfølgelig er der Undtagelser fra de Eksempler, jeg har nævnt, men der er næppe nogen Foreningsmand, Redaktør, Præst eller Lærer, som ikke mere eller mindre har maattet "forskrive" sig, før han vandt frem til Ære og Forfremmelse.

Forretningsmændene maa altid "forskrive" sig for "business" Skyld; de maa være forsigtige med, hvad de siger, ikke støde nogen for Hovedet, aldrig tage Parti i Foreninger eller Politik; thi det skader Forretningen.

Er det ikke ynkeligt at høre en dygtig og energisk Forretningsmand sige, at han kan ikke udtale sig om et vist Æmne, kan ikke sige, hvordan han vil stemme ved et vist Valg, for "De kan jo nok forstaa, at det vil skade min Forretning — jeg har jo Kunder i begge Lejre."

Politikere er endnu mere bange for at støde nogen, endnu mere ængstelige for at bære Kappen paa begge Skuldre og faa sin Belønning, et Æreshverv i Foreningen, som de kan bruge i Politik ved at sige til Amerikanerne: Jeg er Præsident for en dansk Forening — tænk paa, hvor mange Stemmer det betyder for Partiet — giv mig et godt Ben!

Alle "forskriver" de sig mere eller mindre og giver Afkald paa den Uafhængighed, den Ret til at have en Mening og kæmpe for den, som er deres Fødselsret — hvor glider vi hen?

Er det umuligt, at vi Danske i Amerika kan lære at respektere en Mand, der har en forskellig Mening fra vor egen, og indrømme ham Ret til at kæmpe for den uden at straffe ham med økonomisk Krig, det laveste og mest fornedrende af alle Vaaben, eller med Bagvaskelser af hans Rygte og bevidst Misforstaaelse af hans Motiver.

Vil vor Presse herovre nogen Sinde blive uafhængig?

Tag et illustreret Maanedsblad og læs disse sentimentale Appellationer til vore Minder hjemmefra, nogle tarvelige Oversættelser af engelske Romaner, et Par mere eller mindre smagfulde Digte og nogle Forherligelser af anerkendte "Samfundsstøtter" indenfor den dansk-amerikanske Verden; led med Omhu efter et eneste frit Ord fra Levren, en eneste ny Tanke, et eneste Fingerpeg fremefter mod Udvikling og Forbedring, en Gnist af saglig Kritik af de bestaaende Forhold, et Forsøg paa at gøre vore Landsmænd bekendt med og interesseret i nyere dansk Litteratur — jeg siger: led med Omhu, se paa det med Forstørrelsesglas, og De vil dog ikke finde det; thi Bladet er kemisk rent i den Henseende. Og det er den aandelige Føde, der bydes den dansk-amerikanske Verden, og som den store Mængde er sløv og ligegyldig nok til at nøjes med. Den unge Redaktør, der havde og har endnu en Mængde ærlig Begejstring i sin Sjæl, har "forskrevet" sig til Middelmaadigheden, Abonnentlisten, de betalende Averteringer, de ledende "Støtter," kort sagt, "forskrevet" sig til det, som han burde være hævet over; han er blevet en Tjener, hvor han drømte om at blive en Leder, han har byttet sin Ungdoms Begejstring og Trang til at virke for Sandhed og Fremskridt for en ille billig personlig Forfængelighed næret af Landsmænds Haandklap og taabelige Smiger fra Lederne; — har byttet for en magelig Indkomst sin egen personlige Selvstændighed og Ret til at være sig selv.

Det er denne "Forskrivning" fra alle Sider, der gør den dansk-amerikanske Sag saa haabløs, saa fattig og uden Fremtid.

Den trælbinder vore Foreninger, den magtstjæler vor Presse, den udsulter baade aandeligt og legemligt vor Præste- og Lærerstand; den er ikke alene en "Forskrivning," den er en Forbandelse, som maa overvindes, før der kan vindes frem.

Af Drachmanns sidste Bog: Vagabundus.

(Udgivet efter hans Død.)

Erindringer af mit Liv.

Naa ja; naar det endelig skal være —

I Dresden sad jeg en Aften og talte med en Ven, Digteren Wolfgang Kirchbach. Vi var saare dybsindige. Han udbrød da:

Lad os tale om Kunst, om Poesi, om Politik — hvis Du vil — men for Himlens Skyld ikke om Livet. Das Leben ist schauderhaft! — —

Jeg har ofte citeret den Ytring, oftere tænkt over Ordene. Nu kommer de der, da jeg vil nedskrive Erindringerne om mit Liv — et ret righoldigt, et ikke ganske vedtægtsmæssigt.

Er Livet da saa grufuldt? Utvivlsomt — hvis man ikke har et lykkeligt Temperament at se det igennem. Mit Temperament bar for den større Part af min Ungdom været sangvinsk.

Hvad det kan ende med at blive, derfor raader Guderne. Men jeg begynder i Horisonten at skimte Fligene af de graa Slør . . . de hæver sig . . . de kommer hidover . . .

Det er vistnok paa Tide at fæstne Ungdommens Vaarglans til Papiret, inden Havgusen udvisker de bløde Spor.

Jeg tænker desuden paa de Mythe og Sagn, der allerede nu synes at have dannet sig om min Person. Hvad vil de ikke — med gode Mænds (og Kvinders) Bistand kunne udvikle sig til, inden jeg, som Negrene siger, kryber op i det store Gummitræ — hvorfra hverken Sort eller Hvid vender tilbage?

Hvor mangen uoverlagt Ytring har jeg ikke i min „hede" Ungdom slængt hen — hvilke Bunker af endnu mindre overlagte Breve har jeg ikke strøet omkring . . . . og saa mine Bøger, opfattede delvis og helt som paalidelige Selvbekendelser? . . . .

Herrejemini, den, der engang skal staa Skoleret for X og Y, som sidder med alle de Kort paa Haanden! . . . .

Maaske vil min Aske røre sig, sprænge Urnens Laag, forsøge at protestere. Men rimeligere er det, at Asken forholder sig stille, medens X og Y rører paa sig.

Og saa kan jeg jo se, hvor jeg faar en Gendriver og Forsvarer ved den literære Tamperret!

Jeg forsøger da at være min egen Biograf, hænger Lyren op paa Knagen, og iskænker mig et Glas af en mild og let Bordeaux, der ikke hidser, ikke hallucinerer, men bringer til blid og venlig Eftertanke.

Og jeg skriver — at jeg blev født, som alle andre Børn af Mands og Kvindes Forening. Der skete ikke, mig bekendt, noget Jærtegn ved min Fødsel. Min Fa'r — daværende Læge i Søetaten — skal blot have udraabt: Satans til lang Dreng — det faar jo aldrig Ende! Og min stakkels Mo'r har vistnok takket alle evangeliske Guder at det omsider fik en Ende!

Saa var jeg der.

Nu kunde det ikke gøres om. Klokken var — jeg ved ikke hvor mange — men Dagen var den niende Oktober, og Aaret 1846.

Det er Vinhøstens Tid — udenfor Danmark; en herlig Maaned. Luften frisk, Skyerne drivende, Farverne bedaarende — der er Storm og Halој i Skoven og paa Kysten — Aaret laver sig til at tage Afsked i Gyldenglans . . . og bag det Hele lurer den nordiske Vemod.

Den Maaned blev jeg født for halvhundred Aar siden.

Saa længe siden — og Alt saa forandret nu!

Man fristes til at udbryde: Thi dengang sad paa den danske Throne en forladen Mand, ikke egentlig afholdende i nogen Retning, men ubetinget afholdt af „Folket" — et Begreb, der opfandtes nogle Aar efter min Fødsel.

Han var „morganatisk" formælet med en Datter af dette Folk — han drak som en Falstaff, fortalte troværdige Historier som en Falstaff, gravede Kæmpehøje ud — og dode af en Byld i Næsen, efter at have skænket sit tro Folk en Grundlov, hvoraf der nu er lige saa meget tilbage som af den tykke Giver selv.

Han var troligvis mine Drengeaars Helt, men maatte dele Rang med Valdemar Sejr, Holger Danske og den gamle Overbaadsmand paa Sobefæstningen Tre Kroner.

En rigtig Konge for en rask Dreng. Jeg beundrede ham kritikløst — ind. ., adskillige Aar efter. Omfanget af Begrebet „morganatisk" gik op for mig — og da syntes jeg først ret, at denne Mand, i god Overensstemmelse med hans Slægts Traditioner, maatte have levet et fantastisk Liv — broget, ubegrænset, frit — saadan et, hvori Poesi og spirende Poeter kunde trives.

Og jeg begyndte at ane noget om den Frihed, ved Siden af den politiske, som Frederik den Syvendes Regeringstid spredte over Folk og Land — sammenlignet med Tiden, der fulgte efter. Og jeg maa vistnok være mine Forældre taknemlig, at de ikke lod mig komme til Verden en halv Menneskealder senere.

Dengang havde vi et Hof — som det „gode" Selskab kimsede af, samtidig med at alle brave Skjalde besang Kongens folkelige Karakter. Javist. Ved Hove gik det ikke meget dydigt til — men ret muntert.

La vertu, c'est tres beau, sans doute,
mais c'est pas toujours amusant.

Et var man fri for — Hykleriet. Det betalte sig ikke. Saa lidt som Snobberiet havde naaet sin Modehøjde. Man kunde høre om, hvordan en yndet komisk Skuespiller havde været tilsagt til Middag hos Kongen og hans Kone. Næste Dag havde Byen een drastisk Anekdote mere at gotte sig over.

En Snes Aar senere — og man svælger i Navnene paa Fyrster og kongelige Børn,

som garnerer. Gallataflet. Men ikke een Anekdote fortælles.

Naar den yngste danske Digterskole er saa karrig forsynet med godt Humør — saa ligger Forklaringen ikke ganske fjærnt. Vi er alle undergivne det milieu, hvortil vor Fødsel henviser os.

Søger jeg tilbage i mine første Erindringer, saa kaster Kongens Fødselsdag — den sjette Oktober — Festglans over min egen.

Jeg svælger i Synet af Hestgardister, som trækker op med skuldret Pallask langs blinkende Kyrads; og jeg ser mig blive ført hen til Slotspladsen, hvor den svære Mand, med Løvehjælm paa Hovedet, store Stridshandsker paa Hænderne, tilnikker og tiltaler sine kære Gratulanter, Folkets Mængde.

Musiken spiller; Ekkoet kastes tilbage fra Slottets Mure, Fanerne vifter, Folket raaber Hurra. Tre Dage efter Kongens er det min Fødselsdag (Familiens Forfærdelse), og det forekommer mig, at Kongens Glans smelter sammen med mine stormende Forventninger om Tinsoldater, Slagsmaal og Pandekager til Middag.

Det er nemt, sidenefter at smile ad slige Ideforbindelser; ligesaa nemt, som at smile ad den gamle Tyksak, der snart pryder hvert lille dansk Købstadstorv som „Grundlovens Giver."

Men det var en lykkelig Tid, den, der begyndte med „Soldatens sejrrige Hiemkomst," og som hvert Aars Junidag stak de røde Flag med hvide Kors op mod det lysegrønne Løv og den blaa Luft. Der er ligesom mange Faner, megen blaa Himmel over mine Drengeaar.

Jeg erindrer et Glimt af Soldaternes Hjemkomst . . . . jeg nedskriver i det hele taget k u n, hvad jeg erindrer — og det er meget stykkevis.

En Barnepiges eller kærlig Tantes Haand holder fast i min Buksebagdel, mens jeg rækker mig ud ad et Vindu i Frederiksberggade. Jeg ser forbavset ned paa en uendelig Mængde Chako'er — allesammen støvede — og disse skæggede, solbrændte, magre — i deres Glæde saa besynderlig a l v o r l i g e Ansigter — ser ivejret, mens Blomster og Hurraer vælter ned over dem . . . . og jeg faar et Indtryk af Mænd, der har gennemlevet noget Stort, som de aldrig vil glemme.

Havde man været en af disse Mænd!

Familiefortællinger tyder paa, at jeg har været som en af de store danske Hundehvalpe — langsom til at udvikle mig, ledeløs, søvnig — indtil noget Særligt satte Fart i mig. Maaske har jeg haft en ubevidst Fornemmelse af, hvor mange gennemvaagede Nætter Poesien kræver af sine Dyrkere — og har i Tide villet tage min Portion af Hvilen.

Ak, havde jeg sovet l i d t mere endnu . . . . det vilde være kommet mit dyrebare Hoved til Gode senere.

Thi, mellem os sagt . . . .

Nej, ingen Jeremiader. Man har de Smerter, som man s k a l have — efter at man har skrevet de halvhundred Bind, malet, tegnet og tilbedt Guder og Gudinder.

Mange har tilbedt — især de sidste — u d e n at have skrevet saa mange Vers til deres Pris. Mange har tømt den store Pokal — kendt dens Flammer i Blodet — og skaaret bærmesure Ansigter, naar Koldtvandskuren stod for Døren.

Kom kun, du klare, kølige Vand . . . . ogsaa d i t Kildespring har jeg redelig prist; og bydes Du mig nu kogt, i Form af Thevelan, jeg har aldrig skrevet i Rus, men e f t e r.

En stor dansk Hundehvalp, og meget søvnig.

Min Fa'r fortalte engang, hvorledes han og hans gamle Skibskammerat, senere afdøde Admiral Irminger, i mine Drengeaar havde taget mig med paa en længere Spadseretur ud til Dyrehaven og tilbage.

De gjorde det kun den ene Gang.

Halvanden Mil slæbte de mig mellem sig. Jeg g i k og sov. — — —

Der blev iøvrigt allerede tidligt rusket op i mig. Jeg var lang og slank, skød ivejret som en Bønnestage — og havde arvet sygelige Anlæg fra min Mo'r, en blid, romantisk og musikalsk anlagt Dame, der i Hemmelighed røg min Far's Cigarstumper (paa en Haarnaal) — i Hemmelighed sværtede sine altfor lyse Øjenbryn (med en brændt Prop) og døde altfor tidligt bort fra mine Søskende (lutter Piger) og mig.

Hvad Planer min Fader ellers havde med sin eneste Søn, det ved jeg ikke. Familiens Lys skulde jeg helst være — men et Spædelys ikke; maaske Søofficer, maaske Læge; først og fremmest styrkes ved Idræt og Friluftsliv. Gymnastik og Sport stod allerede tidligt paa Marinelægens orthopædiske Program — dengang temmelig ukendt. Han selv var en udmærket Svømmer og dygtig Skøjteløber — forsaavidt hans rastløse Arbejdsomhed tillod ham sligt. Og vi Børn — særlig min ældste Søster Erna og jeg — blev opdraget helt engelsk. Vort gode Livsmod skylder vi den energiske Marinelæges friske Syn paa Livet og paa Ungdommen — i det dengang æstetiske og latinske Københavns, Heibergs og Madvigs By.

Men at fægte, voltigere, danse, svømme og løbe paa Skøjter — det har vel andre Børn ogsaa dengang lært. For mig blev S ø e n det afgørende — det, at jeg saa tidlig droges til den.

En Kærlighed, der aldrig har forladt mig og aldrig vil forlade mig; en Tumleplads for min Fantasi; en Sundhedsbrønd for Sygelighed og Vankelmodighed; en Optugtelse, maaske en Slags Religion . . . . ikke et „Valg" for Livet, jeg, som aldrig har valgt; en aaben Adgang — man kunde sige en endeløs — for Lyriken i mig, jeg, som blev Lyriker uden nogensinde i min Ungdom at have tænkt to Timer derover.

(Sluttes.)

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

San Francisco Office
E. H. Rasmussen.....Business Manager
184 Castro Street

Los Angeles Office
J. V. GJERDING.....Business Manager
5916 Crocker Street

Oregon og Washington
F. HUROP .....Business Mgr.
Enumclaw, Wash.

Salt Lake City Office
MISS BEATRIX IVERSEN..Business Mgr.

Issued the 20th of each month. $1 per year
Outside of United States $1.25 per year.

INFERNO, 20. JULI 1910.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Hvis Læserne skulde synes, at denne og næste Maaneds Ugle er noget mager at skue, haaber vi, de dog vil indrømme, at der ikke er noget i Vejen med hverken Næbbet eller Kløerne. Axel Rasmussens varme Tegning paa Omslaget forklarer Situationen til Dels. Men forgvrigt samler vi Kræfter til den store Konventions-Ugle, som lyver ud i September, og som vil forbavse Publikum ved sin Pragt og sit Vingefang.

Vi ønsker endnu en Gang at minde vore Læsere om at Kaliforniens Borgere har i Aar en Lejlighed til at genvinde vore Naboers Respekt i politisk Henseende ved at vælge en fri og uafhængig Mand, nemlig **Hiram Johnson**, til Statens Guvernør.

Lad Dem ikke vildlede af betalte Avertissementer i Pressen, gaa til Spørgsmaalets Kerne, og hvil ikke før De har faaet et aabent og ærligt Svar.

Spørg de republikanske Kandidater, om de er uafhængige af Southern Pacific R. R., og om de vil arbejde for, at dette Selskabs Magt i politisk Henseende bliver brudt, og De vil finde, at Hiram Johnson er den eneste Mand, der har dette Formaal paa sit politiske Program, og hans Fortid og anerkendte Dygtighed er en Borgen for, at han vil føre det igennem, hvis han bliver valgt.

Lad os befri vor Stat for Jærnbanernes politiske Aag og vise Verden, at vi er aandelig modne til at bestyre vore egne Affærer. Dette kan opnaas, hvis vi alle stemmer først ved Primærvalget og senere ved Hovedvalget for

Hiram Johnson
for
Guvernør!

VOGT.

Hele den dansk-amerikanske Presse nævner med Forbavselse, at Overpræsident Vogt har holdt en god Tale og sagt noget fornuftigt, og meddeler til Slutning, at hau har anbefalet, at D. B. S.s Assurance bliver omordnet og bragt paa solid, finansiel Grund. Det er i Sandhed en stor Tilfredsstillelse for Uglen at erfare, at selv Vogt nu har indset, at vi havde Ret, og vi venter hver Dag at modtage et officielt Brev fra ham, i hvilket han takker os for det store og udmærkede Arbejde, Uglen har gjort for denne Sag.

Vi har aldrig næret nogen Tvivl om, at en offentlig Diskussion af Assurancesagen var den eneste Maade, hvorpaa man kunde vække D. B. S.s Medlemmer til Erkendelse af Samfundets svage Punkter og derved faa dem rettet. Men vi var næsten tilbøjelig til at tro, at Vogts Vækkelse var en Umulighed; hans Udtalelse kommer derfor som en behagelig Overraskelse og er vistnok et Fingerpeg i Retning af, at man ønsker at fortsætte sin Virksomhed som Overpræsident efter næste Konvention.

ET INTETSIGENDE BLAD.

Bien indeholdt forleden en Artikel om Konventionen i Fresno, og man læste tydelig mellem Linierne Bladets Skuffelse over, at Fresno beholdt Konventionen.

Naar vi tænker tilbage paa de forløbne Aar og erindrer Biens stadige Modstand mod Sagen baade officielt i Bladet og privat i Foreningerne og desuagtet kan konstatere, at de Danske i Kalifornien har kæmpet som et enigt Hele paa at faa Konventionen herud, da faar man et stærkt Indtryk af Pressens Betydning eller rettere af Biens totale Mangel paa Evne til at lede den offent

lige Mening. I det hele kunde vi vanskeligere tænke os en tarveligere Repræsentant end Bien for Danskerne i Kalifornien, og Halvdelen af Bladets Abonnenter vilde sikkert for længe siden have opsagt Bladet, hvis ikke Hartwiek hver 3dje Maaned gik sin polske Tiggergang gennem de danske Kolonier. Den ovennævnte Modstand mod Konventionen viser tydeligt og klart, for det første, at kun faa læser Bladet, for det andet, at de, der læser det, intet Hensyn tager til dets Mening og Argumenter, og for det tredje, at Bien er ved at skifte Mening og gør et fortvivlet Forsøg paa at lade, som om den var begejstret over Udsigten til et Besøg i Kalifornien af ea. 1500—2000 Danskere.

Det dansk-amerikanske Selskabs Opraab i dette Nummer bør læses med Opmærksomhed, og vi ønsker at tilføje nogle faa Forklaringer, som muligvis vil appellere til vore Læsere.

BLIV MEDLEM!

Saa fremt D. A. S. havde 1000 betalende Medlemmer, altsaa en sikker aarlig Indtægt af $3000, da kunde Selskabet hvert Aar invitere en Mand som Professor Bøggild herover, betale alle hans Udgifter og kun forlange, at de lokale Danskere skulde modtage og underholde ham under hans Ophold i deres By.

Det har jo nemlig vist sig, at vore Landsmænd — særlig her i Kalifornien — har en medfødt Uvilje mod at betale for aandelig Føde, men naar det kommer til at underholde og bespise en Mand, da tør vi jo nok sige, at vor Gæstfrihed er hævet over al Tvivl.

Der er mange dygtige Repræsentanter for dansk Aandsliv, Kultur, Kunst og Videnskab, som kunde gennem Foredrag og paa anden Maade bidrage til at holde os i Berøring med det bedste hjemme i vort Moderland, og hvis Nærværelse vil blive bemærket, og hvis Dygtighed vil blive beundret af Amerikanerne, og som derved direkte vilde kaste Ære og Berømmelse over vort Moderland og indirekte over dets Sønner og Døtre herovre.

Nu stiller vi dette Spørgsmaal til vore Læsere: Er der 1000 Dansk-Amerikanere, som vil give $3 om Aaret til denne Sags Fremme? Vi ved alle, at D. A. S. har lært af dets bitre Erfaringer, og de sidste to Aars Arbejde har vist os, at de ledende Mænd i D. A. S. er paa den rette Vej og kan opnaa smukke og værdifulde Resultater, — men Penge maa der til.

Lad os hver især skrive en Cheeque for $3 og sende den til Selskabet, og Uglen er forvisset om, at D. A. S. vil vise os, at det fortjener vor Tillid.

"EKSTRABLADET" OG HEDEN.

Vi havde jo rigtignok troet, at vi var færdige med denne Hedesag efter vor lille, smagfulde Afslutning i sidste Nummer; men en Artikel i Ekstrabladet (København) tvinger os af patriotiske Grunde til atter at tage Ordet.

Det fornuftige i Artiklen er simpelt hen taget fra "Uglen," og det Vrøvl om, at Roosevelts Besøg gav Anledning til Sagens Fremkomst, maa staa for Bladets egen Regning.

Den lille Overhaling, som Jeppe Aakjær faar, kan han vist trænge til, om en de burde vide nok om Poeter hjemme til ikke at bebrejde dem deres Mangel paa sund Fornuft.

Men at Ekstrabladet tager Sagen op netop paa dette Tidspunkt, da Sofus Neble er i Danmark for det særlige Formaal at faa sit Monument rejst paa Heden, betragter vi som i højeste Grad uheldigt, og det viser en Mangel paa Takt og Diplomati, ja, kan maaske have alvorlige Følger for hele den dansk-amerikanske Sag.

Bladets Uvidenhed om Nebles Storhed vil kun være en tarvelig Undskyldning, og selv om hans Navn ikke er nævnt i Artiklen (hvilket vil gøre ham mere ondt end noget andet,. er man dog ikke i Tvivl om, at vor Sofus absolut ikke er "the whole show" i Danmark. Og dette er patriotisk set en meget alvorlig Sag.

Thi ligesaa sikkert som Smaaligheden er vort nationale Særkende, ligesaa sikkert er Sofus F. Neble dette Særkendes ypperste Profet her i Amerika. Hvem har ikke læst og læst igen i hans Blad, at alt, hvad der er sket i dansk-amerikansk Brobygning er en Følge af hans sidste Besøg hjemme, og vi har faaet det Indtryk, at hele Danmark stod ved Stranden og spejdede efter det Skib, der skulde bringe ham hjem igen, og nu er vi skuffede herovre, nedbøjede og bekymrede for ikke at sige ydmygede; thi hans Navn var ikke en Gang nævnt, og hans Monument-Hede er blevet gjort Grin med. Vi er bange for, at den dansk-amerikanske Brobygning vil lide et følelig Knæk

LAYTON MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

og venter med Ængstelse og Uro paa, hvad Sofus vil gøre — naar han kommer tilbage til Omaha.

Kan I da ikke forstaa derhjemme, hvad det betyder, at Sofus F. Neble er i Danmark? K a n I da ikke se, hvor stor og mægtig han er i sin egen Indbildning? Ved I da ikke, at han hader Roosevelt med det Had, der er karakteristisk for en lille Mand overfor en stor — og saa skriver I, at den Hedesag, som han har taget under sin Varetægt, skyldes Roosevelts Besøg i Danmark og duer ikke for en sur Sild.

Det er meget betænkeligt, kære Kollega, Hr. Ekstrablad, men det er tillige belærende — for Sofus.

EN UHØFLIG SEKRETÆR.

Ved det afholdte Møde mellem Chicago's Delegerede til Brodersamfunds - Konventionen og Dr. Iversen, Assurance-Experten fra Danmarks Statsanstalt, havde der indfundet sig to (skriver to) Delegerede. De andre fem vidste aabenbart allerede for meget om Assurance til at indse Nødvendigheden af at faa faktiske Oplysninger.

Dr. Iversen havde skrevet til Oversekretær Michaelsen om at faa tilsendt D. B. S.'s Love og Aarsberetninger, men den ærede Oversekretær ignorerede aldeles Dr. Iversens Anmodning.

Herregud, lille Michaelsen; den Høflighed kunde du dog gerne have vist Doktoren. Din Optræden vil let give vore Landsmænd Indtrykket af, at D. B. S. ikke har rent Mel i Posen, og som en "gentleman" burde du dog i det mindste have besværet Dr. Iversens Brev. Naturligvis har du travlt — det er en haard Tid, der forestaar; thi om tre Maaneder skal det jo afgøres, om du beholder dit Embede endnu i fire Aar, eller om D. B. S. foretrækker at have en Oversekretær, der interesserer sig for Samfundets Udvikling og er i Besiddelse af almindelig Høflighed.

Endelig kom Efterretningen om Rigsretsdommen over J. C. Christensen og Sigurd Berg, og ihvorvel den første blev frikendt paa Grund af, at det ikke kunde bevises, at han var vidende om Kendsgerninger, der var kendt af næsten alle andre Mennesker i Danmark, skulde det synes en Selvfølge, at det lille, uvidende Lamseben var dødt i politisk Henseende.

Men vore kære Landsmænd synes ikke at anse en Mand for diskvalificeret som politisk Leder, fordi han har vist sig at være en blind og taabelig Nikkedukke overfor en af Landets største Kæltringer. De synes at sætte en Præmie paa godhjertet Dumhed og ønsker at give Landets Ledelse i Hænderne paa en Mand, hvis Dømmekraft og Menneskekundskab er under Lavmaalet, og som kun har kunnet redde sig fra Straf ved at bekende, at han har været et Faarehoved.

Fredag den 8. Juli indeholdt "Bien" en mismodig Artikel om Danmark og dets Fremtids Udsigt.

Fredag den 15de Juli indeholdt Bien en begejstret Skildring af Danmarks Fremgang og Velstand.

Det er overladt til Læsernes fri Fantasi at forestille sig, hvad "Bien" har tænkt og følt fra den 8de til den 15de Juli.

BRING TIL ENHVER TID DINE
FEDEKVÆG OG SVIN
TIL
O. McHENRY CO.
Wholesale Butchers Cor. I and Tulare, Fresno
Vi betaler de højeste Markedspriser.

SMAAVISER.

I.

Min Mor! hun var en Frue fin
og dertil saare from.
Min Far — han tog den bedste Vin
og tylled' i sin Vom.
— Og derfor længtes aldrig Mor,
naar Far drog viden om.

Min Mor — hun gav mig Troens Bud
og Munkens tørre Vid;
min Far, han gav mig Ridderskrud
og hærded mig til Strid; —
naar Sværdet klang, da græd min Mor,
thi Far var ikke blid.

Saa drog med Far jeg ud til Dyst,
min Mor blev syg af Sorg.
Da Far han fik et Sværd i Bryst,
saa drog jeg til hans Borg;
men da jeg spurgte efter Mor,
— da var hun død af Sorg.

Nu har jeg hverken Far og Mor, —
kun raadden Borg og Gæld, —
dog frejdig jeg paa Livet tror,
selv om det gaar paa Held;
thi jeg er ikke som min Mor,
der sørged sig ihjel.

II.

Jeg tager min Guitar og vandrer afsted,
og Vejen maa falde som bedst:
til nærmeste Kro, til Kræmmer og Præst,
jeg tager dem alle med —
for jeg er en munter Zigøjner.

Og faar jeg ej ringeste Skærv for min Sang,
saa rapser jeg selv, hvad jeg kan
og løber fra Pisken og Hundens Tand,
og kommer en anden Gang —
for jeg er en munter Zigøjner.

Jeg tager min Guitar og vandrer afsted,
og Vejen maa falde som bedst
i Sorg og Glæde, i Regn og i Blæst
jeg tager det hele med —
for jeg er en munter Zigøjner.

JØRGEN V. GJERDING.

J. Q. Anderson C. S. Pierce G.W.Anderson
Notary Public
Pierce & Anderson
Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND
Fresno Office: 1152 J Street Tel. Main 55
Los Angeles Office: 214 Mercantile Place
FASHION STABLES
W. D. COBB, Ejer
1134 H STREET FRESNO, CAL.
Phone Main 208

IVERSEN & HARVEY, FRESNO CAL.
har altid det bedste i færdigsyede
Klædninger for Mænd og Drenge.
Priserne de laveste.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $465,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

INTERVIEW.

Hr. Jacob Frank, som for nylig opholdt sig her i Fresno og holdt Foredrag i Easton og Selma, er Kommunelærer i København og har i det sidste Aar været Lærer i dansk Sprog og Litteratur ved Des Moines danske Højskole. "Uglen" benyttede Lejligheden til at interview Hr. Frank om danske Skoleforhold, og følgende Samtale udspandt sig mellem vor Medarbejder og den danske Skolemand:

Spørgsmaal: Er de københavnske Skoleforhold blevet meget forandrede i de sidste 11 Aar?

Svar: Ja, de er næsten fuldstændig omordnede, vore Kommuneskoler er blevet stærkt forbedrede, saa at selv velhavende Folks Børn gaar til denne Skole. Antallet af Elever er steget fra 10,000 til 60,000, hvilket er jo et talende Bevis.

Sp.: Har disse Børn fra Kommuneskolerne en Lejlighed til at gaa videre i deres Uddannelse?

Sv.: Ja, der er oprettet de saakaldte Mellemskoler, der er knyttet til Kommuneskolen, og hver Pige eller Dreng, der bestaar en vis Eksamen fra Kommuneskolen, faar Undervisning for en Krone om Maaneden for fire Aar. Denne Skole underviser dem paa en saadan Maade, at de bagefter i Løbet af et Aar kan tage første Del af Artium, hvilket svarer til Afgangseksamen fra Højskolen herovre. Børnene tager som Regel denne Eksamen fra Mellemskolen, naar de er 15 Aar gamle.

Sp.: Hvorledes gaar det da hjemme med de private Latin- og Realskoler?

Sv.: De har alle sluttet sig sammen og har en haard Kamp for Tilværelsen; det er kun et Tidsspørgsmaal, og Staten eller Kommunerne vil overtage dem, og Skolegangen vil da praktisk set blive fri for alle lige til Studentereksamen. Naturligvis vil kun de flinkeste Elever faa Lov til at gaa videre, men Spørgsmaalet om rig og fattig Mands Barn og dermed følgende Kasteinddeling vil fuldstændig forsvinde fra Skolevæsenet i København.

Sp.: Vi har naturligvis aldrig tvivlet om,

Frugt- og Mejerifarme
STORE OG SMAA
Fresno County, Cal.

Et nyt Areal af 1909 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Aere.

Skriv om nærmere Underretning til

Sunset Realty Co.
FRESNO, CAL.
H. JACOBSEN, Sekretær.
Tel. Main 1121

LARSEN & KROG
Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334
DR. RALPH R. ATEN
Dentist

Rooms 108—109
Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street
FRESNO, CAL.

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

at en saa oplyst Fremskridtsby som København vilde have et udmærket Skolesystem, men hvorledes staar det til ude paa Landet?

Sv.: Skolerne er ogsaa der blevet bedre, Kommunerne har bygget gode Skoler, og hvor der før var een Lærer, er der nu to. I det hele taget synes Bønderne i de sidste Aar at have faaet Øjnene op for Skolens Betydning og er villige til at give Penge for deres Børns Opdragelse.

Sp.: Hvad er Deres Mening om Skolevæsenet herovre i Amerika?

Sv.: Saa vidt jeg kan dømme, er det i Mellemstaterne overordentlig langt tilbage, og Børnene lærer meget lidt og bruger lang Tid til at lære det. Østens Skoler kender jeg ikke.

Sp.: Fra Deres Erfaring ved Des Moines danske Højskole, tror De, at der er Mulighed for at bevare det danske Sprog og Interesse for dansk Aandsliv i den anden Generation?

Sv.: Absolut ikke. Jeg anser den anden Generation for amerikansk med her og der nogle faa, der gennem stærk Paavirkning fra Hjemmene, har nogen Interesse for, hvad der er dansk. Men næsten uden Undtagelse taler de unge helst Engelsk og betragter dette som deres Modersmaal.

Sp.: Anser De det for sandsynligt, at der vil blive en Splittelse i det Grundvigianske Samfund i Anledning af Nordentofts Afskedigelse?

Sv.: Det er dejligt Vejr i Dag, og jeg synes overordentlig godt om Fresno. "Uglen" læses med stor Interesse i Østen og har sikkert en Fremtid for sig.

Vi: Farvel, Hr. Frank, og his hjemme i Københavh!

BREVE FRA DANSKE I AMERIKA.

Philadelphia, Pa., 1. Juli 1910.

Hr. Redaktør!

Jeg saa i Uglen for en Maaneds Tid siden Omtale af Professor Karl Larsen paatænkte Indsamling og Bearbejdelse af Amerikanerbreve, men ikke nogen redaktionel Bemærkning derom. Jeg har særlig Interesse i denne Sag, fordi jeg gav min gamle Klassekammerat Karl Larsen Ideen, men jeg har ogsaa en almindelig Interesse deri, idet denne Sag blev paabegyndt, ikke af kommercielle Hensyn og med det Formaal at lave en Bog og nogle Penge, men som et Led i den Bevægelse, der er oppe for at styrke det danske Folk, hvad enten det lever i Danmark, i United States eller andet Steds. Tør jeg derfor bede Dem give mig Plads i Deres livlige og indholdsrige Blad for følgende faa Linier.

Saa vidt som den omtalte Bevægelse hidtil er naaet, har dens Formaal næsten udelukkende været at hjælpe de Danske i Udlandet til at bevare deres Nationalitet og gøre dem delagtige i saadanne Goder og Fremskridt, som er særlig danske. Men vi

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager Laveste Priser

Tydelige Overslag Alt under Garanti

Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Danske, som har bosat os i Amerika, ihvorvel vi har tabt meget, vi som Danske satte Pris paa, og er taknemlige for al Hjælp, vi modtager fra vore Landsmænd hjemme til i en vis Grad at genoprette Tabet, vi har ogsaa vundet en hel Del, og der er mange Punkter, hvorpaa vi kan hjælpe vore Venner hjemme og vise dem Vejen. Det meste af det, som vi sætter særlig Pris paa i Amerika, kommer ikke frem i vor dansk-amerikanske Presse, hvad kun er naturligt, fordi den skrives for de Danske her; de af os, som rejser hjem paa Besøg, bringer heller ikke megen Oplysning derom; enten er vi saa glade ved igen at være i Danmark for en kort Tid, at vi ikke har Tid til at tale om Amerika, eller ogsaa er vi saa storskrydende om Amerika og dets Herligheder, at Folk hjemme mener, at naar Løgn og Omkostninger er trukken fra, bliver der ikke meget tilbage. Alen de Breve, som Mænd og Kvinder skriver hjem til deres Forældre, Ægtefæller og Børn, kan med Rette ventes at indeholde Sandheden, saaledes som Brevskriveren har opfattet den, med andre Ord: hans eller hendes virkelige Indtryk.

Men hvis vi trænger til vore Landsmænd i Danmark, og hvad de kan lære os, saa trænger de sikkert ogsaa til os og til, hvad de kan lære af Amerika gennem os.

For adskillige Aar siden foretog Professor Larsen en Indsamling og Bearbejdelse af Breve skrevne til og af de Soldater, der tog Del i Krigen 1864, og den Bog, han derom udgav, vandt udelt Anerkendelse som et sandt og fuldt Udtryk for den Stemning, som raadede i alle Klasser af det danske Folk under Krigen.

Paa samme Maade kan der utvivlsomt, hvis et tilstrækkeligt stort Materiale kan skaffes til Veje, af en saa øvet og skarpsindig Forfatter som Professor Larsen frembringes en Bog, der vil nøjagtigt gengive Dansk-Amerikanernes Følelser overfor deres ny Fædreland i Sammenligning med det gamle, og paa en naturlig og ligefrem Maade fremhæve de Punkter, hvori han finder amerikanske Forhold at staa over tilsvarende i Danmark og at være værd Efterligning. Det er Professor Larsens Mening i sin Bog ogsaa at søge at fremstille den Virkning, som Omplantningen til Amerika har haft paa de forskellige Klasser af Danske, og Beskrivelser af dansk-amerikanske Typer vil være meget velkomne.

Jeg tillader mig da at opfordre alle Danske i Amerika, og specielt paa Paeifiekysten, til at indsende til Professor Larsen alle saadanne Breve og Dagbøger, som de maatte have til Belysning af dette Spørgsmaal; de vigtigste er naturligvis de, som er skreven herfra til Hjemmet, men ogsaa Svarene derpaa kan ofte være af Interesse, og enhver med lidt litterært Talent burde sende en Skitse af en eller flere af de mest typiske Dansk-Amerikanere i hans Kreds (altsaa ikke "the characters" eller "the jokes.") Alt modtaget Materiale vil blive behandlet med fuld Diskretion og tilbagesendt, hvis saa ønskes. Alle Forsendelser bør adresseres til Professor Karl Larsen, Gyldendal, København, Danmark.

Hermed være denne "Indsamling" anbefalet.

AXEL TEISEN.

PROF. BØGGILD I OREGON OG WASHINGTON.

Prof. Bernhard Bøggilds Foredragsrejse, under Dansk-amerikansk Selskabs Auspicier nærmer sig nu sin Afslutning. For Øjeblikket er Professoren i det Vesten, som han forlader den 21. Juli for over Omaha at opholde sig en Dag eller to i Chicago. Afrejsen fra New York til København finder Sted den 4de August med Scandinavian-America Linien.

Da Prof. Bøggild den 6te Juli forlod Omaha for at tage til Caldwell, Idaho, havde han holdt ialt 48 Foredrag, 20 i Maj, 26 i Juni og 2 i Juli.

I Caldwell blev han modtaget af Prof. J. H. Frandsen fra Idaho Stats-Universitetet i Moscow. Lordag den 9. Juli talte han i Caldwell Commereial Club og Mandag Formiddag holdt han et Foredrag ved Idaho State Chatauqua Assembly.

Umiddelbart efter Foredraget tog han til Spokane, hvor Programmet for de følgende Dage bestod af Udflugter, en Banket arrangeret af Dansk Brodersamfunds Loge Nr. 42, en Modtagelse i Scandinavian Brotherhood of Americe, samt et stort Møde i Masonie Temple, arrangeret af Brodersamfundet og Spokane Chamber of Commeree.

Fra Spokane gik Turen den 16de Juli til Portland, Oregon.

Programmet for Portland indbefatter en 200 miles Automobiltur gennem den herlige Willamette Dal. Professoren er Redaktør Philip S. Bates' Gæst.

Efter at være vendt tilbage til Portland fra denne Tur, under hvilken Professoren vil tale i forskellige kommereiele Organisationer, vil Prof. Bøggild blive mødt af Repræsentanter for ledende Mælkeri- og medieinske Foreninger i Oregon, hvorefter han vil holde sit Foredrag i Portland under Arrangement af Portland Commercial Club.

* * *

Den lokale kaliforniske Komite af det dansk-amerikanske Selskab, bestaar af følgende Herrer:

James Madison;
Dr. J. Mølgaard;
Sophus Hartwiek;
James Jacobsen;
C. W. Hansen.

Det er en magelø Komite!!!!

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

WOOD-EN HARNESS

HAVE YOU SEEN THEM? THEY GROW IN FRESNO

Sold by

Thorwaldson Leather Goods Co.

J. H. WOODEN, Pres.

1920-22 24 TULARE STREET FRESNO, CAL.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Nyt og moderne europæisk Hotel.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Biller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

Rudolph Thrane.

Fabrikant af
EL FRESNO HAVANA CIGAR
og
NICKEL-IN 5 Cent-Cigar

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381

PORTRÆTTER OG LANDSKABER

Gruppebilleder en Specialitet
Farvefotografier og Forstørrelser

FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af
UNION
WORKINGMEN'S
FODTØJ

1931 KERN STREET

Mellem I og J Streets Fresno, Cal.

KUTNER-GOLDSTEIN CO.

Den Plads, hvor De sparer Penge

Butikker i Fresno, Selma og Hanford

Henvend Dem til os om alt, hvad De behøver. Vi har det eller vil forsøge at skaffe det for Dem — uden Forsinkelse.

DR. IVERSEN OM D. B. S. ASSURANCE.

(Sluttet fra første Blad i dette Hefte.)

mer, efter deres Indtrædelsesalder oprindelig, og da udregnes hvor megen Reserve, der da nu skulde være for hver enkelt, mere end der er; hvad der saaledes mangler betragtes som en Gæld, der hviler paa Policen og betales, naar Vedkommende dør. Hvis der som ovenfor anført med passende Mellemrum blev foretaget Opgørelse og muligvis udbetalt Overskud, vilde dette kunne anvendes til at betale Renter og Afdrag paa Gælden. Denne kunde maaske saaledes efter nogen Tid bringes ud af Verden.

Det synes mig at være bedre at ordne Forholdene saaledes, at der dannes en ny Afdeling, hvori alle fremtidig indtrædende ny Medlemmer optages med de ovenfor angivne Præmier. Til denne Afdeling overføres tillige de af de nuværende Medlemmer, der maatte ønske det, og deres Præmievilkaar fastsættes paa en af de to ovenfor anførte Vilkaar. De nuværende Medlemmer, der ikke ønsker at overføres, danner en gammel Afdeling, hvor Dødsbidragene udskrives som nu, og saaledes at denne Afdeling beholder den Del af den nu eksisterende Fond, de rfalder paa disse Medlemmer. For at faa foretage de nødvendige Beregninger, vil jeg foreslaa Samfundet at sætte sig i Forbindelse med en amerikansk Aktuar. Han vil saa tillige kunne foretage de fremtdiige Opgørelser og Fordeling af Overskuddet.

Fresno

Fresno's Konventions-Komite har haft meget bevægede Dage i den sidste Maaned. Først tog den nyvalgte Præsident, Hr. Ludvigsen sig Uglens Raad efterrettelig og fyrede den gamle Komite og udnævnte en ny paa fem Medlemmer med ham selv som Formand; men dette maa aabenbart have vakt en hel lille Revolution; thi otte Dage efter bestod Komiteen af tyve Medlemmer med den tungsindige Martin Madsen som Præsident. Hvilke indre Kampe, private Intriger, danske Smaaligheder og amerikanske "bluffs," der maa have gaaet for sig i de otte Dage! Vi er vis paa, at det danske Sprog i de Dage blev heriget med flere ny Ord, og at den høje Temperatur i Fresno væsentlig har sin Grund i de hede Argumenter og Komplimenter, der er blevet udvekslede.

Psykologisk set vilde det være en interessant Opgave at stille sig, at søge at finde Grunden hvorfor de netop valgte Madsen til Formand for Komiteen; thi vi skal lede længe i vor Hukommelse for at finde en Mand, der egner sig mindre til den Plads.

Som en samlende Kraft er han nærmest grotesk, som en original Mand med ny Ideer er han ikke født endnu, og som en repræsentativ Dansker er han ikke egentlig tiltalende. Selvfølgelig er der flere Mænd paa Komiteen, der er baade nyttige

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN

Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39

Coroner's Office Fresno, Cal.

FRANKLIN PRINTING HOUSE

H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

De bedste Telte

PACIFIC TENT AND AWNING CO.

1927 KERN STREET

Telefon: MAIN 838

Valley Truck and Transfer Co.

DALE & NIELSEN

Piano-, Pengeskab- og Møbel-Flytning.
Bagage og Fragt besørges prompt.
AL SLAGS VOGNMANDSKØRSEL.

Telefon: Main 181

Kontor: 1926 Kern St Fresno, Cal.

BEN EPSTEIN

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig

1910 MARIPOSA STREET

Gør det til en Vane at spise i

ACME RESTAURANT

Hj, af I og Mariposa Sts. Fresno, Cal.

F. M. SHUCK, Ejer

Telefon Main 966 Fresno, Cal.

og repræsentative, men de er i en saa sørgelig Minoritet, at man faar Indtrykket af, at de kun er blevet stillet paa Komiteen for at pynte lidt paa al den anden Middelmaadighed.

Hvis det lykkes denne store Komite at blive indarbejdet og organiseret før Jul, da gør den det vist ganske godt og Konventionen skal jo først afholdes i Begyndelsen af Oktober, saa der er jo ingen Hast. Alle smaa personlige Stridigheder og Afgørelsen af de ærgerrige Herrers indbyrdes "Prominence" kan give Komiteen nok at gøre for flere Maaneder.

Den 4de Juli forløb uden nogen øresplittende Støj og uden Ulykkestilfælde.

Paraden var ret tiltalende, og særlig vor talentfulde Landsmand, Hr. Axel Rasmussen, gjorde stor Lykke som "Bandmaster."

Den samme lille Herre tog forleden første Præmie som Amatør-Skuespiller i en kvik Fremstilling af en Karikaturtegner.

* * *

Den anden Opførelse af "Intrigerne" var ganske anstændig, men de rollehavende var ikke nær saa flinke som ved første Opførelse, og Tilhørerne var heller ikke saa talrige. Alt i alt har dog denne lille dradramatiske Forestilling været et af Lyspunkterne i den danske Koloni i den forløbne Sæson.

* * *

Hr. Gustav Nielsen, der for ca. 15 Aar siden var vel kendt som Skuespilinstruktør og Visemager, er blevet udnævnt til "poetus laureatus" eller Folkedigter ved den forestaaende Konvention. Vi haaber, at denne Udnævnelse vil bringe Gustav "to the front," da han i de sidste tretten Aar har ladet Glemselens Slør falde over sine Bedrifter.

Kun forstaar vi ikke, at de har forbigaaet Ivar Kirkegaard, men maaske er han for ny endnu herude; det er jo kun to Aar siden, han besøgte Kalifornien sidste Gang.

Frisk Mod, Ivar! Om tretten Aar vil de Danske i Fresno huske dig, og Gustav Nielsens aflagte Poetkaabe vil da falde paa dine gamle Skuldre.

* * *

Lørdag den 16de Juli var der stor Fest i den rigtige "Thor" af Dania. Den ny Bestyrelse skulde have været indsat, men paa Grund af, at Oversekretæren havde glemt at sende de nødvendige Papirer, blev denne Begivenhed opsat. Men Banketten efter Mødet forløb meget gemytlig, hvilket særlig skyldtes Ordstyrerens originale Maa-

* * *

Fresno danske dramatiske Klub har allerede haft en ret betydelig Tilgang af ny Medlemmer.

* * *

DEL REY.

MATH. PETERSEN

udfører al Slags Murerarbejde. Specialitet: Kalk- og Cementarbejde. Box 48. Del Rey, Cal.

* * *

C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.

Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.

FRENO DANSKE DRAMATISKE KLUB.

Medlemskontingent er 25 Cents om Maaneden.

Kvindelige Medlemmer kontingentfri.

Tegn Dem hos Kassereren, A. P. Petersen, 1931 Kern Street.

Kaehler Bros

DANSK AALBORG-AKVAVIT

NORSK LYSHOLMER

ARRAK-PUNCH

Ene-Agentur for Pabst Brewing Co.

En gros & en detail

VIN- OG SPIRITUOSA FORHANDLERE

1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

Postordrer besørges ekspedit.

PAY DAY

What Does It Mean to You?

No matter what your position may be, whether day laborer or office manager, if you are in that discouraged line of men who get the same pittance week after week without prospect of anything better, it is time you appealed to the International Correspondence Schools. For 15 years they have been qualifying dissatisfied workers for better positions and higher salaries. No matter what your circumstances are, they will qualify **YOU** for *a better position, a higher salary, and a safe future.* The way is plain, easy, and sure for earnest men. It puts you under no obligation to find out how we can do this for you. Simply send us a postal card requesting information. State the occupation you wish to rise in. *Can you afford to neglect an opportunity for advancement?*

INTERNATIONAL CORRESPONDENCE SCHOOLS
BOX 799, SCRANTON, PA.

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1240 MARKET ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianoforhandlere i San Francisco.

WILLIAM WILDE — Res. Phones: Oakland 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 — ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGER AGENT

1013 J ST. FRESNO

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

Næste Nr.:

Konventions-UGLEN

No. 9 August 1910

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere

Første Klasses Arbejde

Room 332

760 MARKET STREET

Phelan Building

KELDSEN BROS.

Telephone Douglas 1025 Carl G. Larsen
Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week San Francisco

HALVOR
JACOBSEN
& CO.

Jernbane- og
Dampskibs Billetter

Al Slags
ASSURANCE

Williams Building
693 Mission St.
Hj. af Third
Room 201-2 2. Etage
Tel. DOUGLAS 1782

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco

ALBERT KELDSEN, Præsident, 332 Phelan Bldg.
E. H. RASMUSSEN, Sekretær, 184 Castro Street

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

Af Drachmanns sidste Bog: Vagabundus.

(Udgivet efter hans Død.)

ERINDRINGER AF MIT LIV.

Hvis man skal takke en Mand for at han har sat een ind i Livet, — noget, man skal være lidt varsom med — saa vil jeg lette paa min Hat og takke, fordi det var en S k i b s l æ g e, der ikke kunde modstaa den søde Fristelse overfor en sværmerisk anlagt ung Kvinde.

Kvindekær var han sit hele Liv — den gamle Knop, der i hvert Fald har efterladt mig sin grandiose Produktionslyst — og Søen elskede han, maaske fordi han netop ikke sled sig op i d e n s Tjeneste.

Han kunde se tilbage paa sine Togter, sine Jordomsejlinger — som paa noget, der havde Ungdommens Glans over sig. Han var netop i sin fulde Friskhed, da han trak sig ud af „Etaten" og blev en praktisk Læge for Bylivets ulige interessantere Menneskebørn. Thi interessant er Søfolkene og Sølivet i Længden ikke.

Frisk var han — og tildels hans Kammerater blandt Søofficererne og Lodserne — da han første Gang tog mig med i „Travalliechaluppen" ud til Søforterne paa Københavns Rhed. Jeg fulgte med ham — som til en Fest — saa ofte det lod sig forene med min Skolegang; ja, til hans Ære være det sagt, oftere end det lod sig forene dermed — og dog holdt han strengt paa Disciplin!

Tidt var det ret „friske" Ture — ved For- og Efteraarstider, naar Chaluppen blev byttet om med „Kragejollen" — Stormbaaden. Olietøjet kom frem; der blev stukket to Reb i Sejlene — Folkene viste deres hvide Tænder, Søen ligeledes; Overbaadcmanden vristede sig en frisk Skraa frem af en bundløs Lomme; Fa'r saa prøvende paa mig: Du er da vel ikke bange?

Jeg har formodentlig set betænkelig ud — da jeg ved den første Overhaling „fik Daaben."

Men søvant blev jeg. Jeg smagte Saltet.

Et lykkeligt Drengeliv — og for en Dreng en lykkelig Tid, da den bahnsonske artilleristiske Ære endnu var ukendt, da der var rigtige Søofficerer "ombord" paa Tre Kroner, da Gammelholms Bebyggelse var ligesaa ukendt som Refshaleøen — for slet ikke at nævne Frihavnen.

Sundet laa aabent for Blikket. Med østlige og nordlige Vinde blinkede de hvide Braad paa Yder- og Inderrhed; Lodsbaadene krængede lystigt mellem de opankrede Sejlskibe; Damperne var en Minoritet — som man næsten studsende saa' paa; de stolte Orlogsfregatter kom fra Vestindien — og gik paa Langtogter; ja Linieskibe blev varpet ud fra Flaadens Leje og fik Krudt ombord. Den himmelstræbende Vimpel syntes at flyde oppe mellem Skyerne; Solen skinnede paa de svære Sejlmasser . . . jeg ser dem endnu: de har brændt sig ind i min barnlige Bevidsthed, som Alpetoppenes Tinder har brændt sig ind i Tyrolerdrengens . . . og Maagerne kredsede skrigende om det kongelige danske Splitflag under Mesanens høje Gaffel.

En Rhed for en vordende Marinemaler og Sø-Digter!

Lad os — som en Ouverture til Familie- og Skolenotitser — kaste et Blik paa Hovedstaden, saaledes som den viste sig for m i t Øje i Midten og Slutningen af Halvtredserne: de Nationalliberales gyldne Æra.

Det var den Gang, da der gik i det mindste tre Tyskere paa een Dansk — da Pengekrise og Kolera lykkelig var overstaaet, uden at vore barnlige Bevidstheder var bleven synderlig formørkede — da Dronene fra Krimkrigen bragte vor Fantasi til at bæve under Navne som Balaklawa og Malakoff — uden at Krigens Rædsler forkortede vor Nattesøvn en eneste Time. Ingen Tolstoj eller Dostojewski havde belært os. Rusland var os saa fjærnt som Kina. Om Aftnerne, naar Fa'r havde faaet den ledende Artikel tillivs i "Fædrelandet," slugte vi Børn den spændende Feuilleton "Katakomberne i Paris" — og en end nu dejligere Lejebiblioteksroman "Ostrolenkaofferet," fuld af russiske Grusomheder og polsk Undertrykkelse. En gammel Grandtante — der døde ugift, men ikke desto mindre som Moder til to Børn — repræsenterede Familiens polske Traditioner, vor Adkomst til en tvivlsom Barontitel og endnu tvivlsommere Godser. Min ældste Søster og jeg tog i en Periode denne Sag meget alvorligt. Det var vor Hensigt, naar vi var bleven voksne, at gaa til Polen for at reklamere Godserne. Vi gik foreløbig ind i Kongens Have og øvede os i Brugen af fremmede Tungemaal — til de andre Børns store Forbavselse. Vi havde kort forinden leget fornøjeligt med dem paa godt Dansk; nu hørte de os tale — Svensk, et Svensk, som vi dannede ved at sætte a i Enden paa ethvert mindre hyppigt forekomemnde Ord i vort Modersmaal.

For o s lød dette Kragemaal som Polsk; og jo mindre vi blev forstaaet, des stoltere var vi.

Vi var fuldblods Romantikere; Tiden var det endnu — Byen var det — vor egen Fa'r var det — tiltrods for hans praktiske Livsgerning og noget nøgternt i hans Natur, der endog kunde ytre sig helt snusfornuftig.

Som Arbejdsmenneske var han i Reglen træt om Aftnerne. Ikke desto mindre fortalte han gerne — og godt — Historier for os Børn. Jeg erindrer, hvordan jeg lyttede til Fortællingen om "Den hornede Sigfrid" eller "Henrik med Jærnsiden" — uden at jeg forresten ved, hvorledes det forholdt sig med denne Sigfrids Horn, eller om det ikke gik denne Henrik galt trods hans Jærnside.

Kom jeg nu — ladet med al denne Æventyrlighed — ud i Byen og dens nærmeste Omegn, saa mødtes jeg af en gemytlig, halvt sentimental, halvt forsoren Æventyrlighed fra alle Sider.

Det var Hovedstaden, som endnu var en lille By i Udstrækning — indenfor sine Volde; stor ved de friske Minder fra den lyk-

kelige Krig — levelysten — tildels naiv — en Theaterby med berømte Skuespillere — ingen hæsblæsende Reklame — ingen paatrængende Reportage . . . stor i m i n e Øjne, fordi Naturen begyndte saa at sige lige uden for Portene med selve de beplantede Volde, med "Kirsebærgangene," med Glacierne, med "Kærlighedsstien" langs de idylliske Søer — Haver, Enge, Marker . . . og "Tivoli" som det Fe-Land, hvortil der valfartedes i andagtsfuld Glæde ud af den gamle Vesterport — ikke som det kunstige Etablissement, der er slugt af Murstensvælden og dukker frem med en Stjerne i Rejsebøgerne.

Det var Æventyrlighed altsammen — disse gamle "Porte" — de r i g t i g e murede Porte, hvor det drønede saa hult om Aftnerne — og hvor der om Dagen duftede saa landligt af Hestegødning, naar Solen faldt paa Skraa ind gennem Hvælvingen. Man beredte sig derved formelig paa at være ude i Natnreu — at være "paa Landet" — saa snart man havde Volden bag sig. Og man v a r jo paa Landet. Forstæderne var ikke en Fortsættelse af Stenbroen og Murstenskaserne . . . her var en formelig G r æ n s e at overskride — Bommen, Vagten, Accisebodeu! Her var rigtige Alleer med store, skyggefulde Træer — sammenhængende Haver — hist og her et fornemt gammelt Empire-Hus — forøvrigt lave, enetages Bygninger, hvorover Vinden kunde stryge og Solen kunde falde . . . og saa Vænger, Indelukker, Marker, — L a n d e t, med Fuglesang om Sommeren, med det v i d e hvide Landskab om Vintren.

Altsammeu Næring for Fantasien.

Og hver Forstad havde saa at sige s i n Befolkning — ligesom Byen havde sin. Det løb ikke sammen i dette Spovogns-Einerlei, som maaske nu gør vor Ungdom saa "ked af det Hele." Og der var ikke saa strengt med Politi . . . man tog "Kæppedrengene" nærmest gemytligt; og vel var gamle Bræstrup en frygtet Personlighed — og "Hertz" blev det endnu mere — men selve denne Hertz var et stort Stykke af en Skuespiller, der saa' igennem Fingre med menneskélige Skrøbeligheder, vel vidende, hvor meget "Menneske," han selv var. Og først og fremmest var der ikke denne bedske og spændte Bitterhed oppe i Sindene — fordi der ikke skulde hykles saa meget, ikke dækkes over saa meget — hverken oppe eller nede — ikke tjenes saa mange Penge, ikke bringes saa megen Sladder til Torvs. — — —

Foreløbig skulde v i Drenge hverken tjene Penge eller hykle eller værge os mod de smaa Samfunds Svøbe: Sladderen.

Den eneste Svøbe, vi for Alvor frygtede, var den gamle Voldsergent "Skraamule." H a n var efter os, naar vi som de "blaa Riddere" og de "hvide Riddere" førte vore Kampe under Voldenes gamle Træer, langs Stadsgravenes kratbevoksede Bredder, — forpustede, røde, bedækkede med Skrammer og Sved.

Men naar Faren var overstaaet — og vi endnu havde et Par Skilling af "Karaktérpengene" tilovers — h v o r smagte da ikke Kirsebærrene hos Kagekonen udenfor Kongens Have — de Kirsebær, der var bundne paa lange tynde Pinde, og som raktes os højtideligt af den gamle Kones runkne Haand!

Vi gav vore Skillinger i denne Haand — vi slugte Bærrene (med Stilk og Stene, tror jeg) — og vi saa' ind i den gamle Kones underlige, vandgraa, uudforskelige Øjne . . .

Vi vidste det ikke selv, men det var ind i Æ v e n t y r-K o n e n s Øjne vi saa'.

II.

Min første Skole var Mariboes gamle. Derfra dimitteredes til Søkadetakademiet. Jeg mindes den som en stilfuld Anstalt med "engelsk" Snit — paa samme Tid en fornem Skole og en demokratisk. Vi lærte med Anstand at give og tage imod Prygl. Tonen var usnobbet — ingen Personsanseelse; den nuværende Grækerkonge og den nuværende danske Kronprins*) fik og gav Prygl ligesom vi andre. Jeg tror, Grækerkongen gav de fleste — men han bar ogsaa Ankerknapper i sin Præliminarist-Kasket; han hørte til "Søen."

Hvad vi iøvrigt lærte — det har jeg glemt. Næppe har det været store Sager. Men jeg mindes ikke nogen egenlig slet eller daarlig Kammerat — vi var r i g t i g e Drenge i den Skole; og det er vel det bedste, man kan sige om Drenge og om Skole.

Saa faldt Tærningerne derhjemme; jeg skulde ikke være Søofficer, jeg skulde studere.

Med lidt tungt Hjerte pillede jeg af min Kasket de Ankerknapper, som jeg i Smug havde faaet sat derpaa.

Jeg sagde Farvel til mine bedste Kammerater: Erik Skram, Frederik Wrisberg, Holger Roed — jeg skulde gense dem under andre, mindre sorgløse Forhold. Og jeg vandrede ind i det v. Westenske Institut, til "Bestyreren," den store Skolemand Professor Bohr.

Han var den store Skolemand — og det var den store Skole; og Skolen var f o r stor — og Bestyreren var frygtindgydende at skue, med dén røde, kødfulde Druenæse, Brillerne, der skødes op over den mægtige Pande, naar han vilde s e paa en Dreng. Og nan saa os Drenge "durk" — indtil vi selv saa' ham durk: og da var der af den geniale Skolemand og hans berømt "Historietimer" kun den triste Historie tilbage — at Vin og Mad og glade Nætter kan faa Bugt med selv den mest frygtindgydende Kæmpe.

Naa, en glad Kæmpe var han — og en uendelig Mængde Femdalersedler forsvandt maanedlig i hans uhyre Lommer; og han tampede os af Livsens Lyst ovre paa sit "Kontor" — dengang laa Pædagogikens Tyngdepunkt i Rottingen — og hans Stentorrøst lød som en trojansk Krigers over Legepladsen. —

(Sluttet.)

---

*) Nu Frederik VIII.—Red.

DET DANSKE KONSULAT
I SAN FRANCISCO,
Room 815, Mills Bldg., Montgomery Street,
SØGER OPLYSNING OM:

1. Jens Peter Kristian Jensen, født den 14. April 1872 i Landsgrav-Mark ved Slagelse; rejste til Amerika for ca. 20 Aar siden; har arbejdet i Kulminer og Bjærgværker; sidste Adresse San Francisco, 26-28 Turk Street, eller Redwood City, Cal.; ugift; ca. 65 Tommer høj; ret kraftig bygget, graasprængt Haar.
2. Erik Christian Eriksen, født den 21. Februar 1871 i Vognserup, Kundby Sogn; middelhøj, godt bygget; fyldig; blaa Øjne; blondt Haar; forlod Danmark i 1890; oprindelig Mejerist; her i Landet Mælkesælger; Landmand, Jærnbanearbejder; har i Aarene omkring 1898-1902 opholdt sig paa Filippinerne; Adresse i 1902 Winchester Hotel, San Francisco.
3. Frederik Andresen, født den 10. September 1882 i Lillerød, Sjælland. Opholdt sig i Amerika siden 1901. Arbejdet i Reno, Sacramento og San Francisco.
4. Carl Sofus Frandsen, født i København den 1. F.brnar 1881, rejste fra Danmark i 1901. Ansat i den amerikanske Marine. I 1902 gjort Tjeneste paa et i San Francisco stationeret Orlogsskib.
5. Johan Frederik Rolund, kaldet John Brown; Tømrermester.
6. Harry Oscar Nelson, tidligere i Dennhoff, N. D.; skal i 1908 have ligget syg paa et Hospital i San Francisco.
7. Hans Christian Luis Jensen, født i Kalundborg; har tidligere opholdt sig paa Hawaii og i San Francisco; senest i Los Angeles.
8. Anton Schou, født i Randers, Danmark; ca. 40 Aar; været i Amerika ca. 26 Aar; opholdt sig i Klondyke i 1897; antages at eje Miner dersteds.
9. Valdemar Frederik Hansen, kaldet Walter Hansen, født i København den 2. Oktober 1881. Landvæsenselev. Beskæftiget med Landarbejde her i Amerika, hvor han har opholdt sig siden 1904.
10. Johannes Hansen, Søn af Fotograf H. Hansen i Odense, Danmark; har opholdt sig i Amerika i 16-17 Aar, senest i San Francisco.
11. Jens Hansen Jensen, ca. 33 Aar gammel; født i Spangsbjerg ved Esbjerg. Snedker. Arbejdet forskellige Steder i Kalifornien. Senest (i 1906) i San Francisco.

Efter Konsulatets bedste Overbevisning søges Oplysningerne om de ovennævnte kun af Interesse for Vedkommende.

Bernh. Böggild

Mælkeribruget i Danmark. 3. Udgave. Med Illust.....$5.00

Mælkeribruget i fremmede Lande. Med Illust..... 1.00

Kortfattet Mælkerilære. — Med Illustrationer 0.65

Gyldendal Publ. House

Gen. Agt.: Knud Lasen

2620 W. NORTH AVENUE

CHICAGO, ILL.

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE

Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

RYAN BROS. and RYAN

Family Grocers

Delicacies, Bakery, Butter, Eggs

1991 Fifteenth Street
Cor. Church San Francisco

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. **Oakland.**

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., **San Francisco.** Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, **San Francisco.** Bopæl Telefon: West 4639.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, **San Francisco.**

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., **San Francisco.**

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, **San Francisco.** Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., **Oakland.** Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, **Oakland.** 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 53a Walter St., San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., **San Francisco.** N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, **San Francisco.** Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— **FRESNO.**

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. **San Francisco,** og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, **San Francisco**

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San **Francisco.** Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., **San Francisco.** Telefon Park 5977.

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S. møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.

MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

Uglen

VESTENS FØRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 9 | 20. AUGUST | 2. AAR

HIRAM JOHNSON NOMINERET FOR GUVERNØR AF KALIFORNIEN.

30,000 STEMMERS MAJORITET.

For første Gang i Kaliforniens Historie har Vælgerne haft direkte Lejlighed til at udnævne Kandidater for de politiske Embeder, og det har vist sig uden Skygge af Tvivl, at Folket som Helhed ønsker at regere Landet og ikke længere vil være i Southern Pacific R. R.'s Ledebaand.

De store Korporationer opkøbte hele den Del af Pressen, der var pengegrisk og samvittighedsløs nok til at sælge sine Spalter, medens "Lincoln-Roosevelt Republican League" kun kunde stole paa gratis Hjælp fra de Blade, der sætter deres Lands Ære højere end deres Pengepung.

Hiram Johnsons enorme Majoritet er det mest talende Tegn paa, at Kaliforniens Borgere er vaagne og har besluttet at rense deres Hus for al den politiske Uhumskhed og "boss rule," der har været en Skamplet paa vor Stats Navn.

San Francisco er endnu en "eye sore," men selv de'r viste Afstemningen Fremskridt for de gode og hæderlige Principper og vi haaber, at det næste Valg vil finde vor storslaaede Hovedstad paa den rette Side.

Uglens Hjem (Fresno County) bragte alene 3000 Stemmers Majoritet til Johnson og hans Følgesvende paa Valglisten.

Som det gaar i de store Spørgsmaal, saaledes ogsaa i de smaa. Den Tid vil komme, da vore Landsmænd vil foragte et Blad, der lever af Patent-Medicin-Avertissementer og "boodle"-Penge fra Korporationer, og vil kræve, at vor Presse arbejder for Ret og Fremgang.

"Uglen" er kun en Begyndelse. Vi haaber, at andre vil følge os og hjælpe med at føre Kampen igennem.

DANSKE ARBEJDERE FØR OG NU.

Af F. HUROP.

XI.

Sygeplejen.

Et af de vigtigste Resultater, den danske Arbejderbevægelse har givet, er Organisationen af Sygeplejen, eller maaske rettere Sygeforsikringen, der efterhaanden har udviklet sig til en Statsorganisation, der, om ikke fuldkommen, saa dog er en Institution, der staar Maal med det bedste af den Art i andre Lande.

Vil man drage en Parallel mellem 1860 og 1910 er Fremskridtet saa iøjnefaldende, at alle Kommentarer burde være overflødige.

Jeg, og mange med mig, erindrer fra Barndommens Dage, at Lægerne mere betragtedes som de, der skulde give den Døende den sidste Olie, end som de, der skulde holde Livskraften vedlige.

Jeg erindrer ofte Lægens læderbetrukne Hængestol, der var indrettet til at kunne hages paa enhver Bondes Arbejdsvogn. Naar Lægen og Bonden kom rullende op ad Landsbyens Gade, saa hed det:

"Søren Jensen er meget syg, saa syg, at de tror ikke, han kan leve." "Doktoren har da været der," føjedes til som en Bekræftelse paa, at nu var Faren for hans Liv paa det højeste. Naar Doktoren saa tillige havde givet Patienten "Moskus," saa ansaas det som et ufejlbarligt Bevis paa, at det var paa Tide at binde en Krans for Begravelsen.

Lægekunsten var naturligvis ikke saa udviklet i hin Tid som i Dag. Men det var naturligvis ikke Lægens Behandling, der blev Aarsagen til Patientens Død, det var den gængse Tro, at det var en Luksus at hente Lægen, før Livet hang i en Traad. Lægen kæmpede i Virkeligheden ikke mod **Sygdommen.** Han blev først tilkaldt, naar han skulde kæmpe mod **Døden.** Det var først og fremmest de daarlige økonomiske Forhold, som var Skyld i disse fortvivlede Forhold. Den almene Befolkning havde "fra Haanden og i Munden" og knap nok det. Lægens Honorar og Udgiften til Medicin var en Bekostning, som bragte alle Ubemidlede til at betænke sig to Gange, før de anmodede Naboen om at køre efter Doktoren. En saadan Luxus som "speelal nurse" var det kun meget rige Folk, som tillod sig. De fattige Folk i de smaa, usunde Hjem, med de morderiske Alkove-Senge levede og døde, som de bedst kunde og meget ofte uden Lægens Hjælp. Endskønt man ikke brugte "Patentmedicíner" eller andre af Nutidens lægeerstattende Humbug, saa havde man dog en hel Masse af "Hjemmeraad", som man efter bedste Skøn heldte i eller uden paa Patienten. En stærk Forkølelse eller begyndende Lungebetændelse blev angrebet med en Skefuld Peber i et Glas Brændevin. Urin brugtes mod Udslet. Tygget Rugbrød mod Boldenskab. Endvidere havde man "Abedeldok," „Haarlemmerdraaber," „Kamferdraaber" "Hofmansdraaber," „Fodbad af Bærme" osv. osv. Hvis ovennævnte Midler ikke slog til, saa havde man "kloge Koner" og "kloge Mænd," der desværre nød større Tiltro end Læger i Almindelighed. Jeg skal i denne Forbindelse fortælle et Par Historier fra min Barndom om et Par Kure af den Art,

Christen Mathiesens Søn, Jens Peter i Romalt, havde faaet en Slags Udslet i Panden (vistnok Exeem.) Men heldigvis kunde Bedstefaderen Erik Mathisen "læse over det." Jens Peter mødte saa efter **Solnedgang** hos Bedstefaderen til "Læsning," men baade dette og at han ikke ytrede et Ord, saa længe han var under Bedstefaderens Tag hørte med til "Kuren."

Naar Jens Peter stak sit lille tiaarige Ansigt indenfor Døren, begyndte Spørgsmaalene at regne ned over ham fra Tilskuerne. "God Aften, Jens Peter." "Hvordan gaar det med Ansigtet?" "Kan du ikke svare, din Hvalp?" "Vil du have en Firskilling?" og saaledes i det uendelige. Men Jens Peter holdt sig tapper; hverken Skældsord eller Tilbud om glimrende Gaver satte hans Mund i Virksomhed.

Saa begyndte Bedstefaderen med sine lange tynde Fingre at stryge Jens Peter tæt ned over det angrebne Sted, medens han mumlede sine "Formularer," om det var Vorherre eller Hans Majestæt fra Underverdenen, han paakaldte, fik vi andre ingen Ide om; thi ogsaa denne Hemmelighed hørte med til Behandlingen. Naar de magnetiske Strygninger omsider var forbi og Ritualet udtømt, strøg Jens Peter ud af Døren lige saa tavs, som da han kom. Hvordan det gik med Udslettet, vil Læserne spørge. Ja, det ved jeg ikke. Det er nemlig meget mulig, at det foruden Læsning og Strygning ogsaa skulde smøres med noget Salve. Det var bare "Læsningen," som tog min Interesse fangen, ikke selve Hudsygdommen. Jeg var jo blot ti Aar gammel.

Det andet Tilfælde var en Fiskehandlers Hustru; hun led af en Sygdom, som hverken hun eller andre af Familien kendte. Men den "kloge Mand" fra Gud ved hvor langt borte, maatte absolut kende den, og det gjorde han da ogsaa. Han kom, og Madammen laa afvekslende i Sengen eller sad i den store murede Bageovn og svedte sandsynligvis bravt begge Steder. Ogsaa her var Tavsheden en Del af Kuren. Naar hun laa i Sengen, maatte hun tale, medens den "kloge Mand," der ustandselig gik op og ned ad Gulvet, var tavs som Graven. Jeg var omtrent tolv Aar gammel og blev sendt ind for at spørge om noget. Men trods alle Anstrengelser kunde jeg ikke faa et Ord ud af den vandrende "Videnskab." Saa vaagner Madammen af sin Halvslummer, kalder mig hen til Sengen og betror mig, at "Mirakeldoktoren" ikke maa tale, saa længe hun laa i Sengen. Naar hun derimod sad i Bageovnen, saa sludrede han, medens hun, hvad der mulig var en haard Prøvelse, maatte dæmme op for sit ellers geskæftige Snakketøj.

Om Madammen blev rask, husker jeg ikke; eet er jeg dog klar over, at den kloge Mand var dyrere end en Læge, for ej at tale om den kolossale Uvidenhed, hvorved Humbugsmagere af hans Art tjente Føden og lidt til.

Ud af dette Uvidenheds Mørke og de trøstesløse Forhold, hvorunder Fattigfolk levede, særlig under Sygdom, havde de organiserede Arbejdere en haard Kamp at arbejde sig frem.

I Byerne havde man dels nogle Selskaber, som tegnede Sygeforsikring, og dels Lavssygekasser. I de første havde Arbejderne ingen indflydelse, og i de sidste var det sparsomt, fordi det altid var Socialdemokraterne, som rejste Kravet om Fremskridt, og følgelig blev ethvert Spørgsmaal betragtet gennem politiske Briller, og de gamle konservative Sygekasseledere var mistænkelige overfor alt, som ikke løb parallelt med det fra Fædrene nedarvede (det samme gælder for Resten den Dag i Dag i saa godt som alle Forhold).

Et af de første store Slag, der stod i en

gammel Lavssygekasse, blev leveret i en prægtig Tale af fhv. Folketingsmand **Hørdum** (Københavns 9de Kreds).

Dette gav Stødet til, at Tanken om at gøre Sygeplejen til en Statssag, kom op i alle Sygekasser, hvor Oppositionen var stærk nok til at gøre sig gældende.

Af andre af Offentlighedens Mænd, som kastede sig ind i Debatten og Arbejdet for en bedre Ordning, var nuværende Borgmester **P. Knudsen**, København (oprindelig Handskemagersvend) og Læge **Th. Sørensen,, Hobro** (senere Sygekasseinspektør, nu Inspektør for Arbejdsløshedskasserne).

Denne Bevægelse resulterede i et Samarbejde mellem de københavnske Sygekasser under en Fællesrepræsentation (Delegeretmøder) og et af dette valgt Forretningsudvalg.

Dette udviklede sig til almindelig Moderation i Betalingen for Hospitalsophold, Medicin og Lægebehandling, idet de fleste Sygekasser engagerede faste Læger mod en nærmere fastsat Betaling i Forhold til deres Klientantal af Sygekassens Medlemmer.

Da Loven om Statstilskud var gennemført, blev Læge Th. Sørensen ansat som Inspektør. og i 1893 blev det første Statstilskud udbetalt til de Sygekasser. som var anerkendte af Staten. Imidlertid var der ogsaa sket en betydelig Fremgang af Sygekasserne i Provinsbyerne og paa Landet.

Jeg havde en Samling af Beretninger om statsanerkendte Sygekasser i Danmark, men de gik tabt, da min Ejendom brændte sidste Sommer. Jeg maa derfor her nøjes med at give et Billede af Sygekassernes Virksomhed for et enkelt Aar. nemlig

1904.

Ved Udgangen af dette Aar var der i Danmark 1320 statsanerkendte Sygekasser om fattende København, 64 Provinsbyer og 1454 Landsogne med tilsammen **435,115 nydende Medlemmer.** hvis hjemmeværende Børn under 15 Aar ligeledes har Krav paa Kassens Ydelser. 15-Aars Alderen giver Krav paa Optagelse som selvstændige Medlemmer.

Sygekassernes samlede **Indtægt** i 1904 fordeler sig saaledes:

Medlemsbidrag	2,965,211	Kr.
Indskud og Bøger	63,050	Kr.
Statstilskud for 1903	1,307,048	Kr.
Kommunetilskud	88,407	Kr.
Renter af Formue	127,841	Kr.
Andre Indtægter	86,479	Kr.
Tilsammen	4,638,036	Kr.
Sygekassernes Formue var 31. Dec. 1904	3,348,062	Kr.
Statstilskud for 1904	1,425,612	Kr.

Sygekassernes **Udgift** fordeler sig saaledes:

Pengeunderstøttelse (iberegnet Barselhjælp)	1,596,412	Kr.
Sygehusbehandling	383,118	Kr.
Lægehonorarer	1,567,591	Kr.
Medicin	526,695	Kr.
Administration	320,740	Kr.
Tilsammen	4,394,556	Kr.

Altsaa et Overskud i Aarets Løb paa 243,480 Kroner.

Administrationen har kostet ca. 74 Øre pr. Medlem i Aarets Løb. Sygeligheden har været ca. 5 1/5 Dag pr. mandligt Medlem og 4 2/5 Dag pr. kvindeligt Medlem.

Beretningen for 1909 udviser en betydelig Fremgang. Jeg har den ikke ved Haanden, men den viser, saa vidt jeg erindrer, et Medlemsantal af ca. 656,000 Medlemmer.

Organisationen af Sygeplejen har selvfølgelig bevirket, at man nu søger Lægens Bistand ved en Sygdoms Begyndelse, man vilde nemlig kun opnaa økonomisk Tab og forhale Sygdommen ved Ikke at kalde Lægen straks.

I Forbigaaende bemærket anser jeg for praktisk, om Sygekasserne (ogsaa i D. B. S.) med passende Mellemrum lod deres Medlemmer undersøge af en kvalificeret Læge; derved vilde sikkert store økonomiske Tab saavel for Medlemmerne som for Foreningerne kunne undgaas ved, at en frembrydende Sygdom standses i sin Udvikling.

Dette Spørgsmaal er dog mere medicinsk end administrativt, saa jeg haaber, min Ven, Dr. **Kjærbye,** vil behandle det i Uglen.

Men ved Siden af de statsanerkendte Sygekaser i Danmark findes der ogsaa et meget stort Antal Hjælpekaser (derunder de saakaldte Hundredemandsforeninger), hvis Opgave blot er at yde Pengehjælp til deres syge Medlemmer. Da deres Administration saa godt som ingen Udgifter medfører, er det en Selvfølge, at de ogsaa har en overordentlig stor Værdi for Sygeplejen.

Af et af den almindelige danske Lægeforening udgivet Skrift fremgaar det, at Sygekasserne i 1908 har udbetalt i Lægehonorarer

1,924,077 Kroner.

Dette imponerende Tal er dog ikke ensbetydende med, at det er en særlig lukrativ Forretning at være Sygekasse-Læge. Der oplyses nemlig, at nogle Læger, som har ført nøjagtigt Regnskab over deres Praksis, har faaet for **et første** Besøg i en Sygdom 1 Kr. 8 Øre, og for hvert efterfølgende Besøg 54 Øre. Den store Centralisering af Virksomheden har bevirket, at de kan aflægge en Mængde Sygebesøg paa deres daglige Runde, men noget saa særdeles indbringende Erhverv bliver det dog ikke.

Men deres Virksomhed danner et smukt Led som en af de Institutioner, Danmark kan være stolt af, nemlig de statsanerkendte Sygekasser.

(Fortsættes.)

Det er ganske morsomt at iagttage Korells og Michaelsens lille Slag Seksogtres med hinanden. Hvis Korell kan faa et Par Hundrede Delegerede til at besøge San Francisco før Konventionen, maa det siges at være et godt Stik. Men det ser jo rigtignok ud til, at den snu Michaelsen har kigget ham i Kortene og er rykket ud med Trumf.

NATURKRÆFTERNES ANVENDELSE.

Af F. HUROP.

Der staar fremdeles en vældig Strid i de politiske Kredse om "Conservation," eller rettere om, hvor vidt de uhyre Værdier, som de Forenede Stater ejer i Form af Vandkraft, Skov, Kullejer, arid Land, osv. osv., skal gaa over til Privatejendom (Spekulation) eller vedblivende forblive i De Forenede Staters Værge.

Jeg skal ikke her komme ind paa Betragtninger over, om det er **Pinchot** eller **Ballinger**, der har Ret i deres Opfattelse for eller imod Conservation.

Men jeg er paa det rene med, at hvis Retten til den uhyre Vandkraft, der ligger ubenyttet hen i vore Bjærgegne, overdrages til private Kompagnier, for sencre Udnyttelse og Spekulation, saa begaas der en Fejl, som det vil koste uhyre Ofre at gøre god igen, og hvad mere er, for lange Tider vil bidrage sit til at forøge den nu saa meget beklagede **Dyrtid**.

Jeg bor selv i en Bjærgegn med stor Rigdom af Vandkraft, og dog er dette kun en Brøkdel af, hvad der findes i Staten Washington, nor ej at tale om, hvad der findes ubenyttet i De Forenede Stater som Helhed.

Dyrtid har **ikke** sin Rod i Jordens manglende Evne til at producere nok. Den er simpelt hen en Følge af den vanvittige Maade, hvorpaa vor Vareomsætning finder Sted. Men det Spørgsmaal skal jeg lade ligge til en senere Lejlighed og kun beskæftige Uglens Læsere med Vandkraften.

Vi har her i Cascade Mountains Vandkraft nok til at udvikle Elektricitet som Drivkraft for hver eneste Maskine, der findes i Staten Washington; den vilde være i Stand til at oplyse hvert eneste Hus og Hjem, Veje og Gader, koge Maden, stryge Vasketøjet, kort sagt, den af Vandkraften udviklede Elektricitet taget i Menneskehedens Tjeneste vilde give os langt større Komfort, mindre Arbejde og langt mindre Udgifter. Vandkraften og den deraf udviklede Elektricitet behøver selvfølgelig ikke at gøres afhængig af enkelte Storkapitalister eller Aktieselskaber. Den kan ndnyttes gennem Ko-operation og det endog i forholdsvis smaa Anlæg og dog betale sig udmærket. Der udfordres blot en vaagen Befolkning, som har Sans nok for Sammenslutning til at bringe Foretagender af den Art i Virksomhed, for saa vidt da at Vandkraften paa Pladsen ikke allerede er anneteret som Privateje og en rimelig Overenskomst om Vandets Brug gjort umulig.

I Danmark har man i de senere Aar oprettet et betydeligt Antal **Landsby-Elektricitetsværker**, der nævnes ca. 50 for Aaret 1908.

Man er for Tiden ved at oparbejde Tilslutning til et **Højspændings-Elektricitetsværk** for Hads-Ning og en Del af Voer Herreder i Jylland. I den Anledning har **P. F Israelsen** (Odder Elektricitetesværk) skrevet en interessant Artikel, hvorfra nedennævnte Oplysninger er hentede og gengivne i den kortest mulige Form.

De elektriske Lamper forbruger ikke Luftens Ilt og er derfor langt sundere at bruge end Petroleum og Gas.

Forbruget af Lys vil koste fra $5.33 til $17.50 **aarlig** i Forhold til Ejendommens Stør-Størrelse. Det sidstnævnte Beløb $17.60 er for en Gaard med 30 elektriske Lamper. Beregningen er baseret paa et treaarigt Regnskab for et Elektricitetsværk.

Elektricitet for Drivkraft er kun halvt saa dyrt som Belysning beregnet pr. Kilowat, og Omkostningerne ser da saaledes ud. Gennemsnitlig pr. **Maaned** vil det koste

En **Slagter** for Kraft til en Kødhakkemaskine, $0.72.
En **Kaffehandler** for 3 Kaffemøller, $0.60.
En **Bager** Æltemaskine, $0.70.
Større **Bageri** med Ælte og Opslaaningsmaskine, $3.24.
Et **Smede- og Maskinværksted**, $0.71.
Et **større Smede- og Maskinværksted**, $7.30.
En **Gaard** paa ca. 70 Tdr. Land (93 Acres) for Kraft til Tærskning og Hakkelseskæring for **et Aar**, $17.66.

Artiklen omtaler ligeledes Elektricitetens Anvendelse til Kogning, Strygning, Kakkelovne, Loddebolte, Badeovne osv.

Naturligvis er ovennævnte Priser i Forhold til Forbruget. Men eet vil let ses, at det er baade billigere, bedre og mindre brandfarligt end f. Eks. Gasoline og Petroleum.

Dog maa det ikke her overses, at man for Fremstilling af Elektricitet i Danmark maa bruge Kul. Altsaa vil Forholdet, hvor man som her kan bruge Vandkraft, blive endnu gunstigere.

De af Uglens Læsere, som har Lejlighed dertil, kan nu sammenligne ovenanførte Priser med de, som private Kompagnier indkasserer, og de vil sikkert med mig indrømme, at her er Plads for en ko-operativ Bevægelse, som vilde gøre Nytte baade i By og paa Land.

Dog her som i andre af Livets Forhold, gælder det gamle Ord: "Den, der kommer først til Mølle, faar først malet." Hvem kommer først — Folket eller "the trusts"?

Det glæder os at se en Bestræbelse fra Den danske Pioneer's Side efter at bevare det danske Sprog uforfalsket. D. d. P. skulde ikke være saa ængstelig efter at læse Korrektur paa andre Blades Artikler, men mere ængstelig for, at andre Blade skulde begynde at læse Korrektur paa D. d. P.'s.

Som det første Resultat af Sofus Nebles Danmarksrejse kan vi berette, at det er endelig fastslaaet, at Falstringerne ikke bor paa Lolland, og at Ivar Kirkegaard er ligesaa overfladisk i geografiske Kundskaber som i andre Retninger.

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

Issued the 20th of each month. $1 per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 20. AUGUST 1910.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

D. B. S.'S EKSEKUTIVE KOMITE.

San Francisco-Logens elskværdige Indbydelse til de Delegerede synes at have skabt et nyt Problem, som den Eksekutive Komite ikke har kunnet løse. Spørgsmaalet om Dagpenge for de to Dage i San Francisco har staaet som en Hindring for Festen; men en almindelig Bekendtgørelse til den Effekt, at Dagpenge kun vilde blive betalt for de Dage, der tilbringes paa Jærnbanen og ved Konventionen vilde jo have klaret Begreberne.

Nu er "Bien" vred paa den Eksekutive Komite, hvilket denne jo maaske nok kan taale, San Francisco og Oakland-Logerne er fornærmede, hvilket er værre; men det værste er, at alt det Vrøvl fra Komiteens Side om specielle Tog osv. vil hindre de Delegerede fra at faa det største Udbytte af deres Konventionstur.

Een Mand især gør det os usigelig ondt for, og det er San Francisco-Logens Delegeret Hr. Herman Korell; thi han havde sikkert gjort Regning paa at have alle de Delegerede under sin personlige Indflydelse i to Dage — og man kunde jo aldrig vide, om et Flertal af dem vilde have forelsket sig i ham og beundret hans Sirenerøst, saa at det vilde have været nødvendigt for ham at flytte til Omaha for de næste fire Aar.

Men det er virkelig ikke pænt af Michaelsen at berede saadan en rar Mand som Korell en Skuffelse.

ER DET RET?
ER DET HØFLIGT?
ER DET FORRETNINGSMÆSSIGT?
ER DET BRODERLIGT?.....

Konventions-Komitéen for Loge Nr. 49, San Francisco, har udsendt følgende Rundskrivelse til de Delegerede, i hvilken den ret uheldige Overbestyrelse faar baade læst og paaskrevet:

San Francisco, Cal., 15. August 1910.

Br. Delegat!

Da der nu er gaaet over fem Uger, siden vi sendte dig Indbydelse til at besøge os og være vor Gæst ved nogle Festligheder forud for Konventionen i Fresno, og du endnu enten slet ikke har sendt os Svar, som vi bad dig om, eller ikke har kunnet give os bestemt Svar, vil vi henvende os til dig endnu en Gang.

Vi skal ikke skjule vor Skuffelse over, at der er saa mange Delegater, som slet ikke har svaret; vi kan vel forstaa, at der blandt de ca. 270 Delegater vilde være enkelte, som, selv om de gerne vilde, ikke **kunde** modtage vor Indbydelse, men det vilde have været en let Sag at lade os det vide.

Vi vil derfor igen rette følgende Spørgsmaal til dig:

1—Kan vi vente dig forud for Konventionen?

2—Kommer din Hustru med dig?

3—Kommer der andre i Følgeskab med dig?

4—Ønsker du at vi skal sørge for Hotel til dig?

Delegaterne bedes saa vidt muligt svare paa den dem tidligere tilsendte Blanket, men under alle Omstændigheder vilde vi gerne have DIT Svar, selv om det — som vi nødig venter — skulde lyde paa Nej.

Da de aller fleste Delegater nu med temmelig stor Nøjagtighed kan lægge deres Rejseplan, vilde det ikke være urimeligt, om vi bad Eder svare os inden den 5te September. Kort efter Modtagelsen af dit Svar, skal vi sende dig Adgangskort til alle vore Festligheder samt Program.

* * *

Vi kan samtidig meddele dig, at vi nu har modtaget bestemt Svar fra omtrent Halvdelen af Delegaterne (for at være nøjagtig til Dato 126) og af disse har de 124 svaret Ja — blot to har sagt Nej. Medens det aldrig var vor Mening at slaa os tilfreds med Halvdelen af Delegaterne, saa skal enhver, som kommer, være lige velkommen og ingen skal faa Grund til at fortryde, at han kom. Men helst saa vi Jer ALLE!

Blandt den Bunke Svarskrivelser, vi har modtaget, er der en Del, som vi foreløbig har klassificeret som "ubestemte." Ved at gennemgaa disse finder vi, at mange har udsat deres bestemte Svar, til de havde hørt, hvad den Eksekutive Komite og Magthaverne i Omaha vilde gøre med Hensyn til det specielle Tog.

Og dette, Br. Delegat, foranlediger os til at fremkomme med et borgerligt Ord.

Det synes, som om de høje Herrer, der udgør Komiteen, har handlet egenmæssigt og vilkaarligt, uden ringeste Hensyn til andre. Med Vilje har den krydset alle andres Planer og kun fulgt sine egne Ideer, som er alt andet end lyse.

Som du uden Tvivl ved, var vor Loges første Indbydelse udsendt den 18de April, og vore Planer med Hensyn til Overbestyrelsens og Delegaternes Modtagelse og Underholdning var kundgjort og kendt længe før Fresno var endelig valgt til Mødested. Indbydelsen var ogsaa sendt til hver af den Eksekutive Komitees Medlemmer, saa de kan ikke sige, de ikke vidste noget derom.

Blandt de enkelte af Overbestyrelsens Medlemmer, som værdigede os et Svar, var Oversekretæren. Han skrev, at han troede ikke, det kunde lade sig gøre, da der var Sandsynlighed for, at de fleste Delegater vilde afgaa fra Omaha med specielt Tog direkte til Fresno. Vi ved ikke, hvad der berettiger Oversekretæren til at udtale sig paa andres Vegne, men du vil notere, Br. Delegat, at hvad det specielle Tog angik, var det endnu kun **Sandsynlighed** Der var altsaa endnu Tid til at arrangere Turen Vest paa i Overensstemmelse med flere vestlige Logers Ønsker.

Men Nej! Det var ikke efter de høje Herrers Kogebog!

Vi har Breve, som godtgør, at baade Overpræsidenten og Overvicepræsidenten har talt om "officielle" Tog og Rejseruter, og at der slet ikke kunde være Tale om at komme til San Francisco forud for Konventionen.

Vi skrev straks til Oversekretæren og protesterede; men lige meget hjalp det. Dernæst kom Meddelelsen om Udfaldet af Afstemningen, og igen taler han om "vi" og "os" og specielle Tog **direkte** til Fresno. Paa vor Forespørgsel om, hvem der mentes med "vi" og "os", fik vi det Svar, at det mente den Eksekutive Komite.

Efter dette sendte vi et Brev til hvert af Komiteens Medlemmer, i hvilket vi høfligt, men bestemt protesteredc imod, at det specielle Tog gik vor Dør forbi, og vi udtalte vort Haab om, at Komiteen vilde finde en Vej til at ændre sine Planer saaledes, at det specielle Tog vilde komme via San Francisco.

Paa denne Henvendelse har vi ikke faaet Svar fra andre end fra Overtillidsmand Nielsen, som er bosiddende i Seattle og ikke rejser til Omaha, og fra Overpræsidenten, som hælder Skylden over paa de andre. Men Resten af Komiteens Medlemmer har ikke svaret os med et Ord.

Vi spørger nu: **Er det ret? Er det høfligt? Er det forretningsmæssigt? Er det BRODERLIGT?**

Skønt vi anmodede Komiteen om at dirigere det specielle Tog via San Francisco, saa indrømmer vi aldeles ikke Komiteens Ret til at arrangere noget "officielt" med Hensyn til Tog eller Rejseplan. Det er maaske nok deres Pligt at skaffe os de laveste Billettakster, men heller ikke mere. At prøve paa at antyde, at Delegaterne skal rejse denne eller den Vej, er altfor anmassend og diktatorisk til at smage de fleste.

Det kunde se ud, som om der havde været en speciel Jærnbane, der skulde favoriseres, thi Komiteen har for sit "officielle" Tog sikkert valgt den mest sindssvage af alle Ruter vest for Salt Lake. San Pedro, Los Angeles & Salt Lake Banen er saa godt som ny og gaar det meste af Vejen gennem ubeboede Egne og Ørkener og frembyder kun meget lidt af det naturskønne. Lige saa sindssvagt er det at planlægge det saaledes, at man ankommer til Fresno Kl. 8 Mandag Morgen trætte og udasede af Rejsen, for saa et Par Timer senere at tage fat paa det haarde Arbejde. At Fresno-Logen har planlagt en Modtagelsesfest for Søndag Aften har man helt Ignoreret.

I Oversekretærens Meddelelse til Delegaterne af 5. August slaas der stærkt til Lyd for det specielle Tog, og paa den mest nonchalente Maade skriver han: "vi" kan besøge San Francisco efter Konventionen!

Hvis du, Br. Delegat, var Medlem af en Komite, der aldeles uegennyttigt havde nedlagt et betydeligt Arbejde for at glæde andre vil du kunne fatte, hvorledes et saadant Slag i Ansigt føler.

Hvis nogen af Oversekretærens sidste Meddelelse til Delegaterne skulde have faaet denOpfattelse, at de nævnteJærnbanetakster kun gælder med det "officielle" Tog fra Omaha, saa finder vi det vor Pligt at paa pege det modsatte. Taksterne gælder i det nævnte Tidsrum (24—30. September) ikke blot for Delegaterne og Brodersamfundets Medlemmer, men for Alle, som maatte ønske at benytte sig deraf, og med ALLE Ruter, undtagen Northern Pacilc og Great Northern R. R., som er $15 mere. Der er saaledes intet til Hinder for, at du kan vælge din egen Rute, uden at det koster Brodersamfundet en Dollar ekstra. Som behagelig Rejserute fra Chicago kan anbefales: Rock Island Route til Denver; Denver & Rio Grande til Salt Lake og Ogden; og derfra med Central Pacific til San Francisco. Det er den smukkeste af alle Overland-Ture. Især den Del, som gaar med Central Pacific, er værd at se. Aftenen den ene Dag i de høje Sierra Nevadas evige Snemarker, og næste Morgen i Kaliforniens solrige Dale — det er en Oplevelse, man ikke bør gaa udenom. Fra San Francisco gaar Turen Syd paa med Southern Pacific.

Vi vil raade alle, som kan, til at løse Billet over denne Rute. Enhver, som køber "round trip tickets," bør købe Billet lige til Los Angeles; den koster ikke mere, og du vil have Ret til at stoppe over i San Francisco og senere i Fresno, og efter Opholdet der kan du saa tage Turen til det dejlige Los Angeles, som ikke bør ses blot i fire, fem Timer paa en Søndag Aften. Hjemturen over de sydlige eller nordlige Ruter efter Behag (men de nordllige koster som sagt $15 ekstra), men du maa nøjagtig angive, hvilke Baner du ønsker at rejse med, naar du køber Billetten.

For at være her den 29. bør Delegaterne fra Ststaterne afrejse fra New York senest

LAYTON MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

om Morgenen den 24., fra Chicago den 25. og fra Missouri River Points den 26.

Hvad skulde hindre Delegaaterne fra Østen, Nordvesten og Mellemstaterne i at faa deres egen lille "specielle" fra Chicago via San Francisco? Den kunde blive nok saa go', selv om den ikke var "officiel."

* * *

Nu, Br. Delegat, har vi søgt at give dig en klar Fremstilling af hele Sagen og overlader til dig at bestemme, hvad du vil gøre, — om du vil følge den "Eksekutive" paa dens søvnige, men ganske vist "officielle" — Trip gennem hede Zoner og triste Sandørkener, eller om du vil følge den fornuftigste og mest seværdige Rute til Vestens Perle — San Francisco — hvor en Broderskare venter paa at modtage dig med Hjertelighed og Varme.

Vi gentager at det kommer ikke til at koste Brodersamfundet en Cent. De Par Dage, som du mulig vil opholde dig her, beregnes der selvfølgelig ingen Dagpenge for.

Baade vi og Oakland Logen lover Eder, at Opholdet ved San Francisco Bugten skal blive det fornøjeligste af hele Turen. I Fresno vil der sikkert ogsaa blive gjort meget for de besøgende, men de'r venter ogsaa et stort og alvorligt Arbejde paa Delegaterne. Ingen kan fortænke nogen Delegat i, at han som Løn for dette Arbejde under sig et Par Dages Fornøjelse.

Og nu venter vi paa dit Svar.

Lad det blive JA!

Med borderlig Hilsen,
Konventions-Komiteen for Loge No. 49.
HERMAN J. KORELL, Sekretær.
Room 302 Lick Building, San Francisco, Cal.

AABENT BREV TIL DE DELEGEREDE OG MEDLEMMER AF DET DANSKE BRODERSAMFUND.

(Fra C. P. Kjærbye, Fresno.)

Nr. 6.

I dette mit sidste aabne Brev ønsker jeg kun at give en kort Oversigt over D. B. S.'s Fremtid, saaledes som mine Venner Indenfor Samfundet, og jeg haaber, at den vil forme sig. Den næste Konvention vil afgøre, om der er nok Delegerede, der ser Sagen i samme Lys som vi, eller om det gamle traditionelle "Holden-fast" ved det bestaaende System skal sejre.

D. B. S.'s Assurance maa enten bringes paa solid Fod paa een af de af Dr. Iversen foreslaaede Metoder eller i det mindste i en saadan Forfatning, at vi ved, hvor meget vi mangler i vort nuværende Reservefond, og den fremtidige Assurance ordnet paa en saadan Maade, at dette Deficit ikke bliver større i Aarenes Løb, saa at vi ved, hvor stor en Sum vi maa finde Udveje og Midler til at tilvejebringe i de kommende Aar.

D. B. S. inddelt i Distrikter, saa at hvert Distrikt med dets Bestyrelse kan arbejde selvstændigt paa Oparbejdelsen af nye Loger og Indlemmelse i Samfundet af lokale danske Foreninger og Sygekasser.

Nykommerbevægelsen: en nøjere Sammenknytning mellem D. B. S. paa den ene Side og de nyankomne Danskere og Danskerne i Hjemlandet paa den anden Side, med det Formaal gennem Oplysning og Hjælp at knytte Emigranterne saa tidlig som mulig til D. B. S. og faa dem til at forstaa baade i Danmark og herovre, at D. B. S. altid er rede til at give nøjagtige Oplysninger om de lokale Forhold i de Byer, hvor der er Loger.

Brystsygesanatoriet: et Hospital og Hjem for Efterbehandling for Medlemmer af D. B. S., der lider af Brystsyge.

Udgifterne til Hospitalet maa bæres af Logerne i Forhold til Medlemsantallet enten i Form af et Aktieselskab med Overbestyrelsen som Direktører eller maaske foreløbig ved Arrangement med eksisterende danske Sanatorier. Hjemmet burde bygges og etableres paa samme Maade, men skulde i Fremtiden være i Stand til at betale sine egne Udgifter under den rette økonomiske Ledelse.

Endvidere burde Konventionen vælge Mænd ind i Overbestyrelsen, der ikke alene er ærlige og hæderlige, men som er Personligheder, der kan repræsentere D. B. S. paa en saadan Maade, at Samfundet bliver kendt

BRING TIL ENHVER TID DINE
FEDEKVÆG OG SVIN
TIL
O. McHENRY CO.
Wholesale Butchers Cor. I and Tulare, Fresno
Vi betaler de højeste Markedspriser.

og respekteret som den største og ledende Magt mellem Dansk-Amerikanerne. Navnlig burde D. B. S. have en Overpræsident, der var sig sin Stilling bevidst,, ikke alene som en personlig Æresbevisning, men som et Ansvar, der tvang ham til at tage en ledende Del i alle værdige dansk-amerikanske Bevægelser. Overpræsidenten burde i Løbet af sin fire-aarige Embedstermin besøge alle større Byer og gennem Foredrag og personlig Paavirkning skabe ny Begejstring og sætte Fart i de bestaaende Loger.

Her har H. H. Vogt været Overpræsident i ti Aar, og Pacifickysten med to store Loger som i San Francisco og Seattle og mange mindre har aldrig set hans Aasyn. Hvis han havde været i Stand til at give de Delegerede Indtryk af, at han var noget fremragende, og at hans Besøg kunde have gavnet Logerne, vilde han sikkert for længe siden have faaet en Indbydelse hertil; men hans totale Mangel paa Initiativ og Evne til at være Leder er saa iøjnefaldende, at ingen herude nogen Sinde har drømt om at udbede sig hans Nærværelse i de sidste ti Aar.

D. B. S. er for stort et Samfund til at vælge en Mand til Overpræsident blot, fordi han er en elskværdig Personlighed og en hæderlig Mand; han maa være en Repræsentant for de herskende Bevægelser og Ideer; hvad han siger offentlig, maa betyde noget mere end en almindelig Skaaltale, og han maa aandelig set være paa Højde med det bedste i den dansk-amerikanske Verden, og forretningsmæssig set være kyndig paa alle Assurance- og Sygekassespørgsmaal og i Stand til at pege fremad og hjælpe til Rette i disse vigtige Spørgsmaals fremtidige Udvikling.

Man kan have den største Respekt for Hr. Vogt som Privatmand, men som Overpræsident for D. B. S. har han ikke været paa sin Plads.

Det store forretningsmæssige Spørgsmaal om Assuranceordning har han fuldstændig forsømt og først for nylig offentlig erkendt Nødvendigheden af.

Saa lidt har han været i Stand til at gøre

J. Q. Anderson C. S. Pierce G.W.Anderson
Notary Public
Pierce & Anderson
Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND
Fresno Office: 1152 J Street Tel. Main 55
Los Angeles Office: 214 Mercantile Place
FASHION STABLES
W. D. COBB, Ejer
1134 H STREET FRESNO, CAL.
Phone Main 208

IVERSEN & HARVEY, FRESNO CAL.
GODE OG SOLIDE VARER
Nye Efteraarsklædninger nylig ankommen til Priser fra $10 til $35.

THE FARMERS NATIONAL BANK
OF FRESNO
Kapital og Overskud, $465,000.00
UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

sig personlig gældende, at han ikke fik nogen Indbydelse til den store 4de Julifest i Aarhus, trods det at han er af Navn den ypperste Repræsentant for 19,000 Dansk-Amerikanere, som med Familier omtrent repræsenterer en Fjerdedel af alle Dansk-Amerikanere.

Han burde have været den første Mand, som blev indbudt ved den Lejlighed; men ikke een af D. A. S.'s Ledere tænkte paa ham, og ikke en eneste Bladartikel eller offentlig Udtalelse viser, at nogen følte det som en Tilsidesættelse; thi han har aldrig udfyldt sin Plads som Overpræsident paa rette Maade; men kun baaret Titlen som en tom Ære og udført de nødvendige Forretninger paa konventionel Maade uden Fremgang og Forbedring. Som Præsident for den eksekutive Komite har han sin Del af Skylden for de Rundskrivelser og Kendelser, der har været en lang Række af Fadæser, som man vanskelig kan finde Mage til i nogen anden stor Forening.

Her bærer selvfølgelig Majoriteten af Komiteen ligesaa stort Ansvar som Overpræsidenten, og det vil være vanskeligt for de Delegerede at skille Klinten fra Hveden ved næste Valg.

Da jeg ikke selv er Delegeret, kan jeg vel fritages for den Mistanke, at mit Angreb er dikteret af personlige Hensyn, og det er kun for D. B. S.'s Velfærds Skyld, at jeg udsætter mig for at skabe Uvenner imellem Mænd, for hvem jeg personlig har kun de venligste Følelser, og hvem jeg som Privatmænd respekterer i højeste Grad.

Assurancen, Distriktinddelingen og Valget af de rette Mænd til Overbestyrelsen er selvfølgelig de vigtigste Opgaver, som den forestaaende Konvention vil have at løse, og paa hvis rigtige Løsning D. B. S.'s Fremtid beror.

Men mange underordnede Spørgsmaal vil selvfølgelig komme frem og vil fordre et Svar fra de Delegeredes Side. Personlig interesserer jeg mig saare lidt for Spørgsmaal om ny Ritual og mindre Omordninger indenfor D. B. S. og vil tilraade de Delegerede at bruge den kostbare Tid paa de væsentlige Spørgsmaals grundige Drøftelse og Løsning,

Frugt- og Mejerifarme
STORE OG SMAA
Fresno County, Cal.
Et nyt Areal af 1900 Acres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.
Skriv om nærmere Underretning til
Sunset Realty Co.
FRESNO, CAL.
H. JACOBSEN, Sekretær.
Tel. Main 1121

LARSEN & KROG
Beslagsmed-Arbejde af all Sl gs udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER
Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1334
DR. RALPH R. ATEN
Dentist
Rooms 108—109
Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street
FRESNO, CAL.

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

saa at Grundlaget for D. B. S.'s Fremtid er sikkert og solidt efter Mødet i Fresno i Oktober 1910.
P6aa Gensyn!

... ...

C. P. H. KJÆRBYE.

LUMBYKONCERTEN I GOLDEN GATE PARK, SAN FRANCISCO.

Vejret var henrivende. Parken myldrede af Mennesker. Oppe ved Orkestret havde alle Danskerne samlet sig i Klynger eller spadserende — formodentlig med en Forestilling om at være paa Tivoli. Der var prominente og ikke-prominente. Oakland og Alameda Danskerne var ogsaa talrigt repræsenterede. "Helga" mødte mandsstærk med deres Damer. Efter Koncerten gik Konsul Bøggild op og takkede Kapelmesteren. Det danske Flag vajede under det amerikanske, og Danebrog prydede tillige Dirigentpulten. Svær Begejstring efter hvert Nummer — særlig Drømmebilleder. Champagne-Galoppen var en Farce, noget Dirigenten selv havde lavet; det eneste, der lignede, var Propper. der gik af. Kong Kristian stod ved højen Mast blev spillet to Gange uden for Programmet.

Vi haaber, at disse danske Koncerter vil blive gentaget mindst een Gang om Aaret, og er vis paa, at Helga vil sørge for, at det sker.

"Helga" har nemlig Æren af at føre dette "Ugle"-Ide ud i Livet og har igen vist sig som een af de faa danske Foreninger, der kan "oppe sig" ved enkelte Lejligheder og vil slaa et Slag for vor Nationalitets Hævdelse, selv om Ideen dertil er kommet fra en saa "misliebig" og revolutionær Kilde som Uglens Redaktionskontor.

SØMÆNDS SPAREPENGE.

Det danske Konsulat, 815 Mills Bldg., Montgomery Street mellem Bush og Pine, San Francisco, hjemsender Sømænds Sparepenge ganske gratis til Danmark til Indsættelse til Forrentning i Sømandens Navn i den danske Landmandsbank, København, eller til Udbetaling til private.

Der er intet Gebyr og ingen Porto at betale. Der faas den bedst mulige Kurs, og den danske Stat garanterer Forsendelsen.

Fresno

Efter alle Solemærker at dømme vil Programmet for Konventionsugen komme til at se saaledes ud:

Søndag: Modtagelse af de uartige Delegerede, der ikke vil køre med Overbestyrelsen. Dansk Koncert i Parken.

Mandag: Modtagelse af de artige, men søvnige Delegerede.

Reception i Barton Theater om Formid-

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager Laveste Priser
Tydelige Overslag Alt under Garanti
Fri Fragtforsendelse til alle Steder

dagen med en Række officielle Taler (uha!) og Musik.

Damernes Picnic til Zapp's Park.

Tirsdag: Aften: Gala-Forestilling i Barton Teatret med Sang, Musik, Folkedanse og Komedie.

Onsdag: Udflugt for Damerne i Automobiler.

Møde og Forfriskninger i Nr. 67 om Aftenen.

Torsdag: Banket om Aftenen.

Fredag: Udflugt pr. Automobil til Kearny Park om Eftermiddagen.

Lørdag: Udflugt til Omegnen under Ledelse af Sanger og Selma Logerne.

Daglig Underholdning og Kaffeselskab for Damerne i Mødesalen, samt en permanent Udstilling af Fresno-Produkter og en stadig ustandselig Strøm af Kalifornien-Vin samme-steds daglig.

Dette Program er ikke officielt, og Redaktionen føler sig absolut ikke ansvarlig overfor mulige Trykfejl og Forandringer.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

BEN EPSTEIN

HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig

1910 MARIPOSA STREET

Kaehler Bros

DANSK AALBORG-AKVAVIT
NORSK LYSHOLMER
ARRAK-PUNCH
Ene-Agentur for Pabst Brewing Co.
En gros & en detail

VIN- OG SPIRITUOSA FORHANDLERE
1015-17-19 J Street Fresno, Cal.
Postordrer besørges ekspedlt.

Land! Land! Land!

SØGER DE OM LAND?
DA KOM IND OG GENNEMSE VOR LISTE OVER FØRSTE KLASSES EJENDOMME.

Frugthaver
Vingaarde,
Alfalfa-Land
Mejeri-Farme

STORE OG SMAA GRUNDSTYKKER PAA LETTE BETALINGSVILKAAR.

ALEXANDER LAND CO., Inc.

1050 J STREET
FRESNO, CAL. Overfor Grand Central Hotel.

FRANKLIN PRINTING HOUSE
H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN

Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39

Coroner's Office Fresno, Cal

DEL REY.
C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.

Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasse Barbering anbefales. Del Rey, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

Nyt og moderne europæisk Hotel.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

Rudolph Thrane

Fabrikant af
EL FRESNO HAVANA CIGAR
og
NICKEL-IN 5 Cent-Cigar

1931 KERN STREET FRESNO, CAL

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381

PORTRÆTTER OG LANDSKABER

Gruppebilleder en Specialitet
Farvefotografier og Forstørrelser

FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af
UNITED
WORKINGMEN'S
FODTØJ

1931 KERN STREET
Mellem I og J Streets Fresno, Cal

KUTNER-GOLDSTEIN CO.

Den Plads, hvor De sparer Penge

Butikker i Fresno, Selma og Hanford

Henvend Dem til os om alt, hvad De behøver. Vi har det eller vil forsøge at skaffe det for Dem — uden Forsinkelse.

PAY DAY

What Does It Mean to You?

No matter what your position may be, whether day laborer or office manager, if you are in that discouraged line of men who get the same pittance week after week without prospect of anything better, it is time you appealed to the International Correspondence Schools. For 15 years they have been qualifying dissatisfied workers for better positions and higher salaries. No matter what your circumstances are, they will qualify **YOU** for *a better position, a higher salary, and a safe future.* The way is plain, easy, and sure for earnest men. It puts you under no obligation to find out how we can do this for you. Simply send us a postal card requesting information. State the occupation you wish to rise in. *Can you afford to neglect an opportunity for advancement?*

INTERNATIONAL CORRESPONDENCE SCHOOLS
BOX 799, SCRANTON, PA.

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1240 MARKET ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianoforhandlere i San Francisco.

WILLIAM WILDE Res. Phones: Oakland 7646; Home A-3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Sölinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGER AGENT

1013 J ST. FRESNO

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESKIVEPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERES

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde

Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

No. 10 Pris 25 Cts. No. 11

Photographs of the Danish Brotherhood Convention can be had at the Rembrandt Studio, 1156 I St., Fresno. E. R. Higgins.

Program

FOR

Dansk Brodersamfunds Konvention

3.-8. Oktober 1910, i Fresno, Kalifornien

HOVEDKVARTER A. O. U. W. HALL, 1020 FRESNO STREET

KONVENTIONEN MØDER I ARMORY HALL, HJØRNET AF J & FRESNO STREETS

DE DELEGEREDE

Søndag den 2den Oktober—Dansk Koncert i Courthouse Parken om Aftenen.

Mandag den 3dje Oktober—
Kl. 10 Fmd: Modtagelse i Armory Hall.
Kl. 1 Eftm: Konventionen begynder.

Tirsdag den 4de Oktober—
Kl. 8 Aften: Aftenunderholdning i Barton Opera House.

Onsdag den 5te Oktober—
Kl. 8 Aften. Loge Nr. 67's selskabelige Sammenkomst for de Delegerede og besøgende Brødre i Armory Hall. Forfriskninger serveres.

Torsdag den 6te Oktober—
Kl. 8 Aften: Banket i Skating Rink (Tag Recreation Park Spørvogn.)

Fredag den 7de Oktober—
Kl. 1 Eftm.: Automobiltur for de Delegerede til Kearney Park (hvis Konventionens Tid tillader det.)

Lørdag Aften den 8de Oktober—
Bal i Skating Rink

DAMERNE

Søndag den 2den Oktober—
Koncert i Courthouse Park.

Mandag fra Kl. 2 til 5 Eftm.—
Selskabelig Sammenkomst i Hovedkvarteret (Koncert og Forfriskninger)

Tirsdag fra Kl. 2 til 5 Eftm.—
Udflugt til Zapp's Park. Koncert og Forfriskninger. (Tag Blankstens Spørvogn)

Onsdag Aften Kl. 8 i Hovedkvarteret—
Koncert og Aftenunderholdning (Forfriskninger serveres bagefter)

Torsdag—
Automobiltur til Kearney Park.
Om Aftenen: Banket i Skating Rink.

Lørdag—
Bal i Skating Rink

Glem ikke at bese Chamber of Commerce's Udstilling af Fresno-Produkter. Udstillings-Bygningen foran Southern Pacific Jernbanestation.

YOU ARE SAFE AT

GRAFF'S

THE HOUSE OF QUALITY

Groceries Crockery Hardware

HEADQUARTERS FOR

Bluestone Sulphur Gypsom

Ranch Necessities Poultry Supplies

OUR LEADERS

YELLOW SEAL COFFEE, Perfection Brand

J and Tulare Sts. Phone Ex. 1 H and Mono Sts.

THE SEQUOIA GRILL

FRESNOS POPULAIRE STED

ET STED, HVOR DE SPISER GODT.
HVOR DE VIL FINDE ALT, HVAD DE ØNSKER.
MUSIK HVER AFTEN FRA KLOKKEN SEKS TIL HALVNI OG FRA HALV-ELLEVE TIL TOLV.
RIMELIGE PRISER OG BEDSTE CUISINE.

JOHN W. ROHRS, Ejer.
RUPERT FRITZ, Bestyrer.

Fjorten Aars

sukcessfuld Fotograf-Virksomhed i Fresno har bragt vort Atelier frem til et Første-Klasses i Central Kalifornien. Portrætter, Scenerier, Kopier, Forstørrelser, og Indramning. Amatør-Arbejder fuldføres.

MAXWELL & MUDGE

ATELIER:
HJØRNET AF J OG FRESNO STREETS.
FRESNO, CAL.

A. JACOBSEN C. FINDERUP

The Coffee Club

927 I STREET

FINDERUP er jo historisk bekendt,
JACOBSEN var jo en stor Skribent.
Begge i Fresnos berømte By
atter har vundet et vældigt Ry
for deres Kaffe og lækre Kager,
Te, Chokolade og andre Sager. —
Gæst dem, og selv vil De finde snart,
at der er hyggeligt, rent og rart.

God Mad og hurtig Servering er vor Specialitet.

Opsang!

Op! alle Mand! er der Fut? Kan I gnistre?
er der Luft i Jeres Lunger? Har I Blod i Krop?
Blev det for trangt blandt de gamle Filistre?
Fik I Mod, I viltre Unger, til et trodsigt: Stop!
Frem da, hver især —
træd paa deres Tær,
som vil slumre,
som vil lumre,
naar det hedder: Op!

Op! alle Mand! Mod de Gamles Fadæser
er det Jer, der nu skal veje Lyst og Trang til Daad;
Gubberne sidder med snusfyldte Næser
midt i Vrøvlets Labyrinter uden Hjælpetraad.
Klokkens gode Nyt
har jo lydt og lydt,
og de dovned
— kakkelovned —
i det "vise Raad."

I, som har Mod paa at sprede det Dystre,
I skal føre Tonen an, og I skal have Magt.
Hævd os den Lov, man saa trevent vil lystre —:
for hverandres Velfærd at staa broderlig paa Vagt!
Da skal I vinde Sejr,
og fra den fælles Lejr
hele Rusen
—tyve Tusind —
rykke frem i Takt.

Rystende Gubber! I dratter af Hesten —
hejsa! hejsa! op, I unge, tænd det nye Baal!
Bavnen skal flamme og vidne, at Resten
ejer Ildens Flugt paa Tunge til et vakkert Maal.
Frem med Fanen kækt,
frem, du unge Slægt —
ikke valne,
ikke galne —
Danmark leve! Skaal!

MICHAEL SALOMON.

MØD MIG
OVRE I
"THE STAG"
SØRENSEN & MEAGHER
2027 MARIPOSA

C. A. SCHWEIZER

Harness
Saddles

Repairing Done on Short Notice

2020 Mariposa St.
FRESNO, CAL.

Cigars of Quality

E. KATZ

Grand Central Corner
FRESNO

Velkommen til de Delegerede!

Som Fresnos eneste danske Blad og Vestens eneste danske Maanedsblad byder "Uglen" Jer velkommen herude. Vi har mødtes før, og om end I maaske ikke altid har været enig med os, har I dog maattet faa Indtrykket af, at vi vil noget, at vi er for Fremskridt og Ret, at vi er Fjender af alt, der er skjult, upatriotisk og hyklerisk. Vi har ikke leflet for Jer og har ikke slaaet af paa Principperne for at vinde Popularitet. Vi har gjort til vore Fjender alle de Dansk-Amerikanere, der lever af deres Landsmænd, alle de, der stræber efter Æresposter uden at have en ærlig Vilje til at gøre et godt Arbejde for vor Sags Fremgang.

Hvis I Delegerede kommer her til Fresno for efter bedste Evne at udføre et Arbejde, der er sundt og gavnligt for alle de 19,000 Medlemmer uden Hensyn til Eders egen personlige Ærgerrighed, da har i Uglens Haandslag og hjertelige Velkomsthilsen; men hvis I kun kommer her for at holde Fest, for at arbejde for Eders egen lille lokale Popularitet og personlige Ærgerrighed, da staar vor Dør lukket, og vor Ugleklo vil ramme Jer før eller senere.

I repræsenterer den største Forening af Dansk-Amerikanere, omtrent en Fjerdedel af alle vore Landsmænd i Amerika. Baade hjemme i Danmark og overalt i de Forenede Stater er man interesserede i Udfaldet af denne Konvention.

Hvad I bestemmer vil blive afgørende for D. B. S.'s Fremtid. Den Bølge af Uafhængighed og Fædrelandskærlighed, der for Øjeblikket bryder med Magt og Vælde over alle de Forenede Stater, bør ogsaa blive kendt her, og alle "Standpatters," alle Embedsjægere og alle smaa Interesser burde skylles væk, saa at det med Sandhed kan skrives i D. B. S.'s Historie, at ved den store Konvention i Fresno, Kalifornien, blev Grundlaget lagt for en stor og straalende Fremtid for det danske Brodersamfund.

Kæmp for Fremskridt og Ret, og I er

Velkommen til Fresno!

P. O. Box 363 Tel. Main 134

Henry Johannsen

"The Louvre"

RAINIER BEER FRA FAD

K Street, overfor Parken Fresno, Cal.

Her vil De finde god Betjening og de bedste Varer.

A. G. SHAHBAZN, Proprietor. TELEPHONE MAIN 1539

ROYAL PHOTO STUDIO

KERN and M STREETS

FRESNO, CAL.

EXPERT DEVELOPING, PRINTING AND ENLARGING FOR AMATEURS
PICTURES TAKEN ANYWHERE IN THE CITY OR COUNTRY.

STUDIO OPEN ON SUNDAYS
MAIL ORDERS PROMPTLY ATTENDED TO

PALACE SMOKE HOUSE

DANSKERNES HOVEDKVARTER

CARL ANDERSEN, Ejer

ALLE SLAGS TOBAKKER OG CIGARER
ISKOLDT SODA- OG MINERAL-VAND HELE AARET RUNDT.
FRIT ARBEJDSANVISNINGS-KONTOR. LÆSEVÆRELSE, BAGAGE-RUM

661 I STREET FRESNO, CAL.

DOKTOR KJÆRBYE.

"Manden, der gjorde Fresno berømt."

C. P. Kjærbye, født 20. August 1867 i København; praktiserede som Læge samme Steds. Rejste til Amerika i 1895; kom til Fresno 1905 og har praktiseret som Læge her siden.

Hvis der i Særdeleshed kan siges noget imod Dr. Kjærbye, saa er det dette, at han bor i Fresno og siger, han vil blive her. Fresno er en ilter Frontierby, som har for travlt med at tjene Penge og dyrke Jord og "settle down" til, at man med Billighed kan forlange andet end Madstræv og materiel Kamp her — i det mindste i 20 Aar. Til den Tid er Dr. Kjærbye en Mand paa over 60. Lad ham saa leve endnu i ti Aar — men i de ti Aar burde han i Fred nyde Glæden over sit Arbejdes Resultater.

Dr. Kjærbyes naturlige og ubetingede Virkefelt er de store Byer, hvor han kan møde Forstaaelse og Opmuntring, hvor hans Tanker vil finde villig Genklang og skabe Flugt og bære Frugt. I Fresno er han en Missionær, en Skrefsrud mellem Hedninger, en Mand, der indenfor sin snævre Kreds knap nok forstaas, hvor meget Evangelium han end fører med sig — og uden for den forfølges af Kannibalerne. Det er imod ham, at han bor i Fresno og ikke i San Francisco eller København. Selv en Burbank maa jo dog have visse klimatiske Forhold og en ydende Jordbund for at kunne fremelske sine individuelle Kartofler.

Doktor Kjærbye er, som oven for sagt, født i København, hvilket han ganske vist ikke kan gøre for; men det er vistnok et

Plus i hans Karakterbog som i de flestes fra den By: han har Kobenhavnerens Gaapaa og Uforsagthed. Vi ærer ham for, at han, der med lidt fornem Tilbagetrukkethed kunde have siddet i Højsædet som en Stormogul og være bleven tilbedt af baade Ahrensbergere og Kieldsener, gik frem og kæmpede. Vi ærer ham for — og vi kan se det meget tydeligt — at han er den eneste med Stof i sig til at være Fører for Danske i Amerika: stor nok bred nok, myndig nok til at vise Vejen.

Det er jo, en uomstødelig Kendsgerning, at Doktor Kjærbye bragte Brodersamfundskonventionen til Fresno. Hvilken elektriserende Kraft og ualmindelig Personlighed, maa han ikke være, der kan rive Majoriteten af 300 **udvalgte Dansk-Amerikanere** med sig til en saadan Æventyrlighed som den at stemme for at holde Konvention i Fresno! Det Forslag fremsat af enhver anden vilde jo have lydt som at holde Konvention paa Maanen. Havde det endda været San Francisco! Men Doktoren fordelte hele sit Krudtarsenals Indhold med den overlegne Feltherres Taktik og gik saa bagefter rundt og satte Gnister til. Det var en overmaade stærk Begejstringens Eksplosion, der satte Fresnos Navn paa det dansk-amerikanske Landkort. Da de Delegerede kom hjem til Kodgryderne, indfandt Reaktionen sig. Fra den samtlige Overbestyrelse og fra forskellige stærke Loger benyttedes der alle mulige Kneb for at faa Konventionsstedet forandret. Igen var det Doktor Kjærbye, der gennem sine Rundskrivelser fik Folket med sig og slog Intriganterne.

Hvor underligt det lyder: i sin egen Kres — FRESNO — hvor man burde have baaret ham i Guldstol til Delegeret-Værdigheden, som han søgte, led han Nederlag. En Mand, der ikke har nogen som helst Interesser eller Kundskaber ud over sin Forretning, Hr. Tielman, slog ham med nogle faa Stemmer. Det var et Muldvarpearbejde, som fortjener et Studium ved Lejlighed. Rent paa Overfladen har det været af psykologisk Interesse at iagttage, hvor mange danske Rævestreger der kan begaas under Venskabs Maske i en lille By som Fresno.

M. S.

Danish Creamery Assn.

OF FRESNO

MANUFACTURERS OF

THE FAMOUS DANISH CREAMERY BUTTER

Which has been awarded more Gold Medals and First Prizes than any other brand made in California.

Don't just say "Butter" to the groceryman

——SAY——

'Danish Creamery Butter'

and see how delicious butter can be.

Fresh churned daily in the cleanest, best equipped creamery in this Valley, and to be had of the best grocers anywhere in the State.

VESTEN KALDER.

Af PER ØRN.

For enhver Dansk-Amerikaner, der har Lejlighed til at se sig om i De Forenede Stater vil der altid være en Stat eller maaske By, hvor han føler sig som hjemme, hvorpaa han tænker, naar de gladeste og bedste af hans amerikanske Minder kommer op i hans Sjæl. Hvis vedkommende Danske har haft Bolig for en rimelig Tid i Kalifornien, er jeg vis paa i ni af ti Tilfælde, at den er Staten, hvor Hjemfølelsen lokker og drager med de Tusinde Baand som det er saa vanskeligt at rede ud til klare Grunde, og som jeg i de følgende Linier skal forsøge at kaste Lys over ved at berette om Kalifornien, som det er — for mig.

Som et Kælebarn fra Naturens Moderhaand har Kalifornien modtaget de rigeste Gaver; bugnende strækker Dalene sig dækket med Sæd og blomstertunge Haver, kærligt Vinranker sig slynger, og rundt i glitrende Sommersol Fuglene synger. Ja, selv den tørreste Prosa begynder at danse i Versetakt ved Tanken om dette Land, hvor Vinbjergejerens eneste Klage er, at Druen bliver for hurtig moden og giver Vinen for meget af den bedaarende Sødme, som Digtrene for Aartusinder tilbage bar besunget som den ypperste Egenskab, men som fordærvede Nutidsganer vrager for det mere syrlig pikante. Vi der hjemme i Danmark vidste jo nok, at Kalifornien var et rigt Land; men vor Tanke var stadig knyttet til Guldet, det røde, lokkende Guld, der har hvilet som en dragende Drøm over Kaliforniens første Nybyggerdage. Nu er det Landet, den prægtige, frugtbare Muld, hvor alt kan vokse, og som giver os Danske vort nedlagte Arbejde tilbage med Tusind Fold, det er Landet, Landbrugerens Land, vi mindes, naar vi tænker paa Kalifornien. Minerne har vel gjort enkelte Mænd rige; men hvad tæller det i Sammenligning med den Skare af rige, uafhængige Selvejerhjem, vore Landsmænd har stiftet og gennem dygtigt Arbejde bygget op. Men Landbrugeren er ikke den eneste Dansker, som føler sig hjemme i Kalifornien; den glade Københavner har intet Sted paa Jordkloden fundet en By,der mere minder om hans Fødeby end San Francisco; trods det sydlandske, middelalderlig-fantastiske Navn, er Byen selv saa dejlig virkelig, saa fuld af rigt moderne kommercielt Liv, saa langt mere storstads- og søstadsagtig end mange Byer med større Indbyggerantal. Market Street vil altid leve i en Mands Erindring med al dens babyloniske Sprogforvirring, raslende, ringende, klingrende, smeldende Befordringsmidler, med de pralende, snart kunstneriske, snart banale Reklamer, men først og sidst med de mægtige Avispaladser og hele den pragtfulde, glitrende Menneskestrøm af flot paaklædte Damer og ivrigt gestikulerende Forretningsmænd, imellem hvilke den hebraiske Type er mere end almindelig talrig repræsenteret. Her føler Københavneren sig hjemme, her er det nervøse Incitament, der er nødvendigt for hans Natur, her er Teatrene, Kafeerne, Musikken, straalende Butikker — kort sagt, Livet, som han synes det værd at leve.

Hvis en Dansk for femten Aar siden havde rejst gennem Kalifornien, vilde han næppe have tænkt, at der levede 30,000 Danske der, nu kan det umuligt undgaa en Nykommers Opmærksomhed, saa stærk og rig har den nationale Følelse mellem de Danske vokset sig i det sidste halvandet Decennium.

Ja, man kan med Rette sige, at intet Sted i Amerika findes Dansk-Amerikanismen i sin bedste Form bedre repræsenteret end herude, og ma vi desværre tilføje, i dens værste Form ogsaa.

Gode Tanker og værdige Maal har set Dagens Lys, men Smaaligheden og Misundelsen har tit kvalt dem i Fødslen; men i Længden haaber vi, det bedste vil sejre, og den store Skare af Dansk-Amerikanere faar mere og mere Øjnene op for, at nogle af deres Ledere kun arbejder for privat Fordel eller Forfængelighed, og vi kan med Sandhed sige, at "det dages herude for Fremskridt og Ret."

Kalifornien skal i disse Dage være Vært for det danske Brødersamfund, og selv om det er i første Linie Fresnos Pligt at modtage og underholde Gæsterne, er vi overbevist om, at enhver Dansk-Amerikaner i Kalifornien anser det for sin Pligt at gøre sit til, at vore Gæster føler sig hjemme.

San Francisco, Oakland og omliggende Byer vil faa Lejlighed til at udvise deres vel bekendte Gæstfrihed, og vort solrige, energiske Los Angeles vil give dem en Hilsen med paa Vejen, som de sent vil glemme.

Fresno er rede til at gøre sit bedste, og om end det skulde hænde, at denne Konvention blev den sidste store D. B. S. Konvention, er vi vis paa, at den vil være en

CALIFORNIA

Alfalfa *Dairy* *Fruit* *Vineyard*

Fresno County Lands have been irrigated since 1871 at the rate of 62½ cents an acre yearly for water a foot deep.

It is within 20 miles of Fresno, that oranges, and lemons are a sure success. It is also here that raisins, figs, peaches, table grapes and in fact everything can be grown.

Fresno County is the richest county per capita in California, and also has the lowest death rate.

We have built up a dividend paying real estate business by giving correct information. We haven't a dissatisfied customer. It is our intention to give at all times honest statements regarding property. There is good and bad land in California. We mail free a partial list of properties for sale.

Correspondence in Danish attended to by our Mr. H. Jacobsen, a member of D. B. S. Lodge No. 67.

H. JACOBSEN.

SUNSET REALTY CO.

1932 MARIPOSA ST. FRESNO, CAL.

References: First National Bank, Union National Bank, Fresno.

Gør det til en Vane at spise i

ACME RESTAURANT

Hj. af I og Mariposa Streets

F. M. SHUCK, Ejer

TELEFON MAIN 966 FRESNO, CAL.

værdig Afslutning — en rigtig Rosin i den obligate Pølseende.

Paa alle kaliforniske Danskes Vegne byder vi vore Landsmænd i Østen og Mellemstaterne velkomne herud, og vi haaber, at de vil finde, at Turen hertil og de Resultater, der vil blive opnaaet, er vel værd de faa Tusind Dollars mere, som en Konvention her koster.

Vi arbejdede med Begejstring for at faa Konventionen til Kalifornien, og Kærligheden til vor Stat, vor Stolthed som danske Kaliforniere, og vor Tro og Tillid til Fremtiden herude var Drivfjedrene i vort hele Arbejde. Vi er vis paa, at vore Landsmænd vil finde, at hvis der kommer til at mangle noget i den Modtagelse, de faar, da er det vor Evne, ikke vor Vilje, der glipper.

Derfor — Hurra for Kalifornien 1910!

Kalifornien er Fremtidens Land, og dets Fremtid er lys og solrig som Himmelen, der hvælver sig over Landet; det er mægtigt som de blaa Bølger, der trodsig slynger sig langs dets Kyst, det er fuldt af bugnende Løfter, som den rige Muld, og det er et Eventyr fuldt af glitrende Guld, som det, der vaskes fra Bjærgenes Sider af de mægtige Floder.

Men Kalifornien er endnu mere: det er et lille Stykke Danmark mere værd for Moderlandet end mange Kolonier, fordi dets Sønner her skaber hos den store amerikanske Nation en Respekt for det lille Land langt borte, for dets Kultur og Aandsliv, dets Evne til at fostre levedygtige, flittige og uafhængige Mænd og gode Kvinder.

EN SMUK TRIBUT.

Vi gengiver i sin Helhed følgende Redaktionsartikel fra Fresno Republican af 11te September.

"Johnny Mackenzie is being repudiated everywhere. Both party conventions adopted resolutions contrary to the pro-Oriental report of his labor commission, and now the State Senate has unanimously adopted a resolution expressly repudiating that report. Evidently there is no difference of responsible public opinion in California. It is all against Oriental labor.

The Hindu influx seems to have stirred up even the slow-moving government departments to some activities for our protection. Whatever may be debated about other immigration, opposition to the Hindus is unanimous. They of all peoples on earth are the most absolutely unadapted to living anywhere except in their own country. So every subterfuge of the immigration law is to be used to keep them out.

Unfortunately, some of these subterfuges will work hardship elsewhere, if uniformly applied. For instance, one whose passage is paid by some friend or relative in this country, is to be deported as a contract laborer. That is all very well as to Hindus, whom nobody wants, anyway, whether they pay their passage or not. But in the case of desirable immigrants, it seems foolish to enforce such a rule. Who cares, for instance, whether a Danish immigrant earned his own fare, in Denmark, or had it earned for him by his brother, who had come first to America? The immigrant is so desirable, either way, that our only concern is to let him in as easily as possible, and then encourage him to stay. For that matter, we should not object to the whole population of Denmark moving over, including the lame, the blind, and the criminals. But we want none of the Hindu population, not even the best of it. For the one population is our own sort of people; the other is another sort of people. We are good, bad and indifferent ourselves, and we welcome the good, bad and indifferent members of any other nation of our own sort of people. But of the non-assimiliable sort, we want none at all. This is the voice of California; Guardian of the Gate. Labor Commissioner Mackenzie falsified that voice. Now even his own voice is not heard."

Søn! det er nu paa Tide, at vi maa skilles ad
— snart falder fra min Stamme det sidste visne Blad,
Den Arv, du har i Vente, er just ej stor og rig,
men naar du vel den bruger, saa kan den gavne dig.
Tag du min Hat derhenne, den stod saa tit imod,
naar Regn og Hagel raste; men Skyggen er dog god,
thi aldrig blev den lettet for Nar og Skurk paa Jord,
og Resten, Søn! du fatter, er ikke farlig stor.
Men altid veg den Issen dog for den brave Mand
og blev til Hurra svunget dog for mit Fædreland.
Sæt Hatten paa dit Hoved og bær den som en Skat,
Den Mand er aldrig fattig, som Karl er for sin Hat.

F. J. HANSEN.

Land! Land! Land!

SØGER DE OM LAND?
DA KOM IND OG GENNEMSE VOR LISTE OVER FØRSTE KLASSES EJENDOMME.

Frugthaver
Vingaarde,
Alfalfa=Land
Mejeri=Farme

STORE OG SMAA GRUNDSTYKKER PAA LETTE BETALINGSVILKAAR.

ALEXANDER LAND CO., Inc.

1050 J STREET
FRESNO, CAL. Overfor Grand Central Hotel.

Best 25 Cent Meal to be Had in Fresno
Free Bus to and from Hotel

Ogle House

(Opposite S. P. Depot.)

T. E. COLLINS, Prop.

RATES MODERATE

FRESNO CALIFORNIA

PHONE MAIN 437 SIGNS

J. F. GALLMANN

House Painting and Decorating

We carry a full line of
WAGON, CARRIAGE AND HOUSE PAINT, OIL, VARNISHES AND BRUSHES

REASONAB LE PRICES

1207 — I STREET FRESNO, CAL.

KALIFORNIEN.

Den Del af Pacifickysten, som nu indtager og efter al Sandsynlighed altid vil indtage den mest fremtrædende Plads, er Californien. Denne mægtige Stat, den næststørste i Unionen, med sine 158,000 sq. miles og næsten 1000 miles Kyststrækning, som for blot lidt over et halvt Aarhundrede siden laa hen som en nøgen, altid taagefyldt Kyst og uhyre Dalstrækninger brune af Støv og bare som en Sandørken, har i den forbavsende korte Tid forvandlet sig til en af de mest produktive og frugtbare i hele Verden. Havnene, som den Gang kun blev besøgte af enkelte Smaaskibe efter Huder og Skiud, den eneste Handelsvare, som da kendtes herude, er nu bleven Handelscentrer, og store Byer har rejst sig paa de den Gang saa uvenlige Kyster. Guldet bragte Amerikanerne, og Amerikanerne bragte Energi og Foretagsomhed, og Californien begyndte at forsyne Verdensmarkedet med Foderstoffer. Fra alene at fremstille Hvede er Produktionen foroget til at omfatte alle de bedste Frugter, som Jorden er i Stand til at fremstille i temporerede og halvtropiske Klimaer. Vin og Druer, Rosiner, Svesker, Korender, Figen, Appelsiner og Citroner, Nødder, Mandler og Oliven har i større eller mindre Omfang bemægtiget sig Markedet paa Sydeuropas Bekostning. Forsøg med Tobaksplantning har vist sig gunstige; og Californiens Sukkerproduktion har gjort stort Indtryk paa det amerikanske Marked for denne Artikel. Kort sagt, alt, hvad der kan produceres i andre Dele af Verden, ikke udsat for Klimaets Yderligheder, kan vokse her og blive fremstillet med Fortjeneste. Udsendinge fra Amerika gennemstrejfer Jorden for at finde ny Træer og Planter til at forøge det store Antal, som allerede voksер i Staten. Sibirien, Brasilien, Indien, Afrika, Italien og Norge har alt bidraget med Frugter, Korn, Planter eller Træer. Og hele den mægtige forbavsende Udvikling er gjort mulig ved den Maade hvorpaa Jordens Fugtighed bevares gennem den lange, tørre Sæson, ved Hjælp af storslaaede Ingeniørarbejder, som gennem Kanalanlæg og ved Overrisling lader Floderne give deres Kraft til den ellers uproduktive Jord. Og endnu er dette Arbejde kun i sin Vorden. Indvindingen af Land foregaar efter en saadan Maalestok, at det endnu er vanskeligt at se, hvor Udviklingen vil stoppe. Vandkraft uden Grænse er gaaet til Spilde i Bjærgene, uden at en Haand er bleven rørt for at udvinde den. Men enhver Strøm vides nu at være Grundlaget til Rigdom, og Kratten, som den kan frembringe, bliver gennem elektriske Ledninger ført til alle Dele af Staten og gør Fabriksvirksomhed mulig, hvor den før ikke kunde eksistere, udvider Samfærdselsmidlerne, leverer Lys og Kraft til Byer, til Miner og Møller, gør kort sagt de tusinde og een Ting, hvortil Kraft er nødvendig. Yderligere Kraft er sikret gennem Opdagelsen af Olie i Jorden; ved Hjælp af Rørledninger paa indtil 500 miles Længde føres denne Olie fra Statens Indre til Udskibningspladserne. I mange forskellige Industrier og paa mange Jærnbaner har Olien taget Kullenes Plads og for ale Tider afgjort Spørgsmaalet om Brændsel for Californien.

Californien har indenfor sine Grænser alt, hvad der kan tænkes nødvendigt for ubegrænset Udvikling, og at saadan Udvikling vel kan kaldes ubegrænset vil let forstaas, naar man husker Statens uhyre Rigdomme. Kobber og Jærn er allerede fundet i store Mængder, og Udvindingen efter en storslaaet Skala vil snart gaa for sig. Fra Oregons Grænse til den meksikanske viser der sig en Samling af naturlige Betingelser og Værdier, som ingen anden Del af Verden kan fremvise. Og i det kommende halve Aarhundrede vil vi blive Vidne til en Udvikling i alle Retninger, der vil forbavse Verden endnu mere end den i sig selv mægtige Udvikling, som det sidste halve Aarhundrede har vist, thi der vil tillige komme Opvækkelsen paa den anden Side Pacifichavet.

Naar Atlanterhavet i Løbet af nogle faa Aar bliver forenet med Pacifichavet gennem Aabningen af Panamakanalen, vil der ske store Forandringer i Verdenshandelen. Den korteste Sørejse mellem Orienten og Amerikas Østkyst og Vestevropa vil nødvendigvis være gennem denne Kanal. Følgende "the circle route", den mægtige Kyststrækning af Nordamerika til lige syd for Alaska og Aleuterne-Øerne til Kina og Japan, vil den største Part af Haudelen over Pacifichavet passere ea. 150 miles fra Indsejlingen til San Franciscos Havn. Disse faa miles i Betragtning af en Rejse fra en Atlanterhavshavn til Orienten er saa ubetydelig i Sammenligning, at San Francisco vil blive gjort til en Stoppeplads for næsten al Trafik til og fra Kina og Japan. Californien vil herved blive draget ind i intim Forbindelse med 800,000,000 Asiater, med hvem Handelsfor-

THE FARMERS NATIONAL BANK

OF FRESNO

Kapital og Overskud, $465.000.00

UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

BRING TIL ENHVER TID DINE

FEDEKVÆG OG SVIN

TIL

O. McHENRY CO.

Wholesale Butchers **Cor. I and Tulare, Fresno**

Vi betaler de højeste Markedspriser.

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**

Tydelige Overslag **Alt under Garanti**

Fri Fragtforsendelse til alle Steder

J. Q. Anderson C. S. Pierce G. W. Anderson
Notary Public

Pierce & Anderson

Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND

Fresno Office: 1152 J Street Tel. Main 55

Los Angeles Office: 214 Mercantile Place

FASHION STABLES

W. D. COBB, Ejer

1134 H STREET FRESNO, CAL.

Phone Main 208

Only Place

Pabst Milwaukee Beer on Draught

Kaehler Bros

Agents

1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

bindelser vil betyde en Forøgelse af Forretning saa uhyre, saa mægtig, at ingen i Dag tør forudsige dens Udstrækning og Værdi.

Den Indflydelse, som Jordskælvet og den store Brand i San Francisco for fire Aar siden har haft paa alle Forhold, har været saa ganske dominerende og er endnu af en saadan Art, at denne Begivenhed i en Skildring af Kalifornien maa indtage en fremtrædende Plads.

Det er vist næppe almindelig forstaaet, hvad der i San Francisco i de forløbne fire Aar er foretaget med Hensyn til at genopbyge Byen. Hjemsøgt af en Ulykke større i Omfang og i Tabet af Værdier end de store Brande i Chicago, Boston og Baltimore tilsammen: en Katastrofe, som lagde hele Forretnings- og store Dele af Beboelseskvarteret i Ruiner, kan San Francisco i Dag gøre Fordring paa at blive betragtet som den mest up-to-date By i Verden. I Betragtning af den forholdsvis korte Tid, der er forløbet siden Branden, giver San Francisco sikkert det mest ejendommelige Udtryk for amerikansk Energi og Foretagsomhed. Denne Begivenhed indledte en ny Æra for San Francisco; den gjorde det muligt i Løbet af faa Aar fuldstændig at modernisere Byen: et Arbejde, det under almindelige Forhold vilde have taget mindst et halvt Aarhundrede at opnaa.

Hver Dag har vist Fremskridt ved Genopretttelsen af, hvad der ved hin Lejlighed gik tabt, og hvis der var Folk før, der sørgmodig rystede paa Hovedet og tvivlede om San Franciscos Fremtid, deres Tvivl og Frygt er nu veget for Kendsgerningernes Sikkerhed.

Til Trods for den finansielle Forstyrrelse, som greb betydelig ind i Forretningslivet Verden over, viste der sig her næppe nogen nævneværdig Stilstand i Byggevirksomheden. Genopbygningen er gaaet støt for sig overalt i Byen; endnu et Aars Byggeri og de enkelte endnu staaende Ruiner fra Branden vil være saa udslettede, at denne vil kun staa som en uhyggelig Erindring for de, der oplevede den; hvad der den Gang betragtedes som en næsten uoverkommelig Ulykke har allerede vist sine Fordele. San Franciscanernes Tro og Haab paa, at deres By vilde rejse sig af Asken større og bedre end før, er bleven opfyldt, og de kan med Ro og Tilfredshed se Fremtiden i Møde.

San Franciscos Befolkning udgør i Dag mindst 500,000 — 100,000 flere end før Branden, og der er siden denne bleven opført i selve Byen 20,000 Nybygninger til en samlet Værdi af $160,000,000. I Arbejdsløn er der alene for disse Nybygninger udbetalt $70,000,000.

San Francisco staar i Dag større og bedre end nogen Sinde beredt til at indtage sin Plads blandt Verdens Storbyer.

Kalifornien har selvfølgelig til en vis Grad maattet dele med den øvrige Verden Virkningerne af Pengekrisen; det er dog min Observering, at Kalifornien var langt bedre faren end de fleste andre Steder. Bankerne paa Landet var kun lidet berørte af Krisen, de fleste af dem udbetalte med Guld som sædvanlig og udstedte ingen "certificates," som Bankerne i de større Byer søgte Tilflugt i. Vi havde maaske tre eller fire Bankfallitter i hele Staten, men disse Institutioners Ledelse og Forretningsgang var en saadan, at de før eller senere maatte have lukket deres Døre. Paniken fremskyndede kun en saadan Foranstaltning, den foraarsagede den ikke.

Aaret 1906 indtil Branden, som fandt Sted i April, udviste den største Tillid og gav de bedste Løfter for Fremtiden. Straks efter denne Begivenhed indtil omkring den 1ste Juni faldt "bank clearings" betydeligt af. Assuranceselskabernes Afvikling og Udbetaling af deres mægtige Forpligtelser viser sig i "clearings" for de sidste seks Maaneder af Aaret.

For den største Del af 1907 fremkaldte de mange Assurancepenge og Tilbagevenden af Forretningslivet i Almindelighed samt den megen Nybygning stærk Aktivitet; en udmærket god Høst og et godt Marked for alle Produkter gav yderligere Styrke til Situationen. Bankerne forsøgte i Almindelighed at holde igen paa den Ekstravagance, der gjorde sig gældende i alle Retninger, og gøre det klart for deres Klienter, at det ikke kunde blive ved, og at Reaktionen vilde komme. I Oktober kom Pengeknapheden over hele Landet, og i "bank clearings" for de sidste to Maander viser Følgerne sig tydeligt.

Den maanedlige Clearings House Statistik for 1908 for San Francisco sammenlignet med de umiddelbart foregaaende Aar 1907 og 1906, der hver for sig bragte store Begivenheder — Panikken og Branden henholdsvis — er af stor Interesse. Tabellen, jeg her fremsætter, viser tillige, at 1908 meget gunstigt kan sammenlignes med 1905, Aaret lige forinden Branden, endda uden at tage

FRANKLIN PRINTING HOUSE
H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

BEN EPSTEIN
HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig

1910 MARIPOSA STREET

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE
Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER
Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.
KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN
Dentist

Rooms 108—109
Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street
FRESNO, CAL.

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN
Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39
Coroner's Office Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

I. M. Crawford Co.
OPTIKERE

Biller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN

Rembrandt Studio
1156 I Street Tel. Main 1381
PORTRÆTTER OG LANDSKABER
Gruppebilleder en Specialitet
Farvefotografier og Forstørrelser
Nyt og moderne europæisk Hotel.

Fulton and Grand Central Hotel
Priser: 50 cts. og højere.
F. G. BERRY, Ejer.
I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.
J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

i Betragtning den Pengeknaphed, der var herskende den største Del af 1908.

	1905	1906
Januar	$138,208,235.80	$185,519,862.09
Februar	120,390,215.49	156,271,911.56
Marts	153,225,603.74	199,665,648.33
April	148,828,672.24	*107,847,591.36
Maj	146,281,510.91	**50,620,020.87
Juni	148,980,164.44	132,615,554.48
Juli	147,706,598.26	163,268,204.46
August	162,138,490.17	188,465,609.49
September	163,249,896.63	185,499,838.13
Oktober	170,212,390.10	206,989,793.02
November	168,150,258.22	218,367,350.77
December	167,177,152.51	203,269,394.90
	$1,834,549,788.51	$1,998,400,779.46

*14 Dage.
**21 Dage.

	1907	1907
Januar	$204,512,323.10	$147,763,112.04
Februar	194,294,366.93	128,006,385.32
Marts	200,558,251.65	133,514,197.29
April	198,035,735.38	140,364,763.08
Maj	188,809,919.71	130,439,997.35
Juni	168,591,327.38	137,090,068.98
Juli	182,833,805.76	153,112,317.72
August	183,343,978.10	148,557,682.70
September	169,804,315.37	149,375,975.70
Oktober	201,241,688.01	170,825,027.47
November	177,528,161.48	154,689,236.62
December	124,329,252.93	163,397,085.81
	$2,133,883,625.80	$1,757,141,850.08

I den første Del af 1908 var Forretningslivet som lammet. Købeevnen var ringe og overordentlig Forsigtighed fra Købernes Side foraarsagede lave Priser. Følgerne af Paniken. Revisionen af Toldloven og en Følelse af Usikkerhed forud for Præsidentvalget maa tilsammen bære Skylden for den delvise Stilstand i Forretningslivet for den sidste Halvdel af Aaret 1908. En Disposition til Forsigtighed i alle Forretninger var herskende. December 1908 og Aaret 1909 samt det indeværende Aar har bragt megen Tillid tilbage og Tiltro til den umiddelbare Fremtid, omendskønt Toldlovens endelige Revision har fremkaldt megen Kritik.

Den almindelige Tilstand nu i Staten maa kaldes god, og Bankerne er i en udmærket Forfatning og i Stand til at møde alle sunde Krav. Af de 58 "counties," hvoraf Californien er sammensat, er de 27 aldeles fri for Gæld; 11 havde Laan paa over 100,000 Dollars, og kun 2 — San Francisco og Los Angeles counties — paa over en Million Dollars.

Den totale Værdi af offentlig og privat Ejendom udgjorde i Følge Census (1904) $4,115,491,106. Fordelt per Individ bliver det $2,225, medens Gælden, ligeledes fordelt, kun andrager $9.71. Ved at sammenligne disse Tal, som er taget fra U. S. Census, med lignende Tal fra andre Lande, viser det sig, at Californiens Befolkning som et Hele besidder den uomtvistelige Ære at kunne kalde sig Verdens rigeste Folk. I England, f. Eks., var Tallene henholdsvis $14.55 og $74.83, og i Frankrig $12.28 med en Gæld pr. Individ af $150.61.

I Begyndelsen af 1909 indestod der i 505 Banker i Staten $409,670,385.49 — heraf alene i San Francisco $198,099,434.84.

Kapital fra Østen finder nu nemt Vej til Californien, og Udviklingen som følger med Kapital og Indbyggerantallets Stigen er følelig overalt i Staten.

Californiens Befolkning udgør i Øjeblikket antagelig 2,575,000. Heraf bor der indenfor en Radius af femten miles om San Francisco alene 900,000.

Fabriksvirksomheden er forholdsvis lille. Prisen for Kul leveret i Californien saa at sige umuliggjorde for mange Aar al Slags Fabriksvirksomhed. Dette Forhold er imidlertid nu forandret, dels ved Produktion af Petroleum indenfor Statens Grænser, dels ved Udvinding af Elektricitet fra Vandfaldene i Bjærgene; med denne billige Drivkraft maa Californien betragtes som vel udstyret til at blive et fremtidigt Fabriksland. Udvidelsen af det lokale Marked saa vel som af Markedet i Orienten vil sikkert i Løbet af aa Aar bevirke, at Californien kommer i Række med de andre store Fabriksstater.

Værdien af alle Farmprodukter udgjorde i 1908 $307,945,744, — hvis vi dertil lægger Værdien af Olie, Tømmer og Mineralier (andre end Olie), naar vi op til et Totalbeløb af $405,115,431 — for et Aars Produktion af Jorden i denne gyldne Stat.

Arbejdsforholdene har i det hele været gode i det forløbne. Strejker og Lockouter har været smaa og lokale og uden Betydning for Forretningslivet i det Hele og Store. Arbejdslønnen, der som en Følge af Paniken gik betydeligt ned, er endnu ikke naaet op til sin tidligere Højde, men maa dog, som den er, kaldes god. Arbejdslønnen paa Landet derimod er den samme som tidligere. I det hele taget maa Landvæsenet

VALLEY FOUNDRY & MACHINE WORKS

—FOR—

GASOLINE ELLER DESTILLERINGSMASKINER OG CENTRIFUGE PUMPER.

I April 1910 købte jeg af Valley Foundry Machine Works en Gasolin Maskine — 6 Hestes Kraft og 5 Tommer Pumpe og vandstrøm. Jeg kan i høj Grad anbefale denne Maskine, nem og sindrig i Konstruktion og meget økonomisk med Hensyn til Olie- og Gasolin Forbrug. Jeg har pumpet 240,000 Galoner Vand i 10 Timer med en Udgift af kun 60 Cents for Gasolin.

Ærbødigst
M. GOTH.

VALLEY FOUNDRY & MACHINE WORKS

TEL. MAIN 146 710-736 H STREET

FRESNO, CAL.

1931 KERN STREET, MELLEM I og J

FRESNO, CAL.

A.P. PETERSEN'S

FØRSTE-KLASSES

SKOTØJSFORRETNING

Stort elegant Udvalg af

United Workmen's Shoes

Kom og se mit ny elektriske

REPARATIONS-VÆRKSTED

Arbejdet udføres, medens De venter.

SAMUELS

SMOKE HOUSES'

12½-Cent Cigars

FOR

10c

STORES AT

1109 J Street

1054 Eye Street

Forsythe Lobby

og alt, hvad dertil hører, betragtes som Kalifornien's væsentligste Aktiv; den store Indvandring her til Staten af ca. 100,000 ny Kolonister hvert Aar gaar ogsaa for den største Parts Vedkommende til Landet, hvor de er meget velkomne. Landvæsenet, den dominerende Industri i Kalifornien, er for adskillige Aar endnu ikke i Fare grundet paa utilstrækkelige Overrislingskanaler eller naturlige Vandreservoirs. Der er for Øjeblikket næsten en Million Acres af overordentlig rigt Land, gennemskaaret af Kanaler, men endnu ikke overrislet af Mangel paa Kolonister, tilstrækkelig til at efterkomme Efterspørgslen for de første ti Aar. Det nødvendige Vand for endnu langt større Arealer er for Haanden og kan blive udnyttet under de mest gunstige Omstændigheder, naar som helst et tilstrækkeligt Antal Kolonister gør det nødvendigt.

Hvad her mest af alt trænges til, og hvad der vilde blive sat størst Pris paa at faa, er en Indvandring af arbejdsomme Kolonister, i Besiddelse af tilstrækkelig Kapital til at købe sig en lille Farm og opdyrke den Kapitalen behøver ikke at være meget stor. Er Manden flittig og paapasselig, kan han for et Tidsrum af et Par Aar, indtil hans eget Land vil producere, arbejde for Naboen. Chancerne for denne Klasse Folk er overordentlig gode men selv Manden uden nogen som helst Kapital kan i Kalifornien finde ikke blot lige saa gode, men bedre Betingelser for Livets Ophold end i andre Stater. Alle de naturlige Fordele, som følger med Farming af overrislet Land, findes i Kalifornien, den bedst tænkelige Jord, udmærket Klima og mere end tilstrækkeligt Vand; men disse naturlige Gaver hjælper kun lidt, naar de ikke udnyttes. Her trænges til Tusinder af praktiske og indsigtsfulde Bønder for at faa det mest mulige ud af disse Fordele. Som Tilgift har vi saa Solskinnet, Frugterne og Blomsterne af dette favoriserede Land.

Som Hon. James Bryce, Britisk Ambassadør til United States, nylig udtalte i en Tale til Studenterne ved Stanford Universitetet: "California today occupies a unique position. Because of its advantages and resources it is destined to be the future chosen home of a great people."

CHRISTIAN SKOV.

Dette Nummer af Uglen koster i Løssalg 25 Cents og kan faas fra Bladets Kontor.

FRESNO COUNTY.

Da Kaliforniens Delegerede for fire Aar siden begyndte at agitere for Fresno som næste Konventionssted, var der næppe mere end 25 af alle de Delegerede, der havde hørt om Byen før. Nu i 1910 er der ikke en dansk Mand, Kvinde eller Barn i de Forenede Stater, som ikke alene kender Byens Navn og Beliggenhed, men som tillige ved, hvad Fresno producerer, og hvad Fresno betyder i den dansk-amerikanske Verden.

Vi har derfor ikke i Sinde at trætte vore Læsere med en lang Statistik over Fresno og Omegn, men vil kun i al Korthed give en Oversigt over Distriktets Produktionsevne og fremtdige Muligheder.

Vor vigtigste Indtægtskilde er mærkelig nok ikke Frugt, men Olie, og det er kun et Tidsspørgsmaal af ganske faa Aar, da Fresno vil have de største Oliekilder i Verden; Produktionen er lige begyndt, men repræsenterer dog i 1909 den enorme Sum af ca. $6,250,000.

Coalinga er Hovedsædet for Oliemændene og er hurtig vokset til en By paa ca. 10,000 Mennesker. Der er seks Jærnbanetog daglig mellem Fresno og Coalinga, og Hundreder af Automobiler kører daglig de 65 miles mellem de to Byer.

Vort mest bekendte Produkt er selvfølgelig Rosinerne, og disse repræsenterede i 1908 en Sum af $5,000,000; vor Egn har et Slags amerikansk "corner," naar det kommer til denne Frugt; thi ingen andre Steder i Amerika findes der et Klima, der baade kan modne og senere tørre Druen under Solens Straaler.

Af andre Frugter skal vi nævne Druer, Ferskener, Aprikoser, Nektariner, Oliven, Appelsiner, Citroner, Figen og Meloner.

Her er den officielle Statistik for sidste Aar:

Druer	$ 500,000
Ferskener	1,150,000
Aprikoser	155,000
Nektariner	1,500
Oliven	60,000
Appelsiner	200,000
Citroner	50,000
Figen	25,000
Pærer	25,000
Æbler	26,000
Blommer	15,000
Bærfrugt	25,000
Meloner	250,000

Indkørsel til Kearney Park.
Fresno.

Dette er bare nogle smaa Majsplanter.
Fresno County.

Som man vil se, er det temmelig respektable Summer, disse Frugter repræsenterer.

Hvad Appelsinerne angaar, er Fresnos Omegn kun i sin Begyndelse med Hensyn til Opdyrkning af denne Frugt, og er dog allerede en Konkurrent paa Markedet, da Appelsinerne her paa Egnen modnes ca.

Rosiner tørres.

seks Uger tidligere end i Los Angeles og derfor er til Salgs før Jul hvilket giver dem en meget stor Værdi i kommerciel Henseende.

En større Værdi, end den tilfældig besøgende aner repræsenterer Dyrkningen af Alfalfa og Kornsorter og den dertil knyttede Mejeridrift. 1909:

Fresno-Druer i millionvis; — det er Klaser, min Fa'r!

Alfalfa	$1,750,000
Hvede, Byg og Majs	3,047 000
Byghø	250,000
Mælk og Fløde	1,500,000
Smør	1,250,000

Naar man husker paa, at Alfalfaen kan høstes mindst fire, undertiden seks Gange i Løbet af en Sæson, da kan man let forstaa,

We Pay the Highest Price

to Growers for **SELECTED CROPS**, from which we pack and ship Raisins and Dried Fruits under our well-established

RIBBON BRANDS

QUALITY is what we want.

FRESNO HOME PACKING CO.

KOLD LUNCH.
Smørrebrød en Specialitet.

THE NEW CORNER

EMIL F. KAISER, Ejer.

Telefon MAIN 1020

Cor. I and Kern Streets FRESNO, CAL.

FRANK HICKMAN

UP-TO-DATE

CLOTHIER, FURNISHER, HATTER

For Men and Youths

1922-24 Mariposa St. FRESNO, CAL.

hvorfor det dertil egnede Land er steget i Værdi med hvert Aar.

Af andre Produkter skal nævnes følgende, og deres Udbytte i 1909:

Tømmer og dermed følgende Industrier	$4,000,000
Vin	2,500,000
Brandy	500,000

Hvad der gør Egnens Beboere velhavende og bringer Fresno By til at vokse baade stor og rig, er den Kendsgerning, at Landet her omkring bestaar af Smaafarme, fra 20 til 40 Acres i Størrelse; meget faa store Ejendomme, hvis Besiddere lever i andre Byer, og hvis Indtægter gaar til andre Steder. Størstedelen af, hvad Landet bringer, bliver her i Fresno og omsættes i Varer, der sælges her i Byen. Derfor er Fresno en rig By; derfor har den en Fremtid for sig og en naturlig stadig Vækst og Udvikling, som intet kan standse.

Fresno County bestaar of 5,606 engelske Kvadratmil og har en Befolkning af omtrent 65,000, hvoraf Halvdelen bor i Fresno og nærmeste Forstæder.

Hvad der har bragt Fresno Frodighed og Rigdom er Overrisling og over 400,000 Acres forsynes med Vand fra Overrislingskanaler, der er 500 miles lange.

Naar man tænker paa, at de samlede Indtægter fra alle Fresno Countys Produkter er aarlig ca 35 Millioner Dollars med kun en mindre Del af Landet opdyrket, kan man faa en Ide om, hvad det vil blive, naar alle de 5000 Kvadratmil er blevet bragt under Ploven, forsynet med Vand og beplantet med Frugt eller Alfalfa.

Alt, hvad Fresno County trænger til, er Folk med lidt Penge og med Lyst til at arbejde sig frem. Lejligheden venter paa dem; Fremtiden er klar, og intet kan standse Fremskridtet.

FRESNO COUNTY, DETS PIONERER OG VELKENDTE DANSKE.

Fresno By er ligesom Hjertet i et stort Legeme; fra alle Kolonierne strømmer Folk ind for at gøre Indkøb og for at sælge deres Varer. Uden det mægtige Opland vilde Byen intet være. Derfor er dens Historie og Opvækst ogsaa nøje knyttet til Kolonierne og deres Beboere.

Den første Koloni blev anlagt i 1875-76 under Navnet Central Colony; i 1877 kom FresnoColony; i 1878 Washington og Scandinavian Colonies, og i 1879 American Colony.

Mærkelig nok bor der mange Danske i American Colony og meget faa i Scandinavian; denne sidste blev stiftet af en Dansker, Charles Henry, der tog livlig Del i Opbygningen af Fresno County i de tidlige Dage.

Den første Hovedstad for Fresno County var den gamle Mineby Millerton, der nu kun har nogle faa Ruiner tilbage; men allerede her var de Danske repræsenterede, idet Froelick og Grejersen hørte til Byens mest fremragende Borgere.

Naar man skal omtale de Danske i Fresno og Omegn, begynder man ganske naturlig med de gamle Pionerer.

Dette Ord "Pioner" bringer eens Fantasi i en livlig Bevægelse, og for at forhindre en for stærk aandelig Løben-løbsk bringer vi hermed Billederne af disse Pionerer: Stille, satte Mænd, som tilfældigvis kom hertil i de tidlige Dage og var udholdende nok til at blive eller for langsomme i Vendingen til at flytte. Brave, hæderlige Mænd, der er respektable Borgere, men hos hvem man vanskelig finder noget til at tilfredsstille eens Indbildningskraft eller Trang til at føre Fantasien videre.

Arbejdet har sat sit Mærke paa dem, og de er præget af Afspærringen fra den øvrige Verden med dens aandelige Bevægelser og rige Vekselvirkning. Det at være Pioner i en Landkommune er langt fra en misundelsesværdig Lod — tungt Arbejde, Skuffelser, aandelig Afstængthed og — som eneste Fornøjelse — smaa selskabelige Sammenkomster og — som eneste Haab — Børnene og disses Fremtid. Dette er i Korthed deres Livshistorie her som andre Steder.

Men alle som een skabte disse Mænd og deres trofaste Hustruer danske Hjem, der endnu den Dag i Dag bærer Præg af det Land, hvorfra de kom. Og den Gæstfrihed, som Danske er saa bekendt for(blev heller ikke glemt. De gamle Pionerer havde altid aabent Hus for de nyankommende Danskere og var villige til at give dem en hjælpende Haand.

Man hører tit de gamle Pionerer tale om de tidlige Dage, og man faar da Indtrykket af, at det selskabelige Samliv, den gensidige Hjælpsomhed og Fordragelighed var mange Gange bedre den Gang end nu.

Denne Evne til at skabe Hjem i Ordets egentlige Forstand har vore Pionerer og deres Hustruer altid haft og kun naar man træffer dem der, faar man et rigtigt Indtryk af deres Karakter og deres Liv.

Hvad Kirkerne er for Svenskerne, politiske Møder for Irlænderne og "Bierhallen" for Tyskerne, det er Hjemmene for de Danske, hvor end de færdes i Verden.

Og for denne Kendsgerning burde hvert Barn født af danske Forældre være inderlig taknemlig og tillige stolt.

S. M. TOFT.
Født i Ribe. Til Fresno i 1876. Farmer. Pioner.

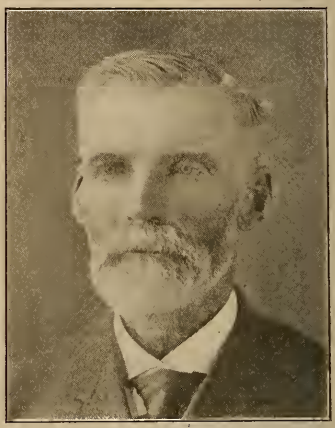

JENS HANSEN.
Født paa Fyn. I Fresno siden 1875. Farmer. Pioner.

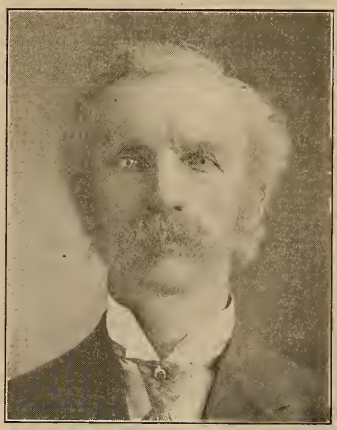

WILHELM MØLLER.
Fresno siden 1875. Stiftede Central Colony. Pioner.

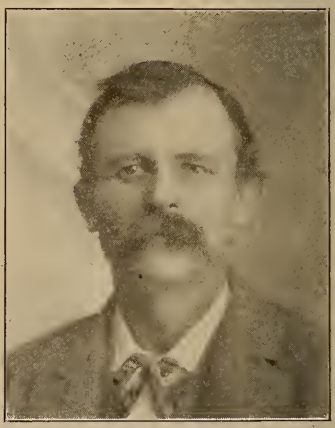

LOUIS NIELSEN.
Født 1846. Til Kalifornien i 1871. I Fresno siden 1881. Bygningsentreprenør. Pioner.

Kun en sjælden Gang ser man dem tage Del i Politik og søge offentlige Embeder; derfor har vi til Trods for de 5000 Danskere i Fresno County kun en Supervisor, en Un-

JACOB FISCHER.

Født 1854 i Tobel ved Ribe, Føvling Sogn. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1879. Farmer. Vice-Præsident i The Danish Creamery Association.

HANS MADSEN.

Født i Trolle ved Frederikshavn i 1857. Til Amerika (Kalifornien) 1870. Fresno 1877. Farmer. Pioner. Søn Martin Madsen, født i 1876. Sagfører. Speciel Korrespondent fra Washington, D. C., til San Francisco Chronicle.

H. P. SEEBERG.

Født i Løgumkloster i 1847. Fresno, Cal., siden 1877. Farmer. Pioner.

JØRGEN HANSEN.

Født i Skovby Mark ved Bogense i 1846. Til Fresno, Cal., 1877. Farmer. Stifter af The Danish Creamery. Pioner.

Tel. MAIN 2.

Patterson Block Pharmacy

OSWALD S. SCHOLZ

1012 J STREET FRESNO, CAL.

"Pure Drug Druggists"

Recepter fyldes omhyggelig.

Alle velkendte Familie-Mediciner haves paa Lager.

M'CARTY'S Jewelry Shop

Gold and Silversmiths

TEL. MAIN 470

1118 J St. Fresno, Cal.

Souvenir Spoons of Fresno

1118 J STREET

Tel. Main 117

LAYTON MARKET

Den eneste danske Slagterforretning i Fresno

1835 Mariposa St. *FRED ANDERSEN*

dersheriff og en City Engineer at pege paa som vore politiske Trofæer.

Christ Jørgensen, Supervisor, blev valgt, fordi hans Distrikt trængte til en ærlig Mand og han har ikke givet sine Vælgere Anledning til at fortryde det. Om end hans Landevoje uden Tvil kunde være bedre er de dog mindst lige saa gode som hans Kollegers, og til hans Ros maa det siges, at han har aldrig givet sine Landsmænd Fortrinet eller under sin Embedstid lavet Politik ud af de danske Foreninger, men har

HENRY LARSEN.
Født i Sønderjylland 1848. Fresno, Cal., siden 1878. Farmer. Pioner.

MARTIN JENSEN.
Født den 31te Januar 1845 i Nærheden af Aabenraa. Kom til Amerika 1865; til Kalifornien 1867;. I Fresno siden 1877. Ingeniør. Ops tillede Fresnos første Dampmaskine. Pioner. Fader til:

CHRIS JØRGENSEN.
Supervisor.

CHR. JENSEN. Fresno City Engineer.

udfyldt sin Plads som amerikansk Borger og været Supervisor for alle de forskellige Nationaliteter, der befolker hans Distrikt.

En Særstilling mellem de Danske indtager Andrew Sørensen, hvis Løbebane i Fresno County har været meget broget. Efter

ANDREW SØRENSEN.
Født i Aarhus 1863. Til Amerika 1881. Fresno siden 1885.

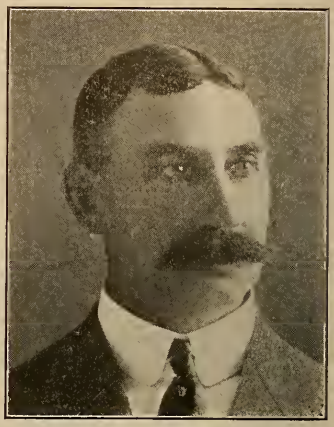

H. GRAFF.
Født den 26de Maj 1863 i Kolding. Til Amerika (San Francisco) 1882. Siden 1887 i Fresno.

ANDREW IVERSEN.
Født 9de September 1863 i Kristiansfeldt. Til Amerika (City Falls, Iowa) 1881. Til Merced, Cal. 1883. Fresno 1886. Drev Mønsterfarming i 14 Aar. I Herreekviperingsforretning siden 1903.

HANS JACOBSEN.
Født 4 November 1868 i Lysabbild paa Als. Til Amerika 1887. (Modesto og San Francisco; dernæst Nord-Kalifornien; saa atter i Modesto, Cal.) Siden 1903 i Fresno. Ejendomskommissionær og Assuranceforretning.

at have været Lærer i mange Aar og tilsidst Forstander for Højskolen i Easton, slog han sig paa "de Danskes Vej til Ros og Magt" og blev Landmand. Hans Evne som Organisator gjorde sig straks gældende, og i Løbet af kort Tid svang han sig op til at blive

H. A. HANSEN.

Født 13de August 1861 i Vester Hjertinge, Vestjylland. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1889. Bygmester og Entreprenør.

FREDERIK ANDERSEN.

Født den 13de November 1871 i Næstved. I 1885 til Amerika (Fresno, Cal.) I Slagterforretning. Indehaver af Layton Market.

GEORG LARSEN.

Født 15de Maj 1866 i Hørsholm. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1893. I mange Aar i Smedeforretning. Nu Medindehaver af den ansete Forretning, der under Firmanavnet Larsen & Krog, driver Maskinfabrik etc.

JOHN HJORT.

Født 30. Juni 1877 i Kolding. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1891. Smedemester siden 1901.

PATTERSON
IRRIGATED FARMS

18,000 Acres for Sale
in 20-Acre Lots
SOIL 60 FEET DEEP
BEST LAND IN CALIFORNIA

APPLY

Patterson Ranch Company

Room 114, Forsyth Building

FRESNO, CALIFORNIA

Præsident for "the Scandinavian Mutual Fire Insurance Co." For halvandet Aar siden blev han endvidere valgt til Præsident for "the California Farmers' Union."

C. Jensen er Dansk af Navn og Afstamning; han har gjort god Fyldest i sin Plads som Byens Ingeniør og er agtet af alle, baade Danske og Amerikanere.

* * *

Naar vi dernæst skal omtale de danske

NIELS PETERSEN.

Født 30te Oktober 1869 i Hjerting, Sønderjylland. Til Amerika i 1888. Siden 1894 i Fresno. Smedeforretning i 14 Aar.

HUGO HVIDT.

Født i København 1881. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1903. I Smedeforretning siden 1907.

MAGNUS C. HANSEN.

Født 8. September 1882 i Nærbeden af Viborg. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1904. Smedemester. Tre Aar i Forretning.

AXEL RASMUSSEN.

Født 5te Februar 1887 i Aarbus. Til Amerika 1906.

Forretningsfolk, da finder vi vor Nation meget talrigt og værdigt repræsenteret.

Selvfølgelig maa vi først nævne **Hans Graff,** der er en af Fresnos betydeligste Forretningsmænd og højst ansete Borgere.

Fra en lille Begyndelse har han arbejdet sin Forretning op til vistnok den største i San Joaquin Dalen. Efter at have købt sine

ANTON P. PETERSEN.

Født 2. September 1872 i Vissingborg paa Fyn. Til Amerika i Maj 1892. I Fresno siden 1902. Skomagerforretning.

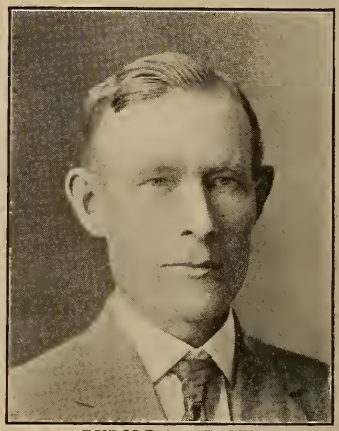

RUDOLPH THRANE.

Født i Frederikshavn 1858. Til Amerika 1868. San Francisco fra 1878 til 1907. Siden i Fresno. Cigarfabrikant.

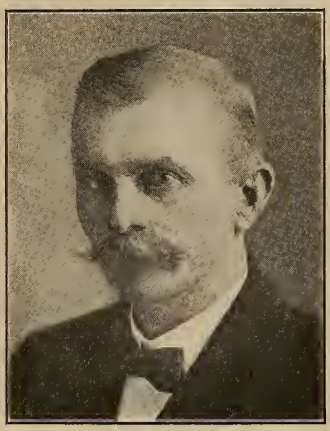

MICHAEL GOTH.

Født den 21de November 1854 i Snesleved Næstved. Til Avstralien i 1878. Amerika (Fresno, Cal.) siden 1884 Bestyrer Kutner-Goldstein Departement.

ANDRE HASSELBALCH.

Født i Randers 1859. Fresno siden 1891. Grosserer i Hvidevarer.

Kompagnoner ud, er hans Forretning gaaet fremad med Kæmpeskridt, og det skyldes i allerhøjeste Grad denne Mands ejendommelige Personlighed og den Tillid, som han nyder overalt, baade mellem de Danske og alle andre Nationer.

CHRISTIAN FINDERUP.

Født 25de Februar 1885 i Torning ved Viborg. Til Amerika 1905. I Fresno siden 1906. Restauratør.

ALEXANDER JACOBSEN.

Født København 3dje Maj 1861. Til Amerika 1. Juni 1888. I Dakota i tyve Aar. Til Fresno, Oktober 1909. Restaurationsforretning.

J. C. CHRISTENSEN.

Født 19de November 1864 i Aadum ved Tarm. Til Amerika (San Francisco) 1890. Til Fresno 1903. Restaurationsforretning.

CARL J. PETERSEN.

Født 25de Februar 1866 paa Fyn. Til Amerika (Omaha, Neb.) 1887. Siden 1891 i Fresno. Begyndte Brodersamfundslogen her steds. I Barberforretning.

A. IVERSEN

BART HARVEY

IVERSEN & HARVEY

Herre-Ekviperingsforretning

VI HAR ET RIGHOLDIGT LAGER AF HERRE-EKVIPERINGSARTIKLER OG ALT HERTIL HÖRENDE, SOM HVAD GOD BONITET, MODERNE SNIT OG HONNETTE PRISER ANGAAR, STAAR UOVERTRUFFET : : : : : :

Hj. af J og Tulare Sts. Fresno, Cal.

Det er en velkendt Sag, at denne Mand til Trods for sin enorme Virksomhed er en af de letteste Mænd at faa i Tale, og han er altid den samme. Han har den sjældne Evne at kunne lytte opmærksomt til et Forslag og samtidig være rede til straks at give et bestemt, høfligt og afgørende Svar, saa snart Forslagsstilleren er færdig.

Paa Billedet fra Fresnos Oversvømmelse vil man se Graffs Butik i dens Begyndelse.

THOS. C. JUHL.

Født 11te December 1875. Til Amerika i August 1903. I Fresno siden 1906. Beværtningsdrivende siden 1907.

MARIUS P. NIELSEN.

Født 10de Februar 1872 i Grenaa. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1891. Landmand indtil 1908. Siden da i Vognmandsforretning.

IVER IVERSEN.

Født i Kristiansfeldt 31. Maj 1869. Til Amerika (Illinois) 1886. Siden 1888 i Fresno. Farmer.

HANS HANOSEN.

Født 1865 i Gjestelev paa Fyn. Til Fresno, Cal., 1892. Farmer.

Kun tre Mænd arbejdede for Firmaet da, og det var Graff og hans Kompagnoner. Nu er Forretningen inkorporeret, og Hans Graff er dens Chef. De to Kompagnoner blev købt ud for flere Aar siden.

Ca. 80 Mænd og Kvinder beskæftiges nu i

JESSE JANSEN.

Født 21de August 1855 i Bodum ved Aabenraa. Til Amerika i 1871 (16 Aar i Lincoln, Placer County.) Fresno County og City siden 1886. Ejendomsbesidder.

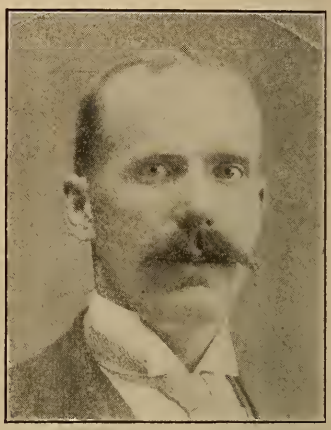

CHRIST JENSEN.

Født 20. Juni 1872 i Silkeborg. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1893. I flere Aar Farmer. Nu i Foderforretning.

CARL ANDERSEN.

Født 21de Juli 1880 i Nykøbing F. Til Amerika (Syd-Dakota) 1904. I Fresno siden 1. Januar 1906. Cigar- og Tobaksforretning.

GEORG SMITH.

Født 27de Februar 1889 paa Als. Til Amerika (Fresno, Cal.) 1906. Siden 1909 i Kafte- og Krydderiforretning.

Graffs Forretning, og foruden Urtekramvarer sælges der Isenkram, Porcellæn, Foderstoffer, ligesom et Kaffebranderi og et Bageri er knyttet dertil. I det store Filial paa Hjørnet af H og Mono Streets er Varehuset, som indtager et Fladerum af 40x200 Fod.

Og Forretningen vokser stadig.

Den næststørste Forretningsmand er **Andrew Iversen**, der i fordums Dage var anset som en af Egnens dygtigste Landmænd, men som pludselig begyndte som Herre-Ekviperingshandler og i Løbet af nogle faa Aar svang sig op til at være Ejer af den ledende Forretning paa dette Omraade.

Hans Grundighed og hans Evne til at vælge de rette Folk til at arbejde for og med sig har bidraget paa hans Mangel paa speciel Uddannelse i dette Fag.

Vor fortræffelige Landsmand, **Hans Jacobsen**, er Fresnos største danske Landhandler; hans Firmas Navn er Sunset Realty Co., og Forretningen er i Løbet af faa Aar vokset til en af de største af sin Slags i Byen.

Men Jacobsens Navn og hans hæderlige og prægtige Karakter er ogsaa Borgen for, at man rolig kan betro sin Forretning i Firmaets Hænder. Foruden at handle med Land og Ejendomme har han en stor Brand-assurance-Forretning og er Sekretær for flere store Oliekompagnier.

Som Bygmester indtager vor Landsmand **H. A. Hansen** en ledende Stilling og har uomtvistelig den største Forretning i sin Slags i Fresno. Hans Dygtighed og Paalidelighed har skabt ham et Navn, som hans Kolleger i Sandhed kan misunde ham.

Hans djærve, ægte vestjyske Sejghed har været det Sværd, som han har kæmpet sig frem med, og den personlige Agtelse, han nyder, er mere værd end alle Slags Ordensdekorationer.

Bagved Navnet "Layton Market" skjuler sig ogsaa et dansk Navn, idet Ejeren er den gemytlige Københavner **Fred Andersen** — en hjælpsom, redelbon Karakter med et eget Lune og Vid, der ikke er Hverdags. Han kan skrive en god Vise, men han kan ikke synge den.

Paa et Omraade har de Danske i Fresno taget Ledelsen, og det er som Smede. Ikke for ingenting er Dania-Logen opkaldt efter Smedenes Gud "Thor"; thi ikke færre end

SØREN WISSING.

Født 9de April 1877 i Struer. Til Amerika 1895. Styrmand paa Kysten i flere Aar. I Fresno siden 1908.

Stormfloden i Fresno 1887. Billedet viser H og Inyo Gaderne. Til højre Graffs Butik.

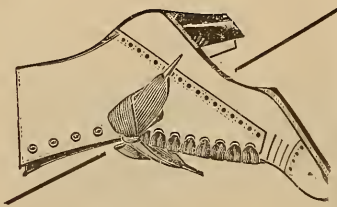

TO BE EXACT

OUR NEW FALL STYLES IN CORRECT FOOTWEAR, ARE BEYOND COMPARISON.

They're Perfect Beauties

Neil White & Co.
1941 Mariposa St.
1107 J St.

Your Fall Shoes Are Here.

Kate Parsons
Florist

FRESH BULBS
CUT FLOWERS
HOUSE PLANTS
INDIAN WILLOW AND
BASKET-CRAFT BASKETS
JARDINIERES

1913-15 FRESNO STREET
Phone MAIN 469

Universal Restaurant
FRENCH and ITALIAN

A. SESSIA, Proprietor

Italian
and
French
Dinners
A
Specialty

952-54-56 I STREET, FRESNO, CAL.
TELEPHONE, MAIN 694

Phone: MAIN 836

Offices:
224-226 Pacific Bldg., San Francisco
80-83 Bacon Bldg., Oakland
200-203 Severance Bldg., Los Angeles
Pantages Theater Bldg., Sacramento

REX
DENTAL COMPANY
Incorporated

Originators of
the Alveolar Method of Dentistry

Rooms 106-7-8-9 Edgerly Block
Cor. Tulare and J Sts. Fresno, Cal.

syv Steder i Fresno svinger danske Mænd Hammeren og slaar Gnister ud af Ambolten. En Forretning som **Larsen & Krogs** er stor og betydelig nok til at blive bemærket i hvilken som helst Storby, og Mænd som **Niels Petersen, John Hjort, Magnus Hansen, Ahrensberg** og flere andre er velkendte og meget ansete. **Hugo Hvidt** er Fresnos Specialist som Hesteskoer, og mangen en Væddeløbshest har baaret hans Sko, naar de kom ind som en flot Nummer et.

Een af Ejerne af den store "Einstein Inc." er ogsaa Dansk, nemlig **Andre' Hasselbalch**; han er Fresnos anerkendte Specialist paa Hvide-Vare Omraadet.

Vor mest populære danske Forretningsmand er dog den "lille" Skomager **Anton Petersen,** der til Trods for sin Lidenhed har en stor Skare af danske Venner. Han har aldrig været bange for at sige sin Mening i danske Spørgsmaal og har desuagtet vundet Popularitet.

Hans Næstedør-Nabo **Rudolph Thrane** har kun været i Fresno nogle faa Aar, men i lange Tider har hans Navn været kendt over hele Kalifornien som een af de ledende Daniamænd. Han vilde have siddet i Overpræsidentens Stol i Aar, hvis han kunde have fundet sig i den besynderlige vaklende Optræden, som Danias Overbestyrelse indtog overfor de stridende Daniamænd i Fresno. Men for ham var Princippet mere end en Ærespost, og han trak sig hellere tilbage end at ville give efter, hvor han vidste, at han havde Retten paa sin Side.

Hans Cigarbutik og Forretning er meget populær, og hans Venners Skare vokser Dag for Dag.

Vi maa ikke glemme vore dramatiske Talenter, der i Hverdagslivet er almindelige Forretningsfolk, som f. Eks. **Michael Goth,** Bestyreren af Kutner-Goldstein Departement for Agerdyrkningsredskaber. Han er en af de fornøjeligste Danskere her paa Egnen og kan sælge en Plov eller en Buggy lige saa let, som han kan faa Folk til at le, naar han fortæller en Historie eller spiller med i et Lystspil.

Vor lille Skitse- og Karikaturtegner **Axel Rasmussen,** har ogsaa dramatisk Talent og er knyttet til Fresnos danske dramatisk Klub.

J. C. Christensen paa J-Gaden og **Jacobsen & Finderup** paa I-Gaden sørger for at bespise Byens Ungkarle hele Aaret rundt og de gifte Folk, naar Konerne er paa Kysten om Sommeren.

Som Stifter af den danske Brodersamfundsloge i Fresno er **Carl Petersen** i egentlig Forstand en D. B. S.-Veteran. Han hjalp til at stifte Nr. 49 i San Francisco og har været til Stede ved Indvielsen af Logerne i Del Rey og Selma.

Og hans Interesse er aldrig blevet svækket; han har Æren af at have bragt flere ny Medlemmer ind i Nr. 67 end nogen anden.

"Valley Transfer Co." ejes af vor Landsmand **Marius Nielsen,** der i Løbet af ca. et Aar har oparbejdet en betydelig Forretning.

Naar vore Gæster ser Navnet "Tivoli," vil de straks vide, at det er en dansk Beværtning. Danskeren **Th. Juhl,** ogsaa kaldet "Glade Jul," sørger her for at slukke vor Tørst i den varme Sommertid og varme vore Maver i den kolde Vinter.

Nærved Fresno midt i det bedste Vinland bor vore to prægtige Landsmænd **Hans Hansen** og **Iver Iversen;** deres smukke gæstfri Hjem har altid været aabent Hus for deres Venner; alt omkring deres Hjem vidner om Drift og Dygtighed.

Imellem Fresno Countys Landmænd staar disse to Mænd i første Række.

I vor venlige Naboby Reedley er intet Navn bedre kendt end vor Landsmand, **Jesse Jansens.** Han omtales som Reedleys Borgmester, og det skyldes hans Foretagsomhed og stadige "booming' af Reedley, at denne By er vokset saa stærkt i de sidste Aar.

Men ogsaa mellem de yngre Danske er Forretningsmændene vel repræsenteret; saaledes har **Carl Andersen** en rigtig dansk Cigarforretning med tilhørende Klubværelser, og **Chris Jensen** har i Løbet af kort Tid oparbejdet en Foderforretning, samtidig med at han har erhvervet sig betydelige Strækninger af Land.

Det er yderst sjældent, at en Nykommer i Løbet af et Aars Tid har Energi og Selvtillid nok til at begynde Forretning for sig selv, men **Georg Smith** er en af de unge Mænd, der vil fremad, og det er lykkedes ham i Løbet af et Aar at oparbejde en god Specialforretning i Kaffe, The og Krydderier.

Paa Grund af hans utilladelige medfødte Beskedenhed er vi ikke i Stand til at bringe et Billede af **Robert Madsen,** og dog er der ingen Dansker i Fresno County, som har flere Venner. Han var i sin Tid Præsident for „the Raisin Growers Association," for Parlier Winery & Packing House, og var og er anerkendt som en af de dygtigste Landmænd og mest foretagsomme Forretnings-

mænd i Fresno County. Han har nu af Helbredshensyn trukket sig tilbage til sin store Farm i Nærheden af Parlier, og hans Hjem er et typisk dansk Hjem, hvor et Velkommen møder de besøgende fra hele hans flinke Familie.

I vort Billedgalleri vil man ogsaa finde **Søren Wissing**, en dansk Sømand, som nu har kastet Anker og laver Sprit i Fresno. Han er Uglens flyvende Korrespondent og er et levende Konversationsleksikon med Hensyn til lokale Begivenheder.

Som en værdig Slutning paa vor Omtale af de Danske i Fresno og Omegn vil vi omtale den gamle Pioner og stadig "i Sindet unge" **Jacob Fischer.** Haardt Arbejde i tidligere Dage har ikke gjort ham snæver, og Medgang og Velstand har heller ikke været i Stand til at forandre hans ligefremme Væsen.

Som bestyrende Direktør for The Danish Creamery Association og som Medejer af store Oliekompagnier har han taget en levende Del i Opbyggelsen af Fresno County, men trods disse smaa Udflugter i Forretningsverdenen holder han endnu ved sin første Kærlighed: sin Farm, og hans smukke Hjem paa East Avenue er et typisk dansk Hjem omgivet af Vinranker og Frugthaver.

GRONENBERGS REJSER TIL DANMARK.

Hamm.: "Hvad skal vi gøre, naar Carl og May rejser?"

Erich: "Groan an' bear it."

Fresnos smukke Program for de besøgende Damer er et af de mest tiltalende Arrangementer, vi længe har set. Som bekendt har de tidligere Konventioner absolut ignoreret de besøgende Damer, og vi maa komplimentere vore stedlige Kvinder for den Varme, Interesse og Dygtighed, hvormed de har paataget sig og udført Arrangementet for Damernes Underholdning. Vi er overbevist om, at de besøgende Fruer vil altid have en venlig Tanke og et godt Ord for Fresno. Til Trods for eller maaske rettere paa Grund af, at vi ikke har nogen Søstersamfundsloge her har Damerne arbejdet bedre og mere enigt end vore stedlige Brødre.

Konventions-Komiteen i San Francisco — med Herman Korell i Spidsen — havde gjort store Anstrengelser for at samle 125 Deltagere til en samlet Tur til Fresno i Konventionsugen. Jærnbaneselskabet betingede det nævnte Antal for at indrømme Rundrejsebilletter til halv Pris. Det lykkedes ikke at samle saa mange, og Fællesturen blev opgivet. Ved en kraftig og velvillig Støtte fra det lokale Blads Side vilde det have været forholdsvis let at oparbejde den nødvendige Interesse for Sagen, men Bien — der har modtaget al tænkelig finansiel Støtte og alle Privilegier ved denne Convention — rørte sig ikke: det var jo dets tidligere Redaktør, med hvem det er raget uklar, der stod i Spidsen for den paatænkte Ekskur-

Overrislings-Kanal.

sion — altsaa: "down with it!" Frem med den klamme Haand!

Hvad det dog er for et tarveligt Blad! og hvor det dog gentager sig atter og atter i sin Lurvethed! Men Korell maa ikke beklage sig: han har selv gennem Aar trolig fulgt den samme Taktik — og den Behandling, der er bleven hans SAG til Del, er jo kun en Skefuld af hans egen Medicin — Biens Patentmedicin!

Vi vilde gerne være til Stede, naar Korell og Michaelsen mødes første Gang. Herregud, hvilken Skuffelse, hvis nu ingen af de to skulde blive D. B. S.s næste Oversekretær.

F. HUROP.

En anden notabel Besøgende til Fresno er vor gode Ven, F. Hurop fra Enumclaw, Washington. Vi beklager meget, at Hr. Hurop ikke er Delegeret da han er een af de dygtigste og mest energiske Mænd indenfor D. B. S. Hr. Hurop kommer som Repræsentant for de **samvirkende Fagforbund i Danmark,** og staar saaledes lidt højere i Rang end Vogt, hvis Forening tæller 19,000 Mand, medens Hurops tæller 100,000.

Vi ønsker Hr. Hurop Held og Lykke med den Sag, han kæmper for, og beklager i høj Grad, at Fresnos Konventionskomite ikke har givet ham en Lejlighed til at tale paa det officielle Program. Men Tabet er Konventionens — ikke Hurops.

DANSK DILETTANTKOMEDIE I SAN FRANCISCO.

Fra de tidligste Tider gaar der Frasagn om sceniske Triumfer i Danskheden i San Francisco, om hyggelige, gemytlige "Prøver" og store "Aftener" med bragende Bifald og løftet Stemning. Ja, for mange Aar siden skal der have været en virkelig "interesseret" Kreds, der samledes i Fru **Mørchs** Hjem, og hun og hendes to musikalske og i andre Retninger begavede **Døtre** var de ledende i denne Kreds og forstod at skabe Tilslutning og vække de slumrende Evner hos andre. Naa, hvorsomhelst og naarsomhelst der findes cet eller nogle faa danske Hjem, som aabner deres Døre for Ungdom og Livsglæde, forplanter de danske Interesser, der gives Ly her, sig udefter, vækker ogsaa Liv i større Kredse, præger saa at sige den hele Koloni. Mindet om hine Dage, der ligger over tredive Aar tilbage i Tiden, lever endnu hos de gamle iblandt os.

Der er næppe nogen bedre national Løftestang blandt Danske i Amerika end Dilettantscenen; Kirken er slet ikke "i det," naar der bliver Tale om Sammenligning. Nogle faa gode Kræfter med "Sceneinstinktet" i sig kan gøre meget til at ringe Tolv for en søvnig Danskhed, og hvis der ikke var saa meget Hykleri til i Verden, skulde der altid i en dansk Koloni først tænkes paa et velindrettet Forsamlingshus, og Kirken skulde ikke rejses, før Nødvendigheden af et Alderdomshjem gjorde sig gældende. Saa kunde man slaa de to Ting sammen til een Institution, der vilde styrke de Trætte og Gamle ikke alene med Trøstens Ord, men ogsaa med god Mad og bløde Senge.

Selv de afblegede Duftvaudeviller vækker, naar de spilles godt, en helt ejendommelig national Stemning hos Tilskuerne, rører vel de inderste danske Strænge paa samme Vis som Duften af en Bukkarkrans fremkalder Mindet om Bøgeskoven. Det er jo saadanne fordringsløse Smaating, der i Reglen bydes paa, naar der spilles Dilettantkomedie, fordi enhver kan forstaa dem og være med og maaske selv gennynne nogle af de længe hengemte Melodier.

San Franciscos danske dramatiske Interesser har holdt sig nogenlunde oppe gennem Tiderne. Da vi først stiftede Bekendtskab med det, stod **Gustav Nielsen** i sin Glans. Han havde et godt Greb paa at samle "Kræfterne" og "torske dem op," som han plejede

Phone Douglas 1025

CARL G. LARSEN
Proprietor

Hotel Larsen

OVER TIVOLI CAFE

60 Rooms
50c to $1.50 per Day
$3 to $10 per Week

56 EDDY STREET
San Francisco

CARL G. LARSEN
Proprietor

Established
January 5th, 1879

Tivoli Cafe

COFFEE AND LUNCH HOUSE

Always Open

Eggs Fresh from My Ranch
Every Day

50 EDDY STREET
San Francisco

at sige, og Stykker som "Genboerne" og "Familietvist" fik en meget passabel Opførelse. **Fru J. C. Hansen**, hvis Sangmidler har holdt sig forbavsende godt gennem Aarene, var slagfærdig og a-lret som selve Julle Hansen, og i Rappenskralleroller staar hun uovertruffet. **Beck, Carl Gronenberg, May Gronenberg** hører ligeledes til den oprindelige Gustav Nielsenske Garde, men har ogsaa i de paafølgende Aar — under **Korelis** og **Halvor Jacobsens** Førerskab — glædet Danskerne med deres Talent.

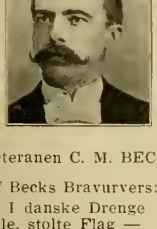

Veteranen C. M. BECK.

Et af Becks Bravurvers:

Træd nu an, I danske Drenge
om vort gamle, stolte Flag —
se, hvor blidt og blødt i Hvidt og Rødt det
vifter —
lad det tale til vort Hjerte, som det taler
for vor Smag, —
naar det smelder frit, da mindes vi Bedrifter
— Et Samlingstegn! I Sol og Regn det kalder os fra hver sin Egn;
det lyste over Skolens Hegn, og vi fulgte
det i Ungdomsleg'n; —
da bort vi drog fra Hjemmets Krog og lærte
os et fremmed Sprog.
dig tog vi med, du gamle Dannebrog.
Du vajer fra vort Dania!
Og i 'Danmark' og i 'Helga' er det rette
Sindelag —
naar de to om dig staar sammen, kan de
slaa et vældigt Slag!

Helgas Revyer — af hvilke der er opført otte — har med **Nikotin** som Forfatter og **Halvor Jacobsen** som Instruktør været store Sukcesser og er blevne spillet fortrinligt af Kræfter som **Beck, Fru Elizabeth Paulsen, Carl og May Gronenberg, Frk. Lilian Hoffmeyer, Hr. og Fru L. Lorentzen** og den uforlignelige **Hammerich**. Jokumsen (Beck) og Mrs. Jokumsen (Fru Paulsen) er blevne typiske Karakterer, som har vundet Publikums Kærlighed. Den patriotiske, karakterløse, gemytlige, ligeglade Jokumsen og den selvbevidste, naragtige men inderst inde brave Mrs. Jokumsen med sit dansk-amerikanske Kaudervælsk har i de to nævnte fundet fortræffelige Fremstillere.

Veteran FRU ELIZABETH PAULSEN.

Mrs. Jokumsen giver følgende Ordre til sin Chauffeur: "Sjaafyr! Sjaafyr! Caburetten MAA fikses, og Turbinen paa Bagakslen ER ude af Orden. What's that? Er Tanken tom? Fyld den op og se, om den sparker. Look out for Transmitteren og pas paa, at ingen monkeyer ved Trotlen. (Til Jokumsen): Gracious, Jokumsen, den Sjaafyr makes me crazy. Han shortsærkede mig to Gange paa Roden, og vi ha'de at skyde bag paa ligesom Holms, da de var paa Picnic.

I Karakterroller har **Fru Alfred Larsen** i de senere Aar gjort god Fyldest, og **Peter Dupont** staar ligeleles mellem Stjernerne.

En Opforelse af **Jeppe paa Bjærget** i Fjor — iscenesat af **Waldemar Westergaard** og **Hans Meier** hører til de mærkbare dramatiske Begivenheder i Kolonien og aabenbarede ikke saa faa lovende Debutanter, bl. a. **Clausen** og **Anker.**

San Franciscos **danske dramatiske Klub** gik i Stykker i den store Brand og er ikke siden bleven reorganiseret.

DANSK SÖSTERSAMFUNDS LOGE NR. 24

SAN FRANCISCO, CAL.

blev organiseret den 28de Marts 1894 med 11 Medlemmer og tæller nu 130. Foreningen har i Aarenes Løb udbetalt en stor Sum i Sygehjælp og givet ekstra Hjælp til Trængende i Logen. Der ydes 5 Dollars i ugentlig Sygehjælp; Assurance $250 og $500.

Kontingentet er 50 Cents om Maaneden.

Indskud for ny Medlemmer $1.00.

CHRISTINE CHRISTENSEN,
Præsident.
57 South Park

ANNA AMORSEN,
Sekretær,
1945 Fifteenth Street.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter

Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

Dr. Adolph Berg

(Fhv. ved det franske Hospital)

LÆGE OG KIRURG

Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545

Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

Eagle Cafe

L. P. TIMMINS, Prop.

BEST WINES,
LIQUORS
AND BEERS

1121 J STREET

FRESNO, CAL.

A. KELDSEN J. KELDSEN

Danske Skrædere

Første Klasses Arbejde

Room 332

760 MARKET STREET

Phelan Building

KELDSEN BROS.

"HELGA"

AFDELING No. 3 AF DANIA

møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco

ALBERT KELDSEN, Præsident, 332 Phelan Bldg.
E. H. RASMUSSEN, Sekretær, 184 Castro Street

"ODIN"

Afdeling No. 1 af "Dania"

møder hver Fredag Aften Kl. 8 i Maccabbes Hall, Hjørnet af Eleventh og Clay Streets, Oakland, Cal.

FRED PETERSEN, Sekretær.

Veteran FRU MAY GRONENBERG.

Fru Gronenbergs "eget" Vers:
Der er ni ud af ti, som kan brillere i
en bestemt Positur;
men at være i sit Es ligefra sejsten til halvtres,
viser, at man dur.
At spille sin Tante, det ska' der jo da'nte
saa megen Rutine til;
men gi' med Metode sin egen søde Pode —
det ta'r det FINE Spil.
— Fra Madammen i Revy til en smækker Ingenue,
snart en Chansonette chic, snart Mimik og snart Plastik —
saadan hævder man sit Renome, saadan blir man en Sukce' —
— trække hele Scenens Læs mellem sejsten og halvtres.

Veteran CARL GRONENBERG.

Typisk Fresnovilla for Folk, der har Raad til det.

FRANK REEDY

Carriages, Buggies and Harness

845-49 I Street **Phone Main 2486**

FRESNO, CAL.

WE AIM TO MAKE OUR CUSTOMERS OUR FRIENDS.

CORNER I AND MONO STREETS TELEPHONE MAIN 30

JACOB RICHTER CO.

Agents and Bottlers of

Rainier Beer

MANUFACTURERS OF SODA WATER AND TEMPERANCE DRINKS
DISTILLERS AND WINEMAKERS AGENTS
WHOLESALE DEALERS EXCLUSIVELY
WINES, LIQUORS AND CIGARS

BUY

YOUR DRUG WANTS

AT

SMITH BROS. DRUG STORE

Corner of Hughes Hotel

Their Prices the Lowest
Their Qualifications the Best

It Always Pays

TO LOOK AROUND AND NOWHERE WILL IT PAY YOU BETTER TO LOOK WHEN IN NEED OF CLOTHING OR FURNISHING GOODS THAN AT THE UNDERSIGNED PLACE. IT IS THE MOST RELIABLE CLOTHING STORE IN FRESNO. SOLE AGENT FOR THE WORLD-REKNOWN STEIN-BLOCH CLOTHING. EVERYTHING IS FIRST-CLASS AND ONE PRICE TO ALL.

MAURICE ROSENBLUM
MOST RELIABLE
Clothier and Haberdasher

1023 & 1025 I ST. FRESNO, CAL.

FRU G. SILLESEN.

DET SILLESENSKE HJEM.

Et af de danske Landemærker i San Francisco eksisterer ikke mere, idet det gæstfri Sillesenske Hjem er gledet ind i Sagaen. Hr. Sillesen har i nogen Tid skrantet, og en radikal Klimaforandring var nødvendig. Familien rejste for nylig til Danmark og vil forblive hjemme. Mange glade Minder knytter sig til det afholdte Ægtepars Hjem herude, og dette vil blive savnet af Kolonien. Fru Sillesens opofrende Virksomhed for Hjælpeforeningen og for den danske Kirke var kendt af alle, og Sillesen som een af Helgas gamle Støtter vil ikke blive glemt. Det vil sikkert endnu længe ved højtidelige Lejligheder i Helga lyde om ham:

Sildefar! — Op med Sildefar!
du har styret Skuden godt, —
og nu er Kursen klar!

Vi ønsker de to rare Mennesker alt godt i Fremtiden.

Travlhed i Vingaarden.

Alfglfamark. Fresno County.

Phone Main 921

J. D. MORGAN

STUDEBAKER AUTOMOBILES

E-M-F THIRTY FLANDERS TWENTY

1248 K STREET *FRESNO, CAL.*

Celebrated Munchener Beer on Draught

Agent National Brewing Co. of San Francisco

THE NATIONAL

J. J. KERN, Prop.

WINES, LIQUORS AND CIGARS

PHONE MAIN 123

2033 MARIPOSA STREET FRESNO, CAL.

HOMAN & CO.

2043 Mariposa St. FRESNO, CAL.

VORT LAGER ER DET STØRSTE OG RIGHOLDIGSTE I SIN SLAGS I BYEN. SPORTSARTIKLER, FONOGRAFER, BICYCLER AF BEDSTE MÆRKER. REEL BETJENING.

HOMAN & CO.

2043 Mariposa St. FRESNO, CAL.

THE WIGWAM

FØRSTE-KLASSES BIOGRAF-THEATER

Adgang for Voksne, 10 Cts. Børn 5 Cts.

1022 I STREET FRESNO, CAL.

GENNEM DANSK-KALIFORNIEN.

Navne, vi alle kender.

Omend Fresno og de Danske her er det centrale Punkt baade i Kalifornien og i den dansk-amerikanske Verden, kan vi dog ikke helt glemme, at der ogsaa er Danske andre Steder i Kalifornien. Vi ønsker ikke at antyde, at de har dem bedre andre Steder, nej, desværre; ejheller tror vi, at de er værre — nej, Gudskelov! Men det er omtrent den samme Mellemslags med faa hæderlige Undtagelser.

Der er nu først San Francisco med Omegn. (Oakland etc. vil nok venligst undskylde.) Selvfølgelig er de'r mange Danske, der mere eller mindre ufortjent regnes for prominente. Som nu f. Eks. **Halvor Jacobsen,** der utvivlsomt i fordums Dage gjorde et udmærket Arbejde for den dansk-amerikanske Sag, men som i de sidste Par Aar aldeles har tabt Interessen og som for Øjeblikket absolut ingen Betydning og Indflydelse har, hverken for godt eller ondt. Og — maa vi tilføje — maaske ønsker han det heller ikke.

Saa er der **James Madison,** der ikke har nær saa meget at sige som han selv tror, og hvis Førerstilling staar paa meget svage Fødder. Han er en "stand-patter" af den værste Slags, ja, ligner i høj Grad den ærede "Speaker" Cannon, der af Princip er imod alt Nyt.

Saa er der en Mand som **Jacob Petersen,** der, naar det kommer til Stykket, er den egentlige Leder af "Dania," og han fortjener denne Stilling; thi om end han er langsom i Vendingen og lidt for loyal overfor de gamle Ideer, kan man altid være vis paa, at hvis man kan overbevise Jacob Petersen om, at en Sag bør føres igennem, eller at en Mand har Ret, da er han villig til at gaa i Bresehen for Manden eller Sagen uden som Madison først at beregne, om det vil gavne eller skade hans Popularitet. De Danskes absolute Tillid til Jacob Petersens personlige Retsindighed og Mod til at kæmpe for, hvad han tror er rigtigt, er Hovedgrunden til denne Mands store Indflydelse og Magt.

De øvrige "prominente" i Dania af Kalifornien er rare, flinke og stædige Mænd, alt efter som de er født paa Fyn, Sjælland eller Jylland, og det sønderjyske Element har altid været for meget i Forgrunden til at gøre Dania til en Forening af Betydning for Danskheden, men har paa samme Tid Æren af dens udmærkede finansielle Status.

C. W. Hansen skal høres i de enkelte beaandede Øjeblikke, han har, for at blive paaskønnet, og de fleste andre skal ikke høres meget ofte, før de bliver lumsk kedelige.

Sophus Hartwick, Redaktøren af Bien, vil vi forbigaa i Tavshed af rent kollegiale Grunde, og Herman Korell vil vi omtale andet Steds i dette Nummer.

Hvis det ikke havde været for **"Helga,"** og den dramatiske Klub, vilde San Francisco have været lige saa aandsforladt og død som Danskheden ander Steder i Kalifornien, og desværre maa vi tilføje, at Helga lever paa sine Traditioner, og den dramatiske Klub er gaaet i Stykker, saa Udsigterne for Fremtiden er ikke straalende. Men man kan jo haabe. I **Nummer to** siges der at være et begyndende Liv og en Smule national Interesse.

Rent uden for Foreningsvirksomheden har San Francisco-Danskheden i **C. G. Larsen** en betydelig og ejendommelig Personlighed, og endvidere kan man pege paa en dansk **udsendt Konsul,** Hr. **Bøggild,** der er den rette Mand for Posten — dygtig og elskværdig. Selvfølgelig maa vi ikke glemme, at der er en stor Mængde flinke og fornøjelige Danske i San Francisco, med hvem man altid kan tilbringe en glad Aften.

Det danske Liv i **Oakland** er ogsaa stagnant og er i **Haywards** for meget syd for Kongeaaen til at man der interesserer sig stort for almindelig Danskhed og danske Spørgsmaal.

Ferndale kender vi ikke meget til, da de Herrer, vi har sendt derop for at samle Underretning, i Reglen har slaaet sig til Ro paa de fede Græsgange eller er strandet over den berømte "Eureka Bar."

Petaluma er Sædet for Danias Oversekretær, hvis eneste Storbed er hans Navn, **Carl Plow,** og som ligner alle andre Oversekretærer, vi har mødt.

Ja, det er jo sandt, Hr. **Vogensen,** Danias Overpræsident, bor der ogsaa; men vi maa være undskyldt; thi for — Gud ved hvor mange Aar — har Danias Overpræsidenter absolut ikke haft nogen Betydning hverken for Dania eller for Danskheden som Helhed.

Los Angeles har en saa blandet Befolkning af Danske, at det vilde være et Livsstudie for flere Mænd at skildre dem grundigt; vi glider derfor hurtig over Navne

French Dye Works

B. G. BEDIG, Proprietor

New Up-to Date Machinery Installed

CLEANING
REPAIRING
PRESSING
LADIES' WORK
FRENCH DRY
CLEANED.
ALL WORK
GUARANTEED.

Opposite 5, 10 and 15c Store
939 J STREET FRESNO, CAL.
Phone Main 471

Tel. MAIN 540 Meals at All Hours

ROYAL CAFE

YOSHIKI & KAWATO, Props.

1836 Mariposa St. FRESNO, CAL.

Hvis det er fra BOWENS', er det godt. Det sidste Stykke i Æsken er ligesaa godt som det første.

Prøv en Æske af vor delikate

CHOKOLADE

Bowen's

The Quality House

PHONE 774 1014 J ST.

Norton's Grill

OG

Ice Cream Parlor

AABEN FRA KL. 6 MORGEN TIL 6 NAT
1139 J STREET
FRISKLAVET KONFEKT HVER DAG.

MAALTIDER FRA 25 CENTS

1043 and 1045
EYE STREET

som **Theo. Nielsen, Gjerding, Nyby, I. K. Møller** og flere, og kaster et fortvivlet Blik over **Watsonville, Salinas** og **Newman** for atter at vende tilbage til Fresno, Danskhedens og Kaliforniens historiske og geografiske Centrum.

OAKLAND.

(Mel.: Jeg drog fra Syden.)

Jeg kom til Oakland, hvor den laa saa smukt
— hvor Høje skærmed for de kolde Vinde,
hvor Stranden kysser San Franciscos Bugt,
og hvor saa megen Skønhed er at finde.
Jeg var saa ung, og den en lille By
med Huse spredt i grønne Eges Ly.
Nu er den vokset op. I Havn fra Mastetop
flyver alle Verdens Flag for Vinden.
Som en Fremtidsstad gør du mit Hjerte glad
— Oakland under de grønne Højes Rad.

Du ligger, Oakland, med dit aabne Bryst
som Venus — daarende du er at skue;
naar Solen sænker sig i Bølgen tyst
og gyldner Bugten med sin matte Lue;
naar Taagen hænger milevidt om dig,
og Sneen spærre vil for Toges Vej, —
staar du med Blomsterpragt og trodser uforsagt
den Vintertid, der raader omkring dig.
Som en Jomfrus Bryst ægger du Længslens Lyst —
Magneten er du paa den skønne Kyst.

Jeg elsker Oakland, dig og dine Hjem
med Velstand fyldt og med de skønne Kvinder;
du fik den Uuges Hjerte op paa Klem,
helt aabent du den Gamles Hjerte finder.
Gaa ud i Verden, I, som unge er,
gaa ud og raab, hvor I har Oakland kær.
Raab ind i Sindene! Raab ud for Vindene,
at Oakland er Juvelen paa vor Kyst.
Hæv dig stolt mod Sky; spredes skal ud dit Ry,
og Verden vide, du blev Storstadsby.

Men Danmark, du skal aldrig blive glemt,
hvor Oaklands Danske møder frem i Klynge.
I festlig Fryd vil Hjertet blive stemt,
naar Modersmaalets Sange vi vil synge.
— Om Fredens Gerning og om Kampens Sus
skal Mindet gemmes i de Danskes Hus.
Mød derfor alle frem og byg de Danskes Hjem —
et Maal her stilles for os Brødre.
Danskens Hus i By spreder de Danskes Ry
i Oakland, som vil blive Storstadsby.

EILERT LASSEN.

LOS ANGELES.

Der er faa Byer i Amerika, der har haft en saa hurtig Opblomstring som Los Angeles, den nu ret imponerende Stad i det yderste Sydvest.

Der er ogsaa faa Byer, som er mere kendt og omtalt ud over det store Amerikas Grænser.

Byens minut-hurtige Vækst, fra et skiddent, halv-meksikansk Hul til Byen, som den nu er, er fortalt og genfortalt, — som dens dejlige Naturomgivelser er bleven prist af syge og sunde, der efter en Rejse herned, næsten altid kommer tilbage og som Regel da for at blive. I tredive Aar er Indbygger antallet steget fra 11000 i 1880 til 102,479 i 1890 og 330,000 i 1900.

Der er tre Ting, som særlig har bevirket Byens forbavsende Opkomst: Klimaet, Jorden og Beliggenheden. Selv een af disse Ting vilde have været tilstrækkelig til at forme et godt Resultat om end ikke saa overvældende, som vi nu kender det.

Los Angeles er grundlagt den 4de September 1781 af en lille Flok Kolonister, der fra Sinaba og Sonora i Meksiko blev sendt herop for under Statsopsyn at grundlægge store Agrebrug, hvis mangeartede Produkter brugtes til den militære Forplejning. Byens rette Navn er Nuestra Senora de Los Angeles, eller: **Nuestra Senora la Reina de Los Angeles** — "Vor Frue Englenes Dronning."

Dette er nu af de praktiske Amerikanere blevet til Los Angeles.

Den første Folketælling, i 1790, viste et Indbyggerantal af 141 bestaaende af 1 Europæer, 72 Spansk-Amerikanere, 7 Indianere, 22 Mulatter og 39 "ubestemmelige." Saa langt tilbage som 1836 fandtes kun 770 Mennesker i Byen, i 1847 ialt 1500.

At Los Angeles altid vil blive en By for Storhandel er uden Tvivl. Byen har de korteste Strækninger mellem Atlanter- og Stillehavet, og den ny San Pedro og Wilmington Route vil yderligere give et Plus til de allerede gode Betingelser.

Hvad de store Huse nærmest eksporterer er: Tørret og frisk Frugt, Grøntsager, Vin og Kognak, Uld, Honning, hermetiske Varer, Sukker, Oliven, Hvede og Byg og Petroleum. Virkelig store industrielle Virksomheder findes her endnu ikke, men de vil komme, da her er rigelig af billig Arbejdskraft, hvilket ret nu, beviser, at det ikke er de "mange Fabrikker," der skaber "Proletariatet."

KROGH MANUFACTURING COMPANY

159 BEALE STREET. SAN FRANCISCO, CAL.

FILIAL: 206 NORTH LOS ANGELES STREET, LOS ANGELES, CAL.

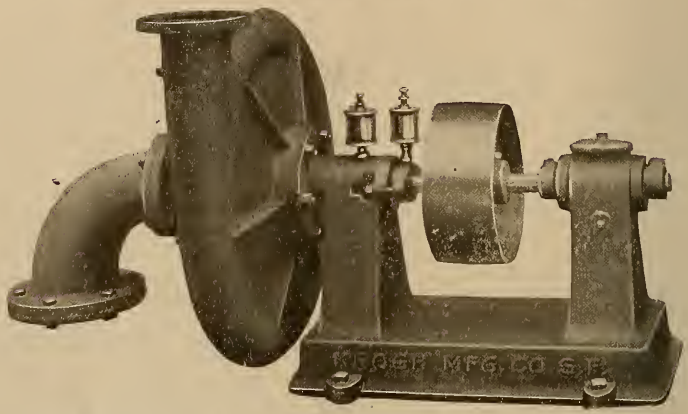

Irrigation-Pumper og alt derunder henhørende Over 30 Aars Virksomhed i dette Fag.

Det eneste danske Firma i denne Branche i Kalifornien Vi henleder specielt Opmærksomheden paa vor patenterede "Water-Balance," en væsentlig **Forbedring**, der ikke findes paa andre Pumper i Markedet.

Pumpen kan ses i Virksomhed i vort Fabrikslokale.

Illustreret Katalog sendes frit.

R. M. DONNELLY C. M. BECK

SMOKE

RED SEAL CIGAR

133 Hartford Street

TELEPHONE MARKET 232 SAN FRANCISCO, CAL.

PORTRÆT-KLICHEERNE I DETTE NUMMER AF UGLEN ER UDFØRTE I

Fresno Photo Engraving Company

REAR 1310 I STREET **FRESNO, CAL.**

Det spaas, at Los Angeles inden femten vil have 1,000,000 Indbyggere. Skulde dette blive Tilfældet, ja, saa lever den fattige Mand nu lige i Byens Hjerte, og der vil blive frit Spillerum for gyldne Drømme, for saadanne, som har tænkt at rejse herned i de førstkommende Aar; men eet er Drøm, et andet Virkelighed, og Los Angeles ligger ogsaa i Amerika.

UGLSPIL.

Palmeallee i Los Angeles.

Overbestyrelsens hellige Ukrænkelighed og D. B. S.'s Pligt at holde sig borte fra Offentlighedens fulde Belysning har givet for Kollega Bien en velkommen Lejlighed til at give dens mangeaarige og trofaste Medredaktør, Herman Korell, et Spark af den Slags, der er ejendommeligt for Dyr med lange Øren og en Dusk i Halen.

Vi tvivler meget paa, at Loge No. 49 har valgt Bien til sin Talsmand ved denne Lejlighed, da Bien i aarevis altid har vist sig kølig overfor D. B. S. og i egentlig Forstand har været et Dania-Organ.

For Resten er det ret latterligt at høre Bien være begejstret over Konventionens Komme, naar man i aarevis har læst dette Papir og har fulgt dets stadige Strid mod og Mistænkeliggørelse af samme Konventions Komme til Kalifornien.

Biens Pragtnummer og Konventionsbegejstring er eet Bevis mere paa Bladets Evne til at sætte Pengepungen over Principperne og til at skifte Mening, saa snart Dollar-stykkerne klinger paa den anden Side.

I NATUREN.

Jeg hørte Lærken synge i Morges.

Det var første Gang i Aar — og vi skriver den tidlige Dag i Marts.

Den sang som i Fjor: saa uendelig muntert, saa morgenfrisk og glad.

Men den frøs sikkert — for der var Sne paa Mark og Vej og Kulden var slem.

Gud ved, om den er Slave af sin Natur, siden den altid kommer først i Marts, hvad enten nu Vejret er saa eller saa, eller skulde det mulig være Længsel efter Landet fra "i Fjor"?

J. C. PHELAN, Vice-President
Residence Phone State 2155

J. E. COOK, President and Manager

Warner Auto Company

CADILLAC "THIRTY"

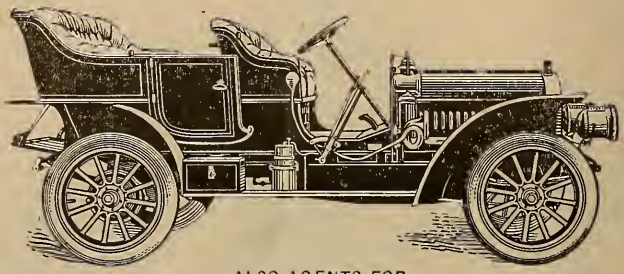

$1850.00 F. O. B. FRESNO

ALSO AGENTS FOR

The Marmon, Regal and Ford Automobiles

Repair Shop and Accessories

1216-1220 I STREET *FRESNO, CAL.*

TELEPHONE 394

EASY SHOPPING

FOR COUNTRY CUSTOMERS AT

HOLLAND'S

WE HAVE TWO WIDE, ROOMY STREETS WITH NO STREET CARS.
DRIVE TO OUR DOOR AND SEE HOW EASY IT IS.

De bedste Maaltider i Byen faas i

=*Den danske Restauraiton*=

Fresno Bakery and Restaurant

1127 J Street J. C. Christensen.

Det kan være haardt at sige.

Er det Længsel, som driver den lille Fugl herop, ja, saa har den min dybeste Respekt for sit Mod og gør paa den Maade saa mange Mennesker til Skamme, — Mennesker, som altid gaar og pukker paa en Længsel, der i de fleste Tilfælde drukner i Hensyn og Mangel paa Karakter. Lærken er de stærkes Foraarsbringer — og den er saa stærk og fri, at den kan lære den Mand noget, som selv troede sig uovervindelig stærk i sin Længsel.

Faxe 1900.

II.

Der staar et Par vældige Træer — nær Havet — et Steds paa Stillehavskysten.

De mægtige Kroner har i Dage givet mig Skygge mod den brændende Sol og i Nætter Læ mod Vind og dryppende Taage.

Jeg stormede dem i det første Landevejsaar i Kalifornien, et strengt Aar i et Klima, hvor man skatter paa Skønheden i Mangel af det daglige Brød.

Min Rejsekammerat, en gammel Gut af en Skotlænder, bandede paa, at Tilværelsen under de mægtige Træers Kroner langt overgik Livet i Paradis. Hvor vidt den gamle Laban havde Ret, skal jeg lade være usagt; men eet er vist: havde jeg ikke elsket Livet og Naturen paa en bedre Maade, ja, saa havde jeg sgu ligget under Træerne endnu.

Den Gang var det haarde Tider, og Øjet for "Natur og Skønhed" led forbandet derunder.

Nu, da Renlighed og dagligt Brød er paa en bedre Basis, faar jeg ofte Lyst til at tage en Tur ud til de mægtige Træer og fortælle dem, at Synet af deres slanke Stammer og mægtige Kroner er dobbelt skønt, naar Kroppen er vel fodret og Skjorten fri for Lus.

Det er da en Guds Lykke, at min forhenværende Kammerat ikke læser Dansk; thi gjorde han det og saa' disse Linier, ja, saa vilde han ofre en skrækkelig Ed paa, at Civilisation og Renlighed aldeles har spoleret den ellers ret behagelige Verden.

J. V. GJERDING.

Da Fanden fik i Sinde,
at intet skulde ske —
da satte han i Verden
den første Komite.—Erik Bøgh.

Lad Ormen kun hule. Før Skallen er tom,
før brister ej Væg og Tag.
Og lad kun "Systemet" faa vrængt sig om,
des før kommer Hevnen og holder Dom
paa Tidsløgnens yderste Dag.—Ibsen.

Ovenfor præsenterer vi det veltrufne Billede af **Jørgen V. Gjerding,** der vil være vore Læsere vel kendt gennem sine kvikke Bidrag til Uglen. Man vil lægge Mærke til, hvor durkdrevent Gjerding med en stor Hat har forsøgt at skjule sin stærkt tiltagende Haardtyndhed overfor de umistænksomme Velyndere af hans litterære Produkter; men den Slags Fiks-Fakserier gaar ikke upaatalt hen i Uglen. Hr. Gjerdings Maane ER i Opgaaende — Hat eller ikke Hat. For Resten er han jo ganske køn og storsnudet, hvilket sidste man blandt andet kan se paa Øjnene. Jørgen Gjerding er født den 7. Januar 1876 og — ligesom Sofus Neble — paa Falster. Som formildende Omstændighed taler dog, at han har gaaet i Skole i København. Købmandslærling, Kommis og saa selvstændig Urtekræmmer paa Frederiksberg gav ham i Danmark den forberedende Uddannelse til den Stilling, han nu beklæder som velmeriteret Malermester i Los Angeles.

I det nordlige Kalifornien ligger de vidunderlig smukke Shasta-Bjærge, fra hvis snedækte Sider flere iskolde funklende Kilder af Mineralvand springer ud. Dette Vand forsendes over hele Kalifornien, og vi vil tilraade vore Besøgende at forlange Shastavand, og naar de ønsker at blande lidt i Whiskyen, vil de da tænke paa de nordlige Bjærge med de dejlige Kilder.

Borello Bros. i Fresno faar dette Vand tilsendt i specielle Vogne og aftapper det under Kulsyretryk.

KERMAN

THE COLONY THAT IS HEADED THE RIGHT WAY AND MOVING.

Unsurpassed Water Right. *Safety from Sub-Irrigation*—The curse of many irrigated tracts. *Level Land.* *Deep, Rich Soil.*

The best of water for domestic purposes. All conveniences, such as transportation, creamery, alfalfa mill, free mail delivery, rural telephones, six public schools, high school in the country, model town, with two railroads. A complete canal system in working order. Ditches already at hand and water awaiting the user. Water right, first-class, goes with the land; annually water tax 62½c per acre, and many other advantages not usually found in a new country.

But best of all the Kerman Tract is populated with a progressive, enterprising, law-abiding class of people. No undesirable races tolerated on the tract.

This colony has passed the experimental stage. The buyer needs to take nothing for granted as he can see for himself. Kerman has made a greater settling and improving record than has been made by any other irrigated tract in California the past year. This insures high values in the future. Investigate our claims. Glad to show you the country. See what Kerman has to offer for the actual homeseeker before going back.

CARNINE & STORGAARD

Gen. Sales Agents

IRRIGATED FARMS COMPANY

KERMAN CALIFORNIA

TREES

THE LARGEST AND FINEST ASSORTMENT ON THE COAST

"California Horticulture; the Fruit Grower's Guide." Beautifully illustrated. Describes 2000 different varieties of trees and plants. Contains valuable suggestions about planting, pruning and care of orchards. Price, 25c in stamps.

Illustrated Price Catalogue mailed free November 1st, 1910

SUPERIOR STOCK AND PRICES RIGHT

Give us an opportunity to figure with you on your requirements.

Fancher Creek Nurseries, Inc.

Paid Up Capital, $200,000.00

GEO. C. ROEDING, President and Manager

FRESNO, CALIFORNIA

Office, Cor. G. and Fresno Streets

Phone MAIN 45

Phoenix Packing Co.

PACKERS AND SHIPPERS

DRIED FRUITS AND RAISINS

FRESNO, CAL.

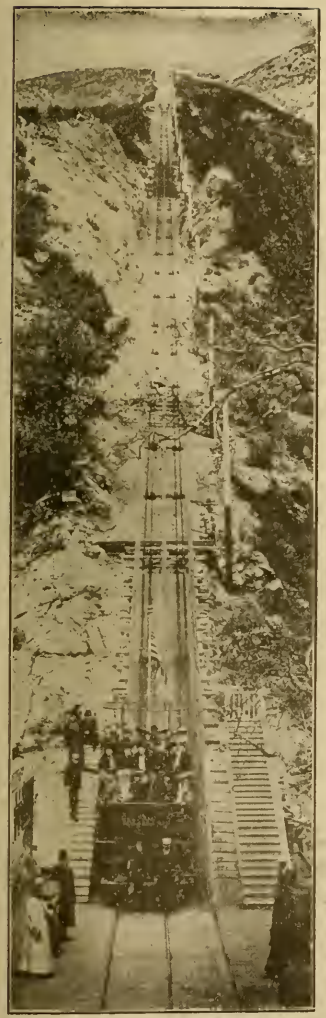

Lodret Sporvej til Mt. Lowe, Los Angeles.

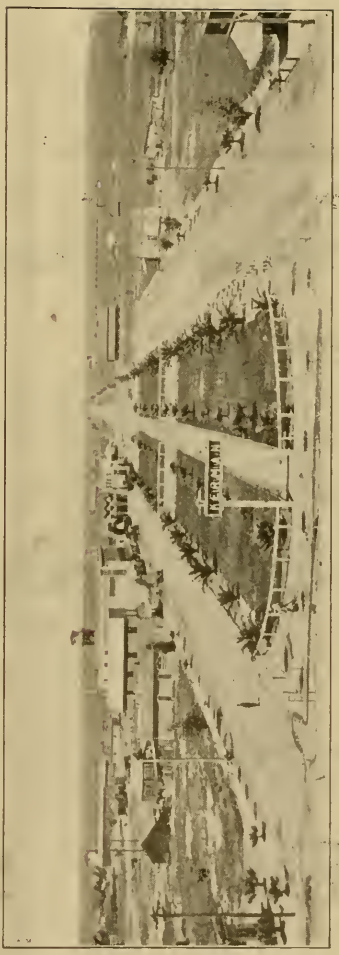

Fugleperspektiv over Kerman.

FRESNO FAIR

OCTOBER 3rd TO 8th, INCLUSIVE

Every Day will be a BIG DAY

There will be something doing all the time

Don't Miss

THE FRESNO FAIR

1820 MERCED ST. MAIN 484

CITY STABLES

C. G. EBERHART

Most Modern Equipped Stables in California

SPECIAL CARE GIVEN TRANCIENT TRADE

TIVOLI SALOON

TH. JUHL. Fjer

DANSKERNES HOVEDKVARTER

Uglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 10–11 SEPTEMBER—OKTOBER 2. AAR

UGLEN.

Hvis vi fortalte Karl Mathiasen (Udgiver af "Nordlyset," New York), at Uglen begyndtes for to Aar siden med en Aktiekapital af 30 (tredive) Dollars, vilde han tro, det var Løgn. Hvis vi fortalte ham, at Uglen i Dag har 30 Dollars under Vingerne og ikke skylder en Fjer til nogen, vilde han tvivle — i hvert Fald undres.

Og dog er det Sandhed.

Uglen er et Fritids-Produkt, fremelsket og opretholdt i de Timer, da Legemet søger Hvile og Aanden Rekreation. Uglen nød godt deraf. Den blev Genstanden for næsten al den Energi, der ellers vilde være bleven anvendt paa at opdrætte Høns, plante Roser, læse Dickens og polemisere med Naboen. Den blev et Hjertensbarn; og voksne Folk gik og fodrede den og syntes, det var Sjov at se Ugleungen vokse. Imens tænkte de: vi gi'r den to Aar; hvis den saa er bleven kraftig og stærk lader vi den flyve ud til den store Kamp; men er den bleven tam og slatten, kvæler vi den.

Naar Uglen flyver ud næste Gang, er de to Aar gaaet.

Vi har set paa den nøje og tit: den LOVER, men er langsom i Væksten. Den bar prøvet Kræfter allerede, og der er Hak i dens Hals. Den æder som en Tærsker, men som alle Tærskere har den ikke lært at samle i sin egen Lade. Hvis vi lod den skøtte sig selv nu, vilde dens Fjer snart være plukket. Den er simpelt hen ikke stærk nok endnu, men der er for meget LIV i den, til at vi kan nænne at kvæle den.

Altsaa beslutter de gode Dyrevenner, at den skal leve sit tredje Aar, paa det at dens Kløer maa blive hvasse og dens Næb stærkt. For dens Skyld undværer vi endnu et Aar vor Dickens og vore Chickens; vi lader Naboen skøtte sig selv, og Roserne maa vente.

Og ret beset: Uglen har jo ikke hverken soldet eller ekstravageret med sit Liggendefæ; den ahr endnu de tredive Dollars, den fik i Æggegave.

Saa lad den da leve — og gid den maa!

HVORFOR BLOT TÆNKE PAA DØDEN.

Af F. HUROP.

Det er ikke min Hensigt at fortabe mig i Grublerier over Døden og Dagen efter den. Hensigten er tværtimod at vække Interessen for det som er levende, og **mest** for det, som er spillende fuldt af Liv.

Jeg vil naturligvis ikke paastaa, at en dansk-amerikansk Forening er ensbetydende med en Begravelsesforening; tvært imod: jeg ved vel, at man hist og her i danske Settlementer finder Foreninger hvis Opgave det er, hvad man populært kalder "at sætte Liv i Kludene." Men disse Opgaver burde være noget mere almindelige, og her kunde de større danske Organisationer gøre en hel Del.

Det danske Brodersamfund, der nok uden Fornærmelse mod andre danske Foreninger kan betegnes som den ledende af de danske Organisationer, har kun et faktisk Bindemiddel mellem dets ca. 300 Loger, og det er **Livsassurancen.** Uden at undervurdere dennes Nytte, saa mener jeg dog, at Brodersamfundet kan, om ikke direkte, saa dog indirekte fremhjælpe Dannelsen af andre Formaal, som bar Livets Udvikling mere for Øje.

Gymnastiken t. Eks. bar en overordentlig Betydning for Legemets Udvikling og Velvære og er følgelig derfor et virksomt Middel mod adskillige Sygdomme og Svagheder.

Har De aldrig lagt Mærke til, hvilken paafaldende Forskel der er paa et ungt Men-

neske, der dyrker Gymnastiken, og paa een, som aldrig har forsøgt at springe over en Træhest. Jovist! har De lagt Mærke til det, i modsat Tilfælde maatte De jo være blind og det vil man nødig erkende, hvis man ellers har den naturlige Brug af sine Øjne.

Den **første** fører sig let og er spænstig, er udholdende til Gang, Løb og Arbejde. Den anden er tung og vraltende i Gangen, duer ikke til at løbe og er langsom i Vendingen, ogsaa i sit Arbejde.

Hvis forfulgt af en gal Tyr vil den første sætte over "Feneet" med et Bomspring; den anden vil skynde sig at kravle under paa alle fire og saa maaske endda blive distanceret af Tyren, der mulig vil prøve at lave Ikke-Gymnastikeren om til en Flyvemaskine.

De fleste Menneskers Arbejde er ensformig i Bevægelserne, og følgelig udvikles de Muskler mest, som tages i Brug ved det daglige Arbejde, medens de øvrige Muskler ligger døde hen og efterhaanden bliver stive og næsten ubrugelige. Den moderne Gymnastik tager jo Sigte paa at udvikle alle Musklerne i det menneskelige Legeme, og jo mere de bruges, jo kraftigere bliver de. Derfor ser man næsten aldrig et Gymnastikhold, som efter endt Øvelse er træt, tværtimod der afsluttes gerne med en Del gymnastiske Løjer, Kraftspring, Hovedspring, Rygspring og Kraftprøver af mange forskellige Arter. Kort sagt: det er en af de Ting, som har "sat Liv i Kludene."

Hvad om nu Brodersamfundet ved Siden af sin Assuraneevirksomhed ogsaa organiserede Gymnastik-Foreninger for sine Medlemmer, eller endnu bedre for alle, som har et sundt Legeme og ønsker at styrke det. Det vil give behagelige Timer for Gymnastikerne, en Gang imellem en interessant Opvisning til Fornøjelse for de Ældre, og sidst, men ikke mindst, bevirke, at Ungdommen foretrækker Gymnastiksalen for Værtshuset.

Paa det **aandelige** Omraade kan ogsaa udrettes en Del mere end Forholdene nu sædvanlig byder paa.

Et godt **Bibliotek**, nu og da Indstudering af **Lyst-** og **Skuespil** afpasset efter de Agerendes Evner, men altid med det Formaal at naa det mest fuldendte i Fremstillingen.

Dannelsen af **Sangkor**, hvor en kyndig Leder og Lærer er til Raadighed, burde ogsaa være en Opgave.

Endelig er der en vigtig Ting, nemlig **Diskussionsklubber.** Det er jo desværre saaledes, at i en Masse af danske Foreninger tager man kun det op, som direkte berører Foreningen, som oftest er Dagsordenen indskrænket til Spørgsmaal og Svar, der begge læres eller læses op af en Bog, ensformig og aandsfortærende det hele. Der spildes Tid, som kunde være anvendt paa en langt bedre Maade, ved at sætte almene Spørgsmaal af det daglige Liv under Diskussion, udveksle Tanker og styrke Hjernens Evne til at behandle en Sag selvstændig uden at lytte til Alverdens Fortolkninger, og sluttelig være lige klog, eller undskyld, lige uvidende om Sagen, der foreligger.

De ovenfor nævnte Ting er i Danmark blevet en Del af Ungdommens Liv; det er de't, de mest savner, naar de flyttes over paa amerikansk Jordbund. De er vokset op i Sport, Debat og Politik; det har skabt deres Evne til at handle og tænke. Lad det vedblivende udvikles ogræk dem Haanden til fortsat Udvikling af Aand og Legeme.

JORDSKÆLVET I SAN FRANCISCO OG BRANDEN.

San Franeisco, 24. April 1906.

Da Jordskælvet kom — om Morgenen den 18. April Klokken 5.15 — var jeg paa Vejen til mit Hjem efter endt Nattetjeneste. Der var kun faa Mennesker paa Gaden. En halv Snes Skridt foran mig saa jeg en Politibetjent lænet op mod Muren af Husrækken, og en Mælkevogn kom hurtig raslende forbi. Avisdrengenes Raab "Call — Chronicle — Examiner!" og de første Sporvognes Kimen; Nattebeværtningernes dæmpet-røde Lys og de elektriske Lampers Skær, Morgenhimlens graa Skær, — Dagen begyndte som en almindelig triviel Hverdag og uden Varsel om de Rædsler, der skulde præge den, før Sol gik ned.

Og pludselig løftede Grunden sig; jeg saa de høje Huse svaje og gynge, og jeg var midt i Heksefavntaget. Jeg var kastet omkuld og have uden at vide hvorledes, faaet fat i en Lygtepæl, til hvilken jeg klyngede mig, alt imedens en overnaturlig Magt rev og ruskede i mig. Der blev et Øjebliks Ro, og saa kom det næste Chock. Det var, som om alt mellem Himmel og Jord var sluppet løs. Tæt som Hagl kom Mursten og Skilte susende ned; Luften blev hvid af Kalk og Støv, og i de tætte Skyer lynede og flammede det; det var de elektriske Traade, der

brast. Og stadig denne Rusken og Rykken. "Vil det dog aldrig ende? Vil det dog aldrig ende!" var den Tanke, der gentog sig atter og atter. Der blev paa ny et Nu af Ro; kun et Nu, hvor alt var dødt og tyst. Og saa kom det tredje Chock: et Brag, en Torden af faldende Mure og flyvende Glas; en vild Heksedans med Lygtepælen, og alt imedens en forvirret Vrimmel af Tanker i en fortumlet Hjerne hvor kun een Forestilling klargjorde sig: "Nu revner det hele; nu dør vi." Det varede en Evighed — det varede nøjagtig 47 Sekunder — syntes jeg, før Larmen ophørte. Husene stod atter lige op og ned, Stenbroen gyngede ikke, og jeg rejste mig. Jeg saa efter Politibetjenten. Han var forsvundet. Muren, han havde lænet sig imod, var styrtet over ham. Der laa en stor Dynge af Brokker, Kalk og Bohave og viste Stedet. Mælkevognens Kander laa spredt i Virvaret; den ene Hest var begravet i Stendyngerne; den anden stod uskadt, gispende, stille. Kusken kom kravlende frem under Vognen. Da jeg gik forbi ham, saa jeg hans tomme stirrende Blik og hørte ham gentage med et fjollet Grin: "Jerusalem — Jerusalem!" Jeg vendte mig mod Market Street. Der løb Folk omkring som Myrer, men uden Plan. Paa denne Byens Hovedgade syntes i Afstand ingen stor Skade at være sket; men fra Tredje Gade lød der Skrig og Jamren, og her lyste Ilden rødt fra flere Steder.

Paa dette Tidspunkt var der næppe mange, som tænkte paa Ilden, eller som vidste, at den var brudt ud over tredive Steder paa samme Tid.

Folk gik med et underlig indadvendt Blik — som i Taaget — uden Hast, tilsyneladende uden Maal. Fra de billige Logishuse paa Kearny Street kom de ned halvt eller helt paaklædte, nogle i Natdragt. Nu kom Sprøjterne fra Bush Street Brandstation, Brandchefens Kvarter. De var blevne forsinkede; en nedfalden Mur havde spærret Udkørslen, en anden havde dræbt Chefen, Kaptejn Sullivan; saaledes var Dagen begyndt med endnu et Handicap for de kække Brandfolk.

Paa hele Kearny Street, der forbinder Byens Forretningskvarter med dens nordlige Residenskvarter — North Beach — havde Jordskælvet hærget stærkt. Store, gabende Huller i Murene, hist og her hele Huse sammenstyrtede og ikke en hel Rude noget Sted. Den ny "Hall of Justice" paa Hjørnet af Kearny og Merchant Street stod vaklende med tommetykke Revner fra øverst til nederst, paa kryds og paa tværs.

Fra det lige over for liggende "China Town" strømmede Kineserne i hundredevis ud i den grønne Park Portsmouth Square, forvildede, pludrende — Kvinderne og Børnene i deres spraglede Dragter, Mændene slæbende paa Bohave og Byldter. China Town var allerede da halvt i Ruiner.

Men da jeg drejede ind i Montgomery Avenue — Hovedgaden paa North Beach — syntes Ødelæggelsen mindre i Omfang.

Ikke eet af de mange pyntelige Træhuse var faldet om, kun hist og her saas knuste Ruder. Og Folk syntes ogsaa at tage Katastrofen med Ro. "North Beach ligger paa Klippegrund," hed det; "North Beach er sikker." I mit Hjem var Murpudset revnet, og en Del Nipsgenstande gaaet i Stykker. Husets kvindelige Beboere beklagede sig og vurderede: alle de kønne, nydelige Ting! En Statue af Venero del Vaticano var sprunget over tre Alen fra sin Sokkel og laa knust midt paa Gulvet. "Thorvaldsen", der havde staaet noget yderlig paa en Gesims, havde trukket sig saa langt tilbage som muligt paa denne og saaledes hyttet Skabelonen.

Imidlertid var Solen staaet op og straalede med ægte kalifornisk Pragt. I den foraarsfriske Park, Washington Square, legede Børnene ubekymrede, og ældre Podagrister solede sig paa Bænkene.

Ved Ti-Tiden blev der Uro paa Gaden. Kolonne efter Kolonne af U. S. Tropper fra Fæstningen Presidio marscherede forbi ind mod Byen. Og Rygterne begyndte at svirre: City Front i Brand! Tredje Gade, Fjerde Gade, Femte Gade i Brand! Det brænder i Missionkvarteret! Og pludselig gik det som en Budstikke: San Francisco er erklæret i Belejringstilstand, de militære Myndigheder har overtaget Kommandoen.

Man vidste ikke rigtig, hvad det betød; men snart blev Proklamationerne slaaet op paa Telefonstængerne: Krigslovens strenge Regler — ingen Arrestationer, dræb enhver Tyv og Urostifter.

Fra de brændende Distrikter slog Flammerne i Vejret som et Helvedesbaal. Vejret var klart og stille — Ilden maatte jo kunne slukkes. Men saa hørte man om Dagens tredje Handicap. Der var ikke Vand — alle de store Vandledninger var sprængte ved Jordskælvet, og Sprøjterne kunde ingen Nytte gøre.

Fra de angrebne Bydele ud mod North Beach bevægede sig en lang Vognrække med Læs af alle Slags reddede Ejendele. North

Beach ansaas stadig for utilgængelig for Ilden. I Washington Square opsloges Telte for "the Red Cross," og Parken besattes med Politi. Og snart kørtes Katastrofens Ofre hertil. Ved Middagstid laa der paa Grønsværet Side om Side halvtresindstyve forkullede eller lemlæstede Lig.

Jeg gik en Tur ned til City Front, Byens yderste østlige Grænse mod Bugten — Sømandsgaden kunde man kalde den; thi her er Dokkerne, hvor Skibene fra alle Verdens Egne lægger til, og Gaden, der kun bestod af en Husrække, var opfyldt af Sømandskipper og Logishuse. Gamle, faldefærdige Kasser var de alle og dannede en saare obskur Ramme for det pragtfulde San Franiseo. Næsten alle Beboerne her var Skandinaver, og i hvert Hus fandtes Danske. Landemærket for disse var Kaptejn Klinkers Cigarforretning. Jeg ilede ned til ham; Ilden havde arbejdet sig frem fra Market Street og var i Begreb med at omspænde den sydlige Del af City Front. Klinker — en Type paa en dansk Søulk — stod og saa filosofisk paa det hele. Han havde pakket en Sæk fuld af Cigarer og Tobak og var rede til at retirere. "Naar det er gaaet op i Røg," — han viste sin bjærgede Forsyning — "saa vender vi Skraaen og ta'r fat paa Skovl og Hakke." De danske Søflok paa City Front kalder sig "Holmens faste Stok," og der er Krummer i de Karle. Efterhaanden som Ilden greb om sig, rømmedes Sømandskipperne, Drikkevarerne flyttedes over Gaden og anbragtes paa Fjæleborde, og herfra foregik Serveringen uforstyrret, indtil Militæret rykkede frem og slog det hele i Sønder.

En af Militærvæsenets første Foranstaltninger var at forbyde Nydelsen af spirituøse Drikke. Soldaterne slog alt i Stykker, som kunde tænkes at indeholde Vin eller Whisky, og alle Gader flød med disse Varer. I denne Anledning forefaldt der flere Skærmydsler, og enkelte blev skudt af Tropperne.

For at hindre Ildens videre Griben om sig, tog man sin Tilflugt til Dynamit, og Hus efter Hus, "Block" efter "Block" sprængtes.

Meu allerede om Eftermiddagen Klokken 5 var Fronten dødsdomt i hele sin sydlige Udstrækning fra Market Street til de yderstliggende Dokker, og al Trafik foregik fra Dokkerne nordfor Market Street. Dampfærge efter Dampfærge fyldtes af Flygtninge, der landsattes i den paa den anden Side af Bugten liggende By Oaklaud. 30,000 Mennesker forlod San Franciseo paa Brandens første Dag.

Saa kom Aftenen. Fra mit Vindue saa jeg Gaden neden under myldre af Folk, der med deres nødvendigste Ejendele paa Ryggen slæbte sig møjsommelig bort fra Faren. North Beach tænktes endnu at være Frelsens Havn — did søgte de, en ustandselig Strøm af Familier med deres hæmmende Tilbehør af Oldinge og spæde Børn. Og medens Ilden oplyste Himlen over den sydlige og østlige Synskreds, slog de sig ned, hvor bedst de kunde — langs Husrækken, paa Fortovet og paa Parkens grønne Tæppe. Udslidte og sløve byltede de sig sammen i Grupper — og sov.

Da vi stod op om Morgenen den 19de April, blæste en frisk Brise, som drev Flammerne i alle Retninger. I Nattens Løb var de store Vandrør blevne repareredе, og Sprøjterne kunde arbejde. Men Sprængninger og Vand formaaede intet imod Flammehavet. Ulykkesbudskabene fulgte i hurtig Rækkefølge. "Nu brænder 'Call'-Bygningen! Ilden er stærkest i Byens Centrum; til begge Sider af Market Street har den taget fat. Kearny Street brænder — North Beach er truet; Mission Street staar i Flammer, og det Kvarter er fortabt. Hele Byen brænder!"

Og saaledes var det. Milevidt slog Flammerne i Vejret. Det eneste Udskibuingssted var Broadway, en Gade, der løber paa tværs og skiller North Beach i to Halvdele. Alt, hvad der kunde flyde paa Vand, var samlet udfor Dokken ved Foden af Broadway. Og gennem denne Gade pressede Menneskemassen sig ustandselig, Skulder til Skulder, uden Alburum — blot af Sted, bort fra den brændende By. Southern Pacific Company — det store Jærnbaneselskab — gav fri Transport for enhver, som vilde bort, lige meget hvor langt man vilde, og ovre fra Molen i Oakland brusede Togeue af Sted i hurtig Følge.

Alt, hvad der var af Forretningskvarter i San Francisco —alle "Skyskraberne",, Byens Stolthed — faldt paa Brandens anden Dag. Og da den tredje Morgen oprandt, rasede Ilden lige graadig, sparede intet paa sin Vej, sprang Hundreder af Alen over tomme Rum, fængede og fortærede. Over fyrretyve stolte Kirker maatte neje sig — tusinde af Beboelseshuse brændte, alle Bankerne gik i Løbet — aldrig nok. Vilde det dog ikke standse! Jeg gik en Tur over Mission Street, efter at Ilden havde brændt sig selv ud. Der var ikke levuet Rub og Stub, ikke en Mur stod; som en sort og øde Landevej

strakte Gaden sig i Ødelæggelsens Tristhed. Et Sted laa de forkullede Kadavere af tolv Heste; et andet Sted saa jeg det forbrændte Lig af en Mand. Han havde baaret en Madras paa Ryggen, maatte have snublet, faldet og var indhentet af Ilden. Madrassen eller rettere Staalskelettet af denne dækkeham; han maatte have grebet for sig med den ene Haand, thi denne og det halve af den tilhørende Arm var afbrændt. Ved Siden af Liget laa Staalrammen af en Pengepung og nogle Sølvpenge.

De Mennesker, som kvaltes af Røg eller som indhentedes af Ilden, lod man brænde. Der var ingen Tid til at opsamle Ligene

Den tredje Dag om Formiddagen havde Ilden efter at have jævnet det tætbefolkede China Town med Jorden naaet North Beach, og Flygtningene, der havde forsamlet sig her, trak sig længer ned mod Bugten eller søgte over Russian Hill imod Vest ud mod Presidio eller mod Golden Gate Park. Da maatte ogsaa vi forlade vort Hjem med saa meget af vort Liggendefæ, som kunde placeres paa en Børnelegevogn. Efte tre Timers møjsommelige Vandring over Bakker og sammenstyrtede Huse var vi i Sikkerhed paa den anden Side Golden Gate Park i en amerikansk Vens gæstfri Hjem. Den følgende Nat brændte alt, hvad der en Gang var North Beach.

Hvor rig paa Rædsler end Ulykken var, hvor rig paa opløftende, gode Indtryk var den ikke ogsaa. Der er et Begreb hjemme, som kaldes „Aanden fra 48" — vi har et Begreb her i Kalifornien, som vi kalder „Aanden fra 49" — the days of old, the days of gold, the days of Fortynine. De to Begreber bunder i det samme: et Folks Kraft og Tro og Kærlighed til den Jord, det kalder sin, et Folks Leveevne, som ingen Ulykke kan knække.

Med hvilket Mod bar ikke Folk det tunge Slag. Man saa ingen grædende Kvinder, ingen fortvivlede Mænd. Den, der fra at være rig, pludselig saa sig fattig, bar sin Lod med den samme Ro som den, der intet havde at miste. Den brutale blev blid, den sagtmodige stærk: We are all in the same boat, var et Udtryk, man hørte tit. I al sin Resignation rummede det Trøst. Og hvor hjælpsomme man var mod hverandre, og hvor høflige! Hvor man tidligere vilde have sagt: Go to Hell! sagde man nu: Can I be of any assistance to you? Omgangstonen var bleven dannet.

Der flygtede 225,000 Mennesker fra San Francisco, men de, som er tilbage, vil bygge Byen op paany, skønnere, prægtigere end nogen Sinde. Stenene er endnu ikke kolde, og allerede løber der elektriske Sporvogne ovr Ruinerne; Ødemarkerne ryddes, Arkitekterne arbejder Dag og Nat.

Vi sulter ikke. Fra alle Steder i Amerika kommer Provianttog. Klæder, Føde, Tæpper uddeles frit. Paa de forskellige Uddelingssteder stiller man sig i Række og faar sit nødtørftige efter Tur. Der er ingen Rangsforskel. 'Bedre' Folk og 'simple' Folk — i lange Række staar de blandet mellem hinanden og venter paa deres Rationer. De fleste har slaaet sig ned i Parkerne og kamperer i Telte under aaben Himmel . . .

Det har regnet stærkt i de senere Nætter, og mange er forkomne. Jeg kom forbi et Telt, hvorfra en Grafofon skrattede, saa det var en Fryd at høre. Paa Teltet var skrevet med Kul: "Hotel Klampenborg." Det var et Selskab af en halv Snes Danske, som havde slaaet sig sammen og søgte at holde Humøret oppe med Musik. De viste med Stolthed deres Forraad af Fødevarer: 4 Skinker og et Utal af henkogte Varer i Daaser. "Vi har nok for hele Maj Maaned!" — "Jamen, Regnen?" — "Skidt med Regnen; det klarer sgu nok op!"

Min Vej faldt gennem Golden Gate Park. Udenfor et Telt stod en Kvinde og tilberedte Aftensmaden til sit "Hushold." Jeg vidste, hvem hun var: en Dame af Byens fineste Selskab, havde set hende nogle faa Dage før Ulykken køre gennem Parken med Blinker paa de Fuldblods og Lakej paa Bukken. Jeg tor dø paa, at hun aldrig før har lavet en Skefuld Mad. Hendes Paaklædning var forjasket: hun havde hægtet Kjolen op, og de hvide Skørter var snavsede. Men hun nynnede, og der var en Travlhed over hende, en Arbejdsoptagethed, en Energi, som gjorde godt.

Og som hun er de i Grunden alle — disse forvænte amerikanske Kvinder; pyntesyge, forfængelige, fordringsfulde, naarFoden danser paa Roser; selvfornægtende, tro og modige, naar det gælder.

San Francisco er all right!

* * *

Ovenstaaende er et Udtog af den første Korrespondance, der sendtes vedrørende Katastrofen til den københavnske Presse.

Dette Nummer af Uglen koster i Løssalg 25 Cents og kan faas fra Bladets Kontor.

AL SLAGS SMÖRREBRÖD

—I—

NEW PALM GARDEN

Lige overfor Konventions-Hallen

Hj. af J og Fresno Streets

ED. SCHWARZ, Ejer.

Telephone MAIN 142

Fresno Brewing Co.

Brewers and Bottlers of

HIGH GRADE BEER

FRESNO BOHEMIAN EXPORT
FRESNO LAGER BEER

FRESNO, CAL.

UGLEN

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

Issued the 20th of each month. $1 per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 20. September 1910.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

ANSVARET.

For en Gangs Skyld er vi enige med vor Kollega i Omaha, naar han formaner de Delegerede til at tænke mere paa Konventionsarbejdet end paa Banketterne, og anbefaler hver Delegeret at tage med den Jærnbane, der passer ham bedst.

Naar dette Nummer udkommer, er den store Konvention samlet, og vi vil derfor benytte Lejligheden til at anstille nogle Betragtninger over det Ansvar, som hviler paa de Delegeredes Skuldre. Der er naturligvis flere Synsvinkler, dette kan ses under.

Nogle Delegerede betragter det som deres Hovedpligt at søge at faa gennemført de Forslag, deres Loge har indsendt, og i det hele taget stemme, som de mener, Flertallet i deres Loge ønsker.

Andre vil betragte det som deres første Opgave at opnaa personlige Hædersposter og derved kaste Glans over deres Loge og sig selv.

Igen andre er aldeles ligegyldige overfor det Arbejde, der udføres paa Konventionen, men betragter det hele som en fornøjelig Udflugt paa Samfundets Bekostning.

Hvem har Ret? Hvem føler sit Ansvar paa den rigtige Maade?

Vi mener, at en Delegeret bør helt glemme sit personlige Krav paa Anerkendelser, bør kun i Forbigaaende og under Diskussionen af samme tænke paa de Forslag, hans Loge har bragt ind; men bør føle et Ansvar overfor de 19,000 Familier, der er "the rank and file" i D. B. S. Han maa ikke tænke paa, hvad der vil skade eller gavne hans hjemlige Popularitet, men først og sidst have in mente, hvad der efter hans Mening er til Gavn for alle Medlemmer i hele D. B. S. thi da vil han se bredere og fuldstændig frit paa alle de Spørgsmaal, der kommer op under Konventionen, og hvis han blot selv er overbevist om, at han hver Gang har stemt efter sit bedste Skøn, da har han faaet fast Grund under Fødderne, naar han atter kommer hjem. Denne Handlen og Tusken med lokale "pet" Forslag og mulige Æreshverv er det mest ødelæggende for fornuftige og tidssvarende Reformers Gennemførelse.

Med andre Ord: enhver af de Delegerede bør betragte sig som fuldstændig fri til at stemme efter sin bedste Overbevisning; Brødrene derhjemme har ikke sat sig ind i Forslagene og har ikke Lejlighed til at høre alle de Argumenter, der paa Konventionen kommer op for og imod. Kun eet Ansvar bør enhver af de Delegerede altid føle, og det er Ansvaret overfor det hele Samfund. Lykke og Ære til den Mand, der kan rejse hjem med Bevidstheden om, at han har efter bedste Evne og Vilje og i Følge sin oprigtige Overbevisning stemt og arbejdet, saa længe Konventionen varede.

Fornøjelserne vil ingen misunde denne Mand, og Æresbevisningerne falder sjælden paa de rette Hoveder — som Fortiden viser.

Husk — først og sidst — paa Ansvaret!

OVERBESTYRELSEE-ASPIRANTER HERUDE.

Da vi har modtaget talrige Forespørgsler fra Abonnenter og Venner i andre Stater om de mulige Aspiranter herude for Overbestyrelsesembeder, anser vi det for rigtigt og betimeligt at give en vejledende Oversigt over vore hjemlige Æmner.

Den mest omtalte Aspirant, Hr. **Herman Korell**, er Delegeret fra den store Loge i San Francisco og har derfor — og nærmest kun derfor — et vist Krav paa Anerkendelse. Han har arbejdet dygtigt og ihærdigt for sin Loges Fremgang og har ikke forsømt at tilegne sig de dermed følgende Smaaben. Hvis Korell eftertragtede et lille Embede, som f. Eks. Overtillidsmand, kunde vi næsten anbefale ham; men naar han spidser Næsen efter det store Oversekretærembede, stiller Sagen sig lidt anderledes. Hans Hang til en "easy chair" er for udpræget;

han er et Frasemenneske, der har en levende Tro paa, at Ord og fedt Flæsk er det væsentlige, og at et frit, modigt og opofrende Arbejde for virkeligt Fremskridt og Reform er noget seknndært, oven i Købet i høj Grad sekundært. Han er for Korell først og sidst og for Benet. Hans Fortid som Redaktør ved det jammerlige Blad Bien er ham ingen Anbefaling. Som alle de andre Dnsinhelte har han ikke Mod til at tage sin Position, før han har observeret Vejrhanens Knrs. Ned med ham!

Den næste Aspirant er Loge Nr. 67's Delegeret, Hr. **Tielman.**

Hvis han sknlde komme i Forgrunden som en Høfligheds-Akceptant for Konventionsstedet, da vilde der blive begaaet en stor Fejl. Thi for det første har han allerede een Gang været Overtillidsmand og kom som saadan aldrig til Møderne. Ja, i Følge Hr. Vogts Udtalelser i Conncil Bluffs, besvarede han ikke en Gang de tilsendte Skrivelser. Hans skandaløse "record" som Overtillidsmand var et af de Argumenter, der blev brugt imod Fresno, da der kæmpedes for at faa Konventionen hertil. Forøvrigt egner han sig ikke til at forhandle med andre Mænd; han kan til Nød "run a bluff," men i saglig Forhandling er hans Sindsligevægt for ustadig og mangler Balance. Han vilde aldrig røre en Haand for at oparbejde Brodersamfundet efter at han var valgt.

Hr. **Jørgensen** fra Oakland er den næste paa Listen, men tages absolut ikke alvorlig herude, og Konventionen vil sikkert se paa ham paa lignende Maade.

Som Rosinen i Pølseenden skal vi nævne Kystens nnværende Repræsentant i Overbestyrelsen, Hr. **Nielsen** fra Seattle, der i de sidste fire Aar i private Breve har været meget fornuftig og uafhængig, men som officielt altid har sagt "Ja og Amen," naar Vogt og Michaelsen foreslog en ny Fadæse.

Hvis han er i Opposition til den nnværende Overpræsident og dennes Program eller rettere Mangel paa Program, da har han sandelig aldrig haft Mod og Mandshjerte til at vise det.

Ja, det er jo sørgeligt, at vi ikke kan blive begejstret for nogen lokal Aspirant; men det har altid været Uglens ubehagelige om end ufravigelige Pligt at sige Sandheden, og vi ser ingen Grund til at gøre nogen Undtagelse ved denne Lejlighed.

DANSK LITTERATURS BETYDNING FOR BEVARELSEN AF DET DANSKE AANDSLIV I AMERIKA.

(Foredrag af PER ØRN.)

Ligesom Righoldigheden af et Menneskes Blod og Tilstanden af hans Hjerte og Cirkulation giver Lægen den vigtigste Oplysning om Patientens Levedygtighed, saaledes viser et Lands Litteratnr og Folkeliv den kritiske Iagttager en Nations Kraft og Evne til at bevare dens Selvstændighed og Særpræg. Ihvorvel de historiske Minder kan opbygge og styrke et Folk, naar de trange Tider kommer, de kan ikke bringe Udvikling og Fremgang. Det er med Nationen som med den enkelte Mand: en Olding kan leve paa Minderne; en nng Mand eller Kvinde maa leve for Nntid og Fremtid, og den Dag en nng Mand eller Kvinde ikke kæmper fremad mod ny Maal, den Dag er hans Ungdom forbi. Med en lille Forandring kan vi bruge Hostrups Ord:

Denne stadige Higen, som aldrig faar Fred,
den er Ungdommens dybeste Hemmelighed,
stadig fremad og fremad og aldrig forknyt,
har til Maalet man naaet, sætter straks man et nyt.

Det samme er Tilfældet med en Nation. Dersom den lever paa de historiske Minder alene da er den gammel, og densLeveaar kan tælles; men en nng og livskraftig Nation arbejder fremad mod ny Maal, skaber ny Tanker, baade i materiel og aandelig Henseende.

Et Lands Sprog er et stort Bindemiddel, men Sproget maa renses, uddybes og beriges for at give Ord og Udtryk for ny Tanker, ny Haab og ny Drømme; kun en rig Udvikling af et Sprog kan beskytte det mod Paavirkning fra Nabonationernes Sprog. Særlig for en lille Nation, der ligger tæt op til store Lande med rigt Kulturliv, er det nødvendigt at kæmpe for Sprogets Fremgang og Udvikling; thi uden denne vil dets Bevarelse kun været et Tidsspørgsmaal.

Saa meget vigtigere er det derfor for os Danske i Amerika at bevare vort Sprog — vi, der lever i Midten af en af de kraftigste og mest levedygtige Nationer i Verden. Sproget og de historiske Mnider aiene vil maaske bevare den første Generation fra at svigte den danske Nation, men den opvoksende Ungdom kan kræve som sin Ret noget mere, og vi maa være rede til at vise dem at det at være Dansk-Amerikaner re-

præsenterer en Fremgang, ikke en Tilbagegang i Udvikling.

Religion er jo i en vis Henseende international, Guddommen og Bibien er jo den samme paa alle Sprog; og lige saa vist, som det falder de Danskfødte mest naturligt at bruge deres nationale Sprog i deres Gudsdyrkelse, lige saa naturligt vil det være for den amerikanskfødte Dansker at bruge Engelsk, og ingen har Ret til at vente andet. Derfor kan den danske Kirke i religiøs Hensecnde ikke have Magt og Ret ud over den første Generation, men i kulturhistorisk og folkelig Henseende — de'r er dens Betydning for den opvoksende dansk-amerikanske Ungdom uvurderlig, og det er med Glæde at jeg betragter den danske Kirkes Arbejde i denne Retning.

Haabet for Fremtiden hviler paa den danske Folkelitteratur. Hvis vi kan overbevise den opvoksende Ungdom om, at denne Litteratur kan gøre dem til bedre og større Menuesker og dygtigere Borgere, at den kan uddybe og berige deres Sjæleliv, at den kan skabe i dem ny Haab og ny Udsigter, da kan vi faa den i Tale, og det danske Aandsliv vil leve og blomstre i den amerikanske Jordbund.

Mit Maal i Aften er at give en kort Skildring af de danske Digtere, som jeg synes bedst repræsenterer Udviklingeu og Fremgangen i det danske Folk i de sidste halvtres Aar. Jeg vil ikke trætte med Aarstal eller Opremsninger, men nøjes med at forsøge paa at give et Totalindtryk af de enkelte Digteres Arbejde. Det kan selvfølgelig ikke undgaas, at min personlige Forkærlighed for enkelte Mænd vil vise sig; dog haaber jeg at være i Stand til særlig at fremhæve de enkelte Mænd, der har haft størst Betydning for Nationens Udvikling som en Helhed.

Store nationale Begivenheder nar i alle Lande altid haft ny og rige litterære Vækkelser til Følge. Jeg behøver kun at minde dem om Slaget paa Rheden den 2den April 1801, der bragte et Vendepunkt i dansk Litteratur, idet vor store Digter Adam Ohlenschlaeger brød igennem de gamle, forældede Former og skabte en ny dansk Litteratur.

Naturligt er det derfor at Krigen 48-49-50 og den danske Grundlov af 5te Juni 1849 skulde igen vække ny litterære Kræfter til Live; men naar vi med historisk Kritik ser paa Resultaterne af denne Vækkelse og søger at bedømme Bevægelsen efter de varige Livsværdier, som den har efterladt i vort Folk, da maa vi alle samles om eet Navn som det største, det Navn, som endnu den Dag i Dag staar paa Banneret for den danske Folkelitteratur:

N. F. S. Grundtvig.

Om end hans Forsøg paa at genopvække den gamle nordiske Skjaldelitteratur og derigennem vor nationale Selvfølelse staar som til Dels mislykket, saa vil han altid som Salmedigter staa i første Rang mellem vore Digtere, og som Folkereformator er og bliver han Høvdingen der rager med sit ærværdige Hoved højt op over Mængden. Medens Mænd som Lehmann, Hall, Ploug med flere nærmest repræsenterede og virkede imellem den litterære Ungdom i København, saa greb Grundtvigs Virksomhed dybt ned i det brede Lag, og hans Betydning blev derfor saa meget større. Den danske Folkehøjskole med de stille, bramfri Skolemænd rundt om i Danmark staar som et levende Bevis paa Bæreevnen i Grundtvigs Livstanke. Den, som gør mest godt for det størst mulige Antal Meunesker, er Folkets bedste Mand.

Naar vi i Danmark har den mest oplyste Bondestand i Verden, da skylder vi først Grundtvig Tak derfor. Naar Nationalfølelsen og politisk Interesse er kraftig og vaagen, da er det ikke Agitatorernes Skyld, men Grundtvigs Livsværk, der har Æren.

Den stadige Udvikling og Forbedring af Højskolerne viser tilfulde, at Tanken var sund og udvikliugsdygtig. Men alene staar han ikke, han har som en anden Napoleon uddannet en Skare af gode Generaler, der ikke alene har optaget haus Tanker, men som har udviklet dem og endnu den Dag i Dag forbedrer dem. Faa Navne skal jeg nævne, som alle kender:

Schrøder og la Cour, Askov; Holger Rosendahl paa Lyngby; Ernst Trier fra Vallekilde; Lars Bjørnbak; Vilh. Malling fra Odder; Nielsen fra Hindholm; Budde; Holger Begtrup; P. Boysen fra Gjedved; Chr. Berg.

Flere af Studenterdigterne indsaa i Aarenes Løb, at det var mere værdigt at synge og arbejde for Folket som Helhed end kun for en lille Flok i Hovedstaden, og Mænd som Hostrup og flere traadte værdig i Grundtvigs Fodspor.

Hostrups inderlige Livsglæde har altid gjort ham til Folkets Ven og Yndling. Naar hans Studenterkomedier endnu møder Begejstring paa den danske Scene, da er det, fordi Grundtonen i dem er folkelig, Grundfølelsen er Kærlighed. Hans Sange aander

Glæde over vort Land; jeg skal blot nævne en lille Sang fra "Tordenvejr," deu giver i faa Ord saa dyb og god en Skildring af Jylland, som vi finder noget Sted i dansk Litteratur:

"Gold er deu Jord, som Lyngen bær', osv.

Atter er det Kærligheden til Fædreland, han søger at vække ved at aabne vore Øjne for den danske Natur. Ved Hostrups 50-aarige Studenterjubilæum havde jeg den store Glæde at være til Stede, og Billedet staar endnu levende for mit Øje. Oppe ved Bordenden en lille Mand med langt, graat Haar, et venligt, lykkeligt Smil over Ansigtet og med to dejlige Øjne, der lyste af Godhed og Kærlighed. Rundt om Hundrede og Hundrede af Ansigter fra de bedst kendte i Landet til unge, ukendte fattige Studenter som jeg selv; men alles Øjne var vendt imod ham og bar Udtrykket af den samme Kærlighed, Taknemlighed og Ærbødighed for den lille Mand. Een og alle havde vi noget at takke ham for; gennem ham var mangen en tung Time blevet lettere, mangen en Vanskelighed løftet, og i alles Øjne — fra den berømte Universitetsprofessor til den fattige Student kunde man læse en stor "Tak!"

Kærligheden til den danske Natur gaar igennem de fleste danske Digteres Poesi, og nu og da finder vi Mænd, der har valgt en speciel Del af Danmark og ligesom kastet sin Forkærlighed derpaa. Steen Steensen Blicher er Jyllands Digter; for ham eksisterer intet skønnere, mere opløftende end den gule Hede; han skildrer Taternes Liv og gengiver det gamle jyske Folkesprog paa sin egen fornøjelige Maade. Christian Winther er Sjællands Digter, og jeg tror med Sandhed at kunne sige, at ingen Del af Verden er bleven bedre skildret i Sang end denne lille Ø.

Hvem har ikke glædet sig, naar han læste Paludan-Muellers store prægtige Digt "Adam Homo," eller lyttet til de skønne Vers skrevet af Ludvig Bødtcher, Kaalund, Chr. Richardt, Carl Ploug og andre. Men som det, der i strengeste Forstand hører til Skønlitteraturen, kun enkelte Digte lever i Folket og synges over Vuggeu, ved Fester og ved Graven; de fleste og ofte de bedste, naar ikke udenfor en snæver Kreds. Omkring i Danmark finder man flere, der kender Carit Etlar og H. F. Evalds Arbejder, end som kender Værker af Mejer Aaron Goldschmidt, endskønt den sidstnævnte i litterær Værdi rager højt over de førstnævnte. Jeg kan kun anbefale at læse Goldschmidts "En Jøde," hvis mau interesserer sig for det store Jødespørgsmaal, som endnu den Dag i Dag beskæftiger Verden.

Medens Højskolemændene arbejdede fremad paa deres stille, braufri Maade, gled Studenternes Digtere og Frihedssangerne fra 48-49-50 stadig mere og mere i Baggrunden. Den ulykkelige Krig i 64 gav Dødsstødet til Skandinavismen og alle de overdaadige Fraser, som havde ledet vort Folk til at tro, at det var en Stormagt. Indtil Begyndelsen af Halvfjerserne levede det litterære Danmark paa de gamle Forfattere, og et litterært Liv uden stadig Udvikling er dødt. Men i November 1871 begyndte Georg Brandes siue Forelæsninger paa Universitetet, og hans ny Synspunkter og Ideer vakte en stor og stærk aandelig Bevægelse, der har været af den allerstørste Betydning for dansk Aandsliv. Brandes er og vil altid være Aristokraten i dansk Aandsliv, Individualismens Forkæmper, men selv de Mænd, der har været stærkest imod ham, har vundet ved hans Fremtræden; thi Kampen har bragt dem ny Tanker og Udvikling, og den hele litterære Tilstand blev bragt over det døde Punkt. Man har beskyldt Brandes for Mangel paa Fædrelandskærlighed, men ingen har givet en bedre Bedømmelse, en mere forstaaende Kritik af vore danske Digtere end han. Han har aabnet vore Øjne for Værdier i deres Værker, saa at vort Udbytte ved at læse dem er steget; han har ansporet og inspireret Mænd som Schandorph, J. P. Jacobsen, H. Bang, Erik Skram, Edv. Brandes, Carl Gjellerup, Drachmann, Peter Nansen, Gustav Esmann og flere, for ikke at tale om de store norske Forfattere Ibsen, Bjørnson, Kielland og Lie, der alle giver ham Æren for deres aandelige Vækkelse.

Georg Brandes har altid elsket Danmark og det danske Sprog. Da Kejser Wilhelms Embedsmænd plagede Sønderjyderne, nægtede Brandes at modtage en Indbydelse til at holde Foredrag i Berlin og gav som Grund, at han vilde ikke være Gæst hos en Nation, der behandlede hans Landsmænd paa en saa skammelig Maade. Læs Braudes' Beundring for Christian Winthers Naturbeskrivelse, og man vil i enhver Linie føle, hvorledes den danske Natur staar hans Hjærte nær. Gang efter Gang har hau været tilbudt Professorater i Udlandet, men har afslaaet for at kunne blive i Daumark, hvor Regeringen i aarevis ikke vilde støtte ham, og hvor det konservative Højre rakke-

de ham til og det Grundtvigianske Venstre saa paa ham med mistænksomme Øjne, som en Mand, der var dem fremmed, som de ikke forstod.

Brandes er anerkendt nu ikke alene i Danmark, men over hele Verden. Hans Værker er oversatte paa mange Sprog, og han anses for at være Europas fineste Kritiker. Af de mest fremragende Mænd af hans Skole skal jeg særlig fremhæve tre: J. P. Jacobsen, Herman Bang og Holger Drachmann, men der er mange flere. Sehandorph med sine lune, lidt saftige Køhenhavnerhistorier, der glimrende skildrer de fattiges Liv. Karl Gjellerups stilfulde Noveller, Edvard Brandes' moderne Skuespil, Erik Skrams ypperlige Novelle "Gertrude Colbjørnsen," Otto Benzons Skuespil og mange andre.

Jens Peter Jacohsen er den ypperste danske Stilist; hans Sprog er i en vis Forstand et Sprog for sig selv; men paa samme Tid har ingen som han beriget vort Sprog med ny Ord, hedre Udtryk og finere Former. Jaeohsens Arhejder var ikke egentlig Folkelitteratur, men i Tidernes Løh er den store Masse mere og mere kommet til at forstaa den dyhe Følelse, den fine Forstaaelse, der gaar igennem alle hans Værker.

Herman Bang er trods sine Besynderligheder den mest menneskelige af alle de moderne Forfattere: hans dyhe Medfølelse med de lidende og de smaa i Samfundet, hans glimrende Beskrivelser af sociale Misforhold, og først og fremmest hans store, rige Følelsesliv vil altid hevare hans Bøger imellem den bedste danske Folkelitteratur.

Holger Drachmann er uden Tvivl Danmarks største lyriske Digter, den store sprudlende Poesis Ejer! Hans Tanker formes naturligt i Vers, velklingende, musikalske, lette og uforglemmelige, hvad enten han er konservativ eller radikal — og han har været begge — hans Vers er smedet af Poesiens lødige Malm.

I de sidste femten Aar har der været en Reaktion hjemme fra Højskolerne imod den københavnske Klikke; det er ikke Grundtvigianerne kontra Brandesianerne; det er det brede Lags Krav for Sundhed og Moral i Litteratur imod en lille Klikke af københavnske Grinebidere og æstetiske Overmennesker.

Efter denne lille litterære Skitse vil jeg med faa Ord forklare, hvad jeg mener med god Folkelitteratur.

Meget ofte er den hedste Folkelitteratur ikke den bedste Litteratur set fra et æstetisk Standpunkt; der er baade i Digtekunsten og i andre Kunstarter som Maler-, Billedhugger- og Tonekunst mange af de mest fremragende Arhejder, som kun forstaaes af de faa udvalgte; et Menneskes Aand maa tit uddannes for at kunne forstaa de fine Kunster. Mange Mennesker, som elsker vore Danmarksmelodier, kan maaske ikke sætte Pris paa Beethovens og lignende Storaanders Kompositioner. Mange af os staar maaske helt uforstaaende overfor et moderne Maleri af højeste Rang i Kunstens Verden, men den samme Person kan glæde sig over et mere populært Kunstværk, der berører de Følelsesstrænge, som han har faaet udviklet i sit Liv.

God Folkelitteratur maa have Evnen til at interessere den store Befolkning, maa være i Stand til at røre de hrede Strænge, til at vække den almindelige Mands Aand og give ham Haah og Lyst til at arhejde fremad. Jeg plejer at hedømme en Bogs Værdi efter den Stemning, i hvilken den efterlader mig, naar jeg har læst den færdig.

Dersom jeg føler, at Bogen har vakt Trang hos mig til at hlive et hedre Menneske, at den har givet mig nyt Livsmod og Arhejdskraft, dersom Vanskelighederne synes mindre og mit Livsmaal nærmere, da ved jeg, at jeg har læst en god Bog, selv om dens saakaldte litterære Værdi maaske ikke er saa stor. Jeg vil nævne Eksempler.

Bjørnsons Bondenoveller der for Resten i sig selv er store Kunstværker, har vistnok for alle en forædlende Indflydelse; jeg ved med mig selv, at jeg skylder dem Tak for mange af de Timer, i hvilke jeg har følt renest, skabt ny Forsætter og vak døende Haab til Liv igen. Christian Winther har mangen en Gang faaet os til at glemme vore smaa Sorger, og inderst inde har vi sunget med ham:

Naar du har Sorg i Sinde,
gak ud i Mark og Lund, osv.

Hostrups inderlige Livsglæde har bragt os til at glemme den daglige Kamp for Tilværelsen, naar hans Komedier viste os, hvor glade og lykkelige de fattige Studenter kunde være, blot fordi de var unge og havde et lyst Fremtidshaab. Selv den mest ugudelige Sjæl maa standse i Beundring og Glæde, naar han lytter til Grundtvigs mægtige Salme ledsaget af Orgeltoner:

Kirken den er et gammelt Hus,
staar om end Taarnene falde.
Og hvem vil ikke glæde sig over at være

SPIS OG DRIK I

Telefon Main 2012 *Grand Central Corner*

LOUIS SCHOLLER, Proprietor **FRESNO, CAL.**

CALVIN PEARSON L. J. COLMORE

Pearson's Realty Exchange

Insurance, Real Estate and Colonization Agents

Phone Main 840

1944 TULARE ST.
Fresno. Cal.

Ved De,

AT

FOIN & SONS

er de ledende Gas= og Vandmestre?
(Plumbers)

Gaa til dem.

1157 J Street
FRESNO, CAL.

Dansk, naar han lytter til Dracbmanns Sang:
Vort Sprog det blev vel misbrugt tit osv.

Til de unge dansk-amerikanske Drenge og Piger kan jeg kun sige: Hele denne rige Skat er Eders hvis I kun selv vil; tro ikke, at det tager noget bort fra Eders Fædreland, Amerika — tværtimod; jo bedre Mennesker I bliver, jo bedre amerikanske Borgere. Spild ikke Eders Tid med at læse 10 Cents Romaner og Detektivhistorier; læs god amerikansk og dansk Folkelitteratur, det vil lære Jer at se lyst paa Livet, at tro paa Ærlighed og Ret og vil give Jer Lyst til at være med i det store Fremtidsarbejde, der i Ordets fuldeste Betydning skal gøre vort ny Fædreland, Amerika, til

the land of the free
and tbe home of the brave.

Frihed er kun et tomt Ord, naar det ikke betyder aandelig Frihed, og denne naas kun gennem Sjælens Berøring med de gode Magter, og som een af disse, der staar os alle nær, vil jeg nævne den gode danske Folkelitteratur.

SEPTEMBERKVALER.

Nu haster de danske Brødre,
og nogle ta'r Søster med —
Fresno er Maalet. Rejsens det 'store.
— Ak! hvem der ku' ta' afsted.

Tænk, hvilke magtige Tanker,
og alle de stærke Ord,
for ikke at glemme Snapsen
ved Gildernes rige Bord.

Skulde end Ansvaret bøje
Ryggen en Tomme og to. —
der er vel Haab for at rettes,
naar alt igen er i Ro.

Broderskabsaanden vil svæve
over den smilende Flok;
Løfter vil gives pr. Tusind —
holdes de bare pr. Skok!

Nu haster de danske Brødre,
Tanken for andet gaar bort —
Pas nu paa Helbredet, Venner, —
og arbejd ikke for haardt!

JØRGEN V. GJERDING.

DEN NY STIL.

Hr. Zahle bar i sin sidste Stund indlagt sig udødelig Fortjeneste ved at afskaffe den gamle, snørklede Kancellistil med "Os elskelig" osv. og indføre et mere naturligt Sprog i de officielle Skrivelser.

Som Eksempel ser vi os i Stand til at bringe Ordlyden af en af de sidste kongelige Resolutioner, det radikale Ministerium ekspederede. Fremskridtet vil være iøjnefaldende.

Skrivelsen er rettet til Stiftamtmanden i Aalborg og omhandler en

Jærnbanekoncession.

Kære Brun!

Der er s'gu noget i, at vi maa have ordnet den Bane fra det kære Rummelstrup til det kære Taabelev, og den skal vi ogsaa snart faa danderet. Det Konsortium, I har lavet, kan jo nok gaa an, det er Din gamle L'hombreklub, kan jeg se, saa I vil jo nok forliges pænt.

Altsaa meddeler jeg herved Koncession paa Rumelstrup—Taabelev Banen til følgende: Amtmand Brun i Aalborg, Birkedommer Krans i Rummelstrup, Dampmøller Grynberg i Taabelev og Godsejer Brask til Bredballehøj (hvad vil I for Resten bave den Idiot med for?) Jeg husker ikke Jeres Ordener, og jeg har ikke Statskalenderen ved Haanden, men det Skidt er jo heller ikke Blækket værd.

Her bar I altsaa Koncessionen, og nu maa I selv se at klare Resten. Statstilskud maa I snakke med de ny Ministre om, det blander jeg mig ikke i.

Hav det nu rart, gamle Dreng, og til Lykke med Jærnbanen. Mange venlige Hilsener fra min Kone og J. C. Christensen, han var her paa Visit i Dag, han er lige saa storsnudet som før. Se indenfor, naar du kommer til København.

Din hengivne
Frederik,
Konge af Danmark.

Se, det er da endelig en naturlig og hjertelig Stil, der vil styrke Forholdet imellem Konge og Folk og bidrage til at gøre Embedsvæsnet populært. Man kan kun haabe, at der i alle offentlige Institutioner maa blive arbejdet videre i det saa heldigt betraadte Spor.—Banco i "Klods-Hans."

J. J. KROG GEO. LARSEN

LARSEN & KROG

Blacksmithing, Automobile Repairing, Wagon Makers

DEALERS IN

sborne

Agricultural Implements

Deal Buggies *Bain Wagons*
Deal Delivery Wagons
Carts *South Bend Plows*
Feed Cutters

1401-1425 Fresno St., cor. E **Tel. Main 1121**

Bittel's

1041-47 J St. **Fresno**

High-Grade

Clothing and Furnishing Goods

PRICES ALWAYS THE LOWEST

ESNO MUSIC CO.

G. FALKENSTEIN, Mgr.

Phone Main 691 **1130 I STREET**

EASY PAYMENTS

WRITE FOR PRICES AND CATALOGUES

Piano Tuning a Specialty.

Mariposa Street med Raadhus i Baggrunden.
Fresno.

Forsyth Bygningen.
Fresno.

DET DANSKE BRODERSAMFUND
og
DE SAMVIRKENDE FAGFORBUND I DANMARK.

Denne Sag, der vil blive behandlet og afgjort paa Konventionen i Fresno, har Krav paa en nærmere Omtale for om muligt at blive fuldt forstaaet og vinde udelt Sympathi blandt alle de Delegerede fra D. B. S. Logerne. Der er talt og skrevet meget om Danskernes "Udlængsel" og "Hjemlængsel" og den stadige Strøm af Landsmænd over Atlanten i begge Retninger godtgør tilfulde, at begge Arter af "Længsel" tager mange Hjerter fangen. Det er dog den første Udlængsel, som foraarsager de unge Emigranter den største Bekymring. Det er jo kun de færreste, som har saa meget af det "røde Guld," at de kan tage enhver indtrædende Skuffelse med nogenlunde Sindsro. En Skuffelse koster i de fleste af Livets Forhold Penge og netop derfor maa Skuffelserne undgaas, og Planen for Rejsen forløbe let og helst uden nævneværdige Forhindringer.

De allerfleste er ukendte med Sprog, Sæder og Skikke i det fjærne Vesten, og hvis de paa "Maa og Faa" maa gøre deres Entre i Amerika, saa følger altfor ofte Skuffelser, som kan have uheldig Indflydelse paa Emigrantens senere Færd her i dette store Land.

Bedst vilde det altsaa være, om den unge Mand forud kunde bedømme de Forhold, under hvilke han søgte at skabe sin Fremtid, før han snørede sin Randsel og drog afsted.

Det er dette, der søges opnaaet ved, at der fra Logerne af Dansk Brodersamfund sendes regelmæssige Rapporter til De samvirkende Fagforbund i Danmark.

De samvirkende Fagforbund udgiver et Ugeblad, som hedder "**Arbejderen,**" og som udgaar i **et Hundrede Tusind** Eksemplarer, der spredes over hele Danmark. Heri vil saa de Rapporter, som Logerne sender, blive optaget, naturligvis uden Betaling. Rapportens Form, som nærmere beskrives i Konventions-Forslagene, Side 15 og 16, vil ganske naturlig give den vordende Udvandrer en Ide om, hvorvidt den ene eller anden Plads i Amerika er at foretrække, og om de Evner, han sidder inde med, er tilstrækkelige til at føre ham velbeholden over de første Skær. Rapporten vil endvidere vise, om han bør søge sin Fremtid paa Prærien, i Vestens store Skove, i Østens eller Vestens Storbyer, eller om han bør afvente heldigere Konjekturer, før han gør Alvor af Rejsen.

Er han kendt med Landbruget, eller er han Haandværker, saa vil Rapporten give ham en kærkommen og værdifuld Vejledning, før han afslutter Handel med Dampskibsagenten om en Billet.

Naar Beslutningen er taget, Atlanten passeret, og han endelig afslutter Rejsen paa den Plads, han har valgt sig i Amerika, saa ved han, at han trygt kan henvende sig til de Medlemmer af Komiteen, som Logen har valgt til at vejlede Emigranterne. De vil med Glæde give ham de Raad og Vejledninger, som er nødvendige for at orientere sig under de ny Forhold, og de vil eventuelt kunne anvise ham Arbejde. Naturligvis alt under Forudsætning af, at han medbringer behørig Legitimation og Anbefaling fra den Afdeling af de samvirkende Fagforbund, han tilhørte i Danmark, og i det hele taget følger de Regler, som af de to Organisationer er fastsat for et frugtbringende Samarbejde. Medlemmerne af De samvirkende Fagforbund er jo forøvrigt fra den tidligste Ungdom opdraget i Foreningslivet og ved, at der gives ingen Rettigheder uden Pligter, hverken i D. S. F. eller i D. B. S.; følgelig vil dette næppe volde noget Besvær. Der gives næppe en eneste Repræsentant paa Konventionen, uden at han er besjælet af Tanken om at samle de nyankomne Danske indenfor Samfundets Rammer. Naturligvis maa enhver nyankommen Dansker, der ønsker at indtræde i D. B. S., ogsaa underkaste sig den Lægeundersøgelse, som er nødvendig for Optagelsen.

Naar der foreslaas, at de, hvis Lægeundersøgelse falder heldig ud, straks kan optages i Brodersamfundet, saa er Tanken deri den, at netop de første Maaneder er de vanskeligste for Nykommeren, og følgelig den Periode, hvor han mere end senere hen trænger til et broderligt Raad.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at en Nevø af mig, der kom herover i April d. A., straks blev optaget i den **amerikanske Union** ved blot at forevise sit Medlemskort fra Fagforbundet i Danmark, og uden at betale noget Indskud. Jeg formoder, at D. B. S. vil beslutte, at Nyankommere ved Optagelsen skal betale det sædvanlige Beløb ved Optagelsen, men deri er jo heller ikke noget urimeligt. Der kan og vil rimeligvis blive indvendt, at man forlanger, at de, som allerede er her i Landet, skal have opholdt sig tre Maaneder paa Pladsen, før de kan optages i D. B. S.'s stedlige Loge, men dertil maa bemærkes, at de som Regel altid har

haft rigelig Tid til at beslutte sig og at de ikke som Fagforbundets Medlemmer præsterer en garanteret Anbefaling, hvilken jo i dette Tilfælde træder i Stedet for Undersøgelses-Komite Beretning. Forøvrigt vil jo Overbestyrelsen for Dansk Brodersamfund og Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund rimeligvis enes om en Blanket til Udfyldning for de som meddeles Anbefaling, altsaa noget i Lighed med vore egne Indmeldelses-Blanketter. Naar Sekretærerne for Afdelingerne af Fagforbundene i Danmark har en saadan Blanket til Udfyldning, er der ingen Grund til at tvivle paa Rigtigheden.

Det er jo en bekendt Sag, at Broderskabet er en af Grundpillerne i Fagforbundene og sættes meget højt. I Brodersamfundet er og vil vi altid blive interesseret i Tilgang af unge Medlemmer, og da Emigranternes store Flertal altid tilhører den yngre Slagt, er det klart, at deres Tilgang vil være en Vinding for Brodersamfundet. De samvirkende Fagforbund er den største Organisation i Danmark og Brodersamfundet den største danske Organisation i Amerika; intet er derfor naturligere, end at Samarbejdet sker mellem disse to.

Da saa godt som alle Fagforbundenes Medlemmer ogsaa tilhører de statsanerkendte Sygekasser i Danmark, saa er det jo givet, at de ogsaa vil blive gode Medlemmer af vore Logers Sygekasser og møder med de Forudsætninger, som er nødvendige for gensidig Støtte i Sygdomstilfælde og andre Uheld.

Med Hensyn til Støtte af Brodersamfundets Medlemmer, som under Ophold i Danmark bliver syge eller kommer til Skade, saa er Bestemmelsen i Forslaget tiltraadt af Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund, men vil blive forelagt til Sanktion for Generalforsamlingen i April. Da Forslaget er bygget over de samme Refunderingsregler, som vi benytter,, er der ingen som helst Grund til at tro, at Generalforsamlingen vil modsætte sig Anerkendelsen.

Jeg har korresponderet med Overbestyrelsens Medlemmer om denne Sag. Med Undtagelse af et Medlem har de alle besvaret min Skrivelse, og muligt vil det ene manglende Svar indløbe før Konventionen. Alle Svarene er velvillige, og specielt har Oversekretæren, Broder **Michaelsen** samt Overtillidsmand **T. P. Nielsen,** Seattle, varmt anbefalet Samarbejdet paa Grundlag af Forslaget. Ligeledes har en Del Delegerede tilskrevet mig angaaende Forslaget og har alle været gunstig stemt for det. Nogle af dem har bemærket, at de anser Samarbejdet for det bedste Brobygningsarbejde, der hidtil er projekteret.

Der er derfor al Udsigt til, at mit Haab vil gaa i Opfyldelse, og det Haab bestaar i, at Konventionen godkender det. Der kan være differerende Meninger om andre Spørgsmaal, men i Spørgsmaalet om at samle alle Nykommere i vort store Brodersamfund, derom tror jeg, at alle Meninger vil mødes. De samvirkende Fagforbund tæller **et Hundrede Tusind Medlemmer;** deraf tæller Arbejdsmandenes Forbund ca. **toogtredive Tusind;** følgelig vil man se, at saavel Bysom Landmænd kan ved deres Ankomst møde med Medlemskort til de samvirkende Fagforbund.

Derfor, ærede Brødre Delegerede, lad os mødes i fælles Sympathi om Forslaget, forbedre det, om vi kan, og vise vore nyankommende Landsmænd den størst mulige Velvilje, hvilket vi saa meget bedre kan, som det ikke vil koste os en eneste Cent udover de faa Cents, der vil medgaa til Frankering af Breve i Anledning af Rapporternes Oversendelse.

Det gælder blot om at aabne vore Hjerter i Sympathi med vore Landsmænd paa den anden Side af det store Hav. Derom kan sikkert alle samles.

Enumclaw, Wash., den 12te September 1910.

Med broderlig Hilsen!

F. HUROP.

Efter sikkert Forlydende vil Fresno i Konventionsugen blive beæret med et Besøg af Ivar Kirkegaard, Redaktøren af det danske Maanedsblad "Norden" og Organisator af den ny skandinavisk-amerikanske Forening. Vi har endnu ikke erfaret, om Kirkegaard kommer til Fresno for at faa ny Abonnenter paa Norden, eller om han har i Sinde at stifte en Afdeling af sin skandinavisk-amerikanske Forening. Efter Sigende skal den ny Forenings Formaal være at samle alle Skandinaver for ved samlet Optræden at opnaa politiske Embeder og Indflydelse. Denne ny Form for Skandinavisme smager vel meget af Irsk-Amerikanisme.

No Greater Value

Than the

$335 Kurtzmann

The Kurtzmann Piano has been before the public

Since 1848

At the very outset its makers determined to make a piano whose durability of tone should be its characteristic feature—and no effort toward the consummation of this result was neglected.

The fame of the Kurtzmann is founded on the fact that in every particular it has held its own with instruments much higher in price.

In beauty of case, tonal quality, durability and mastery of workmanship, the Kurtzmann has no superior, and every owner of one of these superb instruments is enthusiastic in its praise. Anyone in search of a splendid piano at an exceptionally low price should come in and see the Kurtzmann.

We make a fair allowance for used instruments, and arrange easy terms of payment if desired.

Sherman, Clay & Co.

Steinway and other Pianos — Player Pianos of All Grades

Victor Talking Machines

1044 I Street, Fresno

TELEPHONE MAIN 598

People's Hay Market and Feed Yard

CHRIS JENSEN, Proprietor

Dealer in

HAY AND GRAIN

Cor. Mono and F Sts. — FRESNO, CAL.

DANSK-AMERIKANSK SELSKAB.

En Oversigt.

Der blev sunget mange Slags Viser ved Dansk-amerikansk Selskabs Vugge; — nogle lød paa, at Barnet ikke kunde leve længe, andre, at det ikke skulde faa Lov til det. Ikke desto mindre er der dog stadig Liv i det.

I lidt over fire Aar den mest omtalte af dansk-amerikanske Foreninger, — snart støttet, snart angrebet — tit kritiseret for Formaalets Skyld, for at blive rost for Resultaterne, afgiver Selskabet et Bevis paa, at en stor og sund Tanke maa sejre.

En Oversigt over Selskabets fireaarige Arbejdsperiode aftvinger Respekt.

Oda Nielsen;
Zangenberg;
Professorudveksling;
Aarhus-Dag;
Julie Rosenberg;
Prof. Bøggild;

(med Pakkepost og lokale Foretagender oven i Købet) betegner noget haandgribeligt. Det rummer **Værdier**, uden hvilke Dansk-Amerika vilde være fattigere.

For Selskabets Vedkommende betegner særlig Aarhus-Dagen 1909 og Bøggild 1910 et uomtvisteligt Gennembrud.

Nu har dansk-amerikansk Selskab indledet en energisk Kampagne for at vinde 1000 ny Medlemmer. Dersom Selskabet skal kunne løse sine Opgaver i Fremtiden paa tilfredsstillende Maade, maa Medlemsantallet forøges betydeligt. Man indrømmer, at denne Side af Selskabets Virksomhed har været forsømt for Bestræbelserne for at vise Offentligheden, hvad man vil og kan.

Man peger paa, hvad der er udrettet, og spørger, om dette ikke er værd at støtte. Hvilket stort Arbejde vil der ikke kunne udrettes med Indtægten fra en saadan Medlemstilgang? Den vil betyde, at Selskabet bl. a. mindst hvert Aar vil kunne invitere en dansk Betydelighed herover, føre ham gennem Amerika paa en værdig Maade, uden smaalig Økonomi, og lade ham besøge selv fjærnt beliggende og smaa danske Kolonier uden Hensyn til Bekostningen.

Af den Kritik, der hilste Dansk-amerikansk Selskab ved dets Fremkomst for fire Aar siden, var der vel nok en Del, der var født af Mistro, Misundelse og Smaalighed; — men der lød ogsaa Kritik, der bundede i Misforstaaelse. Og disse Misforstaaelser var sikkert ofte undskyldelige. Det var ikke altid, at Dansk-amerikansk Selskab, som det den Gang var sammensat, som et Aktieselskab, selv vidste, hvad det vilde. Hvor skulde saa andre vide? Manglen paa et bestemt formuleret Program prisgav Selskabet til alskens Gisninger. Og det var ofte Selskabets Uvenner, der paatog sig det Hverv at fortælle, hvad det, og navnlig dets Mænd, attraaede.

Man kaldte det de "Prominentes" Fagforening, der kun var dannet for at give disse saakaldte "prominente" en Lejlighed til at gøre sig bemærket i Danmark.

Og saa snærrede man ad Ordet: Brobygning. Og det er vel ogsaa nok blevet misbrugt, dette Begreb.

Det affødte ikke liden Bitterhed. Et Bevis paa, at der maaske alligevel var Trang til Broen.

"Brobygning," sagde man, "hvad skal vi med den? De Slægtninge og Venner, vi har derhjemme, har vi vor egen Forbindelse med. Hvad de andre tænker om os, bryder vi os ikke om."

Men bag dette laa der ikke lidt Bitterhed over, at de andre maaske ikke brød sig om os.

Man modsatte sig stolt den Tanke, at Dansk-Amerikanerne skulde gaa ydmyg Tiggergang og bede om Fødelandets Anerkendelse. Og for saa vidt havde man Ret.

Men hvem prækede det? Er det nogen Sinde sket? Ingen kan paastaa, at Dansk-amerikansk Selskab har søgt at fremme den Art Brobygning.

Forøvrigt er der ikke Tvivl om, at der har hersket den Vildfarelse, at Dansk-amerikansk Selskabs vigtigste Beskæftigelse skulde være at ordne Forholdet mellem Danmark og Dansk-Amerikanerne.

Findes der noget Holdepunkt for en saadan Antagelse, naar man gennemgaar, hvad Selskabet har gjort?

Det er vist, at de senere Aar har set Forholdet mellem Danmark og Dansk-Amerikanerne bedres meget betydeligt. Man har vundet Respekt og Agtelse for os hjemme i Danmark. Dansk-amerikansk Selskab har utvivlsomt noget af Æren herfor, skønt det maa siges, at Tiden, da det gav sit Besyv med i Laget, var moden, og at mangeKræfter samarbejdede.

Men en kritisk Analyse af Selskabets Arbejde i den forløbne Periode, viser, synes

Fersken-Tørring og Preservering.
Fresno County.

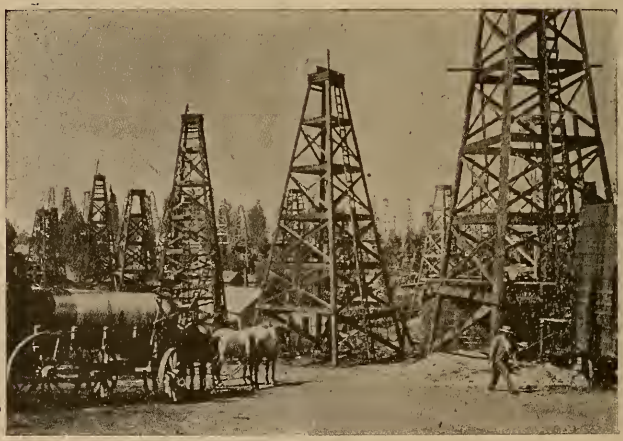

Oliebrønde i Coalinga, Fresno County.

det, at Arbejdet for de dansk-amerikanske Fællesinteresser har været det dominerende.

Forfatteren af disse Linier taler uden noget som helst Mandat, og som saadanne offentliggøres de af "Uglen."

Det hedder i Selskabets Aarsberetning for 1909 bl. a.: "Dansk-amerikansk Selskab skal ikke erstatte eller overflødiggøre nogen anden eksisterende dansk-amerikansk Sammenslutning.

Dets Politik skal være **Samarbejdets,** — dets Opgave dansk-amerikanske **Fællesinteresser,** — dets Maal Enighedens og **Enhedens,** —dets Styre- og Arbejdsformer, dets Sammensætning skal være **demokratisk.**"

Og længere nede fortsættes:

"Vi vil understøtte alle dansk-amerikanske Interesser, saa vidt det staar i vor Magt. Vi vil gøre, hvad vi kan, for herovre at udsprede Kendskab til Danmark og dets fremragende Mænd og Kvinder paa Videnskabens Kunstens og Litteraturens Omraade. Vi vil endvidere, efter bedste Evne, bidrage til en bedre Forstaaelse i Danmark af Amerika og dets Kultur."

I Følge dette Program er **Samarbejdet** for de dansk-amerikanske **Fællesinteresser,** med Enighed og **Enhed** som Maal, det bærende Moment. Hvor dette finder Udslag, som f. Eks. i Tourneer af danske Forfattere, Kunstnere og Videnskabsmænd, finder der en Udveksling, en Brobygning, Sted, der er begge Parter, saavel Danmark som Dansk-Amerika, værdig.

Dansk-amerikansk Selskab behøver ikke at staa nogen til Regnskab, fordi det har sat sig disse Opgaver. Opgaven er der. Tanken er ikke ny. Men Selskabet har utvivlsomt været fremmest blandt de Kræfter, der har virket paa at organisere denne Tanke, og det har dokumenteret, at det **kan** samarbejde med Broderforeninger Amerika over paa at løse saadanne Opgaver, der ligger udenfor de enkelte Foreningers Omraade og Evner.

HENRIK WOLFFSEN.

Følgende lille Anekdote er baade belærende og morsom, og for den Sags Skyld ogsaa tidssvarende:

En ung Dansker kom til New York og havde i sin Lomme et Anbefalingsbrev til en fremragende, nu afdød Dansk-Amerikaner samme Steds. Da han afleverede Brevet, udtalte den "prominente" sin store Sorg over ikke at være i Stand til at gøre noget for ham; "men," tilføjede han, "jeg har en Ven i Chicago, som jeg ved, har en Plads for Dem, og skal give Dem et Brev til ham." Som sagt saa gjort, og den unge Dansker rejste til Chicago med rigt Haab og Mod. Paa Vejen blev han bekendt med nogle Tyskere, der straks tilbød ham Arbejde ved Ankomsten til Chicago. Efter at have arbejdet i nogen Tid kom han i Tanker om det Brev, som den prominente havde givet ham til Vennen i Chicago, og af Nysgerrighed aabnede han det og læste følgende:

"Kære Ven!

Her er een af den sædvanlige Slags hjemmefra. Nu er jeg blevet af med ham, nu kan du, F. g. mig, se hvordan du bliver af med ham. Din heng. osv."

Den ny norsk-amerikanske Dampskibslinie er et praktisk Udtryk for den Misfornøjelse, der hersker herovre og hjemme med den Maade, hvorpaa den danske Linie har drevet sin Forretning. Det Monopol, som Hr. Johnson i New York har haft i aarevis, og som han har udnyttet til sin egen Fordel, er det væsentlige Klagepunkt. Den Kendsgerning, at alle Agenturer for Linien, selv her paa Kysten, har maattet arbejde under hans Overledelse, har været Aarsag til megen Misstemning og Utilfredshed.

Hr. Johnsons tvivlsomme Emigranthotel, som han har knyttet direkte til sin Dampskibsforretning, og den skandaløse Emigrantbehandling af dansk- og norsk-amerikanske Passagerer, har sikkert ogsaa været medvirkende til Stiftelsen af den ny Konkurrence.

Endskønt den danske Linie har skabt sig mange Venner ved dens udmærkede Behandling af Passagererne **ombord,** har den skadet sig selv ved den uforretningsmæssige Maade, hvorpaa Agenturerne i Amerika er ordnet. Hr. Johnson er som bekendt Svensker og er vel særlig faldet Normændene for Brystet; vi Danske er jo mere langmodige. Forhaabentlig vil den ny Konkurrence bringe Reform paa de mange paaklagede Omraader.

O, Pige, jeg vil ikke se,
hvordan din Hat kan klæde, —
men vel, om du med Aand kan le
og kan med Hjerte græde.

—Kaalund.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telepnone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURKISH AND RUSSIAN. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., San Francisco. Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Gærfabrikanter

GOLDEN GATE YEAST MANUFACTURING CO., Fabrik: Potrero: Kontor: Mint Avenue, San Francisco.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING; Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

LAMP'S ORCHESTRA AND BAND, 53a Walter St., San Francisco. Musik leveres ved alle Lejligheder. Timer i Violin og "Baryton." H. J. Lamp og C. J. Lamp.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. N. C. Mortensen & H. A. Hansen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S. møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.

MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

F. J. RENNIE HALVOR JACOBSEN

HALVOR JACOBSEN & CO.

GENERAL-AGENTER FOR

RUSSISK ÖST-ASIATISK DAMPSKIBS-SELSKAB

PASSAGER-AGENTER FOR

Scandinavian-American, American, Anchor, Cunard, Hamburg-American, North German Lloyd, White Star Og alle andre atlantiske Dampskibs-Linier; OG ALLE AMERIKANSKE JERNBANER : : : :

ASSURANCE-MŒGLERE

Brand-, Livs-, Ulykkes-, So-, Glas-, Automobil-, Indbrudstyveri- og alle andre Slags Forsikring.

HALVOR JACOBSEN & CO.

693 MISSION STREET, COR. THIRD

Tel. Douglas 1782

SAN FRANCISCO CALIFORNIA

PIANOER.

C. C. HORNUNG

1240 MARKET ST., ved Fillmore

De længst etablerede og eneste danske Pianoforhandlere i San Francisco.

WILLIAM WILDE Res. Phones: Oakland 7646, Home A 3646

STARBUCK & WILDE, Danske Architekter

Overslag og Tegninger leveres paa Forlangende

Rooms 205, 206, 207, 208 ALBANY BUILDING

REJS FORNUFTIGT!

Benyt vor Sunset og Solinie til New York, hvor Forbindelse sker med alle Dampskibslinier til Europa.

Lad os arrangere Deres Rejse.

E. W. CLAPP, PASSAGER AGENT

1013 J ST. FRESNO

CHRIS PETERSEN

DANSK URTEKRÆMMER

Hjørnet af Twenty-fourth og York Sts.

San Francisco, Cal.

DANSKE ÆBLESIDEVEPANDER

C. J. Petersen

Dansk Skrædder

FØRSTE-KLASSES ARBEJDE GARANTERET

PACIFIC BUILDING

Market og Fjerde Rooms 341-345, 3. Etage

San Francisco

UGLEN

20. December 1910
begynder Uglens
3dje Aargang.

For at kunne komme
ALLE i Tale har Udg.
nedsat Abonnements-
prisen til

50 Cts.

om Aaret.

No. 12 November 1910

A. KELDSEN J. KELDSEN
Danske Skrædere
Første Klasses Arbejde
Room 332
760 MARKET STREET
Phelan Building
KELDSEN BROS.

Dr. Adolph Berg
(Fhv. ved det franske Hospital)
LÆGE OG KIRURG
Kontor, 86 Post Street, Hjørnet af Kearny
Timer: 2:30—4. Tel. Douglas 3545
Bopæl, Hjørnet af Geary og Devisadero Sts.
Timer i Hjemmet: 12—2 og 7—8.
Telefon: West 4172

Uglen

Foregangsblad for dansk-nationale Interesser i Amerika

begynder sin 3dje Aargang

den 20de December 1910

Vi kæmper for det bedste i vor Nation

***Ikke* for traditionel Slendrian,**
***Men* for ny Spor mod Lyset.**
***Ikke* for "autoriserede Vedtægter,"**
***Men* for sund Fornuft.**

"HELGA"
AFDELING No. 3 AF DANIA
møder hver Fredag Aften Klokken otte i
FRIENDSHIP HALL
1254 Market Street, tæt ved Larkin Street
San Francisco
ALBERT KELDSEN, Præsident, 332 Phelan Bldg.
E. H. RASMUSSEN, Sekretær, 184 Castro Street

MARGRETHE LOGE No. 24, D. S. S.
møder den 1ste og 3dje Tirsdag i hver Maaned paa 15th and Market Sts. i Helen Hall.
MRS. G. AMORSEN,
1945 Fifteenth St., S. F. Sekretær.

Det ny ST. WINIFRED HOSPITAL, 1065 Sutter Street, San Francisco; et brandsikkert Hospital for kirurgiske og medicinske Patienter
Dr. Winslow Anderson
Chef-Læge.

KLASSIFICEREDE AVERTISSEMENTER

Apothekere

DANSK APOTHEK—H. B. Christiansen, cand. pharm., Hjørnet af 15th and Market Streets, San Francisco. Telephone Market 1684.

Badeanstalter

NINTH STREET HAMMAM BATHS, TURkish and Russian. Electric Vibratory Massage. Cor. Ninth and Broadway. Henry Holst & Chas. Oatridge, Props. Oakland.

Blomsterforretninger.

HAIGHT ST. FLORAL CO., 488 Haight St., S. F., Drivhus 324 Fillmore. Ordrer fra Landet besørges omhyggeligt. Telefon Park 2775.

Cigar-Fabrikanter

RED SEAL CIGAR CO., 133 Hartford St., San Francisco, mell. 18th og 19th, Castro og Noe. Tel. Market 232. R. M. Donnelly og C. M. Beck. Ryg RED SEAL.

Cigarforretninger

EMIL JENSENS CIGAR-FORRETNING, 32 East St., San Francisco. Emil Jensen, Ejer. Key West and Domestic Cigars. Laundry Office. Notions. Tel. Douglas 2983

PALACE CIGAR-FORRETNING OG LOgishus, 661 I Street, Fresno. Carl Andersen, Ejer.

Entreprenører

C. W. HANSEN, Bygnings-Entreprenør, 1986 Mc Allister Street, San Francisco. Bopæl Telefon: West 4639.

Hattemagere

LUNDSTROM HATS—
1178 Market St., 64 Market S., 605 Kearny St., 2640 Market St., San Francisco.

Importører

J. W. PETERSON, Importer of Scandinavian Liquors, 510 Battery, San Francisco. Pacific Coast Agent for Aalborg Taffelakvavit, Tuborg Pilsner, Ringnes Bajerskøl, osv.

Isenkræmmere

S. M. ISING, Hardware, 215 Church St. S. F. Tel. Market 2521. Garden Rakes, Garden Spades, Garden Sets, Garden Hose, Lawn Mowers, Paints, Oils, Kitchen Utensils, etc.

Kaffe og Te

ALFRED TH. JORGENSEN, Bedste Kaffe og Te, Krydderier, fineste Smør. Varerne leveres frit i Oakland, Alameda og Berkeley. 138 Helen St., Oakland. Tel. Piedmotn 1889, Home A-2058.

Ligbesørgere

Telefon Mission 151
L. P. LARSEN
1169 Valencia Street, San Francisco
(Craig, Cochran & Co.)

Læger

HENNING KOFORD, M. D., Physician and Surgeon. Office: Rooms 321-323 1st Nat. Bank Bldg., 14th and Broadway, Oakland. 2-4, 7-8 p. m. Phone, Oakland 5163.

Møbelforretninger

THE AQUARIUM FURNITURE CO., 635 Golden Gate Ave., San Francisco. H. A. Hansen og R. K. Larsen, Ejere. Ny og brugte Møbler købes og sælges.

Skomagere

CHAS. ANDERSON, 2172 Market St., San Francisco. Swedish-American Hall. Nyt Fodtøj til alle Brug og alle Priser. Reparationer udføres hurtigt og billigt.

SØRENSEN & HJELTE, SKRÆDDERE, F. A. Hjelte og C. M. Sørensen, 109 Montgomery Street, San Francisco. Telefon: Kearny 2984.

Smede

M. C. HANSEN, SMED OG HESTESKOER. Alt Arbejde garanteres. 1143 F Street. Telefon: Main 875.— FRESNO.

Symaskinefabrikanter

CHARLES PLAMBECK, 590 Valencia St., San Francisco. Før 1915 Mission. Ny og brugte Symaskiner, specielle saavel som Familiemaskiner. Reparationer udføres.

Tandlæger

DR. M. A. BROWN, Chicago Dental Parlors, 5 Kearny Street, Hjørnet af Geary, San Francisco. De skandinaviske Sprog og Tysk tales.

Urmagere og Juvelerere

SORENSEN CO., Inc., Juvelerere og Optikere, 715 Market St. San Francisco, og 2593 Mission St., S. F., ved 22nd. Juveler af alle Slags. Urreparationer med Garanti

Urtekræmmere

FRED FABER, GROCER,
Phone Market 918.
3893 Twenty-fourth Street, San Francisco

Vinhandlere

WM. H. HOHNEMANN, Eureka Valley Whiskey and Wine Co. Eneagent for Dauntless Whiskies. 333-339 Noe St., San Francisco. Tel. Market 1953. Familie Leverandør.

"OKERBLAD"S FAMILIE VINHANDEL. Fred Jacobson, Ejer. 718 Fourteenth St., San Francisco. Telefon Park 5977.

Telephone Douglas 1025 — Carl G. Larsen, Proprietor

Hotel Larsen

(over Tivoli Cafe)

60 Rooms, 50c to $2 per Day — 56 Eddy St.
$3 to $10 per Week — San Francisco

HVILKET UGEBLAD BÖR JEG HOLDE?

"FREM"

52 store Nr. pr. Aarg. Pris pr. Aar, portofrit tilsendt, $2.50.

'FREM"s Program for den nye Aargang vil sikkert berede Læserne en stor og, som vi tør haabe, glædelig Overaskelse. I Stedet for to Bind som i de foregaaende Aar, bringer FREM i Aar seks Bind, der danner fem fuldt afsluttede og rigt illustrerede Værker, nemlig:

I-II. Helge Holst: Elektricieteten. — Ny gennemset og udvidet Udgave. Rigt illustreret.
III. Camille Flammarion: Verdens Undergang. Oversat af K. L. Muellen. Rigt illustreret.
IV. General Marbots Erindringer fra Napoleonstiden. Med Billeder af Tidens Mænd og Begivenheder. Efter Lobedanz' Oversættelse.
V Naturens Vidundere. I ny Bearbejdelse ved Bøving-Petersen. Efter Pouchet's Værk.
VI. Francis Beekett: Grundtræk af Verdenskunstens Historie.

Hertil kommer desuden som sædvanlig "VOR JORD," der i Aarets Løb vil bringe Meddelelser om Nyt fra Natur og Teknik samt andre Artikler af fortællende eller tankevækkende Indhold — bl. a. en ny Række "Tankedril."

"Gyldendals Bibliotek"

52 store Nr. pr. Aargang. Pris pr. Aar, portofrit tilsendt, $3.00.

"Gyldendals Bibliotek" bringer i Aar i smukt Udstyr 12 Bind af den bedste Litteratur, der findes.

1. Topelius, Gustav Adolf og Trediveaars Krigen.
2. J. Knudsen, Den gamle Præst.
3. Holger Draehmann, Melodramer.
4. M. Malling, Guvernørens Frue.
5. Zaeh. Nielsen, Den store Magt.
6. Thomas Krag, Gunvor Kjeld.
7. J. Aakjær, Fr. Tapbjergs Plovgilde.
8. Herman Bang, En dejlig Dag.
9. H. F. Ewald, Kristian den Anden.
10. J. V. Jensen, Bræen.
11. S. Lagerløf, Legender og Fortællinger.
12. Jonas Lie, Gaa paa.

Alle tolv Værker er hver for sig gjimrende og underholdende Bøger, der ikke bør savnes paa nogen Boghylde.

Prøvenumre sendes gratis og franko overalt ved Indsendelse af 5c i Frimærker.

Gyldendal Pubiishing House

2620 W. North Ave. **Chicago, Ill.**

JULEGRANEN 1910

ILLUSTRERET JULEHEFTE FOR DANSKE I AMERIKA.

UDKOMMER OMKRING VED DEN 1. DECEMBER.

Indeholder Fortællinger, Digte og Skitser, særlig af dansk-amerikanske Forfattere. En Rigdom af gode Billeder. Farvetrykt Omslag.

Pris 50 Cts.

Faas hos vore lokale Agenter eller ved at skrive til

DANSK BOGHANDEL

Cedar Falls - = = = = = Iowa

Uglen

VESTENS FÖRSTE DANSKE MAANEDSSKRIFT

Entered as second-class matter November 15, 1909, at the post office at Fresno, California, under the Act of March 3, 1879.

Nr. 12 NOVEMBER 2. AAR

DANSK BRODERSAMFUNDS KONVENTION I FRESNO.

Af F. HUROP.

Alle danske Blade og for den Sags Skyld ogsaa amerikanske, har indeholdt Notitser fra Konventionen. "Uglen" som Fresnos eneste danske Blad har naturligvis en særlig Pligt til at dvæle lidt ved denne historiske Begivenhed, især da Uglen har taget mere aktiv Del i Debatten om Brodersamfundets Opgaver end noget andet dansk Organ.

Saa godt som alle danske Blade har været enige om, at Konventionens Resultater var ligesaa magre som Faraos berømte syv Køer. Forskellen er blot den, at der ikke her var nogle Fedekreaturer at sluge saaledes som hos de gamle Ægyptere. Magert var det, og magert blev det.

Men det nytter naturligvis ikke at lægge Hænderne i Skødet og anlægge Flor om Hatten af den Grund. Tvært imod: det eneste rigtige er at tage fat, hvor vi slap og bære fremad i de kommende fem Aar, saa Konventionen i St. Paul, Minnesota, kan fuldføre det, som Fresno-Konventionen ikke magtede.

Det er ikke Uglens Hensigt at gøre Diskussionen om Brodersamfundets Opgaver eensidig. Vi vil med største Fornøjelse stille Uglens Spalter til Raadighed for alle Indlæg i Debatten, naar blot de er saglige, korte og koncise og fri for, hvad man paa Dansk kalder "Udenomssnak." Uglens Spalterum er jo begrænset, derfor maa et Indlæg være kort og klart. Kun derved har det Betingelsen for at blive **læst** og **forstaaet.**

Vi haaber derved at kunne konstatere, at man meget vel kan drøfte et sagligt Spørgsmaal uden at bunde i ørkesløst Vrøvl.

Medlemmerne af Dansk Brodersamfund kan derfor, hvis de holder sig til ovenanførte Regel, betragte Uglen som deres Organ, og Redaktionen vil søge at gøre Uglen til et nyttigt og uundværligt Mellemled i Diskussionen om de foreliggende Opgaver.

Efter disse indledende Bemærkninger lægger vi ud paa ny med Diskussionen og vil da særlig holde os til det, som efter vor Opfattelse ødelagde de ønskede Resultater af Konventionen i Fresno.

Vi kommer da i første Række til at beklage os over **H. H. Vogt.** Han burde som Overpræsident have givet en mere fyldig Rapport. Det vil sige: ikke blot holdt sig til nogle Tal over Indtægter og Udgifter, Forøgelse af Logernes og Medlemmernes Antal.

Han burde klart have belyst i de sidste fire Aar forefaldne Begivenheder af Betydning for Samfundet og den Lære, der kunde drages deraf.

F. Eks. savnedes en Redegørelse af, hvorfor den paa sidste Konvention nægtede Udgiftspost i Anledning af det Einsteinske Lovforslag dog var bleven afholdt. Thi selv om Dommen i Retssagen faldt i Einsteins Favør, saa er det dog tvivlsomt, om det var Brodersamfundet, der burde betale Gildet.

D'Hrr. **Vogt, Kikkebusch** og **Orlob** havde med deres Navne introduceret Einsteins Forslag til Konventionen i Council Bluffs. Da Konventionen da nægtede at akceptere Forslaget og med en aldeles knusende Majoritet nægtede enhver Bevilling i den Anledning, saa er dermed givet, at en Efterbevilling var absolut nødvendig for at gøre den omtalte Udbetaling lovlig, og det burde **Vogt** ikke være gaaet udenom, selv om de Delegerede var godmodige nok til ikke at minde ham om denne Sag.

Der var adskillige andre Spørgsmaal, som ogsaa uden Skade kunde været omtalte, men særlig burde **Vogt** have holdt et **instruktivt Foredrag** om de Forbedringer, der var nødvendige i Samfundets Lovgivning og Forretningsgang. Dette var forøvrigt hans Pligt i Henhold til de derom gældende Lovbestemmelser.

De foreliggende Forslag fyldte som bekendt 239 Oktavsider, og vi tvivler ikke paa, at **Vogt** har grundigt studeret alle de mange Ideer, som gemtes deri, følgelig vilde en kort og klar Analyse af Indholdet været frugtbringende. Endelig begik Vogt en Fejl ved at forcere Konventionens Arbejde i Stedet for at tilraade en nøje Overvejelse i alle vigtige Spørgsmaal.

Endelig var **Vogt** uheldig i Valget af Talere. Adskillige, om hvem det maatte antages, at de vilde give et vægtigt Bidrag til Forstaaelse af det foreliggende Forslag, fik

slet ikke Ordet. Hvorfor følger man ikke den gode danske Regel at give Ordet i den Rækkefølge, det forlanges, og afslutte Diskussionen om en Sag, naar de indtegnede Talere har haft Ordet. Det er jo dog ikke, naar alt kommer til alt, **Overpræsidentens Skøn** om en Sag, det kommer an paa, men **de Delegeredes.**

Naar man kun indrømmede en Delegeret fem Minutter til at tale om en foreliggende Sag, saa var det en Hensynsløshed mod vedkommende Loge, at dens Repræsentant forgæves forlangte Ordet; maaske i flere Tilfælde var han instrueret til særlig at hævde et bestemt Standpunkt. Det blev ham altsaa beskaaret.

Det var ikke, fordi Konventionen havde Mangel paa Talere, endogsaa paa gode Talere, men — som sagt — der savnedes System. Vi tvivler ikke om, at **Vogt** gjorde det bedste, **han** formaaede, men vi tror og haaber, at **T. P. Nielsen** vil gøre det betydelig bedre ved næste Konvention.

Med det samme, vi skriver om Ordstyrerhvervet, tror vi at burde anbefale det System, som benyttes ved de skandinaviske Arbejderkonventioner. Der vælger man to Ordstyrere og fire Sekretærer blandt de Delegerede, saaledes at en Ordstyrer og to Sekretærer fungerer ved Møderne om Formiddagen og de øvrige ved Eftermiddagsmøderne. At lade Overpræsidenten fungere som Leder af en Seksdages Debat er en ren Tortur for ham og absolut ingen Gevinst for Forhandlingerne.

Det er heller ikke korrekt, at Konventionen fastsatte de Regler, som næste Konvention skal arbejde efter i 1915.

En Konvention er **suveræn** og burde selv fastsætte sin **Forretningsorden** uden at være bundet af en foregaaende. Det er rent ud meningsløst, at et Forslag skal have to Tredjedele Majoritet for at være vedtaget. Det strider mod enhver sund parlamentarisk Regel og befordrer et **Minoritetsregimente,** som i Længden bliver utaaleligt, især da baade den eksekutive Komite og Logerne benytter almindelig Stemmeflerhed som afgørende i en foreliggende Sag, hvad enten det drejer sig om et Forslag eller om Forstaaelsen af en allerede gældende Lov.

Vi kommer saa til Komiteernes Arbejde. Det er jo en bekendt Sag, at Konventionens første Dag gik tabt, og at Konventionen først blev aabnet om **Aftenen** Klokken otte. Denne Forsinkelse blev en væsentlig Hemsko for Komiteernes Arbejde og da specielt for de to Komiteer, som var nedsat for Overvejelsen af **Distriktsinddelingen** og **Samfundsbladet.** Disse to Komiteer havde faktisk ingen Tid til at overveje Forslagene og endnu mindre til paa Grundlag af disse at udarbejde et fuldkomment Forslag og allermindst til at indhente Oplysninger om Forhold, som stod i Forbindelse med de Forslag, som de skulde overveje og forelægge i en habil Skikkelse for Konventionen. Da det er Komiteernes Arbejde, som har den afgørende Betydning for et Forslags Skæbne, saa burde hele denne Sag ordnes paa en mere praktisk Maade, og vi foreslaar da følgende til Overvejelse.

Vi forudsætter femten Komiteer paa hver fem Medlemmer at være tilstrækkelig for det Arbejde, som foreligger.

Lad disse femten Komiteer blive udnævnt af Overbestyrelsen **tre Maaneder,** før Konventionen afholdes. Ethvert Komitemedlem ved da (hvad han ikke gør nu), hvad man venter af ham; han kan særlig studere de Spørgsmaal, som falder ind under den Komite, han er Medlem af.

Lad Komiteerne møde tre Dage før og de øvrige Delegerede een Dag senere end Konventionen nu er fastsat. Lad Komiteerne have deres Rapporter trykt, rede til Omdeling, naar Konventionen træder sammen, og de Delegerede vil da let kunne orientere sig i Forslagene, før disse kommer til Behandling, hvilket de ikke kunde i Fresno. Da man i Minneapolis har danske Trykkerier, er det klart, at Komite-Rapporterne kan blive trykt, naar en Forhandling derom gaar forud i betimelig Tid. Med Hensyn til Udgifterne saa vil Forholdet stille sig omtrent saaledes:

Komiteernes Diæter vil beløbe sig til **tre Hundrede Dollars** for den **ekstra** Tid, de sidder i Funktion. Da Konventionen i St. Paul rimeligvis vil tælle tre Hundrede Delegerede, vil der spares en Dags Diæter for 225 Delegerede eller lig fire Hundrede og femti Dollars. Der kan altsaa blive 150 Dollars til Trykning af Komite-Rapporter og ved at alde Satsen staa, kan eventuelt endda indvindes noget ved den endelige Trykning af Samfundets Konstitution og Love.

Men Hovedsagen er jo dog, at Arbejdet bliver grundigt behandlet, hvad der var en Umulighed i Fresno.

Vi bemærkede før, at Forslagene ved sidste Konvention fyldte 239 Oktavsider, men alt taler for, at Forslagene til Konventionen vil fylde mindst 300 Sider, da Logeantallet uden Tvivl forhøjes — følgelig bliver Konventionen i St Paul endnu mere uhaandterlig end den sidste.

Vi er naturligvis ikke blind for, at Gennemførelsen af denne Ide kræver en Referendum Afstemning, men vi har Grund til at antage, at den ny Overbestyrelse ikke er bange for at lade Afstemningen foretage, naar den finder Tanken og Tiden belejlig.

Der er en anden Fordel ved den af os foreslaaede Nedsættelse af Komiteer, og det er, at Logerne i Stedet for at udsende Rundskrivelser angaaende de Forslag, som de ønsker fremmet paa Konventionen, kan sende disse direkte i en sædvanlig Skrivelse til de Komite-Medlemmer, som faar Sagen til foreløbig Behandling.

En Rundskrivelse gør under den nuværende Ordning hverken fra eller til.

Med det samme vi beskæftiger os med Rundskrivelser, saa maa vi gøre den Bemærkning, at en Bestemmelse om, at Rundskrivelser, som angaar Overbestyrelsen og dens Virksomhed, ikke først skal forelægges Overbestyrelsen. **En saadan Bestemmelse**

er absolut uklog. Har man t. Eks. Grund til at besvære sig over en af Overbestyrelsen udsendt Rapport, burde man først rette en Forespørgsel til Overbestyrelsen angaaende det paaklagede Forhold. Er Svaret ikke tilfredsstillende, saa lad Rundskrivelsen eirkulere, men ikke før. Affæren med Loge 36 kunde sikkert være undgaaet, hvis en Opklaring af de den Gang paaklagede Forhold havde fundet Sted.

Hvad Rapporten om D. B.'s finansielle Forhold angaar, saa kunde de trænge til en større Specificering, saaledes at Medlemmerne let kan overse, paa hvilken Maade Midlerne er anvendte, og fra hvilke Kilder Indtægterne stammer.

En slet og ret Notering af saa mange Tusinde i Indtægt, saa meget i Udgift og ergo saa stor Beholdning, giver ingen Ide om, hvor vidt Administrationen er ødsel eller økonomisk. Spørg t. Eks. de Delegerede fra sidste Konvention om dette Forhold, og de vil blive Svar skyldig alene af den Grund, at de intet ved derom. Dette til Overvejelse for den eksekutive Komite.

Med Hensyn til de paa Konventionen behandlede Spørgsmaal, saa udkom fra Uglens Trykkeri Morgenen efter Konventionens Slutning den efterfølgende korte Redegørelse af Resultaterne, og til den henviser vi for nærmere Underretning.

Denne Artikel om Konventions-Arbejde er blot for at vække Interessen for de Opgaver, der endnu foreligger uløste i Dansk Brodersamfund.

* * *

KONVENTIONS-ARBEJDET.

Konventionen var berammet for den 3die Oktober om Morgenen, men først sent paa Aftenen lykkedes det at faa de Delegerede samlede og Konventionen aabnet.

Selve Konventionen var et stort Slagteri, hvor ikke alene radikale, men ogsaa temmelig konservative Forslag straks blev stemt ned.

Blandt de Forslag, som dannede et Landemærke for de radikale og de konservative Anskuelser, var **Distriktsinddelingen** og **Samfundsbladet.**

Distrikts-Inddelingen har været oppe ved flere foregaaende Konventioner, men har ikke tidligere naaet gennem Komiteerne og er som Følge deraf slet ikke bleven drøftet ved foregaaende Konventioner. Denne Gang naaede det at blive anerkendt af 92 Loger og vil om to Aar blive forelagt Logerne til Referendum Afstemning.

Samfundsbladet har delt Skæbne med Distrikts-Inddelingsforslaget og opnaaede 94 Logers Anerkendelse.

Af andre betydelige Forslag var der det om **Samarbejde mellem med de Samvirkende Fagforbund i Danmark.** Det opnaaede et Flertal paa Konventionen, men Overpræsident Vogt erklærede, at der udfordredes to Tredjedeles Majoritet — en absurd Fortolkning, da det ikke her drejede sig om en Lovforandring.

Af øvrige Bestemmelser, som vedtoges, var der ingen, som i særlig Grad forandrer de hidtil bestaaende Forhold. Overbestyrelsen blev forøget med en ny Embedsmand, nemlig **Eks-Overpræsidenten;** men da han iøvrigt ikke har noget Hverv at udføre, var Forøgelsen betydningsløs.

Man fik dog Tid til at **beskære Oversekretærens Løn med omtrent $400 aarlig og Overkassererens med $500.** Man søgte at bøde paa Smerterne som denne Reduktion foraarsagede, ved at genvælge dem med Akklamation, som forøvrigt var absolut stridende mod Samfundets Love.

Forslagene, som forelaa for Konventionen fyldte 239 Oktavsider; det var intet Under, at Delegaterne i den skrækkelige Varme løb surr i den Historie. Heller ikke undrede det, at Vogt flere Gange tabte Hovedet og ikke kunde finde ud af den Labyrint, som en Syndflod af Rapporter, Forslag, Ændringsforslag, Underændringsforslag og Forespørgsler ledte ham ind i. Det var heller ikke altid, at Forslagenes Affattelse var særdeles tydelige — hvad mener man f. Eks. om, at et Forslag vedtoges, hvori man fandt et saa skrækkeligt Ord som — Dødsopkrævningsblanketter? ! !

Et andet af Konventionens vigtige Spørgsmaal var selvfølgelig **Assurancen.** Det syntes, som om man var bange for at komme til Bunds i Spørgsmaalet, hvilket af en Delegat blev udtrykt saaledes: "Lad os nu bare være ærlige og erkende, at Assuraneen dur ikke, som den er."

Kampen om Assurancen stod væsentlig paa tre Standpunkter: 1) 6 Asessments med Ret til at opkræve 12; 2) henholdsvis 8 og 12; og endelig 3) at opkræve Assessments, efterhaanden som man behøver dem. Da man var mere eller mindre bange for de to første, valgte man det tredje. For at opnaa Balance i Tingene var der Forslag om 20, 25 og 30 pCt.s Henlæggelse til Garantifondet. Her holdt man sig "in the middle of the road" og valgte 25 pCt. — hvilket praktisk talt vil betyde 8—9 Assessments i det første Aar og 10—12 senere. Og saa kan for Resten Konventionen i St. Paul 1915 prøve paa at klare Resten.

Generalfondet, som den nuværende Konvention har været temmelig stærkt paa, fik adskillige Udgiftsposter i de kommende 5 Aar..

F. Eks. afgives 10 Cents aarlig pr. Medlem til det **specielle Fond;** tre Dollars pr. Dag, naar Overbestyrelsens Medlemmer besøger Logerne i de Landsdele, der ligger dem nærmest. De skal ogsaa afgive til Ulykkesforsikring, hvor et Medlem mister Arm, Ben eller Syn, et Beløb, som speeifieeres i de nye Love.

Af Generalfondet udbetales tillige Begravelseshjælp til Medlemmernes afdøde Hustruer. Man var dog forsigtig nok til at sikre sig mod, at det skete mere end een Gang.

Endvidere maa Generalfondet betale Omkostningerne for at **oplede sporløst forsvundne Brødre.**

Hvorledes alle disse Udgifter kan dækkes af $1 aarlig pr. Medlem, vil Fremtiden vise.

En Del af Konventionstiden optoges ogsaa af, hvor vidt man skulde anvende **een** eller **tre sorte Kugler** og en hemmelig Komite mod en misliebig Landsmand. Man nøjedes med det mindste af de tre Onder: nemlig **een Kugle og een Komite.**

Man havde før **een** eller **tre Grader ved Optagelsen af ny Medlemmer;** nu hjælper man sig med **to Grader** — uden nogen Sikkerhed for, at det bliver bedre, men man er i hvert Fald sikker paa, at Forandringen koster Samfundet **et halvt Tusind Dollars** til ny Indrelove etc.

Man vedtog, at der skal tages et stenografisk Referat af Konventionen i St. Paul. Det er muligt, at Visdommen vil flyde rigeligere der, men Udgiften vil ogsaa blive stærkt lydende. Man kommer nemlig uden Tvivl til at importere et Par Stenografer fra Danmark, og Omfanget af Konventions-Forhandlingerne vil blive i Stil med en velvoksen Bibel. Naar dertil kommer, at et Oplag af 25,000 Eksplr. sandsynligvis vil være nødvendigt, saa udbryder man uvilkaarlig: **Stakkels Generalfond!**

Der har været en **Trang til at reformere,** men Reformerne har været af den Art, at næsten alle de Delegerede har haft Selverkendelse nok til at indse, at de ikke har udrettet noget — ikke paa Mangel af god Vilje, men fordi Konventions-Apparatet var altfor kolossalt at operere med og vil bringe hver en kommende Overpræsident paa Afgrundens Rand.

Man vedtog endvidere, at give 60-aarige Medlemmer Ret til at uddrage 75 pCt. af det Beløb, de har indbetalt til Assurancefondet. Endskønt der i Almindelgihed ikke kan siges noget imod selve Vedtagelsen, saa kan det dog faa en skæbnesvanger Indflydelse paa D. B. S. Hvis nemlig D. B. S.'s Affærer nu kommer paa svage Fødder, kan man vente, at op imod et Par Hundrede Tusind Dollars i Løbet af kort Tid kan blive trukket paa Samfundets Fonds, hvilket naturligvis betyder saavel ny Assessments som Anvendelse af en Part af Garantifondet.

Naar Misfornøjelsen med Konventionens Resultater var meget almindelig blandt Delegaterne, saa laa Grunden at søge i det umulige Forarbejde eller maaske rettere fuldstændige Mangel paa Forarbejde af det Spørgsmaal, som forelaa Konventionen. Det eneste, der i Fremtiden kan bøde paa dette Forhold, er selvfølgelig Distriktsinddelingen og de dermed forbundne Konventioner, som er det eneste, der kan sortere og sigte de utallige Forslag, som regner ned over en Konvention.

Den ny Overbestyrelse kom til at bestaa af:

Over-Præsident—**T. P. Nielsen, Seattle.**
Vice-Overpr.—**Søren Iversen, New Haven.**
Sekretær—**Jørgen Michaelsen, Omaha.**
Kasserer—**Rolf Rasmussen, Chicago.**
Tillidsmand—**Fred Petersen, Council Bluffs**
Tillidsmand—**Henry Gydesen, St. Paul.**
Tillidsmand—**Alf. Th. Jørgensen, Oakland.**

Der er Grund til at antage, at den ny Bestyrelse vil være mere virksom end den gamle, og forhaabentlig staa i et mere kærligt Forhold til Logerne.

DR. KJÆRBYE UDTALER SIG OM KONVENTIONEN OG "RESULTATERNE."

— Dr. Kjærbye? spørger vi, idet vi ser ind i to Øjne, der lyser paa samme Tid mildt og skarpt imod os.

Et fast, kort Haandtryk svarer vort, en hurtig Haandbevægelse byder os at tage Plads og ledsages af et affabelt: Værsgod, — en Cigar!

Og saa sidder vi der og skal til at interview denne Mand, hvis Navn er det mest kendte, hvis Pen den skarpeste, hvis Udsyn det æggende Element i Det danske Brodersamfund af Amerika. En høj og kraftig Skikkelse med **Personlighedens** Præg over sig. En Situationens Mand — rolig og klar, matematisk; han ser ud til at kunne tumle med Tal og faa korrekt Facit. Og den Tanke, vi ved det første umiddelbare Indtryk maaler ham med, kunde siges saaledes: Han vilde være en god Makker i et fint L'hombre-parti.

— Doktor! vil der nogen Sinde blive en stor Konvention igen? Vil Konventionen i St. Paul i 1915 blive afholdt?

— Ved det ikke! Kan ikke sige noget positivt desangaaende.

— Hvad mener De om Brodersamfundets Fremtid?

Men Doktoren forfølger det første Spørgsmaal:

— Jeg fik Indtrykket af, at den foreslaaede Ordning i Distrikts-Konventioner havde flere Tilhængere efter end før Fresno-Konventionen. Personlig tror jeg, at det vil kun være et Tidsspørgsmaal, at en saadan Ordning vedtages. Men desværre vil det næppe være muligt at føre noget Forslag igennem ved Referendum-Afstemning i Logerne. Den danske Presse — og da særlig Den danske Pioneer — stiller sig afvisende overfor enhver Diskussion Brodersamfundet vedrørende. (Og (fjerner betænksomt Asken fra sin Cigar) — det er jo at slukke Ilden.

— Ja, Forslaget om et eget Medlemsblad blev nok nedstemt?

— Jeg tror ikke paa Nytten af et saadant Medlemsblad. Oversekretæren kan være en nok saa dygtig Oversekretær. Det er dog ikke derfor givet, han dur til at være Redaktør.

— Og Assurancen?

Vi tænker paa alle de manende Oord, Doktoren har skrevet om denne Foreningens vigtigste fundamentale Betingelse; hvorledes han utrættelig i de to sidste Aar har viet sin Tid til et nøje og indgaaende Studium af Spørgsmaalet og har fremført de logiske Resultater saa tydeligt, som at to og to er fire: at Brodersamfundets Assuranceforhold maa omordnes og bringes paa en forretningsmæssig Basis, og at det er urigtigt at agitere for ny Medlemmer, saa længe der ik-

ke kan ydes nogen Garanti for, at Forpligtelserne vil blive imødekomne.

Doktoren siger:

— Med Hensyn til Assurancen blev jeg naturligvis skuffet. Men samtidig er det nu vedtagne bedre end ni fastsatte "Assessments", da der ikke er Tvivl om, at hvis der i Aaret 1911 vil blive otte Opkrævninger, vil der i 1912 blive ti, og førend 1915 vil der blive tolv. Spørgsmaalet vil da være fuldstændig klart ved næste Konvention, idet man enten maa tage sin Tilflugt til Reservefondet eller omordne Assurancen. Og saa er der jo den Omstændighed, at flere Stater, i hvilke Brodersamfundet findes repræsenteret, sandsynligvis i de forestaaende Aar ved Lov vil bestemme "fraternal societies'" Assuranceordning. Og da maa jo D. B. S. komme op til Fordringerne.

— Naturligvis — og for første Gang kom der et Skær af Sarkasme i Doktorens Blik — vil den endelige Ordning af Assurancen ved næste Konvention kræve langt større Opofrelser og frembyde helt anderledes betydelige Vanskeligheder, end om det var bleven gjort nu.

— Doktor! siger vi. — Vi har hørt forskellige Rygter om, at De har i Sinde at trække Dem ud af den Kamp, i hvilken De med saa stor Bravur har deltaget for dansk-amerikanske Interessers Fremme i Amerika. Maa vi bringe et Dementi?

— Jeg vil svare med et betinget Nej. For at opnaa et klart og upartisk Synspunkt har jeg besluttet mig til kun at være Tilskuer i det næste halve Aar. Jeg tror nemlig, at det ikke er ønskeligt eller muligt at samle Interesse om noget Spørgsmaal, før den afsluttede Konventions Resultater eller rettere Mangel paa Resultater er ligesom bleven fordøjet af Medlemmerne gennem Drøftelser i Logerne.

— Og Per Ørn-Artiklerne og Deres Virksomhed ved "Uglen"? . . .

— Maa ophøre i hvert Fald for et halvt Aar eller saa. Jeg ønsker at være fuldstændig udenfor al offentlig Debat. Vil naturligvis privat opretholde og muligvis udvide min Korrespondance, og maaske skriver jeg nogle faa instruktive dansk-amerikanske Artikler i danske Blade.

— Tror De, at den ny Overbestyrelse i D. B. S. betegner et Fremskridt — et Systemskifte eller sligt?

— Den repræsenterer ingen væsentlige Forandringer i Brodersamfundets Program. Uden Tvivl har alle de Herrer den bedste Vilje til at arbejde for Selskabets Gavn; men særlig Overpræsidenten synes at nære den samme Frygt for radikale Forandringer, der har været Anstødsstenen for Muligheden af Udvikling og Fremskridt under den forhenværende Overbestyrelse.

— Hvorledes begrunder De denne Bedømmelse af den ny Overpræsident?

— Jeg havde ventet, at Overpræsident Nielsen vilde have arbejdet og taget Ordet til Fordel for en forbedret Assurance, og kan ikke forstaa, at nogen Mand vil modtage Embede i Overbestyrelsen, naar han personlig er overbevist om, at det af Konventionen vedtagne Program med Hensyn til de vigtigste Spørgsmaal er urigtigt, uforretningsmæssigt og absolut uholdbart i Længden.

— Mener De, at Konventionen har gavnet Vesten?

— Utvivlsomt. Den har været en udmærket Reklame for Kalifornien.

— Og har den gavnet Brodersamfundet?

— Tiden vil vise det. Her er jo et umaadeligt Felt, og den Omstændighed, at to Overbestyrelsesmedlemmer bor paa Vestkysten vil virke animerende. Overpræsidenten er jo forpligtet til at besøge en hvilken som helst Loge, naar som helst den ønsker hans Nærværelse — en Bestemmelse, der ganske vist vil gøre det vanskeligt for andre end Millionærer at være Overpræsident i Fremtiden.

— Hvad er Deres Mening om Vice-Overpræsidenten, Søren Iversen?

— En net, ung Mand.

— Jamen . . .

Det ringer paa Telefonen. Doktoren faar travlt, og vi benytter Lejligheden til at anbefale os. Hvilket vi gør med den Tanke, at vi har netop talt med den eneste konsekvente Overpræsident-Mulighed — den Mand, hvis Initiativer og personlige Egenskaber vilde have bragt Amerikas største danske Forening frem i Lyset — den Mand, hvem de 300 Delegeredes Hyldestraab og Jubel slog i Møde — Manden, der ikke opnaaede Valg som Delegeret i sin egen lille Loge, fordi der var gaaet Muldvarpe i den.

AMATØR.

DANSKE ARBEJDERE FØR OG NU.

Af F. HUROP.

XII.

De samvirkende Fagforbund i Danmark er ubetinget den Organisation, som øver den største Indflydelse paa det økonomiske Liv, hvad Haandværk og Industri angaar. Selv om det til Tider ser ret faretruende ud i Forholdet mellem Arbejdsgiver-Foreningen og De samvirkende Fagforbund, saa er det faktiske Forhold dog det, at D. s. F. gennem sin fortrinlige Organisation har i høj Grad bidraget til, at Arbejdskonflikterne er bragt ned til et Minimum, som intet andet Land kan opvise.

Det er i denne Forbindelse interessant at lægge Mærke til, at der i de store Konflikter (Lockouter), som fandt Sted for en Del Aar siden, ikke forefaldt en eneste Forstyrrelse af den offentlige Orden, og at hverken Politi eller Militær i noget Tilfælde blev ulejliget. Arbejderne samledes i deres Læsesale til boglige Sysler, i deres Forsamlingsbygninger til folkelige og videnskabelige Foredrag eller til Diskussion; paa Sportspladserne og i Gymnastiklokalerne til Legemets Udvikling; kort sagt, de benyttede den ufrivillige Ferie til at udvikle deres aandelige og fysiske Evner paa en anden Maade end den, Arbejdspladsen gav Anledning til.

Den, som for 35 Aar siden forlod Danmark

og sin Fagforening, og som i den mellemliggende Tid ikke havde haft Lejlighed til at følge Fagforenings-Bevægelsen i Danmark, vilde, hvis han pludselig blev placeret i De samvirkende Fagforbunds aarlige Generalforsamling, blive i høj Grad forbavset over, hvad han der blev Vidne til, eller med andre Ord, han vilde i Løbet af Minutter blive overbevist om, at intet paavirker Udviklingen i den Grad som en stærk og enig Organisation. Naturligvis er der Brydninger mellem det gamle og ny, mellem det prøvede og uprøvede, mellem Praksis og Teori, men Understrømmen i det hele er **Fremad,** og de Ideer, hvis øjensynlige Maal vil bringe fælles Fordele, vil ikke blive vraget. Kan hænde man til Tider er forsigtig, maaske endda lidt mere end forsigtig, men dette ligger da i, at man ikke vil ødelægge det, man har vundet, eller det, man haaber at vinde.

Jeg har liggende for mig en Beretning fra De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling i April 1909.

Af denne fremgaar det t. Eks., at den gensidige Solidaritetsfølelse i Tilfælde af Arbejdsløshed er meget højt udviklet. Der er saaledes udbetalt i Understøttelse ved Medlemsbidrag gennem de samvirkende Fagforbunds Organisationer i Aarene 1899-1909 over **fire Millioner Kroner.** Selvfølgelig veksler Udbetalingens Størrelse i Forhold til Tidernes Ugunst.

Medens 1907 var et ret gunstigt Aar for de danske Arbejdere, var 1908 det modsatte, og følgelig var de enkelte Fags Ydelse til de Arbejdsløse større 1908 end 1907.

Nogle Eksempler viser Forskellen:

	1907 Kr.	1908 Kr.
Kobbersmedene	1.45	12.81
Savværksarb. og Maskinsn.	2.94	13.70
Bødkerne	4.70	14.87
Litografterne	8.34	14.89
Gørtlerne	5.38	15.54
Smedene og Maskinarb.	7.25	17.29
Sadelm. og Tapetserne	7.25	21.47
Snedkerne	6.04	21.90
Formerne	9.13	22.04
Billedskærerne	8.48	24.35
Bagerne	16.60	25.07
Murarbejdsmænd i Kbhvn.	4.67	61.70
Bygningssnedkerne i Kbhvn.	8.95	72.87

De ovennævnte Tal viser, hvad Medlemmerne gennemsnitlig har ydet til deres respektive Fags Arbejdsløshedskasse og er et eklatant Bevis paa Solidaritetsfølelsen.

De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling benandlede bl. a. ogsaa Spørgsmaalet om Fabrikslovens Revision og havde med denne Sag for Øje udsendt Indbydelse til de Autoriteter, som var interesserede i denne Sags rette Løsning. Naturligvis var de indbudte ikke alene for at **paahøre** Forhandlingerne, men ogsaa for at **deltage i Debatten.**

Der var sendt Indbydelse til **Indenrigsministeriet,** paa hvis vegne mødte Departementschef **Krieger** og Kontorchef **Andersen,** til **Fabriksdirektoratet,** paa hvis Vegne mødte dets Sekretær **Jac. Lindberg,** og til **Arbejdsraadet,** paa hvis Vegne mødte Raadmand **Philipsen,** Sekretær **Haarløv** og Maskinarbejder **Ludvig Jensen.**

Der er jo i og for sig intet mærkeligt i, at man sendte Indbydelserne ud, men at de modtoges som nævnt i dette Tilfælde er et Bevis paa, hvilken Anseelse de samvirkende Fagforbund nyder i Danmark.

Af Strejker i Danmark i de sidste Aaringer har været forholdsvis faa og smaa og af kort Varighed skyldes i første Grad den landsomfattende Organisation af saavel Arbejdsgivere som Arbejdere Derved er opnaaet den Fordel, at Overenskomster i et Fag om Løn og andre Arbejdsforhold er indgaaede paa et længere Tidsrum — 3—4—5 Aar ad Gangen,, og da som Regel for hele Landet. Næsten alt gangbart Arbejde udføres paa Akkord, det vil sige efter en mellem Parterne oprettet Priskurant. Timelønsbetalingen varierer noget i Størrelse i de forskellige Byer, men er forøvrigt ret nøje specificeret i de enkelte Fags Overenskomster.

Naturligvis hænder det, at der udbryder Konflikter trods alle vel udarbejdede Overenskomster, men derfor griber man ikke til Revolveren eller Dynamitbomber, men vælger den mere praktiske Vej: Mægling og Voldgiftsret.

Der findes nemlig en Overenskomst mellem Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening og De samvirkende Fagforbund om Anvendelse af Mægling og Voldgift, der i det væsentlige virker saaledes:

Opstaar Uenighed af faglig Karakter, vælger hver af de vedkommende Organisationer **en Mæglingsmand.** Mæglingen skal begynde indenfor en Frist af 3 Hverdage (i Københavh) og 5 Hverdage (i Provinsbyerne.) Mæglingen foregaar paa Stedet, hvor Uenigheden er opstaaet, og skal foretages, selv om blot en af de stridende Parter forlanger det. Fører Mæglingen ikke til noget Resultat, henvises Stridsspørgsmaalet til Forhandling mellem de to Organisationers Bestyrelser (t. Eks. Murermestrenes og Murersvendenes Foreningers Bestyrelser, hvis Konflikten er i Murerfaget.) Opnaas heller ikke der Enighed, henvises Sagen til en Voldgiftsret, der bestaar af 4—6 Medlemmer, hvoraf hver Organisation vælger Halvdelen, og en Opmand, som vælges af begge Parter i Forening.

Voldgiftsretten skal afgive sin Kendelse senest 14 Dage, efter at Sagen er indanket.

Hver af Parterne maa deponere et lige stort Beløb til Bestridelse af Rettens Udgifter.

Kan de vedkommende Organisationer eller de valgte Voldgiftsmænd ikke blive enige i Valget af en Opmand, saa henvises Valget af Opmand til en udenfor Striden og de to Hovedorganisationer staaende Person eller Organisation, som man antager, det vil være magtpaaligende at faa en virkelig upartisk Retsafgørelse i Striden og følgelig udpege en Opmand, der er kvalificeret til at følge den Retning. Opmandens Afgørelse bliver jo kun nødvendig, naar det viser sig,

at Voldgiftsretten er delt i to lige store Partier, og almindelig Stemmeflerhed ikke kan opnaas.

En i vide Kredse kendt Mand, Overretssagfører **Oscar Johansen,** har saaledes været Opmand i en Række Stridsspørgsmaal og synes som Følge deraf at besidde den sjældne Evne at kunne paa "det nærmeste" tilfredsstille begge Parter.

Da der for kort Tid siden var Tale om, at en stor skandinavisk Lockout var i Anmarch, skrev han en eller flere Artikler om faglige Stridigheder, hvori han advarede de skandinaviske Arbejdsgiverforeninger mod at indlade sig paa dette Foretagende, da det utvivlsomt vilde føre til deres Nederlag, rent bortset fra de store økonomiske Tab, der vilde blive Følgen af en saa kæmpemæssig Lønkamp.

Det store Gros af mindre Arbejdsgivere er jo forøvrigt aldrig interesseret i lave Lønsatser, idet deres personlige Arbejde paa deres egen Arbejdspalds jo altid vil være at beregne i samme Forhold som den gængse Svendeløn i Faget, selv om dertil kommer det Tillæg, der almindelig beregnes som Mestersælær. Det sidste er jo i Virkeligheden det Fond, hvoraf Værkstedsleje, Vedligeholdelse af Arbejdsredskaber, Avertering, Materialier, Drivkraft, Belysning og meget andet skal udredes.

Der eksisterer sikkert ikke en Storby i Verden, uden at den i en eller anden Form hærges eller har været hærget af Byggesvindel og Smudskonkurrence; disse to Onder kan kun bekæmpes af stærke Organisationer og da specielt af Arbejderorganisationer, fordi begge Onder profiterer af billig Arbejdskraft.

Den sunde Konkurrence er ikke interesseret i lav Arbejdsløn, men i vel udført Arbejde, Ting, der er stilfulde, durable og hensigtsmæsige — det er derom, Konkurrencen bør dreje sig; dernæst om, at de Maskiner og Redskaber, som anvendes til Produktionen, er saa fuldkomne, som menneskeligt Snille formaar at konstruere dem.

Der er ingen af os almindelige Mennesker, som er interesserede i, at Markedet overfyldes af alskens billigt, undertiden ubrugeligt, Jux, tilmed da Masseproduktionen af dette 'Jux" bevirker, at Hundredtusinder af Børn henslider deres Barndom paa Fabrikerne og forkrøbles baade paa Sjæl og Legeme, at unge Kvinder anvendes samme Steds og da ofte til Arbejde, som strider mod deres Natur, hæmmer deres Udvikling og i mange Tilfælde er den egentlige Aarsag til deres bristende Evne i Husgerning.

Det værste i denne Forbindelse er dog det, at Familiefaderen ofte maa gaa ledig, medens Hustru og Børn maa arbejde for at holde Hjemmet sammen. Dette er e e n af Smudskonkurrencens mange Følger. Desværre kan den ikke opvise nogle Fordele, ikke en Gang for Smudskonkurrenterne, med mindre det lykkes dem at flaa baade Producenterne (Arbejderne) og Konkurrenterne (Forbrugerne).

Det sidste er intet Fænomen, tvært imod, det hænder dagligdags. Maa jeg i denne Forbindelse meddele en lille Handelshistorie fra min nuværende Hjemstavn. En af mine Venner havde avlet langt flere Hvidkaal, end hans øvrigt store Familie formaaede at sætte til Livs. Intet Under, at han søgte at sælge til Seattle af sin Overflod. "Kommissionsmanden" var meget villig til at omsætte en Jærnbauevognladning eller saa, og min Ven, der i Forbigaaende bemærket, er meget samvittighedsfuld, pakkede Kaalen i pæne, rene Sække og sendte dem ind. Men hans Forbavselse var noget omfattende, da han fra "Kommissionsmauden" modtog en R e g n i n g paa 10 Cents pr. Sæk til at dække Fragtomkostuingerne. Selvfølgelig fik han ingen Ting for Kaalen. Dette maa nu ikke forstaas saaledes, at Publikum faar Kaal frit i Seattle. Det er enten en nmaadelig sløj Ordning af Vareomsætningen, eller ogsaa har "Kommissionsmanden" været en gediegen Kæltring, saadan en Slags **Fødevaresvindler.**

Men vi vil forlade Seattle og Hvidkaalen og vende os mod Danmark igen.

Jeg nævnte før Byggesvindlen, og at en stærk Arbejderorganisation var det virksomste Middel til at dæmme op for den. Jeg vil behandle dette Spørgsmaal i en særskilt Artikel i et senere Nummer af Uglen og skal derfor nu gaa over til nogle Slutningsbemærkninger om De samvirkende Fagforbund i Danmark.

D. s. F. er Frugten af tidligere Organisationsformer og specielt af de samvirkende Fagforeninger i København, hvilken Organisationsform i 1886 blev planlagt og ført ud i Livet af Maler **J. Jensen** (nuværende Finansborgmester i Københavns.)

Ved disse Fagforeningers Diskussionsmøder er mange epokegørende Ideer fødte og førte ud i Livet. Man maa nemlig ikke tro, at Diskussionerne blot resulterede i, hvor meget der skulde kræves i Arbejdsløn og fignende.

Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler.

Ideen om **Arbejdernes Livsforsikrings-Selskab** blev startet af **Smed Valdemar Olsen,** den Gang Sekretær i D. s. F. og senere Folketingsmand for Nykøbing, Falster. Tanken om **Arbejdernes Fællesbageri** blev fremsat paa Snedkerforbundets Konvention af en Pianofortearbejder. (Jeg har desværre glemt hans Navn; han rejste kort efter til Amerika og opholder sig muligvis her endnu.)

Ideen om **Arbejdernes Mejeri** "Enigheden" kom fra Arbejdsmændenes Forbund, vistnok fra **C. M. Lyngsie,** der i hvert Fald senere som Borgerrepræsentant var Ordfører for Forslaget om Reglerne for Forhandling af Mælk og Fløde i Københavns. Det er for Resten det System, som for nylig under Professor **Bøggilds** Besøg blev saa rosende omtalt i de amerikanske Blade.

Det er gennem Fagorganisationerne, at saa betydningsfulde Institutioner som "Studentersamfundets Aftenundervisning for Arbejderne," "Folkeuniversitets-Foreningen," "Arbejdernes Læseselskab," "De videnska-

belige Søndags-Foredrag" i Rømersgade 22, og meget andet har kunnet naa fortjent Sukces.

En Dansk-Amerikaner i Sacramento slutter en Artikel i Den danske Pioneer med følgende Sætning: "Men næst efter min Familie tager dog Forsamlingsbygningen i Rømersgade mine Tanker fangen."

Der er Hundreder af Dansk-Amerikanere, der tænker som han, fordi det altid i denne gamle Fagforeningsborg blev hævdet og praktiseret:

Kundskab er Magt.

PAPRIKA.

Kære Uglefar!

En af dine uvorne Knægte, **Søren Bjørn,** har i Uglen begaaet en Artikel under ovennævnte Titel, som jeg synes — mildets talt — er skammelig. Han foreslaar jo rent ud at debattere et Æmne, som kan give Læserne et Nervetilfælde og faa dem gale i Hovedet. Han holder paa "Paprikaen," det vil altsaa sige med en lille Omstilling af Bogstaverne "Paa en Prik." Men skal vi først til at tage Billeder baade af os selv og andre, iberegnet Søren Bjørn, der ligner Virkeligheden "paa en Prik," saa faar Galskaben sgu først Vind i Sejlene.

Næ, min gode Søren! Den gaar ikke! Vil du i Verden frem, saa buk. Hvis eet Buk ikke gør Virkning, saa giv et Par Stykker i Tilgift, det koster jo lige meget, og der er Masser af "Stormænd," for hvem ærbødige Buk af deres Samtidige har større forfriskende Virkning end et ind- og udvendigt Champagnebad.

Du maa jo være gal i Hovedet, Søren! Du synes, Uglen er ved at blive for elskværdig. Naa, ja! det syntes Dønnergaard nu ogsaa da han regalerede over Præsterne og Dansk-Amerikanernes Kulturliv. Men, Herregud, hvorfor sige saadan noget. Hvorfor i Alverden ikke tillade Præsterne at beholde deres T r o, de behøver jo slet ikke V i d e n i deres Fag. Naar de nu finder en særlig Fornøjelse i at t r o, at de er de eneste "Bærere" af den danske Kultur i Amerika, saa vær ikke saa ondskabsfuld at gøre selv det ringeste Forsøg paa at berøve dem denne Tro. Vi andre, Mindre-stærke-i-Troen tror jo ikke, Kulturen er saa "indskrænket;" men Herre du milde Gud og Fader, hvorfor gøre dem gale i Hovedet over saadan en Bagatel.

Du er ogsaa efter Præsterne ,Søren, og langer følgende Forslag ud: "Hvem har mest skadet den kristne Kirke, Fritænkerne eller Teologerne?"

Naturligvis "Paprikaen" igen, for du tror da vel ikke, at Kristendom og Teologi har noget Sammenhæng i Virkeligheden. Det er blot en Trossag, min Far, eller undskyld, min Bror, mente jeg. Hvis du ikke tror mig, saa følg nøje Begivenhederne i Spanien, og du skal se, der er Teologi nok, men forbandet lidt af Kristendom. Nej! skal det Æmne drøftes, saa maa i hvert Fald Ordet "Kristne" tages ud. I modsat Fald er jeg svært bange for, at Resultatet af Diskussionen vil blive, at Fritænkerne og den kristne Kirke har langt mere tilfælles end Teologerne og Kristendommen har haft eller vil faa.

Ser du, saa har vi Spillet gaaende. Præsterne bliver knusende gale i Hovedet, og det ender med, at der "bedes" for Uglen i alle Landets Kirker, og maaske i Tilgift ogsaa baade for dig og mig, skønt vi kun er "Halvbrødre."

Naturligvis er Dr. Kjærbye Lucifer, set igennem disse gamle "Ingenting vil' Briller, og hvis een eller anden af disse med Brillerne vil stramme sig op til at skrive (hvad jeg nu ikke tror, de vil), saa vær overbevist om, at de vil bevise (hvad jeg nu ikke tror, de kan), at alt, der flyder fra Kjærbyes Pen, er af det onde. Det er jo den letteste Vej at slippe over Vanskeligheden. De vandrer jo den gode, gamle, brede Vej, og hverken dine eller mine Stiklerier vil bevæge dem til blot for "twenty rods" at betræde den i Biblen omtalte knudrede Vej.

Næ, min Bror! det er ikke der, man finder Sølvtøjet. Lad dem være i Fred, Søren! Lad dem sove videre. Tænk, hvis de af den Aarsag kom til at lide af Søvnløshed, saa maatte der jo Bud efter Doktoren.

Alverden gaar omkring
i en grøn Kasseking —
i en grøn Kasseking
gaar Alverden omkring.

Med Hensyn til dine Betragtninger over Biblen som Skønlitteratur, saa vil jeg sige — — —

Ja, du maa undskylde, jeg maa ud og slaa Græs til Køerne, for Mor siger, Klokken er elleve, saa jeg slutter for denne Gang med en broderlig Hilsen.

OLE BJØRN.

FRIHEDEN.

Skønne, tit besungne Frihed, —
du er akkurat som Dyden:
høre kan man nok din Kalden,
men man gaar ej efter Lyden.

Thi ira alle Verdenshjørner
raaber tusind Frihedsvenner, —
dog man holder pænt sig inde,
for den rette ingen kender.

Enkeltmand kan sagtens sige,
hvordan han det helst vil have;
men saa snart det gælder alle,
saa er Friheden selv Slave.

Skønne, tit besungne Frihed,
aldrig Ret paa Jord du vinder;
thi du er en Aforisme,
hvor Pointet ingen finder.

J. V. GJERDING.

Herskind den Søde er atter i Amerika. Denne Gang truer han med at ville hjemsøge Kalifornien og siges at ville oplæse Maglekilde-Petersen paa Jysk. Det bliver bedaarende, uudsigeligt, øvvenyd dejligt!

Uglen

(The Owl)

Published by
UGLEN PUBLISHING COMPANY

Main Office
1141 J Street, Fresno, Cal.

MICHAEL SALOMON, Editor and Manager

Issued the 20th of each month. $1 per year
Outside of United States $1.25 per year.

FRESNO, 20. November 1910.

Naar De flytter, da glem ikke at lade os vide Deres ny Adresse.

Hr. **Eyvind Lange** er Uglens Befuldmægtigede i New York med Forstæder.

Vor Hilsen, Bror Nielsen —
vi venter med Spænding
den omtalte Vending
til Fremskridt og Opgang
og gi'r dig en Opsang,
hvis du har de Kræfter,
vi længtes efter.
Tog V o g t sig en Lur —
vis du, at d u dur!
At du er den rette, den vaagne, den oppe,
at intet kan stoppe
en Viljenatur.
Og f a l d e r du paa: at faa Fart i Kadancen
— saa er du en G u t — saa gi'r vi Ambulancen!

—UGLEN.

DANSK-AMERIKANSK SELSKAB.

Til UGLEN, Fresno, Cal.

Kan Uglen ikke oplyse mig om, hvor jeg skal henvende mig for at blive Medlem af Dansk-amerikansk Selskab? Gentagne Gange har jeg set Selskabets Beretning i Bladene, over, hvad det har udrettet. Det maa indrømmes, at det ikke er saa ganske ubetydeligt, og jeg anser d t for enhver dansk Mands og Kvindes Pligt at støtte Selskabet i dets Bestræbelser. Det er min Tro, at mange er villige hertil. Men det er vel gaaet flere ,som det gar mig: Ingen ved, hvor man skal henvende sig for at blive Medlem; thi herom meddeler Selskabets Beretning mærkværdig nok intet. Baade i Uglen og andre Blade har jeg set Selskabets Opraab om Støtte, navn..g i Retning af forøget Medlemsantal uden at der angives, hvor man skal indmelde sig og sende Kontingent til. Hvis Uglen kan give Oplysninger desangaaende eller, eventuelt selv modtage Indmeldelse, imødeses saadanne snarest. I sidstnævnte Tilfælde bedes dette betragtet som Indmeldelse.

Deres

L. FRØLUND.

Selskabets offieielle Cirkulærer angiver intet Sted, hvor Indmeldelse modtages. Men formentlig er Hr. Frølunds Henvendelse tilstrækkelig til at fremkalde de forønskede Oplysninger, som vi da skal meddele.—Red.

SKJOLDBORG.

Forfatteren, Hr. Johan Skjoldborg, der sammen med sin Frue, den 10de November, afre'ste fra København med "C. F. Tietgen," ankommer til New York den 23de ds. Han vil holde et Foredrag i New York og muligvis et i en anden østilg By, og i Løbet af nogle faa Dage efter sin Ankomst vil han være paa Vej mod Vest.

Hr. Skjoldborgs Foredragsæmner er følgende:

1. Personlighed.
2. Husmandsbevægelsen i Danmark.
3. Almuen og det kønne.
4. Arbejdets Personlighedsværdi.

De Foreninger, der ønsker at indbyde Hr. Skjoldborg til at holde Foredrag, bedes **uophcldelig** sende Meddelelse til Red. G. S. Strandvold, "Nordlyset," 562 Atlantie Ave., Brooklyn, N. Y., hvor alle Forespørgsler vil blive besvarede.

Vor "Brodersamfunds-Afdeling" vil fra næste Nr. blive redigeret af Hr. **F. Hurop, Enumclaw, Wash.**, til hvem alle Artikler og Indlæg vedrørende Dansk Brodersamfund maa sendes for at blive optaget i Uglen. Hr. Hurop er kendt som et af de dygtigste og mest aggressive Medlemmer af D. B. S.

Nu er det Tid at tænke paa Julebrevet til de Kære derhjemme. Forsømte du det i Fjor, saa gør Alvor af det i Aar. Men hvis du endnu strider og døjer og f. Eks. arbejder paa en Savmølle for $1.50 om Dagen, saa lad være med at fortælle, at du er Savmøllejer. Hvis du er Murersvend, saa skriv ikke at du er Bygmester. Hvis du er "bartender," saa skriv ikke, at du er Hotelejer. Hvis du er "farm hand," skriv ikke, at du er Proprietær. Hvis du har Hang til at fremstille Tingene i rosenrød Belysning, saa lad det ske gennem dit gode sunde Humør og Livsmod — men paa Sandhedens Baggrund. Du bliver dem dobbelt kær; thi de forstaar dig — kender dig.

De skandinaviske Studentersangeres Besøg til Amerika næste Aar bør udstrækkes til ogsaa at omfatte Pacific-Kysten. Tonekunsten er international. Her behøves ikke at gøres Regning paa et skandinavisk Publikum udelukkende. Enhver, der mindes M. M.'ernes (de finske Sangeres) Triumftog i Evropa for en Snes Aar siden, ved, at Folk kan smittes ellevilde efter at høre god Sang — Ungdommens Sang: de klangfulde Toner, det lyse Haab, de tindrende Øjne — det b e t a g e n d e, der er over Studenter, som elsker Sang og synger godt.

Lad os høre fra "Sanger-Hilsen."

Fra Carl Busch, Kansas City.

Fra Toxen Worm.

Kan vi faa dem herud — hvorledes?

9. Oktober 1810—9. Oktober 1910

Ovenfor bringer vi et Billede af **Peter Faber**, Digteren af "Den Gang, jeg drog af Sted." Om ikke for andet saa for hans Fædrelandssang vil Danske omkring i Verden mindes Faber med en venlig Tanke, naar de hører, at Hundredeaarsdagen for hans Fødsel nys blev fejret derhjemme.

Der er ingen af os, der kan huske nogen bestemt Lejlighed, da vi lærte hans Sang, men vi kan den alle sammen — den er kommen til os som Modersmaalet selv, den er medfødt os.

"Den Gang, jeg drog af Sted," — den giver Folkets eget jævne Udtryk for Kærligheden til Fædrelandet, til Hjem og Forældre og Kæreste.

Den ansporer til godt Kammeratskab, til fælles Pligtfølelse og til Dødsforagt overfor den fælles Fare. Den jævner Standsforskel — gør l i g e. Den rødeste Socialdemokrat og den krasseste Højremand kan synge den i Samstemning; den er v o r Marseillaise — nej, den er vor L a n d s o l d a t, vor egen trofaste, stærke, uforknytte J e n s, der slaas med gram Hu, naar der s k a l slaas, og som, naar det er forbi, kommer hjem med B ø g e g r e n e i Bøssepiben.

SKJOLDBORG KOMMER.

Forfatteren Johan Skjoldborg forlod den 10. November sammen med sin Hustru Danmark med det Formaal at holde en Række Foredrag og Oplæsninger for Landsmænd i Amerika. I hans Tourne er ogsaa Kalifornien indbefattet.

Jeppe Aakjær, Johan Skjoldborg og Johannes V. Jensen har efter fredelig Overenskomst delt den Opgave mellem sig at højne den jyske Husmands Livskaar, dels ved i Prosa at ægge ham til Selvhævdelse, dels ved i Poesi at invitere ham hjem til en kammeratlig Aften og et broderligt Haandslag i deres egne fløjlsbehyndede Dagligstuer. Disse tre Herrer beskæftiger sig paa en saa besnærende Maade med jyske Heder og jyske Husmænd, at man snart venter at se Hederne beskrevet i Baedeker som et Turist-Slaraffenland, og dens Beboere som en Slags maleriske Ørkenarabere.

Skjoldborg har skrevet flere Bøger, og medens hans litterære Produktion i visse Henseender — navnlig hvor han fremstiller abnorme og forkrøblede Livsforhold fortrinsvis (som i Herregaards-Arbejdernes Livsvilkaar) — ikke tiltaler os, maa vi dog indrømme, at hans Skildringer rummer megen Kraft og røber det dybt medfølende Hjerte for Samfundets Stedbørn.

Dog et specielt Fag som Skjoldborgs og Aakjærs leder undertiden sin Dyrker til Urimeligheder, og naar f. Eks. Jeppe Aakjær laver en Grædevise om Jens Vejmand, skulde man tro, at Jens var meget mere at beklage end Jeppe selv, der dog maa leve uden Mad i fjorten Dage ad Gangen for at faa sin Mave i Orden. Visen om Jens Vejmand giver i hvert Fald denne en god og kraftig Konstitution, siden han kan sidde i baade godt og ondt Vejr og slaa Sten.

Man tør altsaa ikke slutte, at Livet er saa særlig slemt mod Jens. Han spiser sine Mellemmader, drikker sine Snapse til og ryger sin Pibe. Han har vel ogsaa kissemisset med Landevejens kønne eller mindre kønne Piger, naar Lejlighed var, og haft anden Delagtighed i Livets Dejlighed. Naar Solen brænder, sidder han under Skærmen, og naar det regner, gaar han hjem. Vi har da aldrig set en Vejmand slaa Sten, naar det øsede Skomagerdrenge.

Kort sagt, man tør nok forudsætte, at Jens Vejmand i sin Skærvedynge er ganske godt tilfreds med Tilværelsen og ikke har noget større Krav paa Sympati end enhver anden, der opfylder sin Pligt.

Paa samme Maade leder Skjoldborg os undertiden vild ved at paakalde vor Medfølelse, hvor de faktiske Forhold kun har Krav paa et opmuntrende eller anerkendende: "Hæng i, min Ven — du har Haandelav!"

Dog nok derom.

Johan Skjoldborg vil besøge os. Han er selvfølgelig en højt begavet Mand, en dygtig og interessant Mand. Og da vi hellere vil give en Dollar for at høre ham tale een Gang end gaa i Teatret for en Dollar og se noget, som vi altid kan se, og da vi tror, at de fleste Landsmænd vil godkende dette Argument og gøre som vi, saa ser vi ingen Grund til, at ikke ogsaa han skulde faa baade Udbytte og Fornøjelse af sit Besøg iblandt os.

Hvilket vi ønsker ham.

HAN ER EN KNOP!

Med Overskriften mener vi vor udsendte danske Konsul, Hr. J. E. Bøggild.

Uglen modtog Lørdag den 5te November fra en af de Delegerede til D. B. S. Konventionen i Fresno, Hr. N. N. i New York, et Brev, af hvilket det fremgik, at Hr. N. N. paa Hjemrejsen havde købt en "Draft" paa $180 i "All Day & Night Open Bank" i Los Angeles, og at Anvisningen var bleven "protesteret," da han i New York indfandt sig i Banken der for at hæve Beløbet.

Hr. N. N. bad os om nærmere Oplysninger vedrørende Los Angeles Bankens Status og vilde gerne vide med Sikkerhed, om hans Penge var tabt.

Uglens Red sendte Hr. N. N.'s Skrivelse til Konsul Bøggild i San Francisco samme Dag, den blev modtaget, Lørdag den 5te November, og bad Konsulen undersøge Sagen.

Tirsdag Morgen Kl. 8 den November havde vi Svar fra Konsul Bøggild. Det lyder saaledes:

San Francisco, Cal., den 7. November 1910.
Hr. Redaktør M. Salomon, Fresno, Cal.

Hele Vanskeligheden med All Day & Night Bank i Los Angeles har været den, at "Superintendent of Banks" — efter hvad han i Dag har meddelt mig —,ansaa de tidligere Ledere af Banken for ukvalificerede og derfor lukkede Banken. Denne er nu genaabnet under ny Ledelse og arbejder fuldt tilfredsstillende.

Jeg har i Dag meddelt Hr. N. N. dette og bedt ham sende mig Checken til Incasso, saafremt han ikke allerede skulde have faaet den betalt.

Ærbødigst
J. E. BØGGILD.

Med andre Ord: vor udsendte danske Konsul havde i Løbet af 48 Timer meddelt os ikke alene, at han havde modtaget vort Brev, men at han havde undersøgt Sagen, sat sig i Forbindelse med de paagældende Autoriteter i Los Angeles, faaet et tilfredsstillende og udtømmende Svar fra disse, afsendt Meddelelse til Brevskriveren i New York og tilbudt samme at ordne Affæren og sende ham Pengene

I 48 Timer: Korrespondance fra Fresno til Konsulatet i San Francisco. Henvendelse fra Konsulatet til de rette Myndigheder i Los Angeles. Svar fra disse til Konsulatet. Brev fra Konsulatet afsendt til N. N. i New York. Brev fra Konsulatet afsendt til og modtaget af Uglen i Fresno.

— — Om vi havde haft ham som Konsul den 18de April 1906!

Men **NU** har vi ham!

Skipperkonsulernes Tid er forbi. Det gaar ikke længer "around Cape Horn — before the mast."

DE STORE TEOLOGERS MENING OM RELIGIONEN.

Det er uhyre sjældent, at en almindelig Præst vover sig udenfor Dogmernes Kreds, og det vilde være rent utænkeligt,, at en dansk-amerikansk Præst t. Eks. fra Prækestolen vilde betegne det som ligegyldigt, om man betragtede Jesus som Guds Søn eller ikke

Fra København meddeles, at den tyske Kejsers Bibliotekar, Professor i Kirkehistorie ved Berlins Universitet, **Adolf Harnack,** har holdt et Foredrag i Grundtvigs Hus (en københavnsk Forsamlingsbygning) om Jesus Messias-Forkyndelse.

Alle Københavns Præster og Sjællands Biskop **Peder Madsen** var til Stede, og saa var tillige omtrent den hele Stab af Videnskabsmænd, som findes i København. Kort sagt, der var fuldt Hus, og det baade af Fritænkere og Kristne.

Professor Harnack blev stærkt hyldet for sit Foredrag. Men — det var heller ikke en almindelig Søndagspræken, han holdt. Professoren tilbageviste skarpt den i den senere Tid rejste Tvivl om, hvor vidt Jesus har eksisteret, og hævdede, at Jesus selvfølgelig har levet, men som — **et rigtigt Menneske.** Med Messias mente Professoren det historiske Jødebegreb om en Befrier og Konge og i k k e det kirkelige Begreb "Guds Søn og Verdens Frelser"

Messias i jødisk Forstand var Jesus ikke, og hvor vidt han var Guds Søn var egentlig talt ligegyldigt, Kærnen i Religionen var et Hjerteanliggende, overfor hvilket alle Dogmerne bare er teologiske Sport, en historisk udviklet Overbygning, der veksler med Tiderne.

Professoren krævede fuld Frihed overfor Dogmerne, som han faktisk betragter som gamle overlevede Usandheder.

Naar Troen hos de store Teologer er saa svag, hvad Under da at almindelige Dødelige knap ved, hvad de skal tro.

FORBRYDERNES DEKORATIONER.

Et dansk Blad meddeler, at naar en dekoreret Person dør, eller — som det ogsaa hænder — bliver anbragt i Tugt- eller Forbedringshuset, saa bliver hans Ordensdekoration tilbagesendt for atter at anvendes ved ny Udnævnelser.

Blandt de senere Aars Forbrydere i Danmark har seks været **Riddere af Danebrog.**

Vi haaber da, at "Ordensmarskallatet" — eller hvad det nu ellers hedder — ikke har været saa hensynsløst at sende nogle af disse saaledes "brugte Ridderkors" herover til vore kære ordenselskende Landsmænd.

Det vilde jo være en Skandale, om en af vore egne prominente Dansk-Amerikanere blærede sig med en af de Ordner, som forhen prydede Albertis brede Bryst.

En over "Snøvsen." Bien, der for nogen Tid siden med det Formaal at give sin Eksredaktør, H. Korell, et Spark, mistænkeliggjorde hans Ledelse af det omtattende Arrangement for Modtagelsen af de Delegerede i San Francisco — maa i sit forrige Nummer afgive Plads for følgende Tilrettevisning, der samtidig giver Korell og hans Medvirkende behørig Oprejsning:

San Francisco, d. 1. November.
Til "Biens" Redaktør!

De bedes venligst optage følgende i Deres ærede Blad:

Idet Golden Gate Loge Nr. 49, Dansk Brodersamfund, udtaler sin Tak til Konventionskomiteen, erklærer den herved tillige, at den i et og alt har haft fuld Tillid til nævnte Komite og i enhver Henseende billiger dens Handlemaade fra først til sidst,

LAYTON MARKET

FRED ANDERSON 1835 MARIPOSA

samt at den (Logen) bevidner Komiteen sin højeste Anerkendelse for det store Arbejde, den bragte til en saa smuk og for Logen saa ærefuld Maade.

Resolutionskomite:
R. K. LARSEN.
L. P. LARSEN.

EN KOLDBØTTE HVER FJORTENDEDAG.

Til Belysning af den afgaaede **H. H. Vogts** Omskiftelighed og Mangel paa Herredømme over Situationen fremsætter vi de følgende Skrivelser, der taler for sig selv:

I.

Davenport, Iowa, Feb. 26th 1910.
Hr. Michael Salomon,
Fresno, Cal.

Deres ærede Skrivelse til den Ex. Kom. har jeg rigtig modtaget og saa snart jeg hører fra Loge No. 67 skal Sagen blive fremlagt for Komiteen.

Deres ærbødige
H. H. VOGT, O. P.

II.

Davenport, Iowa, March 7th, 1910.
Hr. Michael Salomon.
453 Effie Str.
Fresno, Cal.

Ifølge vore Love har jeg ingen Ret til at fremlægge Deres Sag for Den Ex. Kom., da De endnu ikke er Fuldberettiget Medlem af nogen Loge. Jeg er derfor tvungen til at tilbagesende Deres Andragende.

Ærbødigst
H. H. VOGT.

Disse to Skrivelser, i hvilke Vogt med Navns Underskrift dokumenterede sig som en Nikkedukke, har været medvirkende til, at han slog sin bedste Koldbøtte den 9de Oktober 1910 — da han dumpede!

Sov sødt, Augusta!

"PRÆSTEKALD I SAN FRANCISCO ER VAKANT —"

Konsistorium har taget sig af Sagen;
Præstekald i San Francisco er vakänt! —
Det er lønnet med en fire Bits om Dagen,
og et Højtidsoffer vanker der iblandt.
Kaldet hører til de smaa og smaat betalende,
og det Chancer er ej særlig anbefalende;
men med Taalmod og Ihærdighed og Penge nok
er der Udsigt for en Præst, som lever længe nok.

Han maa sværge først til vor Foreningsfane,
han maa love os at tage alt med Ro;
ved hans Kirke maa der være Keglebane,
og en "block" derfra en velforsynet Kro.
Han maa gerne kramme al sin Tro og Viden ud —
men hans Præken maa sgu ikke trække Tiden ud; —
ingen Ild og Tænders Gnidsel i hans Virksomhed —
maa vi bare be' om sømmelig Opmærksomhed!

Han er strengt forbudt at søge i Salooner —
han maa gerne ha' en Dunk til eget Brug —
hvis han tror, at vi er syndige Personer,
maa han kun ha' Lov at tænke det i Smug.
Naar en Gang vi himler blidt — det skal jo møde een! —
maa han tale med Respekt ved vore døde Ben. —
Kort sagt: kan han bare "please" os med Færdighed,
ta'r vi sgu med Glæde mod Hans Velærværdighed!

NIKOTIN.

PASTOR P. L. C. HANSEN RESIGNERER FRA SIT EMBEDE I SAN FRANCISCO.

Fra paalidelig Kilde — fra "Bien," Organet for den danske luthersk-evangeliske Kirke i San Francisco — erfarer vi, at Pastor Hansen, træt og skuffet har bestemt sig til at nedlægge sit Embede. Han har

H. GRAFF & CO.

VELASSORTERET URTEKRAMFORRETNING

Te Kaffe Krydderier Porcelæn og Glasvarer Lervarer Isenkram, Etc.

Hj. af J og Tulare Sts. Telefon Exchange 1

tabt alt, hvad han ejede af jordisk Liggendefæ, paa det, at der skulde staa en dansk Kirke i San Franeisco, og den skulde bære et knejsende Spir Skønt vi prineipielt — af "ethiske" Hensyn — er imod Kirker af enhver Art og tror, at det individuelle "Lønkammer" er det naturligste Sted for Folk anfegtet i 'Tros"-sager, saa maa vi dog indrømme, at andre Folk med andre Idealer ogsaa har Krav paa Opmærksomhed og til Dels — paa vor Sympati.

Vi mindes en Ytring, som Pastor Hansen anvendte, da der en Aften i Aaret 1905 i Larsens Hall var sammenkaldt et Møde af Danske, der skulde drøfte Pastorens store Projekt: at faa en dansk lutherisk-evangelisk Menigheds-Kirke bygget. — Han sagde: "Før jeg opgiver Opnaaelsen af dette Maal, vil jeg bæres bort død til min Grav."

Det kunde have været en Præstefrase, men for os lød det som en halsstarrig Mands Ed: hans Indsats til det sidste.

Og Kirken blev virkelig bygget, og formodentlig tog den Pastor Hansens sidste Øre.

Vi mindes en anden lille Ting vedrørende Pastor Hansen. Det var i Dagene fra den 18. til den 21. April 1906, da San Francisco blev hjemsøgt af Jordskælv og Brand. Medens den danske Konsul ikke var til at finde og ale Samlingssteder brændte, stod den danske Kirke paa Church Street, urørt af Flammerne, og mange — baade Landsmænd og ikke-Landsmænd — fandt der et gæstfrit Asyl.

Pastor Hansen og hans Præstekone rendte ikke væk!

De tog sig af de Husvilde og lagde Ritualet paa Hylden.

Men nu, da han har tabt "Kurasjen" og vil bort — nu er det vistnok paa Tide, at de "kirkeværgende" Spidser, de "Prominente," der har Liggendefæ baade paa Jorden og i Himlen, at de tager sig af "Sagen" og sørger for, at Kirken enten sælges eller besættes med en anden "Idealist," og de burde sørge for ogsaa, at den skuffede Præst og hans store Familie ikke forlader San Francisco — renonee.

Rudolph Thrane

Fabrikant af

EL FRESNO HAVANA CIGAR

og

NICKEL-IN 5 Cent-Cigar

1931 KERN STREET FRESNO, CAL.

A. P. PETERSEN

Forhandler af

UNITED WORKINGMEN'S FODTØJ

1931 KERN STREET

Mellem I og J Streets Fresno, Cal.

Frugt- og Mejeriafrme

STORE OG SMAA

Fresno County, Cal.

Et nyt Areal af 1900 Aeres, som for Tiden bliver udstykket, tilbydes for Salg fra $55.00 til $70.00 pr. Acre.

Skriv om nærmere Underretning til

Sunset Realty Co.

FRESNO, CAL.

H. JACOBSEN, Sekretær.

Palace Smoke House

Alle ledende Mærker af Cigarer og Tobakker. Specialiteter: Nickel-In og El Fresno.

661 I STREET FRESNO, CAL.

FRANKLIN PRINTING HOUSE
H. W. CLINCH

ALLE SLAGS TRYKSAGER UDFØRES TIL RIMELIGE PRISER

Danske Tryksager en Specialitet

1141 J STREET FRESNO, CAL.

BEN EPSTEIN
HERRE-EKVIPERINGSHANDLER

Just Stedet for dig

1910 MARIPOSA STREET

Tel. Main 247.

DR. C. P. KJÆRBYE
Dansk Læge

Kontor:
Forsyth Building FRESNO, CAL.

Tel Main 893

DR. J. R. WALKER

Specialist i Øje-, Øre-, Næse- og Svælgsygdomme.

KONTOR:
REPUBLICAN BUILDING
(lige overfor Posthuset.)

Tel. Main 1334

DR. RALPH R. ATEN
Dentist

Rooms 108—109

Forsyth Building FRESNO, CAL.

New York Shoeing Shop
HUGO HVIDT, Ejer
EKSAMINERET HESTESKOER
Tel. Main 1259
1138 H Street
FRESNO, CAL.

DEL REY.
C. CHRISTENSEN, BARBERFORRETNING.
Specialitet: Haarklipning. 1ste Klasses Barbering anbefales. Del Rey, Cal.
FRESNO, CAL.

L. O. STEPHENS W. A. BEAN

STEPHENS & BEAN

Begravelses-Besørgere

1141 I Street Telefon Main 39

Coroner's Office Fresno, Cal.

Tel. Main 503.

Archibald Implement Co.

VELIE BUGGIES
SCHUTTLER WAGONS
JOHN DEERE PLOWS and
AGRICULTURAL IMPLEMENTS

915-917 J STREET

I. M. Crawford Co.

OPTIKERE

Briller tilpasses efter moderne Metoder.

1123 J STREET FRESNO, CAL.

E. R. HIGGINS E. F. MARTIN

Rembrandt Studio

1156 I Street Tel. Main 1381
PORTRÆTTER OG LANDSKABER
Gruppebilleder en Specialitet
Farvefotografier og Forstørrelser
Nyt og moderne europæisk Hotel.

Fulton and Grand Central Hotel

Priser: 50 cts. og højere.

F. G. BERRY, Ejer.

I Hjertet af Forretnings-Kvarteret. Store, komfortable Værelser.

J og Mariposa Sts. FRESNO, CAL.

Tel. Main 1121

LARSEN & KROG

Beslagsmed-Arbejde af all Slags udføres
Forhandlere af
LANDBRUGSREDSKABER

Automobil-Reparationer udføres
1448 FRESNO ST. FRESNO, CAL.

KUTNER-GOLDSTEIN CO.

Den Plads, hvor De sparer Penge

Butikker i Fresno, Selma og Hanford

Henvend Dem til os om alt, hvad De behøver. Vi har det eller vil forsøge at skaffe det for Dem — uden Forsinkelse.

"VOR NÆSTE BLANDT DYRENE."

V.

Af L. MOTH IVERSEN.

(Sluttet.)

Efter hidtil at have lagt Vægt paa vore i større eller mindre Frihed levende Medskabninger, vil det være i sin Orden ogsaa at rette Blikket paa vore Arbejdsdyr, Vagtdyr eller Selskabsdyr samt de talrige Individer, der lever i strengere eller mildere Fangenskab hos os, og hvis Tilværelse altsaa er fastere eller løsere knyttet til vor.

At behandle de tre første Klasser humant er jo al den Løn, der kræves — i første Linje at fodre dem godt og give dem passende Pleje. Maaske tør jeg tilføje, at mild Bestemthed og — for de intelligentere Arters Vedkommende — en Behandling, der minder om den evropæiske Skoletugt i Midten af det nittende Aarhundrede, ogsaa kan være en Pligt, noget, der i følge min egen Erfaring i hvert Fald gælder Heste og Hunde; Æsler, Kameler og Elefanter fordrer muligvis en særegen Revselsesmetode.

Hvad derimod alle saadanne Dyrearter angaar, hvis Liv og Opholdssted er blevet forandret ved vor Indgriben, stiller Sagen sig anderledes. Om vi har Ret til at fjærne Dyret fra dets rette Omgivelser, Mage eller Unger, maa vel staa hen; men naar vi gør det, bliver det tilvisse vor Pligt at mildne Fangenskabet og af bedste Evne at tilvejebringe saadanne Betingelser, som kan give nogen Erstatning for det tabte. Helt af Vejen er det aldrig at tænke paa, hvad det største "jordiske" Gode, Friheden, betyder; med andre Ord: Krigsfangen kan ikke trives ved, hvad den fødte Slave er taknemlig for.

Højdepunktet af Velvære maa man vel formode, at Hjorte, Vildsvin og andre i Dyrehaver levende Former nyder, især naar de er komne til Verden der, og for de til Dels i fjerne Egne indfangede Eksemplarer er der jo i vore Dage gjort meget af rige Personer og Selskaber i forskellige Lande for at skaffe dem saadanne Kaar, som deres Natur kræver. Og baade i Menagerier og zoologiske Haver er der gjort Kæmpeskridt i denne Retning.

Endnu eet maa vor Tid roses for: "Jagt" med fotografisk Udstyr som Afløser af Bøsse og Harpun. Jægere med verdensberømte Navne har gjort en Del i denne Retning, men Storjagten har samtidig decimeret Levningerne af mange endnu levende Former, hvis Skønhed, Intelligens eller Størrelse bidrager til at minde os om vore Pligter mod de "umælende," der altfor sjælden værges af nogen virksom Lov.

San Joaquin Drug Co.

"THE BIG BUSY DRUG STORE"

1933 Mariposa Street, mellem I og J Streets

Ægte daoske Hoffmannsdraaber haves paa Lager

IVERSEN & HARVEY, FRESNO CAL.

Den bedste Herre- og Drenge-Ekviperingsbutik i Fresno

Se vore Vinterfrakker, før De köber anden Steds *BOSTON SKO* -- vil De finde -- er de bedste.

THE FARMERS NATIONAL BANK

OF FRESNO

Kapital og Overskud, $465,000.00

UNITED STATES DEPOSITARY

Denne Bank tilbyder sin Tjeneste til Deponenter, store og smaa, til Farmeren saavel som Forretningsmanden, der ønsker at benytte sig af en Bank af ubestridt Soliditet i gode som i daarlige Tider.

SMAANOTITSER FRA KONVENTIONS-UGEN.

Det traf sig saa heldigt, at Fresnos aarlige "Fair" afholdtes i samme Uge som D. B. S. Konventionen. "Fair"-Komiteen og Brodersamfunds-Komiteen blev enige om at dele Udgifterne til Byens Udsmykning, og Følgen blev en ganske enestaaende Flagpragt af Dannebrog og Old Glory i smuk Harmoni. Hovedgaderne var forvandlet til Flagalleer, igennem hvilke **Ivar Kirkegaard** fra Racine gik i stramme Bukser og struttede som en huldsalig Pascha. Ivar var Ugens "mærkelige Dyr." Han var taget lige ud af Modejournalen, og hans opstrøgne Overskæg vakte en bel Sensation blandt Landbbefolkningen og blev endogsaa af Byens Barberer godkendt som "class."

—o—

Men ogsaa Forretningsfolkene havde taget Spenderebukserne paa, og saavel de amerikanske som de danske Huse udfoldede i deres Vinduer megen Opfindsomhed og Stilfuldbed. Brodersamfundets Ankerskjolde var dominerende, men man saa ogsaa Fru Jerichaus allegoriske Danmarksfigur flere Steder. Blandt de flottest udsmykkede danske Forretninger noterer vi **H. Graff & Co., Iversen & Harvey** og **A. Bang Co.**

Men alle de øvrige viftede jo ogsaa med Flagene efter Hjertelag og Evne.

—o—

En af de travleste, beredvilligste og elskværdigste Værter var **Hans Graff.** Man saa ham stadig ved Styret i sin Automobil befordrende besøgende Damer og Herrer til deres Bestemmelsessteder. Hans Tid er jo ellers kostbar, men han var fuldstændig "til Disposition" i Konventionsugen. Mange Delegerede udtalte til Uglen deres Paaskønnelse af hans Ridderlighed og taktfulde Dannesind.

—o—

Ved den store Banket (1000 Mennesker til Bords) blev **Dr. Kjærbye** modtaget med demonstrativ Hyldest. Ellers var denne Banket som de fleste dansk-amerikanske Banketter en ret tom og flad Affære.. Udsmykningen **af** Bordene var det smukkeste, vi nogen Sinde bar set i den Retning (arrangeret af Miss **Kate Parson**), men Udsmykningen **ved** Bordene var gennemgaaende jævn. Ingen brillerede, og enkelte af Talerne var rentud dræbende. Den lokale Loges Stifter, Barber **Carl Petersen**, havde faaet Plads blandt de Menige. Den Aften burde han dog have siddet nærmest Højsædet. **Vogt** taler skidt, og **Nielsen** var for meget "Slesvig." Han er heller ingen Demosthenes.

L. Mikkelsen fra Minneapolis talte for Damerne. Da var man i Opbrud, og ingen hørte et Muk. Men da vi tog Afsked med Mikkelsen paa Jernbanestationen, lovede vi ham ikke at fordølge, at han var officiel Taler ved den paagældende Lejlighed, og nu har vi indfriet det Løfte.

WORMSER FURNITURE CO.

1022-1028 J Street, Fresno

Righoldigste Lager **Laveste Priser**

Tydelige Overslag **Alt under Garanti**

Fri Fragtforsendelse til alle Steder

Thorvald Larsen fra Salt Lake City havde udgivet et flot Hefte med mange Illustrationer fra sin By. Han er en net, lille Herre, og hans Hefte, der er et godt Avertissement baade for Salt Lake City og for Dansk Brodersamfund, gjorde ham ingen Skam.

—o—

Journalist **Christensen** — ved San Francisco Chronicle — og Journalist **Mengel** fra Spokane — det var ham, der arrangerede Prof. Bøggilds Tourne i Washington og Oregon — nævner vi ogsaa som flinke Folk.

—o—

New York-Delegationen bestod af raske, fremskridtsvenlige Mænd. De fik desværre ikke Flertallet med sig til deres reformerende Planer, men de holdt sammen i tykt og tyndt. De var anført af Fotograf **Matzen** fra Brooklyn — en norsk Boheme-Dansker, der længes efter Carl Johan — og omfattede Perler som **Skov, Meyland-Smith, Lenskjold, Søren Iversen, Eskeland, Buchbinder** og **Marker. Meyland-Smith** var udpeget som Kandidate for Over-Vicepræsident-Værdigden, men gav Døden og Dævlen i det, og saa blev man enige om at give **Søren Iversen** Kransekagen. Saaledes meddeltes os; vi kendte ikke New-York-Delegations indre Maskineri.

Af Chicago-Sendeherrerne vil vi indskrænke os til at nævne **E. C. Bunck,** en rolig, stilfærdig Mand, og en Brodersamfunds-Soldat med det udskuende Blik og "Marskalk-Staven i Tornystret."

—o—

Uglen var selvfølgelig Konventionens Fritids-Centrum. Flere end 150 Delegerede aflagde deres Visitkort hos os, og den lokale Komites (**Tielman** og **Martin Madsen**) Forsøg paa at boycotte Bladet blev en Boomerang. Trods Forbud fra Komiteens Side mod at uddele Uglen, trods det, at Uglens Redaktør i alt andet end høflige Vendinger blev bortvist fra et ellers neutralt Lokale, trods økonomisk Krig i lange Baner og Chikanerier af den barnagtigste Sort fra disse smaa Lokalhertuger, vandt Uglen Sejr. Den fik talt med alle, som den ønskede at tale med; den var under hele Konventionen i nøje Kontakt med Begivenhedernes Gang; og den gav — saa snart Konventionen var til Ende — de Delegerede et korrekt Facit af Arbejdet i Form af en omhyggelig udarbejdet sammentrængt Rapport, der ligesom Uglen selv gik af som varmt Brød. Vogt faldt, og Tielman, hans Vaabendrager, der ønskede Valg som Vice-Overpræsident, maatte ogsaa bide i Græsset.

—o—

Der blev af de Delegerede klaget over, at Hotelpriserne var opskruede. En Brodersamfunds-Delegeret maatte betale adskilligt mere, naar han mødte frem med Emblem, end naar han angav sig som Konventionen uvedrørende. I forskellige danske Blade er det blevet sagt i tilslørede Vendinger, at her forelaa et Tilfælde af "graft" fra "somebody's" Side. Dette bør dementeres. Man havde arrangeret sig med Hotelværterne om en bestemt Pris for at være sikker paa disponible Værelser, og Priserne var blevne opskruede af den Grund — selvfølgelig et unødvendigt og daarligt Arrangement, — men der var ingen "graft" eller Fileri.

—o—

Følgende Smaavers hørte vi i Alameda:

Mens jeg skriver dette lille Vise-Præk,
tænker jeg paa Yver med det kønne Skæg.
Hele Ugen gav han Greven som en Sport —
saa kom Dugen — Dugen var for kort.

Donnerwetter! Ved Banketter —vid: Maansør!
Ser vi etter — Servietter og Behør:
Daasemad og Lam og mer af samme Sort —
alt var dit — men Dugen var for kort!

Det gaar atter hjemad mod den lille By —
Digter! du har Pligter mod dit Søndagsry.
Hvordan, Yver, vil du vel forklare bort
den Malheur: at Dugen var for kort?

Jeppe Aakjær er bleven interviewet paa Gaden af en af Ekstrabladets Medarbejdere. Overfor denne tilkendegav Aakjær, at han havde haft Besværligheder med sin Mave, men nu følte sig som nyfødt efter ikke at have spist noget som helst i fjorten Dage.

Det ligner Aakjær. I ren fysisk Henseende har han altid været en Tevandsherre — hvad man saa vil mene om hans aandelige Robusthed.

J. Q. Anderson C. S. Pierce G.W.Anderson
Notary Public

Pierce & Anderson

Forhandlere af
SAN JOAQUIN VALLEY LAND

Fresno Office: 1152 J Street Tel. Main 55

Los Angeles Office: 214 Mercantile Place

FASHION STABLES

W. D. COBB, Ejer

1134 H STREET FRESNO, CAL.

Phone Main 208

Only Place
Pabst Milwaukee Beer
on Draught

Kaehler Bros

Agents

Kaliforniske Vine forsendes over hele Verden.

1015-17-19 J Street Fresno, Cal.

Make Your Mark In the World

Don't be satisfied to work along in the same old way for low wages. We have helped thousands carve out successful careers. We can help you do the same.

If you want to change your work, we can train you in spare time for a salaried position in your new profession.

We can train you, by mail, at small expense, for any of the following positions:

Mechanical Engineer; Mechanical Draftsman; Electrical Engineer; Electrician; Civil Engineer; Surveyor; Mining Engineer; Sanitary Engineer; Architect; Architectural Draftsman; Sign Painter; Chemist; Ornamental Designer; Show-Card Writer; Ad Writer; Window Dresser; Bookkeeper; Stenographer; French, German, or Spanish, with Phonograph; Commercial Law.

Write TODAY, stating which position interests you, to

INTERNATIONAL Correspondence Schools

BOX 799, SCRANTON, PA.

OR CALL ON OUR LOCAL REPRESENTATIVE: